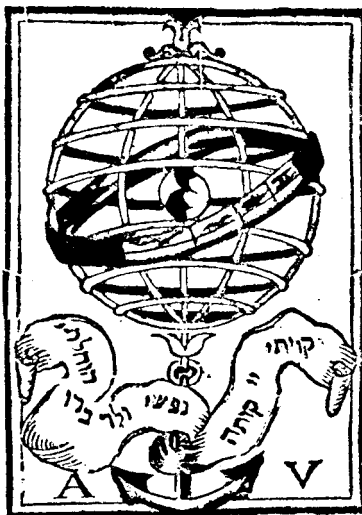

ספר האמונות

שחבר ההנכם החסיד הר' שם
טוב זצ"ל

כנשרים ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעצו

ספר זה
הוא
האמונות
העתיקות
העתיקות

ותשלם המלאכה בחדש תמוז ש"ו לפק סה פירארה העיר
הגדולה והעתיקה בנתיב אברהם אבינו וכו' וכו'

אמר

אין ספק כי החכמה והארע הם מפלימים הסלמים
 וזה דבר מוסכם מן הגבאים על הם הסלמים וכל
 חכמי האומות והסכל מחייב זה כי כסנחקור ונחפס הנמצאים כלם נמצא
 השלמות בחכמות והיריעות ובעליהם כי חרון הכל מרומם על כל אינו
 דבר אחר כי אם חכמה ודעת כי הוא עצם המדע והשכל ואם נעלם מכל
 הנמצאים מכל מקום ידענו שאינו כי אם דעת וכן הנמצאים הקרובים
 אליו העלולים ממנו הם סכלים נבדלים וכחות משכילות ועולם הגלגלים
 וכל זבא השמים כלם משכיל ויודעים את יי' ואם מעלתם למכה ממלאכי
 עליון כמו שחזינו הנביאים וקבלו חכמי ישראל ויסדו כתפלה והנבחר
 והתכלית מעולם ההנהיג וההסדר הוא האדם מפני כח השכל אשר בו ואין
 ספק כי שלמותו הוא בשכל וכל שכן החכם מכל האדם שיש יתרון לחכם
 מן הבסל כיתרון האור מן החשך : ומפני כי תכלית השלמות הוא הס'ת
 קראו המשורר ע'ה אור ש'נא יי' אורי ויבעי כי הוא עצם האור : והנביא
 ע'ה אמר כי אשכ בחשך יי' אור לי : והאמת החכמה והשכל הם לאדם
 להוציא מה שבחמו לפעל במושכל והוא בעקרו ועצמימותו שהיא השכל
 כדמיון האור המורגש לעין המורגש בשכל יבדיל האדם בין החכמה
 והשכלית והנאה והמנוחה : אך יש לחפש ולהתבונן באי זה דרך יביע
 האדם אל החכמה והמדע ואיך יסלם : ואם צריך דבר אחר לשלמותו כי
 אם המדע וההשכל כמו הרוחנים המסוללים מחמד ואם צריך אל דבר
 אחר כיצד : אומר אני הצעיר כי מתפלספי יין מארסטו החכם רנו' של
 אלכסנדר המלך הגדול ראש חכמי יון הנקרא בכפר דניאל מלך גבור
 גומל ממסל רב מן החכם הזה רבו ומשנהו למטה כל אנשי סקול דעתם
 רוצה לימר שנמשכו בדעיותיהם ואמונותיה אחר חקירת ודעתם הסכימו
 כי תכלית שלמות האדם לחקור ולדרוש בנמצאו וכאשר יעלנו בירויורסמו
 בשכלו על האמת כי זה אפשר בהוק האדם השלם כיצד יתנו בכח הדברי
 כאשר ישתדל השתדלות רב יתיחד בשכל הפועל ויצא פכלו לפעל זה
 תכלית שלמותו : וחלקו החכמה לשני חלקים ואם סבייפיה וענפיה מרובים
 האחד חלק מעשי והשני העיוני המעשי הוא ההנהגת בני אדם במדעיותהם
 לברוח מהמדות הפחיתות כמו הכעס וההמדה והגאווה הכל'שאר המד'ו
 הפחיתות ולהתנהג במדות המעולות הענוה וההסתפקות והיסוב ושאר
 מדות טובות ובחרו המד'ו האמצעי' וגנו הקצוות כי אם עד' הרב'ה לכוון
 אל המדות הממונעות וזכרו ספרים בזה קראנו ספרי המדות וזה החלק

אינו כי אם להסיר ולהכין לחלק העיוני להסיר המדות הרעות ולתקן
 דרך שיטת-לער שיטתם נחכמה כי החכמה היא התכלית • והחכמה
 תכליתה היא חכמת האלהות ואם הונרך לדעת חכמת התולדות וחכמת
 הנגלים תכלית הכל הוא חכמת האלהות שבה שלם הנפש והשכל ואם
 נמנע לדעת מהות השכל בעורו בגוף הזה בדיעת מציאות על האמיתות
 אחרי הפרדה ממנו ובין ויסביל בהשארותו במהות השכל כפי מדרגתו
 אשר נמנע להשיב בעורו בגוף הזה: זה הדרך כלל הטובים מאנשי החקירה
 לברר רוצה לומר שנמנעו אחד חקירתם וכאשר באו הם לחקור ולדרוש
 במציאות נחלקו בדעותיהם ונפרדו ממצעותיהם מהם הוציאו עיונם
 להאמין שהעולם קדמון והכל היה נמשך זה מזה ונתחייב על דרך החיוב
 ולא בשום כונה וסללו ידיעת השם מן העל הזה וכפרו בה וכש בהסגחתו
 ומהם האמינו בחדוש ונחלקו בחדוש הזה לכמה כתות: ומהם האמינו
 בדיעה וכפרו בהסגחה רוצה לומר שמיר בני אדם ומהם האמינו בהסגחה
 אך לא בכונן ולא לכל אדם אלא לסלמים המקבלים השפעה שבשפעה ההוא
 הם נסמרים כל עמד שהם בשפעה ער כלל ולא סיועיל להם דרקתם ויוסרם
 לפי רעתם אינו יוכיחו על דרך כלל אי אפשר לצייר להם כי האל יתברך
 יסביח בעושה העבירה ולהענישו עליו ולתת סכר על מעשה הטוב כי זה
 אי אפשר להם להעלותו ולהם מדרכי רבי אשר העמיקו והשחיתו בספריהם
 ועקר כי הם רואים צדיק אוכר בצדקו ורשע מאריך ברעתו: וכאשר
 באו לדבר בגדר הנפש נחלקו ברעותם והסכרה היותר נכונה שסכרו בה
 אחר כל דרכי הראסונים אמרו שהיא הכנה למושכלות וכזה נחלקו לכמה
 כתות מהם אמרו שהיא כח בגוף מוכן למושכלות סכאכרן הגוף תאכר
 הכח וישאר הדעת: ומהם אמרו כי הוא עצם מוכן ואינו כח בגוף אך
 היולני וזורתו המושכלות: וגם מהם סכרו כי אין בכל אחד ואחד נפש
 אחת אבל הנפש הכללית היא בכלם מגדוליהם מלבד סכרות שסכרו כל
 המחורש נמנעל מהיות נצחי ותאכרן הגוף לא ישאר ממנו דבר: ומרכרי
 כל הסכרות האלה נכון כי שוא ודרכו כזכ להעלו על לב סכר הנפש הצדקת
 כפי פעולתה ועינש כפי רשעתה וגן עדן וגהינם ויוס הרין הגדול ותחיית
 המתים ותקוה כלל לגוף האדם אחרי הפרד הנפש ממנו אלא הוא כנכלת
 מוסרחת ואין יתרון לחכש מן הכסיל והיה כצדיק כרשע ומה לו עם
 השכל אם נשאר עם הסכר המוכס ולצדיק שיסתרל בצדק וכמשפט כל
 יעני ולא יצא שכלו לפעל להיות הוא נשאר הנפשית היוצאות לפעל ומכל

עט העם אחת באחת מן הכחות היותר כלות לא נסאר ממנו מאומה :
 והרע בעשה כל רעות שנעולס אם רעותיו לא מנעוהו מלהכיל והיה לו
 הכנה טובה והשכל וקנה דעה הזמת בעל כרחם גם כי נרג נמד' מגונות
 אין למונע כלל ואם אפשר כי לולי המדות הרעיות היה קונה יותר ויותר
 ויען כי חרה אף י' בעמל ויתעב את נחלתו והחריב בית קדשנו ותפארתנו
 פעמים ו ענס את עיני הנביא' והרג טובינו ורכמינו נחקיי' בני בעיותינו
 הנבי יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואברה חכמת חכמיו ובינת
 נכוניו תפתר • וזה רמז הנביא באמרו ותרד פלאים אין מנחם לה
 כי האמת בלי ספק הירידה הגדול' אשר לנו היא זאת כי כמו שהאמת
 אומתנו מיושרת להיות על גן על כל בני הארץ בהופעת האמו' והחכמה
 והנבואה כן הנפילה הגדולה היתה באבדתם כי לא קמו אבותינו ולא יצא
 טבעם בעולם מצד ממסלה ומלכות כי גרים היו וכמו שנמצא באברהם
 אבינו עליו השלום בלקחה סרה הצדקת פעמים ויוכח עליה מלכים
 וכן יצחק הנדך לומר על אסתו אחותי היא ויעקב אים תס כל ימיו
 מכאובים עד סנתקיים בזרעו כי גר יהיה זרעך שהוא מיוס סגולד יצחק
 עד שיצאו ממצרים ומצרים היו עבדים מעונים לולי שהופיע הסם רוחו
 עליהם והספיע לארץ הכנא'יסעה' מוטבו ויתן את רוחו עליו ולמדוהו
 קארע וההכל ובאמצעותו לכלל האומה עד סעלו כלס למדרגת הנבואה
 וקבלו התורה והחכמה ונקראו עם סגלה עד סאמר משה ונפלינו אני
 ועמך מכל העם אשר ע' פני האדמה בהיות סוכן כבודו עליהם כל סכן
 הלא כלכתך עמנו הנה כי עלייתנו ורוממותנו היתה בסלמות האמונה
 והחכמה האמתית : וגם בסלמה נאמ' יסב סלמה על כפא' י' למנך ויחכם
 מכל האדם : כן בעונותינו ידיתנו היא באברת החכמה כי כאשר חרס
 אף הסם בנו והסליכנו מעל פניו סרה ההספעה והנבואה מצינמ ואברה
 חכמתנו כל סכן מלכה וסריה נגוים אין תורה גם נביאיה נכו' וותי' סבה
 להרוס בנינו וחומותינו הגבוהות והבצורות וימירו בני ישראל את כבודם
 ויחללוהו נגוים : ויען וביען בארך הגלות בסגרנדלתי האמונות הנכוחות
 במסלים וחדות הנביאים וחכמים בספריהם ואי אפשר לעמוד על עקר
 האמונות מתוך חבור התלמוד כל אחד על דיני התורה עמדות וגם בזה
 נפלו מחלוקות גדול' ככל הדורות הצהכודים וככד' בספרד וכמלכויות
 אחרות מחסוכי בני הגולה לחקור ונדרגם בדרבי היננים והיסמעאלים
 והבוצרים ויתר קאומות הנמסכים אחריהם בדרכי החקירה ואס רבותי

הקדושים גזרו על חכמה יונת מהם היו קרובים למלכות והוצרכו לעיון
 בדרכי הכבוד ופתחו להם פתח ועלו בסולם לאמונת ועד הוצרכו ללמוד
 מלאכת הרפואות והוצרכו לעיון בחכמת הדבור והתולדות . וגם בעיון
 הספרים הקדש ימשך להם כמה סאמר הטבע ובעיון הנפש והסכל וכן
 לחכמת הגלגלי לרעת המזל והחדוש והלקיות ודרכי היגבור ולאסטוביני
 לרעת משפטי הכבדים ער עינינו בכלל ספריהם וחזל אמרו אם ואמר
 לך אדם יש חכמה באומות האמן תורה אל תאמן סנאמר מגיד דבריו
 ליעקב וכו' הנה להם חכמה בדרכים רבים והם פסולת מחכמות בני ישראל
 היה להם אך האמונה לא היה להם מחשבות הקדמונים כמו הגאון רב
 פערדיא גאון זל והנשיא רבי אברהם בר' חייא הספרדי ורבים ונכבדים
 כהם עיינו בספריהם ומה שראו מדבריהם מסכים עם הקבלה לקחיהו
 ופשוטי דברי הנביאים ביריעת הפס ובהשגחתו הפרטית ושכר ועינם
 בגשמות וחדוש העולם והנסים והנפלאות ותחיית המתים . וסאמר האמונות
 החזיקו באמונת אבותיהם ולא פנו אל דהבים וסטי כזב : אחר כך באו
 אחרים חכמים מחוכמים בני אלזם ואחרים סעלים קטנים מחכל 'כרמו'
 ונמשכו אחר דעות היננים וקבעו בדעתם כי התורה והאמונה לסכל
 האדם נתנו ואין צורך לנבואה ולקבלה כדעת היוני וכסלא וכלו להכחיש
 המוסס והמקובל מאומות מהדת השתדלנו לקיימה באופן שלא תחלוק על
 סקול דעתם : ורוב המתחכמים ראו לחלקה בסרי החלקים שחלקו היוני
 והנמשכו 'אחריה' לחכמה הא' לדרכי ההנהגה במדות המעולה ולהתרחק
 מן הפחיתות ולהיות זכרון ואות וסימן לרעות אמתות כסכנות השכת
 על חדוש העול אסור חמץ ואכילת מצה זכר לציאת מצרי ותפלין וציצית
 על המצות והתורה מפני חלק העיוני והמחפש ימצא כסמונה פרקים
 שהקדוש המהדר לפי מסכת אבות וכן בספר מורה הנבוכי כאשר אביא
 עיר דעותיו . והחלק הב' הוא יריעת האמונות ויס כזה יתרון לרעתם
 בדרכי היננים פים דברי סהכיאן ראיות הנונות עליהם ויס סקדנו לסכל
 האדם . ועוד פי התורה לרעתם הוא ספור המוני מפני חלשת החמון
 דא כה דברים ראויים להמון כהגשמה הכתוב בנבואות מעיניו : או אזני
 אי' וראיה וסמיעה וסאמר דברים גשמיים ועוד דברים אחרים הנריכים
 להמון ואינם אמונות להם כאשר אפרס בעזרת הנורא וכאשר באו הם
 לראתם ולעשות הסכמה עס החקירה מהם הורו החדוש ואמרו כי אין
 מופת ליננים על הקדמות דק נטייה סנקה סכרתם אליו ולאמלא היה

מופת להם על זה היו מפרשים הנבואה באופן שלא תכחיס מופתיהם :
 הם מהם שאמרו ספרות בראשית וכל הנבואות לא יורו כי אם על חרום
 המויר וגלוי הארץ שהיתה מכוסה כי כן טבעה : וכאשר נאלו להסגמה
 כתב החכם ראובן בן' קדוש כואם לא אדעה מהסכתב ואמר שהוא סוד
 גדול דכתיב האף תגפה וכו' והיה הסברה הנזכרת לקצת היונים להיות
 נספח האדם הכולי בעור שהוא מתיחד והיא סברת אלסכנדר הסופר
 ספרי ארסאן וזאת היא סברת רוב המתחכמים האחרונים מבני ישראל :
 ומבני ימצאל וכאלו לומר שהיא סברת אליהו ואם יש חלוק בין המתחכמי
 האחרונים הנמשכים אחרי בני יון אולם כאשר ידקדק ה וכו' דבריהם
 ומורה על האמת ימצא שאין מקום כלל לחסיד סכל תאיתו לרדוף צדק
 ולהתרחק מן החמס ירא ונפחד מפני ארון כל העולמים ושמר התורה
 והמנהג וקדם פס שמים בסתר וגלוי סיהא נסמר מפגעי הזמן ולא
 יועילו דקנותיו וכסנהרג על קדוש השם היה כלל חיה : והרע שחרף
 כל ימיו לא נענש עפ' סוס הסגמה וכאשר מת אין יתרון זה על זה ואולם
 אם קנה חכמה היא שהעילה לקונה אותה על דרך סזכרתי למעלה :

והמתחכמים האלו פירמו מעשה בראשית ומעשה מרכבה כדונס עם
 דרכי היונים ואם נחלקה דעת במקצת דברי כי מן הנמנע הוא ההשואה
 והסתכלו לבאר דברי רזל החתומים בכמה מנעולים בסתריהם שהוא
 מן הנמנע לעמוד על דבריהם בנתי פירוש מנאר מהם כי הם אמרו אין
 מוסרין ראשי פרקים אלא לבעל חכמים הנז' במקומם וחלילה להיות
 מדברים במחשבתם שאם כן הנה כל הסודות האלה אצל כל פנה יארכבו
 לטמא ולטהור למין ולמאמין לכנעני ולחתי עיוני ומואבי : וקורא אני
 על ה וני חכם עדיף מנביא כי הוא כסכלו הכרור ראיה בהקיץ מה שהסיג
 הנביא בתנומה באשון לילה : ולא עוד אלא כי ראיתי במקצתם שאמרו
 סכסהנביא היה סועה בחקירתו כי שפע הנבואה באה אליו על דרך טעית
 וסכזמן הנביאי היה מופשט סגלגל קבוע ומול חוזר וסעל דרך זה הורה
 המפורר שהיה קולות לנבא הסמים : וכאשר חקרתי דבריהם מה סיכולתי
 לעמוד עליה בערה בקרכי סלהבת כי פרהה בבני ישראל דרעת ממארת
 וראיתי כי בכל הדורות האלה כפרו והמירו המופלגים בחקירה : ואין
 ספק כי כאשר תקפנו הנזרות וגזרות השמר נסכה זו אברה קהלינו כי
 המפולגלים והמתחכמים עוה הסיכה ופרצו גדרה נמשכו אחריהם בני
 האומה עד סיכסו עצמותינו אברה תקותינו כי אחר שהסכמו כי אין דין

הקדמה

נאין חשכון על טוב ועל רע ולטובים מהם ימסך השפע אחד התכונתם
במציאות הנה הוא פנוי ויגיע אל מחוז חשבו בהיותו כן חורין ולא בהיותו
עבר ובאמונת השם היגלין כבר התוכחתי עם מקצת המפולפלים מהם
ומצאתים עד זה : ואשא קולי בכביה גדולה מן יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה : ולזאת הסכה עלה בדעתי זה ימים וסנים לחבר ולחקוק בספר
אי זה דבר ישאר בירי מדרכי התורה והקבלה אשר חכמים הגדול ולא
בחדו מאבותם : וכבר העיד הנביא ע'ה כי לא תשכח מפי זרעו וכתוב לא
ימושו מפיו רל' כי גם נסתמולנו מעינות החכמה והטוב אינו כחנע שא'
מעיר וסנים ממספחה לא ישאר בירם רשע מה להעיד על עדות

התורה וידעתי כי יחשדני פומע ויתלה כי חסרין גדול כי

אני מוניא דכה על אמונות המיוחסים כחכמה

גדולה ויאמר כי לא עמדת על דעותיהם

לזה הוכרעתי להקדים מקצת

דעותיהם כלסוג כטרם כל

דבר ואכל' להשיג עליהם

בסער הראשון

אביא

דעותם וכפני אסיג עליהם : השער

הראשון חלקתי אותי לר

פרקים :

פרק א

וראיתי בלבי להקדים ברענותיהם מה בהקדמי
אלבלב להעתקת כונות אבוחמר היסממאלי

שהוא פרק המורה ופרסם סתריהם ואם הא מן הרשעים שבהם • וזל
לפי שברכות האנשים ירבו הרעות וכו' הערימה החכמה עליונה לשפוך
מרחקה על רוחותמים הדומה ולעורר לבו להיות להם מורה צדק וללמד
חקים ומספטים יסתתפו כלם בדרך אחת ילכו בה על סדר נכון והסכמה
מסותפת פן יחלוק לבם ויאשמו בהיות עור כל אחד כנגדו ונמצא מונע
לחשן המחייב התמדת מציאותהמן לנצח וזאת היתה סבת מציאות התורה
וכו' • אינני סובר כי יוכל אחד להכחיש כי זה האש לא תלה התורה במנהיג
ואם נספסע בו ספסע כדי להנהיג בני אדם עד יומם ודי למכין : עוד כתב
המיקדבלעלכפי ולפי סיניר לכ האדם רע ממעורר והעולם אשר נתן כלכם
לא יתנס כחור בסוב נמאם ברע כי אם לראת עמם אונתקות שכרהוצרך
המנהיגלהכטיחם בשכר ולהפחירם בעונם אולי ימצאו עובדים מאהבה
או מיראה ולפי שאין דעת כל אדם נוטה להאמין כי אם מה שעיניו רואות
או יעיד עליו מופת כל שכן במצאו דברים מכחישים האמונה ההיא •

כמו צדיק אוכר בצדקו ורשע מאריך ברעתו הוצרך להאריך זמן הגמול
לאחר המות ולפי שפגרי כל המתים בהיותם מאכל לתולעה ושוכס לעפר
אשר בני יסודם ייחס הגמול לנפש בלבד • נתייחס מזהד' אמונות והפילוסופי
גם כן מניה בהן וכו' אלא שהתורה מלמדת אותם ספור המנוי והפילוסופי
ספור מופתי רחוי ליחידים שהם מציאות שכר ועונם וכו' וכשהגיע לענין
הנפש והשכל לכוונות אבוחמר היסממאלי כתב שמכאן יוכלו ללמוד ששלמו
הנפש בהגעת היריעות אליה וחסרונה כשל לא יגיעו אליה ודין בשכר ועונם
וזה מבואר וכשחקרתי בדבריהטובי ממנו גם כי דעתם מכוסם מרעותיו
וגם במקצת דברים היוטובים ממנו מכל מקום ככלל הזה אשר הלכו בו
לא ראיתי להם שום יתרון על זה • והרב הגדול אשר בנה מגדל עוז ומבצר
בתלמוד בניו לתלפיות ממולא בכתם אופיר מספרא וספרי ותוספתא
ומכלתא וכו' תלמודא בבלי וירושלמי כסנא להקדים הקדמה למסכת אבן
העולם ונא לרבר כנפם האדם וכחותי גלה סם דעתו שהוא הכנה למוסכלו
ברעת חכמי יון האחרונים ואס ים סנויבניהם וחלוק מכל מקום לא יאות
לכונת התורה וקבלת חכמים שהיא נשכרת ונעגשת כפי חטאתיה ומעלליה
בגן עדן ובהנס באש לא נפח וכו' רחוק מלב הנמשכים אחר היוני לעלות
זה על דעת כרחוק מזרח ממערב ולקבל שכר ועונם וזל כפא' ודע כי זאת
הנפש אשר ספור כחותיה וחלקיה היא כחומר והשכל לה צורה וכשלא הגיע
לה הצורה יהיה מציאות ההכנה בה לקבל הצורה ההיא לנטלה וכאלו הוא

מציאות הכל יהוא אמת גם בלא דעת נפש לא טוב וכו' הנה נראה מפורסם
 בדבריו כדעת החוקרים האומרים שהיא הכנה למושכלות כדמיון הלוח
 המוכן להתרשם בו הצורות והשכל להצורה וכפיצא פכנו מן הכח אל הפעל
 אז נשלים במושכלות הנמצאים המושכלים מן הגשם וכשלא יצא לפעל הוא
 לטבלה • וכספר הנבואה הנקראת מורה הנבוכים פע' כתב והתבונן איך
 זכר נשמתן של נדיקים נשמות ורוחות מעתידין ליבראו ומה נכבד הענין
 הזה לינרעיו כי הנשמות הנשארות אחר ההמנות אינה הנשמה ההוא באדם
 כשיתהנה כי זאת ההנה כשיתהנה היא הכנה לכד והדבר הנבדל ממנו אחר
 המנות הוא הדבר המתקיים בפעל ולא ההוא וכו' ועל כן מנו בכלל נשמות
 ורוחות אבל הנבדלות הם דבר אחד בכלל הנה למדנו סודות הרב להיות
 הכנה למושכלות ואולם היא הכנה כחכונק ותאבד באבדו ונפחד הסכל
 הקניי וכל שכלי בני אדם אחרי הפרדן מן הגוף הם א' בהכרח לפיפכרתו
 כי בשכל אין סוס חכור ופרור ואינן בדרך עליה ועלול אם כן בהכרח למדנו
 מזה סתירת כ' התורה כי הכל תלוי בקנין הדעת וכל הקונה דעת יש לו
 השארות כשקנהו בלי סכום במושכליו כלל והחסיד ששמר כל התורה כלה
 מא' ועד ת' רוצה לומר שלמד דיני התלמוד וכל הלכותיו ונשרף על קדוש
 השם וכל ימיו לא חטא והיה כלא היה ואין לו סוס תקנה ותחיות המתים
 ער' סקננו הדת הוא נמנע כמו שנמנע לסנה הראשונה ולשכלים נבדלים
 להתחבר עשכל אחד מגופי בני אדם עד שנחכורם וחכור הגוף יקרא א' ל
 אחד מהם אדם והרשע שעבר כל עבירות שכתורה וחרף וגרף כל ימיו אם
 קנה דעת קנינו קנין כי אחד שיצא שכלו לפעל והמציא הוא השכל הפועל
 והשכל והמשיכל והמושכל הם אחד מפאת המושכל ואם הוא נמנע להשיג
 למעלה ממנו מי מנע לזה ההשארות אחר סדרך אל ההיסדה ואין לו מונע
 בחיים בא' הגוף וכשהגוף נעדר נעדר המונע הנה הוא בא' השלמים בכל
 ונדרתו עם כל צורות האחרים היא אחת ואם לא קנה דעת אין לו עונש כלל
 על כל מעשיו • ומה שאמר הרב בחסידי אומות העולם שיש להם חלק
 לעולם הבא לזה דמו כי כתקון המדות יתסר בעיון וכאשר קנה הידיעות
 הרי הוא כאחר מאמוני ישראל אם קנה דעת כמוהו כי אין לזה יתרון
 על זה וכספר המדע בהלכות תשובה אחרי שהביא הלכות תשובה המפחדים
 בתלמוד כתב פא' כדעותיו חל' הטוב התפון לנדיקים הוא חי העולם
 הבא והם החיים שאין עמהם מות וכו' שכר הנדיקים הוא שיזכו לנושם זה
 ויהיו בטובה זו ופרעון הרשעים הוא שלא יזכו לחי' אלו אלא יכרתו וימותו
 וכל מי שאינו זוכה לחיים האלו הוא המת שאינו חי לעול אלא נכרת ברשעו
 ואבד כהמה וזהו הכרת הכתוב בתורה הכרת תכרת מפני השמועה למדנו

תכרת לעולם הבא כלומר סאותה הנפש ספרטה מן הגוף בעולם הזה אינה
 זוכ' לעולם הבא אלא גם מן העולם הזה נכרת' העל'ט הבא אין בולא גוף
 ולא גייה אלא נפשות הנדיקי' כלכד בלא גוף כחלאכי הסרת הנאיל ואין סס
 גויות אין בו לא אכילה ולא סתיה ולא דבר מכל הדברים סנפות בני אדם
 צריכין להסבועלם הזה כך אמרו ז'ל העולם הבא אין בו לא אכילה ולא סתיה
 ולא ססמים אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם כראסיהם ונהנין מזיוהסכינה
 וכו' הרי נתברר לך סאין גוף סס וזה סאמר צדיקים יושבים עד' האדה וכו'
 וכן זה סאמר ועטרותיהם כראסיהם כלומר דעה סידע סבגלה זכו לחיי
 העולם הבא וכו' . כל נפש האמורה בענין זה אינה הנסמה הצריכה לגוף
 אלא צורת הנפש סהיא הרעת סהסיבה הכנרא כפי כמה והסיבה הרעת
 הנפרדות וסאר המעשים והיא הצורה אסר' בארנו ענינה כפר' מהלכות יסודי
 התורה וכו' הגה למדנו מדבריו סהכרת והעונס הוא העדר ההסגח' כבחהמה
 סאין לה עונס וסכר והמדך לפי דעתו הוא סלא קנה דעת ולמדנו סמאמר
 חול' העולם הבא הוא התיחדות הצורה בסכל הפועל אחר הזנות ולמדנו כי
 הנסמה היא כח בגוף ובאכוד הצמיחה וההרגש נאכרת והנפש היא צורת
 הרעתמה סהוא נמנע' על' העונס : וכספר המדע פר' כתב ז'ל יסוד התורה
 נפש כל כסר הוא צורתו סנתן לו האל יתכרך והדעת היתרה המצויה בנפשו
 סל אדם היא צורת האדם הסלס ועל צורה זנאמר נעסה אדם בצלמנו
 כדמותנו כלומר צורה המסגת ויורעת הרעת סאין להס גולס סידמה להס
 ואינה הנפש המצויה לכל נפש חיה סבה אוכל' וסותה אלא הרעת סהי' צורת
 הנפש ובצורת הנפש הכתוב מרכר אין צורת הנפש הזאת מחוכרת מן
 היסודות כדי סתפרר להס ואינה מכח הנסמה עד סתהא צריכה לנסמה
 כמו סהנסמה היא צריכה לגוף לפיכך כסתפרר הגולס ותאכר הנסמה לא
 תכרת הצורה הזאת לפי סאינה צריכה לנסמה כמעסה אלא יורעת ומסגת
 הרעות הנפרדות ויורעת כנרא הכל ועומדת לעד ולעלמי עולמים זהו מה
 ס אמר המלך סלמה ויסוב העפר אל הארץ כסהיה והרוח תסוב אל האלהים
 אסר כתנה : הגה ניתנו דבריו כי הנסמה נאכרת באכודן הגוף וצורתה
 היא הרעה סאמר כח' פרקים והסכל צורה לה היא צורת האדם הסלס
 סהסיבה הרעות הנפרדות והאחר ג'א זכה לה ובאכודן הגוף לא נסאר בו דבר
 וזועומדת לעולם כי היא סכל ככרל ועליוס נאמר ויאמר אלהים סהוא סס
 לבנרא ולמלאכים הס סכלים הנכרלים לרעתו ולרעת החכס ראכע ורבים
 עמהם והס כסס נעסה אדם בצלמנו כדמותינו וככר הניח כח' פרקים כי
 סנפש היא אחת אלא סכחותיה רבים וספה באר סהיא נאכרת' ונסאר הכננה
 למדנו מכל דבריו כי מה סהבינו דכני צרבת ז'ל וסאר המשיגים עליו ס

לפי דעתו אין עונם לנפש הרשע והוא כופר בדיקה של גהינם ונחשבו
 וכמנין הוא אמת ויציב וכן מה שהשיב עליו הראב"ד ז"ל זרמ' הלוי ורבינו
 שמסוק בעל התוספות ושאר רבני עולם ז"ל ורבינו שמואל ראש ישיבה בבבל
 שלא היה מאמין בתחיית המתים הוא אמת ויציב ותחיית המתים שלו הוא
 יציא להם הכל לפועל וההכנה שתקבל הצורה ותשאר והם ז"ל מפני שראו
 שאסור להם להתגאל ברעו' אנשי המחקר והיה להם כנמנע לעלו' על דעתם
 כי זאת סכרתו לסתור לגמרי כל אמונות התור' לא בררנו דבריו אלא שהבינו
 מהם שהיה דעתו להעניש הרשעים כשתאבד נפשות וממילא שאין יום הדי
 ותחיית המתים : ואלו הדרכי רבי מאיר כתב בכתבו להרמב"ן ז"ל כי כאשר
 ראה ספר מורה הנבוכים ראה אותו כלות הפוכות מקרב כשמואל ודוחק
 בימין ומו' יורעאם דעת אחרת עמו כי רק הבמות לא סרו . וגם החסיד
 הרמב"ן ז"ל היה מחזיק בקטלתו ותורתו ולא עלה על דעתו שאדם גדול כזה
 היה מכחיש בעונם גהינם ותחיית המתים ואף כי ואמין כי יסתור כל התורה
 מכל וכל לכן דרכה לעשות הזיווג עליו ולשאל וליתן בדרכי ההלכות וחזן
 מכבודו הם דברים בטלים . וכפר' מח' פרקי' כתב בחלי הנפש ורפואתה
 ואמר כי חליה הוא בהתגב' אדם במדות הפח תחת ובריא אותה היא במעלות
 האמרות וגו' התקנות סבר' באיזה חלק ימצאו המצוות כי הם המדות והביח
 אות' כמלק אשה באכרן האף יאבד בהדרתן וגבה התענו' אם לא יעז' הרפוא
 נכאמכים אחר התאונות כדי שיחזרו למצוה וסעבה חסד יתברך למי ששאל
 על תעניות יום אחד כי צמתם וספור בחמישי וכשביעי הצום צמתוני אני
 כלומר שאין חפץ אנלי ואחר כך צוה חותם ביושר ובמעלה ואמר צום הד'
 וכו' והאמת והשלום אהבו האמת מעלות השכליות שלא יפתנו והשלום מעלות
 המדות וכונתו שאין חפץ' חסד בתעניות כלל וטוב סיהיו התעניות להם
 לשטן ולשמחה וסיפת' רלו במעלות המדות ובשכליות בדרכי הפלגופים
 כל שכן בהקדמתי וסוף דבריו כתב לפון זה שהתורה לא אסרה מה שאסרה
 וצוה מה שצוה כי אם מפני זאת הסבה רוצה לומר כדי שיתרחק מן הנד
 הא' יותר ההרגל שאסור המאכלות האסורים כלם ואסור הנעילות האסור'
 והאזהרה על הקדושה מה שצריך כתובת אשה וקדישה ועם כל זה אינה
 מותרת תמיד אבל תאסר בעת הנדות והלידה ועם כל זה בורו חכמים ז"ל
 למעט המסגל ומנעיהו ביום להתרחק מקצה רוב התאוה רוחק גדול וכן כל
 מה שכל בתורה מנעינות המעשרות ולקט וסכחה ופאה ופרט ועוללות ודין
 פגטה ויובל והזרקה די מחסורו וכזאת הבחינה בחן רוב המצוות ותעבאם
 כלם שמרבי לות ולמדות כחות הנפש כמו שאסרה הנקימה והגטירה עזוב
 תעזוב הקס תקיס הסכ תסיס וכן מבני סיבה תקום ככר את סניך לא

תפורמן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל - עד שתסיר תכונת העזות ותגיע לתכונת הכנסת : הנה הרב יסכים כי כל המצות אורובם וגם כללות לשמוע אל בית דין הגדול העומד במקום בית דין מרעה לא היה אלא מפני הכבוד שיתחזק באדם הכנסה לכבוד הגדולים : ולא ידעתי מה יקנה סומר התורה שעמדו רבלי אבותיו על הר סיני אחרי סכרחות העריות וכלל התורה ופירושה ותקין המועדות ויום הדין ויום הכפירים וחד הפיכות עומדים בבית דין והוא אומ' כי אלג ברוכ המצות ליום במדל' וכן כשבא הרב לתת טעם במצות כלם לא ימצא אדם על דרך האמת שום מצוה מכוונת לעצמה אם לא או לבטל דעות בטלות כמו בכל דיני עבודה זרה ועבודותיהם והקדשנות והמקדש כליו ומשרתיו ולאמת יחוד השם או לבטל ולמנוע התאוות כמו המאכלות אסורות והבעילות ומצות אחדות או כתקון המדות בצדקות או מעשרות וצתנות עניי' ודיני הנזיקים ודיני ממונות או לזכור חדוש דעולם או ייחוד השם : והגני מעתיק פא' קצר כחב פמ'ד וזל המצות הנכללות בחלק הט' הם המכוונות בספר אהבה וכלה בלויי הטעם ידועי העלה רוצה לומר כי כונת היעבודות ההם כדי לזכור האל תמיד באהבתו ויראחו ולקבל המצות על דרך כלל ולהאמין בכבוד אה שהוא בדרך כלל בעל תורה להאמין והם התפל' וקם וברכת המזון והנלוה אליהם וכרכת כהנים ותפילין ומזוזה ונצית ולקנות ספר תורה ולקדש את כו כעתיים ידועים כל אלו המעשים ילמדו סדרו מועילות לא יצטרכו לדבר אחר כי הם מבוארים הנה התפלה אינה מכוונת לעצמה להתפלל אל השם שישמע תפלתו וסועתו ויזילהו מצרתו ויספיעהו מטובו : גם התפילין המחופין בעורן עשויות בצורתן ותפירתן בגידין ושין של תפילין שלב' ראשין נר' והפרסיות האלו ושמירת סדרן וקשר של תפילין והרצועות השחורות וראי' אין בהם תכלית כי אם ללמד סכרות מועילות אין לצייר כי בסמירתן יקבל האדם ספע ואוני מה שאמרו בהפלגה מגין שהכה מניח תפילין או מתפלל הכוונה להם מה שהוא סוכר וכן הנצית והחוטין במגין וקסדים ה' והתכלת הכונה היתה לזה . וכן המזוזה השחופה במזוזה הכית על דרך סקכלו ואם אות אחת נכתבה שלא בסדר פסולה לכל זה כונו : ראוי לשמוע אל הרב הגדול הזה כי נתן טעם נכון לכל פרט ופרט של מצוה ואין הסגחת השם שופע על עושה המצוה כעושה אותה .

גם מגדולי ישראל אמרו מצות אינס צריכות כונה אבל האמת כונתו ידועה בכל התורה למורה על האמת כי לא ינא מרבי האמרים כתורה מן הסמים וככל מצוה ומצוה פגולה נפלאה להדבק נשמת האדם ביוצרה וככל עברה להתרחק ממנו ולהמסר ביד מלאכי חבלה שאין להם מציאות לדעתו ואני עתיד להאריך עליו בעזרה האל : וכפלא' מן האל כתב כי לא תמצא חרון

אף ובעם וקנאה ככל התורה כי אם נעבדה זרה ונא' לומר כי אין כפירת
 מי שיחשוב כי אין השמש עגול כמו כפירת המאמין שאין השם אחד והביא
 דברים רבים על דרך זה וזה לפי דרכו כי כל חתורה סובבת על ידיעת
 האמת כדרכי המתפלספים : אין ספק שלא עלה על דעת אדם להעניש כ
 בדין שמים מי שיטעה שאין השמש
 עגול ודי למכין •

פרק ב

אחר שהאיתי כל זה ורמזתי כל מה שכתוב

בספרו מטעמי המצות ועל איזו נקוד סוכבת

סברתי ויוכל המסכיל להתבונן בדבריו אזכיר מעט ממה שכתב בענין
 הנבואה כדי שיהיה הערה על דעתו וז' בלב פמ' ומה שאודיעך כי כל מה
 שנאמר מענין הנבואה אינו אלא בענין אחד נבואת כל הנביאי אשר קודם
 מרע' והנביאים אחריו אך נבואת מרע' לא אשלח יד באלה הפרקים אליה
 לא ברמז ולא בגלוי כי שם נביא לדעתי נאמר עליו באמת ועל זולתו בספור
 וכן הענין אנני באותותיו ובאותות זולתו כי אותותיו אינם ממין אותות
 שאר הנביאים והראיה על זה מה שנאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל
 יעקב וכולי ושמי יי' לא נודעתי להם הנודענו כי הסגת מרע' אינ' כהסגת
 האבות עליהם הסלום אבל היא יותר עצומה ונכבדת מהם והסגת יתרונו
 על כל נביא מה שיבא אחרת הוא מה שכתוב על נר ספור ולא קם נביא עוד
 בישראל כמותו וכו' הנה הנודע כי הסגתו נבדלת מהסגת כל הנביאי הנביא
 אחריו בישראל שהם ממלכת כהגים ונבי קדוש וכתוב יי' כל סכן בשאר
 האומות אבל יתרון אותותיו על אותות כל נביא בדרך כלל כי כל האותות
 והנפלאות אשר יפעלו הנביאים או שיעשו להם הגידו אותם ליחידים מכני
 אדם באותות אליהו ואלו שפעלם תראה מלך ישראל פאל בעדם לביחזי וכן
 אותות כל נביא לבד ממשה רבינו ועל כן אמר הכתוב ע'ר הודעה ולא
 קם נביא לעולם אשר יעשה אותי' בגיו' לעיני כל מסכים עמו או חולק עליו
 כמו שעשה מרע' כי קשר בכאן שני עניינים כי לא קם מי שיוסיג מסודות
 הכורא ולא מי שיעשה כמעשיו : ואל ישיאך מה שנא כעמידת השמש
 ליהושע הסעות ההם כי ואמר לעיני ישראל ולא לעיני כל ישראל •
 וכן באלוהי' בהר הכרמל כי היו סם מעט מכני אדם ואולם זכרתי לך הסעו'
 כי יראה לי באמרנו כיום תמים כי הוא כיום ארץ קלם באלו אמר היום
 ההוא היה להם כנבעזן כיום הארץ מימות הקיץ : הנה הרב העריך
 פעלי אותות הנביאים להפגתם וכבר אמר כי הסגת הנביאים היתה על י
 ודי אמצני רונה לומר הכח המדמה וראיתם שאמר באברהם וארא ואמר

רבי אברהם ׀ עזרא סהיה במראות הלילה • ונהג צחוי הוא סהגיד
 גדולנת אליסע • ורבי דוד קמחי פירש בפירוש הנביאים הראשונים
 סברתם הרעה כזה וכדי הוא לסתור ספור ועדות הנביאים מהנפלאות : •
 אמר אלישיאך מה נמצא כתוב מעמידת השמש כי לא אמר לעיני כל ישראל
 והאמון טעו כזה מפני שהגליחו כיום ההוא : ואחר שמכזיב אותות
 הנביאים מה נקוה עוד כמה נמצא כתוב אף כי מה נבא בקבלה : גם
 כי החכם רבי אברהם ׀ עזרא מכחיס שלא עשו האבות אותות ומופתים כי
 אמר בסם אל פרי לא יעשו אותות ומופתים ואם כן כל כח שאר הנבאים
 ואני עזר אשיב עליהם בעזרת הכורא • ונספר מלחמות לפלוסוף הרל
 הסתל מחברו לבטל דעת המאמין עמידת השמש ליהושע וכמוהם רבים •
 ועל ענין הנפלאות שאנו בו כתב הרב בספר חמדע הנביא וכשמסלחים
 אותנו בותנין נו אות ומופת כדי שידעוהעם שהאל שלחו באמת ובתב עוד
 ואפשר סיעשה אות או מופת ואינו נביא וזה האמת יס לו דברים בגו ואעפ"י
 כן מצוה לפסוע אליו • משה רבינו עליו הסלום לא האמינו בו ישראל
 על פי האותות שעשה שהמאמין כזה יס כלבנו דופי פאפשר סיעשה האות
 בלאט וכבסוף אבל כל האותות שעשה במדבר לצורך עשאן לא להביא ראיה
 על פי הנבואה צריך להפקיע את המצדריס קרע את הים וכו' ונמורה הנבוכי
 אמר כי מה שאמר סיתא אלפי שנין הני עלמא אחר חריב הם דברי יחיד
 גם כי לא יראה על אפיסתו ושחכמי המסנה נהגו לימר אין כל חדש תחת
 השמש וכו' ואולם אמרתי כי לא יסתנה דבר מטבעו וסיסאר על הסכני ההג
 כדי ליסמר מן האותות שהם במעש'ם כי אעפ"י סנהפך המטה לנחש והמי
 לרס והיד הקדושה לכנה מבלי סנה מחייבת טבעי כי כל אלו הדברים ודומי
 לא יתקיימו ולא נהפך הטבע אל טבע אחר אבל כס זל עולם במנהגו נהג
 הנה לרעתו אין הנפלאות ראה על יציאת מצרים כנגד הטבע ולא על ח
 חרוש העולם ועל תורה והנבואה ולא נתקיימה התורה כלל מצד הנפלאות
 ונמצא כופר בניסים ונפלאות הכתובים בנביאים מסני פכים האחר
 מכזיב ספור הספר זולתי מה שאמר כרננו : והסני מצד הנמנע אלמא
 סככה הטבע הנה לעשות כמו שפס הכורא ככחו : וזו היא סברתי
 כדבייטמעאל הכופר • • אולי מנהג הטבע הוא לעמוד השפס
 וחזרת על המעלות או המחמה אלפיס סנה או יותר שאין סס עצם וכשר
 סחלקיו ממשייתחברו והנפס אשר לא נסארה אל הדעה שהיא הצורה אשר
 אין לה חכור ופרוד כלל והיא עם כל הצורות שיצאו לפעל אחת וכלס עג
 כל הצורות הנפרדות והסנה הראשונה אחר להתחבר כגוף ולהנמיח
 ולהרגישו אין אלו אלא דברי צחוק סהיה מראה סהיה

מאמין בתחיית המתים ועל סברה זו הנכבדת סמך כמה סכתב בתחלת המדע
 שלו וזה לשונו המצוי הזה הוא אלונה העולם ארון כל הארץ והוא המנהיג
 הגלגל בכח סאין קץ ותכלית לו כח סאין לו הפסק שהגלגל סוכך תמיד ואי
 אפשר סיסום בלי מסבב ולא הינו כדורך הוא הוא המסבב בלי יד ורגל וידעית
 דבר זה מצות עשה סנאמר אנכי וי' אלהיך : הנה לדעת הרב לא הונדך
 נבואה כלל לאנכי ולא יהיה לך כי מתנועות הגלגלים בלי סכוי והפסק נדע
 כי הוא מורה לארסטובמה סאמר שהעולם נדחי ולא יסתנה כלל מטבעו
 כל סכן כפי' בפר' הנזכר למעלה היתבאר מציאות האלונה סכת כל הנמצאים
 וכאלו אחר הכתוב אתה רואה בעיניך תנועת הגלגל הנדחי המורה על מניע
 בלתי גשם כחין סוף וקץ והוא סכת הנמצאים כלם וסכת יציאתן ממזרים
 כי הוא סנה ראשונה לכל הדברים לזה כי כלם יוכלו לדעת זה גם כי יכחיסו
 התורה וזה יהיה לדעתו פירוש אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה סמעגום והוא
 מה סהוא הכין כחכם עדיף מנבי' ואחר סכמופת נתכרר גדול הוא מנבואה
 זה דרכו בהכרח והמסכיל יכין . ולא מצא הרב האתחכם בסורות התורה
 זה כמכילתא ולא ראהו לא' מל' ונמסכת אבות כתב כבר הזכרתי לך בפ'
 א' שהם לא יאמינו בחדום הדצון בכל עת אבל בתחלת הדברים סם בטבעם
 סיעשה בהם כל מה סיעשה והוא הדבר הטבעי או יהיה חדום לעתי רחוקות
 והוא המופת הכל סנה ולזה אמר סכיוס וסם בטבע הארץ סיסקע קרח וכל
 ערתי : ופי' עומדים צפופים ומשתחווים רוחים לא היו לנחשים זה את זה
 לרוב מוראם ויסונם במקום ההוא הנה לא היה נס כלל :

פרק נ

ועל ענין ההסגחה כתב בחג פיז תחלה הביא
 דעות בני אדם המפחיש' סדר האציות כלל
 אלף הכל במקרה : הכ' דעת ארסטו סמאמין סדר ומכחים סמירה והסגחה
 מגלגל הירח ולמטה והכל כחיוכ כי לדעתו העולם קדמין . ג' הפך דעת
 זאת והוא כת' סמאמיניס הסגחה פרטי' בכל פרטי העולם והוא סתר אותה
 לסכות הביא סם ועוד הביא דעת אחרת קרובה לזה . וכתב והדעתה' הוא
 דעת מאמיני תורתנו ואני אנדיעך מה סאמרו בו ספרי נביאנו והוא אמונת
 המון חכמינו . ועוד אגיד לך אחכ' כמו שהאמינו קצת המתאחרים
 מעצמנו ואנדיעך מה סאני מאמין בזה : הכן מה שאמ' מה סאמרו בו ספרי
 נביאנו ולא אחר מה שהנינו בו : ואחר כך סתדיע כמו שהאמינו קצת
 המתאחרים מעצמנו וכך מה סהוא מאמין ואינו מה סאמרו בו ספרי נביאנו
 גדעת מאמיני תורתנו : וכא' הרב לבאר דעתה' על דרך ספרי הנביאים
 ופ' אגון ודעת' ערכרי הח'מים וכתובם גלה דעתו וסורו וכת' אבל הסמירה
 האלהית

האלהית אצלי במה שירצה הנבואה היא נמשכ' אחר השפעה האלהי ואחרי אשר
 יירכק בו השפעה האלהי ההוא עד אשר יעשה בעל' סכל ונגלה לו מה שהוא
 נגלה לבעל' סכל הוא אשר תסמכו שמוירה אלהית • הנה הרב נראה כי
 דעתו כדעת ראב"ע כפ' פדוס ובסוף הספר כתב אני לא אאמין כי יתעלם
 לו דבר או איחוס לו קוצר יכולת אכל אאמין כי השמירה נמשכ' אחר השכל
 ודבקה בו כי השמירה לא תהיה לו מכס וממה שהוא שכל שלם על פי השלמות
 שאין שלמות אחריו וכל אי שירכק בו דבר מן השפעה ההוא כפי מה שהגיע
 לו מן השכל יגיע לו מן השמירה זאת היא הדעת אשר יאתה אל המושכל :
 אבל הדעות שהקדמנו יס בהן או תוספת על הראוי או חסרון והתוספת
 תביא ערכוב ואל הכחשת המושכל ולנטל המורגס : הנה לדבריו השמירה
 נמשכת אחר הידיעה כמושכלות שאין המין המשפיע ולא אחרי היושר
 והצדק ושמירת משפטיו וחקי התורה ואם הם הכנות טובות נקנות השכל
 כי איך השמירה תהיה בהם אחר כי השמירה היא השפעה הנשפעת על הנסמר
 והשפעה הוא סכליהם מכחים אל המושכל וכך המורגס כי יס צדיק אומר
 בצדקו ועוד כי כמה נולדו עורים ומחוסרי אבר וכמה רעות לבני אדם שאי
 אפשר לו לצייר בהם עגן : והאמת המכאוב הזה הביאם לזייף האמונה
 ולהכחיסה ועוד אאריך אם השם יאריך ימי ועוד כתב הרב בפ' שאחר
 זה ואחרי שהקדמתי מה שמירה הדבקה במין האדם לכך בין שאר כח' אני
 אומר כי כבר נודע כי אין מחוץ לסכל נמצא מין כו' וכל נמצא שהוא מחוץ
 לסכל או יהיה או אחד או רבים וכסיהיה נודע זה יהיה נודע כי השפעה האלהי
 הנמצא דבק במין האדם רוצה לומר כי השכל האנוסי אינו אלא מה שנמצא
 מן הרעות האסיות והוא מה שנאצל על ראובן ושמעון חולתס ואם כן יתחיי
 לפי שזכרנו בפ' סקדס כי איזה איש מאיסי בני אדם כסיסיג מן השפעה
 ההוא חלק יותר גדול' כפי הכנת החמר שלו וכפי רגילות נפשו תהי' השמיר
 יותר דבקה בו על כל פנים אם השמירה נמשכת אחר השכל כמו שזכרתי
 ובאר כי מפני זה היתה השמירה דבקה בנביאים ובחסידים כפי שלמותם
 בפסל ופר' ככ' פי' ענייני איוב ונטה לבו לרע' מי שאמר לא היה ולא נברא
 וזה נתן לו פתח רע : והכלל מדבריו בין היה בין לא היה אלא מסל' כי
 איוב היה צדיק ויס' ככונתו נכמעשו אבל לא קנה דעת שמה' השפעה האלהי
 ושמירתו דבקה בו והרעות הבאות עליו סכתו השטן הוא יצר הרע והוא
 מלאך המות והוא החמר המשוטט בארץ והוא סראה דוד עליו הסלל מלאך
 השם עוזר בין השמים וכין הארץ ואלו כ' מלאכים שהזכירו רביתנו המלון
 את האדם האמר והשכל וכשחקר איוב נגלה לו אליהו סוד הסרת השמירה
 למד והשכל' עד שנדבק בו השפעה האלהי והטיב אחריתו ונרעתו התכבד

השער הא פרק דג

מכוננים קדושים לסיי המלאכים אלו אנו אומרים וכן האמור בהגדת פסח
 ומופתים זו המרחב הוא החמר זה כלנו : וכפ' כא' מזה החלק שאמר עלינו
 שהוא חותם ענייני השפר עם באור עבודת משיג האמתות המיוחדות עם
 מסל מאלך שמו בארמנו ואנשי עבודתו בחלקים מקנתם תוך המדינה
 ומקנתם בחוץ ואשר בתוך המדינה יש מהם אמוריו אל בית המלך ויש מהם
 מגמת פניה אל בית המלך אך לא ראה חנומה של בית המלך ויש מהם רואי
 הבית וסוכב לראות השער ויש מי סבא בבית והוא הולך במנואות ויש מהם
 שנכנס לבית ולא ראה המלך ואחר הבכסו וסוטט כדי ליכנס לפני פנים
 ואז יראה פני המלך מרחוק או מקרוב או יפגע דרכי המלך וידבר עמו :
 ופתר כי האנשים שמגמת פניהם אל בית המלך אך לא ראו ביתו הם המון
 בעלי התורה רל' עזי הארץ העוסקים במצות ואולם אשר הגיעו לבי המלך
 וילבסביבו הם הגדולים אשר יאמינו האמונות על דרך הקבלה ויזכרו מן
 העבירות ולא יתעסקו בעיון עקר האמונה ולא יחקרו באמתות האמונות
 כשם פנים האמת אחר שלא הכנים כלל לבית המלך לא יעלו לויגועו כלל •
 עוד כתב ואולם שוטטו בעקרי התורה הם אשר נכנסו במבואות ובני אדם
 הם אים כפי מעלתו בלי ספק אבל מי שירע המופת על כל דבר מושג ונודע
 לו מן הדברים האלהיים כל מה שהוא מאמין והוא קרוב אל האמת בכל
 דבר שלא יתכן בו אלא קרבת האמת והוא אשר נכנס אל המלך בתוך
 היכלו ורע כי בעוד שתעסק בחכמת הנאורים ובמלאכת ההגיון אתה למן
 השוכנין סביב בית המלך לנקש השער כל סכן על דרך מסל עדין בן זומא
 מחוץ וכשתכין הדברים הסבביי אז אתה נכנס בית המלך והולך במבואות
 החצר וכשתשלים הטביעיות ותכין האלהיות אז תהיה מן הנכנסים אל המלך
 אל החצר הפנימית כו' ועוד לא ראית וזו היא מעלת החכם והם מפתנים
 בשלמותם כי מי סיגע מחשבתו אחר שלמותו באלהיות ויהי כו' בכל ענינו
 אחר הבור' ויעזוב מה שזלחו ויסיים כל פעולו סכלו להתבונן בכל הנכבד
 כדי לדעת מהם הבורא ולדעת הנהגתו להם על איזה ראוי להיות אלה הם
 הופנים ראשינה במלכות ורואי פני המלך וזו היא מעלת הנביאים •
 ומדבריו בלמוד כי הגדולים שהזכיר למעלה שירעו האמונות עדיין לא נקסנו
 השער ודי למכין • עוד כתב הנה בארתי לך כי זה השכל הנאצל עלינו
 מאת הבורא הוא האחר בינינו ובין הבורא והרמות בדרך לחזקו ולהחליטו
 וכו' ואלו תהיה באמתת הארע האלהי יותר חכם מכל בני אדם רע כי בעת
 שתשנה מחשבותיך מהבורא ותעסיק בעסקיך הנריכים לך כבר נפסקה
 החכמה אשר כיך וביני ואז איך עמו והוא חינו עמך כי כבר נפסקה
 המחבר בפעל ורע כי אלה מעשה העבודות כגון קריאת התורה והתפלה

ועשיית סאר המלכות אין תכליתן אלא להתעסק במצות הבורא ולא חתעסק
בענייני העולם וכתב עוד תחלת מה שתרגיל בפסך בו סתיה דעתך פנייה
מכל דבר כסתקרא קרית סמע ותתפלל סמונה עסרה ואל תאמ' דייך כפסיק
הראסון ולא בכרכה ראסונה בתפלה וכסתתקיים לך זה סנים רבות תרגיל
נפסך כסתקרא בתורה או תשמענה לסיס מחסכותך לכל מה סאתה סומע
או קורא וכסתרגיל בזה ימים רכיס תרגיל נפסך בהיות מחסנתך ונפסך
בתורה וכל מה סתקרא מסאר הנכיאיס אפילו בכלל הכרכות תתכונן בהס
אכל כשעת היותך יחיד וכהיותך מקיץ על מטתך הסמר לך וסמו' נפסך מאד
סלא יתעסקו מחסכותך כשעות הנככרות הן כדברים אחר' זולתי העבור'
הסכלית ויה' קרבת אליהס וכ' עוד כתב וראיתי בעצמי עתה ענין נסלא
מאד אסר יפרק כל הספקות ויתגלו בו סודות אליהות כבר בארנו בפרקי
סמירת הבורא לברואיס כי כפי סכל כל מסכל תהיה סמיר' הבורא דבקה
כו והאיס אסר הוא סלס בהסגנו' אכל מרפא מחסכותיו לעתיס לחסוב
בבורא זה האיס הסלס המסיג הסלמות אסר לא יסור סכלו ולבוליהו' לפני
י' תמיד ותהיה סמירת הבורא דבקה בו כשעת מחסנתו לבר ותכרל ממנו
בעת עסקו בענייני העולם ואך רחקה ממנו כרחקה מי סלא הסכיל האל
סעולם אכל תחסר מעט הסמירה היה כי לאיס ההוא הסלס כשעת עסקין
סכל כפעל אכל סכלו בכח הקרוב ודמיון על זה כטו סופר מהיר בעת
סלא יכתיב ויהיה מי סלא הסכיל הבורא כסוס פניס כמי סמא כחסך ועל
זה אמר ורשעים כחסך ידמו וכ' ומי סהוא מסיג ומתעסק בענייני העולם
לפעמים הוא כמיווס המעונן סלא יזרח בו הסמס מפני העניס המכדילים
בינו וכיניו : ועכ' כל מי סימצאהו בעולם מאורעות ותלאות מהנכיאיס
והחסיר' הסלמי כי לא מצאתהו הרעה ההי' אלא בעת החרסלותו וכפי אורך
התרסלותו וכ' ואכ הדכ' הנה התרנו ספס גד' אסר גרס לפלוסו' לומ' כי אין
סמירת הבורא דבקה במין כל הארס והסו ביניהס ובין הבהמות והיתה
ראיתס על זה כראותס החסירים והצדיקים ימצאוס תלאות רכות והתבאר
הסוד ככל זה ואפילו על דרך סכרתס וכ' סמירח הבורא דבקה תמיד כמי
סנאל עליו הספע ההוא המזומן לכל מי סיסתל בהסגנו' וכי בהיות זכה
מחסנת הארס ותסיג לבורא יתכרך מדרכיס האמתי' והתענג כמה כהסיג
אי אפסר לעולם סימצא לאיס ההוא רע מכל מיני הרעו' כי הוא עב הבורא
והבורא עמו אך בהננתו מהבורא יהיה כסתר מהבורא ויסתר האל ממנו והוא
אז מזומן ומוכן לכל כזק אסר יעבור וכ' והתקיימ' לי זאת הסכר' כמוצאי
כתוב וסמרתני פני מהס והיה לאכול הנה באר כי זאת ההסתר' אנו הגורמ'
אליה כמו סמאר ואנכי ססתר אסתיר פני מהס כיו' ההוא על כל הרעה על

כל הרעה אשר עשה ואין ספק כי דין האחד כדיון הקהל • והנה התבאר
 לך כי השנה בהיות אים מבני אדם מסולח ונעזב והיה לאכול כמו הבהמות
 הוא מפני היותו נסתר מהבורא אבל מי שהוא אלהיו בקרבו לא יבע בו רע
 כמו שאמר הוא ית' אל תירא כי אתך אני כי מי שכל הוא ראוי תדבק בו
 השמירה כמו שאמר יי' לי לא אירא הסכן בא עמו וסלס סיס כונתך ועוד
 התכונן סיר של פגעים וכו' הזכיר כי כל אשר יתחלש כחית הגוף יתחזק
 אור הסכל ויתפשט מאוריו ויהיה השגתו זכה לטובה ותענג טהיגה וכו'
 עד אשר תתפרר הנפש מן הגוף בזה התענג ולזה רמזו זל במיתת משה
 אהרן ומרים ע'ה שמתו בנסיקה רל' בתענג זה ועוד גלה דעתו ומהיות
 רעים שנאמר ומפורסם בהרסות הדת בכללה מה שכתב חא פל' מהחלק
 הנה אס כן אי אפשר למי סירצה השלמות האנושי אלא אס כן התלמד תחלה
 במלאכת ההגיון ואחר כך בלמודיות על הפרד אחר כך בטכניות אחר כך
 באלמיות • אלה הם תורף דבריו : הנה התבאר זה כל מה ש
 סזכרנו מדעתו כשלמות האנושי וחשב שמה רפואה שלמה למכות הגדולות
 צדיק אונד כדקדקו ורעע מאריך ברעתו • סכל הנביאים עליהם השלום
 נוחו על הדבר ואמרו זל בכמה מקומות שהוא בקשת ארון כל הנביאים
 בהראני נא את כבודך

פרק ד

הנה כלל תרב הגדול הזה אשר בנה מגדל עוז בנח
 בתלפיות בתלמוד לא יערכהו זהב וזכוכי ואס נפל

סהפגות על מקצת סכרותיו כמו סנפלו הסגות על רבים ונכבדים ממנו •
 כי נפש האדם היא כח בגוף ועס הגוף היא מתחדשת ועמו באכרת והיא
 הכנה אל המוסכלות והסכל צורה לה נמי שהגיע לו צורה זו וקנה הידיעות
 נזכה לאצילות הסכל שנאצל עליו מאת הסכל הפועל שהוא הסכל האחרון
 מכל הסכלי הוא אשר זכה להתאחד בצורו הקדוש וזכה הוא הסכל הגשאר
 אחר המות עס שאר הצורות אחרו אחר באחר ממלאכי הפרת הם הפסוטי
 המסוללים בשום גשם סכלים כבדלים וכלס יתאחרו עס השכה הראסונ' אלא
 סמעלת ססכלים היא כל אחד למטה ממעל' חכרו כדך עליה ועלול כי העלול
 צריך לעלה וכן הצורות הקאצלות האלו באמצעות ההכנה אשר כבר באכרת
 והמאצל הוא הסכל הפועל והן למטה ממנו ומי שלא היה לו הכנה לקנות
 הידיעות ולהסיג המוסכלות אול לא ססתרל בענין סיגיו לו אחרו מותו לא
 נסאר ממנו כי אס בויתו אשר הוא נכלה מוסרחת ואין בזה יתרון לצדיק מן
 הרפע ולא למי ססמר כל התור' ואת עליה וקדש שס סמים וקראכל הנבואן
 שנה תלמוד וסמר כל קלות וחמורות סכתגרה כי ססכל הפועל הוא סכל

והבאנל ממנו שכל ומו שלא קנה שכל סידמה העלול לעלה לא קלה דבר ואי א
 אפשר לצייר שום שבר נזדיק אחרי מותו ושום עינש לרשע וכלם אחרי
 הפרד הנפש מהגוף אין יתרון לשום גוף אדם מן הבהמה הטמא ואי אפשר
 לתחיית המתים ואין צורך כלל בקבורתו מפאת עצמו כלל כמו שאין צורך
 לקבורת החמור כי לא ימנע מחלוקה אם קנה דעת כאשר באסף אל עמיו
 ומת כנשיקה וחזר הענף לשרשו והעלול אל עלתו אין לו צורך כלל עם הגוף
 ואם לא נשאר ענף כלומר צורת הדעה הרי הוא כבהמה אם כן על כל פנים
 אין לבטל יתרון להגוף החמורי ולמדנו מן הדבר כי כל המצו והלמוד והחפלו
 והעבודות כלם הכנות לסלול מניעות ההסגה היא ולכוא אליה כמו שמפר
 המדות לפינוסופים עקרו להיטיר אל ההצלחה האחרונה הנזכרת
 ולמדנו ממנו שתכלי עולם השכל הזה הוא להמציא האדם השלם וכדן לחמור
 זה נמצא כל מה שנמצא מתחת בגלגל הירח וגם כי על דרך האמת למו שלא
 זכה למעלה זו הכל הוא אצלו חבל מקום מציאות כלם והנימוסי ואצו החור
 וחקותיה כשכיל זה היו והנה למדנו ממנו כי כמו שלא נקפד כלל ולא
 בצייר עול וחמם באכזב הבהמות ולא בהיותם בבריאותם כן לא נקפיד
 באכזב בני אדם וצדיק אוכד בצדקו ורשע וזאריך בדעתו ברשע מה כי
 עולם כמנהגו נוהג והוא עולם ההוה וההפסד וטבע העולם מחייבו וכן
 הנסס בטבעו בבריאותו ולמדנו ממנו כי הנסי והנפלאו שהיו על ידי מלעה
 אדון כל הנביאים לא היה בהם מופת שיסגה טבע העולם אל טבע אחד וכל
 מה שהיה הוא בכח הטבע או לעתים קרובים או הרחוקים ואינן מופת על
 התורה והנבואה אף כי אותות כל הנביאים עליהם השלום כי נמשכות אחר
 כח קדמיון כי נמנע לפידעתו עמידת הסמים וחזרת על המעלות : ולמדנו
 העדר ההסגה זולתי ליסודים שנאצל עליהם אזלות השכל כי ההסגה
 והשמירה כמשכות אחר אצילות השכל כי בהיות האדם מחביל בפעל ויצא
 שכלו לפעל והוא שומר מחסב בצורות הנבדלות נמצא שכלו מתאחד בהם
 והתאחדות הוא שהוא והסם אחד כי אליהו בקרבנו דבקה בו השמירה ולא
 יוכלו לו כלל מפני ההתאחדות ואולי נעת הפרדו ממנו נפרד ממנו ההכנסה
 וזו סבת תלאות הנבונים והחסידים וההגתם כי זו הסתרת פנים האמורה
 בתורה : ולמדנו מדבריו כי התורה והנביאים אין לרקדק בהם כי הנזכר
 להמון ולהראות להם הסגה הפרטית ועינש ושכר ותכלית מעלת הנביא
 ומהאליה כפירצה הנביא עושה גיסים ונפלאות כשכני הטבע והמנהג והוא
 מעמיד חמה ומחיה מתים ושאר גזמות הנמצאות בנבואות זהו באמת כלל
 דעתו לפי שנמצא בסודותיו והוצרך אל הסתר מההמון בתכלית כי יהיו פות
 חדר המדיני ויחבר הכל כמו שאמר הממלא אלבלג : ואחר פכתתני זה

המעט שבו כללתי עקר דעות הרב הנני מתחיל בפער הבא להשיג עליו
כפי היכולת ואני רצוני להביא עוד מרעותיו ומלשוניו כמה שכתב בעה :

השער השני

פרק א

אמר הצעיר אני תמה מאד מהרב הגדול הזה
אחר שפרסום האותות והמופתים מהנביא:

בסני טבע של עולם אינם מכריחים האמנת התורה וגם במכה לא האמינו
כו ישראל מפני האותות והמופתים גם כי כתוב ויאמינו ב'י' ונמסה עבדו
אם בן מאי זו פאה נתאמתה הנבואה והתורה עד שכל האומות מודי בתור
משה שקבלה וכנביאים ששלחם השם ושכל דבריהם אמת כי גם שהעומדים
בהר סיני יתאמתה הנבואה להם איך נתאמתה לרירות אחרים אף כי לכל
האומות כלם ועוד כי לדעת הרב לא עלנו למעלה הנבואה כלל העם :
ופי' אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו שג פי המופת מתנועת הגבל
כי כל בעלי עיון וכלו לדעתו והוא הכריח מלשוננו בספר מורה הנבוכים
ואל סם חז' פל' הגל' כי מונמד הד סיני לא היו כל הדברים המביעי למרע ה
מביעים לכנ' ישראל אבל הרב הרב היה למסח לבדו ולכן היה דבור עשרת
הדברים כלם לנכח היחיד והוא ע'ה ידר לתת'י ההר ומגיד להם מה ששמע
כי כן אמר בתורה אנכי עומד בין יי' וביניכם ואמר משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וכו' וכחור באמר במחילתא כי כל דבור ודבור היה משיבו
להם כמו ששמע ואמר בתורה בעבור ישמע העם וגו' זה יורה כי הדבור היה
למשה והעם היו שומעין את הקול בלבד ולא היו מבינים הדבור ועל זה באו
קול דברים אתם שומעים ולא אמר דברים ומשה היה שומע הדבור ויגידם
להם והוא הנראה מפשט הכתוב ומרוב דברי החכמים : אבל יש להם מלה
כתובה במקומות רבים והוא בתלמוד כי אטרו אנכי ולא יהיה לך מפי הגבור
שמענוס רוצה לומר כי היו מג עים להם כמו שהיו מביעים למרע'ה בעבור
כי סני אלה העקרי' דל' מציאותו ואחרותיו לא יושב אלא בעיון הפכל האנושי
וכל מה שגורע מופת דין הנביא ודין כל מה שירענו סוה איך יתרון לזה
על זה ולא נודע כ' העקדים האלה מצד הנבואה בלבד כי אמר בתור אתה
הראית לדעת אבל סאר הדברות הן ממין המצות המפורסמות והמקובלות
לא ממין המושכלות וכו' כי לא שמעו ישראל אלא דבור אחד בפעם אחד
והוא הדבור אשר השיב משה וכל ישראל אנכי ולא יהיה לך והגיד להם משה
ה בחתוך המלות וכו' הגה לדעתו אנכי ולא יהיה לך הכניה לשכל האנושי

והמתכונן קיטב בדבריו ותחבולותיו לא שמעו קול כלל כי אחר פאיב' מבינ' הקול מה תועל' בו ולכן אמר שהוא פסע הכת' ודברי חזל' אל' סדר פותיהם אמרו אנכי ולא יהיה לך מהם מכינים אונן והוא מגיד להם כחתוך אותי' והאמת אם פי' אנכי בדבריו אין צורך בו לנבואה כלל ואינו נופל זה בנבוא' כלל והדבור קול ודבור אינני יכול להאמין שכך יאמין הרב כי צריך לדבור הגשמה ואת' קול נבוא' והוא מענין הנסים לא ימנע מחלוקה אי הוה בכח הטבע או לא ואם אינו בכח הטבע אכ' אי אפשר ואם בכח הטבע וגם כך יאמינו לעולם כי לא האמינו בו מפני האותות והמופתים והפסל גזר פאינו בכח הטבע גלל נמצאת התורה סלל נתקיימה להם בפס' מופת כלל ולא בנבואה לכלל העם אף כי לאומות העולם ואחר סכן איני שואל אלינו מאי זה קיום נתקיימה בעלכ' ומאי זה קיום נתקיימה אצלנו ועוד על כל פני צריכין למקובלות כי בהאנע אמונת המקובלות מאנעה לנו החזרה ואם כן הברח לנו ללכת אחר המקום המקובל והאמת מקובל לנו כי ספורי הנביא' כל מה שיעידו הנביאים במעשה שהיה כפ' אותות הנביאים ואמונתם בעשיית התורה והמצות ופלוס סכר עליהן בעצמם או ליענש עליהן והם מעירות לנו על החסידים בהתפלל' אל הפס' היה שומע להם ומוסיע מצרת והנבואה מעירה על הדרתת הנפשות במדרך בעשיית העבדות ואנו מוצא' מאריכים ימים על כל פנים ים לנו ללכת אחר הקבלה כי עקר הכרת הוא עונש על העבירה כדכיה סל גיהנם • ואחר שהקבלה היא בעשיית המצות ועונש על העבירה עברה בנפשו והנבואות הם מיושרות על פנה זו התוריות המוסכמות בכל האומות הוא עונש הנפשות אחרי הפרדן מהגוף על מעשה הרע וסכר על עשיית המצוה שמנעלי ישראל אמרו סכר מצות כהאי עלמא ליכא וכל האומות מודים על גן עדן וביהנם כפשוטן סל דבריו וכתחיי' המתו ויום הדין וחכמינו אחרו סהן הפנות התוריות והכופר בהם כופר בכל התורה כלה איך ימלאנו לבנו לשום אדם להמסך אחר דעתו ולקדום התורה ואם תאמר ענייני התורות נתקיים לנומן המקובלות והמקובלות התחלתן הסכל וכל שהסכל מחישו אין ראוי לסמוך עליו ואמר איני שאם הי' הדבר כן פעל פי מופת גמור ותכאר בפול סרטי האמונות המקובלות היה ראוי להכחיש מכל וכל הקבלה כי האמת אלו מכל וכל מכחיסין ודוחין דברי הנביאים ובספרים כי הסרפסים הם עונש וסכר ותחיית המת' וכוון העבור' ואמונת הנבואות המעירות בערות מקוים על נסים ונפלאות כגבר הטבע לגמרי ועל תחיית המתים כמו האמת שהחיה אליסע עליו הכלום ואלהיו ענין הסלום ועמידת כשמש ליהושע עליו הסלום ואחר נסים ונפלאות מעירות הנבואות שהיו חזן לשכל כמו אס' פי רדה בהר הכרמל ותקכל את העול

עד סיותר מלפני אלפי בפיאי הבעל והחולקים עמו הודו לדבריו : ועוד
 יתכן ליהושע בן נון שכתב ספרו ונתנו לפני כל קהל ערת ישראל וכמה
 נביאים שיכתוב עמדת השמש וכרתית מו הירדן ונפילת חומ ירחו בתקיעת
 סופר ופאר הנפלאות וידעו החכמים וגם מי שאינם חכמים שהיה סקר
 ניהו שנתקין על הדעת שלא יעמוד השמש שעות ידועות ולא ירגישו ההמונ
 ודיוק הרב לעיני ישראל ולא לעיני כל ישראל הוא הכל כי בכמה מקומות
 אינו מזכיר כל והוא הגוי כלו כי מצינו ויחזן סם ישראל בלפון יחיד שמע
 שראל בכמה מקומות ונבי ישראל יוצאים ביד רמה ולא נאמר כל וכמה כן
 יעוד כי היה רחוק כי כל ישראל יותר מטם מאות אלף רגלי לבד הנסי והטף
 ונבי לוי ושמעו רבו יהושע הכתו מעי ויעמו הסמוכן שאר המופתי שבנביאי
 ואין מלאם לבם והדבר סקר וכי לא היו חכמים כמוהו בימי הנביאים ולא
 היו מבסי הדב סקר וגלה על קרב כי האלך פא גביחו ספר לי הגדול פעם
 איסע שהי כל כך פתי שלא ידע לשאל באיז אופן הי לראואם לא טענו בדמיו
 ועו כאותו משה שהעיד התור על פתיחי האתון ורבנר על בלעם מרעת וכי
 הוא בטבע החמור לחשוב כלבד דברים שיתוכח עם החכם וינניאם בספתיו
 ואם היו סקר אורמיון איך נכתבו וכי בדורו של משה לאחר ארבעים שנה
 שהיו במדבר לא היה להם בחינה אש הוא מדרך האפשר שיאמינו אותו :
 ועוד אם הכתובים נסיפורים ובעדותם מכזבים איך תתקיים סוכ תורה
 וקבלה כי הכתוב הוא מוכחם ויאמינו על מה שלא נכתב כי הקראים כסבאו
 להכחיש הקבלה לא הכחישו הכתוב : ואני שנאל לרב אנו היה ליחיד קבלה
 בסתרי התורה והדעות : או לא היה להם קבלה : ואם תאמר לא
 היה להם קבלה כלל : אש כן תבחים שלא היה קבלה בתורה ותבחים
 כל התורה סנעל פה כי היאך אפשר שמשנה רבינו עליה סמנוס לא קבל
 מעשה בראשית ומרכבה ולא מסרו לחכמים וליהושע בן נון זה נאנע.

: ועוד כי פס בן ארבע אותיות היו מוסרים לתלמידיהם בזמן
 ידוע וכן הזכירו בתלמוד סס סל מכ' נסס' יב והם מסתרי התורה ולפון
 מוסרים האמת ממקובל אל מקובל הוא כמו שאמר משה קבל תורה מסיני
 ומסרה ליהושע ואם בן עזי החלימו לרב שאלו הדעות המקובלות כי הוא לא
 קבלם מפיו מקבל אל סדרך בדרכי הכופרים בתורת משה רבינו עליו
 סמנוס כי ידוע כי ארסטו ופליצטו והנמסכים אליהם לא האמינו בתורה אללא
 סמלאם לבם לחקור על הנמצאות כפי דעתם והוא עמוק עמוק מי ישיגנו
 כי מחשבות השם עמוקונסבנו ונפלאו ממחשבות אדם ואמר הכתוב כי לא
 מחשבתי וכו' והנביא מעיר מגיד דבריו ליעקב חקין ומספטי לישראל אל לא
 עזת בן לבלוי : והיה הוא מן הגאנע לעזר על האמונות אללא מהתחלת

נבוא והאמת הם השפחות ונברו לא הסכימו אח' עם חברו ונא האים הזו
דרך כדרכיהם והקים בהקשותיהם וחשב סהכרע ביניהם ואמר באומדנ'
ז היא האמינ' ועלה בדמיונו כי דאסי' ישראל הקדוסי' אשר הרחיקו רדכיה'
מדרכו ולא יתבאלו כפת כגו כי כל דכריהם אחוים בקבלת הנביאי' ממחנכ
הקדש חנוכים הם כדעתו ותלילה' אל מרשע וידענותיו כי לא לשניו חנף
יבא : זאת ועוד אחרת כי לא יסוה אחד אל אחד ומה שיאמת זה יכזיב
חברו למי יסמוך שום אדם והתורה אמרה תורה אחת יהיה לכם • והאים
הזה מנא עלה להוציא הכנאות מפסוטן ולסתור האמונה ממה פנא נכבא
כתרא יתיבה הוא מרכנן קמיה דרבי שמואל בר כחמיני ואמר איוב לא הית
ולא נכרא אלא מסל' היה ואלו דברים בטלים כי ההוא מרכנן לא נזכר כלל
בשם ולא חשבוהו אלא שנכתב בתלמוד כל שכן בערומות לא נזכרו דברי
יחיד בתוך המרובים אלא לדחות מהלכה ולפי שהספר ההוא זר מאד כי
לא עמדו חכמים על האים ההוא בחי זה זמן היה וגם על חביריו ומאי זה
עם הוא גם הוא עמוק מאד ולא יספיק כלל המונח ממנו אם לא בקבלה
ע-ש'אמ' נשמעה כתבו : אולי יעלה על הדעת כי הספר ההוא כענין סיד
השירים שהוא מסל' בסוד האמונות והוא מודיע לנו בסופו ואם הוא נעלם
בספר כי השגחה פרטית יש על כל אים ואים והכל בחסכון ובמנין ואיוב
מליה יסוה היתה עליו כאשר רמז אליהו ולא כאשר חשבו מעוטי האמונה
ועוד אביא ראיות בעזרת האל • וכן עלה על דעת התלמיד ההוא ודרך
סאלה שאל לראות מה ישיבולי והפיכ' לו הרב אם כן שמונעם עירו למה לי
והכוונה בספר הזה כי אחר שהספר כתב פמו ושם עירו וכיוצא בו סמראה
שהוא ספור מעשה כאשר אירע • גם כי סוד הספר ההוא עמוק מאד
ומכוסה בפסוטן מכל שאר ספרי הקדש בספורן ובפסוטן מכל מקום חזן
לסכל היה כן וממני נלמוד קל וחומר לכל שהנבואה מגדת מעשה סהיה
חליה להחזירו ובמקצת נוסחאות כתנ' אלא למשל וכן שמעתי בשם אדוננו
הבאון רב נו האוי' זל שגורם כן והכוונה כי התלמיד לא היה מכחיס הספור
סהיה חזן לסכל אלא היה אומר אחר שלא ידענו זמני ושם עמו לא נחשוב
לכתוב ספר כמה סהי' האים ההי' אלא שהשאר למשל שלא יוכל אים' לפקפק
בהשגחה והסיכלו עליך אמר קרא אים' היה בארץ עין איוב שמו וחזר
התלמי' ולרש' אין כל וגו' מי' כלו' הענין ההוא מנתן לך לא היה אלא למשל גם
זה השפ' למשל לבר נכתב ולא משל חסיכו' או' והסיכלו לא הכנת מה פאמיתי
לך סאכ לא נחשב פמו ושם עירו למ' לי אכ' הסיר לי כל פרבא ועו' כיכל הכמי
המכנה על סהיה ונכתב לנו דבר הרב והכתיב מעיד נח דניאל ואיוב ואם
השם יאריך ימי אני אפרט התקומות בהדברים אינן בפסוטן עכ' הכמי

התורה וקבלתה מאמר תשי"ג יד : ואחר סדכרי הנבואות ועדותן מקובל
בעדה הקדושה ע"י סכל האומות מורים נהם • והרב מאמין כשנתן התורה
ודכרי הנבואות נכתבות על ידי הנביאים על כל פנים הוא הכרח לו שלא
לחלוק ולהכזיב אותו ודרי כפרק הזה בתשובות אלנו ואתחיל פרק אחר במה
סכתב על ההשגחה :

פרק ב

אני תמה על הרב על התרופה והרפואה

והרפואה שצא הרב במה סיעדו הכתובים

על תכלית ההשגחה ודכרי חז"ל גל' ומצא גל' הכתיב מעיד סוף צדיק אומר
בצדקו ורסע מאריך ברעתו ופסוקים רבים מורים על ההסתרה • והתרופה
היא שההשגחה נמשכ' אחר שפע השכל שמי ששפע עליו היא שומרתו בסע'
השפע הל' שאינו נפרד ממחשבתו מהשכל ומפני שהפרדות ימצאו תלואות
גדולות לנביאים ולחשידים לפי שנפרד החכמה מהם • והנה מצאנו הנביאים
ע"ה בהיותם בחכמה היא בלכדו ונהרגו כי הנהג זכריה הנביא העיד הכתו'
כי רוח נכסה סותו וקאל רוח הקדש הנאצל עליו ובהוכיחנא יואש המלך
בהיות רוח יי' בו ומלתו על לשונו נהרג וגם רבי עקיבא העידו חז"ל כי כמה
זמן היה בבית המדרש והנה בהיותו מקהיל קהלות לדרוש תורת יי' ולא היה
נפרד מהם נתפס : ועלה ברעתך כי כל עוד שהי' בבית המדרש לא נתעורר
כטבל ולא נתחבר אצלו ועוד הרי העידו עליו כי כשהתנו את נשנו במקולו
היה קורא ק"ס ומח' לה' ואש' כל ימיו היה מצטער עליו גזית ונהרג מיתה
מסונה והוא דבק ע"ה אלהיו • וכך ירמיה הנביא שכמה תלואות מצאנו ואש
כל כי הכטיחו השם וטבע בטיט סכנור אך יכלו לו וכמה חשידים מקדשו
את השם חכמים מחוכמים ואינם נפרדים מחכמה השכל ונתפסו ונהרגו :
וחז"ל העידו על יסעיה הנביא שהרגו מנסה על אשרו כנבואתו ואראה את
יי' והפס לא הציג וסיר סל פגעים לא הועיל וחלילה אין דברים אלנו מסוה'
לרעתנו • וכבר חז"ל על מרע"ה סראה תורתו סל רבי עקיבא וראה מיתתו
ותמה ואמר זו תורה זו סכרה : והשיב לנסתוק כך עלה במחשבה לפני וים
לחכמי הדורות וחשודיה כפי' נעלם מאד מקובל מפי ארון כל הנביאים
בעניינים אלנו ועוד אכתוב במקומו מה שראוי לי לכתוב : ואני סואל לרב
אם כן כי שפע השכל הוא המציל לאדם מכל מקרה ובהיות מחשבתו כנמצא
הנפרדות נמצא הוא והשם אחד וזה תכליתו למי שהגיע למדרגה זו למקל לו
להתפלל ולקדש קס' גניעות שום מנוה אף כי להסתמש בדבר חז"ל זולתי
להכרחי לו שאי אפשר בלעדו ואני לא מצינו מי סיעד על זה אלא אם ינבא
הוא עליו ויפטרנו מכל המצות ועוד יתכן לו כי בהיותו בבית המדרש או שוכב
עם אשתו לא יתפרד מן השכל וזה לפי מה שהעידו הנדיקים והחשידים הוא

תועבה ועור כי יטן והוא חיכו : וגם הנביא אי אפשר לו להכנה בכל עת עם
השכל ויקר מקרה ואכל כנר קפח בשכרו ועור חסיד אחד שכל ימיו
התעס' בשכל ונפרד ממנו קן באכילה קן בתנומה קן נעמלו ער כי פתע
פתאום חלה חולי גדול עד שנתקף חוליו שכת תלמודו וירועיתיו באונס
ומת בשכחתו או כטרפה דעתו גם זה לא יועילוהו מוסכליו : עוד כי אחר
שטבע המוסכל בעור התעסקו בשכל להציל האדם שנשפך עליו השכל למה
לא שמרו ממות אף חס יהיה המוח הכרחית . ועוד על משה אהרן ימרים
סהכין ביריעת חזל היא לכונן לדעתו כי בהתיחדות השכל נתיחדו הצור ות
בזרות והיא הנסיקה ותכלית הענג ושבה הקליפה הוא הגוף אל הארץ כשהי
איך הכתוב על משה ואהרן יעז לא האמנתם כי מריתם פי ולמ' בקש משה
אעברה לא ואראה את הארץ הנה ששכל נפרד בהפרד נפש מהגוף עד
סכר בקות השכל נתיחדו צורותיהם בשכל הפועל והיו מבקשים להיות בגוף
הזה ומפני החטא שנפרדו מהשכל מבעמם וכמו שאמר ראובן כי נראה גם
כי לא פי' הרב כל הצורך כי זה דעתו ואם אפשר נבענין הפלא יש ביניהם
ח'ון נעשו שכלים נפרדים כלומר שנפרדה קליפתם שהיא הגוף ונשארה
הנשמה קדושה היורעת לעזרה כהארץ מן העולמים . אין חלני חלני דברי
שחוק והתוליו עוד אני שואל אליו אחר שצורת הדעה בדבקה ברעה כנסיקה
והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה מה לנו עם הגוף ולמה נהגו מיוות עול'
כבוד גדול במתים ובנביאים ויחדו קבורות ירועות ונהגו כל האומות מומי
קדם לבקר בקברי הנביאים והחסידים ולהתפלל עליהם ובימי העצירות
והצרות תקנו הכמי ישראל לילך לבית הקברות ולבקרן ואברהם אבינו
השתדל בין הבניעניים גם כי היו עובדי ע' לקנות מערה מיחודת וקבר את
אשתו ונקבר הנה וגם יצחק ואשתו ויעקב אבינו קבר שם את אלה ולהדל
מפני פורירוע הקברה בדרך וישם שם מצבה גדולה ירועה היום ונהיותו
במצרים כי השביע בנו אהובו שיוליכנו ויקברנו וברח כל מה שטרח בענין
וגם יוסף הצדיק השביע השביע על זה ולמה כל זה הצער וכל הנביאי והאומי
סכלים בזה וחזל אמ' שמקברו של רב היו מביאים עפר לקדחת בת יומא .
והכתו מעד על האיש שנגע בעצמות אלו בע שחיה ועמד על רגליו ואין סוף
וקן לתשובה שיש על זה ואפי' הנהרג' במיתת כד' היו נפרדים בקבורותיהם
סלא לקבר השע חמור אכל רשע קל סומו שמי' על זאת הכל מיוסר על הכאי
ושכל ככל ואני שואל לרב הגה הוא כתב בספר המדע שאפי' אם יגזור מלך
ח'העבירו על מצו קב' יהרגו ואל יעכו' ואם הוא מבעלי השכל ראוי לו לאבד
צור הדע' אחר שיש לו הכ' לצאת שכלו לפעל ולא ישאר ממנו דבר מכני דבר
. וגם אם אינו מקבת הקוא ואפשר שיהיה מהם מהתועלת פלא ישאר ממנו

ואותו דינין אלנו לכתוב לבעלי אלנו דשות . ומן התימה לא יס מוחזק לגדול
סברגרות עד שהפליג לומר עליו בסכלותם ממה ועד מה לא קם כמסה
וחבר החבור הגדול הירוע בתלמוד ולא הניח חומרה גדולה או קטנה שלא
כתב ונזר על בני אדם לעשותן כדני הים ועל דרך מקרה הטבע נולד
עיר או פקח או סומא או חרש או חכם או סכל ענייניו נמשכין עפ' הטבע
אלא אם יתחכם מה שזמנע כאלף פנים להפלי' נפש אחת יסמר בעור שלא
נפרד . והקשה כי הוא גזר על היות ידיעת השם בכל אישי העולם ולא
יסתר ממנו דבר ויראה חמם ורוב בעיר והדיוקים כמעטיהם וכלבותם
עזוקים על לא חמם בכפיהם ולא יהא חושם מהם והוא יודע כי הדיוקים
עובדים ללבותם וכלל מאדם : האמת יותר נכון היה לומר כסאר הכופר
סאינו יודע טיהיה חשרון בחקו מסירעם ולא יחוש להם כלל ואולי מצא הרב
פתח משטי הנכונות מנחת הנביאים דדיק ורע לורעם וטוב לו . ופתח
לולי תשובתי כי למה לו לירמיה לומר דדיק אתה יי' כי אריב אליך וכן אסף
כמוצאך אך טוב לישראל וסאר הנביאים הריהטבע הוא המחייב ואין לחוש
כמו סאין לחוש על הריגת העכברים : אבל חלילה חלילה אין זו כונת
הנביאים עד כאן :

פרק ג

בתשובה על טעמיה המצות אני תמה עליו איך
עלה בדעתו טעמי המצות לעס' דוכן בדרכי
מדות הפלוסופ' והשאר נעמים נופלים אין מצוה מכוונת לעצמה והנה
גנב דעות המתפלספים במדות וכרה כלבו להיותם תורות וסתר כל התורה
ולא הניח בה דבר הנה לדעתו כחתענות אדם על צון בית ישראל ולא מפני
סנמשך אחר התאווה הוא סנה עש בעלת העריות ויותר קשה לפעמים כי
לדעתי אחת מרה חשרה ואחת יתרה וסנייה רע כי יחלם כח אדם ומחשבתו
להשיג המושכלות מה למדו הרב מדיאל שדתענה סלסה סנועים ימים על
עונות בית ישראל וסר מלכות פרס עומד לנגדו בערות הספר . וכן מן
הנביאים כמו סאני עתיד לפרס כצ' . והנה סכשנכונות הנביא יקבלת
בית ישראל מן התעניות החמישי מן הגלויות שנאמר ז' ס' הר' וזס החמיסי
וכו' כשנחרב על פי הנכונות קבלס ישראל וכמו סאמר מגלגלים רעה לוי
רעה : והנביא יחזקאל הזכיר על עשרה בסכת כתוב לך את סס היום את
עזס היום הזה ואמרנ' ל קרי להו זוס קרי להו פסון ועיר אפרס העניין
באר הטב בעזרת הבורא : והנה העריות סאמרה התורה עליהם כי את
כל התעבות האל עשו אנשי הארץ אמר כי מפני סהם מצויות וירגל בהם
ואס כן אס לא הורגל בהן וירגל כרחוקותהן יותר רע ואס הורגל כסניה
סוים ואס כן למה יכרת ומהו הכות לדעתו ועד כי דבריו ודברי חבריו

מוכחמות ונטלות מעצמן כי למה התיר בת אחותו ואסר בכרת דודתו :
 ולמה אחי עריה ואסר אחי מותרת מן התורה ואסר מפניס גדר וחמיחו ואסר
 חמותי בסריפה : ולמה בת אסתנובה כנה ובת בתה אפי' אחרי מית אבתו
 בכרת וכמתת בית דין : ולמה בת דודי מותרת לי : ועוד כי האמת אחרי
 סנשא האיש חשה רחוקה אין הרגל ועמה פחות מעט קרובתה אלא יותר
 חזק בחזק ומכוסה : הנה לדעתו כל מסכת גיטין וקדושין ויבמות ושאר
 הלכות נשים ודקדוקיהן ומה שאמרו כל מי שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין
 וכו' וקסין לעולם מדור המבול מפני הסוד הגדול הזה שהזכיר הרב : וכך
 מה שאמר לא יבא ממזר וכו' עד עול מפני שבא על דבר מצוי הביאה ומפני
 זה אמרו כי מן היורדין לביהמסד ואינן עולין מפני זה הוא : וכך מעוות לא
 וכל לתקון שאמר על הממזר ואמר שמטריחין לשם לצור צורת ממזר כי
 מפני זה כי טמא הרב על סידות המצות וכן שאר טעמי המצות כלן הולכין
 אחר המדות : וכן המאכלות אסורות מפני רפואה ולא מצא בכל מיני
 האלנות והמחמסין דבר שלא יהיה טוב לרפואה ובריאות והתירה התורה
 כאשר בא בקבלה נכלה המוסרת ותרס תולעי ותבאם ואסר לנו לס הגביה
 הסכין וסיה מעט מכעת שחיטה או דרס או החליד או הסכין כגוס כחוט
 הסערה : וכמה מחלולות רעות לא אסר : אולי מה שכתב בסוד המקדש
 וכליו ומסרתיו והקרבתיו הוא המיסד לבנות בני אדם או לנו על סדרנו
 איך מלאולבו להרוס מקדשות כנויות לתלפיות לתבניות המרככות ורגלי
 דכנות אהוזים באלכי סנאנים יי' בס וסכינת הסס מעל הכפרת מכין סני
 הכרובים עד סקורו המורדים ואמרו אוי מי יזילנו מיד האלקים האלה
 האדירים המכים את המצרים בכל מכה : והנה לדעת הרב לא היה תכלול
 הכל כי אסר לבטל אטוניה : אי ולחלושי הלכנו להק' להם באות וס' פאין לעבול
 כי אסר לא חשה האמת סתירת כל התורה והכלל כי הכל נמשך אחרי דעותיו
 המזויפות האמירות למעלה : אולי יאמין הרב כי מראש הסנה ועד יום
 העשור בכל מקום נצב לריב יי' ועומד לדין עמים : וספרים פתוחים לרחמי
 ודין ולכן קבעים הגבאים לתסונה ולכפורים וכל ההלכות והתפלות כלן
 מעידים ומורדים על האמונית האלה והקביעות לתלוי בנר והדאיה כי הכל
 נמשך אחר יציאת השכל לפעל ביריעת הנמצאות והמורה על כך הוא מעש
 ואינו נוהג כבוד בגדול ממנו .

פרק ד

אמר הצעיר אס אכנא להסיג עליו עתה דרך
 פרט מן השכל ומן הכתיבים ומדברי חז"ל
 פייתי מאריך מאד כי המצות רבות יכעיסיהם והגמטך מהם : לכן ראיתי

עתה בפתיחת חבורי זה להשיג על הדרך ההיא ואם אין רצוני לפסוקי כמו
 שכתנתי כי בדברי על המצות ואעבור על מקצת פרטים רצוני לחרויח
 בדבר בעזרת הכורא . אך בפרק זה רצוני להעיר ולומר שכבר קדמני
 רבי יצחק החנני זל חכר למלך אלכזרי המתגיר על ידי החכם הזה זה
 כמה שנים בארץ תוגרמה כידוע ממקצת כתבי והחכם הזה נמצאו תשובותיו
 וחמורות חכמותיו המורות על חכמתו הגדולה בתורה ובקבל' וכל חכמות
 בניין מפוזרות בלשון ערב והחכם רבי יהודה הלוי זכרו לברכה הפייסן
 השפרידי מצא אותם וחבר ספר מהם בלשון ערב' כאשר היו והועתק ללשוננו
 ותחלת הספר הוא שהמלך הקוא היה טוב בלבו ונעשיו כפי דעתו אך היה
 עובד עבודה זרה והביאיהו חלומותיו לחקור ולדרוש בער האמונו עד שסא
 למתפלסף מבני יון והסיב לו כי אין חפץ לפס במוס עבודה ותכלה אך תכלו
 האדם בהשגת המושכלות כדעת הרב וחבריו : גם כי נסה הרב מרשת
 ארסטו במקצת עד שהורה שהיה מאמין בתור' משה על דרך שכתנתי למעל'
 לעניות דעתי דעותיו רעות מדעותיו כי ראש היונים סדעתי סהל במסך
 אחר החי' החמר הזה הוא סכת ההבדל ואח' שאין שום יחס לשכל עם החמר
 והעל' קדמון לא ידעי כי יסתב' כידועתו אבל לרב שאומ' שהוא מאמין חדוש
 ידועת השם מרד עצמו היא בכל הנמצאים והוא מאמין כי היה נכזא מאתה
 והנביא מכח הנבואה מזהיר לעם על התור' ועל המצות והחסיד העבו בטומו
 אמונתו בנביא ושומר קלות וחמורות שבכל התורה ועסה מגופו קרוב וקדש
 את השם ואומר שיודע השם זה ולא יצילהו ולא יחוש ממנו כאלו לא ידעו :
 גם הרשע שעבר כל מה שזנה הנביא וידע השם ולא נענם ובאכרן הנוף
 באבר הכל אין ספק כי אמונה זו היא דעה אלפי פעמים מן הראשונה
 וחלילה לי להחניף אדם כי במקום שים חלול השם אין חולקין בכור לרב :
 כל שכן לסותר כל התורה ורוכ היהודים נמשכי' אחריו עד שפסריו וחזקתו
 הם היו סכת כפירת בני ישראל ביי' אלהי אבותם : ואחזור לענין הספר
 ההוא כאשר שמע המלך רבדי המתפלסף לא האמין אליו וחקר על דת
 ולמד מפי המגיד כי יסוד תורתם מיוסדת על היות בני ישראל
 היושבים ראשונה במלכות להם נתנה התור' והנבואה ומה שהגיד לנו מאמונת
 לא קיימו לכונו ולא קבלו אבל הבחישו : ושאל ליסעעאלי גם הוא
 הורה על היות בני ישראל ראשונה ולהם נתנה התורה והנבואה ומה שהגיד
 לו מזוניף מחמד ושיטתם לא קבל : ואולם על פי פנים עדים נתקיים לו
 וכי נתנה תורה מן השמים לבני ישראל . ואז פלח בער החכם היהודי הזה
 וסעי' כפי דעתו קרחה הפך מדעות האים הזה המחבר ספר מורה הנבוכו'
 אמר שהוא מאמין באלהי אברהם והמלך הסיכו כי לא דבר נכונה כי היה

לו נומר באלהי הפמים שהכל חייבים אליו והפינו כיון הוא כי הא מאמין
 בו כי אלהי אברהם הוא אלהי הפמים הכל יש מכסיסים ואומרים שהעולם
 קדמון באין זמן ואם כן לא יוכל לפנותו וללקים רונה לוא מופל ויכול אבל
 כשאמר אלהי אברהם הורה זה כי זה הנזכר קבל מאלהותו ונודע לכל
 העולם ונתיחד לו ולזרעו כמו סנתיחד המין האנושי לכח האנושיות כך
 בתיחד בהם והם המוכני לתורה לגבואה ומיוחדים ועל ידם נודע חדוש העל
 אסנו הטבעים וזה מאמר מסה רבינו עליו הסלום אלהי העברים וכן אנכי
 יי אלהיך אשר הוצאתיך : ונא החכם הגדול לנעל דעות המתפלספים
 ולקיים המצות והתורה וכן ערן וגהינס כפשט הדברים וקבלת כל האומות
 : וכי חפץ לסס במצות המעשיות ולהכדל מן העבירות והסומאות
 ולהטהר ולהתקדם לעבודתו ואיך נחר הסס במקדש וכלי הקדש והאשרתי
 ובעבודת הקדשנות והכל בהכמה ודעת ורמז סס מספרי צורה ומסוד הסס
 ואם הספר היה המוני מסוד לכל ואם גלה טפח מכונתו למורגלים בספרי
 הקבלה כסה טפחיים : והביא דעות המתפלספים בנפש נכסכל ופלפולס
 והורה כי אין בהם קיום ולא חזוק והרונה לעבוד את אלהיו יחשוק בספר
 ההוא אשר הוא רחוק מלב אנשי הדורות האלה בעונות כי עליהם נאמר
 ברוח הקדש הכל סרו הכל סגו וכלי ואמח רבותינו זל אין כן דוד בא ער
 סתתהפך כל העלמות ומר בריו הוא זה ומי הקיס להם שהנפס הוא
 נצח סכלי ולא אנוני מקו' ולא יסיגנו הפסד ובאי זה נד תתפרש נפס אדם
 מנפס אדם אחר או מהשכל הפועל וכל הסכנות מהפכה הראכונה ולמהלא
 בתיחדו כל הנפשות כאחד לדעת נפס החכם מה שים נפס אדם חכמו וכן
 ואיך לא ידע הפילוסוף דבר מנפשו העת שהוא יסן או חלה חולי הקדקד
 נעת פיהי שלכ ויקרנו חולי כו' ובאי זו חכמה תתפרש הנפס מן הגוף ולא
 תכלה כמותו אם יאמרו באשר תתחכם מאד ותאמר כל הנמצאות כו' ואמר
 הפילוסוף אינו יודע דבר ולא אדם בעול' אלא בגבוא' ורוח קדש כוונסהגבייתו
 דואים כו' וסוף דבריו והם שלא נצטוו ולא דאומה שראינו לפי' אין תגיה
 מהם אפ לא יאמינו ואנו חייבין להאמין שראינו הפלאות ונמסכנו ההר
 הגביאים כו' וכתב למעלה מזה ובהאמין החדוש ותישרו כל המעקסים
 ויושרו כל המוקסים כאשר תחשוב שהעולם לא היה נמצא כי אם במאמר
 ה' ורצינו אין לך פסק לחקור איך הוכנו הגלמים והתחכרו אליהם האנשים
 ואל תיגע בנפשך להקיס בקיום האים אשר מעל הפמים וכיוצא בו והשרים
 סאמרו חכמים ומעשה ימות המשיח ותיחית המתים והעולם הבא מה אנן
 צריכין בו נתברר אלכלו שתחזור לעתיד לבוא ואין אנו חוששין אם תסיה
 רחמיית או גלמית :

השער הז

פרק א

אמ' הצעיר ממה שכתבתי למעלה יוכל המסכיל
להבין האמת כי לא נתקיימה התורה והאמונו'

בעולם כי אם מפרסום הנסים והנפלאות שאינם בכח הטבע לעשותם כסים
ענין • והאמת כי ים נפלאות שהם בכח הטבע גם כי יודע הנביא כי לאות
נאמר : וגם ים אות סיוכלו להעשות בכח כסוף כאותות החרטומים
שהעידה הכתיב ויעזוב המה חרטומי מצרים כלטיהם כן ואמרו זל כלטיהן
אלו מעזה שדים בלהטיהם אלג' עשה כספים : ועוד אפשר יה ירצו כזה
והכתיב אמר אם לא יאמינו לקיל האות הראשון והאמינו לקול האו' האחרון
וכתוב ויהי אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה והיה סבה מאת הפס
ס' תחיל' משה לפני חרטומי מצרי' בהפכת המטה לנחש לחזק לבס ולהעניס'
ויבאו גם כן להבחין בין אותות לאותיות ויחול אחרו ספני חרטומים היו פס
יוחני ומארא ואמר לנלמשה תבן אתה מכנים וכו' בלמוד החשבון האותיות
משה היו בקסם וכסף והיא עליו השלום השיב למתא דורקא ירקא סקול
כלומר סבאקום סנמאא הירק במכר החשוב יפה : והיא טאם האותות היו
בארץ אחרת היו אומרים כי נהיו קסם לכך נעשו במצרים פסם החרטומים
הגדולים ובאחרונה יורו כי יוד' עשתה זאת כנגד מנהגו של עולם : וכמו
שאמר ואולם בעבור זאת העמדתך וכו' וכתוב למען תדע כי אני י' בקרב
הארץ ובמקום אחר כי ל' הארץ : ומפני זה אזל לא ירדו אבותינו למצרי'
אלא להודיע שמו הגדול שנאמר וישיע למען שמו • וכמת הכי' אמרו
החרטומים אנצבע אלהים היא • וירוע ששם זה מכוונה לעצמה אלהית כי כן
כתיבין באצבע אלקים וכתוב כי אראה שמך מעשה אנצבעותיך שהם הצור'
השכליות • ועוד אפשר בעזרת הזורא וכאשר הביעו לים נסתלק מהם כל
ס' גם מן האותות האחרות היה מתברר למבין הטב שאינם בכח הטבע
ולא ככסף לעשות כן לא הזכיר במכספים סיוכלו לעשותם כאשר קרע להם
הים ונזר להם הים לגורים ועל התכונה שנעש' נסתלק כל ספק ל' ויראו
העם את י' ואמינו כי' וכו' כלומר שהמספיקים בנביאה ונכסים ונפלאות
האמינו והידו ומסיח אלהי יעקב אמ' אבותינו במצרי' לא הסכימו נפלאותיך
ויזרו על ים בים סוף כלומר כי אחר שראו ירדעת מצרים והחרטומים
בכסף לא היו מבחינים ומשכילים בין האותות הנעשונ' ע' הנביא אנוני
ירי הכסף ומפני זה אמרו בים סוף אולם כשראו נבי' ים סוף חזרו להודות
כי לא נאמר להם שום ספק : ולפי שביצאת מצרים נשתנו הטבע' ומנהג
העולם הנדע ההפכה פרטית והנפלאה והעונם למורדים ופכר לצדוקים
יבמול

ונמול לאבות הקדושים • וכל זה יורה על חדוש העולם נכתב בפר' ואתחנן
 במקום חדוש העולם וזכרת כי עכר היית כאלו יאמר אתה בעצמך עד על
 השבת ועל חדוש העולם ולכן הוא מזכיר בכל מקום יציאת מצרים וכן ענן
 הכבוד שהיה קבלת האבות כאשר אפשר עוד שאין מדרך הפעולה עומד
 עליהם והיה הולך עמהם כל ארבעים שנה ולחם שמים יורד עליהם בכל יום
 וזאתי כיום הפכה והי' לוקטים אותי כל אחד וכשבאים לאהליהם היו הם
 מורדים ומצאים תמיד עומד לבולגות מספר אנשי הבית כצמצום כעדות
 הכתוב והכתוב העיד כי לא ירעומה הוא עד שיאמר הכתוב עלי ודלתי
 שמים פתח ואמר רבי עקיבא ז"ל בסוד מצפוני לחם אבירי' אכל אים לחם
 סמלאכיה צרת אובלים אותו : ואהבאת צור החלמים שאין מטענו עוד כל
 ימי הארץ לתת מים נתן מים לכל העדה • וכמדבר הגדול והנורא מים
 וחללה מקום שהיו הולכ' באר אחד בצורת הצור היה והבאר
 שנחפר סס כמו שכל בקבלה עד שמתה מרים כי לא נמצא שחפר להם מים
 עד מות מרים הנביאה וכמו שאמר המוציא לך מים מצור החלמים כל' : כי
 המנהג היה להוציא כנגד הטבע כל הזמן שהוא : וכבליעת קרח ודתן
 ואבירים אמר בזאת תדעו כי יי' שלחני כי לא מלכ' כי לא היה ממין מקרה
 כלל כי בעת היות הארץ שקטה בלי מים סכנה והיות המורדים שם הארץ
 אשר תחת המורד תנקע וירדו רס וכל אשר לרס לבד וחכם עניהם הארץ
 ולא נמצא כזה בדרך טבע וקבלו חול שאני מחטוביד האומן היה מתגלגל
 וגופל : ועוד פתיחתה האתין שהכתוב מעיד עלינו עוד אדבר בו בעה' .
 ושאר אותות ומופתים שנעשו עמהם • והיות אנשים נכסים ונטף במקו' שהוא
 ארץ בלי מים ושום זרע בקיץ ובחורף הם עדות גדול מזה על ההשגחה
 פרטית וכן כשהיו חוטאים מיד היתה יד יי' בהם הרי עדות דיני השם בכל
 אים ואים אלא אם יכחיש חרב ההוא הכתובים האלה כשאר נפלאו' הגבוא'
 יחנה פי' שאת ואתחנן ויעירה על הדבר על היות הנסים והנפלאות מעידות
 על התורה והאמונה כמו שאמר כי שאל נא לימים ראשינים וגומר כלומר
 שאל על המנהג וראה אם היה כזה יו' מקוים ממקום מיסכס שאי אפשר
 אלא בהתמלה הכהיה כדבר הגדול הזה כו' ואמר ולמקצה השמי' ועד כלו' חקור
 ודרוש אם הוא בטבע להיות כזה אובכח הגרמים השמימיים ואחר כך
 אמר השמע עם קול אלקים מדבר מתוך האש ויחי כלומר כי זה שאי אפשר
 על ידי דבר אחר אלא בנס גדול שמיעת קול והאש הגדולה הנעלמת מכני
 אדם : וגם כס אחר לחיית ולא יפרדו הנשמות מן הגויות • או הנסה אלקי'
 לבא וגו' הנה כי מן הנמצע היתה יציאת מצרים בכח הגרמים השמימיים
 וכח הטבע והאותות הגדולות שנעשו בהוצאה כל פס' נס' שבהר סיני וקבלת

התורה ועליהם אמר אתה הראית לדעת וכו' כלומר אתה לכרך ולא עשה כן
לכל בני הראית עת' הנפלאות והנבואה לדעת שזה השם הנכבד הוא המושל
והשועל בעולם ומסביב אין עוד וכן וידעת היום • הזמן הזה מפי הנבואה
ועל פה תשיב סל לבבך כי זה השם הנכבד והנורא הוא אליהם : והנה יתרו
חכם גדול היה וכתוב בספר הישר וישתחו אים לאחיו וכתוב והיות לנו
לעניים וענתו נעשתה מפי הנבואה לארץ הנביאים ובהתאסף ראשי עם
ימר שבטי ישראל : ולפי דעתי יוכל הוא להכחין אים הנסים והנפלאות ויכלו
לעשות כחם הטבע כשאר בני אדם וגם כמו הרב הגדול המוחזק ביהודים
והוא אמר ברין יי אשר הציל אתכם וכו' ואמר עתה ידעתי כי גדול יי מכל
האלהים : וזה יורה כי חקר בכל הנמצאות ואזל מלמד שלא הניח עז סלא
עבדה • ואמר כי אחר פראה שמרר השם להם מרה כנגד מרה אי אפשר
ליחסו אלא אל היר הגדול ולקבכת הכל עד שכלם בעברו פחותי מערך החלק
אל הכל מקבצת כי הוא עלה לכל' ואלוהיה עד' המערכ' היה בהם מכה מנגד
למכות שלהם דרך משל אים המצרים עובדים לעקוב • היו ישראל בכח מזל
אחר שפעולתו הפכית לאלו מנצח למצרים עת נשי אונתו ונפילת מזל מצרי
אכל בהיות ישראל מהשם הנכבד אשר הוא מושל בכל בקדיר שנשלו בשל להם
ואם נדרך טבע או על דרך אחר נעשה מה ראיתו על זה • ורחב אמרה
כי שמענו אשר הוכיח יי את מי יס סוף וגו' ונסמע וימם לבכנו הרי כי האומה
נתקיים להם כיור יי עשתה זאת • והנה יהושע אמר בזאת תרעון כי אל
חי בקרבכם והורש יורש מפניכם את הכנעני וגו' הנה ארץ הכרית ארץ
כל הארץ וכו' ועתה קח לכם וגו' הכוח כפות מי הירדן יכרתו : ואמר
הכתוב ביום ההוא גדל יי את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו • וכתוב ואת פתים עשרה האבנים האלה וגומר
ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה והודעתם את בניכם לאמר כיבשה עבר ישראל את הירדן
אשר הוכיח יי את מי הירדן וכלי למען דעת כל עמי הארץ את יד יי כי
חזקה היא למען יראתם את יי' אלהיכם כל הימים וכתוב ויהי כשמוע כל
מלכי האמורי אשר בעבר הירדן וכו' וימם לבכש ולא היה כס עוד רוח מפני
בני ישראל : הנה הכתוב מצינו כי כל בני ישראל האמינו כיבשת הירדן
כי יד יי עשת זאת עד שהאומה החולק' עליהם נמס לבכש ונתקיי' להם הדבר
הכה נתקיי' הנבוא' מפני הנפלאות ואנו בני ישראל מאמיני' ער' הנבוא' ולא
נחש לכופרי' אחר סקול דעת' הולכי' מנייפין הנבוא' ונמסכי' אחר הכופרים
לא מבני ישראל המה והכ' חומ' יריחו סנפל' בהקף יג' פעמי' כנגדי' מרו' פסהכל'
ימי' זו כשיע' ומיעד הכתוב ויהי כפעם השכי'עית תקעו הכהנים בשופרות

ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן לכם יי' את העיר וכתוב וירע העם
 תרועה גדולה ותפול החומה תחתיה ויעל העם העירה ומתי אירע ככה כי
 בהריע תרועה נפלה חומה ונלכדה העיר אולי דמיון היה כמו שאמר האיש
 הקנא על עמידת השמש או סקר וכתבו הנביאים ולא הכחיסוהו ובעמידת
 השמש כתוב ומעיד הנביא אזידכר יהושע וכו' ויאמר לעיני ישראל כלימך
 קרוב לו היו הנביאים והזקנים והחכמים והם הנקראי' ישראל כי הם העקר
 והם שמשו משינו שמש כנבעון דוס כלומר מפני המלחמה היה וסיראנו הפלא
 העצום ההוא כי הגלגל עמד מתנועתו וזה מופת ממחלת השוית בעולם וסדרו
 המערכו וגם עמד הירח בעמק אילון והנה הגלגל עליון עמד ופסק מתנועה
 ומעיד הכתוב וידוס השמש היא העמיד כמו וידוס אהרן שעמד ופסק מדב'
 גם השמש עמד עד יקום בני אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר לומר
 כי חלילה להיות בדבר הזה ודמיון וחזל אמרו כי גם למסה עמד ויעמוד
 השמש בחצי השמים לפי שהיה בעור היום והשמש מאיר וכל העולם ראו
 שעמד מהתנועה אמר כי היה באמצע השמים ולפי שבתנועת הגלגל היומי
 יתנועעו כנס וכלם בו בחלק בכל ותנועתו קלה כי כיוס א' מתנועע ממזרח
 למערב הזכיר ולא אן לבוא כיוס תמים כלומר כי גם שלפי הטבע שהטבעו
 הכורא היה מוכרח שלא יסתנה את תפקידו ובהפסק תנועתו כפי הטבע
 היה בעולם חרב יד יי' וכחו ופמו הגדול שהוא סבת כל הנמצאים ונפסס
 וסרסס ויסודס הוא המעמיד הכל כחסרו וכל מה שראה שהיה ראוי לו לפענ'
 העל השס הגדול כיוס תמים כלומר כי העמידה היתה כיוס שלס ואמר עוד
 הכתוב ולא היה כיוס ההוא לפניו ואחריו לשמועו' בקול אים כי יי' נלחם
 לישראל רל' כי מהיות ככור השס עמהס באמצעות הנביא הקדוש וזורתו
 הקדושה נשפע שפע אלהי עליהם עד' שעמד זמן הגלגל בכח אלהי העולם
 כלי אמצע' האמצעי עד' שסדרה' מערכו' האומות ונשמע' תפלת הנביא ולא
 היה כי' ההוא לפניו ולאחריו סיכליח עד' בטול תנוע' השמש וזה מורה כי ה'
 הנכבד נלחם לישראל זהו דרך הנכוא' הזאת ועדותה וכן הוא מוסכם ומקובל
 באומות והכופר בזה כופר בעקר וחיי' מיתה לרעת כל האומות ומה נאמר
 ומה אאריך כי כל הנכואות מעידות על הנס' בשני טבעו של עולם כל ימי
 היות נכואה בעולם והנה דניאל ע'ה כי תמה נכוכדנצר עליו כי גלהו חלומו
 ססכח ופתרונו והודיעומו יהיה בעולם עד סוף גלות זה דוך כלל עד
 שהשתחזה לנכאלוה ועו' פתר לו פתרון חלי' אחר עד שזו' שכלס ייראנו מאלהי
 דניאל גם לרניאל סביר ועבדיה כאלה וחנני' מישל ועזרי' חבריו מעיד הכתנ'
 כי כלי שוס סכה ללא אלהית שסלח מלאכו להציל לא שלט אס המדורה לא
 בגופס ולא בלבויהס והאנשים שהסליכו אותס קטיל יתהון סניכא דינורא

והכתוב מעיד כי לעיני כלסדר ועבריו נראה יד כותבת האותיות וסדרה רוח הקדש על רניאל וכלה פנר הענין : וכן מעיר הכתיב כי הסליכו לרניאל לבגד האריות וכל הלילה עמד בכור ולא נגעו בו עד שאמר לו דריוס דניאל עבר אלהא חייל אלהק די אנת פלח ליה בתדירא היכל לסזכותך וענה לו אלהי סלחמלאכיה וסגר פוש אריותא ולא חלנוני והעיד הכתיב וכל חכל לא הסתבחת ביה די הימין באלהיה : הנה הכתיב מעיד כי מן הנמנע היה היות הזמן ההוא כגוד האריות ולא נמצא בו שום חכלה אם לא בהסגחת השם והשפע אשר נשפע עליו וזה פלא מפורסם באומות ועל ידי הפלא נורע השפע הנשפע עליו לשומרו ולא הזכיר הכתיב כי היה חכם אלא כי היה מאמץ . והנה מפני שהתפלל לשם הסליכוהו ולמה לו לרניאל ליכנס לנסיון ההוא אחר שאין תכלית בתפלה אלא מפני שכל נתעסק בענייני העול היה לו להתבדר במופלאות ולחשוב ולא להתפלל אבל דבריו הן הם מעידות על בטולם האמת מפני פרסים המופתים בעולם ופרסום הנביא בתורה ושנים ושכר וגן ערן וניהם נס על ידי חכמי ישראל בבית שם וחכמתם ונפלאות שנעשו עמהם בסוד שמות הנזר שגור אאריך בזה ואשיב על ספר מורה הנבוכים ובתלמוד בא הרכה ממנו וחלי להלם : וכז עד שנאמר נתפסטה אמונה הנבואה והתורה ואין ספק שאם יוכלו כגורנו להבחינו מכל וכל התורה והמאסלה הקדומה כי יהיו מכחיסין אבל כאשר נתפרסם פרסום גמור שאי אפשר להכזיבו כי היו מכחישים הפרסום והמקובל והמוסכל ראשון כאשר בא אלקסטנטין לחדש דת יסד על אמונת תורת משה והנביאים והורה על שכל ועינם ותיחית המתים כדעת הנבואות וכן כאשר בא המושג הנורה בה נמצאו הנפלאות הם היסודות באמונת הנבואה וגם לאדון הנביא באמר לו בתחלת נבואתו וזה לך האות כי אנכי שלחתיך : וכן יש לשאול אונתקיים למשה שהשם מרכר עמו או לא ואם נתקיים מה צריך לו עוד אות ואם לא נתקיים הרי אמר האים ההוא שלא האמינו ישראל מפני האותו גם הוא יספק עדיין . אלא שהפלא היה מכריח להאמן שהיה כגד העכע והמנהג : זהו הנראה לי לכתוב עתה לגמר באיזה אופן נחקיי כלל האומות אמונת התורה והנבואה ונפרק הבא אכתוב איך מיוס סנכרא ארס הראשון לא נפסקה הנבואה בעולם עד שנסתמה בבית שני ואם היה זמן שהחזון היה נפרץ וזמנים שהיה פתוס וכל בקישי :

אחר סנתקיים אנלנו כי ספרי הנבואה

פרק ב

וספוריהן כמו שהעדה התורה על חרוש

העולם והעירה על בריאת ארס הראשון שהיה ככלם אלקים ואין הכונס חליה לנייד שום גשמות כשם אך הכונה היא להיות נכרא על השלמו והיות

מוכן לנבואה וראוי אליה כי אין כונתי בזה הפרק לפרס כונת הכלם והרמז
הנזכר בפר' אלא שנכרא בשלמות והעידה התורה כי רא להם נבואה רוצה
לומר לאדם וחיה כי כאמר כדגים ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו :
ובאדם וחיה אמ' ויאמר להם אלקי' פרו ורבו עד שקבלו חול שהוא מצו' עשה
וכתיב עוד ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב ירע וזרע ועוד נמצא
ויצו יי' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן וכו' ונא בקבלה כי כאן כלל
ז' מונות בני נח כמו שהוא מפורסם בסנהדרין לענין הדין ויש קבלה מקובלת
עד מפי ארון הנביאים בפסוקים אלו ובכונתם הפנימית והמצו' המסורה
לכל חכמי התלמוד שלא כדעת קטני אשמה : מכל מקו' למדנו מהם הייתו
נביא מצוה גם פשט הכתיב העיד וישמענו את קול יי' אלהיב ויקרא יי' אלהי
לאדם ויאמר לו איכה - כל הפרשה מעידה איך הגיע רוצה לומר מעלת
הנבואה ואם הכל הוא מכלל סתרי התורה והעיד הכתוב ויצר יי' אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה
יקרא לו וכל וכו' וכתיב ויקרא האדם שמות לכל הבהמה וגו' והכתוב האלו
תמוהים מה חכמה היתה להוציא מלות משונו ולקרא סמו' לכל דבר סיוכלו
להכיר על ידי חשם שהוא והנה רק סברקין יוכל לדעתו יעוד ואינו ולאדם
לא מצא עזר כנגדו אם הכוונה לזה מה עזר היה צריך סיקראנו השם סידמון
ועוד כי מצאנו טעמה לו עזר כנגדו והיא האשה : ועל כן יש לומר כי
הכוונה היתה להיות השלמות עד שידע שרש כל דבר ודבר כמו שאמ'
בשלמה וידבר על העצים ועל האבנים ומוצאם ויפורסם מן העולם העליון :
וכמו שאמ' זל' אין לך כל עשב מלמטה כל שעדיין אבאר כונתם האמיתית
בעזרת הכורא עד כי ברוח הקדש אשר בו בנה אנתיות ומלות מיוחסות
עם הדבור הפנימי בשכל שהשמו' ההם יורו על סוד שרש הדבר ההוא ויכלול
יאמר ביריעת המינים החתונים ידע סוד המרכבות העליונות : ולאדם
לא מצא עזר כלוער לא ידע שרשו ולא ידע לכנות לו שם סיורה עליו ביקף
מוצאו והנה לא נוצא העזר הצריך לו ואין ראוי לפרס יותר : ואין הכוונה
בא להודיע שלמות אדם הראשון ונפרקי רבי אליעזר הזכירו חמישי עמד
על דגליו וקרא שמות ונא שם כי כל הנדיות פבורים שהוא נראץ ובאו
להסתחנות לו : ומכונה להם כמו שאמרו במסכת סנה' נקטינן ארירי
אביתירי לא נפיל כלומר שהו' שלם ומשתמש בחומר כראוי לו ובמכל' הראוי
לו והוא בתכלית השלמות אין חיה כלל שולט עליו וכמו שאמ' רבי חנינא בר'
אין ערוד מחית אלא חטא אמית והנה אדם הראשון משלמותו וכבוד השם
חזקף עליו אימתו מומלת על כל הנדיות ונא שם כי עמר חופות עבה לו
השם בגן עדן וכו' ומכונה כי כבוד יי' חזקף עליו והוא שלם בתכלית השלמות

העשר חופות רמז לעשר ידיעות בסוד השמות שבהם מנהיג השם בדרך היא
עולמו ונספח מהם ומוקף מהם הקפה רוחנית : וכספר הקדוש הנקרא
ספר הכהיר הוא מדרש רבי נחמיה בן הקנא אביר הרועים רבו של רבי
יסמעאל כהן גדול והספדה הוא מקצתו חכמי אשכנז הזקנים ומסרותיו
גאון לגאון עד שהגיע לגאון פרוכניצא הקדמוני ומש' בא לספר דרכו סוד
האמונה ואם בתכל' ההסתדר וכתוב שם בענין הזה כל מה שברא ה' הבעולמו
שם שמו מענינו דכתיב וכל אשר יקרא לו האדם בשם חיה הוא שמו כלומר
גופו הויכך ומנא לך דשמו הוא גופו דכתי' זל' ושם דשעים ירקב אטו שמו
ירקב אלא שגופו ירקב : והנה פירש הספר הקדוש כי השם הוא יורה
באמתות על סוד הפרש ההוא ומנא שם דשעים ענין הדשעים כמו שאמר
זל' גופא דעובדא הוא גוף שכינה והוא ענין נאם דריך פירוש ארוך ושכבאן
הערה למה שכתוב להקים לאחיו שם בישראל וכן יהי שם יי' מבורך ודי
למבין : זהו נמצא עד היום ספר אדם הראשון הנקרא ספר רז'א המלאך
שם סוד שמות הכורא ומלאכיו וחיות ואופני הקדש ושמות הייז'ל הככבים
זעתי ממשתלתם ומשמרותם וגם בקין העיר הכתיב כי נגלה אליו כבוד השם
זאם גורם על הרבו אחיו הטוב ממנו ביקונו קרבו • ומנאנו בפרקי רבי
אליעזר כי האדם הראשון מסר מסורת סוד העבור לחנוך שהעיר הכתוב
עליו ויתהלך חנוך אל האלהים שנדבק בו ובהתייחסותו הוא נסתלק בענין
אליהו הנביא שלא טעמו טעם מיתה וכן מתייחס הצדיק ולמדך בנו וקרא
לכנו נח לאמר זה ינחמנו • הרי כי עד' נביאה נודע להם המכול וכי זה יתקן
העולם : ואומר בפרקי רבי אליעזר כי חנוך מסר סוד העבור לנח והכתב
העיר על היותו נביא ועל הפלא הגדול החוא בתכלית ההפלא • סיכילו בשיעור
קטן מכל ב' שצריכין אב ואם מן הטורדים יד' מכל מיין ומיין הטמאים ב'
ב' ומכל מאכל ותכין לכלב ולמזנו ומימיה ויוכל לתת לכל דבר חקומוזנו
ויוכלו להוציא הרעי שלהם ולא יבאש ויכול ולא יזיקו החיות הרעות את בני
אדם ויעמדו שם ויתר משנים עשר חדשי לכה ולא הזכר הזמ' אס' יוס ואס'
נילה ותיבה מזופפת קיימת וכל בני העולם נימחו ונכלו וכל חומ' לארץ
תפול א' זה בשום טבע בעולם כי אס' בכבוד יי' עליהם ושום שקול דעת
לא יכלנו ואח' דבר עמו ה' לצאת מן התיב והזכיר כי בנה נח מזבח ליי' כי
ידע כי הוא עבד ל'ה' כ'ה' כאשר יתבאר ממקומו והקריב מכל בהמ' הטורה
כי היא ראוי לקרבן בסוד השרשי העליוני' ומכל עוף הצהור ואס' לא הוכשר
לישראל אלא תוריו וכי יונה והעיר הכת' כי הריח י' את ריח הניחוח ולא ריח
הקרבן כלל ריח הכסד והרם חליל' אבל רצה' את מעשיו והקרבן היה הכרח
ל' לעשותו ולעבוד את אלהיו כזה וא' נסבע שלא יוסף עוד לקלל את הארמה

וההכות את כל חי והכתו מקצר בחפלותיו ועבודותיו וכונותיו אשר הם היא
 סבת קבלת הקרבן והסנועה ואז ברכם ויאמר להם פרו ורבו וכל אות פרו
 וכן ברית הקשת בז' בריתות בסוד נסתר : וכאשר הזכיר נחבדוק וי' אלה
 שם והזכיר באלהי שם המה כי מנח בא הכבוד והמסורה לשם כי הוא הברית
 התכון בתיך יפת והם זה לימין וזה לשמאל ושם באמצע וכן הזכיר ובפרקי
 ר' אליעזר כי נח מסר לשם ושם נביא היה וכן מקובל לחכמינו ז"ל וכן עבר
 ודרשו ותלך לדרוש את יי' לבית מדרשו של שם • וכן הזכירו בפרקי רבי
 אליעזר כי נח מסר לשם ושם נביא היה וכן מקובל לחז"ל והנ' אברהם אבינו
 ע"ה על דעת רבותינו קבל משם והוא מלכי צדק שהיה מלך מקום צדק הוא
 יהי' לשם צדק ילין בה והוא כהן לאל עליון כי מסר בידו הברכות והחכמות
 והוא מסרן לאברהם וקבלו החכמים הקדושים כי ויתן לו מעשר מכל גם
 כי פטט הפר' הוא שאברהם נתנו לכהן המעשר ממה שלקח כי ער' הנסתר
 בדרך שם לאברהם ומסר לו החכמה העשירית כאשר יתבאר בע"ה נמצאת
 הקבלה והחכמה מהנורא ית' עי' נבואה ורוח הקדש לאדם וממנו לחנוך
 וממנו לנח ומנח לשם ומשם לאברהם אבינו ע"ה וכלם נביאים ומאברהם
 ליצחק ומיצחק ליעקב שהוא מפורסם שהיו נביאים ומיעקב ליוסף ונבי
 בארץ מצרי' כמאמר פרקי רבי אליעזר ואולם המפתחות הפנימיים נתנו
 לנו וממנו לקחת בנו שהיה מורדיו מצרים וממנו לעמרם שאמר הכתוב
 עליו ארכי אלהי חביד ובא בקבלה שהוא עמרם שהיה נביא וממנו למשה
 ואהרן ואהרן היה נביא שלוח להזהיר את העם לשוב בתשובה מצרים כש'
 ביחזקאל אים שקיצי עיניו השליכו ואמר משה עליו שלח נא ביד תשלח •
 והיתה התשובה לא אהרן אחיך קלני ידעתי כי דבר ידבר וכתי' בעלי הנגלה
 נגלתי לבית אביך בארץ מצרים : הרי מאדס הראשון עד משה ואהרן לא
 נסתלקה החכמה והקבלה מפי הנבואה ולא נסתלקה הנבואה בודאי •

פרק ג

ממה שאתה צריך לדעת כי מה שכתוב בתורה מענין
 גע' ואיך שם שם את האדם אשר יצר כי הרבוי כפשוטן
 וכן האלמות והנהגות • וכן הסביומו חכמי ישראל וגם מחכמי האומות הנדון
 בדבר עי' מחקרים והעידו שסלחו כמה פעמי' לשם ועי' להט החרב המתהפכת
 והתלהבות האש מתו • ואין עתה להאריך בזה כי עוד יתבאר • וגם כי יש
 גע' בעולם העליון בסוד החכמה והתבונה ויש ד' נהרות הם סוד הידיעות :
 וחיות המרובות אולם הרבדים כפשוטן כי זה נברא למטה כמו שנברא
 הבין להיותו כלי לנפש כן נברא למטה גע' ויש שם אלמות עימדות תמיד
 בתבונה אחת וסגולות גדולות בהם ויש עין החיים שהוא כלי לעין החיים
 האמת : ויש עין הרעת טוב ורע טוב מצד אחד ורע מצד אחד

נאין כונתי עתה לפרסם הרבה וכסנכראו אדם וחוה נכראל בתכלית הזכות
ורקות הכריאה ונתכלית השלמות וניחוס השם במקום הנכבד ההוא ורוח
י' היתה בהם כאחד ממלאכי עליון עד שכדרכי הנכואה נשפע עליהן עת
יצרתם שפע אלהי ולאשר מהם השיג בעולם העליון וכצורות המרכבה
דבר פלא וירעו מכל החכמות והתבונות והכינוסוד העליונים וחיונם ועל
פי הסגתו בעליונים ידע סוד היבור החצוני וכל הלשונות והמכטיס כי עור
אדבר בו בעזרת הנורא כי אינם השכמה כדעת אנשי הדבר וגם לא טבע
אבל ההתחלה היתה על פי הנכואה ונכנס כיריעת רוחניים הקדוש' משרתי
עליון וגם כיריעת רוחניים אחרים הנקראים כלשון חזל שמות האומא' כמו
סיתבאר בעזרת הנור כי הוא מעקרי הדת להאזין ביצירתן וכך ידע בסוד
חכמת הככבים והמזלות ועתי הממשלה ומסטרן וחיונם והדברים הנריכין
להשפיע הרוחניות מהן בסוד השלמים ידע סוד עבודת הקדש והחול' וסוד
הקרבנות כי מצאנו בכינוי שהקריבו קרבנות זה מעבודת האדמה לסוד
נפתר וזה מב' והעיר הכתוב כי השם קבל קרבנו וזו היתה סכת הקבאה
עד שהרגו • והכתוב מעיר כי היו אדם וחוה ערומים ולא יתבגשו והוא כי
היו רבקים בשם וכלי הזרע היה להם כשאר אברי הגוף לרנקותם בשם •
עד כי ברוב חקירתם בככבים ומזלות וברוחניים הנקדחים שמות הטומאה
השילא הנחם שערין יתבאר בעזרת הנור הכונה וחטא בשם וכך אמרנו
הוא נצטווה על השם וחטא ב' נצטווה בשם הנכבד והמירו נצטווה על השם
חמיוחר והמירו : כמו שאמרנו רזל אל תמר בואל תמירני בואל תעשני
תעזרתו ונבמרת סנהדרין אמרו אדם הראשון כיפר בעקד היה ואמרו גם
כן מין היה שנאמר איבאל לאן פנה לבך : ואמרו זל אפר כנוכני האדם כנו
דאדם קדמאק דמריר במאריה והנביא עליו השלום אמר והמה באדם עברו
ברית ומכני זה גורם מהמקום הנכבד ההוא : גם קין כנו החזיק בעבודות
זרות עבודת הככבים ורוחות וסדים : ועיר יתבאר בעזרת הנורא מדברי
חזל : וכאשר הרג קין להבל וטעה שב בתשובה אדם הראשון ופרס מן
חאשה קל' פנה כפי מה שכל בקבלה וראה עצמו מכונה לשמים ולסוף קל'
פנה כאשר שב בתשובה שלזה לפני כוראו ידע את אשתו וילד ברמותו
נצלמו וקרא שמו סת כי ממנו הוסתת העולם וקין נזרעו מחזיקין בדרך רע
עד שהגיע העולם לדורו של אנוש ואז חללו גם זרע שת וכנו היכלות ועשו
זלמים לשמש ולירח ולככבים ולכל זכא השמים ועשו כונים והם הנקראין
בעבודתם וירעין עתם וניינו עריות והרבו חמם ויחידו הדורו' הם הנקובי'
בשמות אדם שתאנוס קין מהללאל ירד חנוך מתושלח למך יורעים סוד השם
ואלהותו ועוכדים עד שהגיע חנוך להתיחר בעליונים ונפרד ונכתלק מן
העולם

העולם הזה שלא כדרך כל הארץ וכמו שאמרו ז"ל פנהפך נסרו ללפדי אש ועלה למרום כמו שאמרו באלוהינו ועל בסעדה השמים בסמיו אש וכתוב ביה באלוהינו הנה אנכי מלח לכם את אליה הנביא וכסבא נכח כמאה ועשרים סנה קודם המכול כאמר לכם על גזרת המכול וצוהו לעשות התיבה בשיעור ההוא בסוד החכמה ובסוד השם המפורסם הכתוב בספר רזיאל ובסוד חכמת הספר ההוא כאשר כתבה בספר המלכות מכור חכמים הקדמונים עשה התיבה ונצלו שם מימי המבול ומכני נח עמדו סבעים אומות ונפרדו כל אחד לעבודתו והיתה סבת דור הפלגה כי כנען החזיק בעבוד זרה ואחריו נמשכו כל בני חס ואחריהם כל סאר האומות עד סבא דור הפלגה ומלך עליהם מלך רשע עז פנים ומבין חדות כסמו כן הוא נמרוד שמו נמרד בארצו כמו שאמר הוא היה גבור צד לפניו : ואזל יגרע רבונו ומכוון למרוד בו : והכוונה להם כי כל אלו סנקדאו בתורה צידים היו ערומים לרע יורעים לפתנות בני אדם בתחבולותן לצדק לדרך רע ואז הסכימו לעשו מגדל לאות ולסימן בשיעור ידוע וכעתים מזמנים וכינתם לקצץ בנטיעות ולחבר כל מיני עבדות זרות כש' בקבלה עליהם מה שדי כי נעבדנו וכולי ויאמרו לאל סור ממנו וכו' ואז חרה אף ה' בהם ויהרגו במשמניהם ומתוקף ההרעויות והרעמים נפל רוב המגדל ונתפזרו בכל העולם ונתבלבל לסוגם ונתפלגו לע' לסוג כאשר קבלן אדם הראשון . ואברהם אבינו עליו השלום היה באותו זמן ונתוכח עליהם כמו שאמרו ז"ל עד שהסליכוהו לכבשן האש כמו שבא בקבלה כי לכן נשתנה שם המקום לקראו אור כסדים ולא עמק כסדים לרמוז על השם הוי' ואברהם אבינו עליו השלום מחזיק באלוהי עילם עד מצוהו השם ללכת ארצה כנען וכלך בה והיה בונה מזבחות והיה מכנים תחת כנפי השכינה בני אדם כמו שאמרו ז"ל מלמד שהקרא סאו של הקדוש ברוך הוא בפי כל בדיה : והכונה כי עשה כל יכלתו להכניס תחת כנפי השכינה כל העולם אך הש לא עזבו אמונותיהם הרעו ועבודותיהם הטמאות והוא וכיוו מחזיקים בשם הנכבד עד שסבב השם סיעקב וכיוו ירדו מצרימה בתוך עש משוקן ומתועב כבני כנען או קרוב מהם . וממה שנמצא בתור' עש הקבלה נובל לידע אמונתם כי הנה התורה למרה כי תועבת מצרים כל דעה צאן : וכתוב הן נזבח את תועבת וכו' והכלל כי היו עובדים נטלת במזלות ולמאדים בככבים וכרוחניים הסר הגדול מפרי כחות הטומאה הנקרא סמאל והוא מלאך ולא כנוי למגע כמו שחשב הרב כי כן נמצא בספרי הקדמונים והוא המוכס לכל חכמינו כי הוא סר סל יוס ג' מלאכו סל מאדים : ולרעתם אלו ממונים על כח והיה דעתם כי כליו אדם מכבד התחתונים שהם תחת העליונים הוא מוסף שפע ומטילה בעליונים : וכן

בשמו התחתונים ונעבד עבד לעליונים והפך בזותם או שוחטם וכך
 בא בתלמוד ערית שראו נבוי אחד סקסר לאביו ונתנו לפני כלבו לאכלו ועל
 דרך המעבדים בניהם ובנותיהם באש וס רפיש אותם וזה בעצמו שרו של
 אדון לכן אצל כי הוא שרו של אדון ידוע הוא מכרכ' עשו כי ירשו החרב לחלק
 והוא הממונה על החרב והרב ואבדן לנתנו ולנתון ולקיים הסקר ולהשליך
 האמ' ארצה: ולפי קבלת חל' כמו שהתחלת המזלות ט'ה כן ראש והתחלה
 לצדים ולסטים ולכן היו עשו בכור פטר רחם ולכן היתה עבודת המצור
 בבכורות: והאומות הקדמונים היו אוסרים הכשר יום פסי לסנה זו כי יום
 ששי כבכו נבה ויזלו שור ומאזנים ונבה הוא מכבוד מאד וסור מכבוד עקרב
 והיו אוכלין הרגים ואוסרין כשר הבהמות וההפך בני עבודת וגה: והנה
 האבות הקדושים וזרעם החזיקו בשם הכבוד ועבודתו והבדילו בין הקדש
 ובין החול ובין הטמא ובין הטהור: ומה שכתבתי בפרק זה הוא הצעה למ'
 פ'בא מן האמונות בעזרת הצור:

פרק ד

אין ספק במוכ ענין כי מה שנשיג בעולם
 מהשרשים העליונים שהתחלתו הנבואה כי
 שמות הככבים וסדרן ועת מחשלתם והכוכבים והמושלת או שני או עת פלוגי
 ופל' וממה שנמצא אמת מחיובן וכן היה כמנע להשיבו כי אם עש' הנבואה
 וסימי הזנועה הם שבעה ולעולם חזרון חליה וידעת כל יום עש' המצות
 בלי שום חלוק מן הכמנע היה הסכמת הנפשות כלן עליו בלי שום חלוק:
 וכן המספר להביע עד עשרה מי הניד להם אלא שתחלת המספר היה
 מתחלת כביא לפי מנין הכמנעים הראשונים: וכמו שאמר בספר יצירה
 עשר ספירות בלי מה מספר עשר אצבעית כלומר כשם שבידי האדם:
 וכן ברגליו עשר אצבעית כן הפעולות הראשונות סבת כל הפעולות הם
 עשרה: והאמת המתפלספים גנבו החכמות וזייפום כי אין ספק כי
 ספרים רבים חברו הקדמונים כי ידוע הוא ספר חנוך ורבי שמעון בן
 תחאי מביאו בספר הזוהר וכתוב בו מן החכמות והתכונות וחרמת הככבי
 והמזלות ומשלתם ומספרם: ואין ספק כי הרשעים עובדי עבודה זרה
 והמכשפים לא היו שוטים אלא רשעים: וכמו שאמר הכתוב ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הככבי וגומר וכתב אשר
 חנק י' אלהיך אותם: ואמרנו רבותינו זכרונם לברכה מלמד שהחליקן
 ונברכים הנה כי היו מוצאין צורך לבקשותיהם ואם הם היו סבת מבלתם
 והנשים הארורות אמרו ומאז חדלנו לקטר למלכת השמים חסרנו כל:
 בפרשת כי תוליד בנים כתוב ועשיתם פסל תמונת כל סמל: וזהו

בהיותם בבית ראשון קודם שכלבלס נחריב האומן שהיו כל האומן נמצאים
והיו בקיאים בעבודת הכבדים והזולות כל אחד בעבודתה ויהיו לפעמים
מוצאים הצלחה זמנים שהיא סבת זפלתם : וכאשר ייעד להפיץ אנת בעמיו
יאמר ועבדתם שם אלהים מינשה ידי אדם עץ ואבן כי לא ידעו בהם שום
ידיעה אלא מנהג אבותיהם בידים : וכאשר גלו אבותינו לבלל הנביאים
והחכמים בהכרח למדו מהם הכשרים ואחר כך הפרסו ואחר כך לקחו
מעט מזנוני בני יון והתחכמו והראו שמעצמם הציטוס ואלמלא הנבואה
יוכל אדם להכחישם אפילו במוסכם מהם כי כאשר יאמר כי הגלגל בהכרח
יסלנו מניע ויבא למניע בלתי גשם יוכל אדם להכחישו כי מי הגיד לו ואם
תאמר שכל הגשמים שאנו משיגים אין גשם מניע לעצמו : כאמר שאין ראוי
לגשם טבעי לגשם שאינו טבעי כי הגשם הרוחני השפיעו הוא מניע לעצמו
ורבים דרכו דרך זה : וסוף המכונן הנה אלא להודיע כי צפרן קטנס של
ראשונים ענה מכרסם של אחרונים ולא יתהוללו הסכלים כי המתפלספים
הסלימו החכמות : אבל האמת הראשונים מהיותם קרובים לחדוה ועבודת
הכבדים והמזלות ואחר רוחניים היו יודעים להם והיו מוצאים הצלחה זמנית
ונבנו להם היכלות ע"י שהחשובים מהם היו קורין לאלהי ישראל אלהא די
אלהיא : והנה כנכד הנצר שהשתחווה לרביאל והודה כי אין באלהינו בשמי
נבארץ ועם כן לח הכרח עבודתו : וכן הפלסטים שאמרו אני מי יוכלנו מיד
פאלהים האדירים האלה והסיבנו הארון לארץ במנחם גדול וכבוד ולא עזבו
עבודתם : וכן כורש אמר כל ממלכות הארץ נתן לי יי אלהי השמים והוא
פקד עלי לנגות לי בית ולא עזב עבודתו : וכן דריוש המדי : וכן
דריוש הפרסי : וספר עזרא ודניאל מלא מזה כי היה מוסכם למלכים
האלה ויועניהם כי אלהי ישראל הוא שוכן בציון : ועם כל זה לא נתעוררו
ועמדו בעבודתם : והנה דניאל בחזיונו הזכיר וסר מלכות פרס עומד
לנבדו : והמלאך אמר לרביאל ואני נותן תי שם אצל מלכי פרס ואני יוצא
והנה שר יון בא : והנה כנבוכונגזר אומר בשם אלהי העמים כמו פעור וכמו
כל כנו ושאר אלהי העמים : והאמת הם הרוחניים אשר אמר הכתיב אשר
חלק יי אלהיך אותם לכל העמים : והכתיב אמר כי כל העמים ילכו איש
בשם אלהיו : ובפרקי רבי אליעזר פרק כה כתיב בענין המגדל והפלגה
ועבר אחרם נן תרח וראה אותם בונין העיר ואת המגדל ויקללם בשם
אלהיו שנאמר בלע יי פלגלש ננס וגומר : ומאסו את דבריו כאבן מושלכת
על הקרקע והלא כל אבן טובה אין כותנין אותה אלא על פנות הבית ועליו
אמר התיב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : רבי שמעון אמר
קרא הקדוש ברוך הוא לשבעים מלאכים הסובבים את כסא כבודו ואמ' להם

כדור ונכלכל על גוים ואת שבעים לשונם : ומנין שהקדוש ברוך הוא יורד
 אליהם שנאמר הבה נרדה והפילו בגדלות כיניהם שנאמר בהנחל עליון גגו
 וגו' ונפל הגורל על הקדוש ברוך הוא ועל אברהם שנאמר כי חלק יי' עמו
 אמר הקדוש ברוך הוא חבל וגורל שנפל עלי רציתיבו שנאמר חבלים נפלו
 לי בנעמים וירד הקדוש ברוך הוא ושבעים מלאכים הסיבבים את כסא
 כבודו וכלכלו את לשונם לשבעים גוים ולשבעי' לשונות ומניין שירד יי' שנא'
 וירד יי' לראות את העיר ואת המגדל והיו רוכזין לברך איש בלשון רעהו ומה
 עשו לקחו איש חרבו ונלחמו אלן עם אלן למפחיו וחצי העולם פס גפלו כחרב
 סאמר ומשם חציצם יי' וכתיב ויפץ יי' אותם : הנה למדנו דברים הרבה
 בסוד האמונות מן האמרה הזו למדנו כי תלחמ' אברהם ויכוחו על האמונ'
 בפלגה היתה ולמדנו כי כונתם לכפור בעקר והיו בעזה אחת לכלול כל
 העבודות זרות כמו שאפרס : ולמדנו שהלשונות היו קדמונים בידם ולמדנו
 כי כדור הפלגה חלק אותן לשרי מעלה והם שבעי' עשרה לכל איקלים ומכא
 מהם נתחייב לשוננו כפי מה שעלה במחשבה ולמדנו כי על אותו מקום וזמן
 אמר הכתוב יצב גבולות עמים והם על מספר בני ישראל וכני ישראל על פס
 מנין שבעים שמות והנה ישראל הם הכלל והשרש הפנימי והם תחת הכסא
 הכללי הכל והוא הכל על כן לשונם לשון הקדש והם חלק יי' : למדנו איך
 עבודות האומות על פי העליונים היו ועוד אפשר בעזרת הנזר : והנה כאשר
 בא שנחריבו וכלכל העולם ונתכלכל דעת האגמות והתחילו לשבחו עבודותם
 זכאבור שפריהם והחריבו היכליהם וכמו שאמר איה אלהי ספרדים מי בכל
 אלהי וגו' כי יציל יי' את ירושלם מירי : ונהרגו חכמיהם ונאכדו הטלסמים
 סלהם ואחכ' משלוחד' מלכיות והיו הולכין ושכחין עבודתם עד שבא המלך
 אנקסטנטין שבנה קיסטנטינה שנבא עליו דניאל ויעזמו מלך עז פנים ומכין
 חירות שנתפתה עי' המפתי' אותו ועש' הדת ולקח העבוד' הדומי' הכלול' והוא
 בדרך דור הפלגה ונוחשכ' כנכונ' והביא לאומ' להחזי' בה עד כלה נעשת ואין
 עתה כונתי להאריך פה אלא להציע הצעות על עבודות האומות איך היתה
 התחלתם מהנביאים והשגתם הרוחניים ומן הראשונים למדנו נשחתו עד
 שהגיע עת האומות והמופתים שעשה ה' בה במצרים ומהיות לחזל במוסכל
 ראשון להם ידיעת האבות וזרעם בסוד האמונה והשם המפורש אמר באה
 שמות רבה כי ממה שאמר הכתוב להרגני אתה אומר כדמו ליחידים כי
 הרגו בשם המפורש כי אביא עמר לו מפתחות החכמה והיו המכוון בספר זה

אין ספק כי לא נתנו השמות אשר בכתובי'
 לשכל האנושי להשיג' אלא מכחתחלת הנבוא'

פרק ה

הלא תראה כי היה מוסכם באומות השם המיוחד בן ד' וכאבות אבי
 יי' אשר הוצאתיך מאור בסדי' אבי יי' אלהי אברהם אביך ולבן ונתת לי אס'
 מיי' יצא הרב וגם פרע' אמ' מיי' אשר אשמע וכו' תר' אכ' שמה דיי' לא איתגלילי
 הלא לא על ידיעת זררון השם אמר ומצאנו במשה רבינו עליו השל' בתחלת
 כבודתו שאל ואמר לנו מה שמו ואחר כך הזכיר אלהי אשר אלהי וחזר לומר
 אלהי שלחני אליכם : וחזר עוד לומר כה תאמר אל בני ישראל יי' אלהי
 אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק וגו' זה שמי לעולם וזה זכרי לרור דור :
 ובה הקבלה שזה השם הנעלם שנא' זה שמי לעלם : ואמר שזה כמי הורה על
 מהות השם וזה זכרי על הכני וכמו שאמרנו זל לא כמו פאני נכתב אבי
 נקרא : וכן כל שאר השמות שאינם נמחקין והנמחקין וכל התוארים
 הנמצאים בספרים כמו יג' מרות שנפרשת ויעבוד ושאר שמות ותוארים
 הנמצאים בספרי הנביאים : והנה הרב הורה על מאמר חזל בסבב בן ד' שהיו
 מוסרים אותו לנביאים שבההנה ושאריו ועל פס מב' היותו קדוש ומקודש
 וסין מיסרין אותו אלא למי שהא' ננוע ועומד בחצי ימיו ואינו משתכר ואינו
 מעמיד על מדותיו וכו' האמת אמר הרב שהם פתרי התור' וצריכין מסירה
 וקבלה אך באמת לא כאשר חשב ומבקיאותו במלאכה היא כתב כי לא
 יתכן להיות מב' אותיות מלה אחת אבל היות מלות מקובצות כלל אותיותיו
 מב' וכן הוא אבל השם ההוא הוא מדי בספרי חכמי ישראל הקדושים ורבינו
 האי גאון ושאר באונים ודבני גדולים זל כקיאם בקבלה ממנויים להם פי'
 נכלא בשם הכלל הזה והוא יוצא מכרסמית ונקרא שם כל גבורה : וגם
 מבקיאותו חשב שפחד שם בן עב' שמות משולשים היוצא מפסיק ויסע ויצא
 וטע על הדרכים ידועים הנקרא שם המפורס' והוא עקב השם המיוחד הנעל'
 בן ד' והוא מפורס' בישראל ואנו נוהגין בהוסענות להזכיר שני שמו' מהם
 עפ' המסנה שבסוכה כשהיו מקיפין את המזבח דבי יהודה אומר אבי וגו'
 ופרסי' היאך הם שני שמות ממנו וכינור הוא יוצא ולזה אמרנו רזל שהיה חקוק
 במטה האלהים והוא נחלק לכמה חלקים בפעולות הנביאים ונמצא כתוב
 בספר הכהיד ובספר הזוהר לרס' בן יוחאי וכשאר מדרשו' גם בספ' הכהיד
 הקדוש הוא רבי נחנא ב' שם שמות הקדש הרבה : והנה פרקי היכל ת
 לרבי שמואל כהן גדול ושענר קומה כלו' צמוח הקדש חנור רבינו הקדוש
 ע'ה ומדבקות הרב ברעות הגוים ואנשי שקול דעתם לא ראה ספרים אלו
 גם כי נמנע לעמוד על ידיעתו בלי קבלה י ומה שכתבתי מתרגם אנהלום
 ליעין גדול ולהעזה כתבתי במיי' אשר אשמע בקולו : כי הרב סובר כי
 פרעה וחכמיו כופרים באלהות השם כלומר שהיו מכחישי' במציאו האלהות
 וזה אינו כי מאמינים היו בסכה הראשונה אך ה' פוכדים פאניג טעני

ולכן כשנא משה לעורר על ההסבחה והנבואה נפשם יו' מורה עלינו אמר כי
לא הגיע לנו נבואה והסבחה ממנו . ויפה אמר ראובן כזה כי הכל מודים
באלקים ואפילו פרעה כלומר כי גם פרעה היה מודה בסבת האלהות סבת
כל הסבות אבל היה סובר כי עולם כמנהגו נוהג כדעת היוני והיו עובדים
לגדמים שמימיים ופאר הבחות . ואחר הקדמה זו אומר כי מה שהתחכם
הרב בסאלת משה והתשובה בואמרו לימה שמו אינו כלל כי לפי דברי הרב
שאל משה מה שלא ידע וכן הוא בהכרח וכאשר הטיב לו הפס הוא לא בא
הדבר משום האותיות והמלל כי אם מפני הענין המכונן בהם והיאך אפשר
אדון כל הנביאים שיסכל ביריעת הסכה הראשונה שהיא עלת כל העלות ואז
עלה לו כי זה המכונן לרעתו שהוא נמצא לא במציאות ומהותו מציאותו :
וכריא לי כי לא מהמלות האלה הוציאו הרב אלא הם דעותיו ודעות רבי' ואין
סוס בעל סכל חולק על זה חלילה להנות אדון הכל עלת הכל מחיוב המציאו
ואין לו סוס עליה : וחלילה לאדון כל הנביאים שיעלה לנבואה ולא ידע זה
ועוד כי יודע להם שאין הנבואה שורה אלא על חכם כי הנבואה שלמות
הוא על הנפש החכמה ואחר שלמות סכלו וחכמתו בא הנבואה ואם כן לא
יאמת כלל בהודיעם זה ואינו כלל מן השלא שירעי והוא חכם ולא נב א כמו
שירעי הרב והישמעאל' רבותיו ופאר הגוים והנה גם ארסטו ואפלטון יודו
כזה ולא יאמינו כלל ביציאת מצרים ולא בשום הסבחה ולמה בא זה בכאן
ולרעת הרב יצטרך לסאל זה לתת להם אמונה במציאות השם והוא לא היה
שלם בזה ושאלו לאחרים צורך ללמדם ודברים אלו הם הכל ודעיון רוח
חזק מכבדו : ורבים בסכלו בהוא דנחית לקמיה דרבי חנינא ואמר החל
הגדול הגבור והנורא העוז החזק והאמין ואמר ליה סיימתיהו לבוליהו
סבחי דמרך השתא הכי וכו' ואומר כי מפני שהיה מתאר לאדון הכל והיה
מורה הנשמה היה מקפיד החכם כיהיה מתאר אותנו מזה שאין בו כמוהו בסוף
סאינו הזהב . ואלו לא דקדקו ה'שין שאמר סיימתיהו לשבח ה' דמרך .
הרי כי לא הקפיד אלא מפני שאינו יכול לסיים : ועוד הרי אמר שיש לו
אלף אלפי דינרי זהב משמע כי לא הקפיד אלא שתארו בתארים קטני' ואינו
יכול לסיים וע' משה ואנשי כה' היאך נגרעו כבוד אדון כל העולמי' לתארו
ולנהגו שמו ולבטל מציאותו חלילה ועוד מה לי גבור מה לי חזק ואמין ועוז
ועוד כי הנבואות וספרי רוח הקדש מלאים מתוארי' אלו ורבים אחרים ויב
מדות וכתפלת החסידים ואם לא נב ראשונות נמצאו תוארים אלו וחלילה
לתאר לעצם אדון כל העולמים בשום מחשבה בשום תאר כי הוא עצם המרע
בלי שום גבול אבל ספרי הנביאים וספרי החכמים צריכין קבלה ולא נתן
פירוטן לרעת בני אדם ולדברי הרב היה להם לאנשי כנסת הגדולה לקצר

בסכנות כי לא ומה תהלה ומה שחשב הרב שהנץ צ"ס המיוחד נכנס אהיה
 והוא אחד ולמה הקפידו בשם המיוחד שלא לזכרו כי אם במקדש בכתב
 ביום העשור עד שאמר כי כל ההנה אונתו באותיותיו אין לו חלק לע"ה ולא
 מצאנו בעולם מי שאמ' כן בשם האחר יותר היה ראוי להזהר על השם האחר
 כי הוא מפורסם יותר ולא עוד אלא לפי דבריו אחר כי בסכה ראשונה בעצמה
 אין בה ידיעה כלל לשום נמצא כי אם לעצמה אף כי שכניו בתי חומר וכל מה
 שיוכל לידע בה הוא עד שלילה ואם היא עלה לכל הנמצא' למה היו מעלמ'ו
 הדבר והיה צריך מסורה וקבלה פעם א' בשמיטה • אולי שלילות אלו בקבלה
 השיגו עד מפי נביא האומות ועוד אם הדברים כמו ססובר סנקרא השם
 בן ד' אותיות שם המפורסם שם פורס בו שאין שתוף לשום נמצא עמו למה לא
 נקרא שם אהיה בן ולמה בכל מקו' לא קראוהו שם המפורסם כי בכל המקומו'
 שזכירין אותו קורין אותו שם המיוחד אלא כסנזכר במקדש והדבר ידוע
 כי כונתם ע"ש בן ע"י שבעל השם הזה בו ובאותיות הד' אלו נרמז השם
 ההוא וקבלו חכמי ישראל כי כשאמר זה שמי רמז על מה שמהוב' האותיות
 הראשונות ממנו : וזה זכרו על האחרונות ובהם נרמז השם המפורסם ומפני
 זה השם בעצמו נקרא שם המפורסם המיוחד סהו המיוחד לו ית' ועל פי השם
 המפורסם היוצא מתוך אותיותיו נקרא שם המפורסם נמצא כי כשמה שאל
 מה שמו והסיכנו לו מתחלה השם הנעל' ההוא אחז' הוריעו השם המיוחד וה'
 הכרח להקדים לו השם הראשון כפי מה שבא בקבלה והוד ע"י זה השם
 המיוחד הוא שמו והוא נעלם כלומר מצד עצמו בסוד שתי אותיות הראשונות
 וזה זכרו הוא השם היוצא ממנו והנה בשם עצמו באותיותיו שם הנעלם סכ'
 לעלם ושם המפורסם הוא מה שר"ל זה זכרו ואיננו כמו שחשב ראב"ע ומפני שזה
 כניי חלק דלמקבלו כי בכל מקום במקומו אנו מזכירין כניי זה אכ' במקדש
 בכתבו כלו' השם המפורסם שהוא בתוך השם וגם ראב"ע גם כי לא ידע מאיזה
 צד ממה שראה בספרים ואם נסכל בהם מודה בשם בן ע"י וגם סובר כי שם
 המיוחד הזה עולה לעכ' על דרך זה : יוד עשרה וחזר עוד פעם אחרתי הרי
 כ' ועם הק' הרי כה' ועם ה' ושתי האותיות הרימ' ועם ה' אחרונה וכלם הרי
 עב' אמנם כי זה שמי וזה זכרי עש' יוד הא' ואו הא' הוא זה שמי כ' אותיות
 ראשונות וזה זכרי האחרונות בהם נעלם שם של עב' : ולפי דברי הרב נה
 לי להעלים שם יוד הא' ולא להזכירו בפהמה לי מחוייב המציאות או עלת
 העלות • וכן למחקו או לברכו כי לדעתו הכתיב' הזאת חקיקה חזיני מספר
 הדבור החזוני המכוון על השכימי ומהו המכוון בזה הסבה הראשונה ומה
 לי באלו האותיות או באחרות כל סהדכר הוא מוכן בו כל מה שהוא מפורסם
 הוא ראוי להעלימו : ואם בן אין ראוי להזכיר בפה וללמד דעת את העם

כי ארזן הכל הוא המדע האמתי עלת כל העלות וכל הנמצאים אפשרי
המציאות בלעדיו והוא עלה להם והוא אין לו סוס עלה - גם מה שאמר
שאמר הרב כי כונת יקיה"ו אחד וסמו אחד לסלול התוארים כי לא יטען
בהם ויאמינו בסכה הראשונה האמת לא בא בדקדוק וכן מה שאמר כי סס
העצם הוא זה סס המיוחד ושאר השמות סס מחודשים כחדוש הפעולה והביא
ראיה מפרקי רבי אליעזר שאמר קודם סברא הקדוש ברוך הוא את עולמו
היה הוא וסמו לבד לא דקדק יפה והתמה ממנו כי הקמה על רבי אליעזר
שאמר סמים מהיכן נבראו מאור לבוסו סל הקדוש ברוך הוא נבראו הנס
מבין אמנו קדמות כדעת אפלטון והלא הוא עצמו אמר קודם סברא הקדוש
ברוך הוא את עולמו והיה הוא וסמו לבד : ועוד מי הגיד לו כי הסמים הם
הראשונים בבריאה והנה הוא מודה בסכלים הנברלים ואם תאמר כי אין
מקום סנוכל לומר שנבראו משם ואם מכח שפע הסכל הגדול ונצורו גם
כי זה אין כח בגו לידע כיצד נברא למה לא אמר מהיכן אה כי לא ידע הרב
אשים דברים דוחיים דקים סיהיו סבה למציאות השמי' אבל החוסס לעמוד
על אלה העקרים בלא קבלה כלל במים אדירים והעלה חרש בידו :

השער הר'

פרק א אמר הנעיר דעת הרב וכל המתפלספי
כי מלאכי האלהים הנזכרים בנבואות
ונבראו חמיניו זל' בפירושן הם השכלים הנברלים שהזכירו המתפלספים
וכן מוסכם ברוך המין בעלי התורה שלא הגיע להם קבלה והנה לרעתם אין
בין עלת כל העלות להם אלא סזה עלה ואלה עלולים ואין לנו כח דבר אחר
מחלוק מן הסכה הראשונה לאחרונ' מהם שאמרו שהוא מנהיג תחת גלגל
הירח ונקרא אצלם שכל הפועל כאשר כדו' מלבס כי אם מעלה לעלות כלום
יתישרו באחרות במור כי אין ביניהם לא חבר ולא פרוד ואין להם מקום
כלל כי אינם גסס ולא כח בגסס אלא סכל נברל אבל הסכה למעלה מן
העסוכב והעלה למעלה מן העלול נמצא הסכה הראשונה סכה לכלם והעלול
הראשון עלה לכל העלולים סלמשה ממנו וכן שאר העלולים הם למטה מן
העליונים ולמעלה מן התחתונים נמצא השכל הפועל למטה מכלל : ואמר
ראובני אחר סהם סכלים נברלים כל המלאכים הם בגסס והשכל הפועל
הוא המנבא לנביאים וממנו מקבלים שפע כל הנביאים ומטה רבינו עליו
השלום והוא הנותן צורות לכל בני אדם ולכן הזהיר הכתוב כי לא ראיתם
כל

כל תמונה כי הסכל הפועל אינו גשם ולא כח בגשם זהו כלל דעתם לפי דעת
בן סינא וחבריו ואם יש חלוק בניהם בפי' השמות הנמצא' בספרי הנביאים
ובמנין השכלים הנכדלים ובמדרגותיהם וכאשר באנו לחקור בספרי הנביא'
אין אנו יכולין להעמיד הדרך שהמלאכים יהיו שכלים נכדל' ונבסם וחלילה
להכזיב ולכפור בשכלים הנכדלים מחומר ומגשם כי מעקרי האמונות היא
זאת והכופר בהם כופר בכל התורה כמו שיתבאר בראיות ברורות אבל
היותם על הדרך ההוא אי אפשר על פי אמונת הנביאים וקבלת חכמי
המסנה והתלמוד והגאונים והחסונים מפרשי התורה כמו רבינו סעדי' גאון
רב שרירא ורבינו האי גאונים ז"ל ושאר חכמי הקבלה חכמינו ז"ל וחכמי
המסנה הסכימו נכדל' וכספר הכהיר כי לא נכדלו המלאכים כיום ראשון
וזו לשונם בספר הכהיר ומוז'ים הכל שלא נכדלו המלאכים כיום ראשון
בלא ואמרו מיכאל מותח בדרומו של עולם וגבריאל בצפנו אלא אני יי'
עושה כל נטת השמים לבדי רוקע הארץ מאתי כלומר מי אתי ונחלקן אם
נכדלו כיום ב' או נה ואם היו שכלים נכדלים והם באחדות השם וגם לסון
בריאיה אינו נופל בהם איך אפשר כי אחר בריאת שמים וארץ נכדלו הוא
במגע כמו שנמנע לומר סקדמי' לשבה הראשונה . ועוד הנה פרשת וירא
אליו מעירה גם כי אברהם היה בהקיץ נכדול' כילפי טעה נשא עיניו וירא
שלשה אנשים וירץ לקראתם ונקט מהם שיאכלו עמו ואיך לטה שרה עוגות
ואל הבקר רץ אברהם ותקנו הנער ויאכלו ואיך נתכסר בכך ואיך אברהם
הלך עמם לשלחם ופנים מהם הלכו בעי' ב' לסדום ולוט יושב בשער סדום
ויפצר בם והולכים אל ביתו ומצות אפה וכני העיר נסבו על הכית ואיך יצא
לוט אליהם והיה מפקיד בנותם להצילם והכים בסמורים וכל ענין הפרשה
ואם נכחיסנה נאמר שהיתה במראה הנבואה אם כן נכחיס כל היענין :
ענין בני סדום והפיכת סדום ויציאת לוט והבטת אשתו ותהי נציב מלח :
ואי אפשר לחלקה לחלקים לומר מקצתה חלום ומקצתה חזן לשכל
כי זה מן הנמנע' ואם פרשה זו נוציא מפסטה נוציא כל התורה
כלה והנבואות כלם מעירות על הפיכת סדום וחז' תקנו ברכה ואמ' הרואה
אשתו של לוט היותה נציב מלח והיא נשעומדת לבטל הדבר מטבעו . ואם
יעלה על הדעת לומר כי אלג אנשים ממש היו זה אי אפשר כי מי נתן שלם
נביאים גדולים שלוחי השם להפוך את סדום ולהציל לוט ולא ידע בני סדום
כי אפיקאב' לא הגיעו למעלה זו : ועוד כי אמר השם ויי' אמר המכסה אני
מאברהם ואברהם היו יהיה וגומר כי ידעתיו וגומר והואך אפשר שפנים
נביאים הלכו והפכו את העיירות האלה והיה אומר דבר גדול המכסה אני
ולמה לא נזכר בתורה סקודס משה באו נביאים שלוחים מאת השם אלא

הם דברים בטלים ויהרצ' וראב"ע ואחרים נמסכים אחריהם אמרו כי במראה
הנבואה היה והאמת אם המלאכים הם השכלים הנבדלים נמנע הוא להיות
באופן אחר • ולזה כתב אחר מהמתפלספים על הרמב"ן ז"ל כי להיותו בלתי
מבחיץ בין האפשר והנמנע השיג על הרב : וזה האיש היה שכלו כי לא עמד
על דעת הרמב"ן ז"ל אלא שבמחילה מהרמב"ן ז"ל לא ידע מי הכריחם לפרש
הפרשה על דרך ההוא • וחז"ל שבבא מניעא פרק הסוכר את הפרה פירשו
הפרשה כנה בפשטה ואמרו כי המלאכים נדמו כאנשים ושהם מיכאל
גבריאל רפאל וכן אמר בכמה מקומות ובספר הזוהר תמה איך היה אפשר
לראותם ועוד יתבאר מזמ' למדנו מדבריהם ומפשטי הכתובים ומהכרח שא
שכלים נבדלי' וכן המלאך הנזכ' כיעקב נראה מכל הפרשה כי היה בהקיץ
וכן דעת חז"ל ואם צריך לקבלה בכל זה • ועוד מפרשת בלעם שמעיד
הכתוב איך השכים בבקר וחבט אתונו והלך עם שרי מואב וחרה אף השם
כי הולך הוא ויתיצב מלאך יי' בדרך לסגן לו ושהאתון הרגיסה בו ופחד
ממנו עד שנטתה מפניו כמה פעמים עד שנגלו עיניו וראה המלאך ואין
באן מקום לחלום ולא למראה הנבואה כלל : גם על יגשע העיר הכתוב
כי בהיותו ביריחו כלל בתחומי נשא עיניו וירא ולא אמר שם שנרא' במראה
אלא וישא עיניו וירא והנה איש עומד לנגדו נראין הדברים שבהקיץ היה
וכן דעת חזמינו שהקשו היאך השתחוו לו כי היה לו לחוש שמה פה היה
וכולי' ותרצו הדבר ולא אמרו שהיה במראה הנבואה : גם מעשה גרעון
שהעיר הכתוב ויבא מלאך יי' וישב תחת האלה וגרעון חובט חטים וירא
מלאך יי' ונראה זה כמו וירא אליו שנאמר כינסף • וכן מלאך מנחם שהעיר
הכתוב שהתפלל מנחם עליו בחשכו שהיה איש האלקים ויבא מלאך יי'
אל האשה ותרץ ותגר לאשה ויקס וילך מנחם וכו' עד ויעל מלאך יי' בלהב
המזבח וכולי' ויאמר מנחם אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו • קרי
כי כדמות בן אדם נראה אליהם והיו חושכים שהיה נביא : והנה באל"שע
מעידה הנבואה כי אמר לנשרתני רבים אשר אתנו • ויתפלל אל"שע ויאמר
פקח בא את עיניו ויראה ויפקח יי' את עיני הנער וירא יהיה ההר מלא
סופים ורכב אש סביבות אל"שע • וכפסד דניאל גם חזון סל' דניאל שכתוב
ועז' אני מדבר ומת' לל ומת' ר' חזאתי וכו' והאיש גברא' אשר ראיתי בתחלה
מועף ביעף נוגע אלי לעת מנחת ערב • נראה כי בהקיץ כשע' התעלה נגלה
אליו • וכן החזיון שכתוב וראיתי אני דניאל את המראה והאנשי' אשר עמי
לא ראו אבל חרדה גדול' כפלה עליה' ויכרחו בהחבא ורחוק הוא שהי' במרא'
הנבואה שאכ' מה הרגשו האנשים האחרים שאזל' שהיו חגי' זכריה ומלאכי
סבדחו ועוד לפי זה קשה מאד כי גברא'! אמר ושר מלכות פרס עומד לנגדו

והנה מיכאל סרסם בא לעורני ואני נותרתי עם אנל מלכי פרס: ונכנסו
אחר ועתה אשוב להלחם עם סר פרס ואני יוצא והנה סר יון בא ואין אים
מתחזק עמי על אלה כי אס מיכאל סרסם והנה המתפלספים אומרים כי
גבראל הוא הסכל הפועל והנה לדעתך אלנו נבדלים והנה הם בשם באחד
אחד איך יצויר סוס נגוד ביניהם ואת' כי כבר נשמר ראב' כי לדעתו הוא
חיוכי הככבים ומזכיר הספרים המניע' על כל פנים הוא קשה מאד כי אחר
סהם שכלים נבדלים איך נמצאו אלנו המתנגדים זה עם זה מהם עד סיוחם
פועל וחיוכ בת' פלנו לפלנו מלאך כי הוא נפשו וכחו בו והם מתנגדי ועוד אכ'
יהיה הקמת המלכות ותחיות המתים על פי חיוכ הככבים וזהו שוא ודבר
בזב ואת' אין אומה נופלת אלא עד סיפול אלהיה שנ' וכל אלהי מצרי' אעשה
ספטים וכתוב ופקדתי על צבא המרום במרום וכחוב כי רותהבסמים חרבי
ואלה הדרכים כפי חיוכי הככבים אכ' כל עניניו הם תחת מערכות הככבי'
ויחזור חלילה אכ' בטלת כל התורה אלא עכפ' צריך קבלה גם בענין חכניה
מיסאל ועזריה כסהסליכוס לכבשן האס שמעידה הנבואה שראו כלס ד'
אנשים נריויה די רביעאה רמי לבר אלהין ואזל שהי' גבראל והנ' העש' נס
להם והיה מצנן מכפנים ומחמם מחון ולכן לאנשים הגבורים סהסליכוס
ל' כשן קטיל המון שביבא די כורא וזה רחוק להיות סכל נבדל כמו פרחוק
מזרח ממערב כי הוא רחוק מכ' הפכים גבוסא אחר בעת אחר והנה אזל
גדולים צדיקים ממלאכי השרת: ואס הם ססכלי' הנבדלי' מי הוא זה סמנאו
לכו לחשוב כן: והנה לדעת המתפלספים כל התחתוני' הם תחת סכל הפועל
והוא אחרון מכלן ומי הוא זה סזכה להסיבנו וממנו רל מהספע הנספע
ממנו חלק אחר ולפי' שרפינו סעדיהבאון לא היה סוכר סהם הסכלי' הנבדלי'
לקחדרך ההגדות והפלגתם לעלות לנבואים הקדושים גם כי באמות הם
למשה מהם ועוד יתבאר בעזרת הצור: מה שכול מרכרי חכמינו זכרם
לברכה כי נמנע לעמיד על עגיינים אלנו אלא בקבלה מקובלת וכבר אמר
החכם חבר למלך אלכזר שאין קיום בדרכי המתפלספים בזה ואין הכרח
בדבריהם: אס באתי להביא כל מה שכתבו רבותינו זכרם לברכה בתלמז
ובמדרשות על ענין המלאכים: וכן בענין מלאכי חבלה ומסחית והסרו'
והספנים ומדון יהיה יגיעה גדולה ולא יועיל למעיין ואס הוא מרעית
המתפלספים לא יחזיקוהו יותר לאמונה ההיא: לכן ראיתי לקצר בזה
ולהודיע כי באמונ' דעת חכמי התור' האמתיי' כי המלאכי' הנמצאים בכחוכי'
אינם כשום ענין כמו סנתפתו המתפלספים סהם הסכלים הנבדלים ואין
לסמוע למי סיסבור סוס סכרה פדעת רבותינהקדושים זכרם לברכה
הוא כדעתם כי הוא מן הסקר:

וכן מה שחשבו כי באמונת מלאכי חבלה נחרון או סדים או רוחות הטומא' ויהרוחניים אלא המפגרים למתפלספים האחרוני יהיה שקר או חיוכ סתי רסויות והשקר. ולנו לחקור ולחפש בענין שאמונת התורה תעמוד על עמדה והיא באמונת כפלאות הנביאים ושכר ועונש ויש תכלית גדול מכוון לעצמו בכל מזנה ומזנה הן במחשבה הן בדבור הן במעשה.

פרק ב

אמר הצעיר בהיותי מתעסק בתלמוד ובהויותו זעיר כי לא ראיתי אור מימי בעונותי ומעוורי גרלני כאב הגזרה והשמד החילותי לחקור באמונות וראיתי שערי החכמה והתבונה סגורות בכמה מסגרות ותקח אזני סמך דעות אנשי החקירה וראיתי והתבוננתי כפי קבלת התורה אשר צוה לנו משה כי הם סמזה עד סתוריחני מבוכתי לחקור ולחפש ולפספס מטמוניות הראשוני מהם מחדרו סתומים וחתומים אך לא כראשונים ומהם קרובים לחתור מהתרת ולהוציא משם ממעלותיהם נחפסתי בזה שנים רבים ועלה בירי כי קבלת התורניים ואנשי הכימוסים הם זרע קדש היא האמונה ואם נעלמה ונסתמה בכתה עלה בירי כי ספרי הנבואות אין להם פוס יחס עם כל הספרים המחוברים כי הספרי המחוברים באו דבריהם וענפיה' במקום דבור המחבר והדבור ההוא מצוייר בפסלו דבור פנימי ואין בדבור החצוני וככתב כי אם תנועות או רסויות שידע השומע והקורא כונת המחבר ואין לנו עסק עם הכתיבה אלא התבוננות הדבר ההוא על דרך שיכל המתבונן להבינו ולכן יש שקצר המחבר במלותיו ולפעמים מאריך כי אין המכוון בראש נגלו כונתו ומקרה הוא שקרה שעל הדרך ההוא יונן כונתו ולכו. ולכן חשנו בני ישראל המתפלספים בספרי הנבואות כי אין לדרקך בארך הדברים ובקצורם ובסגנו המלות והאותיות או במלואן ובחסרונם והלעיגו על המבקשים טעם בענין והביאו ראיה מהשכניים הנמנאים בנשר הדברות בין פרשת וישמע יתרו לפרשת ואתחנן וכתוב בסופו את הדברי האלה דברי' את כל קהלכם ולפי דעתם דקדוק הנבואות ראוי להיות פחות משאר הספרי החכמות מפני שנתן דרך כלל לכל ההמון והראיה מהספורי הזרי הנמצאי בהם ומההגשמה והדברים שמהקדן הוציא מפסגן: וחלילה חלילה להיות ספרי הקדש על דרך זה כי דברי הנבואות הם חכמת השם ברוך הוא ומפיו דעת ותבונה ודבריו חיים וקיימים וממחצ הצכל נחצבים ובהיות הנביא מתבדר ושכלו נכסמתו מתאחדת כשכל הכרגר הוא השם הנכבד ברוך הוא היו מביעות היריעות האלהיות אל שכלו ונרתנו ובהגיעם בכח החכמה הענייני האלהי עתצירים ובאמצעות הציר ההוא היו נבראות אותיות רוחניות דקות ובהם

הושמו עברו כפי הנביא האותיות והמלות ההם בצורתם והיה כותבם הנביא
על ספר כמצאו האותיות המפורסמות כלי לרוחניות והם כלים לצורות
הפנימיות מוסרסות בחכמת הנביא וכך אמר הנביא ע'ה רוח יי' דבר בי
ומלתנו על לסוני • ועוד ארצי כזה • ומצאתי לסכמי האמת חכמי המסנה
מאמר זל וכמוהו רבים • רבי יצחק פתח אל תתן את פיך לחטוא את בשרך
וכו' כמה אית ליה לברנש לאזדהרא בפתגמי אורי'תא דלא יטעו בהו ולא
יפיק מאוריתא מה דלא ידע ולא קביל מרביה דכל מאן דאפיק דאוריתא
מה דלא קביל מרביה עליה כתיב לא תעשה לך פסל וכל תמונה וקב'ה זמין
לאיתפרעא מיניה בזמנא דנשמתי' בעיא למעיל לדוכתה דרחיין לה לבר
ותשתני מההוא אתר דצירין בצרורא דחייטאר נשמתיין : אמר רבי חייא
כתיב כי אנכי יי' אלקיך אל קנא מאי טעמא משום דקני' לסמיה בכלא משנ
דמסקר נסמיה : תנינן אוריתא כלא סמיה קדישא דלי'תלך מלה באוריתא
דלא אתכליל בשמא קדישא ומאן דמסקר במלכא לא עגין ליה בפלטרי
דמלכא וישתני מעלמא דאתי כתיב הכא לא תעשה לך פסל וכת' התם פסל
לך לא תעבד אוריתא אחרא דלא ידעת • תן עניך ולבך בדברים קדישים
אלו כי דמהעניינים אלו לעושה פסילים והוא כי העושה הפסילים אינם
מכוונים לעצמם כי תחלת כונתם היו לסלסמים ואחר כך כונו לעשותם
לאות ולסימן גם לעורר הנפשות ולהשפיע בהם באמצעו' הדמות כח מהירווח
החזיונות והם תועבה כי לא הוכשרו תמונות חלילה אלא בסוד המקדש על
פי נביא כאשר יתבאר סודו במקומו : והעושה על דרך אחר הוא עובד עז
ויכרת לעולם וכך אלו האותיות הם חזונות ממחצ' הקדש מכוונות א' כבוד
אלהי ישראל עד כי באותיות הלוחות בלי ספק היו מוסרש' הצורות הקדושות
ולכן הסכימו חכמי ישראל כי כל התורה היא שמות הקדש כמו שיתבאר
בדאיות • והמפרשם באופן שאיכנו מסכים עם הגרמז'ה : אף אם יסתור
האמונות הרמוזות בהם הוא בעושה הצלמים ועובדס וקסה מהם ויכרת וז
היא כונתם באמת במאמר הזה והוא מכלל סודותם ואחר הגיעי למקו' הזה
הכרח הוא לי לחקוק על מגלת ספר מעט ממה סעלה בידי מחכמי המסנה
והתלמוד והגאונים בסוד מסודות הקבלה וחכמת הגשמות הקדש : וחלילה
לי לכתוב פה דבר אם לא בחקירה מפי ספרי מקבלי התורה איש מפי איש
עד מרע ה' : וטרם אחלה לדבר אקדים הקדמה ככר כתתי למעלה
כי חלילה לי ולכל מאמין תורה להכחיש ולכפור מציאות השכלים הנכדלים
כזה יהיה כפירה לכל התורה כי תורת הש' יסודם כמו שיתבאר ואין ספק
כי הסכמת האומות בשכלים הנכדלים מהנבואה היתה אך בארך הימים
והזמן וכפתימת הנבואה והרחקת הטוב רבו הרעות באומות והפילוסופים

הקרמונים כמו אפלטון לפי מה שהגיע לידי מרדכי המתפלל פס הנחשבים
ברוב דעותם אחרי ארסטו ותלמידו החולק עליו ואם לא בלשוננו יראה כי
דעותיו הם קרובות לדעות התורה וכאשר באו האחרונים לא עמדו על דעתו
כילא היו חסובים מהכופרים מאומתנו שבזמן הנביאים היו מחפאים על
ידי דברים אשר לא כן והיו אומרים מי רואנו ומי יודענו והיו מבחישים
הנבואות.

פרק ג

ידוע הוא כי מן הדברים ההסים והעמוקים
מוקצין ממחשבת האדם הוא לעמוד על מצאו
הגשם מאין גשם וכח בגשמים מהמתפלשים שחשב שמצאו תקנה באמרם
כי מכח העלול הראשון יצא מלאך כי ממה שהשכיל מהראשון ית' העלה
הראשונה יצא מלאך וממה שהשיג מעצמו יצא גלגל ודרך זה הלכו עד שהגיע
לגלגל הירח ולשכל הפועל. ואלו דברים נסתתים מעצמם כש' החכם הגדול
חבר למלאך אלכזר כי אחר שהסנה הראשונה היא באין סוף למה לא יהיה
השכל כדל' באין סוף. ועוד הר' הפילוסופים אומרים שהשכלים כלם
פשוטים ואי אפשר הגבול להם למה כי כמו שמן המורכב לא יצא פשוט מן
הפשוטים איך יצא מורכב וכשמן השכל הנכדל' הגשם שאין נויחם כלל עמו כי
הפשוט יחס וערך מה יש לו עם המורכב: וכן יצטרך לומר כי כפי שירבו
האמצעיים בין הסנה הראשונה לעלול ירבו הגלגלים ולפחו כשהגיע למניע
גלגל המזלות היו לו לצאת ממנו גם שני גלגלים: ואת' אכ' היה בהכרח לצאת
ממנו ב' מלאכים ומן האחד לא יצא אלא אחד מכל מקום סקר הוא הדרך
שהלכת בו. ועוד כי כל שירבו הגלגלים ויתרחק האצילות לפי דבריו
שהעלול הראשון אינו כל כך פשוט להוציא פשוט לכד' כמו הראשון היה
בהכרח להיות הגלגלים יותר עבים ויותר כבדים ולא נמצא ועוד למה בל'א
השכל אחר שהוא באין גבול כי לא בא המניין יותר מעט ט' או עשר וכל מה
סנאמר בעניינים אלו אין בו ממש והאמת והאמונה מופתית וכפי התורה
וחדוש העולם הוא זה כי האל ית' יש לו כח לפעול ולהאציל כאשר ייסר בעיניו
כי כל אשר יחפון יעשה וכמו שאין בנו כח לדעת מהותו ככה אין בנו כח
לירע כיצד נאצל ונשפע ממנו בענין שימצא הגשם והמורכב וכדברי רוח
הקדש והוא באחר ומי ישיבנו נפשנו אותה ויעש כלומר כי גם שהוא אחד
מכל פנה ובכח אחד ורשות אחד ברא העולם: אולם נמצא הגשם והמורכב
כי חפצו אותה ויעש כלומר כל אשר יחפון יעשה ואין להשיב עליו וכמו
שאמר שלמה גם את העולם כחן בלשם וכולי. ואמר עוד אמרתי אחכמה
נתיא רחוקה ממני: ואם רבותינו זכרונם לברכה אמרו שעל סוד

הפרק אחר ויחל אמת מפני ההפכים הנמצאים בה שמטמאה את הטהורים ומטהרת את הטמאים על פי סוד טוב ורע והתלויים בסוד הבריאה כי קץ הפכים ומבח ארון יחיד הטוב הגמור מכל פאה נבראו ומאדון פסוט כלו טוב : וגם כן על דרך האמת גם כי אין עתה מקום להרחיב בזה בכלל שאלת הראינה את כבודך הוא הענין הזה כי אמרו רבותינו זכרונם לברכה סבבם משה לידע מפני מה הנהגה זו ורצה לידע עד תכלית סוד הכבוד לבא עד תכלית חקירת עמידת הדברים : והנראה ממאמר אליהו שאמר לאיוב מי פקד עניו ארצה ומי שם תבל בלה : כלומר אתה מורה כי העולם באחד וכל אשר יחפון יעשה מיהמצי אגבול מאין גבול וגם מאין גבס אף כי הארץ הזאת ותבל כלו זה נמנע כי אם ועל דרך החדוש האמתי הוא המיציא העולם על דרך הקסמה בו וכפרטיו שאם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו חלי יחסוף יביע כל כשר יחד כלומר אם לא מפני הספיע הנאצל ממנו ומקי העול כפס לבין כלו ואם יאספו ליו אם כחותיו בג' העולמות הם כח מוסבל וכח מורגש וכח מוטבע ישימם אל לבו כלומר ימנע השפעה מהעול ויאבדו - ובאשר חקרתי בכל יכלתי בחדרי ספרי הקדמונים וחדותם מצאתי כי שם שדי מורה הנראה גמורה על החדוש ועל הגבולים מאין סוף והוא כי מעקרי האמונה כי האל יתברך ויפתח סמו לעד יס לו כח ויכלת לפעול באין גבול ובגבול בנס בלי גבול כי הוא מרומם על כל הוא באין סוף ובמסכת חגיגה אמר רבי אל שדי אבי הוא שאמרתי לעולם די כי אלמלא שאמרתי לעולם די היו השמים נמתחים והולכים עד שאמרתי להם והכונה להם כי הפירוש מלשון די והוא תאר לאומר די והוא הפועל פעולותיו על דרך היושר ובמסקל ובמדה ישרה ומנהיג בדרך דוק ולא כדברי רבי אברהם ׀ עזרא ואם מתיך הפירוש יעלה שהוא שורד ומנצח משרכת השמים והוא יתברך ויפתח סמו לעד סדרם והוא שורד ומנצח אותם ואומר להם עד פה תבא ולא תפסיק : אמנם עקרו לשון די שאם על דרך אחירי בראו או אם היה רצוני לא היו על התכונה ההיא והיו הנמצאים כלם באין גבול כי היו שכלים נברלים כמו שאמר בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר כלומר אם חפץ בורא כל היה שלא ימצאו אלא שכלים נברלים וזהו הפעולה יותר כבדת בידו : והשיב כי גזרה חכמתו העמוקה להמציא עולם הבחינה הזו - נמצא השם הזה מחדש בחדוש העולם ובו נגלה לאבות ועשה עמהם מופתים בנצח המערכה וכסני הטבע : ואולם באספקלריא המאירה המורה על השם המיוחד לא נגלה לנו גם כי ידעו מקצת סודו עד כאן ארון הנביאים ונגלה לו בסוד אספקלריא המאירה ועמר יתבאר בעזרת הגוזר :

פרק ר

ידע הוא וכרור לחכמי אמונתנו על ספר
 יצירה איך הוא מיוחס לאברהם אבינו עליו
 השלום ואם אנשי סקל הדעת חשבו לעמוד עליו על כי החכמות החזוניות
 האמת השפר נח כוונ אליהם אלא להודיע סוד הקבלה ועמידת הנמצאים
 בסוד שמותינו יתעלה ויחידו הרורות חסידים אשר יי' קורא אים מפי אים
 רב מפי רב קבלו פלחות חכמה והגאון רב פלטווי וחכמי ישיבתו זלםאלו
 לארון החכמים ראש הנגידים רבינו האי גאון זל כי בספר ההוא מונה עשר
 ספירות ואם הם יגמדות חסדו ג מהם ועצודם על האמת והוא השיבם
 כפי חכמתו הגדולה כי שאלה זו נריבה לפנים ולפני לפני כימי אבותיהם
 הקדושים נשאלה שאלה זו נשדכר ארוך לא ליום אחד ולא לשכ' עם היותנו
 אחוז בחדרי הכנול הנעלמ' וכמסור החכמי יאמר כי יג' מדות הם ענפי
 תולדות יוצאות מעשר מעלות נקראו ספירות אלו כנגד אלו עם ג' גזזות
 ראשי ראסין והם מסורות לקדמונים הקדושים עד מפי הנביאים
 והפעולות הם הנקראות מדות והשרפים שהם האנוח נקראו ספירות לא
 שים להם מספר אנוצמן חשבון רק על דרך עשר עלמות סנתחדשו מהן
 שאין להם חשבון ודרך להסיבם רק מי שבראם לבדו יתברך הוא אדון על
 הכל שאינו מושג בשום דר וכפום ידיעה כלל יתברך בהעלמותו : ושלמה
 בשיר השירים רמז ועלמות אין מספר : למדנו מהגאון זל כי מדר עצמן
 אלו הספירות שמנה הספר אינן חשבון כי עקרון הן סכלי נברלי סנתאחדו
 באחדות אחד אלא על פי סוד עשר עלמות סנתחדשו מהן : וההעניינו
 המורגשים מעידים על ההעלמים כי הגוף מורה על הכפס והגלגל על מניע
 וכמכין הגלגלים והכוכבים מניעיהם ואלו על מענה מהן : ולמדנו כי ספר
 פיר השירים וגלגלתו וחידתו משל הוא לסוד הכבוד הנעלם והגלגל וכו סוד
 הנמצאים והוא סוד שער קומה : וכספר יצירה אמר עשר ספירות כל מה
 מרתן עשרה שאין להם סוף וקץ וזה תמה שאם הם מדה יש להן סוף וקץ
 אך לזה כונו כי אין הנמנע לעמוד עפ' מחשבות המחבר כי אם עפ' דברו
 ומכתבו ומעשיו והנה הספירות לפי ההגבלה המוסגת לנו מן הפעולות הן
 עשרה : ואולם אין לשרשן שהן הספירות הרעית הנברלות הקדושות אין
 להן סוף וקץ : ונשין ספירה פירשו בו מלסון מספר כי המספר מורה על
 המעכל שהסכל יוכל להקיף בו : ולפעמים המספר נופל על הדבר שאינו
 מוגבל כמו שנא' עשרה שכלים כי יברלו מחשבה בדרך עלה ועלול : ויא
 שהוא שלשין ספיריות וזכותורמו לזה הפירוש כמעשה לבנת הספ' : וכספר
 הכהיר מצאתי אחי איקרו ספירות מסוס השמים מספירים כבוד אל והנה
 הכונה כי כמו שהדבור והמכתב יבאר בהגבלתו ובהיותו מורגש הדברים
 הגעלמים

הנעלמים בתוך מחשבת החכם כן השמים מודין על כח השם יתברך מ
השפירות הז' מגלות המחשבות הנעלמות והצורות הנבדלות משום גשם ולא
סוס התפסה וניזר • ואמר המקובלים בטעם העשרה כי אין נקודה מצויה
חוץ לשב'. דקה מן הדקה היספיקו ההרגשו' להשיג' שלא יהא בה ראש וסוף
ואמצע וכא' ג' מרחקים ומקומה הרי עשרה : וזה הטעם הוא לאחרונים •
ואולם סוד המספר הוא על פי הנמצאים העליונים • וספר יצירה אמר עשר
ולא תשע עשר ולא אחד עשרה כלומר גם כי העשירי הוא דמיון הא' בסוד
אזק מכל מקום עשר הוא החשבון כי מן המנין הוא וכן סדר הנמצאי' כמנה
עם הנמצאים והם עשרה עמו ולא תשע ועשר ולא אחת עשרה כי אין ראוי
מי שאין לו סים יחס עם הא' שהוא הסכה ראשונה למנותו עמו : והגבי
מתחיל בפרק הזה :

פרק ה

בבר כתבתי כי משרש תורתנו והיא יסוד
כל הוא להאמין כי האציל הקדוש ברוך הוא
השכלים הנבדלים מזוהר חכמתו וכן הוא בי עקר כל העקרים והוא יסוד
כל האמונות כאשר יתבאר בפרק זה בעצם ארון הכל : כלל החכמים
הקדושים אשר מעולם הסכימו וכן קבלומן הנביאים כאשר נחקר בתכלית
החקירה והוא יסוד היסודנה סים שרש כל השרשים קדמין מכל הקדומי'
הוא עלת כל העלות אין סוף וקץ לחכמתו ואחרותו הוא ענש המדע הפשוט
בתכלית הפשיטות הוא מחוייב המציאות עומד בעצמו וכל הנמצאים אין
להם עמיד' אלא בו : הוא א' גמור באין סוף לא ינוייר בו סוס מנין השכני'
בו נמנע אין שם שיצילנו אין דומה אליו כי כל הנמצאים אפי' העלול ראשון
עומד בו הוא יודע עצמו ההשגה מנעיה ממנו והוא נזרת כל ותכלית כל
וסועל כל הוא יודע כל בידעת עצמו נקרא בפי חכמי ישראל הקדושי' אין
סוף כי הוא עצם המדע הקדמון באין סוף על פי מעשיו הוא נודע :
ונספר אחר מרש' בן יוחאי נקרא גם כן שמו עלת כל העלות הוא נשמת
לכל הנשמות תכלית העבודות לעבוד אליו ולב הכל אליו ואם על ידי פמותיו
הקדושי' הנעלמי' והנגלי' כאשר נחקו ונדרש ונחפש בתכלי' הדורים ממקבלי
התורה וחכמיה דבניה וזקניה וחסידיה לא נמצא לו שם לבדו בכל שמות
הקדש שיהא הכתיבה מיוחדת כלל לשרש כל השרשים לבד • וקצת החכמי'
אמ' כי עליו נאמר היסופר לו כי אדבר אם אמר איש כי יכולע : ורצה
לומר היסופר עצמו כלומר כי אינו נכנס בארשת הספור ולא בשום מחשבה
גם כי ארצה לדבר אם יאמר אדם עליו כמו שאר מן הנמצאים כי יכולע
כלומר נמנע הוא יתיה המדבר נשחת או אם יאמר אדם בו על דרך הנלעה

כלומר עד הגנוז סלא ימצא אלא באמצעות דבר אחר : שהנה הזהירו חכמי ישראל סלא יכנס המחשבה כלל בו והוא אסור גמור : וכספר הזוהר כתב על שרש הכל - איני לדורי ועלי תשוקתו : כל יומא דאתקטרגא בהאי עלמא נחר קטירנא ביה בקבה ישנחא דעתיקא קרישא סתימא דכל סתימין פרישו אתפריש מכלא ולא פריש דהא כלל ביה מתרבקאן והוא מתרבק נכלל הוא הוא כלל עתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין איתתקן ולא איתתקן איתתקן בגין לקיי כלל ולא איתתקן בגין דלא סכיח הכי וכל האר' להבין פליאות חכמה מלשון זה כי הוא אמ' לעולם הוא נקשר באחד בקבה כלומר שהיה עולה במלם המעלות כמו שקבלו מארון כל הנביאים לארון הכל ולכן אמר שנקשר בהבדל וסבב הכל ותכלי הכל לעתיקא קרישא שהוא פכת כל הסבות ושהוא פתוח מכל השכלים הנכדלים וכל החכמו' הנכדלות והסתומות אמר פריש ולא פריש כלומר הוא נפרד במהות מכל ואינו נפרד כי השכלים הנכדלים בו כשלהבת קסורה בבחלת והוא כל החכמו' שנאכלו ממנו בזה והוא הכל : אמר א תתקן ולא איתתקן כלומר עלה במחשבה הטוהרה לברא העולם על תכונה זו ואתקן כלומר המציא כל הנמצאים עד היתר מוב שאפשר להיות והאציל העליונים להעמיד התחתונים גם כי אין להם שום ערך : ואמנם לא נחקק כי אינו מושג כי הוא בתכלי ההעלמה ולא נמצא כי אם על פי מעשיו :

פרק ו

אחרי שכתבתי מה שכתבתי בסכא הראשונה אכתוב בענין הנאצלים ממנו לפי מה שעלה בידי אחר יגיעה רבה בספרי חכמי ישראל : וטרם ארבר באצילי הנאצלים אקדי' הקדמ' אחת : דע כי הפכמת באוני התורה וחכמיה נזקקיה כי מעלות העליונים לעולם עשרה הם כמו שאמר רבינו הא"י גאון ז"ל ואם הפרטים דכים כש בספר יצירה עשר פפירות כל מה עשר ולא תסע עשר ולא אחד עשר : וכן מעלות המלאכים הם עשרה ועל זה המנין באו עשרה מאמרות בתורה וכמו שאמר רבותינו זכרם לברכה בעשרה מאמרות נברא העולם וכפרקירבי אליעזר הטהורים בעשרה מאמרות נברא העולם וכשלבש נכללו בחכמה בתבונה וברעת : הנה כי החכמות נחלקו בעשר נחם נכללו בג' כמו שיתבאר בע"ה - וכספר יצירה כתוב עשר ספירות בלי מה מספר עשר אצבעית ה' כנגד ה' וכרית יחיד מכוננת באמצע במלת הלשון וכמלת המעור : והבונה כי כמו שכסתי הידים יש עשרה אצבעות חמשה מימין וחמשה משמאל והם הפועלים בכח הנפש כן כלי השם הם עשרה חמשה עליונים וחמשה לתחתונים כמו שאמר : אף ידי יפדה ארץ וימיני טפחה

סמים • ויום עשר ספירות עליזות ועשר תחתונות עלבד הנקראות
 מחשבות וצורות כנגדן נבראו בארץ עשר אצבעי בידים ועשר כרובים
 : והכתוב אמר כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירחו ככבים אשר
 כוננתה : והזכיר כי ברית יחיד מכוונת באמצע רל' כי הברית הוא המקור
 האמונה • וכן ברא הקדוש ברוך הוא בארץ פה אחד ולשון אחד להוציא
 מחשבותיו לפועל גם כיוסלו ב' עינים וב' נחיריים הם החורים ושתי אזניים
 ושתי ידים אולם הפה והמעור אשר הוא המוציא הזרע המוליד וכו' ברית
 אברהם אבינו עליו השלום הוא אחד להורות על היחוד : ומעולם לא עלה
 על דעת חכם לחלוק על המנין הזה וכתבתי זה לפי שתזהר מספר הכולל
 סחבר החכם הר' יוסף ׀ זהירו' הזקן נע' שכתב שיש כמה מחלוקות במנין
 הספירות וחזן מכבודו לא עמד על דעת החכמים כי מי שאמר בלשים כוון
 על ג' עשירות אלו למעלה מאלו ואלו למעלה מאלו כלן שלש מערכו כאשר
 יתבאר : וכן מי שאמר מאה הן על דרך סכל ספירה יש בה כח כל העשרה
 אם בן הן מאה : וכן מי שאמר מנין אחד אינו חולק על זה ואלו ואלו
 דברי אלהים חיים ומלך עולם : גם טעה טעות גמורה בספירת כתר
 עליון לא ידע כלל בקבלה כי חשב כי עשר ספירות הם המלאכי' הם הסכלו
 הנברלים ועשר האחרים הגלגלים • וחשב כי התורה ודעות הפלוסופים
 אחרים ואין ביניהם כי אם השמונה והם רחוקים כרחוק מזרח ממערב :
 והר' יוסף ׀ סמנון גם כן טעה בזה : כבר ידעת איך אנשי המחקר יקראו
 לארץ עולם קטן : ולעולם הארץ הגדול מפני חבור חלקיו וכן נהגו כביאי
 ישראל וחכמיה : ולכן יחזקאל הנביא במדבר המסיל החיות לארץ
 ס' רמות ארץ להבה : ולכח הכולל אמר כמדראה ארץ עליו מלמעלה ורבותיו
 זכרם לכרכה אמרו הוא נבית דינו ברונו על כל אבר ואבר והוסיפוהו על
 בני סנאמר הוא עשך יכוננך : והבה נמצא מאת' וארבעים ושמונה
 אברים כמנין ריו שבאותיות הסם המפורסם פנעים ושתיים מסולסות ולכ'
 נתיבות הם הפרשים ונמצאו בנבואות עיני יי אנו יי נשאר כלי הארץ והם
 רמזים לבחות אלהיות פרכי המרכבה שנבראו אלו בארץ לרמוז על אלו :
 ועל זה אמרו חכמי זכרם לכרכה אבר מחזיק אבר כלו כי בטהר מחשבותיו
 וכליו כלי הנשמה יעמיד האור הנדיר בעולם להשפיע על בני הארץ :
 ועוד יתבאר בסוד המצות בעזרת הנורא : ודע כי כמו שיש לארץ הנפש
 וכליה וישר דברים פנימיים וחזוניים כמו מחשבות חכמת האדם וכלי צמיחה
 והגדול והחיות והתולדה והעצה וכלי הדבור והפועל כן יש בנמצאים דברו
 פנימיים אלו מאלו ואלו חזוניים מאלו ואלו סבת אלו • וכמו שהחכם
 בכח השכל יחשוב מחשבותיו ויציאם על ידי כליו לפעל

בדבריו וכן יחסונו מחשבות אומניות ועל ידי ידיו יוצאים לפעל אומניו כן
עלה במחשבתו. השם לבדא את העולם בתכלית השלמות ולא יחסר כל בו
ומתחלה האציל ימצא מהשפעת שלו שכלים נכדלים שאין סוס הפגה לשום
נכדא בהם כמו שאין הסגה בעלתם ואין שני ומחשבה בהם כמו במהותו
יתברך ואחר כך מכח הסגה הראשונה באצלו באצלים אחרי ואצילו
אחר נעלם ולא באו הראשון ומיוחס ונערך למחשבה הטהורה ומכאן אצילו
זה נמצא אצילות יותר נגלה ונתפס במחשבה והם צורות זכות וטהורות
ואחר אצילות זה אצילות אחר המותא כל מה שבכח המחשבה לפעל מעשה
עד שנמצאו כי המלאכים למיניה וכל שהוא למטה שגבול הירח בכח הנעלמו
האחרים :

פרק ז

כתוב בתחלת פרקי רבי אליעזר הגדול עד
סלא נכדא העולם היה הקדוש ברוך הוא ושמן
לכד ועלה במחשבה לבדא את העולם והיה מחריט לפניו את העולם • משל
למלך שרצה לכנות פלטרין אם אינו מחריט בארץ יסודותיו ומינכאיו אינו
מתחיל לכנות • כך הקדוש ברוך הוא מחריט לפניו את העולם ולא היה עומד
עד שכדא את התשובה • זהו מאמר רבי אליעזר והוא למעלה ממעשה
מרכבה ויסודו וממה שבארך הימים וחפוס הספרי' נגלה אלי' בחלק הראשון
ממנו שאמר שהיה הקדוש ברוך הוא ושמן לכד הוא זה : כי כונן בשמו על
השכלים הראשונים הנכדלים הם האצלים עלול ראשון מכאן ראשון דונה
לוצר מעלה ראשון' יוכן כל שאר השכלים סיב' עמנים עד האחר' שנמצאו
מכחם ואלו נקראו שמו של עלת העלות כלם והוא כי השם מורה על העצם
והמזכיר השם מזכירו בשם העצם ובמקום העצם ומפני שאלו היריעות
הקדושות גם כי הם באין סוף וקץ ואם עמידתם וקיומם בסנה הראשונה
יש בהם כח בכח ארנן הכל' שהוא והם אחד להוציא ולהמציא הדבר' המוגבל
ואם לא נדע כיצד ולהמציא המהשבה הטהירה בלי גבול ולהוציא ממנה אל
פינל ציורי רוחני מציאים על דרך הגבול • ומפני זה נקרא השם העליון
הזה בספרי החכמים בכלל אור מופלא מלשון פלא ומכונה בו כל הפלאות
הן מכח מופלא ומכונה • ואמרנו זל' במופלא מוך אל תדרוש • וכמו
המראה שאין בו צורה אך אמנם הצורות אשר לה נראות מחוכה כך
בכח הכס' העליון הזה במחשבה הטהורה שהיא המראה בכח בלי גבול
מגבול כענין שמתכוננין ממנה ונראין מתוכה הצורות הרוחניות המוגבלות
ונקרא עולם הפנימי הזה הכ העשר מעלות כוללות והפרטים אין להם חקר
סם העצם הוא המורה על העצם פרם כל הפרטים וד' אותיות הקדושות

בהתחברותם הם רמז לשם העליון הזה והוא השם הנעלם מיוחד ומפני זה
 נאמר חניי' הוא שמי רוצה לומר מפני ההשגה מנועה ממני כי אם על פי
 מעשי הנעלמים והנבלים אמר חניי' ומפני העלמותו אשר הוא שמי ומפני
 הסוד הזה אמר חניי' לא סתיתי : ואמנם נמנע שום עמידה בסוד השם
 הגדול הזה ומפני זה הוכרח בששאל משה על סוד השם לגלות בתחלה ג'
 סמות הראשונים ועל זה השם אמר זה שמי לעולם כי הוא נעלם בסוד השם
 המפורש כאשר אפרש עוד בעזרת הגוזר • ונמצא בספרי הראשונים השם
 הזה כך • יוד' הא ואז' הא מפני כי האותיות מורות גבול ולא נודע השם
 הזה כי אם על ידי הדברים המוגבלים יש לנו לומר כי בכחו האותיות כלל
 הנראות האיתיות ד' ולכן בספרי הנבואות כשמזכיר השם הזה מפרשין אותו
 והוראתו על ספירות ידועות שהם כלי השם הזה וכשם הזה יש עשר אותיות
 כמנין עשר ספירות כלי מה שהוריעות האלו הם סבה להן ועל הסוד הזה
 אשר נרצל הדיבה השם באותיותיו אין לחלק לשלם הבא : ואלה סמות
 היריעות הללו אשר מנאתי • אור סכל • אור נהיר • אור מזהיר • אור צח •
 אור מנצח • אור מאיר • אור נוגה • אור דעת עליון • אור חכמה • אור ביכ
 : לשון רבי שמעון בן יוחאי כד איתתקן אפיק ט' נהורין דלהטין מיניה
 מתקבלי ואיכין נהירין מתלהטין ואזלין ומתפשטין לכל עיבר דבוצינא עילאה
 דמתפשטין מיניה נהורין לכל עיבר ואיכין נהורין דמתפשטין כד יקרכון
 למכרע לון לא שכיחי אלא בוצינא חדא בלחוריו כך הוא עתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין ולא שכיחי בר איכין נהורין דמתפשטין דמתגליאן
 וטמירין ואיכין אקרו סמא קדישא ובגין כלל חדא
 הנה המאור הגדול רבי שמעון גלה לנו איך הוא נעלם מכל עלות העלות
 ומתקנן כלומר מן הכח הנעלם הנאצל ממנו נאצלו כעין הלהט המתפשט
 מן הלהבה כי תשעה מאורות רוחניות שכליות בתכלית הפשיטות והן אחד
 כדמיון בר אחד מתאחד בגונו והם גלויים בערך הגלה ונעלמים כי הן
 ידועות כדלגת אלא שמראין פעילותיהן על ידי החכמות והפעולות שלמטה
 מהן כדמיון הנסמה המראה פועלותיה על ידי כליה ונקראו המעלות האלה
 שרטי עשר ספירות • ולפנים מהן השם הקדוש וכתב בספר הקוא פלא
 נמצא לשם העליון התחלה כלל ולא סוף וקץ : וכספר העינין לרב חמאי
 ראש המרכרים המקובל הגדול מחכמי המסנה והתלמוד כתוב ית' שם הנאדר
 בגבורה אשר הוא אחד מתאחד בכל כחותיו כלהב אש המתאחד בגונו
 וכחותיו הנאצלים מאחדותו כאור העין היוצא מתוך שחרות העין ונאצלים
 כחותיו אלנו מאלו ככח חמרי וכבר מנר שזה נתאצל מזה וזה מזה ואי' המאצז
 חסר כלום וכו' ראה איך המסיל היריעות לאור העין היוצא מתוך שחרות

העין שהיא הפועל וכל כדעת גליאנוס סנכזן העין יוצא מן העין ומכאן
למדו המתפלגים שאמרו שהמלאכים הם בשם בחשבים כי הם הסכלים
הנכבדים הראשונים כמו שאמר רבי אברהם ׀ עזרא והבן . עוד נאצל
אצילות אחר למטה מזה והמטילות הנביאים והחסידים ללבוש בעל הבין
כמו שאמר רביאל ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חיור מפני פטיטות נמשל
לשלב הלבן ורוד ע"ה אמר הוד והדר לבשת עטה אור כסלמה ואזל ממד
פנתעטף הקב"ה באצטלות לבנה וברא את העולם מפני שנעלם ארון הכב
דמיון הכסמה הנעלמה משל לעומד בחדרי חדרים : אמר שנתעטף כלומר
שהתנצץ מזיוו ונקרא בפי חכמי הקבלה אויר קדמון שהוא קדמון לעולם
ולפי שהאויר הוא דק מיוחס לאויר ונקר' בפי חכמי ישראל מחשב' הטהורה
שהוא בערך למצאים הפנימיים למחשבה הבאה מכח הנפש כי דרך משל
החכם שמחשב בחכמתו ואחר כך מוציא אות' לפעל רוצ' לומר מודיע מחשבתו
ברבו או במכתב ואם צורה מנית מוציאה לפעל בידיו על דמ' ארון הכל
האציל החכמה היא החכמה בערך העצמית ובה ציור רוחני נכבד
אין מחשבה תיפסת בו כל הדברים ואה' עליו לבושה כתלג חיור כלומר
כלוכן השלב משל על הפטיטות . וכתב רבינו הא"י באן זל . ואור קדמון
נמשכת ממנו המחשבה הטהורה במשך מחשבות הלב ואור קדמון הוא הסם
העליון ומחשבה זו כוללת עשר מעלות . וכל נתיבות חכמה ער' ההעלם
וקבלו חכמי ישראל כי היא מיוסדת על שרשי כלל : מצאים עליוני ותחתוני
והוא כי כל העולמות נמצאות זה מכוח זה ונברא זה מזה : ואם אמת שחמר
השמים הוא מחמר הארץ מ' ואם בעלם ממנו כיצד נברא ממנו ים מאין
כמו שאמר בספר יצירה עשה אינו יסנו ובה עמודים גדולים אה' לפרס
כי מלא דבר כלל עשה יסנו כי אה' לומר שהאפיסה המוחלטת עשה ים אבל
כך הוא הפ' כי הדבר שאינו תופס במחשבה והוא הנקרא אין בחפץ האה
עשה ים דבר הנתפס במחשבת ואם לא נסב בהרגשית כלל ובחפץ הסם
ובאומנתו שהוא גדול העצם נשתלשלו כל היצולמים זה מזה ער סכברא
הגלגל משרשים פנימיים מיוחסים בשם היסודות ואם רוחניים שכלי' ולכן
אזל מאי שמים אש ומים כלל' כי מכח השרשים הפנימיים הנקראים רשימות
היסודות נבראו ואחכ' נברא העולם התחתון מ'יסודות עבים מתים והוא
קליפה לעולם הגלגלי' ולא' נבראו היסודות במקרה התכיעה כמו שחשב היוני
ולכן הוכנו הגלמים ההם דל' התחתונים וללבוש צורת מהעליונים כנפש
האדם וכל והצמחים . ואסוב לעניני כי האויר הקדמון נקרא מחשבה סם
סדסי הנמצאי' ומפני שהיוצאי' לידו פעל' הם בחשכין ובמנין נקרא מחשבה

וזהו מקומו מאמר ר' אליעזר שאמר ועלה במחשבה לברא את העולם והיה
מחריט לפניו הכן כי הלשון ויצר אותו בחרט והכונה כי כמוהמצי' שמתחלה
מציירו בשכלו וכדמות הציורים הפנימיים עושה החצונים כך נאלצנו הידיעה
הראשונה בתכלית הדקות ועל ידי אלו נמצאו החצוני וחזר להמסיל הדבר
למלך שרצה לבנו פלסרין אם אינו מחריט בארץ יסודותיו אינו מתחיל לבנו
כך הקב"ה היה מחריט את העולם ולא היה מתקיים עד שברא את התשובה •
המאמר הזה הוא מהעמוקים שבסתרי התורה ומי הוא זה שמלאו לבו לפרשו
על אופני אמר דרך כלל למדנו ממנו כי האור הזה הוא הכל והוא יסוד כל
הנמצאים מטוב ורע וכל ההפכים ואם הוא כפוף ולכן אלו שתוק ^{במקום} כי
כך עלה במחשבו וקבלו חכמי ישראל כי הקמת מלכי האומות וכל ^{ממלכותם} כיתם
גרמז בכאן ומפני זה אמר מהערא מלכין ומהקם מלכין • ולסוד הזה לעולם
מלכות אדום קודם למלכות ישראל: ומפני שהזמן הזה משוער במד' תנועת
הגלגל והגלגל שרשו בעליונים ולכן נקרא הזמן צבא כמו הלא צבא לאדום
עלי ארץ וכמו וצבא תנתן על התמיד והכל תלוי במחשבה העליונה אמר
החכם מלמד שהיה סדר זמנים קודם לכן • ואמר חכמינו ופי' שהקב"ה בונה
עולמות ומחריבן וברא את אלו ואמר דין הניין לי כלו' כי במחשבו העליונה
וממנה נמצא כמו הקליפה לפרי פרסי האומות והמערכות והם דמיון החכם
סמחשכ דמיונו כוזבו ואינו פועל על ידן וכן עלו במחשבו כלו' מכח המחשבה
צורות אינן ראויות לקיום העולם והם מערכות האומות וכן נמצא האשכ"ס
קודמת לעולם עתה בהנהגה ואם האור הוא קדמותו בטהרה ובמעלה: וכן
אמר הכתוב והארץ היתה תהו ובהו וחשך • ויאמר אלהים יהי אור: ואלו
יברא' אור לא נאמר אלא יהי אור סבבה נברא ולא היה עומד כי יתמו
חטאים מן הארץ עד שברא את התשובה והיא החכמה שבה פנים הדברים
ונשפע אור אלהי ממנה לעולם וישובו בתשובה • והיה האמת לא היה רצוני
לכתוב זה שכתבת כי נמנע לעמוד על דבר זה כי אם בזמן ארוך וחכמה
גדולה וספרים רבים אלא שהכריחני התחלת המאמר ולהודיע טעות
מורה הנבוכים באלו האמונות: והנה המחשבה הטהורה הנקרא אור
קדמון ורום מעלה בפי חכמי הקבלה הוא בכלל מה שאמר רבי אליעזר
נשמו לבר: והאמת הידיעות העליונות האלו היו מעולם ואלו הידיעות נקראו
בכלל אור מופלא ואור קדמון ונקרא בפי כל חכמי ישראל כתר עליון וכמו
שהמלך נכתר בכתר הנכבד שבו האבנים הטובות סגולות ומלכים והמדינו'
כן ארון הכל נודע ונכר על ידי הכס הגדול העליון הזה ועוד פירשנו בו כי
הוא מלשון הקפה שהוא מקיף הכל הקפה רוחנית וגם מלשון המתכ כמו
כתר לי זעיר שהכל ממתינו אליו • ואומר ר' ג' בעלי הקבלה כי מפני שהאור

הקדמון הזה שרשכל הנמצאים לפי הטבע שהטבעו אדון הכל ים בו תרכ
כלל היריעות והן דמיון נשמות לכל הספירות שלמטה ונקראים עמודי אור
וכנגדן היו כתרי אותיו העשר דברות כנגד תר"ג מצות וכנגד ז' קולו סבהם
נתנה התורה הם ז' ספירות בסוד השם המפורש המחדש אותות ומכותים
וקול גדול בכח השם הגדול העליון המיוחד נקרא כתר וכסף המקודש ספר
הבהר כתיבמאי ניהו עשרה מאמרות • א' כתר עליון ברוך הוא ומבורך
סמו ועמו ומי עמו ישראל שנ' דעו כיוי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו
ונאן ארעיתו עמו להכיר ולירע אחד המיוחד שכשמותיו יתב' הנה הכתר
עליון הוא השם המיוחד שכשמותיו וארון הכל נקרא עב' האויר הקדמון הוא
המחשבה הטהורה שכבה הכל לצאת לפעל והוא המוציאה בכח ארון הכל
וכשמותיו הקדושי אהיה והוא הנאות לכונה ולכן אמרו זל על דרך ההגדה
לרמזו למכונים אהיה עינים בצרה זו והוא שרש סוד הענני הנמשך לחכמים
ולכן המקובלי' נהנו לישא לעול לכתר עליו אהי אמר ואהי אצלנו אמון והמכוי' יב'ו
והמקובלי' העמוקי' נכן כמזל בספר מעיין החכמה המיוחדם לארון הנביאים
מצאו נר' שמות כל אחד מר' אותיות הקדושות השם המיוחד והם ענפי
השם העליון וכל שם ושם משונה בנקודתו ומחברו וכנגדן משולשות עב' שמן
בויסע יבא ויט פניהם כלים מהם והם כיו אותיות ועם לב' כתיבות פליאות
החכמה עליון לרמז כמנין אותיות עב' שמות קדושים וכאלו נר' שמות
מרוכבים נמצאו כל העולמות וכל הפעולות וכפי חכמי הקבלה נקרא כתר
עליון יגולם הרחמים הגמורים בלי תערובת דין ועל זה אמר אין דע יורד
מלמעלה • ומזה השם העליון נמצאו יב' מעינות חכמה והם רמזים בפי אל
במוך עד סוף הספר והם יסוד יב' מרות של רחמים ספר' ויעבור והמחפש
ינוכין ימצאם בספר הזוהר : עוד חכמי הקבלה קורין לכתר עליון לוכן
עליון שהוא הפשוט מכל למטה מעלת העלות וקורין לה מחסוף הלכן כי
הלוכן נעלם ומתגלה על ידי שמותיו יתברך המקובלים הקדושים המפילנו
הדברים הפנימיים הזכים והזוהר המזהיר הנפשות הטהורות ללוכן מפני
שהוא תחלת המראות ומפני שהפנינים באים מרכי הפעולות ולא מפאת
העצם הקדוש העליון נמשל השם יתברך ללוכן כמו שאמר רביאל : וכן
אמר הכתוב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו • מפני שתקון נפש האדם
מפאת הסכל וראש הראשי ארון הכל אמ' כי אם החטאי' יבאומצד האדם
והפנינים שהנשר נמשך אחריהם כשלג ילבינו ולזה נצטוו בהן גדול כיום
הכפורים ללכוש בגדי לכן וכשה עדיה קדושה לשון של זהורית היה מתלכן
להורות כי הגיע תשובתן וזורתם לארון הכל וממנו נשפע להם שפע סתיואר
עמו : ולכן נמצא גרבי שמעין בן יוחאי כסתדיו כי עלת כל העלוי הוא כמפל
הלוכן

הלובן האמתי והעלול הכולל סמו בערכו הוא בערך השחור עם הלבן: וכן
האוויר הקדמון נקרא מלת בערך שלמעלה והוא לבן כשלג בערך שלמטה:
ומפני זה קורין לעמוקי המקובלים חסך קדמון מפני שהראש הכולל לכל
הנמצאים הן סכלים הן רוחניים אינן נשגים הן נשגים ואם אין המחשבה
תופסת בו וקורין לו האור המתעלה המקבל כל מיני חלקי ותמורה כמו
המראה שאין לו צורה ונראין מתוכו כל צורות והוא סוד כל ההפוכים
ומטה דבינו עליו השלום השתדל להתבונן בו ולא נתן לו דעות כלל: ולזו
אמרנו ז' ער' ההגדה שתוק שתוק כי כך עלה במחשבה ולכן יקרא הסו
הזה אהיה כי הוא מצד הסבה הראשונה שהוא סמו הוא בהויה תמידית כל
סוס שנוי היה הוה ויהיה בכח הארון היחיד הקדמון נעלם מכל הפסוק
הרוחניים המציאות: ואולם מורה בסמו היות כל הפעולות וכל השמות בכח
כאשר יישר בעיני ארון הכל: ולכן סס זה הוא פרס כל הכנייים ושמו
המורים על הפעולות:

פרק ח

דע כי חכמי הרסומים קורין לכלל הכתו
העליון בכלל נקודה מחשבת וחפצית בכח

חפץ הקדמון מכל מכלי גבול ובכח אותו החפץ מכלי גבול הוגבלו בהגבלי
סכלית רוצה לומר פים כח בה להוציא הפעולות בגבול ואם בכח בלי גבול
ונאכלה ממנו מעלה ומערכה אחרת יותר גליה מן הראשונה והיא מעשר
מעלות ואם היא נעלמה והמחשבה אינה יכול למצוא סוס שתחלה בה ובערך
הראשונה נקרא • עדכרי החכמים קורין לה חכמה ועליה אמ' אינן והחכמ
מאין תצ' כלל סנמנע לרע מקו' יציאתה ונקרא אין שאין המחשב תופסם
בה אמנם נעלמה משינוי כל חי אפילו מחיות הקדש ובערך הראשונה קור'
לה מדה רשומה כי יש רשום בשכל והיא סכלית ואם זה נמנע לרעת המתק
לספס האחרונים והיא ראשית דרכי הסבה הראשונה וקבלו חכמי ישראל
כי עליה כאשר יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: ונקרא גם כן
נקודה מחשבת בשם הראשונה וזו נקראת זוהר כי היא זורחת מהבתר
העליון וחכמי ישראל הפנימיים היו בסודותיהם אומר נקודה מחשבת
נקודה ציורית רוצה לומר כי הראשונה על דרך המחשב הטהור המתפשטת
ממנה ומיוסדת על מערכת עשרה נקראת מחשבת וזו על דרך החכמה
המתפשטת ונמנה סבה ובכחה מצטיירים הצורות הרוחניות נקראת נקודה
ציורית ונרמז בתורה כבוד של סס שמורה על עשר מעלית דקות הן מרכבה
לעשר פנימיות ולכן הוסמה ו אות קטנה בציור ידוע לבעלי רסומים וזו
בכללת בסוד מלת בראשית ברא אלהים אמרנו ז' אין ראשית אלא תורה

הלכות האמתי והעלול הכולל סמו בערכו הוא בערך השחור עם הלכן : וכן
 האויר הקדמון נקרא פלג בערך שלמעלה והוא לכן כסלג בערך שלמטה :
 ומפני זה קורין לעמוקי המקובלים חסך קדמון מפני שהראש הכולל לכל
 הנמצאים הן שכלים הן רוחניים אינן נשגים הן נשגים ואם אין המחשבה
 תופסת בו וקורין לו האור המתעלה המקבל כל מיני חלק ותמורה כמו
 המראה שאין לו צורה ונראה מתוכו כל צורות והוא סוד כל ההפוכים
 ומטה רבינו עליו שלום השתדל להתבונן בו ולא נתן לו רשות כלל : ולפי
 אמרו ז"ל ע"ה ההגדה שתוק שתוק כי כך עלה במחשבה ולכן יקרא הפס
 הזה אלהיה כי הוא מצד הסבה הראשונה שהוא סמו הוא בהויה תמידית כל
 שום שני הים הים ויהיה ככח הארון היחיד הקדמון ועלם מכל הפסוק
 החנוייב המציאות : ואולם מורה בסמו היות כל הפעולות וכל השמות ככה
 כאשר יישר בעיני אדון הכל : ולכן סם זה הוא פרס כל הכנייים ושמו
 המורים על הפעולות :

פרק ח

דע כי חכמי הרסומים קורין לכלל הכתו
 העליון ככלל נקודה מחשבת וחפצית ככו

חפץ הקדמון מכל מכלי גבול וככח אונות החפץ מכלי גבול הוגבלו בהגבלי
 סכלית רוצה לומר פים כח בה להוציא הפעולות בגבול ואם ככח בלי גבול
 נאצלה ממנו מעלה ומערכה אחרת יותר גליה מן הראשונה והיא מעשר
 מעלות ואם היא בעלמה והמחשבה אינה יכול למצוא סוס התחלה בה ובערך
 הראשונה נקרא • עדברי החכמים קורין לה חכמה ועליה אמ' אינן והחכמ
 מאין תצא כלל שנמצע לדע מקו' יציאתה ונקרא אין שאין המחשב' תופסם
 בה אמנם ובעלמה משיני כל חי אפילו מחיות הקדש ובערך הראשונה קורו
 לה מדה רשומה כי יש רשום כשכל והיא סכלית ואם זה נמצע לדעת המתק
 לספים האחרונים והיא ראשית דרכי הסבה הראשונה וקבלו חכמי ישראל
 כי עליה כאשר יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז : ונקרא גם כן
 נקודה מחשבת בשם הראשונה וזו נקראת זוהר כי היא זורחת מהכתר
 העליון וחכמי ישראל הפנימיים היו בסודותיהם אומר נקודה מחשבת
 נקודה ציורית רוצה לומר כי הראשונה על דרך המחשב' הטהור המתפשטת
 ממנה ומיוסדת על מערכת עשרה נקראת מחשבת זו על דרך החכמה
 המתפשטת וממנה סבה וככחה מצטיירים הצורות הרוחניות נקראת נקודה
 ציורית ונרמז בתורה ביד של סם שמורה על עשר מעלית דקות הן מרכבה
 לעשר פנימיות ולכן הוסמה : אות קשנה בניור ידוע לבעלי רסומים וזו
 ככללת בסוד מלת בראשית ברא אלהים אמרו ז"ל אין ראשית אלא תורה

והיא ככח הראשית מקדם הנקודה המחשבת ברא אלהים ושנה אנקלום
עליה השלום כתר א מכל ראשית שבתורה ופי' בקדמין כלו' כתיבו הקדמוני
הן כתיבות החכמה ברא וכן כמנא לב' אלהים מבראשית עד ויכלו להורות
על כתיבות החכמה הנכללים בחכמה זו ומפני היות סנייה לכתר ואם היא
תזלה למנין עשר ספירות ו' מאמרות התחילה בכ' שהיא מעלה סנייה והיות
בית החכמה הפנימית • ומפני שאסור להפרידה מהכתר כלל גם כי בראשו
כמי מאמר הוא לא הזכיר אמירה כה כלל : ושמות כתיבות החכמה כתובים
בספר ההקד' רל' שמות האמורות והמרעות גם השמות של פעולות עם
שמות הכתיבות ימצאו בספרי הקדמונים ול' נפירוס והם שמות הרוחניים
אינן נשגים כי אם מכניא שהיה מנין ככח המעלות המיוחדות לכבודתו :
וכתב הגאון הגדול הנז'ל ביקורין לפסירה זו אור מצומצם כי מרוב זוהרה
המזהרה הנשמות הקדושות נקרא כן וקבלו חכמי ישראל הקדושים כי עי'
הוראח חכמותיה נקרא בשמות הקדש יי' כי היא רמז לרשימות עשר ידיעו'
ככח הידיעות העליונות הפנימיות ואין סם פחות משני חותיות : ועוד
כי ככח נמנה נאצלה המעלה השכינה לא נרמזה בהא כמו הא לכס זרע
כי היא אור פנימי לידעות • וגם זו אור לראשונה ולא יתברר כלל מן
השרש וכן אמר רבינו האי גאון זל על ג' ספירות אלו רוצה לומר כתר חכמה
וכינה שהיא הג' בראשית תאור מופלא אור שאינו מוסב רק מיוחס ונעדר
למחשבה הטורה ונערכין אליה מאורות המרע וההשכל כי המחשבה תכון
בסתיהן ופי' אור פנימי קדמון והוא מתפשט בשרש הנעלם ומתנוצץ מכח
התפשטות שני אורים גדולים אור מצומצם ואור צח וכלו אור אחד ועצם אח'
ושרש אחד נעלם ע' אין סוף : והנה חכמי התלמוד הזהירו מלפרוש
החכמה והמחשבה ממה שאינו מוסב לשרש בריה ואמר במופלא ממך אל
תדרוש ומה שאמרו בעלי רשומות שהספירות כדמיון מאורות הוא רוחניות
דקות וזכות פנימיות לא כדמיון השמש והירח והכוכבים רק מאורו' רוחניו'
דקות וזכות זוהר המזהיר הנשמות כן : והחכמה הזאת נקרא בספר
ההקד' ברכה כי הברכה תושפת שפע כמי הניכה היוצאים ומתברכים
מהמעצין ומפני שהכתר העליון הוא נעלם מאד נקרא זו ברכה •

ובספר יצירה כתוב כלל כתיבות פליאות חכ' החקק יי' ססנן ארבע צבאו'
פירם ארבע רבי יצחק המקובל בן הראב"ד זכרו לברכה כי הבית רומז
החכמה וההשכל עד אין סוף ואמ' כי ככח השם העליון ולכ' כתיבו' הידיעו'
דקות נמשל חוטי השלכיות שעל ידן נכנס לבחלת • וכן על ידי הבדים
והפארות נכנס להשיג שרש האילן הנעלם כן על ידי הכתיבות העמוקים
האלו שנכללו כלל מנין לב' שהוא מרכבה לשכל שהושם שמו כן על שמו

והנשאל כל כלי כ"ח ששם יסוד הח ותלקראש בשם זה צדוהקק כל חקיקות
הנמצאים וכל השמות הפעולים
השועלו בכחאדון הכל :

פרק ט

רע כי המערכה האחרת קורין אותה עולם
התבונה מפני שהיא מייסדת עליה והחכמה
הראשונה לה יסודה והיא המוציאה הכחות הנעלמות לפעל צדור רוחני והיא
נקראת אונר חכמה הראשונה וצורתה רוצה לומר סגור נהא של שם
ונקראת בינה בנביאים והוא כי בהתבוננות ההוי ת שבחכמה יוצאו פעולות
הרוחניות לפעל . ורבותינו הקדושים אמרו עליה היה מביט בתורה וברא
את העולם וכבר משלו לבנאי שרוצה לעשות פלטריין שיש לו פנהסין וצי ור
פנימיים שמביט בהם וכוונה נמצאת הבינה מוציא הפעולות הנעלמות כמחכמה
הטהרה ופירוש חכמה מלה מורכבת חכמה שיהיה לך והכוונה הנעלמת
נזכה מה רוצה לומר סוד השם המיוחד במלואו : והבינה מבין דבר מתוך
דבר : ובפירוש חכמי המשנה נמצא דררים בעלמים בשם בינה ותבונה
על שגבחה השם הזה שני הכרובים העליונים סרטי הנמצאים . והמשכיל
יבין וידע : וזו המעלה נקרא אור נח הנאצלת ונמשכת באור
המציח : כך נמצא לרבינו הא"י באון זכרנו לברכה . וכך מצאתי
סקורא לכתר אור מופלא ולחכמה אור מצומצם ולבינה אור נח : ואמ' רבינו
הא"י זכרנו לברכה כי הכח נמשכת מהמצומצם כמסך מחכמות הלב והנח
כסתי מעינה נמשכות טהן המדע וההסכל : והוא מה שאמר הכתוב וי'
בחכמה יסד ארץ כוכן שמים בתבונה בדתו תהומות נבקעו : ובמקום
אחר הוא אומר וכדעת חררים ימלאו : ובפרקי רבי אליעזר אמר
בעשרה מאמרות נברא העולם וכסלשה כללובחכמה ובתבונה ונדעת :
הנה תולדת החכמה והבינה הוא הדעת ומפני שר החכמה והבינה הם דמיון
הקצוות והדע' הוא בין שניהם והוא מכון כנגד הנקודה הפנימית העליונה
הוא שרש השמים מאחדות השפה . וכך ידעת הוא מורה על הכח
הפשוט והוא תכלית הכל ימר נדעתו עד בלחכמה קורין עומק ראשית
בשפר יצירה ולבינה עומק אחרית ולדעת אחד נח מכריע בנתיים :
והנה מן החכמה נאצלו מדות החסד ומהבינה מדות הדין ובאמצעות הוא
מדת רחמים וכוכן כנגד הדחמים העליונים שאין בהם שום תערובת דין
נקרא א שהיא רמז לאחדות מכריע בין שני הקצוות והוא סוד
השם המיוחד על דרך האמת כי הוא המכון כנגד הכתר העליון
נפנימיותו וכולי :

בתורה נקראת החכמה אב והבינה אם להורות על הסוד הזה כי הן בלי
הצורות הרוחניות שרשם כי מהן נמצאו וכחך רבי שמעון כי כל מקום
שנאמר בסיר השירים רעית על זומכוון הספר כי לעולם היא עם החכמה
במבור אמתי שלי : ועל הכתר העליון נאמר דחוק מה שהיה הלומ' לעולם
ועל החכמה והבינה עמוק עמוק מי ימצאנו וכתיב גכ' ממעמקי קראתיך יי'
והבינה בכל מקום נספרי הקדש שכתוב שם המיוחד בנקודת חללים רומז
לספירה זו כשהאדון הכל פועל בה . ואלו חכמה ותבונה ורעת נקראו בספר
יצירה ספר וספר וספור הספר הוא החכמה שם הרשימות נעלמות .

הבינה הוא הסופר דמיון החכם המבי' החכמה שמגיד ומעריכה כמו שאמ'
ויגידה ויערכיה לי וספור הם הצורות המצטיירות מכח העולות וזו היא אם
הנשמות הפנימיות ודור עליו השלום קראה ערבות ואלו הספירות נקראו
דעת וידע וידוע ואם הכל בעצם הפשוט מרומם על כל בלי שים רבוי
ומצאתי לרבי שמעון בן יוחאי כי כינת אהיה אשר אהיה הם החכמ' והתבונ'
והדעת שהם מרכבה לכתר העליון וזה אחדות אחד ואלו השלשה שמות
נקראו נפי המקובלים הקרושים פנים בתוך פנים היות בתוך היות וזו
הספירה נקראת בתורה נהר יוצא מעדן כלומר מן המקור העליון החכמה
והכתר והוא מלשון נהרהוקבלו חכמי ישראל כי יש לה חמשים ידיעות
נקראו שערים בו סוד שני היוכל וסוד ימי עולם ונקרא' תשובה בדברי חז"ל
כי מכאן ציורי הדברים הרוחניים הרקיס וכאן סביב הדברי' בסוד הדעת
ולרב רבי יצחק הכהן מצאתי לשון זה על אלו הכתרים והחכמות אומר כי
החפץ הקדמון וחמשה מכלי ראשית שאין לה גבול והתחלה ולא אמצעות
ותכלה הגבול נקודה אחת מחשבת נכדלת ממנו והיא נקודה מוגבלת מצד
היות לה התחלה והגבול כלל אמצעות כי אם בכח המחשבה הקדומה שאין
לה התחלה ובאותו חפץ בעצמו שהוא חפץ קדמון מכלי גבול והגבולו שאר
הנקודות רוצה לומר השכליות והצורות הרוחניות גם כן בלי אמצע' זולתי
בחכמה הקדומה ויכולת העצומה הוגבלו יחדיו בבת אחת עם גבול הנקודה
המחשבת וכאשר חפצו וחכמתו ויכלתו לא קדם זה לזה וגם לא נתאחד
זה מזה ולא נבדל זה מזה אמנם הכל עצם אחד קדמון בלי תחלה כן גזרה
חכמתו וחפצו להתפעל ג' כתרים מוכתרים בחפץ ובחכמה בבת אחת ואין
להם קדימה בזמן ואין שום פחורש יכול להסיג בהם וכולי וגם הנקודות
הצורות שהיה נורה פנימית רוחנית מנועה מצורה כתבלית המניעו' אמנם
תיוהב בשם זה בעבור היותה סבה ראשונה ואמצעות לעולם היציר הפנימי
הרוחני ונקרא סבה ראשונה לא קדומה יען כי עלול היצירה עלול ממנה
וכאמצעותה נצטירו כל הצורות המצטיירות ציור רוחני פנימי כנגד העולם

הנבדל והכתרים האלה נקראו פנים ועל אלה נאמר ופני לא יראו והגן
 עכל יבתשו הקדמו לשון זה עו' הוסיפו לשאל חכמת הגאונים זל מאת אדוננו
 הגאון זל אס יס לו ענין במה שכתב באור קדמון ובאור מצומצם ובאור נח
 והסיב להם זל תטריחוני בשאלות שאין אנו יכולין להשיב להעמיק בהן
 בדרכי תשובה רק ארמנו לכס עני' א' קבלנוהו מדבותינו הזקני גם מצאנוהו
 כתיב בטופסי רב חמאי זל כי ג' סמות אלנו כלם ענין אחד ועצם א' דכקיס
 דבק אמין בלי חכור וכלי פרוד כשרם כל השרשים כדמיון משל גמני
 הלב והדיאה והכבד והסחול והלב שרם לכלם ולשאר אברים ואור קדמון
 במשכת ממנו המחשבה הטקורה כהמשך מחשבות הלב ומהאור מצומצם נח
 והנח כסתי מעיינות במשכות ממנה המדע וההסכל נתעצמו כל השכליות
 הרוחניות זה עם זה כמו קלהבות הנאחזות בתוקף הגחלים בני ועל החכמה
 נאמר בספר הכהיר שנייה חכמה שנאמר יי קנני ראשית דרכו ואין ראש
 אלא חכמה שנאמר ראשית חכמה יראתי יי סלישית ספ' דהסלישית מחנכ
 קתורה אוצר החכמה מחנכה רוח אלהים חיים מלמד שחנכ הקדוש ברוך
 הוא כל אותיות שבתורה וחקקן ועשה בזוירותיו הה' ואין צור כאלהינו :
 הנה זה מפורש כמה שכתוב למעלה הנה פירש ספר הכהיר כי על חכמה
 נאמר יי קנני ראשית דרכו כי היא ראשית הסבה הראשונה והיא הנקראת
 תורה ועוד ית' למה והספירה השני' היא לה מחנכ תורה אוצר חכמה והוא
 מה שכתוב למעלה כי היא דמיון הסופי המעיין בעיוני החכמה הגבוהה
 והוציאו לפעולה וכן הכח הגדול הזה הוא מוציא לפעל הפעולות הנעלמות
 במחשבה הטקורה ונרשמות בחכמה בכתובה וחקיקה פנימים בתכלית
 השלמות והיא הנהר המסקה כל ערוגות הגן העליונים והמספיינ לשאר
 השפירות ומקם לעולמים ודי בזה בפרק זה

פרק י

דע ידיעה ברורה כי כל המקובל ס העמוקים
 הסכימו כי כל העולמות הם משולשים מכח
 ארון הכל אחד גמור בלי שום חנין וכמו שאמר הגאון הגדול מהמחשבה
 סנערכין אליה מאורות המדע וההסכל סהם ג' ועל פ' זה אמרו העמוקי כי
 המרכבה הראשונה הפנימית אשר היא אסורה לכל נביא וגם למלאכי השרת
 לחשוב בה היא ג' מוחות רלג' מקורות זה לפני מזה זה לפני מזה והם מקורו
 החכמה ורומא נבראו בארס ג' חללים במוח ועל פי אלה היו ג' ספרים ספר
 וספר ספור ורבי אליעזר אמר בו מאורות הם החכמות נכדרא העולם ובג'
 כללו בחכמה בתבונה וכדעת וכנגדן נכללו ג' עולמות כח מושכל ומורגם
 מוטבע והנה כללי ענייני הגסס הנכדרא הם ד אס וסוף ואמצע וכן כל משפטי

העולם וההנהגה היא בחסד דין ורחמים טאינה חסד גמור ולא דין גמור
 אבל הוא אמצעי וכן ביסודות מים ואש הפכיל ואור אמצעי ואין אנו מדברים
 בארץ גם כי היא אמצעית עד' דר' אחר • וכן נמצא בדברירם כי בזהר
 וכן כתבו כסם רבי אליעזר מגרמיסה שכת' מפי הקדמונים וזל' כל הכתרי'
 כלם עולם משולש ועולם זה קשור בזה כתר עליון גנוז בפני עצמו וכלם
 מקבלים מאצילותו והוא לבדו גנוז וקשור בשרש כל הפרטים טאי' החסד'
 תפסת בו והוא מקבל תמיד מן השרש בלי פוס הפסק כדומה דקה והוא
 מאצל ברכתו על שאר הכתרים הקדונים לאצילתו תמיד סואב ומריק ומפס
 מקבל רוח הקדש האמצעי עם כל הכתרים זה מזה וזה מזה כול' וכל שלש
 מקבלות יחדיו שלש מריקות ושלש סואכות עד' אונר הרזים והוא כתר
 מלכות יונר בראשית אותה הוא בכל צבאות רוס מעלה נאטה • וזהו כעס
 סאבו אומרים וצבאות מעלה ונאטה מקדסין ואומרים קדוש קדוש קדוש יי
 צבאות מלא כל הארץ כבודו עד כאן • הרי שכל הידיעות למטה משרש כל
 השרשים שהוא אחר גמיר מכל פנה ואין רומה לו כלם משולשלות ולעולם
 כל משולש מהם כל אחד מהשלש אינו רומה לחברו כי לעולם זה לפני' מזה
 וזה למעלה מזה וזה סדרן חכמה וכי' למעלה מהן כתר עליון בסוד המחשב'
 עד' אין סוף במקום הכתר למטה הוא הידעת יעל' זה נאמר יי' בחכמה יסד
 ארץ היא הראשונה מעשר ספירות כי אין הכתר העליון בכלל בקבלת ר'
 שבעין כי בזהר יסד ארץ בתוכו האמת היא מזה רסומה שחפסר לתפסה
 במחשבה והיא רשום פנימי מאד ולמטה הכינה כינן שמים בתוכה שהיא
 ציור פנימי ולא בראשון אונר החכמה ואלו הן טאמר הכתוב ויבד' לה
 תעלומות חכמה כי כפלים לתושיה וכו' : ומכאן התחלת הכתרי' הפנימי'
 כי הם כמו פועל ונפעל ועל' אלי נאמר בספר הנבואות מוסר אכ"ך ותורת
 אמר : ונבשר הנביר נאמר על' הבינה שלח תשלח את האב בכבוד
 אותה סנקראת אס כי היא אס היצרות הרוחניות המזהירות זוהר שכלו
 בתפס במחשבות • והוא הציור נקרא בספר יצירה חקיקה והאמת כמו
 שהאשה שומרת זרע הזכר ובהתחברותו נכבד הפועל העליון והאמצעים
 אשר נשתלשלו ממנה לסבה כן בצורות הקדושות המסורות לנביאים הקדושים
 הגעלם ס מבעלי החקירה בהתחברות הנורות האלו שרש וצורת דמיון
 החזר והצורה בכח השם העליון כאן סוף יצאו הצורות הרוחניות הדקות
 ולבן כתיב כי ביה יי' צור עולמים • ובפלאות קריעת ים סוף כתיב
 עז וזמרת יה ויהי לי ליסועה זה אלי ואמנה אלהי אבי וארוממנה •
 ואי' ורבו חיי זכרונם לברכה כי העולם הבא נברא ביוצר והעולם הזה
 בהא' הנה המשילוס לפתי אותיות אלו לחומר וצורה ובסמות בני ישראל

בהתיחסותן הושמו שתי אותיות אלו המוריס על שלמות יחוסן בלי הרכבה
 דעה אלא סדור המרכבו' ושמירת ממזרות כסוד שמירת העריות ולא כמו
 שחשב הרב ולכן נקרא בספר יצירה הראשונה עימק ראשית והשני עומק
 אחרית כי האמת כשנעמיק נעניג גם כי הוא מוקצה משכלנו בשמות
 ועיון ממחשבתנו התגלגלות היוצאות משתי הקצוות אלו הן בהכרח להיות
 סוף לסביבה דמיון הולך המורכב מהאבות ולכן הסכימו עמוקי
 החכמה לומר שחכמה היא מקור החסד והבינה מקור הדין : ולכן
 נקרא בזוהר רבי שמעון בן יוחאי בגורה עילאה : ורבותינו זכרונם
 לברכה מנו חמשים כללי ידיעות מיוחדות לדין ונקראו בגורות י' ועל כן
 כן אמר דוד מי ימלא בגורות יי' וישמיעהו להלל : אשרי סומרי מספט
 עוזה דקה ככל עת : והשנה לסתיו אלו הוא האמצעי שבניהם והוא הנקרא
 מרת רחמים כלומר שרש מרת הרחמים והוא שנאמר עליו ברעתו תהומות
 נכקעו ושחקים ירעפו טל ונקרא רעתו וזה סוד שם זהו כבד הכתר העליון
 ער אין סוף וג' שמות שבסביבה נרמזים בשם זה ליורעיהם ועל אלו נאמר
 בספר יצירה שרש ריגמית היא החכמה הנעלמה מעיני כל מי דממה דקה
 סוף שורקת היא הבינה המגלה הצורות הרוחניות הגנוזות דמיון הסודק ואלף
 חק מכריע כנתיב הוא הרעת כבד הארון היחיד ונעשה שם אחד אלף
 ויש לו ד' נפיש כי שלם אותיות כונת ססה בתים בהם נחתמו שם קצוות
 העולם והם הקדושים הזה כבד הארון היחיד נקרא קיכל הקדש כי הוא היכל
 בו גנו הסם העליון באין סוף : ולסוד המופלא הזה אמר בספר יצירה
 זכר באמם ונקבה באמם והאשל הנה הכתיב אמר אשה כי תזריע וילדה
 זכר וטמאה שבשים כימי נדת רוחה תטמא : אמרו רבותינו אשה פזרעת
 תחלה יולדת זכר והיא שהאשה פועלת יכח הנקבה שהוא הסוף מאם קודמת
 בא המים רמז אל הזכר דמיון המים ובה הא' הוא המשלים שהוא הבח
 הפועל ומנייר צורת זכר ולהפך בא שם והנה בשם הזה סוד רשימת היסוד
 ומה עמקו מחשבות ארון הכל ונסגבו ממחשבות בן אדם והמקובלי העמוקי
 הסכימו לקרא לחכמה ותבינה ורעת כתר עליון כי הם מרכבה דאשכול לכתר
 העליון נאמר על אלו הספירות בספר יצירה אלף סוד מופלא ומכוסה ופרשו
 מן הנביאי כי שם נביא לא יוכל במהותם לרעת מלא שכל אח' כפי חכמתו
 ונבואתו כן השיג בפעולותיהם ונבואותם וכשמותם אולם מהותן נעלם מכל
 וכל : וכל המקובלי הסכימו למנות ו' ספיר' אלו כתר עליון א' חכמה ב' בינה
 ג' חסד ד' גבורה ה' תפארת ו' נצח ז' הוד ח' יסוד עולם ט' מלכות י' ואלים
 המופלא והעמוקי שנחכמי הסכימו שאין למנו' כתר עליון ער האמת בכלל
 הי' כי הוא באין סוף וכמו שפסל כל הסכו' אין למנו' כלל כן אין ראוי למנו' לכתר

עליון כי אין ראוי שום התחלה וסוס קץ וסוף כה על דרך האמת והיא הכל
ורבי שמעון כי הזויר זה בכמה מקומות ולזה כוון ספר יצירה עשר ולא ז' ו
וכבר ידעת כי היה מושבם אצל חכמי המשכה והתלמוד סאליהו הנביא היה
מתגלה לראויים אליו והכתוב מעיר שלא מת והנה הכתוב אומר הנה אנכי
סולח לכם את אליה הנביא ולא אמר מחיה ומשלחו לכם ואם צריך באור
ארוך איך נשתלק וכינר עומד הוא ופי' ר' ינאי שאמר מעולם לא עלה משה
נאליהו למעלה מעשרה לכן הוא קבלה ביד האמיתים סאליהו יתגלה בכל
דור ודור לראויים אליו וכענינות הדורות האלו שאין בהם ראוי לו אינו מתגלה
ויש קבלה במקצת מהאחרונים ז' שהיה מתגלה לרוב הגדול רבי אברהם אב
ביתרין החסיד ז' והיה מקובל ממנו וממנו קבל הדב הגדול ר' אב' חתנו רב
פעלים והרב החסיד רבי יצחק ז' שקבלתו סלת נקיה ועמוק מאד בחכמת
הקבלה והוא גם כן פירש עשר ולא אחת עשרה שאין להכניס במנין הכתר
והמשלים המנין הוא הדעת העליון סדרמו הכתוב בדעת תהומות נכקעו
ועליו אמ' שזר הביר שהוא היכל הקדש וכמו שהמחשב' אין לה קץ ותכלו
בן המקום הזה ועקר השם המיוחד הכתוב ב"דברי הנביאים כוונ' באלויות
השם באמצעות התפארת לזה כי הוא היכל לשדס העליון ואלו ה' ספירות
מרכבה לארץ הכל נקראות נסאות כל הספירות וזו היא הנקודה הפנימי
נראוי להעלימה ומשני שהתפארת הוא האמצעי בין החסד ועבודה והוא
מכוון כנגדו הס' ימו שבדבר בהם מרכבים בדעה :

פרק יא

קבלו כל חבאי ישראל כי מאלו השלם ידיעו
הפנימיות באצלו ב' כללי ידיעות אחרות

נקראות אבות ועליון אמרו ז' האבות הם המרכבה כלומר אברהם יצחק
יעקב אבותינו ע"ה היו מקבלים מג' ספירות אלו אברהם מן הא' הנקרא
חסד פ' אמר חסד לאברהם יצחק מן השניה להנקרא פחד פ' אמר פחד
יצחק היה לי ויסכע יעקב בפחד אביו יצחק כלומר במדת הדין הקשה
הנקרא אלהים שבה כחו של יצחק ובה היה נכנס לארון הכל המדאח
גדולתו באמצעו ידיעו הללו והוא דין העליוני והתחתוני בסמותיו הקדוסי
ועקב אביו מדתו האמצעית בין שתי האדרות ולכן נקרא מדתו אמת והוא
מורה על הכח הפנימי הפסוט והוא הנקרא הפנימית ונקרא תפארת ומדת
דח'ס ורבינו הא"י כתב עליון כף זכו ויכף חזקה ולסגן סליחה המכריע
בנתיים ונקראו אלו אבות שהם האבות לכל השרפים והם מרכבה לכסא
העליון סוד חב' ספירות הראשונות העליונות וכדרך משל נמשלו אלו ה' ל
לימין הבין נשמאל הבין והבין : ועל החסד והפחד אלו מימיו חיים ומשמאל

מות : וחזל קראו לספירת החסד מים העליונים : ואזל כי חסד גימטריא
 שלה עב' והם ענפי השם האפורים ונקרא בפ' חכמי ישראל חכמי הקבלה
 עב' גמרים הם נתיבות ומקום מעבר ליריעות הפנימיות האסתלטות
 ומסתברות מן היחיד הקדמון שאין לו סוף וקץ ית' • והספירה הזאת סוד
 הנדיבות והשפע והטוב הבא אל העולם ואזל שהיא מרת החסד להשפיע
 לעליונים כל הפירות שלמטה ממנה מקבלים שפע ממנה ובהתפשט האור
 הבהיר בעולם אדרון רחמים העליונים שאין בהם סוף תערוכ' דין נתפשט
 ספירה זו ואם איננה רחמים גמורים כמו הכתר העליון ובה נברא העולם
 שנאמר אמרתי עולם חסד יבנה וכסם סבהתפשותה נמצאו החסידים
 והנדיבות בעולם וגורם האופל והאפיסה כך אברהם אבינו עליו השלום
 הזהיר והזריח אורו בעולם ובה במרת החסד עם בני עולם והתנדב להם
 בגופו וממנו ויגורם דרך יי ויקרא בשם יי אל עולם ממנה ככח הפירות
 העליונות באצלה מרת הפחד והדין הקשה והיא מרת הדין העליונה לדין את
 העליונים וכח הכינה נראית בה וכפעולותיה נזון נקראת אש יי : והנברא
 הנמצא מיהר אפנה הם רחמים מלאכי חסד ורחמים • ואהאנויה לה
 מלאכי דין ליסר הפושעים ככח אדרון יחיד וכוזרתו נבמאמרו והיא מרתו
 של יצחק ולכן היו כל העולם ידאין ממנו • ואנן סניהם יצא הספירה
 האמצעית ואם זו מזו והיא הנקראת מרת אמת מכריע בין פתיהן ואם נוסה
 לחסד ועליה נאמר ורב חסד מטה כלפי חסד ועולה מצד הנקוד' האמצעית
 עד מקום הכתר העליון והיא מרת יעקב והיא הנקראת פלם והשנים מאזני
 מספט ליי ומפני שהיא סוד הנקודה האמצעית עולה עד רום המעלות
 אמרו זלמים לה יג מעיינות עם מעין הפנימי פדס ה'ב נמשכו ממעיינות
 הבהר העליון בנגדן במצא יב מזלות בנגל המזלות שהוא הכולל הכל וכן
 היו יב שבטי ישראל ולכן מצד היות אברהם ויצחק מן הקצוות היה בהם
 תערוכת אגמות באשר אברהם בשוד הקליפה ויעקב מטתו שלמה ברכו' אביך
 נברו על כרבות הודי ולא נמצא פסול במטתו וסס סס האיוחד וכן סס פס
 אהיה עם פס בן ד' אותיות השנים מהם כפולות וכל סס מהם כדורפו יס יב
 פמות העצם כמנץ שבפי בני ישראל וכן היה המזבח יב אכנים ולכן אמר
 כל אחד מאבותינו יי אחר באשר יתבאר • וזוןקרא ספירת
 תפארת כי היא תפארת הכל מקום האחרון והוא הנקרא ענף של סס המיוחד
 ית' רעם בדים ויפלה פארת יפה גוף מושם כל הארץ • וזה הכלל במרת
 החסד באצלה עב' פמות הפועלים בסוד השם המפורס מן הפחד סס בן מב'
 הנזכר כפרמס כוללמוד התפארת הוא סוד ההיכל הפנימי בסוד הדעת :
 והנה בחסד לרעת חכמי ישראל לז' נתיבות ונפחד כ' שערי בינה ונתפארת

השער הר הפרק היב

סוד הדיעות והפעולות שנאמר וכדעת חדרים ימלאו • ועל שלשתם נאמר
 לך יי הגדולה והגבורה והתפארת ועל אלו השפירות נאמר אל אלהים יי דבר
 ויקרא ארץ • אל כנגד החשד הנאכלה מרחש החכמה הנאכלה מהמחשבה
 הפנימית הכובשת מדת הדין: אלהים מדת הדין בכח הכינה הפעלת ציור
 פנימי בתכלית הפנימיות: יי הוא ענף מן השם האעלם מרומם על כל ולכן
 כשכתב: השם המיוחד בכונאות עקרו הוא על התפארת בכח המסור לנומאדון
 הכל שרש הפירות הוא השם העליון סבת כל הפירות שרמו רבי אליעזר
 הגדול • ספירת החסד קורא אותה ספר יצירה מים מרוח מפני היות המים
 יותר עבים מן הרוח יחס לפפירה זו כערך ספירת הכינה למים מרוח ומפני
 שהיא מדת החסד נמשלה למים ומפני שלמטה ממנה היא מדת הדין קרא
 למדת הגבורה אש וכך אמר אש ממים חקק והוא משל למדת הדין • ונספר
 הכהיר אמר שעל ספירת החסד כי היא דרקות יי: ועל הגבורה שהיא האש
 הגדולה וממנה חיות ואופני הקדש בסוד המרכבה ועל התפארת אמר שהיא
 בית העולם הבא ושהיא היכל להיכל הפנימי הרעת העליון בנקודת סוד השם
 העליון מרומם על כל יעד כאן מה שכוונתי לכתוב עתה באלו ה' ספירות
 נסמכות על ספרי המקובלים שהאדריכו בכל ספירה נספירה בספר האורה
 ונערי דרך נאמר ספרים מחוכרים בקדושה ובטהרה בלי טבוס •

פרק יב

לפי סדר הפסוק לך יי הגדולה והגבורה והתפארת
 והנצח וההוד אלו השנים ספירות הנקראים
 נצח והוד מסודרות אחר השלם הראשונות כסדר הזה כבר אמרתי כי קבלו
 חכמי ישראל כי כל הדיעות והספירות הם משולשות חכמה ותבונה ודעת
 עליון זה במשל ימין וזה לשמאל וזה באמצע הדעת הוא סוד השרש או הכתר
 עליון שרש נחמה ובינה הם הכרובים העליונים תעלומות חכמה המקבלים
 מהמחשבה הפנימית וכך חסד וגבורה כרובים ימין ושמאל והתפארת
 אמצעי כניהם או הדעת למען שרש הנקודה ושרש הכל: יכן כנגד אלו
 נאללו שלשה אחרות אחר דמיון הימין ואחר דמיון השמאל של ימין הוא
 הכרוב הראשון וקראו דוד נצח והסימן נעיונות בימינך נצח כנגד החסד:
 של שמאל הוא הכרוב השני נקרא הוד והוא כנגד מדת הגבורה וענף ממנה
 והשלישי רמו עליו בפסוק וקראו כל פנ' כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
 והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד מ'פניך ואתה מושל בכל: כל' זאת
 הדיעה נקרא כל שהוא כולל מכל הספירות העליונות והוא מכונן כנגד
 התפארת והוא נצח גמור ממנו הוא כחו של יוסף הנקרא בכחו כלכל והס'
 יוכל כל יוסף והסימן אלה תולדות יעקב יוסף כלומר שיוסף מראה

בחו"ט יעקב סנאמר ובית יוסף להנה כסלהגת קטורה בנח"ת והוא סוד
הנקודה האמצעי סוד האחרות והוא מקבל מן הספירות העליונות ככח
התפארת הנקרא שמים ומספיע לבנין התחתון הנקרא ארץ וזהו כי כל
בשמים ובארץ הם תפארת ומלכות והוא המחבר הידישת ולכך קראוהו
העמוקים שושבין כי לתפארת ככח השרש קוראין חתן ולשכינה כלה שהיא
הידיעה הכוללת כל הידיעות ומשפעת לכל התחתונים . והידיעה
הנקרא אמצעי מקבל מן התפארת ומספיע למלכות ולזה ירמזו וי ברך
את אברהם בכל : ואמר רבותינו זכרונם לברכה עליה במקומות בת היתה
לנלאברהם וכל שמה רל' כי אברהם אבינו נכנס בסוד הנצואה בחכמה
האחרונה הנקרא שכינה היא בת חכמה כי חכמה בראשונה חכמה בסוף והיא
החכמה שהשכי' השם בתחתונים וריחת חכמה ראשונה הנקרא אף חכמה
אחרונה נאצלה מהראשונה וכל שמה כלומר עצמה היא בתוך כל הוא הדעת
הזה שהו' השוכ' ש' שכלל ממנו החכמ' האחרו' נמצאו ככונן נצח והוד והספיר'
הנקר' כל ונקר' כפי חכמי התלמוד זריקו של עולם ויסוד עול' והס' וזריק' יסוד
עולם ככונן חסד וגבורה ותפארת ואמר ר' שמעון ב' כי אלונקראו בנים כי
נאצלו מן האבות המרכבה עליונה שאמרנו עליה האבות הן הן המרכבה
והנצח הוא ענף החסד כוטה מעט לרין . וההוד ענף מדת הגבורה כוטה
מעט לרחמים והנה ספ' רת התפארת כין שהם המדות מכריע לרחמי' ומלכו'
הוא השכינה מכריעת לרין ואם היא אמצעית יסוד עולם הוא באמצע התפארת
והמלכות על השוני הגמור ונקרא השם הזה שלם ועליו אצל שלמה שהוא קדם
מלך שהשלים שלו : וחזל המזן לאלו השלש ספירות תלמידי חכמים מרבים
סלום בעולם כי הספירות הראשונות עולם המתבגרד חכמה ותכונה ודעת
נקראו חכמות והאבות חכמים ואלו תלמידי חכמי' מרבים כלם ואמת בעולם
ס' ורב שלום ככך בני החכמים הראשונים אלתקרי' בניך אלא בניך כי הם
בונים העולם בכח ארון הכל : וכנגד הנצח וההוד עשה שלמה בחכמתו
במקדש שני העמודים הימני קראו יבין שני' כין וזריק' ילבם הוא מכין השפיע
שהצדיק מספיע לעולם הוא יסוד עולם : והב' כועז' כו העז והממשל' והמלכו'
במדת הדין : וכסוד פרקי שמרכבה כל הספירות נמשלו באדם החכמה
והתבונה והדעת בסוד המוח והגלגלת והלשון סוד הראש סנאמר וגבוהים
עליהם : סוד לך יי הגדולה והגבורה משל לזרועות האדם הימין והשמאל
אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים חסד וגבורה והתפארת משל לבין
והאמצע חוט הסדרה הנמשך מהראש : נצח והוד משל
הסוקים יסוד עולם משל האבר המוליד בו המלה בסוד היוד של
החכמה והיא בגוף והוא הלוקט הזרע הנמשך מכל האבר' ומרין

על פירסוד הזה בספר הנזכר בסודר הפירות שדרו יסוד עולם קודם
 נצח והוד וכן הוא במזמור הבו לוי בני אלם וכן סדרם רבינו האי ושאר
 גאונים ז"ל. ואלם כללי חבורי המקובלים סדרהו על דרך הנזכר למעלה או
 ולא דברי אהי אין פוס מחלוק' בדבר כלל ולס' ר' האי באות' תשוב' שהזכרתי
 למעלה אחר שהזכיר ג' המעל' הראשונ' אור פנימי קדמון סוד כתר גליון
 אור מנוחצח ונח חכמה ותבונה אמר ושבע האחרונות הם שבע מאורות
 והג' מהם כף זכות וכף חובה ולס' הסליחה המכריע בנתיים רוצה לומר
 חסד גבורה ורחמים רוצה לומר התפארת והמאור הד' הוא המחדש עולם
 הנשמות קראוהו בעלי רשומות יסוד עולם וחכמי התלמוד זריקו סל עולם
 ויש עוד אור חצון נקרא אש אוכלת חרועותיו צפון וימיו הוא סוף כל ה
 המאורות ותחלת כל המעשים. הגאון זל סדר יסוד עולם אחר תפארת
 וקרא לסכינה אור חצון וזרועותיו צפון וימין הם נצח והוד. כתוב בספר
 הבהיר ספירה רביעית רוצה לומר מדת החסד הם זרקות השם וזכיותו עם
 כל העל' והיינו ימין סל הקדוש ברוך הוא ומאי ביהו הו חיות הקדש והסרפי
 הקדושים מימינים ומשמאלים כו' כלומר סיוצאים ממנה כו' שסית רוצה
 לומר ספירת התפארת כסא הכבוד המעוטר המוכלל המהולל המאושר הוא
 בית העולם הכא כלומר שהוא דמיון כסא לכבוד העליון המתבודד כבוד
 פירשתי: שבעה אינם אלא שם אלא מלמד שבאן היכל הקדש והוא נופא
 את כלם ונחשכ' לשנים והוי ז' ומה המחשכה סוף לה סוף ותכלית כך המקו'
 הזה דל' רמו על הדע' העליון כי הוא כנגד הכתר והוא גבו' באמצעו התפארת
 ועל הסוד הזה נאמר כי אל דעותיי ואמרו חכמים זכרם לברכה גרילה
 דעה שנתגה בין שתי שמות הנה מן החכמה הוא מנין ה' ספירו ודעת העליון
 הוא במנין ולזה הסוד התפארת בו נרמז שם כן ד' לסוד השכ העליון ולכן
 נמצא התפארת לפעמים למעלה מחסד וגבורה בצורות הקדמונים בסוד
 השם הוא הדעת לפעמים למטה ולכן ברכות אביך גברו על ברכ' הורי נחלה
 בלא מצרים פעולה עד הגשגב מכל: שמיני מאי הוי יש להקדוש ברוך הוא
 זריק אחד בעולמו והוא חביב לו מפני שמקיים את כל העולם והוא יסודו
 ומכלכלו ומצמיחו ומגדלו אהוב וחביב למטה מרח ואדיר למעלה מתוקן
 ומקובל למעלה ולמטה והוא יסוד כל הנשמות:

אצילות עשירי וספירה עשירית היא הנקרא'

מלכות בדברי המקובלים ועליה אמר חבתוב

לך יי הממלכה כי בכח הפירות העליונות ממנה וככח אדון הכל היא פועל'
 בעולם ומוציאה כל הכחות לפעל' הן מלאכים וגלגלים כיכבים ומזלו' והארץ
 וצאצאיה והיא מקבלת מכל הספירות כלם והיא כחה סל דוד ואזל עליה אבן

פרק יג

מאסו הכונים כי כמו שהאבן הוא היסוד התחתון שכל הבנין נבנה עליו כך זאת היא היסוד התחתון והיא התחלת הידיעות סוד השמות ויסודן התחתון ליכנס בדרכי המעלות לשון ונקרא שכינה עליה נאמר לשכנו תדרבנו ובאת סמה • והיא הנקרא בדרך גנוז לחלל כנסת ישראל סמס קבוץ כל הכחות והידיעות והיא הונהקה ונאצלה מכל המאורות העליונות והחכמות העליונות ונקרא כלה וכלתו של משה שהיא כלולה מכל הידיעות והוא השכל הפועל במלאכים ואשר למטה מהם וכל כלה של שיר הסידים בסוד סיעור קומה לזה כוון והיא אבן ישראל ואבן הראשונה וסוד אבן הסתייה ונקראת ארץ חפץ וארץ חיים • והתפארת נקרא שמים העליונים כסאו של הקדוש ברוך הוא וזה כלל הספירות שלמעלה ממנה נקרא שמים והיא והיכלות הנאצלים ממנה נקרא ארצו החי' ולזה כוון הכתו' באמרו מאת יי הית' זאת היא נפלא' בעינינו : ועליה נאמר לדוד ועשיתי לך סם כסם הגדולים אשר נאמן נאמן הם האבות שחכם חסד ועבודה ותפארת וזו כחה של דוד ועליה נאמר מנן דוד והיא הנקרא ירושלים שלמעלה בדרכי חזל וכל נורות המקדש וסוד כליו ומשרתיו ועבודותיו על פיה ולפי הכולה מן הספירות העליונות היתה והיא הנקרא תורה שבעל פה ותפארת תורה שבכתב וכל מקום שנזכר פס' יי' ארני הבונה לזו הנקרא אספקלריא שאינה מאירה ואין לה אור מעצמה ונקרא לבנה וירח וכחה של ירח זמנה והתפארת היא הנקרא תורה שבכתב ואספקלריא המאירה ונקרא שמש כי כח השמש משם ונקרא ציון המלכות ויס' החכמה כל הנחלים הולכים אל הים כל מעיינות חכמה באין לה וכלולים בה לב' דרכי החכמה מן הנתיבות הפנימי' ול' יב' נגרות שמקבלו ממעייני' העליונות והאשה דוגמתה כלומר בסוד פרקי המרכבה סוד אדם דו פרצופין כלומר כי כל הספירות באמצעי דמיון הזכר והמלכות וספירותיה דמיון הנקבה ועליה אמרו ז"ל בואי כלה ונקרא תמונת יי' ועמה הם עשר ספירות אחרות היא הראשונה דמיון הנקודה הפנימית נשתלשל ממנה כסא הכבוד ונקרא גלבליאל ושדי ועליו אמר רבי ישמעאל שראה לאכתריאל יי' נצאות והוא כנגד הכתר העליון ונשתלשל מזה החסמל החצון נקרא סדרי גדולה ועטרת זהב גדולה ומלכיאל ונקרא חיה של מטה מכסא הכבוד וסמה ישראל ונשתלשלו להיכל הקדש החצון נקרא נשר במרכבה ונקרא מזלם של ישראל ולמטה מזה טס כולל שתי שמות ושם כולל שתי שמות לסוד מוסלח סנדלפון והוא הנקרא פרגוד והמלאך הגדול : ולמטה מאלו ד' מחנות שכינה מהם חיו המרכבה בקיכל הרצון הוא השם הכולל והם הידועים מיכאל הידוע שהוא סר החסד מחנה סגיה מחנה גבריאל מדת הדין הקשה מחנה שליטת מחנה רפאל סר הרוח : ד' מחנה אוריאל למטה מן הקיכל העליון אשר בס' חיות

המרכבה ונקרא היכל הרצון היכל האהבה ועליו יסדו כנסת הגדולה אסנת
עולם ואמר חכמי הקבלה כי הוא סוף למעשה פענינים ותחלה לתחתונים
ושרם ההיכל הזה הוא הנקרא מטטרון סר הפנים שמו כסם רבו העלין
הנקרא מטטרון הגדול וזה נקרא שכל הפיעל אצל הרבה מחכמי הקבלה
נקרא סרי ולמטה ממנו היכל הזכות ועליו א"ל בני חייו ומזוני לא בזכותא
תליא מילתא ושם בד' הגדול נסם נהר דינור שם הוא ולמטה ממנו היכל הנוגה
ולמטה ממנו היכל עצם השמי ולמטה ממנו היכל לב' הספי' כל אלו ההיכלים והם ה'
מעל' נקרא מלכו והם כנגד ו' ספיר' עלינו אכתריאל ומלכיאל ונשריאל כנגד
בתר חכמה וכינה ורעת היכל הרצון כנגד תפארת היכל אהבה כנגד נודת
החסד היכל הזכות כנגד מרת הגבורה היכל הנוג' כנגד נצח היכל עצם השמי'
כנגד הוד היכל לבנת הספיר כנגד יסוד עולם והיא מסלמת לעשר ולמטה
כנגד מלכות עד כאן מה סרציתי לפרש בפרק זה :

פרק יר

ראיתי להצתיק מצפוני הראשוני וממרגליותיהם
אות באות תיבה בתיבה מסודת חכמים מסרוה

באוני היסיבה הקדושה סכמתא מחסיא זקנים לזקנים ואבות לבנים כאשר
קבלה אנכי כנסת הגדולה : וגאון גדול רב קשישא שמו מזרע הגאונים
קדמוני היסיבה הרביץ תורה בפוליא ושם נפטר מסר זה החכמה בספר
קטן סקכץ בדרך קצרה וכתבנו לכבוד תלמידיו החסיד רבינו יהודה הקדוש
סבא מקוריאל ללמוד לפניו וסמך ידו עליו כפלפוליה ומסרנו הזקן כאשר
קבלם מישיבת מתא מחסיא מדותיו ומצפוניו ומסורת חכמה ברמזי ודרכים
נעלמים : סוד יי ליראיו . אצילות ראשון כתר גניז וסמור בעצם השרש
והסימן מזמה תסמור עליך . הנה הורה על חשם העלין ומתפסט ממנו
המחשבה היא הנקרא מזמה : האצילות סני אויר והסימן אוירא דארעא
דישראל מחכים היא החכמה המתפסטת מהמחשבה האויר הקדמון ונתן
סבה סאויר המגיע לארץ ישראל ופנה הבינה היא ארץ ישראל שם יכולות
הנפשות הטהורות לעלות או הכוונה על המלכות שהיא החכמה האחרונה
והנקודה האחרונה חכמה בראש וחכמה בסוף . אצילות שלישי מדע והסימן
כבון וירעם הוא התכונה והדעת אצילות רביעי זרועימין והסימן ארך אפים
וגדול חסד הוא החסד . אצילות ה' זרוע שאל והסימן לך זרוע עם גבורה
אצילות ששי עמוד האמצעי והסימן הן אמת חכמת בטוחות . אצילות ז' ברית
עולם והסימן דרך יקראהו לרגלו כלומר כי המלכות הנקרא דרך הוא
מקבל מיסוד עולם : אצילות ח' שוק הימין והסימן נעימות ביטיכך נצח :
אצילות ט' שוק שמאל והסימן הרום לרגלי . אצילות י' בת קול והיא כל כבודה

כת מלך פנימה • זה כלל סוד עשרת הכתרים אשר קבלו ראשי ישיבות רוק
 פרטי הכתיב • עצמו וכלל מהנתיבים עלם מיוחד בפני עצמו והחסיד הקדוש
 הר' אליעזר מברמין למד לפום הבחון רבינו יהודה והוא קבל ממנו כלל
 חכמה ופי' לתלמידיו הננועים • דעו זרע קדש כי האדון היחיד סרס
 ומכאן באצלה הכתרים העליונים והוא מקור כלם ואינו מושג לא בדבור ולא
 במחשבה ואין התהלות רק לנבראיו הקדושים מאצילות ואצילות ראסון גם
 כן אין המחשבה תופשת בו כו' • עמד מצאתי בכתיבות הקדמוני' ונבגזיהם
 כי מימים קדמונים שמענו מזקנינו כי נעיר מתא מחס א סהיה מקדש
 היסיה העליונה היה סס אים זקן מתבודד ופרוס מדרכי בני אדם ולא
 קרב אל אשה כל ימת והיה אוכל חליו בטהרה והיה רוח הקדש מתעוררת
 בו מארבעים שנה ומעלה ומראש השנ' לראש השנה לא היה אדם ונאהו אלא
 י יחידים מופלגים בחסידות וביום מתן תורה וכו' הכפור סהיה מתפלל בו
 והיה דורס ומשמיע פלאות חכמה ופעם א' התבודד נעמד זקני' מופלגים
 בכל התורה ופתח פיו ואמר יהי רצון מלפניך מלך עליון המעמיד ומקיים
 העולמים אשר נסגבו מחקירת הלבבות ונפלאו מדעת המחשבות שתעור
 לבות החרדים על דבריך והמכלים כחותם ותאות נפשות להשיג חמדת הדרך
 ויענו כל הזקנים אמין ואחכ פתח פיו וזה טופס לטונו שמעו דברי רוח הקדש
 זרע קדש גזע האיתנים התבודדו והטהרו והחליפו שמלות מחשבותיכם
 והבנו לקרא יוצר בראשי ותמצא נחפץ העולמי אשר עין לא ראת זולתי רוח
 הקדש הרבך ביוצ' בראשי אשר בו בראשי ונשגים הכתרי' הגדולי' אשר בהם גנוז
 רוח הנביאי' אשר נתנו נפשות כל ימיה' נעיר' קונס ואז תתענגו על רוב של
 אדון הכל ית' אין לו ערך ולא דמיו' הוא בלתי יצר גתיבו' עול' נתיב אחר נתיב
 חדש עולם אחר עול' נתיב ראסון אור ראסון הסס המיוחד נתיב לא ידעו עים
 הוא סרס המחשבה הנאלץ מהנו הוא הנתיב המזהיר זהר סכל הקסור בקסור
 המתעבה הטורה הנאלץ ממנו הוא המתעל' בנתיב נוגה והוא המדע הקדוש
 הקסור בקסר המחשב' הטור' הנאלץ ממנו הוא זיו הכסא הסמך והמתעורר
 בג' העמודים הקדמוני' וזכות מיפור לפני כסאו הם נתיבו' סוכבי' הכסא הא
 מימין והא' משמאל ודעת נתיב סוכבי' אותנו מכל עבריו ונבאל' מעלה מפתחנו
 לפני הכסא וחי העולמי' אוחז בכסא כמראה הקשת אשר יהי' נענן ביו הגשם
 הוא מראה דמות כבוד יי' יבו עמידת בל הנבראי ומסס פורחות כל הנשמות
 מהנביאי' ומכל גזע ישראל הקדושי' ועמו נתיב חמדת כל הנתיבים והוא כסא
 אחרות ושני עמודים הם שלמות כל הנתיבים סומכים הכסא מימין ומשמאל
 עס כל נבא השמים לו משתחווים כי הוא יוצרם והוא מעמידם וככל יום נוס
 אגמדים נסבם ותהלה כרוך סס כבוד מל' • ונסס חכס גדול ופאנו ר' חסדאי

הגסיא נמצא כתוב סבת כל הסבות אין לו התחלה ואין לו מקום ונבול וכשעלה
ברצונו לחדש עלמות לא הוסגו ולא נראו עד הגיע הרצון באצלו מחורלו
הגדול עשר נקודות פנימיות באור המבהיק את הסמס ואור הנקודה הפנימי
אניה מתפרדת מן העצם והיא נקודה מחסבית ומאורה הובהקה נקודה שניה
רוחנית מרעית והיא ראשית דרכי השבה הראשונה ומאורה הובהקה הנקודה
הב' היא אש הנשמות הפנימיות וחול קורין לה ערבות ואדוננו דוד אמר
עליה ברוח הקדש סלו לרוכב כערנו ביה סמו כוון על פתי הנקודות הפנימיות
ומאורה הבהיק זיו גדול נקודה רוחנית היא תחלת עולם הרוחות הקדומות
סחכמי המשנה קורין לה זכול והיא יסוד העולמות ועליה כוון ברוח הקדש
כנין קדש קדשים סלמה ע'ה ואמר בנה כניתי בית זכול לך מכון וכולי :
ובהתחלת עולם הנקוב עולם עלים הרחמים הובהקו עמו סתי נקודות הם
עולמי החסד והמשפט הוא תחלת בריאת הנפשות המתחדשות כשעת תכונת
הגויות והיא כלסון חול מכיון עליה אמר סלמה מכון לשכתך עולמים היא
מבזן יסודת העולמים הנאצלים מסס נבה מתקיימת ועומדת ממסלת עולם
הדין האחרין ועליה כוון דוד עליו השלום ואמר מעון אתה היית לנו והוא
מענה אלהי קדש והוא תבנית הכסא כמו שאמר נהבך בחסד כסא * ואחר
כל זה תאצילות הובהק אור עולם ונבנה ממנו עוד עמוד אחד סנוי כלסון
חול נדיקו של עלים ומסס פורחות הנשמות המובהקות מאור העולם הנקוב
עולם הנשמות המצטיירות בגופות הנביאים ועמוד זה ציור הגויות הרוחניות
חרקות אשר מסס מצטיירין ג'כ גופות הנביאים סהם צורות גופות ואינם
גופות והציורים רבים בחלקים לכמה חלקים ואם החותם א' הוא בעל ציורים
מסונים זה מזה ואחר זה האצילות היבהקו סני מאורים נקודה רוחנית
ונקודה נפשית מן הנקודה רוחנית פורחות הרוחות המובהקות מאור עולם
הרחמים המצטיירות בגופות בעלי רוח הקדש והיא ציור הגופות הרוחניות
סהן כדמות גופות ואינן גופות רק לא כדמיון הגופות הראשונים על כן לא
נתיחסו כסס נביאים רק התנוצץ בהם רוח הקדש והם נביאי לעצמם ויודעין
עצידות נפלאות העולמים בחזיונות חלומות או במראה רוחנית כדרך
התעוררות רוח הקדש : ומן הנקודה נפשית פורחות הנפשות המובהקות
מזיו העולם המשפט המצטיירות בגופות החכמים השלמים המפולגלים
המתנוצצים כנצוצי רוח הקדש המבהיק על עולם הנפשות והוא ציור הגופות
הזכות סהא בתוארי הגיפות ואינן גופות רק לא כראשונות והשניות יען
כי האחרונות מובהקות והשניות מן הראשונות הפנימיות העליונות ואחר
זה האצילות הובהק מכל חלק וחלק ממאורות הנקודות אור אצילות נקודה
אחרונה וכל אחת ואחת מהנקודות אצולת עליה אורה כפי הרצון פעם מקבלת
מכלם

מכלם פעם מקצתם כפי מנות המלך העליון יתכרך ויתכרך על הכל וכולן מתאונות אליה והיא מתאונה להם ובה תעבוגו העולמות שהם בכל סבע הימים והיא הכוללת הז על בן קראוה חזל בתקון תפלתנו חמדת ימים והיא חותם שבה מצטיירות כל הנקודות צורותיהן הזכרת ופנימיות והיא מוציאת מן הכחות הגבוהות כל הפעולות ונותנת נשמה בגוף הראוי לה והרוח בגוף הראוי לה והנפש בגוף הראוי לה ומנקודה זו הוביח עלול הנבדלים מהם נשמית כנגד נשמות ומהם רוחות כנגד רוחות ומהם נפשות כנגד נפשות ומהם גופות כנגד גופות יסודות עבים כנגד יסודות דקים וים אונר אחר וכלן אצילות לא ממעלת אצילות הנקודת דק הם כחות כנגד כחות מהן מתפשטות צורות רוחניות וצורות גשמיות כלם למלחמה ערוכים וקבאתם ושנחתם כפלוס ומהן ובהן אדנים אלה לאלה ומקבלים זהמזה ויודעו גבורת מל עלולם וכורעים ומשתחיים ליוצרים וארון השלם על הכל ומלך מלכי המלכים ומהם ובהם מעלות גשמיות פנימיות וכחות משתנות מוגף לגוף ומצורה לצורה ומהם משחית עולם ומהם נשמות ונפשות ורוחות גזרות כנפשות לפי בעה אולפי זמן קרוב או רחוק מצטיירות בגופות כל רוח בעל חי פעמים צומדן פעמים מתחלפות פעמים נגלות פעמים נעלמות כלם בעלי תמונות וכל זה נגלה ברוח הקדש לרבי נחוניא בן הקבא ולרבי ישמעאל כהן גדול ולחכריהם אשר דרכו בהיכלי קדש אשרי מי שזכה לעלות במעלתם עד כאן לשוננו •

פרק טו

דברי אלנו הקדמוני יתהללנו ויסתבחו בעצמם והם דברים מקובלים מפי הנביאים האחר

קראם אצילות כמו שאמר ואצלתי מן הרוח אשר עליך הוא רבוי המתרחק זה מזה ממאציל לנאצל ואין המאציל חסר כלום כנגד המתרבה ומתאצל מנר ואולם כל האצילות כשלהבת קשורה בגחלת : ואחר קראם נתיבות כלשון הכתיב עזרו על דרכים וראו ושאל ולנתיבות עולם הדרכים הם הרחמים וכן החכמות שיוכלו לעמוד עליהם נקראו דרכים והענינים היותר עמוקים נקראו נתיבות הן האמות אמות הדרכים והם צדים לכן אמר עליהן שאלם וכן כתוב וכל נתיבותיה שלום : והג' קראם נקודות כי הנקודה היא ראש העגלה ועליה סובבת והיא באמצע הראשון אמר אצילות הראשון בתר גנוש בענס השרש והוא הבתר העליון כי הוא העלול הראשון והבס העליון וממנו מתפשטת המחשבה הטורה ונתן סימן מזמא תצמוד עליך היא המחשבה העליונה והידועות הנמצאות ממנה נקראו נתיבות מזמא : והאחר קראם אור ראשן השם המיוחד הנעלם נתיב לא ידעו עיני הוא סרם המחשבות פפירה שנייה היא חכמה הראשון קראו אור כלום שנמצא החכמה הראשון

הקדמון כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שנתעטף באצטלית לכנה הוא
וזהר החכמה שהתניץ נאמנה נמצאו הנמצאים כי נעלם הסס העליון ונתן
סימן לחכמה אוירא דארעא דישראל מחכים כי בארץ ישראל המקדש הנקרא
לכנון מלכין מכח החכמה עונותיהם של ישראל: והחכם הסני אמר הנחל
מאנו הוא הנתנ' המזהיר וזהר שכל קשור במחשבה הטהורה והוא החכמה:
החכם השלישי אמר אור הנקודה הפנימית אינה מתפרדת מן העצם והיא
נקודה מחשבתית הוא הכתר העליון ומאורה הנובהקה נקודה שני' רוחני' מדעי
והיא ראשית דרכי הסבה הרחפון כמו שחמ' י' קנני ראש' דרכו קדם מפעלית
מאז היא החכמה. והחכם הראשון קרא לבינה מדע כלומר קרא לחכמה
בפס' האויר הקדמון הנמצא ממנו וקרא לבינה מדע בפס' החכמה סגולה
נאמנה וזהו שאמר והס' נכון וידעם והוא סוד הרעת העליון והחכם הסני אמר
הנאצל מאנו כלומר מן החכמה השתעלה בנתיב נגה והוא המדע הקדמון
הקשור בקשר המחשבה הטהורה נמצאת הבינה מתעלה בנתיב נגה
הוא האור הזורח מהחכמה הקדומה הקשורה באחשבה הטהורה. והחכם
השלישי אמר ומאורה הנובהקה הנקודה השלישי' היא אס הנשמת הפנימיות
וממ' קורין לה ערכות: ואדוננו דוד עליו השלום אמר עליה ברוח
הקודש סלנו לרובכ בערכות ביה שמו ועלנו לפניו כיוון על סתי הנקודות
הפנימיות רוצה לומר כי הבינה הוא הנקרא אור נח המתכוונן ומתאצל וזורח
מכח האור המצומצם הוא החכמה היא הנקודה השלישי' היא אס הנשמות
הפנימיות והוא הנקרא ספר מוציא הכחות הפנימיות ככח ציור פנימי עד
אין חקר לפעל. ובספר יצירה נקרא חקיקה כי לכח הכתר נקרא כח
הנעלם וכח החכמה הרסומה וכח זו חקיקה וקראה ערכות על פס עירוב
הידיעות נחמה ובינה הם מקורי המסד והדין ופס יה מורה עליהם ה' על
החכמה נקודת הרסימה בפסד המחשבה הפנימית וגמטריא סלה עשרה סוד
עשר ספירות פנימיות: וה' רמז לבינה היא אור הידיעות הפנימיות
המזמנות לצאת אל החקיקה והסימן הא' לכס זרע וה' בגמטריא חמס' הם ה'
עשירות שאמרו חמס' שערי בינה נבראו בעל' החכם הראשון אמר על ספירות
החסד זרועימין והס' ארץ אפי' וגדל חסד ועל ספירות הגבורה והפחד זרוע
שמאל והסימן לך זרוע עם גבורה כלל חסד ודין ועל התפארת עמוד האמצעי
והס' הן אמת חפצת בטוחות וזי' אלת' אמת כי הוא כח מיוחד והוא האמצעי
עולה עד הכתר העליון בסוד הדע' העליון ורבינו האי זל' אמר עליהן כף זכות
וכף חובה ולסון סליחה מכריע בנתיב הן האכות שהן החיות הנושאו הכסא
העליון ערכית היא הבינה: והחכם הסני אמר הנאצל ממנו כלומר מן
הבינה הוא זיו הכא' הסמוך והמתעורר בג' העמידים הקדמונים רוצה לומר

כתר חכמה ובינה והזיו הוא הדעת וזכות ויחסור לכני כסאו הם נתיבות
סוככים הכסא הזכות הוא ספירת החסד והמיסוד מרת הגבורה : הא' מימין
והכ' משמאל ורעת ותכונה סוככים אותו מכל עבריו כלומר לזיו הכסא
ההוא ספירת תפארת הקשור ברעת וזכאות מעלה משתחיים לפני הכסא
הוא הבינה שהיא הכסא העליון כס' בעה' . והחכם האחר כתב ומאורה
הנבקה זיו גדול נקודה רחמנית היא תחלת עולם הרוחות הקדושות :
וחכמי המסנה קורין לה זכול והוא יסוד העלמות ועליה כוון ברוח הקדש
שלמה עליו השלום בכנין קדש קדשים ואמר בנה בניתי בית זכול לך מכון
לשבתך עולמים ובהתחלת עולם הנקוב עולם הרחמים הובהקו עמו סתי
נקודות הם עולמי החסד והמשפט הוא תחלת בריאת הנפשות המתחדשות
בשעת תכינת הגיות והוא כלסון רבותינו זכרונם לברכה מכון ועליה אמר
שלמה בנה בניתי בית זכול לך מכון לשבתך עולמים היא מכון יסבת עולמי
הנה דעת החרס הגדול הזה כי מאור הבינה הובהק זיו הגדול נקודה רחמנית
וכו' והוא קדעת העליון שאמר עליה ברעתו תהומות נבקעו ועזא בספר
יצירה היכל הקדש מכוון באמצע והוא אמצעי בין חכמה ובינה במקום
כתר עליון וכנגדו קדש קדשים והוא דמיון הנפמה אל התפארת הנקרא עץ
החיים שהוא אמצעי בין חסד וגבורה . והתפארת נקרא מכין ומפני סעד
האור הגדול מושרש יעקב אבינו בכח התפארת הזה ועולה עד ארון הכל
כתיב ואתם בני ישראל לא כליתם וזה נקרא על פני הנסתר הסס המיוחד
בספר יצירה ועל חכמה ותכונה ודעת אמר בספר יצירה אלמס סוד מופלא
ומכנסה הא' הוא הדעת בסוד הכתר העליון והוא והס' סוד חכמה ובינה וכנגדן
חסד וגבורה ותפארת כמו שכתוב למעלה ונסתרי ספ' הבהיר המקורס מנה
ספירותי מנה כתר עליון א' ב' התורה היא החכמה ג' אורה היא הבינה ד'
נדרות יי היא החסד ה' היא אסו הגדולה ו' כסא הכבוד כלו' כסא לכסא הכבוד
העליון היא התפארת ואח' אמ' ז' אינן אלא שס' אל מלמד שכלל היכל הקדש
והוא כושא את כלם נחשב לב' והוי' ז' ומה המחשבה שאין לה סוף ותכלי' כך
המקל הזה אין לה סוף וכל כוון לדעת וגנוז בתוך תפארת לסוד שרמזתי
ובספר יצירה אחר שהזכיר מרת הגבורה קודם סיזכי' מרת התפארת הזכיר זה
ואמ' חמס חתס רסס כויד ג' אמות וקבען בשמו הגדול זיה' נחמס בהס' וקצוות
ופנה למעלה וכו' ספר יציר' התחיל למנות הספירות מן החכמה נמצא הדעת
ספירו קוד' תפארת חמיסי ורמז כי החכמ' והבינ' סוד ב' אותו' הם כמו שכתבתי
והדע' הנא סוד הוא העמוד מקבל מלמעל' ומספ' עלמטה נמנה נמצא
ו' ספירו ו' ימים וזהו סוד אותו' הסס כי ההא אחרונה רמז לאוצר האחרון מן
החכמו היא האחרונה המוניאה כל הכחות לפעל : והחכמי הגדולים האלו היו

עמוקים בחכמה ובמעט כללי הקבלה • והנה הדעת על דרך האמת כחוסל
 סבת כסוד היחיד הקדמון באמצעות התפארת ויסוד עולם והכ סוד שלשה
 פעירות כי מאלו נשפעי הקדושים זרע בדרך יי : וכתוב בספר הזהר לרסבן
 יחאי זל אתר דשרותא אשתבח מעתיקא דאיתנהיר ממזלא הוא נהירו
 מחכמתא דמתפסטה לתלתין ותרין עיבר ונפקו מההוא מוחא מנהירו דיביה
 ומה דעתיקא קדישא נהיר בקדמתא דא היא נשרותא ממה דאיתגליא הוי
 ואתעביד לתלת רישין ורישא חדא כליל לון ואלין תלת מתפסטי לזעיר אנפין
 ומאלין נהרין כלל אתגליף האי חכמתא ואפיק חד נהרא דנגיד ונפיק
 לאסקא גנתא ואעיל ברישא דזעיר אפין ואיתעביד חד מוחא ומתמן אתמשך
 ונגיד בכל גופא ואשקי כל אנפין נפיעין דא הוא דאמר ונהר יוצא מעדן
 וגו' אתגליף האי חכמתא ואתמשך ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד
 מוחא אחרא ההוא נהירו דאתמשך מיניה אלין תרין משיכאן איתגליפו
 ומתחברין כחד משיכו דעמיקא דכירא דכתיב בדעתו תהימת נבקעו ועייל
 ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא ההוא נהירו דאתמשך מיניה
 אלין תרין משיכאן איתגליפו ומתחבראן כחד משיכו דעמיקא דכירא דכתיב
 בדעתו תהימות נבקעו ועייל ברישא דזעיר אפין ואתעביד מוחא אחרא
 ומתמן אתמשך ועייל גבו גופא כל אנפין ארדין ואכסדרין דא הוא דכתיב
 וכדעת חדרים יחלואו ואלין נהרין מנהירו דהקוא מוחא עילאה סתימאה
 דאתנהיר במזלא עתיקא קדישא וכלל דא ברא תליין ואתקשר דא ברא עד
 דאשתמרדע דכלל חד וכלל הוא עתיקא וכלל אתפריש מיניה כלום אלל תלת
 נהרין נהרין לתלת אחרין דאקרון אבהן ואלין אבהן נהרין לברין וכלל
 נהיר מאתר חד וכו' • כלל הענין כי המאמר הגדול סדרן לא למיתתו סדר
 הנמצאים הפנימיים הנכללים בסוד כתר עליון ועליו אמרו הכל תלוי במזל
 אפילו ספר תורה בהיכל אפילו החכמה העליונה וכל החכמות הנאצלות
 ממנה הנכללות בספר תורה בהיכל היא אוצר החכמות הספירה האחרונה
 כגן תלויין בכתר עליון • היכל בגמ' ארבי היא סוד הספירה האחרונה
 ואמר סמקוס ההתחלה נמצאת ברשום המחסכה הוא אור החכמה המתפשטת
 לכל כתיבו שהיא יוצאה מהמקוה עליון ונקר' כבוד גלוי כנגד הראשון ונחלקה
 לב' חלקים ב' ראשים ב' ידיעות כוללות ואחר כולל אוחס זוהר המחסכה ואלו
 החכמות נתפשטו לכבוד תחתון בערכו נקרא זעיר אפין כי העליון נקרא
 ארך אפים אפי רב רבי ומאלו החכמות מאירות הכל • ומכאן החכמה נמצא
 חכמה אחרת היא הבינה עליה רמז הכתוב ונהר יוצא מעדן הבינה יצאתה
 ומקבלת לעולם מהמקנה היא החכמה העליונה להשקות כל נטיעות הגן •
 והנטיעות הן השפירות שלמה והספירה האחרונה היא הגן ונעשה מקור

אחד : ועוד נמשך מעיין החכמה באמצעות הבינה ונאלץ מקור אחד הוא הדעת ונמצאו בבינה שח' מעיינות סוד החכמה וההשכל כמו שכתב רבינו הא"י באו"ז וזה נמצא ב' ידיעות חכמה ותבונה ודעת ומאלו נמצאו כנגד ג' אבות חסד וגבורה ונפארת . ומאלו נמצא ג' אחרים נקראו בנים אלו כנגד אלו נצח והוד ויסוד ודי' בזה : נחזור לענין הראשון : המקובל הראשון אחר הצילות ז' ברית עולם והסימן צדק יקראו לרגלו הוא צדיקו של עולם יסוד עולם ונקרא ברית והוא המחדש עולם הנשמות והוא המשפיע למלכות הנקרא צדק : והמקובל האחר הפרוס אמר וחי העולמי' אחוה בכסא כמראה הקסת כי רוגמת ענן הקסת הוא משפיע הצילות המאורות העליונות וממנו פורחות הנפשות מהנביאים ומזרע ישראל כו' והמקובל האחר מזרע המלכו' אמ' על התפארת שהוא מכון ובה מתקיימ' ועומד' ומשלת עולם הדין האהרון ועליה כוון דוד ברוח הקדש מעון אלה היות לנו מענה אלהי קדש כי הוא מעון חכמה והתבונה והדעת והוא תבנית הכסא שנאמר והוכן בחסד כסא ואחר כל הצילות הוכהק אור גדול כו' הוא יסוד עולם וכו' ופסוק הוא אל המכין עם הכתוב למעלה :

פרק י

כבר כתבתי למעלה איך כל הנמצאי' מסודרים בסוד ישר ונאמן והכל בחפץ השם העליון וכפי עומק חכמת תמים דעות וכתבתי כי כל המעלות עשירות ולכן נאלצו עשר ספירות וכן נחלקו הנמצאים בעשר כללים וכן נמצאו מעלת המלכו' והגבלים : ועתה אפרש מעט בספירת מלכות הנקרא בדברי רבותינו ז"ל אספקלריא סאינה מאירה והוא רוגמה של לבנה שאין לה אור מעצמה . דע כי הקדמונים ז"ל מנו ז' מעלות בספירות כיהב' ראשונות מנו לאחת והשם האחרות עד המלכות ז' הרי ז' כי המלכות מוציאה כל הנחות לפעל : אמנם גם המלכות נחלק ל' מעלות נקראות ארצות החיים וקיראין להם ז' היכלות ושבע ארצות החיים ה' מעלות הראשונים הם תכלוס יב' מדות וסלכתם ככללים בהיכל אחד נקרא קודש קדשים הוא היכל הקדש . ואלה שמותם כסא הכבוד שהוא כסא לספירת המלכות נקרא אכתריאל וצדי ונ' טטרון הגדול כנגד כתר עליון : ה' נקרא חדרי גדולה ונקרא ענין אל וימלכות מתעלמת כוונות רוחות מסס נשמות והוא הנקרא חיה בשדה יבדלל ומיכאל הראשון וחשמל וכו' נקרא מזלג של ישראל והיכל החצון ונקרא בסריאל בסוד המרכבה והיא מרת הדין ומרחמת על בניה נשעת הרמים ילם היא רוגנית ליסר כשלא יתנו דרך ידנה : וכנגד אלוהן כתר חכמה ובינה . כנגד ה' כל הרצון שהיא אספקלריא מאירה היא תפארת נכוד הדעת .

כנגד היכל אהנה מרת חסד • כנגד היכל הזכות גבורה • כנגד נוגה
נצח כנגד עצם השמים הוד: כנגד לבנת הספיר יסוד עולם: ומכאן עשר
ספירות נמצאו: מעלות מלאכי' ונמצא הגלגל העליון כנגד הכתר וגלגל המזל
כנגד החמה • נשכתי כנגד בינה: וצדק כנגד חסד • ומאדים כנגד פחד:
ושמש כנגד תפארת וכמו שהשמש נותן אור לכל צבא השמים כן הרעת
העליון הגבוה בספירת התפארת נותן שפע לכל הספירות: ונוגה כנגד נצח
כוכב כנגד הוד ולבנה כנגד יסוד עולם המשפיע במלכות והעולם הזה כנגד
המלכות זהו הסדר אשר העלתי מהיכלות רבן שכי' עם מה שמצאתי בגזון
הקדמונים זל:

פרק יז

כבר כתבתי איך האור הקדמון הנעלם הוא
סוד השם המיוחד שאינו נקרא כלל והוא
הכל והוא נסמה לכל נשמה ונאמנו ומאמתתו בכח השכה הראשון שהוא עלת
לו ואין לו שום התחלה אלא שהשם העליון הפנימי הוא עלול ממנה • וכגזון
הקדמונים כותבים לרשום השם הזה כן יוד הא ואו הא כן עשר אותיו למנין
עשר מעלות וזה מורה כי מצינו נבנה הכל • ולקדמונים הצנועים נר' שמות
נכתבות כלן כד' אותיות הוא השם המיוחד ונקודותיהן משונות והם ענפי
השם והם בסוד הכתר העליון הם סוד השם המפורסם כי הם נשמות לנשמות
והנה הנקודה היא המניעה האות לכן ענן דרך הנסתר מפני שלא נודעו
החכמות הפנימיות סבכתר כי אין המחשבה תופסת בהן כלל ואין בהם שום
ציוור כלל כי אם באמצעות החכמות החיצוניות הם הספירות ובהן סוד האותיות
הנחשבות במחשבות ומחדשות הדברים המוגבלים בספירות הקדש כשהשמות
הקדושים הגבוהים מן האותיות נכתבין כלן מורין על הספירות ואולם הכוון
הוא לשרש זהו הסדר • אחיה הוא הראשון והוא המורה על המחשבה הקדושה
הנמשכת ונותנת שטת מהאור הפנימי: וממנה נמצאת בכח השם העליון
החכמה היא הראשונה מעשרה ספירות • אשר רמז לכינה המוציאה
הכחות הנעלמות לפעל ציור פנימי והיא הנקרא ספר וכתו' אז ראיה ויספרה
זאמרו רבותינו זכרונם לברכה היה מביט בתורה ונראה את העולם ונסוד
נסתר רמז לכחה מאשר שמה לחמו והוא יתן מעדני מלך סוד אשרי' והשי'
באשרי כי אשרוני בנות והיא הכלי הפנימי הדולה המים העליונים ונקרא
אם הספירות והראשונה החכמה אב והיא סוד לסדרה המסירה רמז על
ההיות הנעלמות והנתיבות הסתומות שר' ממזיפי תורתנו התורה הקדושה
וקתומיה • אחיה אחרון סוד הרעת העליון הפועל על ידי התפארת
והוא כנשמה לנו כי ישראל עליה במחשבה והוא כחוסל יעקב אבינו עלינו הסלג

הנקרא ישראל וסדרה את האלוים לעלות עד הנסגב שנאמר והרכנתיו על
 צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר • ברכות אביך גברו
 על ברכות הורו חכמה ותכונה ודעת והשם ספירו הגדולה והגבורה והתפארת
 והנצח וההוד וכל הוא יסוד עולם נקראת דעת והאילן בו נשתרגו השרשים
 שם ספירות אלו הוא התפארת האמצעי בסוד הדעת הנה הכתוב אל' בחכמה
 יבנה בית היא החכמה הנאצלת מכתר מתפשטת מהמחשבה הבינה שנייה
 לה הדעת הוא האמצעי וכוונתו השם ספירות והם סוד שם יקו היא רמז
 לחכמה בסוד המחשבה וקוצו של יוד רמז לכתר עליון בסוד השם הפנימי
 הקדמון היא נקודה מחשבת ושם סוד הכל • ההא היא אוצר החכמה הפנימי
 הכלי הדולה המים העמוקים והשימץ הא' לכם זרע וכו' הוא רמז לשם
 ספירות אחרות : הא האחרונה החכמה האחרונה אוצר הספירות להוציאם
 לירי פעולה בגלית והיא ברא את העולם ככח הספירות העליונות וככח הרצון
 הגעש הנה השם המיוחד בנוי על מתכונתו כלולין בו כל מעלות הידיעות
 והוא סוד ר' חיות גדולות וקטנות הכלל בו • כי יוד רמז לחכמה והנה מכוונת
 כנגדה מדת החסד ה' רמז לבינה כנגדה הגבורה ה' הוא הדעת פועל
 על ידי התפארת הוא נשמה לו כנגד אלו נצח והוד ויסוד עולם ה' אחרונה
 היא המלכות מיצאה כל הכחות לפעל חסד וגבורה ותפארת ומלכות
 נקראו חיות גדולות והם נשאות הכסא העליון הספירות הראשונות מהם
 כסא לארון הכל מיכאל וגבריאל ורפאל ואוריאל הם חיות קטנות נוכחים
 כסא המלכות מיכאל היא שר מדת החסד המכוונת כנגד החכמה גבריאל
 שר הגבורה ויכספר הבהיר אמרו חלמך ששם ימינו של הקדוש ברוך הוא
 יסתכל ויתגדל שמו לער מיכאל וכולו ושר שמאלו גבריאל ורפאל שר ה
 התפארת ואוריאל שר המלכות והם כנגד ארבע רוחות העולם מיכאל
 כנגד דרום גבריאל כנגד צפון רפאל כנגד מזרח אוריאל כנגד מערב
 ומיכאל שר פני אריה גבריאל פני שור רפאל פני אדם אוריאל פני נשר
 וכן האבות אברהם ממדת החסד יצחק ממדת הגבורה יעקב ממדת התפארת
 ודוד הוא הקטן כנגד המלכות וזכה למלכות : נשוב לענינו בסוד השמן
 : החכמה השם המיוחד לה בספרי הקדם הוא יה און שם פחות משתי
 אותיות : ואלו השתי אותיות הם מורות על שני הכרובים בסוד ה
 התחברות הפועל והנפעל להוציא הפעולות הטהורות על דרך הטוב והישר
 לפעל : והנה החכמה והבינה הן אמוציאות הפעולות הנעלמות
 לפעל יבנה החכמה הוא בינה : ועוד כי החכמה היא כלי המחשבה
 ספנימית הנראזה בקוצו של יוד בה סוד המעלות עשרה פנימיות
 נמצאת היא אצורה שם יוד הא נאנו הא כנקודת אלהים הוא לבינה כי הוא

כי היא המוציאה בכח החכמה הפעולות הנעלמות לפועל ציור פנימי ונכחה
הזה הם עוד שאר הספירות והיא מדת רחמים לפי מהותה • אבל לפי
המקבלים ממנה סהיה מקור הדינין היא מדת הדין • לכן היא ננקודת
אלו מעקרו למדת החסד והוא פירושן תקיף וחזק לכבד מדת הדין כי
המים מכבין את האש והיא סוד ההתחלה כי מדת החסד היא התחלת הכנין
סבאזר אמרתי עולם חסד יבנה ושהיה בחכמה ולמעלה בכתר העליון הם
הרחמים האמתיים הכוזבים מדת הדין : שם אלהים היא מדת הדין מדת
הגבורה כי נאצלה ממדת החסד ואם זה רחמים וזה דין ואלו בכח הכינה
והכח המסולה מאדן הכל נשמלכל נשמ שם יהיה מדת רחמי עקרו נכח
בסוד הרעת ובסוד השם העליון הנעלם וכשפועל על ידי הנצח נקרא צבא
שם צבאות מורה על נצח והור כי הם הפועלים האחרונים משם יוצאים
צבאות העולם וכשפועל על ידי הור נקרא אלהים צבאות זה רחמים וזה דין
וכשפ על על ידי יסוד עולם נקרא אל סדי הוא שרי שאמר לעולם די והוא
הברית מוציא כל הפעולות לפועל על ידי המלכות כי הוא המשפיע בה •
ספירת מלכות עקרה שם ארצה היא הנמצאת בכל היא ארון העולם והיא
עוקפת מכל הספירות א' מאהיה י משם כן דין הם ריו אותיו שם עב' וכן
אותיות מרובעות הם סוד השם המפורש והיא מדת הדין ועוד יתבאר בע"ה

פרק יח

צריך אתה לדעת כי חכמי ישראל עליהם
השלום מנו עשר שמות כנגד עשר ספירות

כל שם ושם כנגד ספירה וספירה והם שאול שאינם נמחקין כי הכוונה בהם
על הצורות הקדושות המתיוחדות ושרש כלם הוא השם המיוחד הנעלם הוא
נשמה לכל נשמה והוא המקור והוא הכל : ואלו השמות אלה כנגד כתר יה
כנגד חכמה שם כן ד כנגד הבינה כנקודת אלהים הרי שלש שמות העצם הם
המרכבה הפנימית לשם הנעלם • אל כנגד החסד : אלהים כנגד מדת הדין
הקסה • אלוה כנגד התפארת נתוסף בשם זה על אל וה' רמז לשם ספירות
ושרש לכלם התפארת שהוא עין החיים והוא האחרונה שהוא המלכות וזה השם
הוא המיוחד לספירה זו מזה עצמה אך ברוב ספרי הקדש שם כן ד' שאינו
נקוד אלו מיוחד לו בפועל בכח המסורה מהשם העליון הכולל יי צבאו
הוא הנצח : אלהים צבאות הוא ההור • שרי יסוד עולם • ארצה הוא המלכות
ואתה דעלך כי שם אלהים נאם כן ד' ככל נקודותיו ושם יה אלו שלש שמות
נקראים שמות ולא כנוי והשאר נקראו כנויים כי אלו הם הכחות הפנימיים
ואין שתיף לשום נכרא בהם ולא כן שאר השמות כי לשון אל ואלהים והה
אלוה שמות משותפים שיפתתפו המלאכים ונבי ארם בהם ושם צבאות מורש

על הנכבדים ולכן באו בדרכי חכמים מחלוקת אם הוא מהשמות שאינן
 נמחקין וגם שהלכה היא שאינו נמחק מפני שהוא נח בכתבי הקדש על
 הנזירות הסגורות המיוחדות ואם ענפים הגאחזים בהם בהם הקליפות
 וכן סדי גם כי השם הזה לא נמצא כי אם לבדו מכל מקום אינו שם העצם
 כי מורה על סוד הגבולים ואם מבלי גבול וכן שם אדני מלשון אדנות ויש בו
 סתיוף כי הוא נערך לנכבדים לכן נקראו חוץ מהג' כנויים כלומר כי הם
 כלים ליכנס לכחות הפנימיות וכבר בא בדרכי החכמים הקדושים סוד
 סבעה הכלים שבספר קהלת מלשון הכל הם ז' ספירות הנקרא בנן כי הם
 כלים למרכבות הפנימיות כי הג' ספירות הראשונות נקראו בשמות ואלו
 דמיון הגוף להם ולכן אזל בכל הקרבנות לא נאמר לא אל ולא אלהים ולא סדי
 ולא נבאות אלא יוד הא ואו הא שלא ליתן לבעל דין לחלוק כי אעפ"י ששמות
 אלו לבדו נדרש למעלה בכתר עליון על דרך האמת כי מסמ מוצאותיהם
 כדמיון הפעילות המורגשות והכחות המוחסות כי שרשם נכפס מכל מקום
 אינם הכחות הכוללות הפנימיים שרשי השרשים ומפני זה ים להסמר
 בעובר והנודד והמקדים והמעריך והנשבע והמתפלל והמקריב קרבן וכל
 עובר להיות כונתו לשם המיוחד וקבלו חכמי הקבלה הזקנים והחסידים וכן
 נמצא בספר הכהיר ובספר הזוהר בטהר לבו העובד צריך ליכנס לפני השם
 ויכלול בשם המיוחד • ספירות שם כל השמות כשהכת קשורה בגלות
 בני שם חבור גשמי חליטה אלא יכנס מתחילה לספירת המלכות והרמז לה
 ה' אחרונה חוץ נקרא בית מלך וכתוב למכנו תדרשונו ועליה נאמר בזאת יבא
 אהרן אל הקדש והיא הנרמזת בית תפלתו וכניסתי על ידי ההיכלות שלה
 והם לבנת הספיר ועצם השמים והיכל הנוגה והיכל הזכות ויכל אהבה
 והיכל הרצון והיכל קדש הקדשים ויחבר להא האלו הם שם ספירות נקראים
 בנן יסוד הנדנח תפארת גבורה חסד הם הגדולה והגבור והתפארת ונדנח
 וההדר כי כלי ויחבר לו הההראשונה היא הבינה ויחבר לה היור היא החכמה
 המעלמה מעיני כל חי כוללת כל הגתיבות מרכבה לעשר מעלות פנימיות
 ובקצה של יור סוד החכמה הפנימית הוא סוד השם העליון שאלו עשר ספירות
 מראות פעולתו וכחו הוא בשרם וכיחור גמור אחדות שכל כדל שאין שום
 מחשבה יכול לחקרה בסבה הראשונה שתכלית הכל אלה ויזכיר שם אדני
 בפיו שהוא בנוי השם העליון והיא התמונה הכוללת כל הקמונות ובגמטריא
 היכל חכמה כסוף מכוונת כנגד החכמה העליונה שהיא ראשית דרכי השם
 העליון וככונה על השם המיוחד וסודו לאדון הכל וכיון לבנו אלא שגילה
 על ידי סולם ולסוד הנעלם הזה אמרה תורה זוכה לאלהים יחד • והביאו
 נמדרש כי איש אחד הקדים והזכיר שם אלמים נדרתו ודי למשכיל :

ועל פי סוד זה מהבחינה וההבדל בין הספירות הראשונות חכמה ותבונה ודעת או כתר חכמה ובינה כי כבר רמזתי די למצין לספירות האחרות . וכפרי הקדמונים קורין לחכמה ותבונה ודעת שהם פיר המהות כי הם כלים פנימיים לצורות הנבדלות הראשונות כתר עליון : ולכן אמרו בספרי מה בין שבעות נדרים נדרים כנדר בחיי המלך שביעית כנדר כמלך עצמו לפי שכל מצוה ומצוה כמו שית' בעזרת הגזר היא תלויה בסוד השית' הנדל הספר הקדוש בין הנטי ובינת הנטי לנדר או לשבעה ואמר כי בינת הנדר הוא לדיעות הפנימיות חכמה ותבונה ודעת והסחי המלך כי המלך המושל על העולם כבא ארון הכל המראה כח האלהות כבני העולם הוא התפארת בנקשרו כל הספירות האחרונות וכל הנבין וחיותלויין והשפע שלו תלו בעליונים שהיו עליו מהם נמצא מהם וסוד עזר הנדר הוא הרי עלי והוא למעלה משרם האדם ולכן חלין לבטל את המצוה ולא כן השבעה כי הוא מלשון שבעה שנאמר חצבה עמודיה שבעה הם וספירות עד המלכות ולכן אין כח בשבעה לבטל את המצוה ודי בזה למכין . ויש לך לדעת כי יש עוד כנני כננייס כמו רחום וחנן ושאר תארים הנמצא בדברי הכיאי והנשבע בהן אחר שמתחדים ואם הם כדמיון קליפות לשמות כי בהם נאחזים שרי האומות כמו שיתבאר והם סוד הנכפיש שבמרכבה האכסי את הפני הפנימי הנשבע בהם אם לא קיים פקר מכל מקום נמחקין : ולכן הנדלו במסכת שבעות בינים ובין הכננייס והמסכיליבין . והרונה לעמוד על הדבר היטב יענין בספר האורה ובספר שער השמים שחבר המקיבל הגדול הר' יוסף בן ביקיטיליא ומה שפירש במרכבת יחזקאל .

פרק יט

כבר כתבתי לנועלה איך היהודים הנמטכו אחר דעות ארסטו ונכדיו הפכינו כי המלאכים אשר בספרי הקדש ובספרי חכמי ישראל הם השכלים הנבדלים עד שאמרו שנותן הצורות לכל בני אדם והוא שכל נבדל הוא לאטה ממניע בלבג הירח והוא הנקרא בדברי חז"ל אישים והאמת כי מזה ימשך שתירת כל התורה הנה מלאכי אברהם ולוץ הוכרח להם לומר שהיה במראה הנביאה ואם כן בהכרח שאותה פרסה מהליכות המלאכים לסרוס ואנשי העיר נסכו על הבית וכל ענין הפרסה לא היה כלל והאמת אם שכלים נבדלים הם כל זה מן הנמנע . גם לרנכב הכח יש להיות אשת ליט נניב מלח וקבלת חכמים עד שתקנו ברכה על ראייתה ומפסס כן באומות . ואם הוא בסכלותו פירש שהיו נביאים כדעת קצת אגמגמים בקבלת רבותינו ל לברכה : גם זה האיש בספר מלחמותיו עם השם באור בפירוש עמידת השמם והרשיע לגלות אשר העלימו המורדים הראשונים וקראה שמנא

ראיות לדבר ופרסם למרות עם כבוד הסם ברוך הוא לנטל המתנסם בכל
האומות האלו נמצאו בני בחשים : והנה לפי דברי זה האיש וחבריו לזה נביאים
הם הנה היו גדולים מאברהם כי לדבר גדול אמר המכה אתי מאברהם והנה
הם הסלחו ועשו אותות ומופתים מחרבן מקומות : והנה הרב ורבי אברהם
? עזרא חברו מכחישים כי האבות לא עשו אותות ומופתים כלל כש' שיעשו
אשר נביאים מלפניהם וגם כי רבותינו זכרונם לברכה אמרו כי שם היה
נביא ועבר חכם וצדיק היה ב' נביאים ולמה לא הזכיר בשם ואיך שלחם
הסם ולמה על פי הסם לא הזהירו את העם לשכב בתשובה כענין יונה הנביא
והנה דבריהם דברים בטלים : כי גם בספר מורה וראשע סוכר' כי מלאכו
ממש היו אלא שהרשיעו בדבר באמרם שהיה במראה הנבואה מהיות' נמשכו
אחר שקול דעתם כי כונתם בי אינן נמצאים אחרים בן העלה הראשונה
לבגלים אלא השכלים הנכבדים והם מביעים הגלגלי' ומסכרה זו נמשך אמונת
המרדות לנטל הכתובים והנשים וסיסתור כל אחד לפי דעתו דברי התורה
והנביאים כפי רצונו . והקשה מכל שלא יהיה תכלית לשום מצוה שהיה
מכוון לעצמה אלא על דרך שכתב מורה הנבוכים או כפי סברות מזהמות
בקצת מצות כסברת ראשע על פי מערכת הכוכבים או להסיר הנזק מהם
והקשה מהל' כי על פי דרכם לא ימצא לנפש הרשע עונש על שום עבירה
כאשר כתבת' למעלה : והמכוון בזה הפרק לכאור עוד הדברים ואף על
פי שמה שכתב' למעלה בחלוק המעלות והשמות יוכל המשכיל לעמוד על דעת
תורתנו ארחיב עוד כאור בדבר ואי אפשר זה בלא כאור ארוך . האמת גם
כי לא יספיק השכל להשיג איך משכל נכדל ומי שאין לו שום גבול ושום התפשטה
נצור בשכל איך יצא המצויר והמוגבל וכל העולם וחל' קבלו כי זאת היתה
בקשת מור' בהראני נא את כבודך כדי לעמוד על אמתת הנמצאים ולא
נתן לו רשות אמנם הנה בעל כרחנו נמצא חוץ לשכל הגלגל וכל אשר בו הארץ
וכל אשר עליה והנה אכ' בהכרח לנו לומר כי הנמצאי' הם זה למטה מזה וכך
יש לנו לומר כי העלול הראשון למטה מעלתי וכך אשר תחתיו וכך כל מעלות
השכלים נכדלי' ואם אלו לא נכדלים ולא נצוירם או לא זה למטה מזה וזה
מעולה מזה ואם לא ידענו בהם דבר כי אם מציאנרל' כי הם נמצאי' ולא ידענו
מה הם כן למטה מהמעלה הראשונה מאמתת הראשונה באצלים מהם ונקשרים
בהם ומתיחדים צורות אחרות בתכלי' הדקות עד שהמחשבה תופשת בהם ואם
א' לשום אדם לסוים להם שום דמות ושום תמונה והם צורות שכליו מן רוח
הקדש חצובות ועל אלה אמר בספר יצירה עשה איני יסובכמו שאמרתי למעלה
: וכן הלך האצילות ממעלות אל מעלות עד שנמצאו מעלות המלאכים
עלי צורה דקה עד מאד נתפשט נצויר המחשבה ונותנת לה תמונה וכאשר

בא במעלת המלאכים האחרונים נמצאו מלאכים נפרדים בעצמם כדמיון
בני אדם ונשלחים לנביאים וגם כי נמנע לעין האדם מתלכסי בלבוש האויר
ומצטיירין בחפץ אלהי ציור גופי נסב לנשלח אליו ואחר סליחותו פוססו
והחכם הגדול הר' יוסף הנזכר למעלה ז' כתב מהעתקת ספר הזוהר ושאר
ספרי המקובלים הקדמונים ז' זה לשונו הנבי מוסר בדרך מפתח של אמת
ברורה דע כי כל הדברי שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו כלם נאצלו מאמתת
מציאותו ובהתפשטות עשר ספירות הנשטרות במציאות נאצלו מאמתתו
עשר מעלות דקות שלמות עליונות בתכלית התקון והשלמות והעליו וכל א'
מעשר המעלות הנאצלות מן הספירות מורה על הפסירה שנאצלה מכחה
ואלו עשר מעלות הם דקות ופנימיות ואין כח בעין הסכל להתבונן בהם לא
בקבלה עליונה וכן למטה מעשר מעלות אלו האציל מעלות אחרות דקות
וסהורות אבל אינן כמעלות הראשונות וכן שלשיות ורביעיות עד כמה מעלות
וכלן עשר עשר וכפי התרחק אצילות המעלות מן הספירות תהיה בהם
חוספת רבוי וגסות והמשל האצילות הראשונה שנאצלה וועשר ספירות דומה
דמ' לחוט דק ער מאד יוצא מריר התולעת ועשר הספירות הן כדמיון
באט שנכפל לשנים שהוא יותר עכ וכן השלישיות ורביעיות וכן עד כלם
עד שנעשה החוט עכ ואעפי' שזה משל לקרב הדבר אל הדעת עור ים בדבר
משל פנימי מזה והאצין עקרה יכין דרך מעלות האלאכ' העליונה והתחתונה
וסוד מה שאמרנו בענין בני אישים שהם כמעלה עשירית ונראין לזכי העינים
ואפילו לאותם שאינם כמעלה הגדולה וזהו ענין הגר וימצאה מלאך יי על עין
המים וענין מנוח ואשתו וענין אתון כלעם וענין נכורננר ודע שים מלאכ'ו
מתלכסי בלבוש ער מלאך אצ' כהקין וכפי הנזרך והמקנה והרואה יתגלו אליה
המלאכים כפי מעלותם אם מהמעלה הראשונה או השנייה או השלישית או
העשירית ולא לו המעלות ים אלק אלפי חילים נאצלים בכמה מיני צורות מהן
דקות ומהן גסות לא כפי אמונת היוני שכלם שכלים נבדלים אינן כראין
להרגש אמנם ים מהן נסתרים וים מהם נגלין הכל כפי כח חבמתו של כורא
יתכרך שברא כל הדברי במחצה והעד כלשצר המלך שראה פסידא די כתבא
וזהו אותו המכחב היה מכורסם בצורת האותיות לעיני כל חכמי אף על פי
שלא היו מבינין אותי עד שכל דניאל והנה הורענוך כלל גדול במציאות
המלאכים ומעלותם והנה השם ברוך הוא לפי שברא המלאכ' בתכלי השלמות
והפנימיות ואין הכל זוכין ולא יכולין לראותן כוסף הוא ית' לברא הגלגלים
והכוכבים בצורות נמשכות ועשויות על פי ההוראה לצורות המלאכים
הפנימיות ועזה צורות כנגד צורות והנה צורות גלגלי הסמי' וכוכביהם כלם
עשויות דוגמאות לצורות השכליות והפנימיות ואם לא נוכל לראות עין כהרגש

הזורות הנעלמות נראה צורת הככבים להבין מתוכם והנה השמש והירח
 סניהם עדים ברורים מורים לנו העליונים הנסתרים והנעלמים שאלמלא
 תכונת השמש והירח לא היינו יכולין ליכנס לסתריהם רכבות העליונות והיו
 סוד ויעם אלהים את פני המאורות הגדולים באמת מאורים גדולי הילה האיר
 על הארץ להאיר עינינו השוככים בארץ להבין מתוכם סוד סתר סתרי עליונו
 בסדר מעלות סכליים ולמעלה מהם בסוד הפירות וסוד מציאות השם
 ויחודו והנה כל התכונות עליונות ותחתונות הנסתרות והנבנות כלם דינאיות
 לסתרי המרכבה העליונה ומן המורגסות והמושגות לנו נזכר להבין ולרעת
 אותם הנסתרות והנעלמות וזהו סוד שאנו מרוס עיניכם וראו הידוע לפרס
 סוד פנימי בפסוק זה יבין מה שבארנו באלה הענינים עד כאן לשונו :
 אל יליזו דברים אלה מלבד והתבונן בהם אל תס ימין ושמאל מהן כי הן עקר
 סהכל תלוי בו וכל הנבואות וקבלת אבותינו מעידה עליהם ובהתבונן היטב
 תעמוד התורה והנבואה והאזהרות והמצות והעבודות והתפלות על עמך
 ועוד אוסף באור בעזרת הגוזר : ונתשובות הקדמונים בסתרי הקבלה
 כתוב עוד הוסיפו לסאול חכרת הגאונים מאת הגאון רבינו הארי זל אס יס
 לו ענין כמה סכתב לנו באור קדמון ובאור מצוחצח ואור צח והשיב להם
 אל תטריחוני בסאלות שאין לנו להעמיק בדרכי תשובות רק ארמנו להם
 ענין אחרי וכו' כמו סכתב למעלה עד כיבנינו הלהבות הנאחזות בתוקף
 הגחלים ומה סהיה נסתר וגנוז זה בתוך זה וזה בתוך זה עד סהגיע זמן רצון
 הפועל הקדמון ויצאנו מן הכח אל הפועל הרוחני ונאצל אצילנו העולם העליון
 עד אצילות יסוד אבן העשירית הנקרא בלשון חכמי הרזים אור עב ומרוב
 העוובי קראו גם כן חפך מעורב כי כל הכחות הסלהכיות מתערבות בה
 ומסתנות בתוכה והיא יסוד כל העלמות רוחניים וגשמיים וכמה מיני גוונים
 מתעצמים בה ומצטיירים בכחה מהם צורות רוחניות ומהן צורות גשמיות
 כי הוא חותם אחרון לכל החכמו' זהו תוקף לשון רב חמאי המעמיק והמקובל
 מפי תנאים ואמוראים בסדר הקבלה המסורה לחכמי ישראל הקדושים וכו'
 כתבתי זה ואס הוא נעלם סהוא ממין הענין הראשון והנה המעלה הנקראת
 אור עב היא הנקראת מלכות והיא הספירה האחרונה אספקלריא טאיה
 מאירה מעצמה מוציאה כל הכחות לפעל והיא אור עב כערך המאורות
 הרוחניות שלמעלה ממנה : וכסם אפלטון מנאתי סים צורות דקות
 אינן מוחשיות דקות פועלות וכתב אחר כי לרעת התורה הס אשר יכנעו אל
 כפס האדם וסיהיו נסמעית אל הסנעות בני אדם ודברנו וכו' וזה מכת הנמנע
 למורה הנבוכים וחסריו בעדות ספריהם : ואין תורתנו צריכה חזק כי
 דחקיק יאכדו והאל יתברך יקרבנו אליה :

השער החמישי

פרק ראשון

המכוון בזה הסער הוא
להחזיק אמונת פשוט

התורה ודברי החכמים במציאות שדים והמזיקים וכחות הטומאה ומלאכי
חבלה וכדומה ובהסכמת ההמון • ואומר כי המתחכמים בחקירה הכחישו
דבר זה מהיותו בלתי מורגש להם וכס מושכל וכל דבר שהשכל מכחישו ולא
ברגש הכחישוהו ולא סמכו על הקבלה : כי ידוע כי מופתי הנביאים כמו
עמירת השמש ליהושע וחזרת כל המעלות ותחיות המתים שהנביא קיימם
והוא ג' מושגים בלתי מורגש ומקובל והם הכחישוהו וכך עונם על העבירות
והשבחה פרס' על כל מעשי בני אדם ועונם ושכר ויום הדין ואשו של ניהם
שהוא מקובל בכל האומות והם הכחישוהו ואמרו שהוא נמנע : וגדרו הנפס
כדונם ובאו בתואנות על ספרי הנביאים ועל הקבלה • וכך מציאות מלאכי
חבלה והכסוף והשדים והשטנים כופרים בהם • ולפי דעתם הוא רחוק מאד
ונמנע כי ימסך מאמונה זו לדעתם אמונת השניות • והחמת בתחלת מחשבת
המשיח כי יפקפק לבו וירחקנו שכלו כרחוק מזרח ממערב וקרום לפני
הפכים בנושא אחר בעת אחת • כי ידוע הוא שכל הנמצאים שכלל מאמתת
האמת העצום והאלם בתכלית השלמות והטוב מכל פאה נמצאו : ואיך נמצאו
אלו נזקק הם ואת' שהם שכלים נבראים אלהם מתיחדים עם הסבה הראשונה
ויהיו עלולים מאנה וחלילה לאל מרשע זה נמנע : ואם הם הן ות דקות
דמ נורות פ'ין מוחשות יהיו משתלשלות מן הראשונות הנבדלות ויהיו
מושכלות מי יתן טמא מטמא • ואם היוגפים מוחשים ככוכבי השמים
יהיו להם נפשות או על דרך אחר איזה מקומם וכיצד • ואומר כי האמת
והאמונה חב'י ישראל נבוכו בזאת השחלה וקבלו כי מעקר בקשת ארון כל
הנביאים הוא וכך באמר בספר הנהיר אמר רבי נחמי כך קבלתי בספק
משה רבינו עליו השלום לירע סוד השם הנכבד ואמר הראני נא את כבודך
בקש לירע מפני מה צדיק וטוב לו וצדיק ורע לו רשע ורע לו רשע וטוב לו
ולא הוריעוהו • וכי עלה על דעתך שמשלה לא היה יודע סוד זה אבל כך
אמר משה רבינו עליו השלום דרכי הכחות אני יודע אך איני יודע איך
המחשבה מתפשטת כו האמת דברים אלו שגורים בכמה מנעול ואולם כונתם
דרך כלל הוא כי בקם מרע' לעמוד על אצילות הכבוד המנהיג העול ול-עת
תחתיו כדי לעמוד על עמירת הנמצאים כי אחר שארון הכל בתכל' השלום
ומאמתתו נמצא הכל נהפך הנשפע ממנו איך ינאו ממנו הפכ' והתמור'

והרעות וגם הגשם והמורכב מהפשוט . ומכני שהצדיק התיחדו הוא בטוב
והנה עין יי אל ידאיו והצדיק רבך בו כענין ואתם הדבקים ביי' איך יקדנו
רע ומאי זה פאה באלו אמר כי הצדיק שעקר הנישכו היה אחרי שפע הטוב
איזה רע נשפע עליו נמשך אחריו ועתה יקדנו רע כי ודאי גמול ידיו הוא
וכאלו אמר כי ודאיו כחות ריעות שהספיענו בו הרעה ואם הוא עתה צדיק
הם הרשיעוהו ועכשיו נענש ומאין נמצאו אלו כי מהטוב השלם איך נמצאו
ותמה על משה רבינו ע"ה איך לא ירע זה : והסיב כי ירע משה שיש היות
טובות מספיענות טוב וחסד ומקרבין לאדם לעבוד ומסייעין אותו ליטקו ויס
אחרות פותחין לו פתחי הרע ומטין אותו ועכשיו נענש על ידכ אך לא היה
יורע איך נמצאו הרעים והרעות כי האל תמים הוא ולא יצר עמו רע וזהו
שאמר דרכי הכחוח אני יורע אך איני יורע איך ההמשכה מתפשטת בו הכלל
הוא זה כי גם כי ארין כל הנביאים ירע מציאותם תמה מאד איך נמצא
ולא עזר על תכלית הרבר כי לא השיג ידיעת הפנים שהוא נמנע ירע כיצד
נמצאו . ועל דרך זה הוא מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על ר עקיב'
סהראו הקדוש ברוך הוא למשה רבינו עליו השלום במראה רוחנית איך
היה דורש עב כל קץ וקוץ של אותיות פלאי חכמה ואמ' לו הראיתי תורתו
הראני שברו ראה שחיתכין את בשרו במקולין של ברזל ואמר לו משה זו
תורה וזו סברה אמר לו שתוק שתוק שכך עלה במחשבה רוצה לומר הראהו
איך נמשך עתה אחר החכמה והיושר ואחר הנמצאים המספיעים טובה
והספירות הקדושות והראהו שמתחלה נמשך אחרי דרך האחר ונעומת
מחשבות תמים דעות היה לה' ז א זה לעומת זה רע לעומת טוב לנרף וללכך
לכבראים ועכשיו הוא נענש על ידי הרע וכמו שנמצא לעמוד על מחשבת
תמים דעות כך נמנע לרעת כיצד נמצא הרע מהטוב הגמור וזהו שתוק שתוק
כך עלה במחשבה . ועוד יתבאר יותר בעזרת הצור תמים : ולזה
רמזו רבותינו זכרונם לברכה אמר רבי אלעזר אליהו הטיח דברים כלפי
מעלה שנאמר ואתה הסיבות את לבם אחירנית אמר רבי ישמעל מכין מהבה
חזר והורה לו שנאמר ואשר הרעיתי . והכוונה כי ה'ית' הוא סבת רעות בני
אדם והטותם מדרך הטוב ועוד יתבאר בע"ה : ואסיב לעניני כי ויכו השלמי
נשאלה זו ואלו מעקרי התורה הוא להאמין כי ארון כל העולמים כאשר
עלה במחשבתו הטורה להמציא נמצאים טובים ומטיבים ומספיעים שפע
טוב יטוהר ודרך חיים גם להמציא נמצאים רעים ומרעים ומזליין רע כסל
והוללותו כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום בחכמתו אב עסק רש וגול
משפט וצדק תראה במדינ' אל תתמה על החפץ וגומר והכוונה לו ע"ה כי יסד
ספרו על הנהגת עולם כזהכלל שזכרתי למעלה וכנגדן זרקיע' הם המראים

והמודיעים יסוד העמודים הפנימיים נקראו בדברי המקובלים הבנין ועתה
דבר על הטוב והרע הנמצא בעולם הנרמז בתורה בעץ הדעת טוב ורע והיא
ספירת המלכות שממנה הנצח וההשכמות הטובות כפי קבלתה מהספירות
העליונות ומדתקה הרע והעצה הרעה והתחיל שלמה עליו השלום מהרעות
כי לנכנס לבית המלך אלו קרמו שהם ראשונים לכניסה : וכן יצר רע באדם
קוד ליצר הטוב ומלכו ארום מלך לפני מלך מלך לבני ישראל לכן אמר אס תראה
תמורות אלו בעולם הנמשל למדי' אל תתמה על החפץ העליון כי לא נמקרה
בא כי בעימק החכמה עליונה בא לדרך וללכך לנמצאים יכס במקום אחר
גם את זה לעומת זה עשה האלהים וגומר כלומר רע לעומת טוב וכתוב בספר
יצירה גם כל חפץ תחת כל השמים עשה האלהים . טוב לעומת רע טוב מנחין
אח הרע רע מנחין את הטוב טובה גנוזה לטובים : רע גנוזה לרעים וזם אס
תראה תמורות אלו במדינה רע מכח הרע וכחות הטומאה וטוב מכח שמות
הטהורים אל תתמה על החפץ ואל יעלה בלבך חלילה טעות הפקר או שניות
כלל כי גבוה מעל גבוה שומר כי החכמה הראשונה מוספידו היא על הגבוה
סחיא הכינה העומד על הכנין שומר ולכן אמר מעל גבוה שומר כי הכינה
היא על גבוה והחכמה עליה מעל וגבוה עליהם שומרים הם השכלי הראשון
הנבדלים סאבין נתפשין בשוכ מחשבה הם הסומרים ולא נעלם דבר מהם
ואמרו זל וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד בתורתו של ר' מאיר
בתוך זה מות ורמו אל האצילות הזה הוא סכת הרע והמות ועוד דרשן מאד
זה מלאך המות ותרגס אבקלנס ע' והוא תקן לאחר כי השלם מתוקן : וחזל
אמר עוד יפה דנת יפה תקנת תקנת גן עדן לצדיקים גיהנם לרשעים רמז
לסכימיני אצילות : והנה התורה העידה לנו על מעשה חרטומי מצרים ואזל
כלטיהם מיצה שדים כל הטיהם מעשה כשפים ומעשה בלעם גם כן וקסמים
כידם ואיך הביאוהו לקלל והסם יתכרך סנה דינתו עד סדברה האתון והתורה
זנה להרוב המכשפה ובעלת אוב והנה שאל הלך לבעלת אוב וכל המעשה
ההוא וחלילה להיות הפועל ההוא דמיון . גם רבותינו פירשו ההלכות ולקחו
הדברים כפשיטן ובענין כתיבת הגט חשו למוטל בכור שמא שר הוא ואינו
הגדה כי משא ומתן הוא על המשנה ואם נכחיס מציאו הכתית האלה נכחיס
הת' מוד וכל התירה כס בעזרת הנזר : וכאשר נחקיר נתכלית החקירה
מגבי ספרי חכמי ישראל כמו ספר הזוהר וספר הכהיר וגאנוני ישראל
ווקייהם נמצא קבלה מקובלת כידם מאדון כל הנביאים גם מכל הקדמונים
עז ארס הרס זון על מציאות הכתית האלה ועקר עבודתו הראונו והאחרוני
פס שמות הטומאה כאשר יתבאר ולהם עשו היכלות וחמנים וארמוני וכלמים
ומסמיהם בני אדם עד יבא דרך עולמי והאמת הבאוני ושאר ראסי היכיבו

אחרי אשר אלו היו סבת מפלתנו ומעלת האומות ראו לקצר בענין ולהעלימו מאד . ואמנם היחידים בכל דור חקרו לדעת ראשי אנשים ומקובל אחד היס כמאה שנה הר' משה מברגס עליו השלום וחנר ספר אחד בקצר ורמז סס מקצת ממנו . והנני כותב על דרך רמז יתד ואם אבאר במקצת הפרי הנ' חכמי הקבל' המסילו אצילו זה לקליפ הפרי והנה היא הפסול וכך המסיל והג לשמרי היוז והסמן ויצא מזה המסל סאינו דעות אחד כי בכח החטה וממנה יצא התכן וכך השמרים מכח הגפן שממנו יצאו הענבים ומהמסקה השמרים וכך קליפת הפרי איבנו כי אם מכח העץ : והנה לקרבו עוד לשכל מסלו מסל אחד לגפן אשר בה הזמורות והעלין והענבים והזיץ והנה כלו בכלל הגפן ונכרר הטוב מהרע והפסולת והנ' כאשר עלה במחשבת תמים דעות להאזיל האזילות הקדוש מהספירות הקדושות והטהורות עלה במחשבתו הטהורה לברא את העולם כמדת החסד והדין בכח שמי הגדול . גם עלה במחשבתו הטהורה להמציא נמצאים אחרים זרים והכל כפי שמוק חכמתו והמציא עשר מעלות כנגד י' ספירות הטהורות והן דמיון קליפות להם ונאחזין בהן רוצה לומר בכחות האחרונות הנקראים כנויי כנויים ואינן סכלים נכדלים אולם מסבילות הן ויודעות ואם נעלם מחכמי הדורות והנביאים עקר מציאותם איך נמצאו כי לא יספיק שום שכל לעמוד עליו כי כמו שנמנע להשיג ולדעת האלוהית בדרך כן נמנע להשיג דעתו ומחשבתו וסוף מעשיו כיצר נמצאו כי נפסו אותה ויעם כי מייסבנו כאשר כתוב למעלה כי מי האדם אשר יבא אחרי המלך את אשר כבר עשהו הוא נכד . ושלמה ע"ה אמר גם את העולם נתן בלבם לבלתי ימצא האדם את הטעשה אשר יעשה האלהים מראש ועד סוף : ואמר על זה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני ואזל' כי על פרה אדומה אמרו שמהרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים העוסקים בה מכח הפועלים אשר היו פועלים בה לסלק רוח הטומאה מסם ועל כן היה סרפתה מחוץ למחנה ובפועל ולסלקן כדמיון ההורג את הרשע שטימא עצמו ואם הוא מתקן בהריגתו כיסלק נזקו כן בהסתדרלו כשרפת הפרה היא מסלק רוח הטומאה ומטמא הטהורים וכל זה תלוי בסוד האצילו הזה היותו קסוד באצילות הראשון כמו שהאם והמים גם כי הפכים זה נמצא מכח זה וזה חוזר אל זה והיולי מסותף להם : ומצאתי לחזל מאמר נפלא מאמר פרה אדומה כרא' כפרה פוררה : אדומה זו מלכות ככל . תמימה זו מלכות מרי שהיתה טובה ממנה אשר איך בה מוס זו מלכות יון כי היתה קדושה לבאמנות . אשר לא עלה עליה עול זו מלכות אדום שלא קבלה עליה עול תורה ומצו וסרף את הפרה לעיניו כדא' עד די קטילת חיותא הנה כי רמזו לנו סוד המלכויות והיותם מופרשים בקליפין אלה ויתבאר לפנינו היטב בע"ה ולא יעלה

השער הה' הפרק א

בלנך להכחיש מציאות הנמצאים האלה כי האמת כשתעמיק בדבר תמצא
 ככל התור כי דעת התורה בכוונ' מכוון שהאדם נדרן לשכרועינש הלא תראה
 כי אדם הראשון נצטוו והעידה התורה כי הנחש הסיאו שעדין יתבאר בע"ה
 הבוון בזה וגורם מהמקו' הנכבד שהיה נקוללו הוא והאשה לידון בכמה דיני'
 והעידו הכתובים כי מחטאת בני אדם בא המבול ולא משום מערכה וכן
 פרשת סרוס • גם כי בכלל נזכר השם הנכבד אולי על ידי אלו הפועלים
 דע היה ומורגל הוא כפי רזל ענין מלאך המות והסטן ואילו אין בעולם
 כבד אין פועלים ככונה לא יעשה האדם עש' מעשיו ולא יקצרו ימיו והמגפות
 לא יהיו ככונה • והתורה מעידה לנו היותם על חטא כמו מגפת הסיטוס
 וכאשר לקח אהרן המחיתה נעצרה המגפה • והער הכתוב בענין דור
 וירא דור את מלאך יי על חטא שמנו את ישראל גם כי המורדים מכחישים
 כל זה : ודעתם שלא בא בכונת מכוון וכן כל התורה והנביאים וספר
 דניאל המעיד על ממעלות המלכויות וסריהם • וכלל הדבר הוא זה כי כמו
 שאנו רואים בעולם הזה תמורות והפכים כי אנו רואים ד' יסודו' והמורכבו'
 מהם והיסודות הפכים ואם נשתתפו במורכבים מהם וההיולי משותף להם
 וזה יורה על התחלת אחת : והאמת והאמונה כי לא יעשו אלו הדברו' במקרה
 רק בכונת מכוון ולא יספיק כלל מה שסובר היוני בזה : כשאמר החכם
 החבר למלך אלכזרי ואמר רואים בריות טובות ומטיבות לבני אדם כל כונתם
 לטוב ולתקן ואחרים רעים כל כונתם לעשות רע • ואנו רואים בריות כלם
 רעים וממתיים כמו הנחשים והצפענים והחיות רעות ודורסות : ואחרים
 טובים לבני אדם ובני תרבות טוב : ואנו רואים צמחים טובים ומש'כים
 ומעמידים האדם וגם מחזקין נפשות ומשמחין אותם ואחרים בהפך :
 וכמו כן עניני המחכות והאכנים הטובות וסבולותיהם וכל אלו הורכבו מהד'
 היסודות הכרחי הוא לנו לומר כי לא במקרה הוא רק לפי נותן הצורה והפועל
 בכל אחד מאלו קבל הצורה : ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אין לך
 כל עשב ועשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה וכו' : ואין כונתם
 על מערכת הכוכבים לבד והכוכבים בפעלם פעלות אלו המשוניים יש לנו
 לומר כי התחלה ידועה להם • ואם זה המניע כוכב פלוני שכל נכדל וזה
 גם כן שכל נכדל וגוף הכוכבים סיה בחמרכ ואם יהיה משונה זה מזה
 בגודל וקטנות ומהירות התנועה ואחורה ופאר מקרים • האמת לא
 נולדו השנויים אלו על הצד הזה לבד אבל כאשר נאמין כי הכוכבים
 למעלה מהם נורות אחרות ולמעלה מהם אחרות עד הגיע לסבה הראשונה
 יתברך ויתעלה שמו והוא באין סוף וגבול כאשר בסוד שמו הנעלם יתברך
 שמו ברא את העולם בחכמו גם כי הוא הטוב הגמור וכלתי סביו ורכיו :

אמנם כפי כחו וחכמתו שלא נוכל לדעת כלל בו נמצאו הצורות הראשונות
ומהם האחרות בענין שלא יחסר דבר מטוב ורע • ואם מפאתם יבאו לגבול
ויוכרחו השרשים להבראות על מתכונת סיוכלל בכל אחד ואחד הדבר אשר
עלה במחשבה הטוהרה להבראות יבא הדבר על נכון כיהשם יתברך ויתעלה
שמו ברא השרשים הקדושים הראשונים ואחרים למטה מהם ונתן כח לזה
השרש על דבר זה ולזה על דבר זה עד שמכח השרשים הראשונים נמצאו
הבוכבים והמזלות וכא' מסונה מחברו בעצם צורת האמתית ואחר כך נברא
העולם שיהיה לעולם עליון כחומר המוכן לצורה שלא תחול באי זה חומר
סיודמן וזה יוצא פעולות העליונים לפעל ולכן נקרא הארץ אדמה מלשון
דמה וכן ארץ לשון רצון שמורה על הרצון העליון לא' מדברי חכמינו וזכרונם
לברכה שהכל רצין לה וקווא נאות לענין • וכמו שטפת זרע האדם הוא
מוכן לחול עליה צורת האנושית כן העלם הזה ופרטיו הוא מוכן כל אחד
לקבל כח הכחות העליונות על פי החכמה • והנה לדעת התורה למעלה
מן הבוכבים עולמות ומעלות רבות נמסרו לכביאים ונעלמו מהמתפלסים
כי לא יספיק מחקר האדם בזה לדעת כל השרשים מטוב ומוטב מהזך
והנקי והדק והעכור והעב וטוב ורע ושם מציאם וזה סוד כל התורה וחכיה
כאשר יתבאר בעזרת הגודל : ומשם בא סוד האדם וחבוריו • והנה חכמי
זכרם לברכה המסילו נשמת האדם הנעלמת ממנו ואם הוא עליה לבדא כל
העולמים שהוא נעלם בתכלית ההעלם וכמה מעלות נמצאים בין האדם וכינו
ואם נמצא במחקר לבו והוא מעיד עליו והוא בכל מלא כל הארץ כבודו
ושם שמו הגדול וזכרו המעיד עליו כינו וכין עולמו וכו' ברא עולמו והוציא
השרשים לכל הדברים וכללם בכלל אחד וכו' כח הטוב והרע והדין והרחמים
ואלה הפרדי השרשים מחכמתו וסדרם עפ' חכמתו סל' יוצר אור וכורא חסך
עושה שלום וכורא רע : סדר כחות הספירות והטהורות ועשאן כמו גוף
לכחות הפנימיות וזהם אחרות נאחרות כמו שכתוב למעלה עד שברא
העולמות האחרות דמין קליפה לראשונות ומהם נשתלשל אצילו אחר וכריאה
אחרת יותר עבה מן הראשונה ונקרא סוד הקליפה והוא הנקרא בדברי
רבותינו זכרונם לברכה שטן ויצר הרע ומלאך המות היא המטה אל האדם
מדריך הטובה אל הרעה ויצירה רעה היא : ואמנם הנכרחה לעולם נדרף
וללכך לבראים • וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בעשרה מאמרו
וברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר וכו' הם י' מדרגות זו למעלה
מזו וזו עבה מזו מן הראשונה להן עד שיבא לברא החמר העכור המקבל
הצורות הטוב ועד רע • והנה כל האדם הוא בעל שני יצרים הא' מן הטוב
עלם שכלו טוב והאחר מן הקליפה והטומאה ונקרא מלאך המות כי הוא

סבת המיתה וההפרדות וכו' מלאך המות: ידבריו המתחכמים בתורתנו אמת
הם מזה אחר כי פעולת מלאך המות באמת בחמרי הזה ובעולם הזה נמצא
והנני מעתיק מלשון ספר הבחיר הסתום ככמ' מנעול' סודות אלו והמסכיל'ו
יבינו מאי דכתיב ויבאו אלימה וספ' שתיים עשרה עיגות מים וסכע' תמרים
וי' עץ וישלך אל המים וימתקו המים: מיד נתן הקדוש ברוך הוא ידו בסטן
ומעטו ואלמלא בן לא יכלו ישראל לעמוד מפניו מלמד שרוח צפוני מעורבת
היא דכתיב ויורהני עץ ומאי כיהו עץ מלמד שצץ החיים היה סביב המים
ובא השטן ונטלו משם כדי לקטרג על ישראל וכו' ומאי ניהו סטן מלמד שיש
לו להקדוש ברוך הוא מדה אחת שסמה רעה והיא לצפוניו של הקדוש ברוך
הוא שנאמר מצפון תפתח הרעה וכו' ומאי כיהו מדה היא צורת יד ולה שלוחי
הרבה ושם כלם רע אך יש ביניהם קטן וגדול והם מחייתין את העולם
כיתתו לצד צפון ואין תהו אלא הרע שמתהא את העולם עד שיחטאו וכל יצר
הרע שיש באדם מזה שמאל הוא וכו' ומאי מרווח יצר הרע: משל למטה
הדבר דומה למלך שהפקיד פקידים על מלכותו ועל שחורת וכל אחד ממונה
על אוצרות מאכל הטוב ואחד ממונה על אוצר האבנים ראה שאין קונין
ממנו שלח שלוחיו לחדש הבתים החלשים וכו': ויבאו כלם ויקנו ממנו
אבנים ומאי משמע דסטן הוי מטה שמטה את האדם לכף חיבה: הנה הספר
הקדוש הזה רמז על הכת הזאת כי כל מקומות שעברו ישראל והמכשנות
סנסעו משם ים בו רשע חכמה נעלמה ובספר הזוהר רמז פליחות חכמה
בסוד השמות הקדושים ואמ' סקודס בואם לאלימה שהזכיר הכתוב שם שם
שתיים עשרה עיגות מים כנגד יב מעיינות חכמה הנאצלים מן הסרס וכנגדן
יב צירופין בשם ונבראו יב' מזלות: ועוד שם שבעים תמרים בסוד שבעים
זקנים על סוד שבעים שמות וכנגדן האומות: באו למדה שם מים מרים כי
בן חייבה חכמת השם כנגד המקום ההוא שהוא מקום מוכן לפורענות ולמי
המרים מי סוטה ולכן נמצא מקום פרצה לאומות רעות מכח הסטן המטה
את האדם לצד חובה ומנסכו בצפון שהוא במארכ ובצפון הוא מקום הצפון
והצפוני והוא כח הפומאה וחזל אמר כי פאת צפון מדורר למזיקין ואמר כי
יש להקדוש ברוך הוא מדה אחת שמנהגת את העולם והיא צורת יד כנוי אל
הפעולות הנמשכות מזה הצד במסל הירד הפועלת וסמה רעה כי רעה נגר
פניכם ויש לה שלוחים הם הענפים והיא ממונה על האבנים משל על הרעות
והיא סותרת הבנינים האמת כן הוא ודי למסכיל: וכדברי רבותינו בסד' ד'
אליעזר הזכר שמאל שהוא ידוע שהוא מלאכו של יוסב': ונחם הוא נחשיאל
והם משרי הפומאה גם לילית אס השדים והרוחות המזכרה בכמה מקומות

בתלמוד ובמדרשות • ומפני שיש ז' היכלות טומאה כנגד ז' טהורות : כתיב
 ויסרתי אתכם אף אני סבב על חטאתיכם • ובסוד אלו הסביעות יש סבעת
 ימי המטה וזימי חבלות וכבר אזל' כי ז' שמות יש לו ליצר הרע כסוד סבעת
 התמורות : והנה מעמק מחשבת השם בריך הוא לברא את העולם כסוד
 טוב ורע ואור וחשך ולכל נתן מקומו וזמנו • וקהלת בחכמתו הגדולה ורוח
 הקדש סבו הזכיר יד עתים לטובה ויד עתים לרעה כנגד פעולות ה' כתיב
 כח הטוב וכת הרע ואמר עליהם את הכל עשה יפה בעתו וכתורת משה כתיב
 ואל יבא בכל עת אל הקדש : בזאת יבא אהרן אל הקדש כי המלכות הכח
 הקדוש הפועלת בכח כל הספירות הקדושות והזכיר סביוס הכפורים שהוא
 יוס מוכן ליכנס אליה בתנאים הראויים יכנס הכהן הגדול לפני לפני לעבוד
 לפני אל עליון ולא כימי ואחרי מפני משלת כח הטוב ויצר הטוב הסני מחלים
 וכשמתחזק הרע הטוב נחלש והאל יאונצנו בטוב • זהו מה שכוונתי לרבר
 בפרק זה ואתחיל בשני :

פרק ב

כבר כתבתי כי הראשונים הקדושים רצו
 לקצר בספירות השמאליות האלה ולכן המושג
 מהן נועט אלה שעל דרך כלל קבלנו מציאותן ולא יכלו רוב המקובלים לסדר
 סדר כח כמו בספירות הימניות ומקצת גאונים והיחידים קבלו שמו הפעולה
 ההן בפירוש ועד עתה לא כתיבתי בסדרן : ואם מקצת המקובלים והמעתיקי
 מספרי הראשונים סדרו סדר לא נראה לי כלל מסדרי ספר הזוהר וזה
 סדר הנמצא לקצת המקובלים : הספירה הראשונה תאומיא ונראה למקצתם
 כי היא מלשין תואמים כמו עשן ויעקב שהיו תואמים זה מהקדש זה מהחול
 ואם כן היא כנגד המעלה הראשונה שבספירות הקדושות ובספר הזוהר נראה
 שהם שני שמו תאומיא ותומיאל הם כנגד נצח והוד ויוצאי מפסוק יכסיומו
 ואם כן אלו הן הממונים עליהן בחפץ עליון והם מתאימות שניהם לפועל
 הדיסה כמו סנצח והוד מתאימים לכוון הישר נקרא יכין וכוונת הקדושים
 וחול קראו שמותם שחקים ששחקים מן לנדיקים כי הם המביאי האצילות
 באמצעות הצדק הקדוש צדיקן של עולם לבית המלך והסימן יכין וצדיק ולבם
 ואלו מותאמים להרום והנה יתרו אמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלים
 כי ברבר אשר זדו עליהם כלומר המצריים בכח שמות הטומאה האלו גזרו
 על ישראל לסתור הכנין ולהשליך בניהם ליאור ולא יכלו כי כן ירבה וכן
 יפרוץ ויסב עליהם אופן ובעבודתם לקו והתהומות יכסיומו • והרב הקדוש
 דבי יהודה בריקור קבל כי הספירה הראשונה שמה תומיאל • ובספר
 הזוהר מנאתי שמה כתריאל והשם הזה מורה ודאי שהיא כנגד הכתר העליון

ומפני כי לשון כתר לשון הקפה עורה על היות האצילות הקדושה נעלה וזה
מקצו רמיון הקליפה : וכתוב שם ומתמן כרת והנה נתחלק מקום האות
כתריאל כלל החוטא הנמשך אחר הבת הזאת נכרת מהאור הבהיר ומהתענוג
שאי למעלה ממנו ליענש בעונש נצחי על ידי הכתרים האלה ואפשר שהנוסח
הוא כרת יאל והוא מורה ממש על הכרת ואם הוא כתריאל הוא כמו כי רשע
מכתיר את הצדיק והמשכיל יבין : הספירה השנייה אומרים ששמה
עניאל והמכוון בה כי היא יבנה מן חברתה ונמצאת מאנה וכן קבל הרמב"ן
ז"ל בפירושה : ובספר הזוהר העלים שמה ואמר לקבל בחמה אדם דאיהו אדם
כלי יגל והמשכיל יבין וידוע : עניאל לשון עיבה ושמו אדם בליעל והנה שם
אדם הוא כולל : והנה אלנו מסבין שלא ידבק אדם ביחיד המיוחד וכאשר יבא
המשכיל ויעלה כלכו לחקור דבר ידע כי מה שאל מנהג אבותיהם הרשעים
אשר למדו להרע ביריהם הוא אמת ויציב : ויש מן הקדמונים שיש להם שם
אחר בהגויאל וחכמי הצפונים פותרין אותה מלשון אס יבעה שור על כליל
והכוונה כי הכתוב אמר בחכמה יבנה בית וזו ממונה על ההריוסה והחרכה
ונזעקת בקדחתה להרוס כבין והכל עולה על דרך האמת לענין אחר : ויש
כא' בפמות ספירה זו ענאל ובעאל ויבאנוניס לא מצאו פתרון להם וכבר כתב
הרמב"ן ז"ל כי יש מקבלה נכונה אומר כי באלו הנוסחאות שהם בלי יור נרמז
טעם נפלא לכאור סוד הכונה והוא אמת והמשכיל יבין : הספירה הג' כתבו
שהיא סתריאל ואמר שהשם הזה מורה שהיא פועלת התאורות וההפכים מן
המעלה העליונה אשר היא מכוונת כנגדה וצריך להבין כונת המסורר אענך
בסתר רעם בבא הסתירות והרעמים המרעישות העולם בהסתרת פני הרחמי
בחטאים המסתירים אותם מפניו כמו שאמר וחטאתיכם מנעו הטוב מכם
וכן כל הסתרת פנים שבכתובים הוא העלם הכבוד השוכן בישראל וליתן מקו
לאלו המחכלים הטוב והיסר ויש סתר לטובה אתה סתר לי וכן כל כיוצא
בזה : והר' יהודה הכוזב קבל שם אחר הרסואל מלשון הריוסה כמו שהבינה
מכוונת הבית המכוון בה להעמיד ולהספיע להעמיד הכנין בגלוי הכבוד
בעולם כמו כן זאת הספירה המכוון בה להרוס הכנינים עניי' הנטועים
בטע נעמים אחטאת בני האדם והוא יהרוס ולא יבנה והוא בעל עיר ההרס
וגרר אבני הכנין נהרסה והר' משה האריך בזה וראיתי לקצר : ובספר הזוהר
נרמז שיש לו שם אחר והוא כנגד הכיב' והוא סעראל כי עשו אים שער בסופה
ובספירה דרכו וכונתו להסעיר העולם בסעירים : הספירה הד' קבלו כי שמה
גע'א כלל וקבל הד' יצחק הלבן כפירושה גוע' שית השלום לכבוש לכוש הכלה
והכוונה מחטאת ישראל האור הבהיר מתעלם והקליפות האלו מתגברו והעולם
הבניי בחסר מתמוטט והפקר מתגבר וזנה הכתוב מעיר והוכן בחסר כסא

ושב עליו באמת באהל דוד הנה כונן בספירה זו כהפך להעלים האצילות ולהתפשט הרע בעולם ולכבוש התורה והעבודה ולהיות עוזר לכח הממונה על גורל עזאזל שולל כבוד הוד המלכות והוא לפון געש כמו ותגעש ותרגש הארץ כהרעישו שמים וארץ ועמוריה יתפלצון עושה כלה בכלי זעמו ומחרוב ומכלה כמה גשמות ואז מלאכי שלום מר וכיון והריץ לגרש האב השלם ולשלח את האם כלהגרם לגרש כלה כלולה מגן עדן מנוחת ולהרוג את הבני והמשכיל יבין וכספר הזוהר מצאתי עוד שם אחר לספירה זו עזאזל מתמן עזאזל ומתמן עזאזל ועזאזל ואיהו חזריאל יכרסמכה חזיר מיער ועלה איתמר ועל חרבך תהיה הנה לכח הזה הגוער ערת השלום בחרבנו הקשה שהו כגוד מרת החסד והאהבה עזאזל כי בעוזו תוקף להבתו וקבאיתו גוער ערת השלום וממנו נמצאו עזאזל ועזאזל ועזאזל והנה הוצרך כיום הכשורים לרצות מרת הדין ולתת לו חקו מכית המלך כראוי לו כמדובר להדין מנחתו הבא לימיו המלך והוא יליץ יוסר כראוי לו כמו שיתב' בעיה ועקר כרכת עשונזה היתה כי הוא חרבנו ואולם אחיו יעבור כי קליפה היו בעל כרחו נסתרי הקדושי מהבאונים זל מצאתי כי מפסו עורי עורי לכשיעז וגו' יונא שם אחר נעלה על עזאזל והוא אשר יעגור את החזיונות לעת דורים והפוך כסא ממלכות והוא כאל מוסור מרת החסד שהם המיכ הזכבים את האם ושמה אל והיא תכבוש ותחריב העולמות האחרות כמו שהורה מאמר היה בונה עלמות ומחריבן ואמ' אינון לא הניחן לי והם אלנו קלפות כי עולתה קפצה פיה והנה שם שר ספירה שמאלית זו געש כלה ועזאזל מורה על התוקף ושם השר הקדוש על עזאזל והוא עלינו לברסן ודילמכין שם הספירה הה' אמרו שהיא ג' להב' ואמר הרמב"ן זל כי קבלו כשם ר' יאם ה הבני כי מספירה זו תחלת עולם הגופני המתכסה מעיני אדם וכשאו מוקף בלהבי אש ואלמלא חסד יוצר הכל יהיו כתות חייליו ומשרתיו משחיתים ומחבלים כל הנבראי' של מסה ברנע אחר כי מגוי גורסו ומתחתמים ושוכניה בכח התלהבות האש הגדול היוצא מכח שרפי גדוריו וחייליו ולכן כנו מקצת חכמים שמו בכבוי זה מלשון גחלים ואש ליהט . ואף על פי שהוא מכונה בשם גוף הוא דמיון גוף לאצילות שלמעלה וכדמיון נשמה לשלמטה והנה לדעתם המלה הזאת מורכבת מגוף ולהב' ואין דעתם לגדור מלת גוף שהוא בעל מרחקים כי לא יוכלו לומר שהעצם הזה האגשם בערך זה יוכל כל כדרכו בערך זה שאם הוא שכל כדל איניגשם ואם גשם איניגשם כלל אכל ה השכלים כדלם קורין המקובלין מה שאין המחשבה תופסת בו ולהיות אחרות הפנימיות קורא גשמות גם שכלים כי לדעתם היות ההם הפנימיות ואם מצוירות בנוחשבות הם נוצרות מולח הקדש ב

השער הח' הפרק הב'

כמו שאמר החבר למלך אלכזרי גם היות השמאליות ים בהן נשמות כערך
 שלמטה מהן וגופות כערך שלמעלה מהן ואין לנו עסק עם המתחכמי מרעת
 בלי פוס קבלה : עוד פירש כי לשון גו להב הוא לשון נסתר תוך להב כי הם
 היות נסתרות מתוקף הדין ומדת הדין הקשה ולמלא חסדי יי כי חסד אל
 כל היום כרגע היו כחות אלו מחריבין העולם ולפי הסדר ספירה זו כנגד
 מדת הבכורה שהיא האם הגדולה בהנחת לנו תורה שנאמר מימינו אם רת
 לנו • אמנם אמרו חכמי הקבלה כי היא מכוונת כנגד חסוד הפנימי והוא
 אמת כי חסוד הפנימי מחדש עולם הנשמות וזאת עולם הבחי אף לפי הסדר
 היא כנגד מדת הבכורה • ונפטר הזוהר מצאתי שם שר הספירה הזאת
 אנג'אל ומכאן אגב מלך עמלק כי הוא ראשית בניס הממעי והוא מהאם
 העזה הזו מהאם באו והאם יאכלם כי אחריתו ערי אונד מלחמה ליי בעמלק
 : ספירה ששית ים בה מחלוקת נספדים ים אומרים שהיא סמאל הידוע
 וכספר הזוהר מצאתי שג'אל : וזל לקבל עמודא דאמצעיתא דמתמן עיג מלך
 הבסן וכו' ולא ידעתי לו פוס פתרון ולפי סדר הזוהר אין סמאל ספירה
 ששית והספרים שאמר שהוא ספירה ז' לפי שהוא ידוע שהוא שרו של עשו
 המוזכר כדברי רבותינו וחכמים זכרו לברכה אמר עוד בפרקי היכולת
 ואכ' יראה שהוא מכני כנגד יעקב : והרמ' מברגש כתב בספרו וזל שם
 הספירה הששית מתחיל בתיו וחותם בנזן תגדירון והוא מא אותיות ותכונות
 בנין ביתו מיוסד כנגד היסוד המתחבר בכח ובבכורה בעולם והוא מכונן
 להתעשר בתני הוד גבורתו וכחן שירת רכתו בדין יחד ככבי בקר להפך קול
 הרבה לקול צעקה זכרו כתבר ומדון כי הוא יגרה מדון וכספר מתגורר וכל
 גבורי חיליו מכוננים להיותם אכזריות ראשי הגבורים אשר לרור ולזרוק
 גירי בקשת רמיה בגרדיו וחיליו למען היות כלין מתגרת ידיו ומתגדיר מיד
 בשרי גבורה באף ועברה וכל יום יגורו מלחמות כי דעות במגורם בקרכם
 וכלם מגור משכיב עכל : שם הספירה הז' לרעת הזוהר היא תאומיאל שג'
 למעלה וכספרי המקובלים מצאתי ערב זרק וכתב הרמב"ן זל שכמה זמן
 עמר מדעיר על זה השם ואין מגיד לו עד אשר גרמו לו הדברי הנסתרים
 להתעיר ולשגשג בשאלות מחשבותיו עם מחשבות ספקותיו בהיות התלמוד
 לשלחו לארצות מרחקים אשר יד שאלתו מבעת ולאחר טו' חדשים הגיע
 לנתיבות שאלותיו כענין זה מתוך תשיבות אחרות מאת ארזינו הר' יצחק
 ח'בן זל והאיר עיניו כי זה השם בחלק לשני ענינים וכך פי' כמו העורכ
 אכזרי מתכוין לזרוק ילדיו בתחלת ילדותם כן כונת זה לזרוק ולהפחית זרע
 קדש הידוע באונד יסוד עולם ולערב ערב רב ולהמיר טוב כדע וכו' וכתב
 עוד קבלנו ענין כונת שם הספירה הזכר היא מקבלת משתי הרחנות רונה

לומר מרוח סוד הימין העלין שהוא רוח אלהים קדוש הכולל כלל מעלות הקדשנות רוחות ותחנונים • ומן הרוח השמאלי המושל מסלי אשר אשר הוא כלול במכלל שפירותיו • ואחר קבלת ערכותו זורקו כפי כוננתו וזה סוד התלדות המתערבות וזה סוד מופלאין סוס משכיל רשאי לדבר בו עד כאן איננו רחוק כי הוא תאומיאל הנזכר בספר הזוהר שהוא כנגד הנצח ונקרא כן מהסוד הזה כי הוא מתאם בקבלתו מסני הכתית כמו יעקב ועשו והנה היותם תאומים גם כי כתוב אשר כלל א' הנורה על הכלכל וערוכ סוב ברע ויחזור יעקב אל עשו בעולם ומה שיחזיק זה סוד גיד הנשה כי שרו של עשו נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה שנסה ממקומו בהאבקו עמו • והנה הירכים רמז לנצח והוד ססס מסאב הנכונות למורי יי' ויכין וכוונע גלגלרומי והנה ערב זרק הוא תאומיאל נגע בכף ירך יעקב לכלכל זרעו והוא כלל על ירכו ואמרו רבותינו זל מלמד שהעלו עפר ברגליהם עד כסא הכבוד כתיב הכא ויאבק וכתוב התם וענן אבק רגליו כלומר שמחשיכים את העולם באמונות הרעות : ואמרו זל עוד ויתר יעקב לבדו כדא כרד יסב • והנה ערב זרק הוא המערב התולדות ולכן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה והוא תאומיאל זה הנזכר למעלה לעניות דעתי לדעת הזוהר :

השפירה ה' כנגד הוד כבר כתבתי כי לדעת הזוהר סמה תאומיאל והיא נח זוגה של ראסונה וכספר הרמ' נע' כתוב סמאל ולדעת ספרים אחרים היא תג' רירון : ודעתי להמסך אחר הזוהר ועל דרך פפירכתי בערב זרק והיא תאומיאל תהיה הספירה שקורין גמליאל ומהפך שמו השר ההוא נחשיאל אך בסדר הרמ' נע' נחשיאל היא התשיעית : והרמ' זל כתב על ענין ספירה זו גמליאל זה הסס קבלנו פי' מחסידיו עליון וגם הוא רמז ומפוזר במדרשי חול ומי סיס לו לב יוכין וידע : ועוד אמר קבלנו כי מצאו בעיר ארדל כי סיבת הגאון הגדול רבינו שלמיה מקובל גדול היה בהגדותיו : וכתב מקטרג אחד בהמון מעלה גמליאל שמו הנה בעגורו יונק ומקבל מהוד שמים וארץ וכל חילותיו חילי שלום וכסנראין לבני אדם נתנה להם רשות להראות להם עתירות בעלמות ויש עתות ושעות ידועות שהיא יונק ומקבל מהמקטרג אשר עליו והוא משמסו כסמסו ע'ד לפני רבי ואז מתהפך כמו וקורין לו נחשיאל וכל חילותיו חילי בהלה מבהילין לכל רואיהם ומתהפכים בעזרות נחשס והם מזוממים לכלכל אויר העולם יגר כאן לסונו • והנה זה הנחש המפתח והמתהפך הטוב לרע השכפך איש זר והוא מערבב הצורות קרוב לראפון לכן נ' לסדרו כאן ועפ' דרך הזוהר ואם לא מצאתי בדבריו בסדר ספי' ונזכר גמליאל ולא נחשיאל • הספירה ה' לדעת הרמ' נע' הנזכר היא הסר סזכרתי עתה ולדעת רבים גם כן ולדעת הזוהר היא סמאל כי לדעתו סמאל

לילית הם כנגד יסור עולם ומלכות ועל אלו נאמר וחפרה הלכנה ונוסה
החמה וסמים כעשן מלחו והארץ כבגר תכלה : וכן נמצא בשמונים הבאונים
והקדמונים כי סמאל ולילית הם מזדווגים ונקרא חשך ואפלה והנה סמאל
הוא ידוע בדברי חז"ל וסמו מורה עליו שהוא מלשין סמיות כי הוא אסמא את
העינים : והנה יצחק שהסביר פנים לעשו סמאלה בו כחו של סמאל
ותבהין עיניו מראות והוא לשון סם מות סלוחמאת האל לכלכל העולם והוא
נחש הקדמון פי' אחר סודר ומורה אל לשון המקובלים הוא צמא תמיד
לעשות רע ומכסה באר מי מנוחות יסיר ומסקה צמא יחסיר ויזנח זנחו מי
הסלוח ולא מצא מנוח והבין זה * ואמר הרמב"ן ז"ל קבלתי שהוא המעורר
מרגלים ומכלכל הישיבות מכל הספירה וכל הנפאלים ממנו ומכל חיליו כלם
וסקרים וקלין ואינן עומדים בדבורם ומרמים בני אדם במראות כזבים
ומקטרגים ומעוררים מלחמות עם צח ישראל לא יסקר וכל * וחכמי
הקבלה האריכו בזה ואין כונתי עתה להאריך * הספירה הז' נקרא לילית
והיא סוף המצבה והקליפה האחרונה : וכתשוכת רב נחשון ורב נטרי ונאי
באוני עולם ז"ל שהוא לשון לילה ויללה ער באר אל"ס יללתה וכמדרשות אמר
הרבה עליה : והיא פועלת כח כל הכחות היא השפחה והיא כנגד המלכות
ואז אין מלכות מוגעת בחברתה אפי' כמלא נימא וכתב הרמב"ן ז"ל שצמא
במשורת הבאון הגדול והקדוש רבינו אלחנן ז"ל כי בכל מפלאת של מעלה
מעוררת מרגלים וקנאה ושנאה ועירכת עם המלכות קטיגורין תמיד והיא
מיללת יללה עצומה בתרענה להעיר תרועות כי אחרית יללת הנאן הרה ללל
אשר עד באר אל"ס יללתה כקול יללה כליל שמורים כי הוא לוי' כותן זמיר
כלילה וכל זה נעלם : וכתוב בתשוכת הבאונים הגז' כי השם המסמך לפניה
סמו שריאל המלך הגדול שבשדי וממשלתו היא גדולה בכל חדוסי פני רקיע
השמים ומאזילות השדה הזה ומשפיר זו באי' כל כחות השדים והלילין והרוח
הרעות נראין בנורות בני אדם ועל אלו אמרו שדומין לבני אדם ולמלאכי
השרת שאינן בדקות היצירה כמ' אביס וגם אינם בעובי הרכה כבני אדם
והאמת המזוויפים האירו גבירתה בה וקראוה ירוסלם של מעלה : ומימים
קדמונים עשולה כוונים וצלמים והנשים הארורות היו אומרות עליה ומאז
חדלנו לקטר למלאכת השמים והסך לה נסכים חשרנו כל ונפא' של עז הביאנו
חנה שמניק' את כנה והיא חנה ראשית שאל כי הקליפ מראה תחלה פעולתה
והיא לשון חיות ועינין לה כבני אנוש וכנה הוא המלך הגדול שבשדי והוא
אחר מן הילדים שהזכיר קהלת והרי אמו ילדתו מיללת וכוכה כי כחה
בכני ומשפר וסכנו בסוק השופרים * והפסוק אמר ויתגודדו כמשפטם :
בחדנות וכרמהים והמשכיל יבין וידע * ועוד יתכ' בע' סמאל נקרא

ערל וללית ערלה זרים הממונים עליה צמאים ולסתות מיהמרי המאחרים
ונסתרי הזוהר כתיב הסוד שכתב כגונא דאיהו מלכות קדישא הכי איהו
מלכות הרשעה כגונא דמילה איהו ערלה דתמן סמאל ערל וכת זיגו ערלה
נחש אשח זנונים לקבל ירכי קשיט מסטרא דמסאבו תאומיאל תומיאל
ולקבליהו אתמר תקומות יכסיומו וגו' לקבל עמנדא דאמצעיתא איהו בגיאל
דמתמן עוג מלך הבשן מסטרא דתריין דרועין אינון עיזיאל ארגיאל מתמן
אגזוכיה כי גאה גאה סוס ורובנו דמה בים • עיזיאל מתמן עזאל ומתמן
עזא ועזאל ואיהו חזריאל : יכרסמנה חזיר מיער ועליה נאמר ועל הדבך
תחיה ואיהו סעריאל דתמן נפערה בשין ואיהו עשו איש סעיר ומתמן
פער באשה ערוה • ועליה איתתקף ההוא דאיתמר ביה עזי וזמרת יה
יהי לי לטועה וז' איש מלחמה וז' שמו בל' • לקבל כינה דאתמר ביה אלף
כינה אלין אלופי עשו לקבל חכמה ארס דאיהו ארס בליעל • איש און
לעלא כתריאל לקבל כתרי עלין ומתמן כרת אכל אלין דעברין על אוריתא
ואינון כתריין תתאין אינון קליפין לעשר ספיראן ועשר ספירות מנחא
בגויהו ואלין קליפין אינון מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים כז' המעמיק
בדברים אלו וכיוצא בהן יוכל לעמוד על סוד שרי האומות ופרטי בני ארס
וסוד העבודות וכלל התורה ועוד יתבאר לפיכונותה ואתחיל בפרק אחר :

פרק ג

האמת עומק הענין הביא לבני ארס לבקש
דרכים לידע הנמצאים וגם כי הנביאים
פרסמו עונש וסכר לבין ולנפש וגו' ערן וגיהנם ויום הדין ועל זה נתיסרו
הדתות לא עמדו על ישות הנמצאים ובאו לבדות מלבס דתות מזויפות ודעו
כוזבות ואמוניות נסתות וגזרו על הנפש כי היא הכנה לבד מתחדשת עם
הגוף וסלמותה ביריעת המוסכלות ונמצאו כל מיני העבודות בטלות מזד
עצמן אם לא משום הכנות לרא ורוב טהן הכנות פחותות ודברים זרים לא
יכלס סכל משכיל אלא כדמויות מדומות כוזבות למעמיק בהם והוכרחו
לבפור בעקר עונש וסכר ותחיית המתים ויום הדין ועקרי הנמצאים ועקרי
הגסים והנפלאות ושמו ספר אלהים ותורת יי מכתב אלהים קדושים פלסתר
ודברים גסים מסך לעינים החלושים וספרי סכלותם ודמיונם חשך משחור
תארס סמו לאור בהיר והוא אור אורתא בהרת עזה יד כוחת מצור עת כסלב
מלמ האמת במקומה עומדת • ואם דלוננו מאד לעמוד על עקרי הדבריו ממ'
האמת יורה דרכו כי דרך האמת אין לה סיעור והכלל המקובל מחכמי'
הקבלה וחכמי התורה הוא זה כי כל הנמצאי' מסתלסלי' זה מזה ומכח ידי עני'
יד

הפנימות נמצאו כל העשירות אלו מאלו עד בואן למרככות התחתונות
 ובהם יש פנים וכנפים כל שכן בשור המדכנה והפנים הם הדברים הפנימי
 כמו שיתבאר והכנפים הם מעלות הצונות בהן נעלמות הפנים וכנפים
 מוסרפות כחות הטמאה ובהם נעלמות הצונות הפנימיות וכמו שנגזף מתכסה
 הנשמה בנעלמה כן שרי הטומאה הם והכתוב רמז פשטני את כתנתי
 איכבה א' בשנה וכו' וכונת הפסוק כי הכבוד הפנימי במשל היה אומר כמו
 שהכתנת בה נעלם האדם כן יש חכמה חיצונית בערכי עמי מתעלם בה
 ובשואפים בני אדם ושכינה מסתלקת הנה הכתונת שהוא רמז אל הכנפים
 היא פועלת ושדי הטומאה הנאחזים בה הם כועלים כשהגיע עת דודים
 נחבד סני הכרובים להגלות הכבוד נעלם ונתנה התורה ונשרשה האמת
 פשטני הכתנת הוא עד כי יומי שלמה האירו פני החכמה והטוב ויסב
 שלמה על כסא ילמך : וכן דחנתי רגלי שהטכופת כדכך שם רמז להמעת
 האחרות איכבה א' בשנה ואטכספס לומר שיחזור העולם לקלקלו ויעלם הכבוד
 ויחזור השקר לעולם : והאמת מחכמת תמים דעות שאי אפשר לעמוד
 עליה להמניא נמצאים לטוב מפאת כל הטוב וגם מעורבות בטוב ורע וגם
 רעות מכל פאה והכל הוצרך לתקון העולם ואת הכל עשה יפה בעתו ורשות
 א' הוא הכל וארון יחיד שומר ומשגיח והכל על פי הדין חלילה לחייה
 שום הפקר : ואחר שברא השם העליון המדור העליון העולם מעיני בני
 אדם ברא הגלגלים והמזלות והכוכבים דוגמא למרככות העליונות מהעולם
 הקדום והקליפה ולכן נמצאו כוכבים טובים ורעים מיוחדים לחים ואם נלרוח
 כמו הצורות העליוניות ועובר עבודה וזה העובדים לכחות ורוחות הטומאה
 עובדים ומסתחים לשמש ולירח ולמזלות וכל צבא הסמים ואחר הגלגלים
 והכוכבים ברא העולם הזה יותר עב וגם והוא מזר עצמו מת ומסתנה ומבח
 העולם העליון נמצא ועל מעלותיו ויפודיו והוא חומר מוכן עש' חכמת תמי
 דעות לעולמות האחרות ועל זה השרם נתיסרה התורה מטהור וטמא וטוב
 ורע וכל העולמות כמו שיתבאר והנה האדם הוא בעל שני יצרים ואם הוא
 א' כשיצר הטוב גובר היצר הרע מחליש וכן הפך וכפ' יציר תולה היצר כמלך
 על כסאו כלומר כמו המלך שהוא על כסאו פונה אל הכל והכל פונה אליו כן
 בתקשרו בו כל הצורות והוא כולל את כלם זה רמז אל הכח הכולל :
 ובשפר הכהיר טהור דמות דיוקנו של הקדוש ברוך הוא גלגל בשנה כמלך
 במדינה שאינו כולל כל כך אך גלגל השמש בשנה אחת נומדת כל מהלכו והוא
 בין הגלגלים כמלך במדינה לב כנפשו כמלך במלחמה שיש לו עוזרים מזר א'
 ושואפים מזר אחר והס יצר טוב ויצר רע ואמרו ז' בני סמו צפוני ומבול
 ואמא ושמות אחרות על שם אקורו ונתנה לאדם בחירה לבחור איזה שירצה

סבאמר הן האדם היה באחד ממנו כלומר היה לו כח להטות לאחת מחלקיו
 או לדרך הטוב או לדרך הרע וכן אצל מלמד שנתן לפניו דרך החיים ודרך
 המות ואצל בספר יצירה חזר הגלגל פנים ואחור להיות ענג בנגע כו' האותיות
 הם אחדים אלא לפי מקומם וצדופן יסתנה הדבר כי הרשות אחד אך אלהו
 עשה פיראנו מלפניו וברא העולם העליון וסדר בו צורותיו ועשאו מנחם
 לעולם הזה ועל זה אמר איזהו גבור הכינס את יצרו והכתוב אמר אם רוח
 המושל יעלה עליון מקומך אל תנח והוא כי האדם כמו כלי לעולם העליון
 ומחשבותיו קסורין בעליונים ואין ספק כי השועל הרע ונמשך אחר התאוה
 מצד התקשרו בעליונים הוא ולזה אין גבור כמוהו שהוא מנח מערכת הרע
 כי אין לו איזה ברזל ממנו והוא מושל עליו גם קראו מלך גדול ואמרו רזל
 בסודותיהם זה סמאל ומה שאמרו חז"ל הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העברה
 שמצוה גוררת מצוה ועברה וכו' ששבר מצוה מז הוכו לזה כווננו כי יש ביד
 להטית לאיזה צד סירצה ולעולם ישתוקק וירון וישים מבמתו לטהר לעשות
 אפילו מצוה קלה כי בהיקנה פרקליט אחד וימשך אחר עולם הקדש כי הבא
 לטהר מסייעים אותו ויהיה בורח מן העברה כי העברה היא מרחקתו מהטוב
 ומוסבו אחר הרע והיא מקיס כחות הטומאה וכמו שבהתחבר האדם עם
 הנקבה באין תולדות ונתן הצורות כחשן ועליון נתן צורה בולד כפי החמר
 ומוליד כן כפציל הטובות מעורר עולם הטוב ויצר הטוב וכעשות הרע
 וכפועלו הרע מעורר הרע עליו וזה סבת הריבות וזה שמצוה גוררת מצוה
 כלומר כח המצוה יתעורר עליו ויקנה לו קנין סימך אחריו והעברה היא
 סבת ההתרחקות כי יעבירו מהעולם הטוב וידבק ברע או לרשע רע
 וחזר לפרס עוד ששבר מצוה מזיה כלל שכל מציה יש לה מקום בטוב ובעולם
 בכל טוב ובשבר המצוה יקנה לעצמו הטוב הנקרא מצוה וכן בעשן העברה
 יקנה הרע ויתקשר עמו הרע ככלב ומעשה הלהט החרב הנזכר בתורה לזה
 דמו כי כמו הלהט המתהפך כן יש עץ הדעת והרע כי גם כי דמות אחד יש
 ואין עוד חס ושלום אבל יש חכמה מתהפכת לסני הצדדין לטוב ולרע
 הטוב פונה לפניו העליונים והרע נתרחקה ממנו פונה אל האחרים :
 אצל בסודותיהם פעמים אנשים ופעמים נשים פעמים רוחות והיא משל
 הסבויים ובסתריהם ואלהו דפיקו רען הדעת טוב ורע דמהאי אתרי ויצר
 טוב ויצר רע ואלהו רזא דלהט החרב המתהפכת דאתהפך מנחם למטה
 וממטה לנחם דפיקו דיצה טוב אחזי בריא ונחם ואסתותא דכל אברים ודפיקו
 דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברים דנחם וכל דאליס גבר אי מתגברין וכלאין
 אתהפך מנחם למטה ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא איתסי ואי מתגברין
 חובין אתהפך ממטה לנחם ונשך כל אברים בכמה נשיכין ומענין בההוא

השער הה הפרק הר

זמנא אתמר אין קול ענות גבורה קול ענות אנכי שומע • קול ענויה
 דקול דרפיקורכי מדעי דגלותא ואית דפיקו מאלנא דאיהו ביש לית ביה
 טב כלל דמיניה נפיק רוח סערה דאפעיר ביה גופא דברכש ואתמר ביה רוח
 חזק מפרק הרים ומסכר סלעים דאינון עלענת רגפא והאי איהו כפיק בזרן
 ולית ליה שעיר גביה והאניה חשבה להסכר והאי דפיקו סליק בגלגליס
 ונחית בימא דאינון עשר כתרין תתאין כגונא דאיהו מלכות קדישא הכי
 איהו מלכות דשיעא וכו' : המתבונן היטב בדברים הללו יבין סוד העולם
 והנה המאור הגדול רשבו בפריש בין עץ הדעת טוב ורע לעץ הרע כלוהוא
 כי עץ הדעת טוב ורע מושרש במעלות החזיונות ונקרא כנפים • ועוד יש
 אצילות אחר כלומר רע ומר כי ספירות כדמיון הראשונות שהן עשרה :
 עוד כתוב בספר הזוהר אית עץ דענפין דיליה מתיקאן ועץ דענפין דיליה
 מדירן ואית מיס מתיקן ומיס מדירן דא לקבל דא ענר קבה ואית דאית
 ביה פלג מיניה מתיקן ופלג מיניה מדירן ודא עץ הדעת טוב ורע כגונא
 דבשפא מערב באברא ואית אילנא דקליפין קשין לבר ומנחא מתיקא מלגא
 הכי תסכח ברש מפומי דאיהו מפיק מלכד ביש וטב בלביה מלגא ואית
 מפומי טב ולביה ביש האי איהו עץ הדעת טוב ורע הבא מקנן נחש דמאי
 הכי איהו ברש דתסכח ליה גופיה ספיר נסמין דליה שפירין בלהו כמדה
 ונשמתייה נחש חייבא מלגא ותסכח ברש גופיה ביש בכל סמין דליה
 ונשמתי מלגא שפירא דא איהו דריק ורע לו אבל מאן דאיהו טוב ורע מלגא
 איהו רשע וטוב לו בגין דלא יהבי ליה הולקא בעלמא דאתי : טב מלכד
 ומלגא ולבושיה דיליה ביש דא איהו עני ורוכב על חמור : טב מלגא ולבושיה
 דיליה ביש ספיר מלכד עליה אתמר : דאיתי עבדים על סוסים וכלא
 אשתמורע בעיכדוי דברש מאן דאיהו מלגא • ולאן למגנא אוקמוה קדמאי
 אין המדרש עקר אלא המעשה הוא עקת דשטיין מסתבלין בגופא דאיהו
 לבושיה וכו' • כתבתי כל זה למפכיל אס יוכל לעמוד על דעת התורה על
 מה נתיסדה :

פרק ד

זקני המקובלים הקדושי' וגאונ' עולם הסכימו
 כי כמו שהאבות הקדושים אברהם ויצחק
 זה מדתו מדת החסד וזה מדתו מדת הגבורה כן ישמעאל ואדרום מושרשים
 בשני שרשים ועקריהם בסוד הקליפה זה לימין וזה לשמאל ישמעאל בשמרי
 הימין ואדרום בשמרי השמאל וכא' מאלוהוא כללם לכלול בהם שאר האומות
 וכן כמא בספר הזוהר אלא שישמעאל טוב ממנו כמו שמדת החסד היא
 למעלה ממדת הגבורה ער שישמעאל הוא מסך בין האור ובין החשך ולכן
 באמר ולישמעאל שמעתין וכו' ידו בכל : והנה מהיותו ישמעאל בסוד הקליפה

ואם בראשונה הקדושה לקדש כתיב ותקל גבירתה בעיניה • והגאונים
העמוקים בשמרי התורה כתבו זה לשונם יש קבלה ואין אדם יכול לפרש
נשרה והגר יוכיחו והסימן ואקל בעיניה כי העת ששרה לא ילדה והוא רמז
לזמן שהכבוד חסוק בישראל לא היה לו עת דודים להתחבר עם הכבוד העליון
והוא סוד היות תחלה האמהות הקדושות עקרות כי עולם הקליפה פועל
ושפחה תירם גבירתה וכאשר נולד יצחק הצדיק וראתה לכן השפחה מנחק
וקבלו חזל כי יצא ממחיצת הסיב לתרבות רעה ועבודה זרה כמו שאמר
ויק ומו לנחק כי חלילה לאל מרשע ואין לחשוד הצדקת ויטכס השם על ידה
אם לא ראתה יצא לתרבות רעה : וחזל אמרו נתן אברהם מתנות שונות
הטומאה מסר להם : האמת כי אברהם לא ראם בהם קיום שיתקיימו
באלהות השם כמו בזרע יצחק המיוחד שגאמר כי יצחק יקרא לך זרע ולא
כל יצחק ואם חזל הסכימו על שיסמאל עשה תשובה והכיר מעלת יצחק
והאמת כונתם כי באחרית הימים ישוכו בני ישמעאל בתשובה כי הם יותר
קרובים והיו גרים כשהפך חל עמי' ספה בדורה לקרא כלם בשם יי : גם
חזל אמר כי העבוד הראשון הפילו הגר כי הבנייה בו שרה עין הרע וכלי
הוא אמת ולזה כווננו והתורה העירה כי עשו לקח את נשיו מכנות כנען •
וחזל כי לקח מינו כי בני כנען הם עבדים בני הנחש הארור הנחש הקדמוני
ספתה לראש הנבראים השפלים ועל כן קללו השם ועשאו עבד עבדים
ולעתיד העיד הכתיב ולא יהיה כנעני עבד • ובעצמי אמר ואת אחיך תעבד
ואת עשו שגאמי ולא יהיה שריר לבית עשו ועל זה חזל כל עוף לבדו יסבין
ובן אדם עם דומה לו ולא לחנם הלך זריר אצל עורב אלא מפני שהוא מינו
והנה מתחלה נקרא אשת עשו הראשונה יהודית ושנה שמה לסוד התפוכות
והנחש המתהפך שמו ופעולתו כל שכן למעלה וכנגד אלגו שתי הנשים רמז
הכתוב שני נשמי בת אדום יושבת בארץ עוז : תם עינך בת ציון פקר עינך
בת אדום כו בתרגום רב יוסף וכתיב עוד כי כאשר ראה עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו וכו' ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם מזר
הימין והנה עשו נתקשר בשמרי הימין והשמאל וכאן רמז לכני ישמעאל
וזיף בני ישמעאל ולכן חזל הוסיף רשעה על רשעה כי מלכות ישמעאל זיף
ונקרא מתחלה מחלת וחזר נקרא שמה בסמת ולכן נמצא כתפוכ' רב נחשין ורב
נאדונוי האגזל זמנין שלילית המלכה אם השדיו והרוחו כלתושל שר אדום
לזמנין דכלתו מחלת בת ישמעאל ולמדנו משמוס קטן ושמוס גדול שלילית דל'
לילה ולילה וקבלו חזל שחלת בת ישמעאל מקדדת לפני סמאל בתשח שד' כמני'
סלה קדושי' כלסוננו של הבה ולילי' מילל' למדבר נורא בתפ' שדים כמנין סלה
מילל' ער שמתחלה הקדישוכו ואלו דברים סתומי' מקובלי' עד מפי אדון

הנביאים וכלל כונתם כי התורה רמזה על שרשי המלכויות והמלכויות מוסרמי
זה בקליפת הימין וזה בקליפת הסמאל ויחסר ולכן מיוחס לנגון ולשמחה
וכן נמצאו בני ישמעאל וזה מיוחס לדין ויללה וכן כתיב וסכבו כפוק הכופר
והנה פני כתות אלו מיוחסים עתה אחר בני ישמעאל והנה הם בעבודתם
ובנימוסיהם ובאמונותיהם ואם הם אחים על דרך הפרש הנור המקטרג
המזייף ובית המקדש החרב בעונותינו על כנף סקון סומם והוא אדום
וישמעאל • והנה ספר דניאל בחלום נבוכדנצר הסמיל מלכות ככל לזהב
ומדי ופרס לבסוף הם ומים וליגן לנחבת אבר ולאדום וישמעאל לברזל ולחרס
וכלו מוסר הארץ ומלכו פליגא להיו בה הוא כח סמאל בכלו • ולכן ועלו
מוסיעים בהר ציון וכו' כי כשכני עשו יסופו אין ששן ואין פגע דע וקבלו
מחבמי ישראל כי כספירות הקליפות ים מצד הימין עשרה ובסמאל עשרה
ואולם לא חשו עמוקי המקובלים למנות אלא עשרה כמו בכתיבתי : וכספר
הזוהר מצאתי ואמר פס כי מה פכתוב ולאכיו סלח כזאת עשרה חמורים
ועשר אתינות רמז לזה לומר כי מצרים היו כס כל ידיעות הטומאה והשקר
כי כס הקפס והבסוף וכמו שזאת נחלת עכריו וצדקתם היא השכינה הקדושה
הנכללת בו מדרגות קדושות גם השפחה נעשרה וכלעס הרשע כמו בסמאל
לכן היה עושה כשפינו על ידי האתון ואברהם אבינו היה רוכב בזכר קליפת
חימין להורות כי הרוכבים עליו הם הראשונים הקדושים וחז' אמר בסתריהם
מזמרה ראשונה חמור כיער והכתוב אמר על שרשי האומות אשר נסר
חמורים בשרם : וברכת יעקב אבינו ע'ה לבניו ליהודה ולמשיח בנו אשרי
לבן עירה הוא צד הימין והגבן הוא גפן ממזרים תסיע : ולסדקה בני
אתינו הוא הסמאל וזכריה הנביא עליו השלום אמר עני ורוכב על המור ועל
עיר כן אתינות • וקבלו חבמי ישראל כי דור עליו השלום כשהזכיר סיד
המלכויות בהלל והזכיר ד' סבובים כג' ד' מלכויות וד' מחיצות וד' קליפות
ואמר טוב לחסות ביי והוא רמז אל כח השם העליון הנעלם מכטום באדם
הוא הנרתק ומגיע לכחו של אדום טוב לחסות ביי מכטום בנדיב' הכח פנו
כשרם שרו של ישמעאל •

פרק ה

מצאתי בספר הזוהר סדור השבע ספירות
היכלות של ספיר המלכות מכוונות כנגד

ההיכלות הפנימיות והאריך בהם והראה סוד הנבואה וקסור הנמצא וסוד
העבודות וכלל היכל האריך ואח' סדר שבע היכלות שכתבן בסוד
הטומאה והכני כותב ראפי דברים כשסיים ה' היכלות קדושים כתב ז' עד
הבא אשתכללו היכלין בסטרא דקדושא זכאה חולקיה מאן דאודהר בהו
וידע ליחדא שמויה קדישא שמא דמאריה כדקא יאות זכאה איהו בעלמא הדין
ובעלמא

ונעלמ' דאיתי' ר' סמע' פתח והמה כארס עברו כר' מאן יגלה עפרא מעינך
 ארס קדמאה דקורסא בריך הוא פקיד לך על פקורא חדא ולא יכלת לקיימ
 ביה בגין דאתפתית על מילין בסיף דאיסטי לך הוא חיובא בישא דכתי
 והנחם היה ערום וכו' בגין כך איתפתית אבתריה וגרמת מותא לך וכלל אינון
 תולדין דנפקין מינך : תח כל מאן דאתפתא אבתריה ונחית לגבי כרגעא
 חדא יתעביד לגביה : דור הנה נעין קיומיה במקורא דמיון נכעין וכד
 אידחיא לארעא אחרא ונעירין ליה אעפ"י דנחת מדרגו עד דרגא תתאה
 קס בקיומיה ולא עאל בסטרא אחרא ואסתמדר גיה כתיב ואולם חי אני ו
 וחי נפסך כי כפסע ביני ובין המות דהא נחת בדרגו עד דהיה ביה נהאי
 שעורא : וזכאה חולקיה מאן דאסתמר מההוא סטרא בישא ומכל אינון
 דרגין דההוא סטרא דמשתכחי בעלמא דכמה סטרין ודרגין אית ליה ליצר
 הרע נחם עקלתון סטן מלאך המות יצר הרע בגין דאף על גב דשמהן אין
 אקרי סבע שמהן אית ליה רע טמא סטן סוכא אכן מכסול ערל
 צפוני אילין אינון סבע שמהן לקבל ז' דרגין דהיכלין דכלהו סטר מסאבא
 כדקאמרן לקבל אנון סבע שמהן דאקרי בהון גיהנס אתר דאיתרנו ביה
 חייבין דעלמא ואלין אינון בור שחת דומה טיט היון סאול זלמות
 ארץ תחתית כל אלין אינון דרגין אלין לקבל אלין . והא אוקימנא דכמה
 דאית דרגין והיכלין לסטר קדושה הכי נמי לסטר מסאבא וכלהו מסתבחי
 ושלטי בעלמא בסטר שמאלא : ז' היכלין אינון דאינון לקבל ז' שמהן דאקרי
 בהו יצר הרע ולקבל ז' שמהן דאקרי בהו גיהנס וכלהו קיימי לאסטאע עלמא
 ולרינא בישא ולסאבא בני נשא אינון דרכי בהו ולא אסתמרן ארחהו בהאי
 עלמא מאן דאיתי לאירכא בסטרא דרכי מדכאין ליה בההוא רזא דמהימנ' ו
 דכמה דרגין אינון וכמה ממנן דכלהו קיימי לקרבא ליה לברנש לפולחניה
 דקורסא בריך הנה לרכאה ליה . ומאן דאיתי לאסתאבא מסאבין ליה בההוא
 סטר אחרא דאיהו מסאבא דהא כמה דרגין וכמה ממנן כללהו קיימי ל
 לסאבא לון לבני נשא מאן דקרב להו ואיתי לאמסכא בתר ההוא סטרא
 הנה למדנו מכאן בא לטהר מסייעין אותומה רצו בו וכו' לטמא פתחין
 לנו כי לפתח חטאת רובץ וקרוכ הוא הארס מצד החומר אל רוח הטומאה
 וכספר הבהיר כתובין אותן הפתחין ולמדנו מצוה גוררת מצוה וכולי ושסכר
 מצוה מצוה עוד כתוב סס מי גבר יהיה ולא יראה מות וכו' מאן איהו ברנש
 דאתברי בעלמא דלא יחמי מותא ההוא דכל עלמא איתמסכאן אבתריה דהא
 בההוא זמנא דאיתי ברנש למיהב חושבניה למאריה עד לא יפק מהאי עלמא
 חמי ליה והא אוקמוה חלין שבעה היכלין דאינון ז' מדרגין דגיהנס תריסר
 ירחין אקרון בגין דהא כמה דאית לסטר דכיו לסטר מהימנותא תריסר

ירחיץ קדושין הכי נמי לסטרא דא אחרא תריסר ירחין דחייבא אתרנין
כחדה בהו ונשמתא דלהון אתרנת בהו ומנה ז' היכלו היכל הראשון מלמטה
למעלה בוד והיא שמות מקצת הראשים ראשי מלאכי משחית והנדונים על
ידם על עזרות ידועות ואם שם כי כרוז יוצא בכל הרקיעי כשחוטא בעברות
ידועותיו ליה לפליגא דסטא בתר אל זר ופלח לאל אח' ושר של היכל זה נקרא
סגן ושמות אחרות: היכל שני נקרא שחת ושם ראשי טומאה ידועים דנים
לכני אדם על מעסיהם רעים כגון גלוי עריות ומשטיכין לבני אדם שימשכו
אחר זנות ושם סוד כוס התרעלה והם מדרגות משחיתים משטיכין האדם
ואחר כך מענישים אותו ושם סוד הכשפים ושמות הטומאה וכשוק בלעם
ואיך היה מכסף על ידי בניית אתונו וכמו שאמרנו ז' שפורה טומאה עליו
והיה פועל בחדשיו * ואמר כי מנר היכל זה יוצאי שתי רוחות ומשוגגות
בעולם ומשחקים בבני אדם ונראין בחלום לבני אדם כנשים יפות ומתהפכין
פעמים אנשים ופעמים נשים ועל היכל זה אמר שלמה עליו השלום לשמרך
מאסה זרה וכו' * היכל ג' יותר חסיד ונקרא דומה וכאן מלאכי משחית
ואף נחמה שאמר משה עליהם כי יגורתי משני האף והחמה וכאן נדונים כל
אותם שלא הגיעו לעשרים והם מכין יבשנה כמו שאמרנו ז' דבר של מעלה בד'
הקדוש אינו מעניש פחות מכן כ' וכאן ממניין הממשיכים לאדם לדבר לפון
הרע מליין אותו * היכל ד' נקרא חובה כנגד היכל הזכות כי היכל הזכות
הוא היכל של גבורה וכבר אול' בדיני נפשות פותחין בזכות וכו' ההפך ונקרא
גיטקין ואכן מכשול וכיום זה אם נדון האדם לחיים הכריע היכל הזכות
ואם למיתה זה ההיכל המתדבק אחר הטוב ידבק בהיכל הזכות ונצול בשיר
של פנעים ואם ימשך אחר סטרא אחרא זה דורף אחריה וזהב נגלים כל
הנקרא אלים אחרים וכל מפתי בני אדם אחרי תענוגי העולם הזה ואחר
כיאוף ובאמצעות היכל זה כח אחר נקרא נגע מזה יוצא אחר הנקרא נגע
זרען ועגמד לשמא בני לשון הרע והוא ממנה על מבזה שינג שבת כי תמור'
ענג נגע וכאן מלאכי רעים ונקראים אוררי יום והם מעוררים לליתתן נחם
עקלתון והם כחות פולטות כשעית ידועות ורגעים: ואיוב בצערו קלל
יומו בתחלה ואחר כך אמר יקבנהו אוררי יום העתידים עורר ליתתן * היכל
ה' נקרא סאל מנר ערל וזהו כנגד היכל אהבה וקשור הטוב ותחלת היחוד
זהו סוד האהבה שנאמר ואיבה אשית והוא מקטוג לעולם ונקרא שר אחר
ממנו שנרד מזה המקום יוצאים הרוענים ומחייבי המתות והולכים אחר
לחם החרב המתהפכת ככאן יש שתי רוחות נקראים שור וכפן הוא שנאמר
לשור ולכפן תשחק ומחת הארץ כי תבא והוא כי האחד ממנה על הרעב
והאחר שם סאל לא ישבע הפך כרבת י' היא תעשיר והוא סוד ההפך

ובסאדס עישה חסד עם בני אדם ומאכיל לעני ומסקהו מעורר מדת החסד
והנדיבות ומונע לחלו : בזה היכל ממשיכים הערלה
ומעבדים אותן ויחיה אחת ממנה בה שבקשה להרוג את משה עד סנפורה
לקחה צור : בכאן מראים פנים טובים לבני העולם בעבודות ומשגיגין
אותן ואחר כך מעביטין אותן שצאמר ואחריתה מרה כלענה : כאן עפר
החטאת ועפר קרקע המסכן להסקות לסוטה ממזי המרים הפך מים קדושים
כי כאן סוד הערלה והמלה להשמר מפעולות הערלה . כאן עבודת בני
אדם . היכל אסית מכון כנגד היכל הרצון ששם ארבע חיות המרכבה
במשלנו לארבעה פערים גם כאן ארבעה מלאכי חבלה גדולים אחד נקרא
מות והב' כלמות השלישי רע והרביעי אפל ואלו מתחברין ונקרא זה היכל
אשת מרנים וכית חבר הם מתחברין להרע לבני אדם תמיד . וכאן כל
העיונין של העולם הזה וגורם האדם עליהם מהעונמים ועל זה צאמר נפת
תופנה שפתי זרה וכו' אל תחמוד יפיה בלבבך סית זונה וכו' בכיתה לא
ישכנו רגליה כי אצל כל פנה תארוך לצור את הטפסים . והחזיקה בו וכו' ו
וכעדרות כשיקות סוכא והנה היכלו העומד לגרם האדם מגן ערן וכשעת
מיתה אחד משרי היכל זה עומד עליו ונגלה לו בגלימא כפיסא דאשא וחרכא
סנא בידיה וכשמתא אתבלבלת ונעקרה ממקומה בחטאיה ונענשת וכולי :
פר' דמסלי' פי' אותה על היכל זה . היכל שבני נקרא צפוני וארץ תחתית
וכן סוד סחטה ענבים שאול על אדם הראשון גם וישת מן היין פמורה על
טעותם וכחששם אחר הנמצאו טענו ונמצאו אחריהם : והיכל זה מלאכי
חבלה הרבה גם מהנזר הזה רוחות ידועות אמצעות בין הקדש ובין החול
ופורחין באויר על דרך ההעלם לעשות נסים לבני אדם ולהצילם מבני הכת
הזאת : זהו מה שהיתה כונתי ללקוט מאורך הספר ההוא והמסכיל הקרא
אלהיו ידע מה שנתחכם מורה הנבוכים בדברי בטלים שבאו
לו בדמנת נבואה כי כח החומר לבד הוא שכל עליו
הוא הסטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות וכן
יורד ומשטיין נוטל רשות ונוטל נשמה
סה' שוא ודבר כזב כי יש שטן
ומלאך המות והם
הפועלי' וממנו
נאצל היצר
הרע באדם בעזרת
האל עזר
יתב'

שער הששי

פרק א

אחרי אשר כתבתי ראשי דברים כנמצאים
העליונים לפי מה שמצאתי לקדמונים והוא
רעת התורה אכתוב מה שתשיגודי מתוך ספריהם כנפש האדם ואם ידאתי
לבטת אליה מסבות רבות וידעתי כי העמידה על דברים אלו עד יערה עלינו
רוח ממרום קשה מאד כי צריך בזה יותר מכל מה שקדם נביא מורה לנו את
הדרך אשר נעלה בה ומי יודע אם יש כח לנביא להשיגו על אופנו אף כי
ללמדו אך אחת היא על כן כאתי במשעול כדמי עין גדי לקרב אל הסכל
קבלת התורה בעיני ושכר הנפש על פעולתה וגן עדן וגיהנם ויום הדין
ותחיית המתים כאשר קבלו קדמוננו ולהעיר על מה שנמצא לחכמי ישראל
הקדושים כנפש ואני מחלה פני המתבונן בדברי כי אם ירא' שיתקדר דעתו
עליו הנה מה טוב ומה נעים ואם לאו לא יהיה גבול הקבלה ולא ימאסנה
ויאמן על דרך אמונה אמונות אלו המפורסמות וישים אשם אל שכלנו כי אף
ידו מגעת לעמוד על הדבר איני צריך לחזור ולהאריך מי הביאני עד הלום
כי ידוע כי הראגה הגדולה מחצי המתפלספים הנודים על יי ועל תורתו
דברים אשר סותרים אותה הם הרהיבנו שם הדבר כאשר סברו כנפש היות'
אכנה למושכלות ועל דרך שנכתב לא נשאר לנו תורה אבל הוא פכלות
והרועה לחבר בינס ובין מהתורה רועה לחבר שני הפכים כנושא אחד
והאמת למי שלכו רואה בקרבו גם כי נפת תטופנה שפתי זרה כי זה טבע
המינות המושך הלככות ישב במארב חסרים אין ראיה כלל על דבריהם
ואף כי מופת כל סכן לסוכרים שהיא נאכדת באכדן הגוף מפני היות הכנה
מכח הגלגל ואין המכוון להאריך בזה והרועה לעמוד מזד' דעתו על דברים
אלו הוא רועה להכריח הנמנעות והנה כדריאת יתום קטן יכהלו הרעיונים
אף כי לדעת הדריה הנכבדת כולם אלהים והאפס כל סגנע אלהים בקרבו
הוא מחוייב לו והוכרח להאמין שהנפש היא עצם אשר לא תתום לעד יודעת
משגת נשכרת ונענשת כדריה של גיהנם ונשכרת בגן עדן על מעשיה
ואם יוכל להשיג יותר הנה מה טוב ומה נעים ואם לא יוכל לא יזד' להכחיש
התורה והקבלה ואחר הקדמה זו אומר כי כבר הקדמנו סוד השכלים
הנבדלים הנכללים כשם העלין הנעלם הוא הכל ולמעל' מכל הוא עלת העלג'
כלם וכן סוד' ספירות וסוד המלאכים והסכמת חכמי התורה היותם בעלי
צורה דקה מן הדקה אינן מוחשות מסכילים ויודעים את יי ואם אינן פכלים
נבדלים בראיות כרורות מן הנכונאה ודברי חזל ואחר ככרא זו נמשכת סוד

נפש האדם ואינה שכל נכדל ולא הכנה ודעת חכמי הקבלה וזקניה כי גופי
התחתונים שואכים מן הפרטים הראשונים והנה מן המרכבות העליונות
באות נפשות בני אדם גם נפשות הבעלי חיים באות מהמרכבות התחתונות
כל מין ומין למינהו בסוד הטמא והטהור עד שבאו בספרי הקדושים ממנו
עשר מעלות מיני חיות טהורות כנגד עשרה מעלות חזונות שהן רמיון מלכות
סלמעלה מהן וכלן על פי החכמה העליונה : ועוד יתבאר כי לא לחנם
בחר השם לקרבן מה שבחר ופסל מה שפסל וטהר מה שטהר כשבעה •
וכבר כתבתי כי העולם הזה הוא כלי להוציא הפעולות העולם העליון ובכמה
מקומות אמרו רבותינו ז"ל כי אלמלא ישראל והתורה לא נברא העולם וחז"ל
אמרו במאמר במוחלט שכינה בישראל צורך גבוה : ואם צריך פירוש ארוך
וכבר רמזתי אליו כי חלילה לארון כל העולמים ולשמו הגדול והקדוש מכל
זה ואתה דעיהתבונן כי כל נפשות בני אדם אינן על תכונה אחת חלילה
אבל מעלותיהן אינן שוות פמו שכני אדם אינן שווין כי נפש מרע"ה ונפש
הרשע הפחות שבעולם אינן שוות ואל תאמין לדברי המתפתים בסכלותם
כיהחלוק הוא כפי ההגות המתפס אבל כמו שיש חלוק בין נורוניהם
החזונות כן יש חלוק בפנימיות בעצמם וכבר כתוב למעלה מה שכתב הר'
חסדאי ז"ל מקום אנילות נשמות הנביאים ובעלי רוח הקדש וגיוותיהם יהשכל
יורה על דבריהם כי יעקב ועשו נולדו מטפה אחת ובסעה אחת נוצרו ומכל
מקום מעבור אחד היו והנה כל מסכיל יראה המרחק שביניהם במחשבותם
ודעותם והיותם בטבעם הפכיים ושונאים זה לזה והתורה העידה שני
לאומים ממיצח יפרדו ולאוח מלאוס ואמץ וכי סלקא דעתך כי הסכע
הנספע מהגלגל או השכל הפועל בגוף ובטפה היה סוה לגמרי לזה הנוצר
ולכלל האומה עד סוף כל הדורות עד שיהיה מרחק זה ביניהם אולם כאשר
באמר כי צורות בני אדם נאצלות או נמצאות והמרכבות העליונות ובמרכבו
יש חלוק ושנוי ביניהם כמו שנראה בכללי העולם הזה ופרטיו וכמו שכתבתי
למעלה יבא הדבר על נכון ואם אמת שיהיה אלפי אלפי אלפים ממנו מזה
מהמושג לנו וזה עקר וסוד שהכל תלוי בו והוא סוד ספר הים כ"א ז"ל
שכשנעל ממנו סוד ספר הים לא עמדו חכמי על החכמה בבין אצל לאצל
היו לחכמי כמה וכמה ספרי' והן יוחסו' לדברי הימ' כבני בנימ' והאמ' חכמת'
היתה בסוף המרכבה והידיעות והנה ע"כ פס סידורו למצרים קבלו יקדמוני'
הקדושים שהיו כנגד ע' שמות של הנה' וכנגדן אמר ע' פנים לתורה שעריו'
ארמונו לזה ובהן וכנגדן נבראו ע' מלכים המקיפי כסא הכבו' כמו באמ'
בפרקי רבי אליעזר : וכנגדן נפרדו בקליפה בסוד הקליפה המוכרעת
באדם ויסמעאל שבעים שרים : ובספר דניאל מיכאל מרכס ובר מלכות

פרס וסדר מלכותיו : ופירק רבי אל עזר אמ' והנה מלאכי אלהים עולים
 ויורדים בו שראה שרכל עולה ע' ענקים ויורד וסדר מלכות פרס נכ' וסדר יון
 קפ' וסדר ארנס עולה ואינו יורד משל נאורך שמשלתו והנה יי נכב עליו ואמ'
 אך אל שאל תורד אס תנבית כנשר וכבר כתבתי כי אי אפשר להיות זה
 על פי מערכת הככבים : וכמדרש שלחל נמצא כי שאל רבי אליעזר הגדול
 לרבן יוחנן ב' סוד פסוק וימלך תחתיו הדר וכו' והוא משינה משאר מלכי
 אדום ונמצא בתורה הדר ולא קוזבר שם מיתה : וכרנרי הימים הדר ושם
 קוזבר מיתה כמו בפסוק וגם הזכיר שם אשקו ולא באחרים והשיב שהיה לו
 בנר' מאלות הלכות פסוקות מסתרי תורה : ורבי שמעון ב' לעת פטירתו
 גלה כי כאן סוד שרש אדום ועליהם אמרו ז' בונה עולמות ומחדיכן בסוד
 הקלפה ובפסוק וידו אוחזת בעקב עשו רמז לזה ואזל כי שאלו זקני רומי
 לחבמי ישראל אחרינו מי יקח המלכות הראה וידו אוחזת בעקב עשו וזה
 הפסוק רומי רין הניאן לי ואמר רביאל על השרשי' ומה הם ומלכיהם למטה
 מהערא מלכין ומחזקס מלכין על מלכי ישראל שנא' ויקבלון מלכותא קדישי
 עליונין והנה אז הופיע הכבוד העליון ויפשוט הכתית והכופים המסתירים
 כענין ולא יבא עוד מוריד והנה בפסוק ההוא סוד האצילות ממדת החסד
 עד המלכות כי האכות הקדושים וזרעם מושרשים בהן והמלכות כמו של
 דוד וחלינה ללומר כל זה לולי הקבלה המסורה עד מפי אדון כל הנביאים

פרק ב

לדעת חכמי הקבלה והמשנה אין הנפשות
 מתחדשות עם הגופים כי קודם בריאת
 העולם המורגש נמצאו ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכ' עם המלך במלאכתו
 יש בו שם עם מלך מלכי המלכים בנפשותיהם של צדיקים נתיעץ וכרא את
 העולם וכדו להתעלות הדבר שלא יחשוב האדם שמתחדשות עם הגשמים
 כאמר כאן • ועוד אמרו רבותינו זכרונם לברכה את אשר יסגיפה כי גם
 הנשמות פו' שם כלומר כונת רבותינו זכרונם לברכה היתה להורות על זה
 היסוד ואמרי רבים נמצאו לחכמים על זה הענין ולא ראיתי עתה
 להאריך בהם ועוד אביא בהם בסוד העבור בעזרת הנזר ומה שאמ' בערבנו
 שם נשמות ורומות עתידין להבראות הכונה על חבורם בגוף והנה אנשי
 כנסת הגדולה תקנו כשיקץ אדם משנתו לפי שחשינה אחת מששים במיתה
 לומר אלהי נשמה שכתת כי טהורה אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחת כי
 ואתה משמרה בקרבי וכו' הנה באמ' אתה יצרתה נראה שנברא קודם הגוף
 ונתנה בו אחר כך והיא היתה בטרם הגוף ואחר כך בגוף אחר כך בלי הגוף
 אחר תחזור לגוף לתחית המתים ומכרכת זו נתקיימו כמה שרשי' שהנפס

היתה טרם הגוף ויהיה בלתי נגבלת עד שתחזור לעתיד ליענש על מעשיה
ולקבל שכר וקיום אמנות תחיית המתים וכן תקנו שלא עשני עבד וגוי
ואשה והנה אין מקום לכרכה זו אלא בהיות הנפש לכרה ותוכל להתחבר
לגוף גוי או גוף אשה או עבד וחלילה להם לתקן שוא ודבר כזו וכמה הקפידו
על ברכה לנטלה אף כי לומר פקר וכאז ואמונות כוזבות כי אחר שתפלותנו
נתיסרו על פנות אלגומי יפקד על זה ואם הוא מסך להמון העם כדע' דרפי
הפקד לא מחכמה היה כל מתקנים שישימו עטניה למסכ' לים להסיג האמת
אף כי אנשי החקירה מעולם לא הסוו בגדרה ואשוב לעניני כי לא נחום
לאפיקורוס • הנה דעת חכמינו הקדושים והטהורים הנאים ואמוראים
וגאונים וכל מקובלי ישראל אשר האמינו בתורה ולא הספיקו כילרי נכרים
כי נפש האדם היא הויה דקה עד מאד אינה מוחשת כלל ומושגת באחד מן
ההרגשות מוצאה מהמדור העליון למעלה מעולם הגלגלים והמזל והכוכבים
המחשבה תופסת בה כי היא מן הצורות מצויירות הכתפסות במחשבות
והנמצאות מכח השרשים העליונים וכמו שהורה הנשיא הגדול הר' חסדאי
זכרו לברכה ואולם כמו שצורות בני האדם החצונות אינן שוות כך הן אינן
שוות וכמו שכני אדם אינן סוין ברעות וחבונותם והשגתם ומדותם ויגניניהם
כן הנפשות אינן שות כי הן נמשכות אחרי שהיהם והנה הסכימו
רבנותנו זכרם לברכה סמדת אברהם רבינו עליו השלום היתה חסד והיא
השפירה הראשונה לבנין ולכן נמשכו פעולותיו אחריה כמו שעור אאריך בו
ומדת יצחק הגבורה והדין וכן נמשכו פעולותיו וזהו סוד ופחד יצחק היה
לי ויסבע יעקב בפחד אביו ויעקב כשה' מן המדה האמצעי' וכשרם האחרון
ממנו מסתדגים כל הענפים נמשכו פעולותיו אחרי זה וזהו שתקנו אלהי
אברהם אהי יצחק ואהי יעקב המחבר אותם ועשו שהיה כחו בעול הקליפה
ובסמאל וככיו נמשכו פעולותיו הוא וזרעו אחריו ונדר שהיה כחו המלכות
מלכות הקדש לשפוט תכל כזרק לקח מדה זו וכאסך אחריה וחזל אמרו על
השור הנמרץ הזה בעקומך יושיכך ויש נפש באצלה מפנימיות השפירות
הפנימיות ויש מההצונות ויש מהכנפים ויש שעקרו מהטיב ויש שעקרו מן
מהרע ואמנם הנפש הנתונה לאדם ובהתחבר הזכר עם הנקבה ובהתחבר
צורותיהן הפנימיות כאשר גזרה חכמת הסם' שלא נודעה נתנה לו הנפש
מעץ הרעת והוא סוד יסוד עולם עם מלכות ומלכות נקרא תמונה כלולה
כוללת כל הצורות כי היא באצלת מכל המעלות וכה חדרים פנימיים מפנימי
נחזונים מחזונים וטוב ורע וכפי החכמה העליונה ניתנין הצורות מהם
פנימיות ומהם חצונות ונשמרו סרטי העליונים ליתן לכל צורה הראוי
לח • ונמצא באתרי הזוהר כי מה שאמר כל צדיק כותנין לו כפי

כבודו מדור לזה כווננו כי לכל נפש נותנין לה בהתחברה אל הגוף הראוי
 לה וכלל הדבר כי העלכות היא השכל השלם האחרון מכל הספירות והיא
 בעשר מעלותיהם הכלליים הפנימיים וגם החזונים קלפה להם בסוד עץ
 הדעת טוב ורע היא הנותנת הצורות וחול קבלו סם אחר והוא מורכב מכ
 דברים מורה על החומר והצורה ועליו אול מלאך הממונה על ההריון לילה
 סמו ונקרא מלאך עש' פעולתו בכח היריעות העליונות בתחתוני והוא למטה
 מ' מדות הנותנות למשה רבינו עליו השלום ונרמוז המרה למשכילי הדת
 בנקה לא ינקה פוקד עין וכל' כי זו מרת יב' כי יש' מדות כנגד' ספירות
 ועוד נכללו במלכות ג' מדות בעלמות והאחרון הוא סוד התמונות וממנה
 הממונה על ההריון ונותן לכל נשמה ונשמה חקה : וכלם מכל מקום נכללו
 ביצר טוב ורע . והנה אמשול לך משל הנה יש כאן כמה מיני מתכות וכלם
 יש כסף אמנם יש שכלו כסף אלא שיש בו מעט עופרת ואפשר ע' העופרת
 ליפסד הכסף . ויש שיש לו הרבה עופרת ויש שכלו עופרת לבד מעט כסף
 וכלו אפשר לשוב או לכסף או לעופרת . כמשל הזה בני אדם וכלם הם
 בעלי יצרים כי הכל נשתלשלו מכח העלכות . ואולם יש שכלו טוב אך יש
 בו הקלפה בהכרח כי בו נכנה הגוף . כי הנה אדם הראשון בנלם אלהים
 וחש' א' היש'או הנחש' ולאמלא היה בו כח להחט'או לא יכול לו וכך האמת
 כי כמו שכל בני אדם שוין ברמ' אברים דרך כלל וכל אבר ואבר הוא כלי
 לכח ידוע ואותו כח כנגד הכח העליון כן הכרח שיוכלו כלם בטוב ורע
 והנה בספר הזוהר נמצא כי המרה והכד והטחול הם כנגד ראשי הקליפות
 והנה נטלה המרה סה'א הגרועה מכלם טרפה ולא יוכל לחיות . וכך הרשע
 מכל בני אדם אף על פי שהוא מעץ הרע יש לו כח אם ישתדל שלא לעשות
 רע . ואם האמת מועטים הם המכריעים שרש הרע . ועל זה נאמר בספר
 יצירה לב נפס' כמלך במלחמה כמו המלך שיש לו עוזר' בני מלכותו ואויב'
 שכנגדו : כן האדם הוא בעל שני יצרים ואמר הבתוב טוב ארך אפי' מגבור
 ואול' איזהו גבור הבוכס את יצרו : והוא אמר על עצמו כשראה לשוב שחטא
 אצדתי אני בלבי כאשר לא יכולתי להכריח ליצר הרע ולכבשו במקרה הכס'
 גם אני יקרני ולמה חבמתי אני אז יותר . וחול נחלקו אם צדיקים במורים
 מעולים אם בעלי תשובה . ואמר שבמקום בעלי תשובה עומדין אין צדיקים
 גמורים יכולין לעמוד . והנה האמת האומן שידע לעשות מהס' כלי כסף
 זה אומן מסובח : וכפי' מצאתי בספר הזוהר כי קסי ערף ועזי פני' שברור
 הדבר כלו תלוי בסוד הנפס' כי נפס' הרשע אותה רע ואול' רמזו למשכילים
 בפסוק אשר קומטו בלא עת זה הסוד והנה המתפלספים סוכרים כי רעות
 בני אדם במדותיהם ורעותיהם הם ופעולותיהם הם לפי הכנותיהם במזג הגוף
 ותכונתו

ותכונתו כי הנפש טיה בכלם אבל הם לפי ההכנה וההרגל וכלמור : וחכמי
 התורה לפי קבלתם סוברים כי כל עניני האדם עקרו נמשכות אחר הנפש
 ואם הלמור יועיל ויפסיד וגם ההרגל ולפי שרשו ימשכו בני אדם ואולם יש
 יכולת באדם לשנותו : ואולם המעלות הגדולות כמו הנבואה והחכמה גסה
 עושר והממשלה הכל לפי השרש ואם אמת סיס בחירה לאדם להוסיף על
 טובתו ועל רעתו : וכאשר יתחנן אל השם וישוב אליו כראוי אפשר לגרוע
 מרעתו ולהוסיף בטובתו והוא מעקרי הדת וסוד העבודות ויש לרבותינו
 מאמר נחמד מאד למבין פירוט נמצא בספר הזוהר שלשה דברים מרחיבין
 דעתו של אדם אשה נאה ודירה נאה וכלים נאים ואשה נאה היא הנפש
 והיא רמיון האשה לרוח העליון ודירה נאה הוא החומר וכלים נאים כלי
 הנפש אברי הגוף נשאי בליהם :

פרק ג

אמר זל הוא עשך ויכוננך הקדוש ברוך הוא
 ברא כונניות באדם ועוד אמר הוא ובית דינו
 נחנו על כל אבר ואבר והוסיכנו על כנו אף כי בעונותינו נסכלנו בדברי
 תור' כאשר כתבתי אמנה לא אמנע מלכתוב אשר חכמו' הגידו ידוע ונודע
 הוא לכני אומתנו שם בן עב' והם ריו' אותיות שכתבשה הפסוקים שכבר
 הזכרתי ונקרא שם המפורס והאותיות האלה רמזים לחכמות הפנימיות
 בכללים בסוד השם הנעלם בו והנה כל הנה ובאותיותיו הקדושות יצאו כל
 הנמצאים לפעל המציאות וכאשר נצטרפו לב' נתיבית החכמה שהוא הלב
 ממנו תוצאות חכמה עולה הכל לרמח והנה ברמח סוד הכללות ובהם נכללו
 המרכבות הפנימיות והחזונות והנה סיעור קומה לאות ולסימן חלילה לאל
 מזלם ותמונה אלא הם סוד הידיעות הנשללות מכל השגה ורעיון ומכל ציור
 כמחשבו בני אדם ולכן לשאר החכמו' מצוייר' והוא סוד נפש האד' בכלמנו
 כדמותגו והנה הינוש על הכשא הוא כמר אה אדם מפני כללות הידיעות
 נחבונן אחת אל אחת והנה מסכה ראשונה פשוטה נאצלו הידיעות האלה
 והשם הקדוש בן שבעים ושתים וכאשר עלה במחשבה הטוהרה לברא את
 האדם בכלם חכמתו כללו ברמז סוד שמו להעיר עליו כי צורתו שהיה נפשו
 בכח כולל אחר נשתרגו ממנ' רמח' ולכן נחלק גוף האד' ברמח' אבריו כלי הנפ'
 והנה אליו כלי האדם החצוני' הן הן המעידים על כחות הנפש שממנ' נשתרגו
 רמח כחות הן רמזים וגם כלם לפרקי המרכב' הקדושה בית דינו של הקב"ה
 ולכן הוסיף הקבלה על אבר ה' שהי' אור רוחני לציו' רוחני סבידועו' היא הכולל'
 כלם ובה עולם אברהם רמח והוא הכלל סוד המון גוים הקדושים נבויים
 ועשויים בכלם והוא סוד הצורת החזונה הזאת וכוננה להיות נפש השלם

והנביא הסלם בלילה מכל מעלות הצולס ועולס קסן ולוח כולל כל הידיעות
דמיון הכונה מדינה גדולה נכבדת עד מאד מבנינים רבים ונוראים מהם
בעלמי' ומהם נראים וכסוף בנה ארמון נכבד וצייר בו כל עניני אלתה מדינה
והנה נעשה אדם בצלם הזה ומי שהוא הפנים והשלמות זכה בו וכן מי שהוא
מן החזונים ויש לו כח להטיב אסירצה והצורה החזונית היא כתיבה
חזונית היא המורה על פרשן אס מן הקדש אס מן החול אס מהחסד או דין
ורחמים ורכיבושרירא ורכיבוהאוי העירו לכות חכמים וכתבו כי קבלת
החכמים היא מקצתם אנמר בזה ספר תולדות אדם ומקצתם בפסוק שני
שבשרטוט הידים ובפרצוף הפנים יכירנו בני אדם והראויים למסור להם סודות
התורה ולהם מוסרים סודות מעשה בראשית ולרש' בן יוחאי נמצא פליאות'
כמה פסוק ואתה תחזה מכל העם בסוד הפרצוף ושרטוט הידים כי הם
הצנרי' ע' סוד הנפש ואורוית' ומלקחי ומחתותי' ומנצחי' ומובאיהוית' דבריה
והנה נמצאו בני אדם כי משאם ומתנם וענינם לטוב ועין טובה במעשיהם
ומועילים לבני אדם וכן טבעם ואחרים כל מה שהם עושים ברשע ומרמה
ובעלי עין ולסון הרע ומצליחים בכל רע ואחרים פכסום ענין לא יאונה
להם און והאמת כל זה תלוי בסוד הנפש ושרטה ולכן נקרא האדם עולס
קטן והעולס האדם הגדול וכמו שהידיעות הקדושות והטהורות הן במנין
במשקל ר'ל חשבון הנמצאים וכלל הידיעות וכללו בסוד אדם והסוד במראה
אדם ויש חכור פנימי בלתי פרור אלא סוד ההתיחדות בדרך עלה ועלול ויש
חכור אחר בסוד מעלות העולס וכן כל כללי המדרגות גסי' בחזונים כלל
ורמז ברוח הקדש אדם בליעל כ' למעלה מסתרי ר' שמעון בן יוחאי כן
בזרה חכמת השם לברא בני אדם בראש אברים בא כפי מדרגתו ואצילותו
ומציאותו מן הקדש ויש מי שמציאותו מן החיל והכדין כיניהם כמו שהבדיל
בין הקדש ובין החול ובין ה'ח' הקטורים ובין הטמאים הכל כפי עמק מ
מחשבתו נחמתו ובני אדם הם כלים המקבלים כח הע'יונים ובהם נראים
כחם זהו סוד אדם וסם אדם כגמ' מ'ה כמנין הסם הנעלם במלואו זהו
המכוון בזה הפרק

פרק ר

כבר כתבתי כי לדעת חכמי ישראל הקדושים
הנפש היא הויה דקה רוחנית אינה מוחסת
כלל קרובה למעלת המלאכים כשלמעלה וכאשר מתחברין הזכר והנקבה
באמצעות חכורם ובהתיחדות צורותיהם הפנימיות ע' השר הממונה על ה
ההריון נקשרת הויה זו באמצעות גוף אחד ציור גוף רוחני נקרא כלשון ה
הנבואה שוא כי בצלם אהים עשה את האדם אך בצלם יתהלך איש נלמס תבזה

היא נקשרת בטפה ונכנה מן הטפה היא גוף האדם והנפש וצמדת עלי
ומקיפו מכל חלקיו באמצעות הצלם ההוא ועי' הצלם זה ה' הגוף מתרבה
ומתגדל ונמצאת הנפש בעלמה והיא רוחנית מסכלת כי כן טבע כל ההיות
הדקות ובעלי הצורה דקה שהם מעצמם מסכלות נמצאת הנפש בעלמה
חכמה בה כל הכחות המתראות בגוף והיא כלולה מכל הכחות ואם הכל כפי
מעלתה זאת מהפנים הפנימיים וזאת מהחיצונים כאשר כתבתי ו
הצלם גם כי הוא דק ואינו נרגש כלל הוא גויה רוחנית מצטיירים בה צור
בשמי בעלם כל הכחות ועל זה נכנה הגוף וכל כחותיו וזהו ויברא אלהים את
האדם בצלמו המיוחד לו שהוא הממחר בין הנפש והגוף וחזר לפרש שהוא
בצלם אלהים כי בו מצטיירים כל הכחות הפנימיים והגוף מתגדל עי' הצלם
הזה וכאשר יגדל האדם יתחזק סכלו ואור הנפש והסכל המשפיע אותה יגיע
אל הגוף ועי' הלמוד וכמסל האבן הטובה המאיר' המטבעת בטיט העב סאינה
מאירה כך נפש האדם לא תגיע לאדם הידועות כי אם יתגדל הגוף ועי' למוד
ונכל אבר ואבר כחה ואם דרך כלל כל הגוף היא מוקפת וכלי נקשר בה כל
אבר ואבר מיוחד לכחוד' המוח והלב שהן מרבבות הסכל וכן הכליות כלי
היצה כס' זל לכ מנין וכליות יועצות וכח התולדה בביצים וכן כל אבר ואבר
הוא מיוחד על כחו יתכרך הכונה כונניות באדם ובצלם דמות תבניתו ככאן
ר' כי נרמז בבריאתו אל יסודות הנברא' והוא ברומתו וקבלו חכמי ישרא'
כי כל זמן שהאדם בקיום הצלם שהזכרתי היא בקיומה וכאשר הגיע זמנו
לפטר מן העולם אזי מעבירים אותה ממנו ויגיע אדם ואי ועל זה בא ב
בקבלה כי לילה חותם סיוצאים גזרות העולם העליון לפעל כי בה עדר כל
האדם מעל ראשו ימצאוהו נעדר והוא פלא גדול מורה על ההשגחה והדין מ
מורה על העדר הצלם ההוא והעדר האדם ואולי עי' השוכה תבטל הגזרה וזהו
סוד סר צלם מעליהם והצלם הזה הוא כפי כחו של כל אדם ומעלתו מי שהוא
מהקדש הוא קדוש ומי שהוא טמא ולכן הנכרחו זרע קדש להתקדש
ולטמא בגופם ומאכלם וכסותם ופעולתם ובעילתם בשכבם ונקומם
סלא יתערבו באל זר וכבר והצלם הקדוש לא יטמאוהו . והנה לך דברי
רסבי' בסתריו בסוד הצלם הזה הפנימי הנמצא מהעולם העליון וזה החצוני
הוא בצלמו ודמותו . ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ר' שמעון פתח כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו כל הנקרא בשמי דאדם
דקודשא בריך הוא קרא ליה בשמיה דכתיב ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם ועוד דאקרי בשעתא
ראפיק קשט דדינא בעלמא דכתיב אלהים לא תקלל ונסיא בעמך לא
תאור קרא ליה בשמיה דכתיב ויברא אלהים וכולי ואוקימנא דכתיב

נעשה אדם כזלמנו כדמותנו בשעת דזיווגא אתמר וכך הוא כזלם ודמות
זיווגא דתרוניהו ואדם מדבר ונוקבא נפך ויברא וגו' בספרא דשלמה מלכא
די בשעתא דזיווגא אשתכח לתתא סדר קבא קנא דפרצופא דברנש רסימא
חקיקא בצילמא ואלמלא אתיהיב רשו לעינא למחזי חמא ברנש על רישיה
חד זולמא רסימא דפרצופא דברנש ובהו' זולמא אתברי ברנש ועד דקימא
ההוא זולמא דפדרליה מריה על רישיה אשתכח תמן ולא אתברי ברנש ההו'
ויברא אלהים את האדם כזלמונוג' ההוא זלם אדרמן ליה נקבליה עד דנפו'
לעלמ' כדנפ' בהו' זלם תרבי בהו' א' זלם אלו ה' דכתי' אך כזלם יתהל אים
והאי זלם איהו מלעיל בשע' דאינו רוחי נפקי מאתריהו כל רוחא ורוח' אתקן
קמי מלכא קדישא בתקוני יקר בפרצופא דקאי' בהאי עלמ' ומה הוא דיוקנ'
תקונה יקר נפוק האי עלמא זלם ודא תליתיה לרוחא ואקדימ' בהאין עלמ'
בשעתא דזיווגא אשתכח ולית לך בעלמא דלא אשתכח זלם בגויהו אבל ישרא
קדישים האי זלם קדישא ומאתר קדישא אשתכח ולשאר עמי זלמי מאינון
זינין ביסין מסטרא דמסאכיתא אשתכ' בגויהו ועל דא לא לבעי ליה לברנש
לאתערבא זולמא דליה כזלמא דגוי דהאי קדישא והאי מסאכא : תח
האי זלם קדישאכד אזיל ברנש ואתרבי ואתעביר מהאי פרצופא דיוקנא
דליה זולמא אחרא ומתחבראן כחדא ודא נפיל לרא בשעתא דאשתכח
נפיר הוא ברנש גופא דיליה בקיומא ורוחא סריא בגויה בשעת' דקריבו
יומיו מתעברין מניהו דא סליק לרא ואשתאר ברנש בלא נטירו כדין כתיב
עד שיפוח היום ונסו הגללים תרי : תא חזי כיומא דדינא אתער בעלמ'
דקבה יתיב על כורסי דריכא למירן עלמא נעי ברנש לאתערא בתשובה
ויתוב מחוכיו דהא מההוא יומא פתקין כתיבו ומשתכחי כלהו באחמתא או
כתיבין אי זכי ברנש דיתוב קמי מריה קרעין פתקין דעליה לכתר קבא
זמין קמיה דברנש יומא דכפורי יומא דברנש תאיב בתשובה אי תב מחוכיו
יאות ואי לא פקיד מלכא למחת' פתקין ואי דהא תשובה בעיא לאסתלקא מני'
אי זכי בתשובה סלימתא כדקא יאות תליין ליה עד ההוא יומא כתר איה ד
דעצרת דההו' יומא תמיכא דחבא ואי עביר סלימו דתשובה לקמיה דמאריה
אתקרעו ואילא זכי פתקין נפקין מבי מלכא ואתמסרו אידא דסנטרא כיון
דאתמסרון בידיו ודאי דינא אתעבי ופחקי' לא מהרדו' לבי מלכא כדי' זולמ'
אתעברו מניהו ולא משתכחי עמיה וכיו' דלא משתכחי וראי טופסקא דמלכא
עבר עליה ויטע' כסא דמות' ובהו' ליליא דחבא בתרא סנטירי' זמין ופתקי'
נטלין בתר דנטלי לון זלמין מתעברין ולא משתכחי ואי משתכחי בהו' דיעה
או יעיבר עליה דינא או מרעין גריעותא דלהון והא אוקימנא לרא ובספרי
קרמאי אמרי יתיר כרישא איגרע ויסתכח גופיה כריה או אנתתיה אשת כחו

והוא יסתלק וה' כד לא אהדר כל ההוא זמנא אבל אי אהדר טעמא דמותא
טעם ויתסי נכו והמסכילים יכינו :

פרק ה

דעבי דעת הקדמונים מהמקובלים זל וכן
נמצא לרבי שמעון בן יוחאי כי כל הנשמות
אחר בריאתם מראש העולם כל אחת ואחת נבראת מחברתה ואם היא בריח
דקה מן הדקה עד שצורה קשה הוא לעמוד עליו וכבר רמסילונה חול להזהר
שהוא נעלם בחדרי חררי' וזן את העולם אף היא נעלמת ומסתתר' מ' מראש
העולם הם מצירות ומתלבשות ציור העולם הגופי הרוחני שהזכרתי וכל
אחת ואחת עמידתה כפי מעלתה וכן כלמה אם מהפנימי אם מהחצון אם
מטמא או טהור עד יגיע זמנה להתחבר בגוף העולם הזה כי על פי הציור
ההוא והנלם מתלבשין אותה ימחברים אותה לזה הגוף הגם הפועל פועל ה
העולם הזה וכן גזרה חכמת השם לצרפה ולבררה ולחבחינה להשלים כל
הנשמות והיא דמיון ליה קצר כולל כל מיני הפעולות מושכלות ומורגשות
קבלו ח' במישראל כי הנפש נכללה בסוד ג' עלמות עולם המתבודד הפנימי
והעולם האמצעי והעולם השפלי וכספירות הראשונות חכמה ותכונה ורעת
והשניות חסד וגבורה ותפארת הסלישיות האחרונות כלל בינה תפארת
מלכות ובהיכלות הספירות של מלכות כן ג' מעלות עד שהאחרון בני
אישים ובהיכלות הטומאה גם מעלותיו והנה הסכימו כי נפש הדיוק
וכפרס הנביא הם ג' עצמים זה לפנים מזה כמו שהספירות האלו זו לפנים
מזו הראשונה מלמטה למעלה שהיא סוד בנין הגוף וכל תחתיו ובאמצעות
הנלם נקרא נפש הסכיה לרוח הסלישית נשמה וכן נקראו שלשה
עולמות אלו וכל דיוק ונדיק לפי מעלתו ונותנין לו ומשפיעים עליו הכח
האלה רל כי מתחלה אינה משפעת הרוח לנפש בענין שיחברו לגוף פתיהן
וכם הנשמה גם הנפש אינן מגיעות לגוף כל זה היה וכחותיה ס' אכ יהיה תנוק
כן יומן אדם שלם אך בהתחזק ובהתגדל הגוף והלמוד וההרגל מגיע לאד
זהרי הנפש וכספירותיו ואם מפעמנו וכאשר תחזק הנפש בגוף והגייעול
זה היה אזי מתסגר הרוח בדרך גלוי סיביע ספע גלו אל הגוף ואם האמת
לעולם קיום הנפש ברוח וקיום הרוח בנשמה וכן הנשמה הוא בדרך נעלם
מתקשר עם הרוח אך אחר התחזקות פתיהן גוף משפיעין לו הגשמי ה
העליונה ומפני שלא ידעו חזק אינשי המחקר אמר שהנפש היא הכנה
ואולם ראש הרופאים אמר שהנפשות ג' מצד הפרסום של ספרי הקדמונים
כן הקבלה על הדרך שאמרתי וגם כי כל אחת מהנפש והרוח הם כחות מ
משכילות ואם אינן נברלות כלו כי המחשבה תופסת כי כבר אמרתי כי

אין לנו עסק עם הנזירים מלבד חכמות ואמונות מן מפני שהרוח מתחלה
מיוחס לתפארת והוא בכח הספירות העליונות מעמיד למלכות והעלם ער
שנקרא אליה השמים כמו שהשמים מעמידין הארץ והרוח לבן יחסו לנפש
הצומחת ולרוח החיני ולנשמה השכלית כי כח נעלם השכל בבניה היא ואם
כל זה נעלם מהם כי מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : ומצאתי
בסתרי הזוהר כי מה שאמר ומבשרי אחזה אלנה זאת היא הכולל עולם ה
השכל והמורגש ונעלם הטבע בכח אדון יחיד אני רואה מבשרי כי הוא עומד
בג' כחות והאלוה למעלה ומצאתי בסתריו שאמר נפשי אני תיך כלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך הכונה כי הנפש מיוחסת למלכות שהיא עומדת בכח
הספירות העליונות ועמידתה בהם ומכל זהרי הצורות הקדושות היא כוללת
ופועלת בעולם בן הנפש היא מתקיימת ועומדת ברוח ופועלת בגוף ונקרא'
מלכות מדת לילה כי כמו שהירח אין לה אור מעצמה כי אם מהשמש כך ה
ספירת המלכות וספירותיה אין להם אור כי אם מהספירות האחרות וכמו
שכלילה יש חסך כי אור הירח אין מגיע לזה אלא למועדים בן ים למלכות
היכלות החזונים בען הדעת מפאת הרע והטוב : כן הנפש אין לה
מעצמה אור ויש לה חסך מזה יצר הרע ולכן אמר נפשי שהיא המלכו' אותך
כלילה שהיא עת ממשתלה אף רוחי בקרבי אשחרך היא הרוח כי עקרו סוד
התפארת שהוא מרת יום בחסד נאשה להגיד בבקר' חסדך ואמונתך כלילות
רמוז לשתי מדות אלו ומפני זה הלילה היא לשינה שהיא השקט והוא התנוע'
וההרגשות ורומה למת רמוז לכחות האחרות שעקרם הגוף ודוד עליו השלום
היה קם בחצי הלילה והיה אומר חצות לילה אקום להודות לך מצאתי
בזוהר כי לסוד המלכות שהיא כוללת האור והחושך וען הדעת ומחצות ואילך
מזיקין הנאצלים מהחשך בטלים ואז עת ממשתלה וספירותיה ומלאכיה ו
וכוכביה שהיא קרובה אל היום והיא מרתו של דוד והיא כנור וכשהעולם באו'
ואור הספירות העליונות מביעות אליה היה אומר כן כי היה קם אז והיא
סעה רצויה לתפלה ולפי מה שכתבתי כי הוא דעת המקובלים הקדמונים
והיה פי' מה שאמר בויקרא רבא כשאדם ישן הגוף אומר לנפש והנפש ל
לנשמה ויקרא אל הנפש אחרונה גוף והנפש פה הוא הרוח כי כלם נקראו
בשם אחד והנשמה היא העליונה ויהי הפי' ויצר יי' אלהים את ה
האדם עפר מן האדמה הו' וינח באפיו נשמת חיים הוא הנפש כ
כוללת כל הכחות ופירש להודיע כי לא היה כח אחד לבד ויהי
האדם לנפש חיה הוא הרוח המעמיד הנפש ויחסו לדבור סת' לרוח ממלא
כי הדבור מיוחס לרוח כי הוא אמצעי בין המעשה למושכל כי הדבור החזוני
נקשר בשכלי והוא כמו אמצעי לו וממנו ילמוד הנשמה העליונה זה נראה

דעת אנק' עליו הפלג וכן יהיה כונתו או לא מ"מ כן היא קבלת הקדמונים
 כמו שזראה מסתריהם : מ"מ הנפש היא הויה דקה עד מאד לא הכנה ולא
 סכל כדל' שלא תהיה המחשבה תופסת בה אבל היא נשברת ונענשת כל
 סבב בעזרת האל כי זהו המכוון להתחכם בנעלם ולחלוק על בני אדם
 וכמדרש אחד נמצא צורה ראשונה היא הנפש הסכלית השנייה היא ה
 הנפש המדברת הפליטית היא הנפש המתאווה התאווה היא הנפש אשר ת
 ת ועול מעל ואיתימא הבינפס הראשונה נפש הבקמית כנגד המדרגה ה
 התחתונה נפש המדברת כנגד מעלת השמים נפש הסכלית כנגד מעלת ה
 המלאכים כו הוא כדברי כי נקרא לראשון נפש מעלה נפש השכלי' שהיא כנגד
 השפירות הראשונות והי' האחרונה לאדם והשנייה לה מדברת כנגד עלים
 האמצעי' וספירות האמצעיות והנפש שהיא עפר והיא לאדם כמו לשאר ב'ח
 אלא שאינן ממקום אחד חלילה והיא כנגד המלכות :

פרק ו

דע כי מה שכתוב בתורה מענין גן עדן
 והנהרות הוא כפשוטו והנהרות ידועים וכן
 גן עדן ואש גנוז ונעלם מבני אדם הוא אמת כפשוטו של דברים ואדם וחוה
 הם הכיח' הפס' כפשוטו הכתוב ושם נצטוו ונחטאו וגרשו משם אמנם הענין
 שהוא נהג במנהג כל התורה כלה בסוד פנימי וחצון והחצון הוא כלי לשנימי
 כמו הגוף הוא כלי אשר הנשמה מתראה על ידו ובסתרי הזוהר נמצא העדן
 העליון למעלה מכל עדן והוא העדן הפנימי מקום כל העדוני' האמתיים
 היא הכתר העליון יתברך ותחכמה היא הנקרא עדן שהיא מרכבה לכתר
 והנהר הוא הבינה שהיא משקה כל עדנות הגן וממנה נמשכו ההיות כמו
 הנהר שזמנו נמשכו המים מהגבנה לעמוק וגם הוא מלשון נהורא ומס
 נשרד והיה לארבעה ראשים כלומר כי מבינה ולמעלה אין סוף ידיעה ו
 והדברים מתיחדים ואם ישכח לספירידס אחר כך כלומר שנמשכו הנבראי'
 וכשרדו לעצמם ומעתה ומכאן כח להפירידס ואם הנהר היה אחד הוא
 לארבעה ראשים כלומר רומז לארבעה ראשי העליונים הם האחר
 ראש המרכבה הפנימי פישון מלשון פשוט ופשוט הוא מדת החסד והוא הסוכב
 את כל ארץ החוילה אשר הם הזהב ממנו נמצאו חסדי השם ושם
 הגהר השני גיחון הוא מדת הדין יסוד האש הנדולה ולכן הוא סוכב את כל
 ארץ כוש : סם מתבבר החום האי שחור אדום הוא אלא פלקה •
 ושם הנהר הפליטי' חדקל מלה מורכבת חד וקל כי הוא נקודה אמצעית סרטו
 עליון העליונים וענפי' אלו נצח והוד ויסוד והנהר הרביעי הוא פרת הוא
 כח יסוד עלים בהתיחדות המלכות והגן הוא כל ההיכלות וכל ספירות

המלכות כי מאלו נמצא עוד ונהר יוצא מערץ הוא הסר הגדול העולם סר
 סגורה הנקרא פריבור אשר רמזתי אשר לו סס המורכב לסוד חכור האדם
 יוצא באמצעות חדרי הגדול מערץ סוד פנימיות הספירות להסקות את
 הגן ההיכלות ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים הס ארבעה מחנות שכינה
 הם חיות הקדש החזניות מיכאל אשר הקשר וגבריאל סר הגבורה ורפאל
 סר הרחמים ואוריאל סר המלכות ונצטוו על עץ החיים הוא נקודת
 הייחוד והוא עץ מהחיים העליונים המסוללים מכל עיון והרכבה ויתקדש
 ויתחד כה' המיוחד ואולם מכל עץ הגן הוא ייחוד הספירות אחת אל אחת
 לקבל אלעבר המורה להביט אל מול הנר האמצעי לידבק בעליון כל ה
 העליונים כי זה כל האדם ולעלות בסולם שראה יעקב בחלומו ואולם מעץ
 הרעת טוב ורע לא יאכל ממנו כי המלכות יעייז בתכלית הדקדוק היאך
 יכנס בה ובה כליה ויסמור דגליו כאשר ילך אל בית האלהים ויבין וישמע
 היאך יכנס ולא יפתוהו סומרי הכחות לערב בכסף הגקי בדיל ועפרת ולא
 ילכש סעטנו ולא יערב הקדש והחול והטמא והטהור יחדו ולא יקצץ בנטיעות
 ולא יפיריר הדברים הנחברים ולא יכניס כלם בהיכל ואל כי נצטוו על השם
 וחטא בשם נצטוו על השם המקודש כי זה השם המיוחד ליחיד העליון והוא
 מקור כל הדיעות וחטא בשם כי לקח סס המסותף וסתף וזייף ואמר אדם
 הראשון קוצן בנטיעות היה כלומר הדברים הנחברים נטועים נטע נעמנים
 עני' י' ארזי לכנון הפרידס וגרם להחריב העולם ואמר עוד דכוסר בעקר
 היה איכה לאן נטה לנך כלומר למה לא סמרת מה שאמרו לך ופנית לזר אחר
 וכת' והמה כאדם עברו כרית אשר בנו בני האדם דמריד במריה והחזון
 הוא מקובל מכל חכמי המשכה והתלמוד וכל רבני התורה מוסכם בכל האומן
 כי הית ברא בארץ מקום שכבר מאד כל היענינים העליונים דוגמתם במקו
 ההוא כציור גשמי כי לא במקרה היה יצירת הבסם מכח השכל וחכור האדם
 הנפש והגוף וכל הדברים נקשרים ות שמו וחי העולמים כי מי הקסה אליו
 וישלם והנה לדעת חכמי התורה וזקניה כאשר קבלו מן הנביאים המקום
 ההוא הכבוד מאד וכמו שהציור הגלמי הדק הנשמה מתלבשת בו והוא נאות
 לה והוא כסות לה וחלוקה הראשון כן כחר השם בתכל מקום וך בתכלית
 הזכות וכתן בו כח לקבל מן הצורות הקדושות העליונות עד כי מעולם לא
 נמצא שני וחלף במקום ההוא כי סס כבוד אלהים חונה ואל נתמה כי ארז
 הכרית והברוכים והלוחות כלם גשמיים היו אבל כאשר נעשו על פי ארז כל
 הנביאים וחרם כל החרשים קראו השם בשם וימלא אותו רוח אלהים וירע
 לברך סני אותיות שכבראו שמים וארץ בהן וכן האותיות כאשר באצבע
 אלהים סרה ונקשרה בו רוח הקדש כדמיון הנפש הנקשרת בגוף ומעשה פ
 פלשתיים

פלגתים יוכיח יתנה יד לאשר ראה מעשה עוזה פחד ורעד ממנו כעדי
הנבואה . והכהן גדול אחת בסנה סהיה נכנס שם להתפלל תפלה קדשה .
גם בבית שם סלא היה שם אז ונסתלקה הנבואה והיה נכנס בקדושה ונבחר
ונבכמה תבאים והנה שמעני יותר ממש כהנים גדולים ולא נשלמה סנה לכל כהן
כי אם ליחידים ידועים אף כי המקום ההוא הנכבד כי שם כבוד יי' :

ונספר ארחות החיים לרבי אליעזר הגדול בלה סודו לעת פטירתו והביא
סדור ההיכלות והרוחות אשר שם וכתב בני דע כי בטחון הצדיקים הוא
הטוב הגנוז מכתח תבל ארצו והוא מקום גנוז וסתום אין כל בריה יכולה
לעמוד באותו מקום זולתי הרוחות הקדושות המזומנות לאותו מקום וה
והמקום משע שעשועיו של הבה וכו' ב' חומות יש לולגן ערן וכו' קרקעית
הגן הוא כסברא הבהגן ערן כול עפר מתחת כשא הכבוד וממנו נעשה ק
קרקע הגן הזוזה קרקעיתו של גן נוגע ואינו נוגע עם הארץ הזאת סהיה
תכל למעלה מכל הארצות וזה אמר להפלט מעלת המקום ההוא וכחו באו
היה עולם נעלם הסכל ממש עוד סככשעולות הנשמות בערב סבת לגן ערן
העליון שלמעלה כמה כרוזים מכריזים מעלה ומטה וכלם מתפסטים מאותו
מלכות ועולים למעלה ושם ברכיע ערכות עומד מיכאל הסר הגדול ומזכר
לבינוכל הנרמות של צדיקי מקריב על המזבח ההוא ואז באותו ריח מבוסס
סהיו עושים מעזיה כעז הזה הבה משיב רוחו אליו כי ברוח היוצא
באים בעולם הזה ואותו הרוח שם ומסיכו אליו כו' כי גן ערן שלמעלה הוא
אשר בטע ה' ממקום הערן העליון אוחז ב' הוא לירכתי צפון שלמעלה כ
כעין ירושלם של מטה רכתי הר ציון ירכתי צפון וכו' גם כי באו הדבר
בתומים וצדיקים פי ארוך מקובל ממקבלי האמת מל למדנו ב' של מטה ובע
של מעלה והרמז ז' האריך בזה הרכה בסער הגמול וז' כפכ רתמורה גר סו
אמר יהודה אמר שמואל וכו' ומצינו למדין ששכר האדם לאחר מות הוא
בבע ומה שכר ועונש יש לנפשות הצדיקים בבעדבר זה עקרו נתורה ופירוש
מדברי סופרים סבע מצוי בעולם הזה במקום ידוע בארץ וסר' נהרות יוצאו
ממס וא' מהן פרת הסוכב את ארץ ישראל וכל מה שכל בכתוב מפסוטי ס
סדר בראשית הכל אמת ואנשי המדות עצמן אמרו סבע רחת קו ההפניה
לא יוסיף היוסולא יחסר ונספר הרפואות ליונים הקדמונים וכן בספר אסא
היהודי ספרו כי פלוגי חכם מקדוני וארבעים אים מן החרטומים מלמדי
הספרים הלכו הלך בארץ ויעברו מעבר להורו קדמת ערן למצוא מקצת
הרפואות ועץ החיים להגדיל תפארתם על כל חכמי הארץ ונבואס במה ו
ויברק עליהם להט החרב המתהפכת וית להם וכלם נסכיבי הכרק ולא נמלט
מהם אים ויסכל חכמת הרפוי מן הגו' הקס ימים רבים עד מלך ארמחסת

המלך ואחכ נתחדש בהם עי' הנקובים כסם נמלאכה ההיא כל אלנו דבר
אמת ידועים ומפי חכמים גם היום כי רבי' מבאי הארץ הלזו ארצה בני קדם
יראו מרחיק הלהט אבל סוד הענין שהדברים כפלים וכו' ולסוד מופלא הוא
כי הוא כציורי דבר להנין סוד ענין עמוק כל' כי כן מלאכ' הקדש במשכן נב'
מקומות חזר ואהל לפנים מן הפרכת ומקדש עזרה והיכל ודביר וכל אשר
בכל מקום ומקום מן הכלים וציורי הכרובים כלם להנין סודות עולם ה
העליון ואמצעי והשפל ורמז כל המרכבה שם וכן הנכבדים כיצירתם כדמו
נבראו כמו בספר יצירה עדים נאמנים עולם סנה נפש ואדם הראשון מעשה
ידיו של הבה מנחר בני אדם היה בתכונה וברעת והשליט הבה במנחר ה
הוקמות וכולי וציור במקום ההוא הנכבד כל מעשה העולם העליון
הוא עולם הנשמות כציור גשמי להנין משם ישור כל נברא גופי ונפשי
וגם מלאכותי וכלמה שיש בהשגת הנורא להסיב מן הנורא יתברך גם
המקום ההוא נכבד מכל מקומות עולם השפל מפני המונק שעל ראשו מן
העולם האמצעי והעליון ועל כן יראו בו מראות אלהים יותר מכל שאר מ
מקומות הארץ כאשר אנחנו מאמינים סאדן ישראל וירושלם נכבדים
מינחדים לנבואה בעצמם מפני מונקם וכל שכן לה הנקרא בסא"י וכמו ש
סאמ מה נורא המקו הזה וכל תלה נבואתו הלאה אליו מבני הקדמת כונה
במעל' המקו ע"כ סוכני גע שהיא מנחר המקומו למדים בציורי הרברים
כל סודות העליונים ונפסם מתעלת כלמור ההוא ורואה מראו' אלהים נחכרת
כבוד העליונים מן המקום ההוא ומסיגים כל מה שהשגת הנברא יכולה להסיב
ולהבי כלמור משה מסיגי כמו שכתל' אש' אתה מראה בהר זה ענין ידיעתנו
בג' ע והרברים מפורשים בדברי החכמים ע"כ והוא האריך ראיות והאמת
גם כי דבריו צריכים פי' ארוך וכל מה שכתבתי יוכל המסביל להנין חיד חלקי
העולם קסורים בעולם העליון ואיך הכל משתלשל מסנה לסנה ולא כאו
הדברים כמו שחשב היוני וגם דעת התורה וכל הנשמרי' אחריה מהמקובלי'
כלם כי יש גע בארץ נעמור על סודו או לא נעמדוכי באמת לא נדע ממהותו
כלל וכיא הנפסית יתערכו סם אמנם רחוק הוא למסכל סיוכל האמין דברים
האלו כמו שהגידן הרב זל והנה הוא נסכרו חסכ סנפס האדם היא פסוטה
ממה שחשכו הפלסופים האחרוני' אחר שלמותה והפרדה מן הגוף כי הוא
כבודו במקומו מונח לא עמד על סודם ולא יתגל בדעותם ויגע לריק להעמיד
דברי המורה נכוכי יכונו לדעתו שיאמין סהנפס אחרי הפרדה מן הגוף
תהיה מובכלת לידון באש ותהיה בעפר ארץ גע ובאמת רחוק דעתו מדעתו
יותר ממרחק פניהפכים בניסא א נעתא' נעתה כת' כי ג' עהיה ציור גשמי
להנין ממנו סרונחי ואדם הראשון לזה היתה יסוכתו שם ואכ' הנפס השכלי

או המשכלת מי נתנה שם ועי' אפי' נאמר כי האמת שלא עמד על האמיות
המתפלספים מה להם לנפשות בנ"ע הארצי ואם אדם הראשון בחמרו היה
שם לנפש מה להם ובמקומו אבאר מה שאפשר לי לבאר בע"ה האמת נפי
המדרשות שבנ"ע התחתון יש מקום לנפשות הנה המקום ההוא גם כי הוא
מכלל העולם הזה כי בארץ ההוא יש לנו לומר כי אין לו יחס כלל עם עניני
העולם הזה כי הוא ציור אהי נטעם עשועיו של הבה ומה עמקו ומה מחצותיו
וירענו ידיעה ברורה כי גם כי הלוחות האחרונ' היו מאבן טבעי כשנחקקו
בהן האותיות ונצטיירו וצמדו הידיעות האלהיות בהן ונתחברה שם השכינ' עד
סנקרא שם שסי' צבאות יושב הכרובים הארון כסא להם ונקרא הארון
ארון הכרי' ארון כל הארץ מפני ההקשר וכמו שאני עתיד לבאר בע"ה והנה
כל הפועל מהארון והכרובים והמשכן פועל אומני עז' בצלל ושאר החכמים
האומנים אך אחר סידע בצלל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ וארון
הנביאים הקימו ומשחו שרה רוח הקדש בו לשם ויכם הענין את אהל מועד
ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן וגו' וכן בבית עולמים ולא יכלו ה
הכהנים לעמוד לשרת וגו' והנשים והנפלאות הנעשים על ידיו ויכוחו ולכן
אזל השם וכל כנויו מונחים בארון לרמוז אל הידיעות העליונות נקשרות
שם ומי יוכל להשיג נוראות השם הגדול אף כי העיץ והגן התחתונים שהם
סואבים מהעליונים מתחל כשברא אותם אלהים וציירם בציור חותמו כמו
סצויר בפני' הבין משה רע"ה ציורי הנפש העליונ' וזה הכלל כשיתפשט האד'
ברעות אנשי שקול הרעת ויראה האדם שהו' גשמי וציוריו החזונים ועלה
ברעתו כי ציורים אלנו הוכנו לציורים פנימיים והפנימיים לפנימיים עד שיגיע
אל הרשום לבד בא מכח רשום והרשום מכח נעלם פשוט ואם לא תקיף דעת
סוג אדם זה יוכל לתת מקום לקבלה קדושה אשר בעונותינו סרבנו נעלמה
ממנו היא המישרת ומדרכת לב האדם ואם האמ' כל חכם וחכם כפי מדרגתו
וכן כל נביא ונביא ומי יורע כי הנביא גם כי הליכות עולם נפתחו לו לא היו
ספקותיו כהבנ' העניני' ספקותיו לגורל חוכמתו ומעלתו ואם לא היה לו ספק
במציאות הדברים •

פרק ז מצאתי במדרשות הקדושים ג' עקראת גנת אגוז כלו' גנת
ערץ מה האגוז הזה סתום מכל עבריו ויש עליו כמה סמירות
סלא שלטנו לראותו לא מלאך ולא שרף ולא חשמל ולא עין של נביא וחזה
דכת ב עין לא ראתה אר' סמעון אבא הניבא קמיה דבן ברקא והיה אומר
ברין אזכה למעלת גנת אגוז עם חסידיו ישראל ולא הזה ידענא מהו עד ד
דשמענא להא דאר' יוחנן בז' קרייה קלה לגנת' דער' גנת אגוז מה אגוז קליפ'
אחר קליפ' ועורו מכפני' אף ג' ענ' אחר ענל' הוא מכפנים כונתם על

העולם העליון ונמשל לאגוז שיש לה כמה קליפ' סוככים אותו והוא גניז וכן
העליון בפס' הכבוד נקרא ערכות למעלה מכל ההיכלות והוא היכל הגנוז
יום ערכות למעלה מערכות וכבר קדם מ' מזה כלמור מעלת ג'ע התחתון
מכל סאר מקומו' התחתון' ע'ס תני'ר' סמע' הגן הזה מאין נטע' ה' נטע
אותו מתחתיו דאי' תימא זה כנגד זה בסוה' א'א' אלא הגן בארץ ועדן עלת
מלמעלה וסניהם מכוונים זה כנגד זה והכל' נכע זה כנגד זה וכי הוא נטע
מז'ס כיון דא' יהודה שאין מטענותיו כסאר מבעות והם מוכחרים מסאר
מטעות הוא היה מטע השס כדא' מצע' י' להתפאר כל' אין זה כי' אס
מטע' ה' אמר רבי יעקב בר' אידי עכפ' מטע' היה פנטע השס פס כל' ען נחמד
למראה היאך נטען אלא כשהוציאה הארץ אילניה ופירותיה הוציאה בגן
עין בתחלה וא' חכ' בכל העל' והכל' במז' המקל' ההוא והכינס להיות פס לעולם
והוא פקד אותו ומסקה בכוונתו מאותו השוכ' הנשפע בעדן אשר למעלה
הה'ר יסכעו עצי' י' ארצי' לבנון אשר נטע' יסכעו עצי' י' אלו אילנות שכל'ע
ע'ס סאל'ר' חגי' ל' יהודה תאמר סגן ערן הוא בארץ למאי' אצטריך' אל' להנתי'ת'
דנשמתא דמקבל מההוא דנעילא ואי'סר' רכל' נשמתא הא תגינן לאינן דלא
יהי' לון רשותא לסלקא לעילא נאיתלהו הנאה וכסופא דההוא דלתתא ממה
דמקבל מלעילא נא'ר' יהודה בכל' ריש ירחא וירחא סליק' להו למתיבתא
עילאה לע' לא הה'ר והיה מדי חרס בחדש' וגו' נבאי' גן ערן דלתתא יתי'
אדם וסוי' ליה קב'ה למהו מדוריה הה'ר ויסס פס אתהאד' אשר יצר כתבתו
כל' זה האדרס להעיר לב' המשכיל' איך היה זר' להס' לחכמי' המסנה ענין ג'ע
סל' מטה ואיך איכנו ממין העולם הזה כלל' וכבר' להנאת הנפס נפס' הצדיק
סעדין לא הגיע זמנה להת קסר בצרור החיים למעלה כנו' סיתב' סהסגתה
אינה זכה ככ' ועדיין לא היא כציורי העולם הזה ובאמצעות הצ'ורים יהס
הנקשרים בצ'ורים ובידיעות העליונות היא מתעלה לעלות ולירדק בצרור
החיים ביסיכה עלי' ונה דירת קבע כי עתה דירת עראי מדי' חרס בחדש' מדי'
סבת כסכתו והיא עולה ועור' אפ' בע'ה כיצר עומדת באמצעות ההויה
הדקה כי באמצעות הצלס אשר רמותי' לא תכילנו ג'ע התחתון כי אינו כרגס
כלל' ואדם וחיה שישבו פס לא יסכנו בצלס ההוא לבד' וכפ'ר אליעזר
ההאורים חבה יתרה חכב' ה'ה את אדם הראשון שבראו במקוס סהור' ב'
במקוס בית המקדס והכניסו לא פרכו' שכל' ויקרא' י' אלהים את האדם
ונייח'הו בג'ע מאיזה מקו' לקחו ממקוס'בה והכניסו לפלטרי' סלנו זה ג'ע שכל'
דיניח'הו בג'ע לעברה ולסמרה סמא תאמר יס מלאכה בג'ע והלא כל האילנ'ו
ומחו מאליהן או סמא תאמר יס מלאכו' בג'ע להסקו' את הגן והלא נהר מוסך
יוצא מערן ומסקה הגן סכ' ונהר יוצא מערן להסקו' את הגן מה הלסו' הזה

לעבד' ולשמר' ולעמו' נד'ת ולשמור' אח' כל מצותיה סנא' לשמור את דרך עץ החיים ואין עץ החי'אלא תורה סנא' עץ חיים היא וגו' ו' חופות עבה הבה לאדם הראשון בג'ענכו' לנודנו מרכרים אלואיך הכנים הבה לאדם הראשון בג'ע סבארץ ואיתו מקום אין צריך סופ' נטיעה כי ענינו נסיון ואינו ממין העולם הזה ואם הוא גשמי' אך הוא מוכן להסיג הסגות אלהיות ולעבדה ולשמרה רמז לחכמה קדושה הנמשלת לגן' במדרש אחר דרשו לעבדה אלנו הקרבנות והוא אמת לקרב הכחות וליחד המיוחד בשמותיו ולשמרה זה השבת והוא אמת גם כן סוד הנקודות הפנימיות בסוד היחוד וכבוד יי' חופף ועשר חופות רמז לעשר ספירו' בלימה שנשכע עליו שפע אלהי והסג' בהם במקום הנכבד ההוא ואחר סנת' מקבלת חזל' שיש בן ערן בארץ מכון כנגד של מעלה ומקבל תומכו והוא ככלי הנפש לנפש עד'מ' אם לא ידענו מ מהותי והזכיר הספר הזה איך נברא אדם בהר המוריה והכניסו לא פדנו סה' גן ערן נקח הדבר כפסטוכקבלת בעלי הדת ואם כל זה מכחישים אנשי ד סקול הרעת גם שיצרו בקו' הסנה ולאזו הדרך ולאזו העיר :

פרק ח

כיונתי עתה בפרק זה לבלות על ענין מקום העונש המכונה לחכמי יסדאל' ובאומה גיהנ' סרס אסיוס בענין הראשין ואומר כי קבלה היא ביד חכמי התור'ונתפרסם ככל האומות כי נפש הרסע כדי רשעתה נדונית ונעשית ע'פ' מעשיה ומקום העונש נקרא גיהנם וכאשר דקדקתי וחפשתי בספרי בעלי האמונה ש סנמסכו אחר הקבלה ולא יסאו לבעלי המרמה מצאתי כי כלם מסכימים כי יש גיהנם עליון ותחתון והעליון כחלק לסני מדרגו' הא' הוא המכלה והמעניס מאכזריות חמה סער מתגולל על ראש רשעים יחול' והם הרוחות הרוחניות ואם במחשבות נתפשטות ונאחזות מן ההרגשות בעלמות הן רוחות הטומאה וסרי הקליפה אם זרה נכריה והקדמונים נוב' ו' מדורות או היכלות כ כנגד היכלות המלכות ושם נעבשים המורדים והפושעים כפי רבעתם ובכר זכרתי למעלה עשר ספירות שמאליות וז' היכלות ומן הגיהנם ומכחן ואש' נאכל בעולם השפל הזה אם של גיהנם ומקום הגיהנם בדברו חזל' הביאו ה הרבה ואזל' כי אם של גיהנם נברא בשני כי לא זכרנו כי טוב כי כח ה הסמאל המסמאל לעולם נמצא היום ההוא ואמר כי אם סלנו הוא א' מים' ס סביהנם כי הוא חזק יותר וקראוהו אם לא נופח' ויש ענר גיהנם כסוד היכלות הקדושות והוא הנקרא בהר דגור והוא האש האלהי ממנה יורר על מזבח יי' רבנן כאריה והנבואה העידה ויעל מלאך יי' בלהב המזבח ואבילות מקום הדין והפחד והיא האש המסותר' וחזל' מנו במס' יומא כמה אפ' וזמנו אם של גיהנ' אוכל' ואינה נאכל' והנה במתן תורה היתה כי ירד כבוד יי' על

הרשני והיא האשה הגדול והנורא' כש ועל הארץ הראך את אש הגדול והם צור'
 רוחניו ציורי לפנימי נראו לו כי עיני הנפשו וישראל אמר ועתה למה נמו'
 כי תאכלנו האם הגדולה הזאת וכו' וזו היא לטקרת הנפשות נפשות הצדיקו'
 ולכבסה וללכנה כדי שתהיה ברה וזכה ותרבק בשרפה ותהיה אחר שתטהר
 מעונה וכתמה צרורה בצרור החיים והכופר בעונש הנפשות הוא כופר
 בכל התורה בפר' אליעזר אמר שבפני נכרא אש של גהנם רבותינו שנו
 במכחות ואף הסיתך מפי צר מפי גיהנם שפיה צרה וכו' חזל מרדו לגיהנם
 אמר ערן אחר מסי בגיהנם נמצאה כל העולם כל וכבסו קדרה לגיהנם לרע'
 חזל במדרש זה הערן והגן בעלמים והם מקיפים את הישוב שאינם בקו ה
 הסוף וגיהנם מקיף לג'ע והעולם והוא מקום שאינו ראוי לישוב ויש שם
 אצילות אש זרה ועל עונש הנפשות המשוטטות ונענשות באש ההוא כאמ'
 ואת נפש או כ' יקלענה בתוך כף הקלע ועוד אמר בעי ה' לאמת גיהנם
 שבארץ שלש פתחים יש לה לגיהנם אחד במדבר שנא' וירדו הם וכל אשר
 להם חיים שאלה כלומר שנאמר בכתוב ואש כדריאה יברא וי' נאזל לקרובי
 פתחא אחד בים שנא' מבטן שאלו שועתי שמעת קולי שהחזרני אנתודג על
 מונמקי מצלות פתחי גיהנם ואחד בירושלם שנאמר אשר אורלו בציון וגו'
 ואר' יוחנן ב' שתיתמרותים בגי' בן הגם ועלה עשן מביניהם וזו היא פתחה
 של גיהנם ולענין הטמנה בחמי טבריה אמר תולדו אור כ' נהו ואסור דחלפא
 אפתחא דגיהנם והרמב' זל הביא ראיות בשער הגמול שלו ואמנם דריבין
 פירוש אחר ואש לא פי' הרב גם לפי מעוט דעתי מהם מורות על גיהנם
 שלמעלה ומדרגותיו וכן עקר והרובה לעמוד על דברים חכמים זכרו לברכ'
 בגן ערן וגיהנם יעין שם מכל מקום קבלת אבותינו היא ונתפרסמה בכל
 האומות ברין גן ערן וגיהנם כפשוטן של דברים על סכר הצדיקים ועונש
 הרשעים והנוטה מזה איך לו חלק לעולם הבא וכי הוא הוא בופר בעקר
 וחכמים זכרו לברכה אמרו על ויאמר קין אל הכל אחיו לית דין ולית דין
 ולית עלם אחרן ועל זה הרב לאחיו הסוב ממנו ופושעי ישראל הפכו
 דברי אלהים חיים והספיקו בילדי נכרים ואמר כי העונש והשכר הם
 ההשגחה או העדרה כמו שכתבתי למע' וכמו שהפריך אל בלב הממרה
 ופרסם סברותם וכמה סיבא לעתיד אשתדל לקרב אל הפכל לפי הקבלה
 בפסח האדם כל מה שאפשר בענין שתעמוד ואם ראוי לכל בעל שכל
 סיהיה אצלו בקבלה בעקר שכל התורה תלוי בהוי' דבריו אפסר' אצלו
 הן עמדתו על סגור או לא כי לא יספיקו הדברים הנמצאי' אצלו להעמידנו
 על נכון הרב לא שמועוררין אותנו על העקר ולא ידענו כיצד זהוטה
 סכונתי בפרק זה :

פרק ט

אחרי אשר נתבאר מדברי רבותי שבגן עדן

שבארץ יש בו מעמד לנפש האדם ושהאדם

היה עם כפסט הכתוב ראוי לבאר באיזה אופן היה עם סמוך מקום מעמד

הנפשות האמת הרברים האלה בעלמיו ומוקצים מן הסכל ולבו של אדם

נוטה להאמין המורגל ולא יאבה להאמין העולם אף כ"ל לא יאמין כאשר לא

ידע עקר הדבר ויסודו ולא תקיף דעתו בולבן באו בעלילה והוציאו דברי

אלו מפסטן ואמר כי כל זה מעניני אדם בגן עדן הוא משל ועץ החיים ועץ

הדעת כנוי לכח השכלי וכח החמרי וחטא האדם שנמשך אחר תאוות הממשל

והמיתה כנוי להעדר החכמה כי היא המיתה האמתית לדעתם כי היא מונע

השחתת הנפש והנפש הכח החמרי שנמשך אחריו הוא הסטן והוא יצר

הרע ואמר כי האומות טעו בכל זה וכי עולם כמנהגו נוהג וכי עולם זה

עולם הקויה וההשחתה וא"ל לשום גוף טבעי שלא יכלה וינא מזה כפירה ב

בעקרי התורות בלי ספק וכאשר נחקר בתכלית החקירה בספרי חכמי

המסנה והתלמוד וסודות הנבואות נודע כי קבלת ההמון בכל זה היא בונת

הנבואה ר"ל היות אדם הראשון בג' עושנצטוה מסי הכורא כמונכיא שבאה

אליו כנראה כעדות הכתוב על אמונות ואם הם נמשלים בעץ החיים ועץ

הדעת ואפשר כי גם הם אילנות כחם וסגולתם בשרשים האלהים והם

ענינים דקים כפי המקום ועץ החיים הוא טוב מאד וסבה לקרב מחשבות

האדם אל עץ החיים האמתי ולהתקשר בו וכן עץ הדעת טוב ורע אל ה

האחר כדעת קצת חכמי הקבלה ודעת הרמב"ם ז"ל ואם אין הכרח לזה כי

כל דברי חז"ל בכל מקום שראיתי מדרשותיה כונתם היתה על סוד האמונה

וכן קבלתם כי חטא באלהות וגורם משם כפסט הכתובים וגם קבלתם שאם

לא חטא לא ימות לעולם וכסבת חטאו בגור מיתה עליו ועל תולדותיו

ואחר שבאנו לזה ולגו הכרח להאמין בפסטא כי מהמפורסם בקבלת

הנביאים והחכמים באו האומות להחזיק באמונה הזאת יש לנו לחתור

מחתות ולדע כיצד היה אד' הראשון באותו מקו' הנכבד ואומר כי חקירתו

בספרים הביאנו להאמין כי כאשר ברא אלהים את האדם בצלמו בהר ה

המוריה מקום אשר נראו האלהים האדירים בנור ברים דקה וזה בתכל'ו

הדקן וחזכו כי בעל כרחנו יש לנו להודל' כי היות בר'ו הראשון לא היה

כמו הדברי' האלו אחריהן מתולדות האיש והאשה ועוד כי אדם הראשון מיד

סניצ' היה חכם גדול ונכנס בדרכי הנבואה ודבר הש' עזוב עדות הנבואה

ועל כרחנו וכרחם של מתפלספים אם יאמינו בחדושי הכברא' יודו שגברא

סלם בשכלו ולא כמו קטן בן יומי ש"ב הכרח לו אשה מנק' סיניקיהו ויגדלו

ונרדך מלמד בזמן ואין לנו עשק כי אם עם בעל דת שאם לא יורו בחדושו

בכל התור ואזל כל מעש' בראשי בקומתן ככראו כצניון ככראו כו' הריסו' חכם גדול בכל לשונ' בכל חכמו' כיום סכר' קרא שמו' למע' ועכפ חולדתו וזירתו משונה מכל התולדות הפאים אחריו והנה נמצא וינחם יי' אסר עשה את האדם בארץ אין ראוי לתורה הקדושה מפי השם ח חצוב ליכתב בה דבר יתרו' וכלו לטעות בזה למא לא להזכיר בארץ כי בראה כי כמה אדם יוכל להיות עמידתו בשמים והאמת לפי הקבלה סכתתני כך הוא אחר סהפס הוא עומד' טרם בריאת הגוף בעולם העליון ככלס והצורה והגויה הרוחנית וכרובות הנבראת הגסה הזאת ראוי לומר כי יוכל להיות א אדם ולא יהיה בארץ והפסוק מעיד ויהיו סביהם עדומים ולא יתבוססו וזה מן הצימה אס על תכונה זו היו למה לא יתבוססו ועוד כי הזכיר הכתוב ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וכי לא ירעוהם לעשות להם בגדים ועד סכתוב ויעשו להם חגורות ויתפרו עליו תאנה ואס א אמת כי כל הדברים אלנו צריך להוציאן מפססן ממ צריכין לנו לקבלה ולא לנכת אחר סקול דעתנו לכן יש לנו לומר לפי חקירת דברי חזל כי כסנברא אדם הראשון לא נברא על תכונה זו כלל אלא בריה דקה ערמאד וזה ק קרוב לבייה רוחנית ומניען לגויתו הזכה והדקה היריעות בשלמותם והיה יודע ומשכיל בכל העולמות ומה סאזל אדם הראשון קומתו מן הארץ ועד השמים היה או מסוף העולם ועד סופו לזה כווננו וזורתו היתה דבקה בעולם העליון ולכן הניחו ססס בבע שהיה ראוי להיות מעמידו סס כיגסו היה זך ודק בתכלית הדקות והיה ראוי להיות מדורג במקום הנכבד ההוא סהוא ק קשור עם העלם העליון המקום ההוא אין בו סניו כפי חפץ השם אשר בראו' ואלו היו בתכונה ה' לא היו צריכין ללבוס כלל ולא יתבוססו ואמרו במדרשות כי אס לא חטאו אדם וחיה היו תולדותיהם סלא באמצעית יצר הרע והיה חבורן בתכלית הנאות כרמיון חבור הצורות העליונות והקללות ינחמו והיו חיים וקיימים בעולם וכאסר יהיה חפץ השם להתפססמן הלבוס ההוא וללבוס לבוס מלאכתו לעלות למדור העליון יעלו וחזל אמרו להעיד על זה מאי כתנות עור בתחלה כתנות אור ועכסו כתנות עור וכונתם כי מתחלה הגוף הזה סהוא ללס הרוחני כמסל הכתוב לבין היה בתכלי הזכו' והסלמו' והו' הסרסותו באור העליון ולכן היתה יד עתו זכה והיה ראוי הוא להתקיים ב בעולם הזה כגן עדן וכאסר חטא נסתנה לבוסו וגופו הוא הגס והעכור הזה סאינו מתפלס כו האור האלהי והוא מסל לעור וכסר ההוא וגס הוא מלסון עור ויס לחכמי הקבלה מקובל משיגאוני עולם סס אחר לנחסיא הוא הנקרא נחסמורה ויל לסיין עור וסומאוא' יש למקרא ולמסירת א'כ כלסון עור וא'ס ת'א דכר באופן סיורה סאינו יונא מפססו ותרגמו מלסון יקר סכל

מִמֶּה רָמַז לְתַקוּן הַגּוֹף הַזֶּה וְעִמּוּדוֹתָיו בְּנֵי אַחֲרֵי שֶׁהִפְסִיט עָלָיו זַיוֹן וּבְמַדְרֵשׁ אָמַר
כִּי נִמְרֹד בָּאוּ לִידֵי אֱלֹהֵי הַלְבוּשִׁים וְכֵן עָשׂוּ וְהוּא אִמֶּת כִּי אֶלֶּנֶם מִשְׁכּוֹ אַחֲרֵי הַ
הַעֲלֹם הַזֶּה וְגַם יַעֲקֹב הוֹצִיךָ לְקַחַת מַעֲשׂוֹ מִמִּשְׁלַת הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי הָיָה כְבוֹד
פֶּטֶר דָּחַס עָשׂוֹ וְהוּא כְבוֹד לִיצִירַת לֹאֵל עֲלִיּוֹן וְצִדִּיק לִיקַח הַמִּמְשָׁלָה שְׂכִיר עָשׂוֹ
וּכְפָר' אֲלֵי עוֹר כְּתוּב מִהָיָה לְבוּשֵׁי שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן עוֹר צִפּוֹרֶן וְעֵצָה כְבוֹד
מִכֶּסֶה עָלָיו וְכִיּוֹן שֶׁאֵכָל מִפִּירֹת הָאֵלֶּל כִּפְסָם עוֹר צִפּוֹרֶן מִעָלָיו וְנִסְתַּלַּק עֵצָה
בְּכַוֵּן מִעָלָיו וְרָאָה עֲצָמוֹ עָרוֹם שֶׁאָמַר וַיֹּאמֶר מִי הַבִּיד לִּי כִּי עָרוֹם אִתָּה
אָמַר ר' שֶׁ עוֹלָם כִּשְׁהִיטִי לְכַדִּי לֹא חֲטָאתִי אֲלֵא הָאִשָּׁה שֶׁהִבֵּאת אֵצְלִי הָרִיחֵנִי
מִדְּבַרֶּיךָ קָרָא הִבֵּה לָאִשָּׁה כֹּזֶנָא אָמַר הִנָּחֵם הִסְיָאֵנִי וְהִבֵּיָה שְׁלֶשֶׁתֶם וְנָתַן
עָלָיָהּ גֹּזֵל דִּין וְנָתַן לָאִשָּׁה ט' קִלְלוֹת מוֹת עֲנִי דָם נִדְתָּה עֲנִי דָם בְּתוֹלִים
עֲנִי הָרִיּוֹן וְעֲנִי לִידָה וְעֲנִי בְּרֹל כְּבִים וּמִכֶּסֶה רָאָה כְּאֵל וְאִינָה מְגַלַּחַת
כִּי אִם בְּזִכְרוֹת וְרַצְעֵי אִזְכָּה כְּעֶבֶד עוֹלָם וְאִינָה נִאֲמַנֶת לְשֵׁרוֹת וְאַחֲרֵי כֵן זֶה
לְמוֹת לְחַדֵּשׁ קֶזֶר כְּחוֹ קֶזֶר קוֹמַתּוֹ טוֹמַאת הַזֶּה טוֹמַאת קְרִי טוֹמַאת תִּשְׁמִיט
זוֹרֵעַ חֲטָיִים וְקִיּוֹר קוֹצִים וּמֵאֲכָלוֹ עֵשֶׂב הָאֶרֶץ כְּבִהְמוֹת לִחְמוֹ בְּרִאכָה וְזִיּוֹעַ
וְאַחֲרֵי כֵן זֶה הַסּוֹת הֵנָּה הוֹדִיעַנִי הַסֵּפֶר הַקָּדוֹם הַזֶּה כִּי טָרַם גִּירָשׁ מִן
עֶרֶךְ לֹא הָיָה בְּתַכְנוּגָה אֲשֶׁר הָם עָתָה מִהַגּוֹף וּמֵאֲכָל וּמִהַסְבָּה וְלֹא הִיתָה יוֹלֶדֶת
מִעֵצָה וְאִין זֶה מִשְׁלַח חֲלִילָה וְאִין רִאשִׁי לְתַלְוֹת הַפְּסִיקִים הָאֵלֶּה בְּמַסָּל כִּי
אִם נִתְּלָה אֲתָם בְּמַסָּל בּוֹכֵל לְהִבִּיאַם גַּם כֵּן כֹּל הַתּוֹרָה לְמַסָּל וְלִשְׁנִינָה שֶׁ
חֲלִילָה וּמִפּוֹרֶסֶם כֹּל זֶה בְּאֻמוֹת לְהִיּוֹתוֹ כִּפְסִיטוֹ וְהֵנָּה הַכְּחוּב שֶׁאָמַר כִּי
בְּזִיעַת אֶפְרַיִם תֵּאֲכָל לֶחֶם עַד שׁוֹכֵךְ אֵל הָאֲדָמָה זֶה דְּרָכּוֹ גַּם כִּי אֲנִי בְּרִאשִׁית
מִן הָאֲדָמָה בְּרִאשִׁית בְּרִיָּה זֹכָה וְדָקָה וְנִקְשָׁרָה בְּךָ הַצּוּרָה הַעֲלִיּוֹנָה וּפְרִסָּה
וְהַכְּסָתִיךְ בְּאֶפְרַיִם וְאֵלֶּיךָ הִיטָה מִסְתַּמֵּם בְּגוֹף הַנִּכְרָא לִי בְּרִאשִׁית עֵי הַמִּקּוֹם
הַהוּא הִיטָה נִצְחִי לְעַד אֵךְ כֹּאֲשֶׁר חֲטָאת וְנִהַפְכַת לְאִישׁ אַחֲרֵי תִדְרֹךְ לְהַפְסֵד
כֹּאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְזֻגֶנָה הַתְּכֻנָּה שֶׁפָּסַע עַד שֶׁבִּרְוֵי חֲלָקֵי הַמְזֻג אִישׁ עַל חֲבֵרּוֹ
וְנִהַפְּךָ לְאִישׁ אַחֲרֵי מִנְכָּה בְּתַחֲלוּתָם עַד אֲשֶׁר קִצְרוּ יָמָיו מִכֹּל מִקּוֹם תּוֹלָדוֹת
הָרִאשׁוֹנִים הָאֲדִיכּוֹ יָמִים מֵאֲדִיכּוֹ הֵנָּה הַכְּבוֹד וְהַכֹּחַ הָעֲלִיּוֹן סִכַּת אֲדִיכּוֹ יָמִים
לֹא סָר מֵהֶם עַד שֶׁנִּתְחַיִּיבוּ מִבּוֹל וַאֲמַר הִסִּי לֹא יִדְּוֶן רוּחִי בְּאֶדָם לְעוֹלָם כִּלּוֹ
יִנִּיב רוּחִי לְהִיּוֹת בְּאֶדָם כְּנֶגֶד טַעַם הַגּוֹף בְּשֶׁם הוּא כְּלוֹמַר גַּם כִּי אֲעֻזֹר לוֹ
לְעוֹלָם חֲזוֹר לְכַח הַכֶּסֶד וְהָיָה בְּעִמּוּדָה זֶה קֶלֶךְ שֶׁנָּה שֶׁהוּא עַד הַמְּבֹל אַחֲרֵי כֵן
יִקְנֹד יָמֵיהֶם עַד שֶׁיִּסְאָרוּ בְּקִצְנָה הַכְּתוּב כִּפְסוֹק יָמֵי שְׁמוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים
שָׁנָה וְגו' וְהֵנָּה אֲלִיָּהוּ עַל לִפִּי פָסַח הַכְּחוּב וְהַקְּבָלָה גַּם הוּא יוֹלֵד אִשָּׁה וְלֹא
מֵת לְעוֹלָם וְכִמוֹ שֶׁאֲנִי עֹתִיד לְכַתּוּב בְּעִי' נִכְן חֲנוּךְ וְהֵנָּה מִרְעֵה שֶׁהִיא
יוֹלֵד אִשָּׁה עֹמֶד בִּפְ' אֵל ג' לִפִּי דְּבָרֵי חֲזָל מ' יוֹם וּמ' לִילָה שֶׁלֹּא אֵכָל וְשִׁתָּה
וְלֹא הוֹזַכַּר שֶׁכֶּפַח אֲכִילָה כִּלְלַ עֹמֶד כְּמוֹ בְּאֲלִיָּהוּ וְהַפֶּךְ אֲזַל אֲלֵא כִיּוֹן מִפִּי

השער הו הפרק הי

הסכינה הוא ספד אלהי נמשך מזיו זוהר אלהי על צורתו הפנימי וכיון הנקח
 על הגם הקיח כי על כל מונח פי זו יחיה האדם וגם הנבאה העידה סקרן
 עור פניו מכח הזוהר האלהי עד שיראו מגשת אליו וזהו נבד כל עמך אעשה
 נפלאות והמורדים לא יוכלו להאמין זה וטוב היה להם לצאת מכלל
 ערת ישראל ולא ירמו בני אדם במרמותם ואם מסה הסיב כל זה אף כי
 אדם הראשון בהיותו בהכל המלך העליון ואינו ילוד אשה ובספר הזוהר
 כתוב ר' יהודה אומר כדין תלת עאלו לדינא ואחרנו ועלמא תתאה איתלטיא
 ולא קימא בקיימא עד דקיימא ישראל בסודא דסני לבתר אלכיס לין קבה
 בלבוש דמשכא אהבי מנייהו הקד כתבו עור בקדמיתא הו כתבו אור דהו
 ממשין על עילאי דליז' בגין דמלאכי הו אתיאן לא יתהבאה מההוא נהורא
 הקד ותחסדו מעט מאלהים והסת' דחאכו כתבות עור דעור מתהני מינייהו
 ולא נפשא הן נעמוד על אופן יצירתו של אדם או לא ראוי היה לשנת
 במקום הנכבד ההוא ולהיות תולדותיו קדושים חיים וקיימים לעולם בדרם
 הקבלה אלא שחטא וגורם ונהפך לאיש אחר :

פרק י כבד כתבתי איך צוה אדם הראשון על האמונות וחטא
 בהן בכמה מקומות שצטטנו על ז' מצות הנקרא בדבריה
 ז' מצות בני נח בהן ע' וגלוי עריות וס' והדינין וס' אחר המצות כינתם בענין
 זה נשגבה הנעלמה מעיני בני אדם אלא מאות' סקבלו הדבר עד מפי הנבואה
 והכוונה היא כונת כל התורה והיא כי כל המצות נקשרות בידיעות האלהיות
 ולכן באו המצות כמנין אברי האדם תל' מצות עשה להורו' על הכללי הקדושי
 בסוד הסם שזכרתי ובהטהר אדם גופו ונשמתו וכל סכותיו דבוקין בסי' זה
 מתקן וממשיך ספד אלהי על הראשונים העליונים ומהם ומכרכתם לתחתונים
 אשריו ואשרי חלקו שהכריע כל העולם כלו לכף זכות וכן בשמור משמרת
 מצות לא תעשה שהן כנגד ימות החיה סאלו רומזים לדיעות אחרות ואי
 גורר עצמו שלא יעבור הגבול אשריו שירא אלהיו וחם וסלום אם יטמא
 עצמו למטה לעשות העברות ולחטוא באמונות האסורות המעייין הקדוש
 מכית יי יצא וממשיך מי הכרחה התחתונה הנקוות ממי המרים המאדירים
 שבאמר כעם לאכני כן כסיל וממר לולדתו כי הוא ממיר ספחה תחת ג
 גבירתה כי כבד כתוב למעלה מעלת הקודש והחול הטמא והטהור בסוד
 שני יצרים והנה אדם הראשון כאשר נברא בצלם אלהים והנח בהיכל מלך
 מלא חכמה וכללי יופי כל אכן יקרה מסוכתו נכנס בדרכי החכמות העליונות
 והנה האל האב הראשון הוא דמיון כלל כל בני אדם וצורתו כללית מכח ה

הכללית כוללת כל הכוחות וכאלו כל נפשות בני אדם בו תלויות והאמת כלם
 בקשרות ואחויות בה לפי הקבלה וכאשר נכנס בדרכי הכבואה נצטווה על כל
 עץ הגן שיאכל והזכירו בלשון יחיד ליחד כל הנטיעות הנטועות נטעי נעוץ
 בעץ א' בעצה אחת וכח א' ואם הענפים רבים ארון יחיד ואין לו שני וגבוה
 מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם והכל נקשר באחד והקליפה והשמרי' הוצרכו
 לצרף העץ וחלילה לחשוב רשות אחד כי אין הקליפה עושה דבר מעצמה
 וממשלת' אלא מהכח המסור להו כגרזן ביד החיצונו ואכ' היא סבת החטא
 והרע כן גזרה חכמתו כי את הכל עשה יפה בעתו וזוה עליו שיסמור משמר'
 היצר הטוב כלנו סיכנס במהרה אל הצורות הקדושות כלם לקדושה וטהרה
 באצלו ותייחד אותם ויקרב אותם אל אחת אל אחת בענין שיקשרם בדעתו על
 פי תוכן האמת ואל יראה קצוץ ויראה איך ממק' אחד נחצנו וכס' נספר
 יצירה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כי ארון יחיד ואין לו שני ולפני א'
 אחד מה אתה סופר ויכנס בהיכלי מלך הן היכלות המלכות ויכנס לנהודה
 הפנימית עד שיעלה כסולם אל מקום גבוה על כל גבוהים נעלם בכל העולמי'
 יחיד השערים והשוערים והמביאים הכרעה וידבק בטיובים ואל יעבור אל
 עבר אלהים אחרים הם השומרים הסובכים בעיר המפחים לבות החסרים
 והמזרפים והמבררים כילכך נוצרו והנה חכם מכל חכם בשמות הכנורא
 יתברך באחרות המת יחד בטהרה ובקדושה בסוד ז' מעלות פנימיות ואצילות
 השם העליון הנשגב גבוה מכל גם חכם במדרגות האומאה והוא החכם היודע
 סוד מעשה שמים וארץ ככבים ומזלות כל קסם וכסוף עתות ממשלת' ו
 ומשטרים בעולם סגולות צמחים ואילנות וכל ומתכות ואבנים יקרות שמום
 מלא כי השרת קדושים ובני אלהים ושמום מלאכי חבלה ואף ומשחית ס'
 סטקים ושדים וככלל בנאותו ב' כללים בקראים ז' מצות סמירת הפרצה שלא
 יפרוץ וזוהו על עץ הדעת טוב ורע כי הפנים הם מפאת הטוב להחביר עם
 הטוב העליון והאחרים הם ענפים מרים מי האזרים המאזרים וזה העץ ב'ו
 עקר סוד האדם כלומר גוף האדם כי הנפש הנקשרת בטפה סם שרשה והנה
 אדם באמצעות חוה שעה ויצא מהמחיצה הקדושה והנני מבאר אחר ח'
 חכמים יגידו אדם וחיה היו בעין ב' הכרובים הקדושים העל יונים האנומים
 מלמעלה ממראה מתכו ולמעלה הדומים זה לזה והם תפארת ומלכות כי
 ספירות תפארת בסוד הדעת העליון כולל כל הספירות ושם ולמעלה עד
 השם העליון ומלכות באצלה מכח הספירות העליונות ומכחם בכח התפארת
 באצלה והיא מוציאה פעולות התפארת וקסם העליון לפועל והנה גם האשה
 בדוגמת הזכר אלא שהוא פועל והיא מקבלת . וכאשר נוצרה חות
 היתה מזלע האדם ולו קרא אים ולה אשה הם אש אש בסוד ב'

זכר ב'אלם ונקבה ב'אש' והאש מורה על מדת הדין נתן ביניהם י
זכר בזכר והיא בנקבה רמז לסודם זה כי הוא מורה על תפארת ומלכות
והנה הנקבה חמה היא מבח הדין והיא אור כל הדברים והיא בסוד עץ ה
הדעת טוב ורע טוב מפאת הטוב ורע מפאת הרע והחומר כל חמה היתה
בתחלת בחי' כי עקר שרפה בעץ הדעת טוב ורע והנה היא כדוגמת הנפש
סיסודה המלך תולכן הזכיר הכתוב פעל ידה חטא אדם וכך אזל דאזיל ב
נחש אבתרה דחיה וכספר הכהיר נשמת הזכר מן הזכר נשמת הנקבה
מן הנקבה והוא רמז לסני הכרובים העליוני' וכאשר נכנסו אלו הנכר'א'
אדם וחיה וראו היכלות החזונות המקיפין וסוכבו' את העץ הפנימי וכחותיהם
נסגלו'תיהם נמשכו אחריהם לאכול מפרי' ולפעול פעולות הקסם והכסוף
ולעשות כוונות וערבו הקדש והחול' הטמא והטהור והכניסו כלם בהיכל
נחל' אמר אדם הראשון מושך ביצרלתו היה שכל' והמה כאדם עברו ברית
והרמז כי לקחו צד הטומאה הנקרא ערזה גם אמר כי עץ שאכל אתרוב
היה תרבו' לא תחמוד לא תירגו והוא שחמדו מה שאין ראוי לחמוד ורנה
דנור לא תחמוד כנגד המלכות וכפלו מפני שהא' עץ הדעת טוב ורע גם
באתרוב הקלפה והפנימי ג' כי אמר תאנה היתה מלשון תואנה והוא סוד
ויתפרו עלי' תאנה רמז אל הכסוף והקסם שנמשכו אחרי' ונעשו להם מלבושי
וחגורות ממנו גם אמר ענבים היו שחטה ענבים והוא מדת הדין והפרי'
היון מהפסולת ולקח הפסולת גם אמר חטה היה מלשון חטא והכללם ק
קצצו בנטיעות ומפני שהוא הכלל גם כי תולדתו היתה יסרה עד מאד כמו
שאמר הכתוב כי החלה' עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים
הזכיר כי מתחלה היה אחד ואחר כך נמשך למחשבות רבים ונקרא רבים .
והנני מפרש וכבר רמזתי למעלה בועקר העקרים כי מחשבות לב האדם
ומעשיו ותבועותיו וכל פעולותיו הם נקשרות בעליונים והנה בני האדם הם
בעלי שני יצרים ואד' הראשון גם כי היה שלם ונכרח בתכלית השלמו' והחכמ'
ונכבד בטבעו מכל מקום היה כלוח אשר יכולו בו כל הצורות והנה הוא
בכלל המלכות הכלל' הטוב והרע ואמנם היה היולי לימש' לקבל פעולות
והמשכות הטוב והרע והוא היה נתון בין שני המקורות והמעיינות אמרתי
ביניהם הוא ואין בין שתי המעיינות כמלא נימא ואם רחוקים מי ה
המעיינות לרמות בתאר הפנימי ואם נראה בחזק דומה לנו כי החז' בתמצ'
הטוב נמצא כרחוק מזרח ממערב החזק הוא בקרוב מאד לנפש המתאנה
כי הוא קרוב לבין והאחר פנימיות שרש' משם וזה צריך פיוע כמאמר חול'
בא לטהר מסייעין אותו וזה האש יטה מעט הנה הפתח פתוח והשומרים כוס
מלא פס המות בידם מזומן להרוותו וזה סוד פסוק הן האדם היה באחד

ממנו כלומר הוא מורכב מחתי דרכים והוא כהילי להטיח אל אחד מ
מחלקי הרכבתו אל הטוב או אל הרע ועתה נמשך אחרי הרע פן יסלחידו
ולקח גם מעץ החיים מנע ממנו דרכי החיים הנצחיים להתיחד עם ואכל וחי
לעולם וכן אמרו חכמים זכרונם לברכה מאיהן האדם היה באחד ממנו
מלמד שנתן לפניו שני הדרכים ואחז דרך מות והניח דרך החיים והנה
אדם הראשון נמשך בדעותיו ומעשיו דרך הכת הצפוני עי' האשמה הנפש התאווה
וגרם ממקום הערץ העליון לכן אזל אדם הראשון לא לך כבודו עמו סכ'
אדם ביקר כל יליון אדם בוקר ולא יבין ואלו הסתכל לאחזו דרך השם
ולעזוב הדרך האחר ויבין כי הוצרך לצדק וללכת לעולם לא יגרם והנה כאשר
נמשך אחרי הערלה והטומאה נדבקו בו ונפיל אליעזר את הקנאה והתאווה
הכבוד מוציאין את האדם מן העולם אמרו מלאכי השרת לפני ה' ה' רבון
כל העולמים מה אדם ותרעהו אדם להכל דמה הן על עפר מוסלני אמר
להם מה סאתם מקלסים כלכם אותי בעלינים כך הוא מיחד אותי בתחתונים
ולא עיר אלא יכולי אתם לקרא שמות עמדו ולא יכלו מיד עמד אדם הראשון
וקרא שמות לכל ברייתיו וכו' כיון שראו מלאכי השרת אמרו אם אין אנו
באים בעזה על אדם זה שיחטא לפני בוראו אין אנו יכולים בן והיה שמאל
סר גדול בשמים והחיות מרד כנפים ושרפים משש כנפים שש כנפים מה עשה
שמאל לקח כתו וירד וראה כל הבריות בעילמו ולא מצא בהם חכם להרע
כנחש שנא' והנחש היה ערש וגו' והיה דומה כמין גמל ורכב עליו והיתה
התורה צועקת מה שמאל עבשו נברא העולם עת למדוד במקום כעת כמרז
תמריא רבון העולמים תשחק לפוס ולרובנו מלהד' למדס פוס לו רוח
רעה כל המעשים שהוא עושה וכל דברים שהוא מדבר מדעתו הוא מרד' והלא
אינו עושה אלא מדעת רוח רעה שיש עליו כך הגחם כל המעשי' שעשה וכל
הדברים שדבר לא דבר אלא מדעתו של שמאל עליו הכתוב אומר בדעתו
ידחה רשע מלהר למלך סגסא אסה והסליטה על כל מה שיש לו אמר לה הרי
כל מה שיש לי בידך חנן מן הבית הזה שהוא מלא נחשים ועקרבים וכל זקן
אחד אצלה כגו' שואל חומץ אל' היאך המלך כוהב עמך אל יפה המלך כוהב עמי
אלא סהסליטני על כל מה שיש לו חנן מן הבית הזה שהוא מלא נחשים ו
עקרבים אל' הזקן והלא כל הנזמי המלך בבית זה אלא שהוא מבקש אסה
אחרת ויתנס לה המלך זה אדם הראשון זקן שואל חומץ זה נחש ועליו
הכתוב אומר סס נפלנו פועלי און דוחוכו' דן דין נחש ביבול לבין עצמו ואמר
אם הולך אני ואומר לאדם יודע אני סאינו שומע לי סהאיש לעולם קסה אא
אלך ואומר לחוה סאני יודע סהיא שמעת לי סהנשים נשמעת לכל סגאמר
פתיית וכל ידעה מה והלך הגחש ואמר לה וכי אתם מצווין על פירות האילן

א"ל הן סגל ומפרי העץ אשר בתוך הגן וכיון ששמע הנחש דבריה של חוה
מצא פתח ליכנס אל איז צווי זה אלא צווי רע פי כשעה שאתם אוכלים ממנו
תהיו באלהים מה הוא בורא עלמות ומחריב עלמות אף אתם כן סגלמר
כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו • עכל והנמשכים אחרי דמיונם
עושים דברים אלו משל שנמשך אדם הראשון אחר התאוות הגשמ' והמשגל
נעזב חקירת היריעות והחכמות וסגל נחש כנוי לכחות הטבעיות ו
והזרמה והאשה לכח התאוה וכאשר נחקר בתכלית החקירה מפי ספרים
רבים קדמונים מחכמי המשנה והתלמוד וסתריהם וקבלת הגאונים ויחירי
הדורות דברים אלו הן הן המגלים לנו והמורים סודות טעיות האומות אחרי
אלהי נכר והם יסוד וסוד עץ וכבר כתבתי איך מוסכם כי סגל הוא מלאכו
של יום שלישי ומכחו כח לכוכב מאדים הממונה על הדמים והרציון והסקרו
ודמיונות כוזבים ולפי מה שכתוב למעלה מהספירות השמאליות וסוד סגל
ונחשאל הנקרא גמליאל קודם שיתהפך שמו כי על כן נקרא איש תהפוכו
כיהוא מתהפך מזר אל צד מטוב לרע כלהט החרב המתהפכת ובהדבק בני
ישראל בונאמר כי דור תהפוכות המה כי סוכחים האל ומתהפכים ה
האמונה אל כפירה ויוצאים מדתם ואמנותם והנה הודיענו הספר הקדוש
הזה איך אדם נחזה נבראו בשלמות ואם היה כלול מכל העולמות מטוב ורע
והנפש היא עם הגוף לעולם היא עץ הדעת והנה חוה קרובה להיותר והכתוב
אמר כי עץ חיים היה תוך הגן וגם עץ הדעת ות'א במציעות גתא והנה
תפארת ומלכות הס בסוד הנקודה הפנימית והנה הגיר לך הספר הזה כי
הכת משכנר העץ מסתוקק תמיד לירבק בבני אדם ולהטעיות במשל
סנמצא בבקיר מה ממונה על האכנים ובלה ר' אליעזר איך סגל הוא סר
גרול בשמים ולוי כנפים רמז לוי צורות כוללות כדמיון י' מעיינות קדוש
וטהורות וי' צורות כמנין שבטי בני ישראל כי שמה עלו שבטים שבטי יה
עדות לישראל אלים י' שרים לכחו של עשו והכולל שבטים אומות והם מסורי
שמותם לגאונים הקדושים • והנה ים בגלגל המזלות שנים עשר מזלות
כמנין הקדש והחול ואם השרפים העליונים שבעה רואיפני המלך כנגד
שבעה ספירות ונחלקו חכמי הקבלה הקדושים אם הם למעלה מהנפא בסא
המלכות או למטה ושם הכולל לכלם שיצאים מהמקור ההוא ענפיאל והסי'
לחכמי קדם וענפיה ארזיאל ואלו הן משש כנפים והחיות החזונות מיכאל
וגבריאל והפאל ואוריאל מד' כי סגל כולל כל המרכבה החזונה מן הקליפה
והנה מצא סגל הנחש הקדמוני שהוא חכם להרע כמא הכתוב והנחש ידוע
סתחת ידו הממהרים לפעולתו ומרמה וסמי מות והנחשים והנפונים ב
בחלקו בי כל התחתונים שואכים מן העליונים היה ערוס מאד מכל החיות

נקרא חיות ברא הם החיות החזונות הטהורות ואמר כמין גמל מורה על סוד המקטרג המטעה לאדם והנה התורה צועקת ואומר וכזמסל על החכמה עליונה בה כל הדברים סדורים ע"פ מחשבת עליון העליונים דעתו ומחשבתו לא נודעו ולא נסגו ואומר כעת במדנס תמריא מלסון מרי ואמר תשחק לסוס ולרוכבוס מאל נכחש כי תכא עת אשר תקן הסס עלמו והחרפה הזאת יסיר סלא תסלוט בעולס ואמרסיהיו כאלהיס ואמר גם כן כי ממנו אכל האלהיס לומר כי העולס כלול ממונו כי קצות העולס ה החמיר הזה בו הוא ואין צורך להאריך עוד כי כבוד אלהיס הסתר דבר כלל הדברים כי אדם ה' ומה בחקירותיהם וכשמוסיהם נכנסו לפרדס החכמות והחזונות ולא סמרו רגליהם כאשר נכנסו וראו הסומרים הסוככו בעיר ונתערבו בהם וקבלו דבריהם וקצצו בנטיעות עד שהסיר הסס הכבוד שהסכין כיניהם ונחפכו לאיס אחר וגורסו מאפרנו סל מלך ונסתלק הכבוד מן התחתונים כי כסאין פתילה שהאור יאחזו בה אין הנר דולק וגור מיתה עליו ועל כל תולדותיו והוכרחו לידון בכמה דינין מתהפכים וכאשר בחרו להתערכ בצורת הרעות ונפרדו מן היחוד האמתי כן הפרידס הסס ממנו והאסור כל התורה ומפני שחקה היא אס כל חוה והיא לסון אחוה דעי היא כנגד המלכות היא כנגד הדבור הנסמע מכח הספירות העליונות כבתהכרו סל עולס והסכינה נסתלקה בסכתה וכסכת כבוד יי' וסכינתו חוסף על העולס הוזהר לנסיס סידליקונר סל סכת כך נמצא בסתרי הזוהר ומה סזוכיר בצואה כי כיוס אכלך ממנו מות תמות הוא הגרוסיס ההפרדות מן החיים הנצחיים ונולד מיד בו מיתה :

פרק יא

מה אתה צריך לדעת כי אחר סערכ הקדס והחול וכלכל יצועי הסכינה יצאו תולדותיו

בלתי מתקנות וילדה חוה סני בניס תאומיס בדמיון יעקב ועשו הא' קין והב' הבל ומצאתי בספר הזוהר כי קין הוא קינא רמסאבותא רל כי הלסון מורה על סרצתה לקנות קנין ראוי לקיים ולעכורת הסס כי כאשר גורסו ונטל זיוס מעליהם נכנעו וממ נצנזה בה רוח הקדס לקראו לסון זה סיורה על היומו אגור כחות הטומאה והב קראו לסון הבל והאמת הבל הזרות הקדוסות היק אכל לא בתקיים אז כי ארס להכל דמה וקנינו הבל ואזל כי כסכא נחש על חוה הטיל בה זוהמא והנה עקר יסורו סל קין הוא והנה סני אן יצאו בדמיון הכח הטוב והרע ואזל מה סאל קייתי איס את יי' מור הרב על אופניות כי את הוא מרבוני מ' נסו מור תקו ובהגיעי לסורהעב' אעור' על זה והכ' סניה הסכימו להכ' קרב' כי ידעו סגורו אך קין הביא מפרי האדמ' ואזל

שהיה מזרע פת' אמר עיד כי קרבנס כלאים והוא סוד מורה על סרס כ' מהם כי קין הביא מפרי האדמה כפי סרסו והכל מלכ נקשרות צורותיהם בהם מהמר ככו' התחיתנות לבן ויפע' י' אל הכל נאלמנחתו ואמ' חכמי' ז' זה נתן קרבנו לזה וזה לזה להעיר על סתי הכתות * והנה קין שמר איבה לאחיו וכתיב ויהי בהיותם בשדה כמו לשדה אשר בו הזרעים והנטיעות היא המלכו' הכונ' כי קין רצה לידבק בשרשו והכל בשרשו נז'ס זכרו לברכה ס' אמר קין אל הכל אחיו לית דין ולית דיין ע'א והנה הראה פועל קין על סרסו כי יצא סופר רמי אחיו הטוב ממנו על עבודת הסס והנה הכל וסת ס' הוסתת במקומו היו מתולדות אל חי וקין מאלהי נכר וז'ס זה ספר תולד' ארס' אלה תולדות ותולדות קין אינן תולדות מה הן אלוהות כלומר כי כחם אל זר ואל נכר ואמרו מסת נתיחסו כל דורות הצדיקים שהוא היה אוהב כל עניני העולם הנצחי ומקין כל דורות הרשע' ואמרו רבותינו זכרו לברכה ויצא קין מלפני י' יצא כגונב דעת העליונים כי כונתו להתערב ב' נכר ואחר שהרג קין להכל וראה ארס הראשון כי עונותיו הטוהו ס' ב כתובה לפני ארין הכל ופרס עצמו מן האשה עד היותו בן ק' שנה והיה מנורה לסמים ויתחנן לפניו ונמצא בספר המלכוס התפלה שהתפלל ארס הראשון וזה נוסח תחלת התפלה י' אלהי עולם אתה בראת את הכל להדר יקר חסונך וכ' ואין כל דבר נעל ממך ואין נסתר מנג' עיניך ואתה כוננתי בכפות ידיך יתמסילני על בריותיך להיות שליט על נופעליך והנחש הערוס הארור השיאני בעץ התאוה הומד ועוד אסת חקי השיאה אותי ולא הנרעתי מה יהיה לי אנומה יבא עלי נלרורות הבאים אחרי ידעתי והתכוננתי כי לא יצדק לפניך כל חי ומה כחי להעיו פני נגדך ואין לי פה לדבר ולא עין ליסא והרע הרעתי ובעוני גרשתי היום והנני בוקע ופולח לעבוד

בארץ את אשר ממנה לוקחתי ואין פחדי ומוראי

על באי הארץ כבתחלה כי מעת אבלי

מפרי העץ ועברתי על דבריך בטלה

חכמתי ואני כבער וכסיל ולא

אבין מה יהיה וכ' ראה

איך מורה על

קצת

כונתנו :

שער שביעי

פרק א

ידוע הוא וברור כי מומים ראשונים היו
 סכרים מכני אדם כייס גלגול לכפשות ואמר
 כי נא סכרא זו לפלוסופים הקדמונים ומהם סברו כי אפי' מגוף אדם
 לבין בהמה היה והפלוסופים האחרונים כלם הרחיקוה בשתי ידיים והביאו
 ראיות על סותרה גם הגאון הר' סעדיה ז"ל בספר האמונות הרחיקה והאמ'
 אם הנפש היא הכנה ושלמות ההסג' וההסגה היא באחד הסכלי הנבדלי אלא
 שהיא למט' ממדרגת' הוא נמנע ועוד הקשו עליה הרב' וכאשר חפסנו בספרי
 קדמונינו גם כי לא מצאנוה בפ' בתלמוד כי אם ברמז מצאנוה בכמה מקומות
 במדרש ר' נחוני' ה' הקנא הנקד' ספר הבה' ולפי' בספ' הזה' ומדרסו' אחרות
 וז' בבהיר אמר רב חמאי כך קבלתי בשבך' מרעה לידע וידעת סוד ה' הנכבד
 ואמר הראני נא את כבודך וכו' ומפני מה מפני שהצדיק כבר היה רשע
 לשעבר ועכשו נענשו כי מעגיסים עלימי הנערות וכו' אלא לאו בחיי אמרי
 אלא שכבר היה לשעבר אמרי אמר לו חבריו עד מתי תסתור דבריך אל' זאנ
 ראו מל'ה' לאדם שנטע בגן כרם ויקול לעשות ענבים ויעש באושים ראה
 שלא הצליח גדרו ונקהו מן הבאוסים ונטעו עוד שנית ראה שלא הצליח ב
 גדרו ונטעו אחר שנקה וראה שלא הצליח גדרו ונטעו עד כמה אל' לאלף דור
 סכאמר דבר צוה לאלף דור הגה הורנו על הגלגול ג' ואמר סנהב גלגול
 נפשות עד אלף דור ע"ש ומ"ס אמרי' אשר קדשנו ולא קדשתנו וזויתנו מלמד
 סחיהעולמים כוללים בו כל המצות ברחמיו עלינו מסרם לנו כדי לקדשנו
 בהם ואולי אנו נזבה מט' כי בשעה שאנו נזבה בעולם הוה בעל'ה' הוא ברול
 וכירו אנור הנשמות וכשעה שישראל זוכים הנשמות זוכ תלצאת לעולם הזה
 ואם אינן טובים לא יצאו היינו דאמר אין בן דוד בא עד שיכלנו כל הנשמות
 סכגוף מאי ניהו כל הנשמות סכגוף האדם ויזכו החדשות לנאת ואז בן דוד
 זוכה להוליד כי נשמתו תנא חדשה בכלל האחרות מסל למלך שהיה לו חיל
 ס'להם פת לרוב נחשלו ולא אכלוהו גם לא כמרוהו נפסד ונחשפם הפח
 בא לפקוד אם יש להם פת ומצא להם פת מעופם ומצאם מתבישים נבקש
 פת אחר כל' זה לא סמדרנו ואחר נבקש אז המלך כעם ולקח אותו הפת ה
 המעופם וצוה עליו לתקנו ולכשו כשי היכלת ונשבע לאנשי' פת אחר לא אתן
 לכם עד שתאכלו כל הפת המעופם ססלחו לכם מה עשו אמרו לחלקו חלקוהו
 ונאל לא ואחר מהם חלקו הזריז מהם הם חלקו באויר ואחר לקח אותו ואכל
 ממנו בתאוה מה שאכל והאחרים לא סמו ונתיאס' ממנו ונפסד ונחשפם ולא

יכלנו לאכלנו ונפארו רעבוס עד שמתו ופקדו עליהם עון גופם למה הרגתם
ענניכם לא די שהפת קלקלתם לכם מתחלה החזרתיו לכם מתוקן וחלקתם
אותנו זאתך נטלת חנקן ונתרסלת ולא עוד אלא הרגת ענמך והוא מסיב
אדוני מה היה לי לעשות והסיכו לו היה לך לשמרו זאת לא יכלת היה לך
להפניח בחרך שלקח עמך הפת ותראה מעשיו ביוש מירתו והשתדל לשמור
כמותו ועוד דורסים למה הרגת ענמך וקצרת ימך וכל יודיענו הפסד
הקדוש הזהסור הנרכות נגלה ונסתר ועוד יתבאר בעלה והאכיר המדה
המנהגת העולם ככה המסור להמאדון העליון ית' והוא יסוד עולם הממורס
עולם הנשמות ואחר שכהעולם בתקונו ישראל טובים ומתייחדים עם השם
ממשיכים נורות קדושות ומולידים בנים הבונים מהבכח הרמז למזרח והוא
היה כל הפנימי ואם לא הסדרים מתקלקלים והשפע האלהי מסתלק וכל
ערכוב כנורות בסוד הגלגל ופי' מאמר איך בן דוד בא עד סיכלו כל ה
הנשמות שבגוף כי הם הנכנסות בגוף שנכנסו ואם יס' אחר לחכמי המסנה
כמ' זה וגם רס' כתב עליו שהא אצור הנשמות ונקרא בגוף כלל שמצטטירות
בגיהה הרוחנית ואפשר לפרש בה שלא ירא בין חכמי המסנה מחלקת סל' ה
פער סיכלו כל הנשמות שכבר היו באוצר הנשמות בגיהה הרוחנית וכבר ל
נכנס לגוף העני וישתלם גלגולם לא יבא משיח ואזל ביכמות שהנשואים ת
תינוק מעבדים את המשיח לבי שאינן עתה ראיות להוליד ואין האים פרה
ורבה והשסר הקדוש הזה חוזר להביא מסל מן הלחם שנתן לעבדים ו
ועצמה והפסירות והמסכיל יבין כי אין ראוי להאריך עוד וכמדרש קהלת
דור הולך ודור בא אר עקיבא דור סבבר בא וקאמת פסע הדבר הוא
זה כי כל הפסד הולך על מנהג העולם לחזור חלילה וכן דרשו כפסוק
ובכן ראיתי דשעים קבורים וכאנו וכן בטובים השנים מן האחד ות' באם
ובפר העון הזה לכם עד תמותקן מיתה תביא ואמר של זה כוון כי כן פסטי
הדברים וכן ביחי ראובן ואלימות וכמדרש רות הנעלם האדריכו הרבה
בדבר והנה פרשיות היכוס מראים בדברי הקבלה כי מצאנו ליהודה שנה
לכנו ליכס אשת אחיו ולמה לו זה ואם מסוס פיקראסס הנלד כסס המת
אינו כן כי כבר קבלו חכמים כי לא נצטוו על זה כס ביכמות יכול היו ק
קוראין לו יוסי וקראוהו יוסי יוחנן יוחנן תל נחלה לנחלה אמרתי לך ולא
לשם והנה דרשו והיה הזכור מצוה בגדל ליכס אשר תלד פרט לחלונ' ה
ואזל כי ככל התורה אין מקרא יוצא מירי פשיטא הבא מתא גס ואפקתיה ל
לגארי ועוד מה תועלת בקרית השם אין זה כי אם מעשה הנשים והנה
תזר הצדקת סינאה בסגנון מופקדת לקראת יהודה חלילה להרמסוס פעל
ריק ינאה לחלל כבודיה ולשוס נששא ככפת ויצוד כי לא נקראו עש אחיה

וכן רצת המואביה הכסרה שהעיו שניה ותסב במרגלו בועה הצדיק וכל ה
 הפרשה מעירה בי עזר גאולה היתה חלילה להם אם לא היה תועלת גדול בעני
 והכתוב מעיר ותקראנה לו השכנות סס לאמר יולדכן לנעמי ותקראנה
 שמו שוכר ולא מחלון וחלילה לשמואל הנביא לכתוב זה על ספר אם לא
 היו הדברים כן כי השכנות חכמות היו כדברי הרמב"ן ז"ל והכתוב מעיר
 וידע אונן כי לא לנייה הזרע ולמה לא אם לא מפני הסוד הזה שהיה בונה
 בית אחיו ונמדרש מסל לארס ההולך במדברות ופגע ב'אסטים והכוהג
 פצעוהו וגזלו סלנו מהעסה אחיו הביאו ורפא אותו מהמכות והלבישו ובה
 לובית ואזל איוב בן יבס היה ומצאתי לקרמונים קורי לסוד הזה סוד
 העבור כי הוא סוד עבוד העולם והוא סוד הסודות והוא מכלל מה לפני
 מה לאחר כי לא אשלח בני יר לכן לא עמד מלעה על תכליתו ושיפו ישינתו
 ופצתו וכפר מלכי ארום וכמאמר חכמים זכרו לברכ' בונה עולמות ומחריבן
 ואינין לא הניאן יש רמז למבין וחלילה לי לפתוח בו יותר תחלת רמז
 הסוד הזה כתורה למכונים הוא כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הכל כי
 הרג קין ויש בזה תימה מראש היצורים נברא בכלם אלהים שיאמר כי תחת
 הכל שת לי אלהים זרע אחר ובי לא יוכל להיות הכל בעולם וגם שת והנה זה
 מאמר הנשים והפתאים הקלים אבל רמז לסוד העבור וחזל אמרו זרע
 שהגשת ממכו אחר ובו תלך סרה לאכרה כן אמרו לאגבה לו זרע ממקום
 אחר כי לא בא עז הגלגול אמר ועוד על זרע אחר שים לו אחרית ותקוה
 והנה הודיענו הספ' כי הכל שפעה הבס אל מנחתו והיה נקי אלא שלא נתקו
 מפני זה המת הנחש הושתת זה ממש במקומו ייש סוד גדול בבר על זה הענין
 והנה תמר ילדה תאומים כנגד שני אחים ואולם הפכל מנהיג הסומעים
 סברא זו ומפני העלמותה רחפיה כסתי ידים כי הקשו עליה כי הקס בתחיית
 המתים איזה מהם ועוד מה היתה העלה שזה יסא עון האחר כענין איוב
 להציל נפשו מני שחת מה חטא השני ועוד כי הצדיק שיצא בבס נקי גם כי
 אין צדיק בארץ אשר יעשה פועל ולא יחטא אפשר שיחטא באחרונה ויפקח
 סברו ועוד יש שאלות אחרות נראה במכחישות דרכי המדות ואיני יכול
 לפרש ועתה הנני בותב מה שתשוב ידי אין ספק כי אלנו הדברים הם
 בבסנו של עולם כאשר כתבתי והדבר הנעלם מן הסכל ומוקצה מן
 המחשבה ירבו ההשגות עליו כי לא יוכל חלוש הראות לעמוד על תוקף השמש
 אבל כאשר נדע הדבר מקובל מבעלי האמונה ונראה עוד סבות הקבלה כל
 שלא בא יופת גמור על סותרו כשני הפכים בנושא אחר נשתדל
 לקיימו ואם יקשה עלינו נתלה הדבר בחסרוננו שלא
 בוכל לעמוד עליו :

פרק ב

ידוע הוא וברור כי צדיק ה' ככל מעשיו וישר
פעלו ולא עולתהו כו סהוד עינים מראות ברע

והבט אל עמל לא יוכל ואין ספק כי לא נעלם מהשם דבר והאמת
המכחיס שהיה יודע העולם בכללו וכל פרטיו ביריעתו הפשוטה שאינה צ
צריכה לזולת כי אם מצד עצמה מכחיס מציאותו וית כי הוא ית עצם היריעות
ובאמתתו נמצאו כל העולמות וכל פרטיהם והוא מעמוד אותם ואין בכל
העולמות מנברוכי ככחונמכחועומדים כמו שאמ הכתוב אם יספר איש ב
במסתרים ואני לא אראנו באש יי' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא כל
אחר שהכל עומד בכחי והכל אני מקיף ועם הכל אני איך אפשר לומר כי
יתעלם ממני ואולי משל לארביטון שבנה מדינה ועשה בה בנינים נפלאים
ומחבואות וחדרים לסוף עושה שלטון באולם שם וגבנו ונחבאו במסתרים
ובמחבואות ההם מה עשה שלטון בקשם שם ומצאם אמר להם שוטים אינכם
יודעים שאני הוא הבונה המדינה למה נחבאתם ההד אני יי' חוקר לב וכוח
כליות אוי להם לבריות שמרמין הצורה ליוצרה והנטיעה לנטיעה לפי
סמיים קרמוני נתפלספו בני אדם לפקפק ביריעתו והשגחתו כשה הו ה
המעמקים מיי' לסתיר עזה והיה במחשך מעשיהם ויאמרומי רואנו הוצרכו
החכמים להביא המשל הזה לומר כי הרשעים מקשים יריעתם החסרה ה
העלולה לידועים וליריעתו וית הוא עצם היריעה ועלת כל היריעות והירועי
ויסברו שיהיה חסרון בחקניריעת הפרטים כיתשתנה יריעתו בהשתנותם
ולא ידעו ולא יבינו כי היא עצם היריעה וממנה יצאו כל הנמצאים וכי הוא
עלה לכל ומצד עצמו יורעי כשה שאומרו עיניכם וראונו כל שואו עיניכם
וחקרו על הככבים האלה הנראים כי המה מעידים על מני יעיהם והם על
אשר למעלה מהם וכלם נבראים מחודשים ולא באו ער הקזרמן אלא בהשגחה
הגדולה וכתכלית השלמות המוציא במספר ידוע ובחשבון מתוק נבאם לכלם
בחתם הקדש נחתם ובכחה השם הכולל המציאם בסם יקרא מרוב אונים ו
ואמין בחמתוקה שלמנת החכמה והכח נחתמו בחותמו איש כל שם פרט
לא נעדר בחותם חכמתו ויפ לחול פי נכבד בפשוק זה כולל כל היצורים
המציירים בנייר המחשבה הפנימית בסוד ז' מעלות ובראשי תיבות ש' א' מ' ר' ו'
ע' יניכם שמע רמז הוא לאחרות השוה בו נחתמו כל הנבראים למיניהם
והנה הוא ית היודע כל מחשבות בני אדם וכשה גדול העצה ורב העלילו
וכו הפך הרשעים המסתירים עזה ז' ואין לראות חלילה לרעת הכורא עש
הנברא ולכן אזל כי השם הוא סבת כל העולמות ופעולם וצורתם ובחותמו
הקדוש נחתמו כל הנבראים למיניהם וא' לשם אדם להתעלם ממני ועוד
אה' בחסו ביי' ויאמרו לא הוא כלל כי המכחיס יריעת השם נכל פרטי ה

העולם מכחיס ידיעתו כלל כאלו יאמרו שאינו נודע ויתחייב מזה סמכחים
 שאין יודעו כלל ואין לו מציאות וחלילה לו כי ידעם ויניחם להפקד הנה בעל
 ברחימו ע"פ הדין האל ואם נאמר כי הנולד עוד או חגר או שוטה מתחלת
 בריתו או מוכה ביסורין וחולה כל ימיו כי מקרה היה לו או מערכת ו
 והמערכת בטגולה וטבע לבד היא פועלת ולא מעגשת על פעל רע ולא
 משכרת על פועל טוב יהיה עול גמור כש ראות דריק אובד בדדקו ורשע מ
 מאריך ברעתו והחסידים מוכים ומענים מכת אכזריות וגם הנביאי כהיות
 מלובשים ברוחיו יתרגום ולא יצילם צדקתם ויושרם וחכמתם ודכקותם
 והרשע מאריך ברעתו והתורות והנבואות מעידות על השגחת השם בכל
 בני הארץ והעול רחוק ממנו ואם יש פסוקים ממים הסתרות ומקרים ונוקב
 ויורדין עד התהום וכאמת התאמת האלה והחלופים פנש לחכמים ועור
 סכלם לפקפק בהשגחה ולמרות עיני כבוד האל ולעשות התורה והנבואות
 טחיתפל ומסך לעיני הסכלים וכמה נאלו כי לא מחשבות ה' מחשבות ב
 בני אדם ולא דרכיהם דרכיו ולכן עמקו ונעגבו ומפני היות דרכיו עמוקין
 מהמחשבה והנביאים לא עמדו על תכליתם אפי' אדון הנביאים כי כן
 עלו במחשבה הסתורה והמחשבה הטמורה אלא לילוד אשה ואף נאלהין די
 מדרהון עם בשרא לא איתוהי ואם חזוני הדברים היו מגלים לבני אדם היו
 רוצים לחתור מחתרת ולעלות אל מקום לא תשיג דעתם ויטעו בדרכיו ו
 וישתכשו המחשבות לכן בעלמו הדברים עד כי הסודות האלה חזנויהם
 יגלו בארך הימים בהיגיון בהם בטלום כי עמקומחש בותיהם ומכל
 מקום האמת במקומה עומדת וישרים דרכי י' וצדקים ילכו בס' ופושעים
 יבטלו בס' וצדיק באמונתו יחיה :

פרק ו

אין ספק כי ספר איוב מבהיל המחשבות שלא
 יוכלו לעמוד על האיש ההוא מאי זה עם היה חס
 יהודי מחסירי ישראל אנבי מחסירי אומן העול וכן על חבריו ובאיזה זמן
 חיו והספר מורה על היותם חכמים מחוכמים והראיה כי הספר מעיד כי
 אחר דברי אליהוא עלה למדרגת הנבואה וגלהו סודותיה עולם והכל בעלם
 מכני אדם ואם המפרסי' חשבו שעמדו על סודם במקום שחשבו ולא עמדו
 והעמוקים מחכמי הקבלה אמרו כי כמה שנאמר כי יש לכסף מוצא ומקום
 לזהב יזקין כל אותה פרס' מורה על הידיעת הראשונות סבות המרכבת
 והנה הזכיר המתנות שהם בסוד השרשים והיסודות והיות הכמצאים
 והתפסוטים יבתיבו והזכיר והחכמה מאין תמצא רמז לחכמת האלהים ה
 הזורחת מכח המחשבה והאור המלא הנקרא אין שאין המחשבה

תוספת ב' וכל הפרשה היא מראה החכמה והקבלה ואם אין אתנו יודע
עד מה והכתוב העיד על היותותם ויסר כלם ביעקב איש תם סרל שלם
וירא אלהים ודבק בו וסר מכל רע והעידה הנבואה איך היה היס ואזל
שהוא יום הדין אני יהיה לה בויהי היום דאליסעאו יום מועד לדין עליו ויבאו
בני האלהים הם המלאכים הקדושים העומדים על המשפט בהיכל הזכות כ
נקראו בני האלהים כי הם נאצלים מכח מדת הדין ויבא גם השטן בתוכם
הוא הנפוני מהכת האחרת המטה את האדם לחוכה והוא מה וממנו יצר הרע
באדם והזכיר הכתוב איך משטרו בארץ וסוטטו בכח עליון כי הוא מיסר
בני אדם וגובה חובותיהם ואיך הזהירו השם עליו ואיך הסיב הסטן כי לא
לחנם ירא איוב אלהים כי מזה השפע הבא אליו היה טוב ואלו יצרפנו באש
יתגלה מה שיש בכח צורתו כי השטן יודע מה טיבו של איוב והזכיר כי כאשר
ראה אברן ממנו ורכשו ופיו ונגעי גופו התחיל לה תאונן ויקלל את יומו
לפי פשט הפרשה נראה שכפר בדיני השם כי ראה עצמו צדיק במור והיה
בשפה בלא משפט תלה הדבר במקרה מערכת ואמר מי יתן יאבד יום אולר
בו והוא מזל הלידה והמסילה אל היום שהוא הגלות הרגרים העולמים
וגם לילה להדין כי הוא ע'ד ההעלם וכמצא כי לעת הלידה ועת ההריון אמר
סיאברו מפני המזלות כי דעתו פסניהם פועלים באדם או היה מסופק בהם
נחזל רמזו סוד מסודות התורה כי כיוון על המנהיגים השלמים הנקרא השם
בהם מרת יום ולילה עזרת תפארת לעמוסי בטן והנה רעיו באו וסדרו
טענות זה מתיכח להצדיק את עצמו ולפקפק בהנהגה והשגחה ואם לא היה
מיסב בדבר כי צערו הניעו ולא קבל יסוריו באהבה ופעם נראה כמאמין
ופעם כופר וכא מדעיו היה לו סברא ידועה בדבר עד שעמדו מלרבר ובא
אליהוא ופתח פיו להתוכח עמו ורוב דבריו לפי פשט הספר קדמולו חבריו
ועל זה נבדלו כי נראה קבל דבריו וסתק ולא ענה עור כאשר באו פושעי
ישראל למדו מילדי נכרים וכדו כי דעתו כדע' אל סבדר כי אין השגחה כי
אם נבעלי השכל מפני דבקו השכל כלם למע' ואחכ איוב ונחכם עד שעלה
למרעת הנבואה ואלו דברי רוח סותר' כל התורה וכאשר נחקו במדרשת
של רבו הקדושו ולעמוקי מן המקנ' איהוא רפא מחלותיו שהודיעו כי צדיק יו
צדקו אהב' אל חלילה לא מרסע ואמ' מי פקד עליו ארצה ומוסס תכל כלה
בלו העדות המורה על חדוש העולם הוא כי העולם תלוי בכחו וברוחו ואיך
יצא גשם מאי גשם ומי פקד עליו ארצ' הרי ים לעולם מחדש מעמי' כחכמתו
כל העולם אם ימים אינו לבו רוחו ונשמתו אינו יאסוף יבוע כל בשר ויחד כל
אם כח מושכל ומורגס ומיטבע יסיר השם מן העולם וימשיך הכבוד אל יאבד
הכל הלא עכ העול' מחודש ועומ' בכחו ומשגיח בכל פרטי האדם וכאמת חלק

נפ' לו הסוד הגדול הזה כי מלוא יסנה יסלועלת ולכן כא לעולם להיות
 מנורק ומלובן ומזוקק לאור באור החיים ואז שתק וקבל הסוד ממנו וידע
 בו עם הדין כאו אליו היסודין ואלי הפסוקים אשר רמוז אליהוא לאיוב סוד
 צדיק ורע לו אז יגלה און אנשים וכמוסרם יחתום להסיר אדם מעשה
 נגה מבשר יבשה ופירש הרמב"ן ז"ל סדכרי אליהוא חכמה מקובלת היתה
 בירו מפ' אנשי הנבואה ופ' וכמוסרם יחתום האל ידיו כמו ואכתוב בספר
 ואחתום להסיר אדם מעשה סמ"ך כמו בלי מעש' כל' סיסר האר' מהיו' מעש'
 נגה לסון גויה כל' סיכסיה הגויה מן הגבר יחסיך נפשו מני שחת כמו אם
 אדכרה לא יחשך כאבי שהוא העדר הכאב אהר סכא וחיותו מעבור בסלח
 סלח יסלח אותה ביד פסעה לעד והוכח במכאוב על מסככו סיוכחנו האל
 ויזכור לנעונותיו עד יביע לחות וזהמתי חיתו לחם ונפסומאכל תאוה
 יכל כשרו מדנאי וספן עצמותיו לא ראו ותקרב לסחת נפשו וחיתו לממיתים
 אם יש עליו מלאך מליץ אחת מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמ'
 פרעהו מרדת שחת מצאתי כופר הנה מתחלה הודיע כי הסית' יסיר האדם
 מהיות מעשה וסהגה הירוש' יכסנה מן הגב' הוא כסוי למיתה וידון בשחת
 ויחסוך השם נפשו ממנה וחיתו לסלחה ביד פסע לעול' וכא לפרס כי הוכח
 במכאוב על מסככו כי יוכיחנו השם כ' עד ותקרב לסחת נפשו וגומר הוא
 הגיהנם אם יש עליו מלאך מליץ והוא הסוד להצילנו מני שחת ויחננו ויאמ'
 פרעהו מרדת שחת מצאתי כופר כי הכנין משם והגוף השני כופר לנפש
 וחזר עתה אל הגוף השני אשר קם תחת הראשון רוטפס כשרו מנוער יסוב
 לימי עלומיו לסון זמיחה סימחיו פרה כשרו על עצמותיו כאשר יעשה ב
 בבטן אמו יעתר אל אלה וירצהנו וירא פנו בתרועה ויסב לאנוס צדקתו
 יסיר על אנשים ויאמר חסאתי וישר העניתי ולא סוה לי יעתר אל אלה
 וירצוהו אחרי סוכו והוכיחו במכאוב כי נתכפרו עונות ראסונים ולכן ק
 קרמוהו רחמיאל ויסב לאנוס הזה צדקתו עתה יסור על אנשים אשר
 בגילו סאכרו ויאמ' גם אני חסאתי וישר העניתי ולא סוה לי חסאי כי בו לא
 במלסתי אך צדקתי עמדה לי פדה נפסו מעבור בסחת וחיתו באור תראה
 באור פני מלך ככא עתו כי סם תעמוד ולא תעבור בשחת ולכן נפתח
 בית באור וכן אמר התרגום ונסמיתה כנהרוא מעליא תחמי הן כל אלה
 יפעל אלה פעמים סלם עם גבר להסיב נפשו מני שחת לאור באור
 החיים יתכן שכך היא המדה וכן הזכירו חכמים זכרו לברכה
 במסכת יומא ועל ארבעה לא אסיכנו להסיב נפשו מני שחת לאור ב
 באיר החיים אשר על פני האדמה יוכן דעת התרגום פאמר
 כאן כנהר חייא גם יתכן לאור באור החיים כי בסוף תהיה נפסו צרורה

בצדור החיים את יי' אלהיך והנה הוא מתרץ קוסיות צדיק ורע לו וממנה
 יבא לי תרון רסעו טוב לו ה' והוא הטעם רק מפני זה חסד הוא וצדיק א'
 אומר בלי פסע יהיה עול גמור יפליג בזה יותר הנה פירשתי הענין הזה
 והפסוק ומלותיהם נאותים לפי מאד ומורים עליו הוראה שלמה והטענה
 בעצמה טענת אמת דברים לא תשאד אחריהם קושיא כלל בדעתו של אדם
 על כן החריט איוב ולא ענה דבר ואם תחפוז להבין זה הסוד הנכבד לבד
 תפית לרצתי וכליותיך תסתונן ועל חטאתך תתאונן ייסור מעליך הענין
 תחזנה עיניך המלך והכלה ותצפה לגדולה תראה עפרים תאמי צביה והגזרה
 והחנינה אלו דברי הרב ז"ל ואם הרוחתי מעט בלשון וכן מצאתי
 בספר הזוהר כי סוד בגלגול הוא סוד אליהוא והנה הפסוק הזכיר נח
 דניאל ואיוב כי נח ראה עולם בני וחרב וכנוי דניאל בית המקדש
 ואיוב ביתו והסג' מצבים ומה שאל בגלגולין מעשה אבותיהם ביריהם על
 פוקד עון אבות זהו הסוד בגלגולין נכך היא המדה ונקא לא ינקא פוקד עון
 כלו כי הענין הוא שמור כי איננו מנקה לגמרי עד שיפקוד עון אבות על כ
 בנים הם המורדים בתחלה ואחריהם מעשה אבותיהם ביריהם ואחריהם ז"ל
 כתב והסוד הנסתר בפוקד עון אבות על בנים בתחלת קהלת תמצאנו הוא
 דור הולך והוא מי' מדות של רחמים כי חסד אל הוא והם יסורים של אהבה
 להגיל בפשומי שחת לאור באור החיים וכן מש' צדיק וטוב לו צדיק כן צדיק
 כלו כי לא נמצא בו רע גם מתחל' היה טוב צדיק ורעלו צדיק כן רעע כי היה
 רעע בתחלה בענין איוב ודי בזה פ' כזה :

פרק ד

דברי הרב ז"ל אמתיים לדעת חכמי ישראל
 האמתיים והם מ קרי האמונה וסדסיה אלא
 שהם מכלל סתרי תורה וכל חכם לב אשר נגע הסס בקרבנו והאמין בקבל'
 האמתית יש לו קבלה באמונה אך אם לא ישאר קושיא לדעת הרב בדעתו
 של אדם לא כל הדעות שוין כי חפשתי חפש מחופש בסתרי הקרמונים ח
 חכמי המשנה על זה והם הם אמרו על עבפי' השרש הזה כשרצו לעמוד עליו
 שהנכנס בו הוא כנכנס באניה בלי משוטיכ כי דעת החכם אינה מקפת בו אך
 יש לכל חסיד לקבלה בקבלה אחר שהתורה מעידה עליה וכל חכמי ישראל
 פירשוה בסדויותיהם ונפרש' יהודה וכועז ירת מעידים עליה עדות כ
 ברורה גם בענין צדיק ורע לו רעע וטוב לוגס כי לא יספיק לאדם לרמות
 צמאוננו מפני עמקה אמנם האמת יורה דרכו איך ספק כי כל הדברים
 אשר סכיבותיהם נעלמים לא יוכל אדם לעמוד עליהם עמידה אמיתית עד
 תה' יתה' וכן אירע בכל התורה וסוד הנפש ונן ערן וביהסכי להעמיד על

סוד התורה היה לנו לעמוד על סוד האלקות ועל שמוותיו ועל עמידת העולם כלל ופרט וכך ראוי לידע סוד האלהות וסוד האצלה ובריאת הנפש על מיתכונותו לסוד הגלגול ולסוד גן עדן וגיהנם אך כמו שאמר המתפלספים על ענין השכל הנכבד כי הוא נמניב לאדם לדעתו כהיותו בגוף הזה'אלא מ מציאותו כן באמר אנחנו בעינים אלנו כי גם שלא תקיף דעתנו על סוד ה העינים האלה הנה ער האמונה נקח הדברים ונשחרל כפי כחנו לקרבו אל השכל כל מה שנכל ככר כתבתי כי לדעת התורה נפש האדם היא מוגבלת טרם נברא הגוף לל טרם התחברה אל הגוף הזה ואם היא מן הנצור' הדק' והינות הדקות רוחניות משכילות נאכלות ונבראות מן הכחות הכוללות הפנימיות נתפשות במדרסות ואיך חפץ השם סיהיב' עצמים זה לפנים מזה וזה דמיון גוף לזה וזה מלכום לזה והנשמה העליונה נעלמת בתכלי' ההעלם מ'מ שלשתם הם משכ לית והם מתקשרות ואם אינם מגיעות לאדם רק כפי חסר השם ואין צריך להחזיר עוד הדברים עוד הנפש מתעלמת ומתעטף בצלם א' ציור וגויה רוחנית אינה מורגשת והיא הגוף הנעלם ולזה רמז וגויה מגבר יכסה וזה אמצעי בין הנפש והגוף כי אם הנפש לא תהיה על האופן הזה ונכחים הצלם והגויה ודאי לא תחול צורה השכל הנכבד בגוף הזה וגם במחשבה היוצ' ממציאות השכלים הנכבד' ואיך יצא מהעלול הראשון מלאך וגלגל ככר בטל לפי דעת התורה כי לדעת הקבלה מדרגות רבו רבו מלפני ים מהשכל הנכבד עד הגלגול ואם נתקשה מרעה ולא עמד על מציאות ה הויות הנתפשות במחשבות מכחהצורות הנכבדות שאינן נתפשות ובספר יצירה אמר עשה איניסנו וכנה עמורים גדולים מ'מ דרך הקבלה הוא באה גם כי לא לעמוד על תכלית הדברים שהשכל הנכבד לא יהיה משכנו בטפה הסרוחה אך תחול בטפה זו הצורה הנאות לה ויהיה יחס מה ר' בשמות בין ה הנורה והחמר והאמצעי ראוי לזכר בין הנפש והגוף ומחשבות הש' עמוקות ואחר שהגויה הזו נבלת תעתק מגוף לגוף ותעתק אל מקום העינים הגשמי והשכר הגשמי והנה למדוכו קדושי ישראל כי גם כי חומר העולם הזה רוצה ל לומר מתחת גלגל הירח הוא זולת החמר הראשון רוצה לומר חמר הגלגלים מכל מקום כל העולמות קסורים והכל משתלשל מכה לכה ניש יחס ל כלם ואם נפלאו ונסגבו ממנו אלה הדברים ומפני זה יחולו צורות העולם העליונים על הגלגלים והעולם הזה וכך הצורות האמצעיים על העולם הזה וזה סוד האדם ומצותיו וחקותיו וסדר המסכן ובית המקדש וג'ע וגיהנם ו תחיית המתים וכבר כתבתי איך הנפש מוצאה מעץ הדעת טוב ורע ואם בלא ים לה מציאות נכבד מולתה ע'פ השרשים העליונים וחולם כמו שהעולם הזה תחלת בני אדם היה הראשית מאחר וממנו נשתרגו וכמאובל האחרים

השער הזו הפרק הר

ואם בסוג נרע נכדדו האומות והגוים והלשונות והמשפחות והנה בחר השם
 בזה בנה וממנו נכדדו ערסים פס הוא הנכבד כמו הנקודה הפנימית והנה
 בדרך י' אלהים ויפת לימין שנאמר יפת אלהים ליפת וחס לשמאל
 העולם ועקרו בסמרים שנאמר אדור כנען וכן בחר יותר באברהם וממנו
 נכדדו אומות ומשפחות בסוד הקליפה של ימין שהיא קרובה לקדש ובחר
 ביצחק ע"ד הגבורה והפחד ומהשמאל המשמאל לעולם יצא עשו ולפיו ב
 בסוד הקליפה יצא יעקב הוא אמצעי בין אברהם ויצחק בסוד הקנא האמצעי
 ע"ד הנקודה הפנימית ברמיון התפארת וממנו יצאו שנים עשר בנים כנגד
 שנים עשר גבולי אלכסון הרשומים בחכמה ונכתבים ברעת ונודעים במלכו
 וה"ב הוא השדש סוד הנקודה ונמצאו סוד כהן לוי וישראל והנה משפחות
 הכהנים הם ענפים ומסרתים לשם והם כנגד שרשם ואין ספק כי הכל כנגד
 שרשם העליון נמצאו צורות בני המשפחה נקשרות אל שרשם העליון
 ועל כן בא מצות היכנס בקרובים כי הם גאלים וממשיכים מן המעיון ואם
 לפעמים הגלגל בא סלא בקרובים ולפעמים מוציאין הפנימיון לחוץ כפי
 מעשיו ולפעמים החזונים בפנימיוס ומחשבות השם עמוקות וצאלה היצורים
 מצאתי פלאות חכמה לחכמים הרשומים והם ככסונות של עולם ולא מלאני
 לבי לרסוס בו אך אומר לך דבר אחד כי עובדיה שהיה גר אדומי היה
 נביא ונבא על מפת אדום והתגלגל ע"פ מחשבת עליון ולהיות גופו נכדרי עד
 עת בא עתו להתגביר ולכן היה ראוי שינבא על מפת אומתו יותר והאמת
 צורתו הפנימית קדושה היתה בסוד קדושים רבה ולכן אמרו חכמים ז"ל כי
 הנפשות הגרים היו כמתן תורה לרמוז על מוצאם מבית יי ושם ישיבו י
 ואתה דע כי מעקרי חכמת הקבלה ועמקה היא סוד הגלגול כי הוא סוד ה
 העבור הנחתם בכמה טבעות ושרשו במחשבה הטהורה לכאזל על רבי
 עקיבה שתוק כי כך עלה במחשבה הטהורה כי ע"ד הגלגול היה כי היה בן גר
 היה שרשו ונפשו מהקדש וענפיו נטו אל מקום המר ועתה הנודך להזדקק
 בסוד הכ ופר והנה בקרבנות היו סוד כופר הנפש זה תחת זה משה אמר
 איך איני יודע איך המחשבה תופסת בו והנה ארון כל העולמים הממציא
 צורות בני אדם ומחליף אותם בלבים הוא מכחין אותן כל אותן הנפשות הם
 לי במרסם והם נכדדו במחשבותם וסודם נשכב ונעלה וכפסוק אשר קמטו
 בלא עת נרמו לחכמים שור צפון כי אפשר לנפש שתפס קודם בריאת ע
 עולם ומצאתי בסתרי הזוהר כל צדיק וצדיק נותנין לו כפי כבודו סכיון
 על הנפשות הצדקניות סנותנין הגוף כראוי להם וגם מצאתי עוד פס בי כמו
 הנטיעה שאינה מזלחת במקומה עד ועקרוה ממקומה ויטעה במקום אחר כך
 סוד הנפשות בגלגול והנה הנפש היא מתגלגלת פעמים שלם מלכד ביאתה

הראשון והסימן לחכמים הרשומים שארה כמותה וענתה לא יגרע ואם
 סלם אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף אין כוסף מן נכסיה וגם כלתה
 כלומר שאם לא תתקן מעשיה והנה הנפש היא מתגלגלת בפעמים אלו
 בשור על סלעים ועל רכעים ונראה כחה ומחליפין לה כסותה ולכוסה שגא'
 כלכוס תחליפם ויחלופו ועל הרשעים הגמורים אשר לכלה ונחרצה אלה
 אשר אין חליפות למנו ולא יראו אלהים ומחפץ השם ומחשבותיו לגלגל בו
 אדם על כלו חלקיהם וכפי מעשיהם מזווגין להם ויד אלה שכן הוא תוכן ה
 הדברים הראשונה שנבראו בעלם כלומר עדיין לא נתגלגלו לפי צורותיהם
 ומצאיהם ומחשבותיהם בגזרה עליהם ונתנה להם גיפס והכנתם לקבל ה
 החכמות ולעשות המעשים וגם מהגבורה והחולסה והעוני והעושר אחרי
 התגלגלם בא גלגולם ע"פ הדין הראוי לנא על ידי נביא או על ידי אחר
 וכן נרשם בחקיקה האלהית וסוד הפרצוף ותוכן האברים ושרטוט הידים
 והסג' מדרגות כנגד חכמה ותבונה ודעת השרטוט כנגד החכמה המרה
 כנגד הנינה תוכן האברים מקטן וגדול שלמים או בלתי שלמים דמ' אם חטא
 האדם בשור העינים נולד עיר ואם בשור האזן נולד המלה סרים וכן הכלל
 כי אם פגם בפרקי המרכבה נסתמו ממנו מעיינות המרכבה ונרשם על ה
 האופן והצר שחטא וכן הראוי לתתו עוני או עושר או חכמה הכל ע"פ
 הדין והנה הצדיק ורע לו כבד היה רשע דבר מה בצורתו נחשא ועבסיו
 בענם ויעתד אל אלה וירצהו וכן הרשע הגמור ורעלו לא נמצא בו טוב ו
 וראוי לידון בשני עולמות מ"מ אין אדם שאין לו שני יצרים ואם אינם שוין
 בהכנותיהם ויוכל הרשע לשכב בתשוכה ולהכניע תאותו ורצונו וכבר אזל
 סקונה עולמו בשעה אחת ומעשה של אליקים איש צדדות ויכיה סקבל ד'
 מיתנת בית דין ואמר יוסי בן יעזר שעה אחת קדמני בגן עדן ורבוחינו
 זכרו לברכה קבלו כי עשרה הרוגי מלכות הם בני יעקב וכתחיבו מיתה על
 מכירת יוסף והנה נתלבשו בגייה אחרת פנימית כפי אשר חטאו ל
 לקבל ענשם והיו סוד גדול רמזוהו במדרש איבה הנעלם לפעמים
 הנביא השלם יתגלגל להסלים דבר אשר חסר לפעמים הרשע הגמור
 מתגלגל ויסכח בצורתו יתברך המהולל על כל היודע שור עולמו לחזור לטובה
 ומצאתי בסתרי חכמי המסנה כי הכל היה שת שגאמר תחת הכל כי
 הק כמו שכתוב ונצטרך להשלם פי ומשה עליו השלום היה שת שגאמר כל
 שת תחת רגליו והנה היה רועה צאן כהכל ויסתר משה פניו כי ירא וההפך
 בהכל נמצא בזוהר סוד כמוס כי במושה שלשה אותיות כי במושה מ"ש
 ש"ת ה"ל וזש זכרו לברכה זרע שיש לו אחרית ותקיה וזהו מלך המשיח וכתב
 מ"ה מ"ה הוא שיהיה ר"ת משה עד כי יבא מילה בגמרא משה והנה נחה

על ינרוח יי' ככתחלה וינתר כי ברנח ספתיו ימית רשע והנה התם ספריו
באותית ומנפתים אשר סלחו יי' לעשות פנים אל פנים ולא קם גבול עור ולא
אמר יקום אמנס כמלת עור הורה שלא יקום כי לא יקום איש אחר שלא יהיה
מזה סידעו השם פנים אל פנים ונריך קבלה גרולה לזה ואין להשיב כלל
כי ידענו כי משרש יס יצאי יהיה המשיח ואולם נריך לידע סוד שרש הגלגול
וההרכבה וחבור הצורות וזת הנלע נטע נעמנים ועץ כל פרי גס מצאתי שם
כי מה שאמרה חנה קניתי איש את יי' רמז לקני ואז לא קראו אלא קין וממנו
נתיחסו דורות הרשע בסוד הקליפה וחזר אחר כך וכפר בעז' ויבאו הרועי'
ויגרשום לשבעה בנותיו ונא משה אשר קם תחת הבל אחי קין והושיעם ו
ונתחברו באהבה ואחיה הפך הסנאה קראשע' ונתן לובתו לאשה ויכלל בביתו
מיד פרעה והנה יתרו תקן מה שקלקל קין ויתרה עשה וקין אמר לית
הין ולית דין והוא אמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלהים והוא שנתן
עזה למשה על השופטים לתקן מדת החסד והמשפט ובניו ישבו בלשכת ה
הגזית ויסבו בעיר התמרים כי המירו מעשיהם הרעים לטובים בסוד נריך
כתמר יפרח והנה א'ה וחבר הקני כשרד כי כפרד ויצא מקין והקליפ' יצאה
לחון וכתב בסאול סורו רדומתוך עמלקי והנה עשו וביתו לקחו עבודת קין
ועתה יחרו ובניו חזרו בתשובה והנה יונד בן רכב כשראה חרבן המקדש
זהבנות וממשלת המלכויות ושעתיד לבא ולקום מלכות אדום ועמלק צוה את
בניו כי לא ישכורק באהלי דירת עראי ולא יקבעו לחזור לסרחנס ולא ישתו
יין אדום רמז למדת הדין ובני אדום יבטלו קרבנות לח ויגזרו על הדין ו
והמשכיל יבין הלא תראה כח הגלגול כי ער ואונן העיד הכתוב שהיו בני
בת שוע בת איש כנעני ולא הזכירה בשם כי אס בשם אביה וע' הצדקת
תמר והגלגול נגס על אביה וכלי אשר הניחו הראשונים כי בו הכח להתחבר
הצורות הראשונות ואלמלא שאסרו התור הכסו' העריות הוא היה הראוי כי
הוא השרש הראשון ולכן כתיב יהודה אתה יורוך אחיך כלו' אתה בעצמך
הוא המעמיד הצורות ונקראו הכנים התואמים מלמעלה כנגד הראשונים
פרץ וזרח ואמר במדרש ר' גטויא בן הקנא כי פרץ ע'ס הגבנה שנפרצת
לעמים ונכנית לעתים וזרח ע'ס החמה והנה הכ' כחם בתפארת וממלכת
עצרת תפארת ביד יי' • הפך ער המתעורר ולרע ואונן אונן:

מכאן אתה למד כי ע'ס הדין האדם נדון

ולפי מעשיו מצאתי בסתרי הקדמונים כי

מ'ס בהגדה כיחא לך דאחרביה לעלמא כו' על רבי אליעזר בן פרת רמז ל
להסדרו מקעולס והעולס רמז לבוסו ויחזור בגלגול אולי מעשיו הראשונים

פרק ה

ויבאנהו לירי מזונות ואחר שכן הוא כל גלותינו והנהרגים ונאחזים
 והעשוקים ע"פ הדין הנמור הוא נזם אין בן דור בא עד שיכלו כל הנשמות
 שבגוף להתגלגל והפסוק בא על ככון כי לא לעולם אריב ולא לבזא אקציף
 כי רוח מלפני יעטוף בגוף ונשמות אני עשיתי ואז כשיכלה הגלגול יבא האור
 האלהי על ידי הצורות החדשות הזכות ואין ספק כי מיום חרבן בית ראשון
 לא היו נפשות חדשות אלא כלם מתגלגלות ולכן נאמר בתלמודי הלל שהיו
 ראויין שתשרה שכינה עליהם כמדע'ה אלא שאין הדור ראוי לכך כי אחר
 שהשכינה בעלמה השומרים הסובבים כעיר ומקיפים ומעלימים האור האלהי
 לא היה נבואה כלל ואזל כי מיום שחרב בית המקדש לא היתה זכוכית ל
 לבנה והוא רמז לאור הבהיר שנעלם והעול כלונה בע"פ הגלגול ואולם הדור
 מתקלקל וכל שהדורות באות הקליפות גוברות והן ספירות של טומאה פ'
 פעולות ומירכבין הצורות ע"פ מעשה הראשונים ולכן אזל מצות חליצה ק'
 קודמת למצותיהם והנה כל בני הגליות ראויים היו להתגלגל בגלות ולנפול
 בגלות הסרים כענין ומדותי ראשונה אל חיקם כי כשהגלית מתארך האור
 האלהי יותר מתעלם והשפחה יותר מושלת וכובשת האמת ותשלך אמת א'
 ארצה והעזי פנים וחמינים של דורות הקדמונים מתגלגלין והפת מעושם יותר
 אזל אין בן דור בא עד שתתהפך כל המלכות למינות והנה הנחש המתהפך
 הוא הפסוק הממיר דע בטוב וממיר אל בני הגולה וכתוכו יסים חרבו ומשה
 אמר ועברתם סם אלהים אחרים ויחזקאל אמר והעולה על רוחכם היה לא
 יהיה נהיה כגוים משפחות האדמה לשרת עץ ואבן וירמיה אמר ומדותי ר'
 ראשונה על חיקם כלל הדבר כי הדורות הקדומות לגאולה הם התאנים
 הרעות והן הן שהוכנו ל"שאל את עונם וליכנס בכור המצרך ונמאוסים שנא'
 בית ישראל היו לנו לסיג והנה הצורות והגזרות הן הן תקונין ועיוותינו מי
 סיסכול הצרות וישים אשם נפשו כלומר קרבן הוא יחיה לעולם שכלו טוב
 ומי סינא לפקו קבל עולמו ונהשמרו עדי עד והו כינת דניאל ע"כ כי למועד
 מועדים וחצי וככלות נפץ ידעם קדש תכילנה כל כלו כי כאשר יכלו כל ה'
 הנשמות כי כבר נצדפו ונכחנו בכור עוני עי' שרי האומות והנפשות וכצו ויד
 עם קדש נכלעה על ידם ובהם אז יענרר השם העליון הכבוד העליון ללחום
 מלחמותיו ויגיע זמן הדין הגדול והמורדים והפושעים ידוני ולדור דורות
 זאת אכ' לפי דבריך עד בא יום הדין אין סם גיהנם ולא סכר גם כי פירשת
 לחשוך נפשו מני שחת להוציא מניהם אסר הוא בו ועודד' חלוקי כפרה
 שהיה ר' ישמעאל דורס ועל הלויין וכרתות שבתורה מה תעשה מהן לא בן
 אני אומר חליצה אבל כי התשובה אסר נעשית כראוי לה ירלוקי כפרה
 שהיה ר' ישמעאל דורס נוהגים והנה הוא הזכיר בחלוקי כפרה וגולה באזני

ו' צבאות אם יכופר הענין הזה לכם עד תמותון ותי' ער תמותון מותא
 תניבא הנה כי יש עונות וחלול השם כי לא יספיק תשובה ויסורין ראשיים
 עד יתגלגל וכן אני אומר בכרתות הראוי לישב בניהם יעמוד שם כפי הראוי
 וכשיגיע זמנו להתגלגל הגלגל יוציאנו משם ואם לפי עינותי לא היה ראוי
 להיות שם כי אם זמן מועט והוא הכרח להשתלשעו הגלגל גם מזה שראוי
 לישב בגיהנם יעשה חסד עמו ואם ראוי להצילו מן הכרת עו' קצרות שנים
 יקצרו ימיו בפיאה שניה והכל לפי דעת תמים דעות כי לא על איש ישים עוד
 ולא עמדתו על תוכן הדברים אלא סמאנו בסתרי הזהר שכל זהבשיעור מ
 מתקן ומרה נכונה וקוצר הימים עפ' הדין הוא וכן דריקים היושבים בג'ע
 תחתון או עליון לכשיגיע זמנם לשוב לעולם יבאו כבדאסונה בעולם העליון
 היו בציור הנשמה ואת אכל לקתה מרת הדין כי הצדיק הגמור והנביא כ
 כמשה רבינו עליו השלום ושאר הנביאים איך נפרדו מן העולם הנצחי
 לחזור לטפה סרוחה לפי דבריו ולפי הקבלה שהיו הנשמות מתחלת נ
 בבראות איך נפרדו מגזי המלך לטפה סרוחה אבל חפץ השם הוא להבחין
 את הנפש הצדיק ואלו נפלאותיו ויש לה כח להשיג אלפי אלפים ולהשלי
 באמצעות הגוף וכבר אמר' שכל צדיק וצדיק נותנין לו מדרור לפי כבודו ו
 וטבעו הוא ומשכנו לטוב וגם לרשע כי נפש רשע אותה רע מכל מקום יש
 לו כח לשוב בתשובה וכמה סיגים נעשו כסף ומחשבת השם היא לגלגל הנפש
 בכל כחותיה ולנקותה ולצרפה ולהכניסה בכור המבחן עד שיכלם גלגלו
 ניתן הדין עליה הגזר דין סאין אחריו גזר דין :

פרק ו

כבר כתבתי כי כפי קבלת התורה הכל לפי ח

חשבון ומנין אם ממה שעבר כענין איוכ אם

מהוה עתה חדשים אם כן מהו שדאה מקצת פשטי הנבואו ומאמר חכמים
 זכרו לברכה כי ער מקרה יבאו צרות או מיתה או עיני כענין והסתרת פני
 מהם והיה לאכול וכן נר' כי חרבן המקומות כמו סדום ועמורה גם חרבן
 העולם דרך כלל היה וזה נמנע להיות שנים זהבה אברהם אמר האף תספה
 צדיק עם רשע גם המגשות שאמרו רבותינו זכרו לברכה כיון סנתנה רשו'
 למשחת אינו מבחין בין צדיק לרשע והכתוב אמר ערום ראה רעה ונפתר
 והנה מפני איוכ סמנה את ישראל מתו כמה אלפים מישראל ומה פשעם
 והנה במגפות אנו רואים במראית העין תועלת בכורחים ואם לפעמי' מתים
 מהבורחים והמתחכמים בטבע אמרו כי הזק האויר הוא גורם וזה טעם
 כי כמה חלושי הטבע ורעי המזג מקבלי העפוש נצלים וכמה כריאים מתים

ואם אמת הדבר כי מקרה לבר הוא בטל' התור' וכבר מצאתי משל נאה על ים
 נספה בלא משפט אמ' סם בלא משפט מקומו משל למלך פסלח לצפנרי לגבו'
 מם ונתפסו כל בני העיר ונתפס ביניהם אחד מטבריה אמ' מטבריה אני
 האציא כת' על טבריה בין כך ובין כך בא הוא על טבריה נמצא זה נספה בלא
 משפט מקומו ואמר כי בכל הפרסה כתיב דריקס חסר ראה והתכוונן אין
 בתקשה עליהם חזל הענין ופתרו כמו שאמר דרך כלל אין מיתה בלא חטא
 ואין יסורים בלא עון והאמת כל מי סמת עד גזרה כללית חס לא יהיה חייב
 מקודם לא יהיה מת וכן מסנתנה רשות למסחית אינו מבחין כי ים ס
 סנכתנו ונבזר עליהם ולא השיב הנזרה דיקס כי חס עשתה כל מה שנבזר
 וכן מי שנכתב עליו סמדה עפ' הדין לא תסוכ דיקס ואולם לפעמים
 יעניס האדם לא עפ' הנזרה כלומר כי לא נרשם בשום אלא שים בידו עון או
 קדמון או מעשה ועל זה אמר כיון שנתנה רשות למסחית נים נספה בלא מ
 משפט מקומו וכן היה ענין המגפה שבימי דוד כי האנשים סמתו היו
 חייבין מלוא ישנה ופגעה בהם מדת הדין אמרו רבותינו זכרו לברכה אמר
 רבי יוחנן כי מטא להאי קרא בבי הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור
 עבד שרכו סופר ומונה לו צעדיו וים לו תקנה ומביר לאדם מה סיחו אפילו
 סיחה סבינו לבין אשתנו וחלילה חלילה להיות דבר כי חס עפ' הדין כי ה
 הזור תמים פעלו והנה כלל הדבר אין מיתה בלא חטא ואברהם שאמ'
 האף תספה כלומר אחר סבעון הכולל סבענו ביאת הנזרה היה לו לרחס
 וכס' גיע זמן בבית החטא הקדום יגבה ואולי יסוכו בתסוכה וכן ענין ו
 והסתרתו פני מהס אין ספק כי מוגבלות הן הדברים בידיעת תמים דעות
 אבל כאשר הדבר השם לאנוכיס והוא אין חולק על דעתם וגם אינו יוצא ב
 גזרת צוה קוריה הנזרה . משל למלך שים לו עבד וחטא אליו
 חטא משפט מות וכא איב המלך להרגועל לא רעה עשה לוולא חמס והמלך
 מחמת חטאתו לא הצילו ונהרגו והנה האנוכ עתיד המלך לגקום ממנו מפני
 סהרג עבדו של מלך משנאתו אותו ולא מפני כבוד המלך כי הוא יותר רשע
 מזנו ויותר חייב הריגה כמשל הזה אני אומר כי התורה אמרה י
 ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועני אותם ארבע מאות
 שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוס גדול
 וזה מן התימה חס הוא גזר למה אמר דן אנכי וכן כתיב ב
 בחרבן הכית והגלות הוא גזר באלות הכרית ואמר והסימותי את
 מקדשכם וגזר על נבוכדנאצר להחריבה ולמה יענשו אנל תוכן הדברים
 כן הוא כי כל מעבדותיה קסוט וארחת' ריב' והוא ו' תידע סיחטא וזרע אברה

השער הזו הפרק הזו

וראויים לכל מה שעשה להם המצרים וסלק מבינתומהם ומסרם בידם ע"פ
 הד' הנזכר ע"י יסאו את עונם ואלוהי הס' לא גזר על המצרים ולא צוה להם
 כלל כי חלילה לאל מרשע ואם מסנאתם לישראל עשו והניחם עד סנתאל
 סאתם לטבעם ואז פרע מהם וקיים דינו סאמר דין אנכי וכן הוא הדין ב
 במדבר ירמיה כי הם נמשכו אחר הקליפה והרע והסיר הס' הסנחתו ו
 וסלק מבינתומהם כ"ס הקני מסב את כלי המלחמה ואמר במדרש תלים
 זה הם המפרש וגברו עליהם האויבים והחריבו המקדש וטמאוהו כפי אשר
 נתנו הם מקום אך חלילה לס' לגזור על ס'טמא את מקדשו ויעמידו ב
 בלמים ויבעלו בו הזונות ויהרגו את חסידיו וכן אמר הכתוב כי כסלת
 ברחוב אמת ותסלך אמת ארצה מן החיה הארורה הכל הוא לפי פשעיהם
 ומקוצר עבודת השם וגמסכו אחרי ידע הוכרח הרע למסול עליהם ונתן לו
 מקום והנה תהא אמרה אם שמוע תשמע תבורך ברכות הברית וההפך ה
 האלית אח"כ והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר
 נתתי לפניך הנה תחלה נתן להם הבחירה והתנה בברכות וקללות וחזר
 אחר כך לומר שהיו בזרותו יצאו לפועל כי הברכות והקללות מוגבלות הם
 ואם יש בהם כוללים ע"י הגבלה הם והשם ידע כי בבחירתם יהיה הרבה כי
 סורם הכל השכל והוא המכריע אם ירצה וחזר ואמר כי יבחרו זמן א
 בטוב ולהם הכנה בו קרובה אל הבחירה ואז יבורכו וזמנים אחרים י
 יבחרו ברע וימסכו אליו וידבקו בו והכל יעבור עליהם בקו הדין ו
 ואם חלילה לאל מרשע אך את זה לעומת זה עשה האלהים לבחון
 ולנרץ ולברר זה בזה ועקר עמדת העולם על סתי הבתית הוא כמו שכתוב
 והכל לפי חשבון ומזין בדין וביסור והנה העולם נדון בבני מינים הא'
 גזרה מפי ב' דת מבוארת והב' דרך הסתרה כלל לתת מקום לקליפה בו
 חלילה לאל מרשע ולכן תמצא בספר ריאל מלחמת מיכאל וגבריאל עם סר
 פרס ויון כי המקטרגים גוברים ומסעברים כפי חטאת בני ישראל ואז
 השיב אחד ימינו מפיאויב זה מיכאל שהוא סר וסיון סל הבה כלל כשהעונות
 גברו ותקפו לתת מקום לססן כח המוכ מתחלס ומוסל הרע כי לכך נוצר ל
 גזרף וללכך ולסר ולהיות רצועה להלקות ואז כשהקליפה בתקפה והאור
 האלהי מתעלס ומתכסה והרע פועל מלאכי סלים מרי בכיון זהו ויקרא יו'
 צבאות לבני למספר והקסו והא כתיב עוז וחזרה במקומו ותרצו הא
 בבתי גואי הא בבתי בראי והמסיל לכבוד העליון ובתי גואי שהן היכלות
 מלאות כל טוב והמסיל לכבוד התחתון ללכתי בראי כי הוא עץ הרעת טוב ורע
 ואז בכבוד העונות הרע כובש לטוב והכל לפי חשבון ועל זה הסוד אמ' ויסרתי
 אתכם אף אני סבכ כחטאיתכם לומר כי הכבוד התחתון יתלכס באף כענין

סמיכי נטרה את הכרמים וייסר אחס ככח הז' תמורות אשר בחרנוהם
 היכלות הטומאה ז' שמות לזר הרע ולטטן ומכל מקום הכל לפי הדין
 והגדר בזה שיהיה האמידע השם שונא ומקטרג כי כל הנפשות לשם
 הם והוא כראש ידע מה בחסוכא וידע מחשבות שונא ונתן לו מקום ואם
 אינו מכריע לזה ידע השם נה' כדור שיהרגנו ולא ימנענו ממנו כי הוא חייב
 מיתה ואמנם זה ההורגו בן מות הוא כי השם לא גזר עליו שיהרגנו הוא
 ולא הכריחו ואם ידע הכל כי לא נכחד נומנו דבר והוא סבת הכל מ' מהות
 ידענו ולנו 'א' לעמוד על הדבר ואולם כאמר כי ידיעת הנביא העתיד
 אין הנביא מכריח אותם בן ידיעת השם אינה מכרחת היעדרות שיעשו
 ואם אין שניהם שנות כי ידיעת השם על ידיעת הנביא עלולה מ' כן הוא
 הדבר ונמנע לנו לידע הסבה כי היא תלוייה בידיעת הנמנע לידע וכך יש
 לנו לומר בענין המתים בכפפים ובשמות או בעין הרע שאם שנהרג ו
 והניזק לא יהיה להם חטא יסבב השם סבה או ידבק עמו בענין שלא יוזק
 אמנם חטאו גרם להיות נספה בלא משפט מקומו וכך אני אומר בקטני המתי
 והנהרגים בקטנות ש'ם בשרשם מי שיסבב לזה גאנחנו לא נדע ואין לנו כי
 אם להאמין אמונה חזקה כי הכל ע'פ' הדין והיושר אלהי וכ'ם במשנה חייב
 אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטוב ותקנו ברכת הטוב והמטיב וזה
 ברכת אבליים ובה ולקח נפשות במשפט ותקנו בכל מאורע בדרך דין האמת
 ובהגיון אבותינו מעולם לומר צדיק הדין ושרינו כי האומר על קן צפור
 יגיעי רחמך ועל טוב יזכר שמך מורים מורים משתקים אותנו פי' המשנה
 כך היא על דרך התלמוד והאמונה מי שאמר רחם עלי כאשר רחמת על קן
 צפור ומורה כי על צד רחמנות הוא מצות שלוח הקן אם כן למה לא רחם על
 רמיה' כן בתלמוד הפקר ולהריגה ולמה המצוה בעושות טהורים ובמקרה ופרט
 למזומן ואם כן ח'י' אמר שתי רשויות יש אך המצוה היא גדולה שתחית
 המתים תלוייה בה ובספר הכהיר רמזו וז'ם בתלמוד שנעשה המצות מרוי' הם
 גזרות או שמת' לקנאה בל'ם והכל הולך אל מקום אחד על טוב יזכר ש'
 במ' מורה שהאוב הוא פועל והרע בא ע'ר מקרה כדברי הרשעים או שיש שתי
 רשויות מורים מורים שני פע' הוא כאומר שתי רשויות יש ואם לא
 כיון כזה משתקים אותנו ואת לפי מה שאמרת מה שכתוב אני קצפתי
 מע' והמה עזרו לרעה כי משמע שאין הרעית באות מונבלות התשובה
 לא אמר שהם הענישו יותר מזה שגור השם אבל ר' כי מצא באומות הבנה
 סינא הקצף על ידס לירי רבוי ר' מ' ישראל חטאו וע'פ' חטאם בל'ם בידס והם
 משתעבדים בהם ע'פ' הדין ומכח השעבוד חטאים ומוסיפים על חטאתם
 פשע כי האמת הפסיק סאמר ועבדתם שם אלהים אחרים חללה לאל מזורה

זו אבל הגרעני בעתונתם שנמסרו בידיהם שעברו בם עד שאנחנו לעבודנו
ה' לא נזהר ואם בזר על גלותם ונתנם בידם ולא הצילם זהו הדרך הישרה
הנראה בדברים אלו מפסטי הנבואות ודברי חז"ל והקבלה ויסודה מהכל ב
במנין במשקל ע"פ הדין והירא את אלהיו לא יטה ימין ושמאל מאמונה זו
דל שיאמין מהכל לפי חשבון ושבר המדות וענשם ואם לא יוכל לדעת בברור
דיני השם ומשפטו כך הוא האמת אולם לדעת ראובן וחבריו כלאלו הדברים
והדעות כלם הם ע"פ חיוב הכבדים והמקרה והרב המורה הנבוכים סובר
כי הכל תלוי על הטבע והמקרה והנביא אלו השלם בשכל בדנקותו יוכל ל
להנצל בדנקותו וכן דעת ראובן דעת ראובן דעת ראובן דעת ראובן
אני קצפתי מעט ושכנח מהמזרים הוסיפו וכן שאר האומות ולכן נענשו ואז
זה נכון בראיות ברורות והלא הם כתובים אצל בארובה במקום אחר *

פרק ז

אם כן איפה כי הכל כדון וכחשבון מהו שנתחנן
הנבואים מהנצח הרשעים וסכרון הנדיק' עד
סאמר חבוק הנביא ע"ה כי רשע מכתיר את הנדיק ואמר ותעשה אדם
כדני הים נשעה בזר ואמר כי לא ידע האדם את עתו כדני באחזים ב
במזדה דעה ואמר אסף כי קנאתי בהוללים וגו' כל אותה פרשה וירמיה
אמר נדיק אתה יי' כי ארוב אליך מדוע דרך רשעים נלחה וכו' האמת
אם נדרוף אחרי פשוטי הדברים ישתנה עלינו הדרך כי מראין פסוסם של
דברים שתירה גמורה בין הדברים וחלילה חלילה אבל הנראה כי הם
ינרעים ומאמינים אמונה חזקה כי הכל ע"פ הדין וחלילה להם לחשוב דא כי
הם המזהירים את העם על כל המדות ופריטיהם ומזהירי להרחיק מן העבר
ואיך יעלה על דעתם שום הפקר חלילה והנה כתוב בפרוש רשעים כמו
עשכ להשמדם עדי עד וכמה רשעים גמורים אנו רואים דע גדול להם
שא לא להם לעלה לפי סקול הדעת ומרעה אמר ומשלם לסנאיו אל פניו
להאכידו ואסף רמו הדבר עד אבא אל מקדשי אל וכו' אך בחלקית תשית
למו כו' איך היו לשמה כדבעו כו' כחלום מהקיץ וכו' והכונה כי הדברים ב
בעלמים סתומים וחתומים ואמנם עליהם ליתן את הדין ולכס סעה כי אתכל
מעשה האלהים יביא במשפט על כלנעלם וכן רמו בחבור אל מקדשי
עליון ותחתון והא גלוי האר והתחברות שני הכתובים שהוא זמן הנלחת
הנדיקים אז יגלה ויזכר אחרית הרשע כי יפקוד יי' על זבא המרום במרום
ויהיה זמן כולל באכרן הרשע ויודע כי הנלחת הרשעים בעולם הזה ומה
סהכירו להם פני ענמיעוט מעסי טובים הוא חלקות וכשאמרנו חזל אשר
חלק יי' אתם לכל העמים מלמד שהחליקם בדברים ולסוף יפילם השם

למסנאות ויתמהו הטובים איך היו לשמה כרגע ואז יסור הענן והחושך מ
מהעולם ויקיץ מנהיג העולם כחסדו כענין ולא יכנף עוד מוריד כמו החולם
כשיקץ ויבא עת התחייה והטוב ונלם הרשעים תהיה בזויה נדוניכ לדורי ד
דודים והכלל כי עונות העולם נתנו מקום למשחית לחבל ומפני שההרחות
ההוא הוא כמו מקרה כי נתן מקום אל הרשעים היו צוחים הנביאים ועוד
כאשר הנביא לא יוכל לעמוד עליו גם כי יודע שהדבר אמת הוא צועק כמו
החולה הצועק בחליו ומכאובו ומזמ במקום צעקות היו רומזים כי נתן מ
מקום למשחית לחבל ואם לדע לו כסע'ה עת אשר יסלט האדם באדם לדע
לו מ' ע'פ הרין סיהיה רשע קצין והרבות רצועת מרדות לייסר האחר
יחבר כתבתי מדרש ר' בחוריא בן הקנה איך נתקשה משה על הדבר ולא
עמד על תכלית סוד הגלגול ואם ידע סוד צדיק ורע לו צדיק וטוב לו רשע
ורע לו רשע וטוב לו מ' מ' מ' כ' כלל למדני כי הכל ביושר וצדיק והרמ' ז'ל
נשא ונתן בענין צדיק ורע לו בספ'ת' הופ' לדעתו סברת איז וחבריו וסכר'
אליהוא שהוא סוד העבור לא נתנה כי אם ברמז כפי הפסוקים וסוף דבריו
בתוכן תראה ענין רוב מוסרי הקבלה לאיוב להודיעו במעשיו הנפלאים ו
להודיעו מעט דעתו של אמת כיסוד הנבראים שלא ידע יסודות הארץ
והשמים והבהמות והעופות וכל מעשה בראשית ורצה למר כי מי שלא ידע
בכל אלה עם ראותו בהם קשחה וטוב הסדר והנהגה אף על פי שהם בלא
זכות ובלא חוכה ולמה לא יחסב בכלל שמעשיו האלהים בבני אדם נעלמים
ויסורם בידידת הנפש והגוף שתוס וחתוס ולמה לא יתן צדק לפועלו מן ה
הסתם אחרי ראותו חמלתו והסגחתו הטובה בשאר הכריות השפלות ומדוע
יבא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו ויכלל עם זה לאיוב הודעה אחד כנגד
המינות שבא בדבריו כי לפחיתות האדם אצל בוראו אינו משגיח עליו לטוב
או לרע כי עתה יפרס לו הקדש כרוך הוא טוב השגחתו ככא מהבריות מ
מקטנס ועד גדולם בים וביבשה והנהגתו כלם בהסויה ובטוב הצריך להנהג'
זה ענין מענה איוב יתחדך שמו עם מה סגדמו במענה אליהוא שחדש
בצדיק ורע לו בקצת פסוקים ידועי הקבלה ועל זה נתחרט איוב ושב בתשובה
לבוראו שכתב ידע מדבריו אליהוא כי טיגנתו הגונה ומקובלת והיא סוף ה
השגת האדם בידע' זו ואין אחריה קושיא בדעתו של אדם ונתברר לו בידע'
סלמה מענין נבואתו במענה האלהים ית' כי כל מעשיו בסדר ובהשגחה וסיים
בהם עוד טעמ'סתומי וחתומי אי המחשב תופס אות' וילתי המחשב הטהורה
סקדמ' לבריתו של עולם ית ויתע' שמו וחפצו לעד וסוף דב' הראוי להאמ' כי
העני' לכב' בע' מקד' ופנע כי מקרהו ודתו על פכעו וחתאתו ויש' על הידוע
מהן בתשובה ועל שלא סור' איו או פאיגו זכו יתוד' מן הסת' ואם יד' צדיק אומר

יתלה זה תחלת אל מעוט עבדות שעשה וכן יחשוב הרשע הסל ויתלה סליותו
 בנדרקה או מעשה טוב שעשה ואחל' אם יער יעבד דעתו סיראנו אובד
 בנדרקו והוא צדיק גמור רב הזכיות בקי החטא ובר לבב וזו אינה קושיא ל'
 לרעתו סל אדם רק למי שירע בעצמו שהוא צדיק ואין לו פסע ועין מספיק
 לרעה המונעת אותו ואפשר שיטא פנים לעצמו ויטיא נפשו בנדרקו אבל זה
 הספק אעפ' שהוא מעט עם הספק האחר שהוא רב ממנו סיראה הרשע הגמ'
 המונחט מנלית בכל ענין ההלכות יהיה החשב מוחם תלמות הצדיק הזה
 אונסלות הרשע הזה כסוד הנזכר הנכלל בשם סוד העבור אם זכה השם אליו
 לרעתו מפי הקבלה הנאמנה לאחר שישמר בו מאד מן המכשול והטעית כי
 לא רבים יחבמו ואם לא שמע אותי יהא תולה הענין בעל דעת יודע ונע' כי
 יחשב בן היודע ובין שאינו יודע שיש אחר כל זה צדק גמור וטוב טעם לרעת
 במשפטי האלים מהצד הנעלם והכל בצדק וכמשפט וברהמי עכ' הרב זל :

פרק ח

דע כי מה ספדרו מקצת הקדמונים שיש ה

העתק מאדם לבהמה גם כן מנחתיו למקצת

בני אדם דורכין בדרכי הקבלה אין ראוי לשום בעל סבל להעלותו על לב
 ימשך ממנו סתירת סדר הנמצאים והמרכבות ולא מנאנו שום רמז בתורה
 ולא בשום מדרש חז' אבל מהפנים המקובלים לא היה הרבר אלא לצרפו
 ילכנו ואם רב הפעמים ירשיע באחרונה ובמדרש' בחינאי בן הקנה
 ולא ידעתי כלל לבעלי התורה שנמשכו אחר הרעת הזה הקיום ונתנו טעם
 כי על עונם היצברות הקשות הוא מתגלגל בהמה וכי חסר לו הגיהנם להבה
 לפי הקבלה וחשפתי בספרים נמצאתי בספרי הזוהר שנשתכסו מהקדמוני
 הקודמים לר' שמעון כי לפי שנאמר המאמר שתיכ' וטעמו ואין ספק כי
 מימי הגביאים כפל הטעות הזה וזל אמר' אלעזר לרבי שמעון שמענא דא יס
 נפש דמרכיבין לה בכלבא ועי' בך אמר דוד הנילה מחרב נפשי מיד כלב
 יחירתי דא נשמתא אל' ברי אין בהוא עירל נחש הקדמוני דפתי לבני נשא
 יתר הרע דאתיה בהה א עלמא מורכב עליה לקבלה ענטיה ואית נשמתא
 אחרניך דאיכון אתיין בגלגולא ככמה חיוון דאיתקרו מול אריה מול סור
 מול נשר מול בתולה מול עקרב מול נחש מול דגים כמא דאסתבאן כ' כי
 סכטין דהוואתמליאן בחיוו' הא לאריה הקד' גור אריה יהודה יוסף ככור סגור
 יססכר חמור גרם יהירן כחש עלי דרך בנימין זאב יערך תא חזי ברירזא
 דגלגולא דינר הרע אית למאן דאיהג דמיא לאריה ואית למאן דמיא לחיוו'א
 ואית מאן דמי לחמור לכל כריין אסתני לפוס עובדיהון ולפוס סעתא
 דאשתכידו בה ועם דא זכאה בשמתא דסליט עליה ורביב עליה ברעש

דרכיב על סוסיא ועל חמריה ואיליה למאן דאיהו שליט עליה האי אקרי ר
רשע גמור ומאן דשליט עליה איהו צדיק גמור ועליה אתמר זאת ארס תחתך
ארס בליעל איס און ולאומי תחת נפסך וכד ברנש שליט על יצריה הכי הוא
שליט על סכאוי ואס יצר הרע שליט עליה סכאוי שליטין עליה הנה למדנו
מדבריו כי טעם קדמוני היה ולמדנו עקר גרולו מדבריו בסוד רענו כי כפעל
ארס יסלס לו ובארס איס ימציאנו במאמ' איהו כי הראו להתגלגל ולסלס לנו
כפועלו הרע יסלס לו ומי שנמשך אחר הגפס והטט' כפי אשר נמשך כן מתדב'
עמו והנה בסוד הסדטיס והמראות וחוכן אברי הגוף הארס מדשס בסוד כל
הנקר' בסמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו וכתי' בו בסתרי הזוה' כי סוד
הגלגול הוא סוד ההרכב' וזהו סוד תחת הכל כי הרגו' הכל הוא השרש ונת
הזאת תחתיו והוא עם השרש והוא סוד גדול לא אוכל לפרט' במדרש איכה
הנעל' מנאתי לסוד זה והתענוותי אנשי החיל' כד'א ואס ידעתיו ויסס בס אנשי חיל
חוב דכני יעקב דהוו אנשי חיל וסכלו עוות דינא כד'א האל יעות מפסט קבלו
עוות דינא אינון אנשי חיל דכד ארחו' דברנש דחיויא מנתר דקטיל לברנש
אהדר כמלקדמו' ונסיך ליה נסיכי בלא רחמי דא ענו' דינ' שלחלו בו ארע
קדישא יאות דאתין אית לכו למכבי במאן דכבי מרחיק דקא אכלא ובכיא
זמספר וכני ומדירו לא מטא' כודהא רחצת' רגלינון ולא בעינא לטנפא
לכו כמלקדמו' אכל אנפא דסכנין בין גדרי נחש יכמין לן ככל יומא וקפיל
זאנן חמוכן בעינין ענות דינא דאתעביר בינא באינון אנשי החיל' דבינא הו'
סת קו' לא בעי דינא דרחיל מנייה דחיליהו סני ולא יכלא לקיימא קמייא
זכיון ד אעברו להקו' עלמא דתיובתא קמי קבה ותבע דינא קרא כתיב ו
עונת איס ומכרו' אל קבה לנחש יוסף לא הוה איס אידר קרא קמיה
כי ימצא איס גינכ נפס מאחיו מבני ישראל ההוא תמני מאה סנין היה ק
קיימא ותבע דינא ואנן תנינן מאן דאתחייב בתרי דינא את דן בחמוריהו מאן
דקביל ענשא על חובי רהא מית' מכפר' על ח' ואהדר לקבל ענשא אחר וזי
דיתענוונו אנשי החיל וסמא נחש קיימי על דא נן יאות למכבי ולמספר דהו' ה'
קדישא אשתא דרת כדד מכל טובין דבה כהאי סעתא נחת סמאל וכלכל עלמא
ואעיל דוחא דא במעוי דהאי רשע חלכא ותבע דינא מתקיפי עלמא ו
ונטרי תרעא דבנתא דערן מז דעזעאן אינון כרובין סלקו' ונחתו' ולא ירכין
דונתא לנפקא אלן כהורין כד אתפסטן מיני כרורין דלבושיהון ועל'א יתתאז
זוחין לקדמותהון זאינון כסורי חומית' עינא מזרעזעאן ככל רוס חילי ס
סמא ענון ומיל' לן כהיא סעתא דנפקו אינון כהורין מרגלן עסר מגנתא
דערין לאית לבשא כלבוסין אחרונין וכולהו לבוסין אתמסרו כידא דהקא
נחש בר חר דכתיב ויסב האונן אל סכור בס פחד קראבי ורעדה כתיב

דברים אלו על ספר אולם אחר שספרי הקדמונים נמצאים בכל פנה
תשתכנה אבני קדש בראש כל חצות לא אחדל לרשום מהם הנה קבלו
הקדמונים כי עשרה הרוגי מלכות היו בני יעקב בסוד העבור ואם לא נהרגו
על סכה אחת ולא בזמן אחד אולם קבלה א' היא ביד החכמים ואולי מר' אי
ישמעאל עצמו שעלה למרכבה ונשתמש בשרו של היכלות ע"פ נחוניא בן
הקנה רבו כס בפרקי היכלות קבלה כי בן הוא שם כיכר שלמעלה גזרו ע"פ
החטא ההוא ולמדנו כי הם בעצמם הראשונים היה שכינ' עמהם ובסוד הכופר
כשנחרכ בית שני וכל האור נגנזה האור האלהי נתפשט ומהאור הקדוש יצא
ונתלבשו כצו"א פחות ממנו הוא גייה אחרת רוחנית היא ראויה לקבל העונש
מפני שנראה כעונת דין ואם הוא דין היו צווחין הנביאים ומחשבות הסם
עמוקות ולמדנו מן המדרש שבמכירת נפש פטו' שכל כי ימצא איש בנכ
נפש מאתו יש סיד בשתי המיתות גם זו תה אחרת בסוד העבור וממנו
בלמוד כי מה ששנינו במי שנתחייב בשתי מיתות שנרדן בחמורה ואמר' ל
לקברו בין רשעים חמורים הוא שמור ענו' למות בסוד העבור ומ' הדברים
עמוקים מאד אלא שים למ' לדרך הדין העליון ית' על הכל כי כל דבריו כ
ביושר ואין לנו לשאל מה חטא גוף זה כמה שחטא חברו כמו שלא נשאל מה
חטא בחמה זו שהיא בגשר האדם ומה שהקשו מעבין תחית המתי' כאמרו
בו ספרות הרכה יש מי שאמר כי הנכבד מהגופין בניכונן הכנין ויא' כי נצר
משרשיו יפרה וירבה לתת לכל גוף חקו ובספרי ספר הזוהר מצאתי ש
סמימות הנביאים נתקשו בה זרמזו דברים סחומים וחתומים והפ' .
מוקצה מחמת אסור אמנם אין ראוי לרא' אלהים להכניס עצמו בים
המבוכה הזאת אבל הדברים אמת והם סוד כל הגעלם והתורה והכלל כי

אין מלה גדולה וקטנה ולא דבר געלם שאינה בתוכה בספר

הסם יתבדך ועליה האדם חייב ליתן דין נחשבו' כמאמ'

נביאינו וחכמינו וסוד העבור הרמזו הוא

מיסודות התורה ושרשיה הן נדע

מהותו או לא נדע זהאל יודע

כי לולי ההכרח לא

הייתי כותב כו

כלל .

ע'ר מה שעלה בדעתי לכתוב בזה ואל תקפה עלי מענין ה

האסטגנינו שמדאי' האסטגני' כי עת ופגע יקר לנול

באות' עת ולא משו' עין הנחם סעריין ארחיב

באור בע'ה גם בסוד היכוס ארמז

בו בעזרת האל :

שער שמיני

פרק א

המכוון כזה השער להעיר על סוד הנבואה
וענינה דע כי הנבואה צריכה תנאים רבים
הראשון היות מוכן הנביא לפי נשמתו לנבואה מפני היות נשמתו נאצלת
ממקום ראוי לה בענין סתדבק ותקשר בשרשה וכן כלמה הנעלם הנקרא
גיה והיא הגויה הרומחית הקדושה כנגדה נאמר ברשעים ויצאו וראו כפגרי
הרשעים הפושעים כי וכו' והם הכרונים בניהם לדורי דורות וכבר ה
העתקתי למע דבר הנשיא הגדול עיין סם ונריך זמן ארוך שתהא שכינה
נגלית ויהיו ראויים אליה כל' שיהא הדור ראוי לכך הלא תראה כי משמת
חצי זכריה ומלאכי בעלמה ונסתר הנבוא' ובע' שנה של גלות ככל עם ע
כל רעת מחרב הבית והריג' הצדיקי והטובי והגלו' הנמרץ לא נסת מה כי היתה
הולכת ודלה כי ירמיהו ויחזקאל נבאו בזמן המחרב' ואחריו דניאל חצי זכריה
ומלאכי נעזרא ואחרים ואיך בכל בית סני לא היתה נבואה ואכ' נמצאו דברי
מורה הנבוכים בטלים פסבד כי מפני העצב' מהגלות לא היתה הנבואה כי
יותר הית' ראוי' הנבוא' לפי זה בעקר בית סני מזמן חרבן בית ראשון
ואיך מיותר מאלף וסבע מאות שנה לא נמצא ראוי לה אבל לא נתן זה לסקול
הרעת הלא תראה כי אזל' כי מגזרת המרגלים והלאה לא נתיחד הדבור
עם משה כמו שהוכיחו מוהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות וגו' מפני
סישראל היו מנודים נעלם הכבוד ונסתרה מארון הכיאים גם צריכא
מ'ס ויהא ארץ ישראל ובית המקדש נקר גי חזיון מפני שהוא מכוון כנגד
בית המקדש העליון קדש הקדשים ואם נמצאו במסה נא הדין ודור עליו הם
פנבאו חזקה לארץ יש סוד אחר לדבר שעדין ארמונו לו ואפרס בעזרת החל
וכבר דרשו רבותינו זכרו לברכה ביהיה היה דבר יי' אל יחזקאל סכבר היה
כלומר שהתחלתו מארץ ישראל היתה כי מצינו תנא תורה ודבר יי' מירושלם
ונריך לה יות הנביא מעולה חכם גדול בידיעת הסם ואחרותו וסוד סמותיו
היקרים וידע מסודות התורה ויהיה חכם מופלג בהם : ויהא גבור
כי לשעמים הנבואה תפול על הנביא בחזק גדול כי הוא באה כנגד הגוף ה
העבור הזה בהתפשט האדם מלבוש העולם הזה ויתקשר ותלכס כ
בכחות העליונות ובעלם העליון. והנה הנביא אמר במדאה נהפכו צירי
עלי ולא עזרתי כח ונשמה לא נשארה כו' גם יהיה ממקום הספיע

סיהיה שהוא כללי ולכן אמרו מצריך סיהיה עשיר ויהיה קדוש ומקודש סלם
 ראוי להתעבך עם קדושות הקדושות סומר אמונים חדר על דברי יו ראוי
 להיות כשלוחו סומר כל קלות וחמורות סכחורה ממולא בכל מדות הטובות
 רחוק מכל מדות רעית ופחותות צריך סיהיה מישראל כי כן יעד השם
 למשה ונפל בו אבן ועמד נגד מיום הגלות ארץ כל הנביאים שנכדנו העובד
 את השם הוא זרע היחידים הראשונים אשר היו בני אל חי וזרע האבות א
 אברהם ויזחק ויעקב לא היה נביא כלל מהם כי בלעם קוסם היה ולא נביא
 ואם לכבוד השם התניח בו ספע עי החזונית לכבאת על ישראל וזהו לסון
 ויקר אליהם אל בלעם ולא חמר ויקרא סאמר וזל שהגא לסון חכה לסון פ
 סאמאכי השרת משתמשין בו סנא וקרא זה אל זה ומתרגמי ומקבלין דין מן
 דין סנא בשרפים העליונים הם הגבורים נק עיני ה' הן מתייחדין ומביחין
 השפע ממסע ע אל מוספע אבל לבלעם לסון קרי וטומאה ופיו ס הזוהר
 כי מה סל ותהי עליו רוח חללים חוזר לישראל שראה סוכן לשכטיו ושהיה
 עליו רוח חללים ס סומרו מכסופיו כענין אין עוד מלבדו אפיו כספים ומס
 סאל בישראל לא קס אבל באומות העולם קס והיינו בלעם הרשע הזונה
 כי כאשר נעריך ישראל ושרסם שהגא הארץ העליון ואומות העולם ושרסם
 בטומאה יותר הסיג בלעם בספסת וכסוד פרי הטמאה מארץ הנביא רכבת
 השם סהיה נאמן בכל הכית וכן דרשי כספרי והנני מבאר עוד ידע כי
 סוד כל התורה להביא כבוד השם בעולם כי ארץ הכל בעלם מכל הנמצאים
 אל לזייר בו סוס ציור סני אך בכבוד המנהיג את העולם בחשריו והמחנך
 בימינו ובינו הוא סוד כל השננים ולס מדעיה ועתה יגדל נא כח ארצי ותקנו
 בקדוש יתגדל ויתקדם סמיה רבא ואמר זל כסי ישראל עושין רצונו סל מקום
 כחל מוס פין כח נג ורה סל מעלה סנא ועתה יגדל נא כח יו וכסאין עינים
 רצונו כאלו מתישין כח סל מעלה סנא צור ילדך תשי והנה אמהול לך
 מלה הנה בהרליק בבית הכרות ומאורו הרבה סוד האס לא יוסף וכן לכבד
 האדם האס יסור האס לא יגרע אבל כסדליקו הכרות בבית כך ימצא בו
 האור וכמל הזה ידוע כי הכורא ית לא יצויד בו סוס סני וחסדן ואינו
 צריך לעבודת בני אדם וקרבנותיו ותשלותיו ולס בתפלת הבעלה ואס
 יצדק מה יתן לך אך עבודותינו ומצותינו וקרבנותינו הוא להביא ספע מן
 העלם העליון אל הכבוד המנהיג העולם כי יס ככת הכפס העליונה להספיע
 באמצעות לכבוד המנהיג העולם וממנו לעולם הזה כענין מברכתך יצורך
 בית עבדך לעולם והנה נורות התחתונים מושרסות בעליונים כי האדם
 הוס חילן הפוך סרסיו למעלה ואס ירבק האדם בכבוד השם ויתקדם ויתבודד
 ויתחד בקדושה וכל להספיע עי צורתו לכבוד העליון כמדליק האס והגר

מאיר מאיר הבית ואם ויתעצל האדם מן העבודה האלהית ויתאסר ממנה
 ויתדבק בטומאה ויסתכל להקרימה זה מכליע האור האלהי המתנונץ להספייע
 את התחתונים ושר השטן גובר כי בהתעלם הכבוד והכנפים נבחרו כלם
 למעלה הנה הכבוד נסתר ונעלם ושפחה יורשת כבוד הגבר והנביא ע"ה אמר
 תחת שלש רגזה ארץ ורמז אל סמאל ונחסיאל ולילית ותחת ארבע רמז אל
 המלך הגדול שבשרים והנה יחזקאל אמר הסר המצנפת והרס העטרת
 המצנפת רמז אל הכהונה בסוד הרעת והנכנס בהיכל קדם הקדשים בית זבול
 והרס העטרה הוא המלכות היא השכינה סוד שנים הכרובים הנעלמים עטרת
 תפארת ביד יי זאת לא זאת זאת הרשעה היא ללית חוה מניקה את בנה לא
 זאת נחלת עבדיו היא המלכות השפלה היא הרשעה כי היא הקליפה בארץ
 המדבר מושכה השפלה הגבה והגבוה השפיל הוא כח האלהי הנה בהתעלם
 הכבוד ובהסתתר ממנו בענוותנותו ובהיותו נכלע ובאור העבים אחר הגשם הם
 סרי הקליפה בגזזה הנבואה ולא באוצרות נבואיות וגם כי נפשות החסדים
 כמו הרוגי מלכות ואחרים מלבד אלו היו נפשו נבואיות הדור גרם כינתלכשו
 בנאות שאינן רואי לה כמו סגורמז כי הרוגי מלכו כזוה בסוד העבור וזם על
 תלמודי קלל כי ראוי שתשרה שכינה עליהם כמסה ושתעמוד להם חמה אל
 שאין הדור ראוי לכך כי אין זכויות לבנה ופזיז הוא הכבוד נכלע בגלות
 כי סרי האומות מקיפים ומצאוהו והשומרים הסובבים בעיר ודי למבין
 ולזה אמרו רבותי זל משחרב בית המקדש נסתלקה נבואה מן הנביאים ו
 ננתנה בשוטים ובתינוקות כי כאשר נעלם האור הבהיר אינה באה אלא
 במקרה כדבר פגוס או אינו שלם הלא תראה כי לפי מה שהיו הדורות ראויים
 לקבל האור האלהי כן נמסך עליהם מסך הנבואה כי כאשר היה בסוף מקדש
 סילה סקלקלו בני עמי לא היה חזון נפרץ וכששרתה שכינה על שמואל הנביא
 וקם דוד אחר נפרץ החזון וקם דוד אחר משאול ודוד ונתן ודוד
 החוזה ונביאים רבים :

פרק ב

כבר כתבתי איך נברא אדם הראשון בתכלית ה
 השלימו והונח בנעוהיה קרוב למלאכי השרת ואיך
 עשה לו ה' עשר חופות רמז לעשרה מעלות החכמה ואיך למדו השם במרא'
 הנבואה כל החכמות והתבוננות והלשוניות והמבטים ע"פ אשר גזרה חכמת ה
 האדם הנכבד ומבין הלשוניות ע' כמבין ע' שמות ורמזיו בע' תמרים משונים
 וכנגדן נמצאו סביב כסא הכבוד ע' סרים בהם נאחזים ע' אומות ולשון ה
 הקדש הוא הלשון הפנימית מיוחד אל הכבוד הפנימי ולזה נקרא השם הזה
 והנה כל שמות שנמעשה בראשית כלם בלשון הקדש וכך מתן תורה בלשון

הקדש נתגה ושם נתן לו הספר הנקרא ספר רזיאל בו סודות הנורא ושמות
ומלאכיו נסוד כל העליונים והתחתונים והאלהים עץ החיים בסוד הסג
הגדול המתבודד בסוד עץ הרעת טוב ורע סוד הנדתק והכלי מטוב ורע וזה
על אלהותו והנה כאשר נוצר האדם והינח בג' האירוי פני השכינה באמצעי
פני העופרים האלה אדם ומה תאומי זכיה ונוצרו ונתאמו דמיון לשני
הכרוכים וכתקוף חקירותיו ותשוקתו לרעת הרע מוצאו ופעולתו באמצעות
המטה העולם לכך חוכה נתפתה וגורם מהמקום הנכחד וכתקוף התרבותו
בקליפה המסיכה למטה ונטל זיוו אורו ממנו כבוד השכינה החופפת עליו
בעליה ולא נשארה כבתחלה ואמשול לך משל לה' הנה מגיע לזה העולם
אור מהגלגל ועי' האור שמקבל מזהו ומגיע אור אל התחתונים הנה במקומו
השתימים אין מגיע להם אור מה יעשה הפקח יפתח חלונות למקומות ה
השתימים כמו הכתים שאין להם אור ואם לא ירצה שיכנס האור כי אם על
ירי אמצעי ישים בחלונות דברים זכים מאד כמו הזכוכית הטוב ויבא נצוץ
השמש ויתגלס באמצע הזכוכי ויגיע האור לבית כך בעור שאו העפרי עמדו
באחתם הם היו בתלית הזכות להגיע אור השכינה בעולם באמצעותם
וכאשר חטאו וגורשו ונשתנו נסתלק הכבוד ונכאו העבים הם הכנפי המסתירו
האור האלהי ולזה אמרו כי אדם סלק את השכינה מן העולם הזה עד כי
כאשר נתעברה חוה היה ערוב גדול בעבודה כי ערב הטוב והרע
ויתרוננו הכנים בקרבה ומכל מקום אדם הראשון למד לבנו ומסר
להם מסורות החכמה והנבואה הלא תראה כי מצאנו מאמר הש' לקין והנה
אלו ירעו סוד הקרבנות ואין ספק כי מאדם הראשון התחילה מסורת הנבואה
בתנאיה ואין לראוי לנבואה לפי שעה בא הדבור לרעתו כמו לקין וכאשר
בא שת העידה התורה סבא בדמותו בצלמו בצלם אלהים והקרוב אל הרעת
כל אלו הראשים עד נח היו נביאים וחנך מזרע שת הישר הכתוב כי הלך אל
האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים בסוד הספר ההוא ירע פלאות חכמה
היה נביא גדול וקצר הכתוב בדברים האלה וחבר ספר הקבלה והשמות
וסוד שמים וארץ וכל דרכי הקדושה והטהרה וגם בסוד הכרוכים והמזלות
וסוד רוחניים ולפעמים מביא בספרו ר' שמעון כי סודות עמוקים נקבל
האלהות ממנו וזה לפי הקבלה לא טעם מיתה כי נדבק בהיכל הנבואה
והוא הנקרא סר שלהי כלות ושמו כסם רבו הוא הנקרא סכל הפועל בפי
מקנת מחכמי הקדש ונקרא חנוך כי ממנו התחילה להכנס לעץ החיים גם
כני מתושלח הצדיק היה חכם גדול הלא תראה כי למך קרא סם בנו נח
לאמר זה ינחמנו כי ראו המבול וסזה יתקן העולם ואם קצרה התורה ב

בשפודים האלה מי יוכל לספר גידול הנפלאות אשר נעשו על יד צח הצדיק
 כי צוהו השם לעשות תיבה להיותה מגינה בתוהו המבול והגשמים ולא הינח
 בעולם בנין ובשעור קטן הכול מכלל כח שבעולם חיות קטנות עם גדולות
 ורמשים ועופות והנה יש בעולם בריות גדולות וגמות מן התיבה כמה פעמים
 והכנים מכל מאכל אשר יאכל לו ולהם שנה אחת והיה לו הכרח לידע בענין
 מאכל כל מין ומין וסוד מאכלו ומסתתרו והיה צריך לרעי כל אחד וסוד
 הם והאריות והדובים ושיבאו הם למקו' שהוא והנה התיבה סגורה ומזופפת
 והאוויר השולטת בה מעט ומי ימלא גבורות יו' וכוראותג כל זה היה נמנע
 אלא בהיות כבוד יו' חופף עליו כל היום והנבואה לא סרה מאתו וזה תחלת
 ספר רזיאל זה ספר מספרי הרזים שנתן לנחבן למך עד אדם מפי רזי אל
 החלאך בשב' באו לתיבה לפני כניסתו ויכתבהו על אבן ספיר באר הטב וממנו
 למדנו מעשה כל אדם רזי וערכי כינה ומחשבות ענוה ועשתונות עצה לעמוד
 על חקר מעלות מרומים ולפוטט בכל אשר בשבעה מעינות ולהסב בכל מ
 מזלות ולהתכונן במנהגו ולבקר חקר הנבנה ולידע מסילות עש כסיל ו
 וכימה ולהגיד מה שמות כל דקיע ורקיע ומה מלאכתם וכמה יצליחו
 לכל דבר ומה השמות משרתי הסוטרס בכל עת ועונה תשמע להם לעשות
 חפץ כל הקדוש אליהן בטהרה ידע ממנו מעשה המות ומעשה החיים ל
 להכין הרע והטוב לחקוד עתות ורגעים לידע עת ללדת ועת למות עת למכה
 ועת לרפואה לפתור חלומות וחזיונות לעורר קרב ולהשליט מלחמות לשלט
 ברוחות ורגעים לשלחן וילכו כעבדים להביא בדר' רוחות להיות מחוכס בכל
 רעמים לספר מה מעשה בדרקים ולהגיד מה יהיה בכל חדש וחדש ולעמוד על
 עסק בכל שנה ושנה אם לסובע אם לרעב אם לבצור תאם לשלום אם למלחמ'
 להיות באחד מן הנוראים ולהשכיל בשרימרוס ומחכמת רזי הספר הזה
 למד לעשות תיבה גופר להסתר מימי המבול ולהביא עמו שנים שנים וז'
 ולהכנים מכל אוכל ויתנהו בארץ זהב ויביאם תחלה אל התיבה לידע ממנו
 עתות יום ולילה ובאי זאת עונה עומד להפיל שועה וכסיצא מהתיבה בו היה
 משתמש כל חייו ובעת מותו מסרו לשם בנין וסם לאברהם ואברהם ליצחק
 ליצחק ליעקב ויעקב ללו' ולוי לקהת וקהת לעמרם ועמרם למשה ומשה ל
 ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונב' אים לחכמים וכך בכל דור עד
 פעמד שלמה ונגלו לו ספר הרזים והשכיל מאד בספרי הרזים כינה ומשל
 וכל חפצים וכל הרוחות והפגעים המסוטטים בעולם ואשר והתיר והכין ונהיה

והזליח מחכמת זה הספר כי הרבה ספרים נמצאו בידו

וזה יקר ונכבד מכלם אשרי העין הניט בו

ואשרי אוזן השכיל בו :

פרק ג

איך ספק כמו שכתבתי שהיה צריך הנביא לומר
 ומסודת מסור בידו נוסף על התנאים אשר
 היה צריך לרעת ע"כ הקבלה מה אשר הוא נמנע להשיב בלעדיו סוד שמות
 הבוהר וסוד התיחדות הצורות והיריעות ועץ החיים ועץ הדעת לרעת טוב
 ורע ומקום החזיון האמתי ומקום החשך להזהר מכת נביאי הסקר ורוח סקר
 והנני ממשיך משל ויכול המשכיל להבינו מפרק היכולת כי כשנכנס ר' שמעון
 למרכבה להשיב ידיעת השם למדו ר' נחמיה ב"ה הדרכים וזהו המשל הנה א'
 אדם שם מגמתו ללכת לבית המלך ולהשיג משם חפצו הנה יש לו לשאול ולירד
 היכן הוא בית המלך וכאשר יאמרו לו שהוא בארץ מרחקים במקום ידוע
 משתדל לשאול לעובדי דרך עד הגיעו למקום ההוא כאשר הגיע לשם אמר
 לו כי בית המלך גדולה כי שם בירניות גדולות והיכולות רבות שבכל היכל
 והיכל ממונה גדול וכמה סופטים לפניו הם אנשי עצתי והוא נוסא חותם
 המלך וכאלו הוא כלל הכל וכל שנכנס לפניו היכולות יותר נכבדים וסופטים
 והממונים יותר נוראים יותר גדולים וזין כל היכל חצר גדול שם שומרים ג'
 גדולים סוככים ההיכל וכורקים הנכנסים חובשים במקלות רצועה והמלך
 נעלם הוא וכית דכיו לפניו לפניו מי הנכנס להיכלו כן הוא הנמשל כי
 הנכנס בדרכי הנבואה יש לו לירד סוד היריעות באמתות וא"ל ירדעם אם לא
 בקבלה אלא אדם הראשון שנברא בחכמית השלמות ולא היתה יצירתו שזה ל'
 לשאר הנביאים וכאשר ידעה נפשו קודם התחברו אל גוף סוד היריעות לא
 מנע חמרו מלירדעם כי לא נתפרדה הידיעה ממנו והנכנס יש לו לירדע סוד
 ההיכלות היריעות וכן שומרים הסוככים בעיר שלא יתפתה האדם בהם ו
 וישמר מהם והנבואה אמרה רומז לסוד זה תחלת דבר יי' בהושע ויאמרי
 א הושע לך קח לך אשת זנונים לפי שעולם הקליפה הם השומרים הסוככים
 בעיר קודמין מלמטה למעלה אמר כי טרם יכנס הנפש לסוד דבור הנבואה
 פגע בהיכל הנקרא בור שחת והוריעו כי בני ישראל עזבו הקדושה ונתרסקו
 באל זר וזאת היא משל לאשת זנונים כי זנה תזנה הארץ והנה יש נביא ש'
 סמר רגתו נוגעת ליכנס להיכל הראשון של נבואה והוא הנקרא היכל לבנת
 הספיר שם כולל וענפיו וזה ההיכל מצאתי בסתרי הזוהר שנקרא חמורות
 כנגד לא תחמוד כי יחמוד להר' בך בעץ החיים ולא יחמוד בש כנגדו עץ ה'
 המות ועז באמר לרביאל כי חמורות אתה והנני מבאר עיר דע כי הנביא
 ע"ה היועם מקום נבואתם כדמיון הענף היונק משרשו כך כל נביא ונביא
 היתה נבואתו ממקום אצילות נשמתו שמתרבתק לשרשה וינקת ממנו ומ
 וממסכת שפע נבואה מהעולם העליון ולכן באמר לוכי חמורות אתה כי ממס'
 היה חמורות כי משם נחצבה נשמתו ומי שהיה לו לעלות להיכל עליון ממנו היה

צריך עוד תנאים אחרים ונדיקות יותר גדולות וכן כל היכל והיכל ינבוא
הסקר שהיו פגומים בצורתם ובהנהגתם ובקבלתם ולא היו ראויים לנבואה
היו פגומים בשומרים והיו ממשיכים משם חזות שאי מדווחים לפי כלל היו
סוברים מהלכות ולא בא משרשי היו סוין בנבואתם כענין נביאי הסקר
שאמר לאחאב שכלם בסגנון אחד היו אומרים לו עלה ולכן אמר יחזקאל
האין פה נביא ליי' ואזל כי היה מקובל מאבותיו שהיו נביאי סקר מנבאים
בסגנון אחד כי כלל גדול היה בידו כי כמנ שהצירות החצינות כן הפנימיות
משונות זו מזו וכן הנבואה מהיותה נקשרת בצורה ויש נביא אחד מעלתו
מעצם הפנים כלומר באספקלריה ההיא היה נכנס להמשיך הנבואה מ
משרשו העליון בפסירות הפנימיות והיה צריך תנאים מעולים יותר מהראשון
וכן הנבואים שהיתה אספקלריא שלהם היכל הניגה היו מעולים משלמטה
מהם וזי שהיתה מעלתו בהיכל הזכות יותר מעולה והיה צריך תנאים יותר
מעולים מאשר למטה ואשר מעלות בהיכל ההנהגה כס נבואו האבן יותר מעולה
מהאחרים ואשר למעלה הנקרא היכל הרצון ושם נבואת משה ארזן כל
הנבואים הוא יותר מעולה ותנאיו יותר מעולים מהשאר ולפי רוב האמצעים
בין השם העליון ובין הנביא היה אומר הנביא מרחוק יי' נראה לי כלו כרואה
מרחוק וכלל אזל מה בין נבואת משה לנבואת שאר הנבואים שאר נבואים נ
נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה מלעה נסתכל באספקלריא המאירה .
שאר נבואים באספקלריא שאינה מצומצמת מלעה באספקלריא המצומצמת
עיר אפרס נעה והנה כאשר הוא יודע מה שראוי לו לידע והיו בו התנאים
הראויים ונכנס ויוצא בדרכי הנבואה כאשר היה ראוי לא היה לו ספק כלל
בנבואתו כמו שלא יספק האדם בין הרואה בהקיץ למה שראה בחלום ולכן
הנביא היגבר על דברי עצמו חייב מיתה והנה לאברהם אלה נאמר לנבי
ביצחק יקרא לך זרע וכאשר נסה השם בעקידה לא הרהר כלל בדבר כי
ידע מאת יי' היתה לו ואם עדיין לא ידע למה צוה לו ולכן אמר עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ואין ספק כי כל אלו הדברים פתימים וחתומים וכמו
שהשומא שלא ראה אור מימיו לא יוכל לצייר בגוונים ככה אנחנו לא נדע
מהות הנבואה ולא עקר תנאיה :

פרק ד

ממה שכתוב בפרשת וארא אל אברהם וכו' ו
ושמי יי' לא נודעתי להם כלל' כמו שנודעתי
לך כלמוד כי לא יסוה נבואת האבות אל נבואות מלעה ואף כי שאר הנבואים
עוד כתיב אם יהיה נביאכם יי' במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו .
לא כן עבדו משה בכל ביתי נאמן הוא וכתוב פה אל פה אדבר בו ומראה

ולא בחרות ותמונות י' יבטו ונסוף התורה כתיב ולא קם וביא עורב ישראל
 כחמה אשר ידענו י' פנים אל פנים לכל האותיות והמופתים וכו' ולהשלים כ
 הענין חזל כי כל מה שנבאו הנביאים מסיני קבלוהו ממשה ודרבנהו נוספיק
 לא מראם בסתר דברתי מעת היותה פס אני ועתה וי אלהים שלחני ורוחו
 ועיד אפרם והנה חזל קראו לנבואת שאר הנביאים אחר משה דברי ק
 קבלה כמקבל מאחר וכענין שאמר זקנים פכאותיהם פני משה כפני חיה
 פני יהושע כפני לבנה הנה העריכו זו לזו כערך החמה עם הירח שאין לה
 אור כי אם מהחמה ונבואת הכתובים קראנה רוח הקדש והיא המעלה ה
 התחתונה ואזל ראיתי אני דניאל את המראה והאנשים אשר עמי לא ראו את
 המראה מאן אינון חגי זכריה ומלאכי ואינהו עדיפי מניה דאינהו נביאי
 ואינהו לאו נביא גב כי במנין מחנביאים היה דניאל מם בערך הנביאים כ
 נקרא לאו נביא והנני מפרש דעת הגמסכים אחר החקירה כי השפע
 המגיע לנביא הוא ממת השכל הפועל שלדעתם הוא למטה ממניע גלגל הירח
 ונקרא לדעתם בני אישים וגבדניאל ועל זה נאמר הנה אנכי שולח מלאך ל
 לפניך וזהו ויראו את האלהים אלהי ישר אל ולפי דעתם מה שאזל כל הנביאי
 נתנבאו בחספקלריא שאינה מאירה חוץ ממשה לפי שאינם שלמים וזכי
 השכלת החכמה כמוהו ולא הסיגו הנבואה על כוריה אלא במסלים וחרות
 בחלום הלילה או במראה דומה לחלום באמצעות הכח המדמה ועל זה אמרו
 כי נבואת כל הנביאים היה עי' אמצעי כי צריך פתרון והעתקה מהחידה אל
 אל הברור וההאמצעות הרמיון הגיע להם הנבואה ולכן באוגדוליהם לומר
 כי היה להם לשאר הנביאים מניעית לירדק בשכל הפיעל עד שיוכלו לעשות
 אותות ומופתים בשניי המנהג ובאולומר כי פעילתם נמשכו אחרי נבואתם
 כלל שהיה באמצעות המדמה וכשבא ראבוע לפרס וארא אל אברהם אמת
 שנבואת האבות היתה במראות הלילה כלל כי אחר שבחלום היה אין תימה
 שיראה בחלום לאלוה כי הוא דמיון ואמר סיגלה הסוד וכי האבות לא היה
 להם כח להשחית המערכת ואם היה בהם כח לגלגל ולסבב כענין שיחודם
 להם טוב ולא שהמערכת תשחת וכל אלו דברים בטלים סותרים הכתוב ו
 והאמונה וקבלת החכמים ולמעלה כתבתי יותר וכאשר נחקור בדברי
 חכמים זכרנו לברכה הקדושים האספקלריאות הנזכרות בדבריהם הם ה
 המעלות הרוחניות והם הפעולות הכוללות הנקרא היכלות שנכללות בספירן
 המלכות השכל הזקבל מכל המעלות העליונות ומעלותיה והיכליה נקרא
 אספקלריות ומראות שהן כשמות מן הספירות העליונות ובהם נכנסות ל
 לעליונות הפנימיות וכלל חכמי הקבלה המדברים בכללי' אמר כי כל הנביאי
 הסיגו במלכות הנקרא אספקלריא שאינה מאירה שה' סוף המאורות

העלינות ואין לה אור כי אם משאר המעלות ולתפארת שהוא המספיע נסוד
הדעת העליון ועולם המתבודד ע"פ השם העליון נקרא אספקלריא המאירה
והוא אמת אך האספקלריאות כלם למלכות הן ומה שאמר הכתוב וראית את
אחורי במלכות הוא ותאשה ותחזי ית דבתראי אך האספקלריא שהיא
מיוחדת ומכוונת כנגד הכבוד הפנימי הדעת המתבודד והוא הנקרא היכל
הרצון וחוט הסני שאמר שלמה נחכמתו כחוט הסני שפתותיו זהו היכל
והמעלה המיוחדת לאדון כל הנביאים והמעלות האחרות סבהן נכנסו לשאר
הספירות הכנין נקראות בשם אספקלריא שאינה מאירה וכלל הדבר
כי משה אדון כל הנביאים היה כללי ונאצלה נשמתו ממקו פנימי כולל הידיעה
מהדעת הדבק בשם העליון סבת הכל מרומם על כל ולכן היה כללי בנבואתו
כמו שמקבלין מהשם העליון כל הנמצאים כן כל הנביאים צריכין לזה והוא
סבת כל הנביאים ואין ספק כי מעלה זו זי צורתו הפנימי היתה מעלה מכל
צורות וגופו וחמרו יותר זכים ומגיעות אליו הצורות יותר זכים ומצומצמים
מכל הנביאים ושעור הכתוב כך הוא וארא אל אברהם וכו' באל שרי מ
מפני שנבואתם היתה ממקום הנהגת העולם הזה ושם כח כללי נקרא
סר הפנים שמו בשם הנעלם מדבר עם משה והראשון גבוה ועלם בסוד ה
האצילות וזה האחר הוא מחוץ מהפרגוד והוא הנקרא ע"פ סוד הנסתר סוד
עץ הדעת מהפנים הפנימיים טוב ויש בו להט החר בהמתהפכת מהפנים ח
החיצונים דע וכו' טעה אלטע אחר ואמר שתי דמויות יש והאבות
נכנסו בשלום אליו וכתדבקו בטובומסס עלו למעלה אמנם עי' זה שאנו כ
נבואתם מיסוד העולם הנקרא אל שרי ומפני סזה מגלה הדברים הנעלמים
ומוציאם כל פועל נגלה כענין העינים הרואים הדברים הנסגרים בהדרגה
הראיה הזכיר בהם ראיה ושמיי יז' אולם שמי שהוא המראה על עצמו הוא
כבודי והוא נקרא בשם יז' בסוד הכבוד העליון הנעלם המתנשא לא נודעתי
להם רבינו שלמה יצ' זכרו לכרכה כתב במידה אמתית שעליה נקרא
שמי יז' לא נודעתי ולשון זה נאות למכין וראיתי לכתוב פה דברי הרב
בעל הערוך זכרו לכרכ בערך ספקלר וכן הן דברי רבינו חננאל זכרו לזכר
כפירושיו והם דברים שתומים והמסכילים יבינו הא דמסתכלי כ
באספקלריא מאירה פירם משה רבנו עליו השלום היה מסתכל ומביט
באספקלריא המאירה פי' כגון דאל משה רבך אמר כי לאיראני האדם וחי
נא אתה אמת ואראה את חלוקי דבריו אמר ידענא ביה דלא מקבל
הוא בעי למימר והלא אותן העומדים שם עם משה נאמר כ
בהם ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו נגמר וכתוב כי ר
לא ראיתם כל תמונה אלא כבודו ראובם אני כבודו ראיתי ויש כבוד למעלה

מכבוד והכבוד שהיא ההנהגה הגדולה הקרוב לשכינה לא ראוי אדם ועליו נאמן
 כי לא יראני האדם וחי ומקצת ממנו בקט משה שנאמר הראני נא את כ
 כבודך והשיבו כי לא יראני האדם וחי ומקצת מה שאמרנו בשמועה זו קטו
 קראי אהרני ופי' בענין זה הפי' ואמרנו תגאי היא ויש ספרים שאין כתוב כ
 בהם תגאי היא אלא קטו קראי אהרני וכתבנו כל הנביאים נסתכלו
 באשפקלריא שאינה מאירה ומשה נסתכל באשפקלריא מאירה פי' כי לא
 יראני האדם וחי על הנהגה השכינה שנאמר שהיא הנהגה ופי' כל בריה
 יכולה להסתכל בו וכל המסתכל מיד מת וכל הנביאים ראו כבוד מתוך
 אשפקלריא שאינה מאירה כאור כחוש ונראה להם שהוא מראה וזהו כמו
 אדם זקן שאורו כחוש ורואה הנמוך כאלו הוא גבוה והאחד כשנים וכיוצא
 בו ואינו כך וזהו כי הנביאים אדמה כלו מראה שרואים דמיון הוא ולא
 עקר ומרעה נסתכל בכבוד והנהגה השכינה באשפקלריא המאירה מאחורי ה
 השכינה ובקט יתיר מראה ולא נתן לו וכזה מפורש בראש ויקרא רבא מה
 בין משה לשאר נביאים ר' יהודה אומר כל הנביאים ראו מתוך אשפקלריא
 מראה שנאמר והמראה אשר ראיתי על נהר כבר ואפול על פני ומשה ראה
 מתוך אשפקלריא אחרת ומראה ולא בחידות ורבנן אמרי כל הנביאים ראו
 מתוך אשפקלריא שאינה מצוהצחת ומשה ראה מתוך אשפקלריא מצוהצחת
 סבא ותמונת ייביט הרי ר' יהודה בר' אלעזר ורבנן כלן שוים שראה משה
 שלא כראיית כל הנביאים הרי בין למאן דגרים תנאי היא ר' יהודה בא' ו
 ורבנן ובין למאן דגרים כלל תנאי נתברר פי' שמועה זו מלא אין סס דבר
 מכורר דמות ידועה שהרי יחזקאל ספירש כמרכבה דברים רבים לא פי' אלא
 רוח גדולה וענן גדול ואש מתלקחת ומתיכה בעין החשמל מתוך האש אבל
 לדברי הכל ההנהגה הגדולה הזו הוא כבוד השכינה לא נתן רשות להסתכל
 בו כל בריה וכל מי שהוא חכם מבין מדעתי אבל לפרש יותר מזה בכבוד ה
 השכינה לא נתנה רשות על כל גס כי דבריו שתומים וחתומים מלא נראה
 פכוך למה שכתבתי כי כל הנביאים נסתכלו בהיכלות של מטה וגם האבות
 היהיה נבואתם עי' חזעני והוא שר הפנים נקרא בפי קצת חכמי הקבלה שכל
 הפועל ומרעה נסתכל למעלה בהיכל העליון הנקרא אשפקלריא המלא והוא א
 אחורי השכינה מ' למדנו מהם כי כוונת באשפקלריא היא הידיעה עצמה והי
 כמו המראה שהוא אמנעי בין הרואה והנראה כן החכמות האלו הם כלים
 לחכמות הפנימיות ובאמצעותם היו הנביאים משיגים בעליונים וכן הוא
 באמת בכל מקום דבר חזל שהסתכלות בבני עליה והם הצדיקים הנפטר
 מן העולם מסתכלין באשפקלריאות והן הידיעות ולאחר מן המקובלין מ
 מאתתי לשון זה ובעל הערוך זל"ג היה חכם גדול והאריך הרבה כמה שכתב
 בפי

כפי ללכ ועריכה וגם כמה סכת בניקרא רבא ולא פירם כונתו כולאמנסים
מכת הסכמים המקובלים שאמר כי כל הנביאים עליו הסלום היתה כנולתם
על ידי אמצעי שהוא הנקרא שמו כסם רבנ ומסה רבינו היתה הסגתו במעל
הי סנקרא אחור וכת וזמכרעת וגם זוסכרת האון בעל הערוך זל עכ זת
אמת אלף שניך פיוכבר בארר סמעון ב? סוד היכלות והנני מרחיב
בדבר ואם בכח אלהים השתר דבר :

פרק ה

מצאתי בתשובה רב נחשון ורב נטרונאי ה
הגאונים זל סמנו סבע היכלות סנסתמסו כהן
סנביאים ע"ז במירנא מסכי סכיא חכמיא וחסיריא מרי רזיא דאלפן א
אוריתא כזמא דסמסא ברקיע' נהירו לן דגתא היא סבעה מלכוון ועל
סבע מלכוון תלתא שליטין דשליטין עליהו דאקרון אלן חייל ובהך גתא
דערן ססתמסו ביה נביאיה כל חד לפוס גבורתיה ומעליותיה כרס אילן חי
ולא יכיל למסמסא ביה לא בדיה דרקיע ולא אינשא דארעא והוא מאי
דכעי למחזי מרי דנביאיה ולא אתי ה"ב ליה רשנ מסוס דהני איכריאן ו
הגילא איכריאן בהיכלא קדמאה כניסי אל ואקרי כניסיא רבתא ותמן
מלן מלכא כיא קדישא תלת זמנין כיומא כן בהיכלא תנינא קנצא דעתיד
למכנס כניסתא דישראל מגלותא בהיכלא תליתאי דנקיאל וכן בהיכלא
רביעא סהריא מטהר ומזהיר לכניסת' דהו ממסנן בגויר דרשיעו ומתרחצאן
ממטבלאן כמור דזיעתא דאכניסים דר' עקיבא וחברוי דהן זיען דארבע
חיותא קדישתא בשעתא דמתקרבאן ומתרכקאן דא עס דא לפולחנא ד
דמאריה עילאה בהיכלא חמיסאה נוריאל נהר דינור דנגיד ונפיק מן
קדמוהי בהיכלא סתיתאה דמן היכל אהבה בהיכלא שביעאה סנדלפן
ברירא ויצינא מילתא דעבר גבורתיה כשמיא ובארעא ואכא וכרא תרין ג
גברין שליטין כגורתא דעוכרין במעי אמהן וכל בריותא דארעא וכל
דשליטין באוירא דרקיעא תחות שולטניה וכידוהי מלכוסים דנהירא דמלכא
עילאה דלבים לנביאיה דמנכאן ורוחיהון מזיוא דרוחיה וגופיהון מנגרא
דגופיה והוא פומא ממלל לרוחא דספתיהון כפיו ולי שניה מסרר גבריא ל
למרי כנולתא כמה דחתפקד ומרי עלמא ככינתא דישראל עכ תוקף לשונם
והכריס האלה סתומים וחתומים מקובלים עד מפי הנביאים ודברי הרב
זכ"ל העריך ורח זל נקשרים באלו נאלו ה' מלכוון והיכלות הנכנא הם כסוד
ז קולות הנרחזות כפסוק הבו ליי בני אלים כמצאות מכח ז ספירות חסד
גבורה ותפארת כנח והודיסוד ומלכות וכבר כונננו למעלה סדר שם ה
היכלות מן ז האלה כי הראשון הנקרא כניסאל לא קניא ורכי סמעון זל

כי הוא סוד התחתוני בני אישים והם שאול בן קולות נתנה התורה נאמן הם
 סנקרא כבוד נמטה מכבוד והן אחוריו של מקום שתאית דבתראי שהם
 המעלות האחרונות והשביעי הוא סבת הכל ונקרא פי של גבורה ועליו אול
 אבני ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעום והוא הנקרא גת אגוז והוא כלל
 הכל ועל זה רמז יחזקאל ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא
 שהוא דמות הכבוד העליון והוא הפרגוד האחרון דמיון פרוכת של מטה
 והכרילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים ולמעלה סודו נשגב ו
 ונעלה בסוד הרעש הפנימי המתבדר וזהו על ראשי החיה למעלה האבנת
 הן המרכבה ולמטה החיות החזקות וזה נקרא פני יעקב ותפארת יעקב
 כנגד מעלה וכל הנביאים אם נמשכה נבואתם עי המעלות התחתונות וארץ
 הנביאים באה לו הנבואה מן הכבוד העליון בהתייחדות הסכל הזה מכין פני
 הכרובים פנים בפנים ומפני שהיה משיג הענינים האלהיים זכים ונחיש
 באמצעות האשפקלוריא הזאת שהור' הנבראת בתמונת הכבוד הפנימי ואמר
 עליו ותזונת יי יביט ובקש להשיג האצילות העליון לפנים מהפרכתו והוא הכבוד
 שרמז יחזקאל הנביא וארא כעין חשמל והיא המדה אחרונה מיד מדות
 שהוא בסוד האצילות ועד שם מגיע האצילות בשם אחד והוא מכלל עץ החי
 ולא נתנו לורשות מ' היה משיג איך בא לו הכבואה עי כח הכולל הזה מורכב
 בשני שמות פנים אל פנים וזה נקרא קשר של תפלין והיא צדד' כי הוא
 כמנין ד מחנות שכינה כי הוא ה' ולמטה ממנו חיות המרכבה הידועים
 ועל שם אלן השדים הקדושים הממונים על העולם בכח יוצר כל אול מנין ש
 שאפי עובדים שבמעי אמן אחרו סירה שנא במקלות ברכו' יי ממקור
 ישראל כלו בזה מקור ישראל ועד' אמר הכתוב ואתה תשמע השמים מכין
 סבתך די שליטין שמיא וזה רמז כיום פני יהי רקיע בתוך המים ויהי
 מכריל בין מים למים מים העליונים סוד האצילות בסוד השם מים ת
 תחתונים סוד הנבראים סוד הרעש טוב ורע ומפני זה לא נזכר בו כי טוב
 והשר הפנים הנקרא שכל הפועל הוא שמו כסם רבוה הוא השר הגדול הזה
 זהריצחק הכהן כתב ומקובל גדול כונה רביעית ממראה מתניו ולמעלה
 כיוון על הפרגוד שהוא סר הגבורה כי הוא המקבל שפע האצילות מאוצר
 האחמה ומספיע על עולם הנברלים שהם למטה מכת סר הגבורה כי סר ה
 הגבורה המיחם פרגוד לפני מרת המלכות הוא המאצל השפע העליונים מ
 ממעלה למטה ממעלה עליונה למעלה תחתונה מכל מעלות הנברלי עד שמגיע
 שפע האצילות לשכל הפועל והוא אצלנו סר סוד המרכבה וגם הוא אצלנו
 השכל כל זה הענין הנסתר בפרק היכולות וזהו מה שאמר ששמו כסם רבו
 ועל' כי סמי נקראו פירש שם יוצר בראשית נקרא בו המקבל הוא האציל

מאונר החכמה באמצעות סר הגבורה זה לפניס מנחת קטורת וזה מנחה
 חדשה מחוץ לפרכת זה סי למורא וזה סי לסר גבורה סר הגבורה מוסל
 על עולם התכונה ושכל הפועל על עולם הבחינה וכו' זה מן עלינו רוחני
 וזה מין התחתוני גופני מן הכתובים מעידים על עקר הגדל נבואתו על
 נבואת כלם . ובאות הזכיר ראיה ובארזן הנביאים ידיעה גם חול
 אמרו כל הנביאים נבאו בכה ומשה בכה כוסף עליהם משה סנכא בזה .
 וכוונתם שכל הנביאים נבאו באשפקלריא שאינה מאירה רמזות בכה שנאמר
 צביר הנביאים אדמה ומשה עליו השלום במאירה כי באה אליו הנבואה וזה
 בברור הצורות וזה ובה ידיעו הוא שהם רמזים לתפארת וממלכה . ונסתרי
 הזוהר כתוב קס ר' שמעון וכלהו חנריא ואמרו רעיא מהימנא רבון כל
 נביאיא קום אתער מסינתך דהא אנת איהו בכל נביאיא כגונא דסמסא
 בסיהרא וכוכביא מינה נהרין ולית לון נהורא מסטר אחרי ובזמנא דאנת
 איתכנסת מעלמא אתמ' יחשכו כוכבי נשפו קום אנהיר נהורין ולא עוד
 אלא בזמנא דאנת אתכנסת ביתא דנבואה דאתמר בה לא כן עבדי משה בכל
 ביתי באמן הוא איהי סתימא קום אפתח לה דאיהי ביתא עילאה גביזא דכל
 גביזין סתימין דמלכא עילאה תמן ואנת הו תכבן בית בן דההוא ביתא .
 בבית אמא עלאה ו' חכמה אבא ת' תפאר' בן בית לפי ואנת הוית בדיוקנא
 דיוקניה דלהאי בית לאו הוה רסו לנביא נחזה לאענא תמן אלא ברסו
 ואת הוית עאל בלא רסו לברא דמלכא דלית תרעא סתימא ליה ולא עוד
 אלא דפאר נביאים לאהו עאלן למחזי למלכא אלא בסעתין ידיען ובינמין
 ידיען גונא דאשכחנא דאקרון דהוא עילאה בכולהו איתמר ליה ואלתא
 בכל עת אל הקדש בזאת יבא אהרן אל הקדש כל סכן אחרני ואנת בכל
 יומא ובכל סעתא דאת בעי הוית מחזי למלכא ולא עוד לא דכל נביאיא הוית
 נבואה באברים דליה דמלכא כל חד באבר ידיעא ולא יתיר מנהגן ב
 ברישא דמלכא מנהגן בנימין דרישא דאיכון כוכביא ומזליא דליתלנו חושבנא
 מנהגן בעימין מנהגן בארזין מנהגן בחוטמ' מנהגן בפומא מנהגן בצוא' מנהגן
 בידים מנהגן בקומא דאיהו גופה מנהגן בסוקים מנהגן באות ברית מנהגן ב
 בלבוסין דמלכא דלא הוה רסו לאשתכלא יתיר אבל משה בכל אתר הוה מסיב
 נבואה דלית וכל אבר ואבר איהי הוית נחתת לגביה מה דלא הוה הכי
 לשאר נביאיא דכל חד סליק לאבר דליה דנשמתא הוה אצילות מההוא א
 אבר והאבר האה ליה אבני זכרתא דמלכא איהי כיכלא דכל אבר ואבר
 מצוה דכל אבר ואבר . א'ני איהי כחושבן היכל . הנה
 הנדיענו הספר הקדוש הזה עקרים גדולים בסוד הנבואה כי כל הנביאים

לא בא להם ממקום אחד ממדרגה אחד אלא באחד משונה מקבלו מ
 מחברו. וזו שהיה משונה בצורתו ונשדורת לא הפנימית כלומר בפסו היתה
 באצלת מן הצורות העליונות הרוחניות הזכות לא ממקומה והיה צריך לא
 להתאחד בשדשו ועי' אותנו התיחדות היתה הנבואה באה לו ממקום נבואת
 משה על ידי האמצעי הוא אבל משה היה כולל במקום ההשפעה והאצלה
 ומסך הנבואה שהיא סבת מציאות כל הרוחניים התחתונים ומסס באה לו
 בלא שום אמצעות ביי אס מכין שני הכרובים המשפיעי לרוחניו ומתרחניו
 לתחתונים ולמדנו בסוד פרקי המרכבה סוד שער קומה וענין עינים
 גאונים ושאר אברים רמזים לפרקי המרכבה התחתונים ולפי סוד הנמצאי
 העליונים כן נמשלו האברים במרכבה וקנימין הכ' הם סוד מעלות עליונות
 מחוץ למרכבת הרוחני הקדש וקרא אותן ככבים נמזלות וססס ארבי רמז
 למלכות שס סוד החזיון וכל העולם ועליה באמר בזאת יבא אהרן וכל זאת
 ספקדושת הנבואים כי זאת התורה וזאת נחלת עבדי יי וזאת התרומה מ
 מהצורות הקדושות וזאת ליהודה למלכות וזאת חברה נבגמ היכל כי היא
 היכל לספירות העליונות ולסס הגדול והקדוש :

פרק ו

מפני שנמצא למקובלים האחרונים דברים
 רבים בעניני נבואות מרע' השאר הנבואים ו
 ומקומות מדרגתם הוצרכתי להרחיב בדבר והיתה סבה שיסתכסו הלכות
 בהכנת דבריהם לפי שהם לא רצו לדבר אלא בכללים גדולים וכמתם להעלי
 סוד ספירת המלכות ומעלותיה מפני שסס כל הדברים מנאצלים ונבואים מ
 מקדש וחול וסס מקום הפרצה כי היא בית המלך אבל כאשר חפשתי בכל
 זכלתי מצאתי מה שכתבתי בסוד מקום הנבואה כי הקדמונים הקדושים
 יחסו לכינה הפנימית ככח הספירות הראשונות לה לכח נבואי ואמרו פ
 סנכבואת מרעה היה כתפארת שהוא בית החכמה ונבואת סאר הנבואים כנצח
 יהוד ונקרא למודיו' שהם עגפי התפארת בדרך ענפי חסד ובגורה ומלכות
 משאב בעלי רוח הקדש והיא בית הכינה ודבריהם אמת אך הנבואה י
 יסודה מן הכינה כמאמדם והמשכתה מן הרעת הפנימי והיא המסקה ערוב
 הגן וספירת המלכות היא נקשרת ונאצלת מכל הכחות העליונות והמדה
 האחרונה מ' היא מכוונת כנגד הבי' והיא סוד המערכ העליונה הנקרא מול
 העליתן בשס הכינה והכינה בשס הכתר והוא א' מי' מעיינות החכמה שהם
 סכת יב' מדות שעריץ אכתוב בע' וזמנו כל' ממערכת העליונה הנקרא
 מחלן סל יסראל ונסריל יזיכל הקדש נמצא היכל הרצון הנקרא יעקב
 הוא הרקיע הנקרא סנדלפון והוא מכוון כנגד הרעת הפנימית ממנו נמצא

כל הכניין והוא הרקיע אשר על ראשי החיות ממנו יגזרו העליונים כלם והוא
 המסדר הנבואות ונבואת מרעה ממנו פנים אל פנים ושאר הנביאים לא
 כפי מדרגתו האבות אשר הפנים סמנו כסם הפועל בעולם נכחו וסם
 נבואת האבן המוסרפת בסוד יסוד עולם בדרך החסד והשלום עי' נצח והוד
 ושאר נביאים בהיכלות אחרונות נקראות חמוקי ירכו ובתי בראי מכוני
 ממש כנגד נצח והוד ובעלי רוח הק' יסודם במלכות עי' ההיכל האחרון
 בהתיחדות לבנת הספיר עש סוד היכל כניסאל שהוא הכל המלכות ואנשי
 כנסת הגדולה הם עקר נבואתם ועל כן כשבא יחזקאל הנביא לסדר המרכב
 שהיא מרכבת המסנהספירת מלכות אמר ורמות על ראשי החיה רקיע ורמז
 להיכל הרצון שהוא בדרמות הרקיע העליון הפנימי בסוד הספירה העליונית
 שהוא בעין הקרח הנורא משל בסוד בח הצניר הפנימי סוד הנינה ואמר
 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות רמז להשגות של חסד ואמר ואשמע את קול
 כנפיהם רמז איך מקבלים הספיעולכן תרגם יונתן בעמדת תרפנה כנפיהם
 במקומהון משתקן בפייהן מקדם דבורא וכתוב אחריו ויהי קול מעל
 לרקיע אשר על ראשם ותיוכזמן דהוי רענא קדמוהי לאסתמעא דבורא
 לעבדוהי נביאיא דישראל הוי קלא ונשתמע מעילוי רקיעא ועל ראשיה
 במקומהון משתקן בפייהן מקדם דבורא הנה העיר כי מעל לרקיע ב
 באשפע הנבואה לנביאים ענה במדרשן של ראשונים חכמי המסנהמזאתי
 אמר רבי יוחנן הרקיע שנברא בסני הוא הרקיע העליון ותנא הוא הפרגור
 המפסיק בנתיים וכתוב ורמות על ראשי החיה רקיע ומזה הרקיע נעשו כל
 שאר הרקיעים הסובבים ושאינם סובבים וכאם ארוקים בזה הרקיע וקרא
 לין שמים על שנתהווימימי וע' מאי ואתה תשמע השמים מבין שבתך
 היה לו לימר מן השמים כד בעיין ישראל כלותהון מטטרוניי דיכיא נטיל
 כלותהון וסליקלהו ומכחלהו בהאי רקיעא וכדכעי קדוש ברוך הוא
 לאשגחא בזכותהון מעיין בהאי רקיעא עליה כתיב ואתה תשמע השמים
 ע' ר' אליעזר שאל לרבך יוחנן ב' האי רקיעא דאתברי בסני מאי הוא אל
 דנ' עילאה וברא קב' ממנה תחת ידיה וזכר ביה ושלטיה על כל חילי שמיא
 וכגון ההוא ענינאלא כאמר כי טוב בסני אע' דשולטן יתיר איתליה לאחזאה
 לכל עלמא דליתטיבו ופורקנא אלא בקב' רמז המדרש ע'ם הגסתר ו
 והממונה שתחת ידיה הוא הסר הפנים סמנו כסמו ע'ם אמר רבן יוחנן ב' מאי
 דכתיב אל בנת אבנו ירדתי וכ' זהו מה שראה יחזקאל הרקיע שנברא
 בסני שתמו מכל רבבות קדם נאותם העולמות דכסוף שתמם ממנו יקר הדרו
 שתם מאותם העולמות ולמע' שתים מכלם מה שאין מסע' מלכים וחיות ה
 הקדם וכלם שוא לין ואמרים ברוך בי' . ת' מאי קאמר אל בנת אבנו

יִרְדְּתִי כִמְחֵן דְּנִחִית בְּנֶתָּה וְלֹא עֵיל כֹּה כֹּס דְּלֹא קָרִיב לֵאגֹז וְכֹס דְּלֹא חֲזִי מֵה
 סְבִיתוֹךְ הֵאגֹז וְכֹס דְּאָמַר לְרֵאוֹת וְלֹא אָמַר רֵאִיתִי נִתְּכַרְדּוּ דְּבִרֵּי הַבְּאֹנוּס
 בְּסוּר בֶּן עֶרֶךְ וְהוּא הִנְקִירָא בְּנֵת אֵגֹז נִמְצְאוּ הֵיכָלָהּ הֵן הֵן הֵן וְהַשְׁרֵב
 הִרְקִיעַ הַעֲלִיז וְלֹא עֲלָה עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים וְזִלְתָּךְ סוּר קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים .
 וּבִכְרָא אִמְרִיתִי כִי־זָד מְכוּנֹת אֵלֹהִים הֵיכָלָהּ עִם הַיְדִיעוֹת הַפְּנִימִיּוֹת :

פֶּרֶק ז

נִמְצָא לְקִנְיָן מֵהַקִּדְמוֹנִים הַקִּדְמוֹסִים בְּסוּר וְיִתִּי
 בְּשִׁלְשִׁים סָנָה שְׁנַעֲלֵם פֶּה סוּר הַחֲכָמוֹת הַבּוֹלָלוֹת
 מִסֵּם מִשְׁאֵב הַבְּנוֹאוֹת וְהָאֲחֵרוֹן הוּא הִרְקִיעַ שֶׁהִזְכַּרְתִּי וְאֵלֹהִים הֵן ז' מַעֲלֹת הֵם
 עֲנִי הַסְפִּירוֹת הַפְּנִימִיּוֹת כֹּס רְבִינֵי הָאֵי־בֹאן זָכְרוּ לְכַרְכָּה שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה
 מִירֹת עִם ג' גְּמוּזִים רֵאשִׁי רֵאשִׁים וְאֵלֹהִים שְׁמוֹתֵם הָרֵאשׁוֹן חֲכָמָה קְדוּמָה
 הַב' אֹר מוֹפֵלֵא ג' חֲשַׁמֵּל ד' עֶרְפֵּל ה' כֶּסֶף הַנוּגָה ו' אֹפֶן הַגְּדוּלָּה הִנְקִירָא
 חֲזוּתִית מוֹנֵא חֲזוּן הַכְּבָרִאִים הַז' כְּרוּב הַח' גִּלְגֵּל הַט' אֲוִיר גִּלְגֵּל הַסּוֹכֵכ .
 הַעֲשִׂירִי פְּרָגוֹר רֵאשׁוֹן הָרִיז כְּנָגִד ז' סְפִירוֹת פְּנִימִיּוֹת הֵן גְּמוּזֹת כְּנָגִד פ
 כֶּתֶר חֲכָמָה וְכִנְיָה הִיא כֶּסֶף הַכְּבוֹד הֵיכָל מְקִיִּים הַנִּפְשׁוֹת הִנְקִירָא חֲדָרִי ג
 גְּדוּלָּה הֵיכָל סוּר הַמַּעֲרִכָה הַעֲלִינָה הִנְקִירָא הֵיכָל הַקִּדְשׁ הַחֲזוֹן ז' שְׁמִשִּׁים
 הַפְּנִימִיִּים הִנְקִירָא עֵינֵי יוֹשֵׁר שֶׁסְּעִיָּאֵל וְהַסִּימָן וְעַנְפִּיהַ אֲרִיזָאֵל וְהֵם
 מְכוּנִים כְּנָגִד ז' סְפִירוֹת הַגְּדוּלָּה הַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחָה הוֹד וְהַיְסוּד
 וְהַמְּלִכָּה וְהָאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם אֹרְפְּנִיָאֵל . תִּיבְרִיָאֵל . דְּנִרְיָאֵל . פְּלִמְיָא . אֲסִימָן
 פְּסָרִיא בּוֹא וְעֵלִיָּה בְּאֵמ' שְׂרָפָה עִימָדִי מִמַּעַל לְנוֹשֵׁם מַחְכְּמֵי הַמְּרַכֵּב שְׁמִסְדְּרִים
 אֹתָם לְמַעַל מִבְּסָאֵל הַבְּנוֹיִים מִסְדְּרִי אֹתָם לְמַט' וְהֵם בְּסוּר שְׁמוֹ הַז' שֶׁל מֶלֶךְ וְחַכְמוֹתֵי
 שֶׁהֵם לְמַעַל מִגִּלְגֵּל הַעֲלִיז עֵנָן הַכְּבוֹד הַמְּפָסִי בֵּין הַחֲשַׁמֵּל הַחֲזוֹן הַכֶּק חֲדָרִי
 גְּדוּלָּה וְכִין מִזֵּל שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְעֵנָן הַכְּבוֹד הָרִי כְּטוֹ הִרְקִיעַ שְׁעַל רֵאשִׁי הַחִיּוֹת
 הָרִי לְכֹלֵם צוּרֵי שְׁכִלִיז אֵין א' מִהַמְּלָאכִי וּמַכֵּל הֵיכָלֹו מִשִּׁיב אֹתָן עֵבֶס סוּר
 הַתִּיחָדֹו הַצּוּרֵי הַפְּנִימִיִּים וְהֵם הַדְּבָרִי שְׂאִילָהֶם גְּבוּל וְהָאֲחֵרוֹן הוּא הַמְּסַדֵּר ה
 הַבְּנוֹאֹל וְהוּא הַנְּקִירָא פִי הַגְּבוּרָה וְהוּא הִנְקִירָא כְּבוֹ יַעֲקֹב וְנִפְרָא יַעֲזֹר פֶּדֶר
 בְּסִנְיִכְרָא הִרְקִיעַ וְהַמְּלָאכִי וְאִשּׁוֹ שֶׁל ב' וְאִשּׁוֹ שֶׁל ג' וְהַכֹּהֵל שְׁמוֹ וְאֵרֶץ כְּבָרָא
 בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן כֹּלֹו סוּר תְּפָאֶרֶת וּמִמְלָכָה וְהַסְפִּירוֹת הַפְּנִימִיּוֹת עַד תִּסְלֹו יוֹ
 מִדָּו בְּתִיחְסוֹ לְבִרְיָא יוֹם רֵאשִׁי כִי גִס כִי הָיוּ אֵז נִתְּפַשׁ הָאֲצִילֹו וְאִי זֶהוּ הִרְקִיעַ
 הַנְּכַר בְּיוֹם ב' ר' אֵיזֹר אֹז הִרְקִיעַ שְׁעַל הַחִיּוֹת ד' סָבִי נִרְמֹו עַל רֵאשִׁי הַחִיָּה
 רְקִיעַ . מֵהוּ כְּעֵין הַקִּרְחַ הַגּוֹר כְּאֲבִיטוֹכֹו וּמִרְגְּלִיז וְהִיא מֵאִיר כֹּל הַשָּׁמַיִם
 כְּנֶרֶס הוּא מֵאִיר עַל כֹּל הַשָּׁמַיִם וְכַסְמָם הִזָּה שֶׁהוּא מֵאִיר בְּגִבּוֹרֵת וְנִצְהָרִי סָנָא
 וְנִהְיָרָא עֲמִיָּה שְׂרִי וְכַמּוּהֵהֶם הַזִּדְיָקִי עֲתִידֹו לְהָאֵל לַעֲתִי לְכָא סָנָא וְהַמְּסַכֵּלֹו
 יִזְהָרוּ כּוֹזֵהר הִרְקִיעַ . הוֹדִיעַנו כִי הִרְקִיעַ הוּא מִמְנוּ נִתְּפַשֵׁט הָאֹר הָאֱלֹהִי
 לְכָל כִּלְגִי הֵיכָלֹו הַתְּחַתְּנוֹלָו וְהוּא הֵיכָל כִּלְגִי הַדְּבָרִי כִי מִמֶּד' הַמְּלָכֹו הַעֲטָרָה

הפנימי' כאל כסא הכבוד והוא כבוד וא' והוא מכונן כנגד הכת' וממנה חדרו
גדול' שהמלכו' מתעלמת בה והיא מרת' זב' והוא כנגד החכמה ויסודה המים
הפנימיים כמסל' אין מים אלא תורה והיא החיה ששמה יסדאל והיא החשמל
ונקרא מיכאל הפנימי ולמטה ממנו ערפל' והוא ענן הכבוד המכריל בין
החשמל והוא יסוד הפנימי הנמשל למים ונקרא גבריאל הגדול ואחר זה ה'
המערכת העליונה הוא ההיכל החצון והוא אמצעי בין המים והאש והוא
מקום האחדות עצמה והוא אוריאל הפנימי והיא תשלוש זב' מדות וקצת מ'
מהקדמונים עשו לו סו' ופני' לא יראו הפוך אוריא' וכמה ענין זה כנגד למכו'
כי הוא בקט' לראות מד' אלה הפנים כי זה בכלל הפנים והשיבונו כי האחרים
יראה ולא הפנים והנה כסא הכבוד נקרא אדם הראשון כי הוא כנגד
הכת' והחשמל האריה וענן הכבוד השור והד' הנסר ואחר אלה נמצא הרקיע
רקיע יעקב מכונן כנגד הדעת העליון המסודרם בחכמה העליונה והוא יסוד
כל ז' ספירות כן זה שמו יעקב והוא האמצעי בין עלים היחוד ועולם הפרוד
וכשימנ' האדם מהחשמל ד' החיות זהו הד' ונקרא בפי בעלי הקבלה העמוקו'
רפאל כי הרופא בא לתקן המעוות הנכנס בין הבריאות והחולי להסו' החולי
להביא הבריאות והנה זה הכח הכולל מביא משך השפע מן העולם המתבודד
לעולם הנפרדים ולכן נא' בפר' ד' אליעזר ואלולי הרקיע הזה היה העולם
נבלע מן המים שלאמלה ממנו ולמטה ממנו מים והוא מכריל בין מים למים
סנא' יהי רקיע בתוך נכו' בין מים העליונים למים התחתונים והנה היות
העליונות הנקרא עין החיים נקראו כמסל' מים העליונים כי אינן נבראות
אלא נאכלות ממקור החכמה העליונה הפנימית והמים תחתונ' הם הנבראו'
ואינן נעלמות כראשונות ולכן נמצאו בהן כל החלופים משוב ורע ואור וחושך
קלפה ומוחא וכל העולם הנשמי ואלמלא הרקיע שאינו נדקות בעולם ה'
הפנימי לא ימצאו העלמו' האחרו' ואלו יצוי' שימצא לא יוכל לעמו' בנתי הרקיע
הזה שהיה המעמידו בכח עליון והנה כמו שנמצא ספיר' התכארת שהוא בין
החם והדו' נמצ' זו הרקיע שרש הימו' והפמא ולכן מכאן ולמט' סוד עץ הדעת
ואם הוא מפאתו כל טוב ויש בו ז' מיני אצילו' • מטטרז' וסנדלפו' ושם מטטרז'
פז' שליחי ה' מכו' השפע מהעול' העליו' וסנדלפו' הוא מלה מורכב מור' על
חמר וצור' ואזל' שמא יעש' עשב' הסנדל רמז' א' החומר שאי' בו ציור פני' פון לשון
פני' ומהעמוקו' אמ' סני' דל' פנה א' תפלז' יסדאל כלז' יסדאל שהו' סני' מן האז'
והז' דל' וא' מהקדושו' כת' על האופ' הגדול הזה וזל' כבר ידעת כי קבלה גדולה
הית' ביד רזל' בסוד כוכ' זה האופ' והסם ההו' מורכב מכו' יסודו' עליוני' מכוני'
נמיוסדו' על ז' עיני' ועליו' כ' שמו' נמצאו כפר' בראשו' והם ב' יסודו' נוסדו' זה מזה
ובזה השם אשר בארו זל' נוסדו' יחד פעולותיהם ואם למטה תולדותיהם ל

למען ממסלותיה מה עצמו ראסיה אני טרם אכלה לדבר ללבי חס
לביבקרבי ואלה שמותם ואלה סימניהם ב' מלאכי ב' סלוחי מזומני ונכוני
לעשות רצון קניהם נפסו מיסודות גופיים נעלבו ככחות רוחניי הקוס'
קשר רוחני ומכח אצילות עטרם שניהם בתקון העובר ממונים באבות ובנים
ב' מהם סדר תקונו שומר הא' מתחיל והשני גומר הא' נכדל לצייר צורת
סנדל והשני מיסוד יסוד הננינים ומצייר וגומר צורת הפנים וחזל בשם א'
הרכיכו שני הענינים וכן היה שמו מלפנים הא' סוד אלהי בו כי הוא הקושר
כתרי לרכו והא' רגל מרכבה ורגלו עלי אהבה עב ועל סוד הדין והרחמי
אזל מאי שמים אשומים והבן זה ואחר הכח הכולל הזה נמצאו ד' מחנות
סכינה ותחתיהן מחנה מיכאל ומחנה גבריאל ומחנה רפאל ומחנה אוריאל
וכן הוא לשון פ' אליעזר כתות של מלאכי הסדרת מתקלסים להקצה מחנה
ראשונה של מיכאל על ימינו כלו' רמז לחסד מחנה גבריאל על שמאלו רמז
לדין מחנה של אוריאל לפניו רמז לבח האחרות והרחמים מחנה רפאל מ'
מאחריו רמז לבח האחרים ושכינתו של הקצה באמצע והוא יושב על כסא
דס וכסא רמז למלכות למעלה וכסאו גבוה למעלה כאויר רמז שהוא מכוון
בנגד הכתר בסוד האויר הקדמון ומראה כבודו כעין החשמלה הוא החשמל
ופרוכת פרנסה לפניו וז' מלאכים שנבראו תחלה משרתים לפני פנים מ'
מהפרכות רמז לז' כתות יבי השרפים והדוס רגליו באש וברר
רמז לענן הכבוד :

פרק ח
הנראה מדברי המקובלים האמתיים ולפי קבלת
הבאונים האלה בספר הזוהר כי מעלת מדרגת נכא'
משה היתה באספק' המאיר' מאחורי הסכי' והוא היכל הרצוהוה הז' מכח
אשר הגבורה ה' לחיות הנעלמות והוא הפרגוד האחרון ונקר' אופן הגדולה
האחרון מכוון באספקלריאות כנגד הדעת שהיה משה מצדו רוחו נקבע
בהיכלות הנבואה עד שיספיע עליו ספע הנכוא' שבמרא' הנבוא' בהקיץ בחוץ
כחו היה רואה בעין השכל הכרור כמו בראיית העין המורגש צורות ההיכל'
והיריעות מלמטה למעלה עד שהיה רבוק עם הראש המסדר הנבואה והספע
לגבריאל וממנו מסכה לסכה עד הסכה האחרונה ועי' האספקלריא הזאת היה
משיג מסוד הספירות הפנימיות יותר מכל אדם ואולם בכרור היה משיג
האחרים שהוא כל מעלות המלאכים וכס' שאר הנמצאות ממקום מדרגתו
וזהו ככל כיתי כאמן הוא ששאר הנביאים לא השיגו בהשגה גמורה במראה
הנכוא' אלא למטה ולא יכלו מרוב האור וחולסתם לעלות למעלת משה ארזן
כל הנביאים וכמשל שהביא בעל הערוך ז' מפני שעקר השם המיוחד בנני
באותיותיו

באותיותיו על הדעת והוא הסיבה האספקלריא הנכללת בכלל הנמצאות העליון
ואם היא בערכה נקרא אחידים וכאלו זכה נאמר כי נבואתו היתה נמר
אמתית שעליה נקרא סמיו הפס המיוחד וחול אמרו לחלק בין נבואת משה
לנבואת אהרן כל שם שאר הנביאים אהרן בכל יבא ומשה ארנו בכל יבא כי
ראוי היה להכנס בקבע מכית לפירות והנה אהל מיעד דוגמא היה מהיכל
הרצון ומכוון כנגדוכם סע הנה בנית בית זבול לך והזבול הוא קדש ה
הקדשים והבית הוא ההיכל והנה היה שומע מעל הכפורת מבין שני הכרובים
והזכרון וגמדות וכשהעידה התורה וארא אל וכו' באל סדי הורה כי וזה
סנא' וירא אליו היתה באספקלריא שאינה מאירה והמלך הנה דבר דק
ער מאד הובא אל נראה למעמד בני אדם מהם ראוי הדבר ומטוב ראיותם
לא יעלה דבר שלא הסיגו בו נאחרים ראוי והכירו מעט ומעט לא דכירו כן
הספס האלהי נספס לאבות ולמשה מארון העולם ולכלם נאמר ויאמר יי' אל
חולם זה ידע ונקר באמתות הצורות העליונות וזה לא נקר והאמת ארון
הכל רומז כל הצורות כי הוא הכל והכל בו וארון כל הוא אל שהוא תקיף
וחזק שהי כיוס בו די ואמר לעולם דיו והגביל העולם ויס בו כחלסדר המערכ
ואולם שמות אלו הם משאלת המחדש וכן נתיחסו לנבואת האבות והוא המז
אל פעולות יסוד ומנכנות המחדשים העולם הזה באמצעות המעלות האחרות
ולכן נבואתם היתה עי' האמצע שהיא המושג על עולם הבחינה בכה העליון
במצא משה היותו ארון כל הנביאים ולכן לא היתה כח באבות להסדיר
הסכינה בעולם כענין שלא יגלו ויקבלו התורה ואמנם קבל אברהם בריית
מלה לכבוש הערלה ולנצח מתחתיה להתיחד ולדבק בארון הכל ויעקב אבי
עם כשהגיע להר המזריה היא בית אל כלו בית האל ויסך באבן הסתיה פ
בקבלת האבות נראו אליו האלהים והראו להם שער לעלות מה שלא הראו
להם ואולם לא נכנס כי אם משה לחדר הפנימי ולפי שנקר נבואת ה
האבות היתה עד שנזכר נאמר וארא פהיה דוגמא ראה מורגסת וכסנא'
לאברהם במחזה הוא כחו הידוע נבואה אמנם מצאתי בספר הזוהר שער
סמול לא נשלם במדרגתו כנבוא ואז נאמר וירא אליו יי' והוא רמז לכח
המלכות הוא סוד הכסתר וכאשר בא יעקב והראו לו יותר ממה שהקאו ל
לאבותיו אבל עד שכל משה לא נפתח הפתח הפנימי ונחלת נבואתו לא
נזכר כי אם מלאך כל וירא אליו מלאך יי' בלבת אם מתוך הסנה וזה שהיתה
נבואתו באספקלריא שאינה מאירה והזכיר ויסתר משה פניו כי ירא מהבוט
אל האלהים כי לא הגיע עדיין להשגחתו לכן הסתיר פניו הפנימיים ל כלם אל
המעלת העליונות ולזה הזכיר תחלה אנכי אלהי אביך לרבותינו זכרונם לברכה
סאמ' סנראה לו בקולו של אביו גם אמרו רבותינו זכרונם לברכה יצאנו משה

סירן היה מסה בנבואה כלל נער כי עדין לא נתחזק בנבואה ולכן לא היה
מסיג הכבוד הגדול סר הגבורה אספקלריא של השם הגדול אז וכסנאמר
לו ועתה לכה ואסלחה וגו' אז אמר ואמרתי להם אלהי אבותיכם וכו' ואמר
לי מה סמומה וכו' כלל אם יסלחני על סוד פנימיות השם ועל סוד האצלה
השפעה הנשפעת מכח הקדמון והסיב לנ אהיה אשר אהיה כלל העומד בהשואתי
באחרותי הסוה סאינו נוסה כלל לאחר מן הזרדין אבי מקור הכל בלא סוס
סני נרכי קנא הדעת היודע והידוע ורמז לב' ספירן ראסונות אור מוסלל
מנוחצח ונח המחשבה כמאורות המדע וההשכל ונלה לו הסוד בפנים בתוך
בנים והיוו' בתוך הויות והסיגמה סלל הסיגו האבנ' ואז נכנס אספק' המאי'
נאלס אל' כה תאמר אל בני ישראל אהיה סלחני אליכם הזכיר לסון כה ה
המורה על הקדמון והוא בסוד אספקלריא סאיגה מאירה ואמר סלל יאמר
להם אלל אהיה לכד והוא רמז אל הקו הסיג סוף עולם המתבודד ואז הורה
על בנין ד אותיות בשם המיוחד איך הם נכנות על השמות הנזכרים והזכיר
כה תאמר אל בני ישראל אלהי אבותיכם סלחני אליכם והזכיר כי הוא אלהי
אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב כי נהג עמהם במדת החסד והדין והרחמי'
זהם בכללים בשם ואם השם הנעלם עומד בהשואתו בלא סוס סני והסנני'
מפאת המקבלים המיוחדים ללא מפאת הקדמון ואמר זה סמי לעולם חסד
זו כלומר כי השם הקדמון נעלם בתכלית ההעלם והוא בהשואתו לעלם עומד
באחר וזה זכרי כלומר מפאת המיוחד לפי מעשיו הוא נודע לרוד דור ואזל
לא כסאי נכתב אני נקרא כלל כי הכתיב המור על ההויה הקדמוני נעלם
ואל' הכימי המור' על החדש והמחדש נל' וכאי יאמ' כי הפני' הם הנעלמי'
נהאחרי' הוא הזכר לרוד דגד וח' הק' אמ' כי זה סמי רמז ליוד הא' והז' אמת כי
הג' ספי' הראשו' נעלמו והן הם קדש הקדש' סוד עץ החי' כי הוא מכלל הסכני'
הנאללי' הקדמוני' נעלם וזה זכרי סוד ה' ואז הא' ומשם נבוא' מסה והוא סוד
האסרי' והם ז' מדרגו בקד' ז' קולג' סבהם בתנ' תור' וכו' סוד ה' המפורס' והנה
זה סמי ה' המיוחד וזה זכרי ה' המפורס' וסכל בולל בשם כי נכח ה' הבעל' נמצא
ה' המפורס' והוא נעלם כג' סנא' הגה אנכי בא אלך בעב הענן :

פרק ט

הדברים מעצמם יורוכי לא נתן לסכל ה
האנשי להסיג זה אם לא מפי הנבואה כאסר

בתנתי כי אין הכונה למסה כאסר סאל לידע הזכר מהשם באותיעני' כמות
שהוא כי זה לא יועיל כלל ולא יאמת נביא בנבואתו כוגס לא היה חדש כג'
וכלנו סוף כזה הענין וגם להגדיעו' ג' סמות ואסר כך סיגוהו סיאמר האחד
מהם ואמר כך הזכיר להם השם המיוחד וסיאמר שהוא סלחו להם וסזה סמו
נזה זכרו עכפ' אמ' דריכין לקבלה סהודיע לו סוד סמותיו הקד' נשים וסוד סם

המפורסם שהנביא פועל בו ואלו הדברים היו מוסרים הנביאים זה לזה ממש
 ליהושע וכן מנביא לנביא סוד הידיעות וסוד קריאת הסם ודתעוררות הכח
 העליון בזכרון הסם כענין מרעה באותיותיו ומצאתי לרבי ר' יצחק הכהן ז"ל
 בסוף הלשון שהעתקתי למעלה בדברי בסוד הספ' הקדוש והסם העליון וז"ל
 ובכח החפץ הקדמון ובאמצעות הכתרים המוכתרים והעלולים מן החפץ
 הקדמון נתחדש עולם היצירה הרוחני ונחצבו עמודים פנימיים חזקי' הם
 המיוחדים בקולות במזמור הבו לי בני אים וכאשר הוגלמו הגלגלים והלוחות
 ושארו הפעלים גולם גשמי בכחו הגדול כפי רצונותיו הוגלמו קולות נבראו
 גולם רוחני ופנימי ובכח קול קורא שהוא סמו המפורש יצאו כל הנקראים
 לידי פעולה כל ואחד כפי תכונתו הראויה תכונה רוחני תכונה גשמי וזה
 סוד כל הנקרא בשמי ולכבודי וכו' ויתר כל הפעולות כלם בשם זה המפורש
 נקראים וממנו עלולים ונבראים ואין תבונה בהתיחס בשם זה לל בשם המפ'ו
 שהוא ידוע ומפ'ו להמון חלילה שאפי' כמה חכמים עוסקים בתורה במקרא
 ודקדוקיה לא עלה בידם כלל ביריעת סם זה הנכבד רק הכונה בו כי הוא
 מקובל ליחידים ולסרידים אשר י"קורא והוא עצמו מפורסם מעצם אותיותיו
 וזה אשר לא יוכל להשכיל בו לב משכיל ממור' ומקובל בו מצד צורת אותיותיו
 וזהו כדמות ידיעה שהוא בכח ועדיין לא יצאת לידי פעל וזה הכח לא נתן
 רק לנביאים המלונסים ברוח הקדש ולכהנים הקדושים אמנם המסרתים
 בבית קדשנו תפארתנו והיו בקיאים בדרקדוקי הנקודות היוצאל מפייהם בשע'
 הנגון בשעור' ידוע' ונציו' כלי שיר דעה נעים זמירי' ישראל וכשעה סינא
 מפייה' כלי' בירא' בקדוש' וננעימ' קול מעלה מוריד מאר' ומקצר עפ' רוח
 הקדש המיוחד בשעורים עפ' הנביאים ע"ה ועל יסוד ציור הנקוד' המצוייר'
 בטעמי נוע' קולות הבטן המרימים והמספלים מהם דקי' ומהם גפי' מהם
 קטני' ומהם גדולי' והשעור' והציור' וטעמי הקול' ונעימ' כלם מיוחדים ומכווני'
 בנגד המעל' הפנימי' הרוחני' ואז רוח הקדש מתעוררת ומתנוסס ומסתוקק
 ואם דקו' הנגו' כל ע"ד השעו' בלי תוספ' ועגרה' אזי הפעו' הית' מודע' ונפיעל'
 וגם התפלה עד כסא הכבוד מגע' והיתה ברצו' מקובלת ונשמעת ועכו' היו
 צריכי' ליום המעש' והפעל' הטוב' הכולל' בדברי המדו' והחמודו' וא המעל'
 והדעו' השכלי' וא המקו' הנבחר דכי' הקדש ומכו' כנגד דביר העל' קדש
 הקדש' וחול' רמזו' נבר' אין בין מקדש סל מטה למקדש סל מעל' אל' זה מיל'
 וזה דרכ' שכל' למור' רמזו' רמזו' סו' עמו' מוסל' ומכוס' ומן' הרמז' שזכרו
 בהגדו' בתלמו' ובמדרשו' זה גדול ומשוב' אל' המקובל' המסכיל' נקוב' כעמק
 פלסול המקל' והתלמו' בקיאי' בעמק הים הגדל' והו' ספ' הכהו' המיוס' כלשון
 ידושלמי הג' היק' מזהב ומפז רב אשר גלה ברמזו' וסתרי' נעלמי' למסכיל'

יסראל חברת החכמים ומינות יסרי וקדוסי ד' נמנית כה והספדיהוא לא
 מארץ יסראל לחסדי הקדמונים חכמי אסכנז המקובלים ומסס הופיע
 והביע עד קצת הגאונים הקדומים רבני פרונינסא הרורפים אחר כל מיני
 חכמות הרסומות יודעי דעת ענין אפס קצתו ראו וכלולא ראו כי לא ה
 הגיע לידם מלגו ושלמותו אמנם הגיע להם מקצה ארץ רחוקה בין מארץ
 בין מחיצה לארץ מאנסיס יסריס חכמים מקנבליס קדוסיס רב מפי רב גאון
 ומופי גאון קבלה ערוכה ונסוכה מסורת מאבותיהם ומאבות אבותיהם כלס
 הולבס על דרכס מיעשרים תורת אחת ומספס אחר נסור אחד אסריהם
 ואשרי תלמידיהם השומעים מליהם העומדים לפנייהם המקובלים מהם
 והצותה כנמא את דבריהם עכל ומה כפלחו דבריו ונדיך המסכיל להתכונן
 הה כהס כי בהס יעמדו עכודות המקדס על אפכיו ופעולות הנביאים
 והתורות והצנות להיתס נקשרים עם הרעות העליונות וסוד פשר הקדס
 וסצותס וקדושת אותיותיהס וכספר כזה הגו מאי וכל העס רואיס את
 הקולות אותן קונסס סאטר דוד פנא קול יי על המיס עגו ומאי נת וננה
 עינכס רואיס וולתי קול ההוא כדאל מסה כי לא ראייתס כל תמונה תמונה ולא
 כלת וננה מלה למנך שעומד על עבריו מעטף כסות לא די לא מת המלכות
 סיסתכלו כלכוסיו ועוד רחוק היה המלך וסמעו קולו יכולין לראות גרונו א
 אמרת לא הא למדת סראו תמונה ולא כל תמונה כו כתוב אחד אואר וכל
 העס רואיס את הקולות וכתוב אחד אומר קול דברים אתס שומעים הא
 בנר כתחלה רואיס את הקולות ומה ראו וקולות וכסוף ס מעו הדבור יוצא
 מבין כלס והא אכן תבן עשרה רבנן אמרי דכלהו אמרינן בחדא מלתא
 כן כלהו בחדא מלתא אמריה והוי זמארות לו קולות ועל תלתא אתמר ותמונ
 אינכס רואיס כו הא למדת דכלן בחדא מלתא אמרינן וכעגור שלא יטעו
 לגמר עזרוהו מן המלאכים לפי חור וכללן דא כה שלא יאמרו יקן ו
 מאמיות לו מליכס סמא לא יוכל לאמרס עג אחד כתיב בית אנפי וכלל כו
 כנ היומאי ומלכיס וקולות וג מאמריס כנ הנה השפר הקדוסי רמו לך כי
 וכל העס רואיס את הקולות הן הן הרמוזות בהבו לוי והמעלות וג בעלמי
 וז נבליס והס הס הרמוזיס ללבוס סהס דמיון החמר לפני מיס והוא הסוד
 סגלו כז מלכואן סנסתצסו הנביאים כהס והג הנכללים בקדס הקדשו כגור
 כתר חכמה וכינה הס הפנימיס והוא הכבוד למעלה מכבוד וממנו בקס
 מסה רבינו עלינו השלום ולא נתן לו רשות ודברי הרב יצחק הכהן
 נכונים ומקובלים והס דעת ננועי המקובלים והנה סוד הסס המפורס ה
 הפועל ככח השס המיוחד הוא סוד האחרים ואין ראוי עוד לפרס
 בענסי ומעלות הפנימיות וכס ככתר העליון וכס ביריעת הכדלוג הראשונה
 כל סכן בעלת כל העלות :

פרק י

אין ספק כי האותות הנעשות ע"י הנוביאים סבתם
נעלמות מבני אדם ויש נביאים שנמצא בהם אותות לאמת

בנאותם הנה האבות הרא גונים לא מנאנו לאחד מהם בתורה שסאל
אות לאמת בנאותו ואם לא היו נביאים שלוחים להזהר העם כפסג הכתובים
ואולם ארון כל הנביאים אל השם בתחלת גבולתו וזה לך האות כי אנכי
שלתיך ר"ל כי התאחז האם בסנה ואיכנו אוכל הוא אות על בנאותו כי
היה כנגד השבעה האות והיה רמז אל הכבוד המעמיד הנמצאים כמו האם
בי אחד שכבוד הפי ע"י הנביא נשפע אם לא היה אוכל וכן היה משל ואות
לנביא כי גם כי יכנס באם הוא פרעה ועמו לא יוכלו להזיקו כי כבוד השם
סוכן עליו גם ול כי היה נותן לואות טיהיה השם עמו שיצליח בסליחותיו
וגם יהיו דבריו נאים ומפוררים לפני פרעה ואם הוא כבוד פה ואם עדעתה
לא נתפרש זה והגיד לו כי המקום ההוא נבחר וראוי להיותם כבוד יי
כי בהוציאו את העם ממצרים יעבדו את האלהים ועל ההר הזה והוא קבלת
התורה ואחר שנגלה לו השם המפורש חזר לומר כי הם לא יאמינו לו ולא
ישמעו לקולי שבאצור וכן לא יאמינו לי וגו' ויאמר ה' מה זה בידך ויאמ' מטה
לדעת חזל הנה המטה היה א' מעשר דברים שנבראו בע"ש בין השמשות
סבתם נעלמה ואמר שבגן עדן נברא וסנפרינון היה ושאיות השם ה
המפורש חקוקים בו ושארם הראשון הנוביא מציעים שרו לשת וכן מיחיד ליחי
עד אברהם ומחזנו ליצחק ומחזנו ליעקב והורירו למצרים עד שבא ליד ארון
כל הנביאים ולפי השור הקורס מסור השם המפורש המקוה הקויות והוא סבת
הקולות הנעלמות וכחונמנאנו וצאנו ליד גולם רוחני יחוקקו במטה אותיות
השם המפורש והם דמיון גופים ליריעות המנווירות הנקשרות ביריעות
הנעלמות עד הצורות הנברלות ולזה פקרא מטה האלהים בכווננו הנביא ע"ה
בשם העליון באמצעות צורתו הקדושה טורה הכבוד ה' עליו ומספיע שפע
מקור השכל והיה פועל ע"י האותיות האלה הנסים והנפלא' וירוע כי המטה
מורה מזמלה שרודה המלך בני מלכותו כמטהו ושכמו מטה בני אדם לרצונו
ואמר הכתוב מטה עוז מק' תפארה שכר יי מטה רשעים שכט פושעים והנה
המטה היה רמז אל הכח המושל בעולם כי כח השם כי שמו בקרבנו ומפני
שהפכו הרשעי המטה לנחש רל שכונו הכח האלהי ולקחו ענת הנחש והשטן
בהתלה בותו ומהירותו להאות אל דרך הרע היה האות הראשון בזה והמלה
סערה להורות כי המטה הוא המזה מים טהורים רוח חכמה ובינה והנה המט'
רמז אל הכח הפנימי הפועל בנח מוטבע להביאו אל המוגשם ומשם נולדו
ההפוכים כי הוא עץ הרעת טוב ורע ואם המטה מפאתו הוא טוב והמשכיל יכו'
והנה נזהר שיטליהו ארצה לתורות ספס יתהפך ויגם מטה מפניו כי פחד

אמנו כי הוא רחוק לידבק בו ונחזור לומר סיאחזנו כזנבו והוא רמז לסוף כי
 אחר שמערכתו יסתלס יאחזו בגרוניה למט' ככפו כי ככפו וככחו יסוב למט'
 והזכיר כי הפלא הזה היה למען יאמינו כי כראה אליו הסס אלהי אבותם
 פתק. עמס במדת החסד והדין והרחמים חסד דרך ומספט מכון כשאחסר
 ואמת יקדמו פניו ולא יגורכו רע וחזר לומר הבא נא ירך בחקך ו
 יבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצורעת כשלג כאן רמז לנו כי הוא הגורם
 כל' כמו בהכאת ידו לחיקו ונפסדה עד סנתהפכה להיות מצורעת כשלג
 כמת אשר יאכלחצי בשרו כן עשה אדם הראשון סהלך אחר עצת סוכנת
 חיקו ולקח עצת הנחם הממית והמכלכל צודות הטהורות ועזב הכח האלהי
 וזה הפלא יותר עצמימן הראשון ואס יראה לפיהטבע שהוא קרוב אליו מן
 הראשון ולכן אמר ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון
 ואחכא והיה אס לא יאמינו גם לשצי האותות האלה וכו' ולקחת ממימי
 היאור וכו' רמז למה שאמר אין מים אלא תורה והנה רמז להם כי כאשר
 הפכו החכמ' והריקוה מכלי אל כלי ולא העמידוה במעמדה ולא שמרו סדרי
 הנמצאים התחתונים למטה והעליונים למעלה הטהור במקומו והסמא ב
 במקומו המוח בפנים והקליפה מחוץ והיו חיים וקיימים בעוין גים באר
 מים חיים והפך לרס אדום עשוק בדם נפס והנה עזבו השכל הפשוט ולקחו
 ההרכבות וען הדעת ואלו האותות והרמזים צנה הסס לעשות לפני זקני י
 ישראל לרמוז להם דבר האלהות ומעשה השטן וחטא אדם והתמשך בני אדם
 אחריו המסביל יבין למה שאתה צריך לדעת כי לא בשתמש סוס נבי' וחוזה
 בטטה האלהים כו אס מטה ואהמן וכאשר צנה חסס סיהיה למסמרת לאות
 ועדות על הכהונה והיא המסתלסלת מהדעת הפנימי כחו של משה נגז :

פרק יא

מה שאתה צריך לדעת כי כל העשרות ה
 הנזכרות בתורה כמו עמרה דורות מארס

ועד נח ומנח ועד אברהם וי' בסיונות סנתגסה אברהם וי' סוכות מצרים כלס
 הם כנגד י' ספירות כלי מה כיו' דורות וכל דור פרשו להורות על זה העולם
 איך פעולותיו נקסרו בעולם העליון וכל דור עפ' סרסו וכסהגיבע לעשירי ס
 שהיא נח בו נפקדו עונות העולם כי דור הי' הוא האחרון כבר נסלמו המדות
 ליסלס עונ' כס בסאסא' בסלח' תריכב' וכן זה הי' התחיל מצב אחרער סעסו
 מגדל וכפרו בעליו ונטעו ממנו והאיר כוכב האמיר לעול' בחסד אלס וכתגסה
 כי נסיונות ככחיסמו ועמד בכל' והעשירי העקיד' סהית' במד' הרי' ולצרף
 ללכן לינחק סהומדת הדין וכו' ונעקד בחר הטוריה סס נגלו אליו האלהים
 ונדרבק אברהם אבי' באהבהו נתלבס כירא' והאמי' כנכוא' סכא' לו כי בינחק

יקרא לך זרע עד שנשלם ונחרנק כי השלים ספירות כלומה וכמזרים
 הכס השם י' מכות ע"י ארון הנביאים כי היו עובדים הם ל' חמורים שרי
 הטומאה כי הם עובדים וקליפות לעליונים לדעת ולהודיע ב' ארון הכל מושל
 בכל וכלם עבדיו ומכח שמו הגדול יצאו כל הנמצאים לידי פעולה בכח השם
 המפורש הכס במכות ההם ואם הם מהמקומות שנדבקו בהם ומכין זה יבין
 כי הכל כגרון ב' האומן וכלה כלומי לפני ארון הכל וכמדרש דרשו לסוסי
 ברכי פרעה מלך למלך שנלח עם מלך אחר ויצא במלך בסוסיא לבנה לקח
 אחר סוסיא אחת והראה אותה באותו סגמן לבנה חזר האחר לקח סחור
 חזר האחר להראו השחור וכן כל הסוסי' שהאחד היה מבי' מכל הגונו' היה
 הא' מראה בסוסיא שלה והמלך כי פרעה בכח כל שרי הגאמא' נלח' בישראל
 ומשה נשתמש בסם המפגש וככחו וכלכל כל מעשיו כי הוא הכל והכל הוא
 גהדפו לפרעה ועשו ממצו ו המסכיל יבין וזש יתרו עתה ידעתי כי גדול
 ס' מכל האלהים יכו' כי הכל הוא ולא יבצר ממנו מזמה למדוד במדתו כפי
 פסט הכתובים יש לומר כי לכן עשה הנביא ע' חזרת המטה נחם גם כי
 בכח הכסף היה אפשר לעשות כדי להטעותם ולהקשות את לבם במאמר
 הכתוב וליפרע מהם גם להודיע שמו הגדול ברכיו האותות ובכר אזל
 ב' שני חרטומים היו להם יתני וממרא וא"ל בסוף אתם מביאים למצרים והם
 למתא דירקא ירקא סקול כלומר במקום ס' זרק הרבה נמכר הטוב והנכחד
 כי שם יבאן ונורעמה סיכו וכמו כן כאן יבאן בין פעל נביא למכסף
 ולדעת ואלה שמות רבא ויכלע מטה אהרן את מטותם לאחר שחזר להיות
 מטה כלעמטותם והוא פלא כי בכח השם האמו' להיותו במדתו כלעמטות
 הנה הכתוב הזכיר פלא את בני ייעבדני ותמאן לסלחו הנה אבני הורג את
 בנך בכרך והיא המכה האחרונה כי תחלת המחשבה סוף המעשה וטעם מפני
 שנדבקה בו השכינה כיסר כתבתי והנה עימים קדמונים היה מקובל לאבות
 לנהוג מעלה בבבורה והיתה ע' החכמה להיות התחתונים רגומא לעליונים
 ומפני שהחכמה היא הראשון וממנה עמידת כל הגמא' בגזרה החכמה להיות
 המעלה והעבודה בבבורה . וכאשר ראה יעקב כי לא היה עשו ראוי
 לה' בלא היה בכור כי אם לקלפה הוכרח לסבב את פני הדבר שמכירה לו
 בניד ערשים שהוא בלגל שחזור ויש שני שמו' לבעלי הקבלה הראשון ע' ראש
 והשני לעטאל והנה בוון יעקב פלא יכלכל טוב ברע ויחריב העולם
 ולכן רמזהו אצל כחו ולקח הבבורה נסוד הדעת וכסחא דאוכן כרעת כי
 כלכל יצעי אבא נחלקו המעלות לקח יוסף בכורה לקחת שתי מעלות לסוד
 הנהגת העולם ולגי אחר שחטא הבכורות בעצב כראוי לו כהונה ולויה
 פוד עולם המתנודד ולבוסג נסוד החסד וארץ גושאר במקום יעקב .

ויהודה גבר באחייו לסוד המלכות שהוא בכר למלכי ארץ בתחתונים ועבורת מצרים היתה בכבודות לראש שריהטומאה ולכן תיעבת מצרים כל רועה צאן מפני עבודת טלה שהוא מזלו שנמאל וכבבו מאדים ואז ירענו כי יריו עשתה זאת והנה בחצי הלילה שהוא עת ממשלת המלכות ויו הוא ובית דינו הבה כל בכור בארץ מצרים ובאלהיהם עשה כענין יפקודיו על צבא המרוס ב
במרוס :

פרק יב

אנשי שקול הרעת בליקבלה הרחיקו דבור
כלל בדרכי הנבואות לפי שאין דבור בלי גיון

לדעתם ולדעתם כל דבור הנזכר בנבואות על השגת השכל באמר וקרחו
לנפש המשכלת כח דברי ואמר שהוא הדבור הפנימי כל מרגל נפומיהו
דברה תורה כלסון בני אדם וכבה העירות להעלה על דעת מורה הנבוכים
בקול הנשמע בהר סיני גם לדעתם מהאש הגדולה שבמעמד הר סיני יעמוד
הענין הנזכר כי הנבואות אין שיוצא מן השבע אף כי לדעת מורה הנבוכים
דעת ראב"ע כי היוצאים ממצרים דעתם שכלה ונהגו בהנהגים פחות ובעני
ובשעבוד כל שלא יגיעו למעלת הנבואה ולזו העלה לא נכנסו לארץ ומרעה
אמר בסוף המ ולא נתן יד לכס לב לדעת ועינים וגו' וכבר גלית דעת הרס
בשמי הגבורה שמעו וכל אלנו הסכרות סותרים אמונת התורה ופסטיה
נקבלתה גם הם השכימו לפרש והלוחות מעשה אלהים המה מעשה ב
סבי לז שלא היו מעשה אומן אלא כאשר הם ונמצאו תענועים למורה
הנבוכים בראשם הכתר ההוא שעל הלוחות טבעי הסותרים אמונות כל ה
התורה והיא ערסורגלהו גם כענין ויעבור יד על פניו ואסור לכתבו על
ספר וכספר הכזרי אחר החכם גדולת השכח וקדושתו משסת ימי בראשית
נורע וכאשר אפרש וישראל מאמינים במשה ובאיתותיו היו רק היו תמהים
מדבר א' איך ידבר אלהים עם האדם וחי וחושבים שתהלת הנבואה אינה
אלא בעצת אנשים וכחכמתו וכסתסרה עליו רוח אלהים ויתנבא וירחימו ח
הרחקה גמורה סירבר אלהים עם האדם פנים אל פנים כי לא תכן זה אלא
למראה גלמית ורצה הקכה להסיר הפסק מלכם וזים לטהר טהרה גמורה
טהרת הגוף ותנפם ולהשמר ב' ימים מאשה והכרל מכל טומאה ולהיות מוכב
לשמוע דבר אהים אחר ג' ימים בברקים וענן וקולות וקול השיפר וההר
ענן כלו מפני האש הגדולה ויהי האש בתוך הרסיני מ' יום ומ' לילה ומשה
בא ויוצא לשם וכל העם שומעים את הקול המדבר עם משה בפירוש נשדד
הדברים שהם כל המצות ועקרים והיה יום השבת כזכר שם אלפ סנקדס ב
ברדת המן אלנו עשרה הדברים לא שמעם מפי נביא ולא מחזוה ולא מנפרדי

כדורים אלא מפי הגבורה ודברי האלהים אצל אין בהם כח לסמוע כמשה
 עד שאמר אם יוספים אנחנו לסמוע וכו' ואמר היום הזה ראינו כי ידבר
 אלהים אל האדם וחי ויאמינו שהיה מדבר למשה ולא לעצמו ונקיות נפשו
 רל במדותיו עד הטבע כש הפ' לנסופים לנקיות הנפס וטהרת עצמה תתקרב
 לסכל הפועל הנקרא רוח הק' או לגבריאל המלאך וינח מרונחו עליו ויראה
 דמיונות בין נופל בין גלוי עינים או תמונה מדברת עמו וישמע הקול בגפס
 ולא באזניו וכו' ובמעמד הר סיני סרו ספקות אלו ואיך נכתבו אלו הדברים
 באזני אלהים בשני לוחות הכרית ונתנם למשה וראו אותם ישראל כאשר
 סמעו מדבר האלהות כן ראו מכתב אלהים ויעם להם משה ארץ ועץ וסוד
 דבריו הרחיק ההגשמה מהבורא ית' חלילה לעולתו על לב יוכת ואע"פ לא
 נוכל להכחיס להכזיב מראית העין ונאמ' שאנחנו לא נדע איך נגלה הענן
 עד סיהיה דבור בא באזניו כמו שלא נדע איך סם הכור את שאינו ישנו ואיך
 נבראו הבריו' ומאמרו ברצונו והוא לא תולה ממנו כל דבר ואין לו מחסו' לכל
 דבר ונאמר שכרא הלוחות וכתבם מכתב חרות כמו שכרא הסמים והכבדו'
 והמזלות כלכד שהוא אמר ויהי ואין אמירה אלא רצונו וחפצו היה רצונו
 סיתגלמו הסמי' ונגלמו כן הלוחות התגלמו ברצונו ונכתבו בחפצו וכך נאמ' בגז'
 יס סוף ובהערמת הנז' מימינם ומשמאלם ובכל הנפלאו' והגורא' אינו צריך
 בכריאת' לגלי' כינוני' בבני אדם כי כאשר נגלמו המים ברצונו וקבלו הצור'
 הראויה להם כך נגלם האויר וקבל צורות האותיות והדברים הנשמעים לאזן
 הנביא או הקהל השומעיו אותו בלי טורח כו' אמר החכם ואיננו אומר שהדבר
 כאשר אמרתי ע"כ ומי יודע שסם פנים אחרים רבים ונכבדים מאלה אבל
 מה שאנו חייבין להאמין שמעמד הר סיני והנפלאות שראינו שהם מאת הבור'
 בלי תיווך ואז תתקיים האמונה בכלככו קיום גמור בלי ספק וסזה עולם חדש
 ולא קדמון ויסורו ספקות הפילוסופים וסומרים אורחות עולם סמין אותנו
 קדמון וכו' עכל האמת התורה העידה לנו ביציאת מצרים וי' הולך לפניהם
 יומם ביצמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד האש להאיר להם ללכת יומם
 ולילה וכתב לא ימים עמוד הענן יומם ועמוד האש גז' והעיד הכתוב והיה
 כבא משה האלהה ירד עמוד הענן ועמוד פתח האהל ודבר עם משה וראה
 כל העם את עמוד הענן וכו' ודבר יי' אל משה פנים אל פנים וכו' ובמעמד
 הר סיני העיד הכתוב הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור וכו' ואם לא
 סמעו קול הנבוא' ולא הביעו אניה איך יאמינו בנלעולם והכתוב מעיד והאקדים
 עכנו בקול וכל העם רואים את הקולות וירא העם ויניעו וכו' ויאמרו דבר
 אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ובמסנה תורה פי למה
 נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יוספים אנחנו לסמוע את קול יי'

כי מי כל כסד אשר שמע וגו קרב אתה ושמע וגו היום הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם וחי ואם יטב למתפללים שנוציא פסוקים אלו מטעם
בסתור כל האמונות וימסך כ"א למה שיגזור לו רוחו ועצו יסאל ומקלו יגיר
לו וכן מצאנו שיער לנו הכתוב כי בסוף המלכות נסוב אל הסוף ובקשתם
עמם את יי' אלהיה ומצאת וכו' השמע עם קול אלהים מרבר מתוך האם וגו'
ובסוף ספר ואלה סמות ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יי' מלא את המשכן
ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד וגו' וכל הפרשה ובפרשת בהעלותך מ
מפרש עור ובפרשת ויעבור יי' על פני ויקרא בתיב וירד יי' בענן ויתצב
עמונים ויקרא בשם יי' ויעבור וגו' ות"א ואעבר יי' שכינתיה על אפיה
ואזל אל מלא מקרא כתוב א"א לאמר מלמר סנתעטף הקכה כסליח נכור
ותראה למשה וכו' גם בתיב שם נגר כל עמך אעשה נפלאות ואזל זה קרון
פני משה ואם נכחיש זה ג"כ נכחיש כל התורה ובסוף פרשה ואלה המשפטים
בתיב ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר וישכון כבוד יי' על הר סיני ו
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא וכו' .

פרק יג

אין ספק כי בהתחכם האדם בעולם ממנו
יביאנו לכפור באמונות כי מה יודם סיכא
אחרי המלך להקיף דעתו את אשר כבר עשהו הוא וביח ריבונותו על כל
דבר והוסיכוהו על כנו והעלימוהו מן הנביאים ולנביאים וזכי הנסמות
הודיעו וגו' מה שראוי לכא לבנות ונהגו עמהם כמנהג הנדיב שמשפיע ממנו
ועל הראוי לו אין ספק כי הדור אשר נספד עליו האור האלהי מכל אשר
לפניו ואחריו היה חכם מאד הלך תראה כי מרעה כשגדל ואירע לו מעשה
המצרי ברח ולא נרמז בשום מקום כי ישב בין חכמים אך בא בקבלה כי
עמם אביו משר לו משתחית הקבלה כאשר קבל מאביו והוא עמוד גולה
וגם יתרו רועה זאנו במדברות והנה על כרחם יודו כי היה ארון הנביאים
והחכמים כלם גם אהרן אחיו נביא היה קודם משה גם מרים היה נביא כעדר
הכתוב והיא הביאה התקן בידה לשיר את שיר יי' וחליל ליה עשוי ככלי הנש
רק ככלי דוד והכתו או הללוהו בתוף וכו' והב' בצל והחכמו עשו כל המלאכה
העצומות מכלי הקדש ארון וכרוכים ומנורה ושלחן והעיר הכתוב על וראה
קראתי בשם בצלאל ואמלא אותו רוח אלהים וכו' ולא נעלם ממנו דבר
גם הם הוציאו מזצרים די ספוקס הצריך למלאכת הקדש גם עני סטים
בכלים וכנורות הצריך לעבודת השכינה כהונה ולויה ולא יתכן זה אלא
בחכמה ורוח הקדש ג"כ זקני ישראל היו שם שגלה להם משה סוד שם המפ
וגם מדי כיע זקני שנועדו לנבוא עש משה ונאצל עליה רוחו מרומש של משה

וכל פכטלוי הפירשו לעבודת כהונה ולויה היתכן שלא היו חכמים גם הנפיש
 והנפלאות ביציאת מצרים וקריעתים סוף וירידת המן מ' סנה והבאר וענני
 כבוד וקבלת התורה ס' שלא היו חכמים גדולים מכל הדורות ולכן הסכימו
 ז' פה אחד שלא היה דור כמוהו וראתה ספחה על היס מה שלא ראה יחזקאל
 ונקר' דור דעה ולכן אזל וכל העם רואי' את הקולות מלמד שלא היה בהם
 ג' יחזקאל' כי כלם היו זכי הנפשו ראויים לראות כבוד יי' וחזל אמ' כי הרוח'
 אכלוסא כמניין יוצאי מצרים אומר ברין חכם הרזים והכוונה להם כי אז
 מקבלי התורה מכוונים למנין צורות ד' סכינה וד' דגלים כנגד ד' מחנות
 וכל הפקודים כנגד הפקודים (נמצא לר' במעין ב' כי יוצאי מצרים מתקווא
 דיוכלא ובי הארץ מתקווא דשמטה לומר כי יוצאי מצרים מוסרסים בעולם
 המתבודד ויסודי הבינה עם החכמה ולזה נבחרו לקבל התורה ובאי הארץ
 מהמלכות נמצאו פני מקבלי התורה פני חמה ופני באי הארץ פני לבנה
 ומה שאמר הכתוב ולא נתן יי' לכם לב לדעת לומר כי עם כל חכמתם לא
 נצלו מהפסע כי כל הגדול מחכמו יצרו גדול ממנו ואין לי לפרס עוד עתה
 יותר כזה ואפי' בזמנים אלו שאין בשמותינו בעולם נמצא כי אם חסך
 ולא אור וחשכו הראות ים כבי אדם זכי הסכל קלי ההכנה מוכנים לכל ח
 חכמה ורכים אחרים כי באלף פנים לא יביט דבר אף כי בזמן שהיה האור
 האלקי בעולם שיפתחו מעיינות חכמה ותבונ' ותדע לך כי קודם כ' שמואל
 לא היה חזון בפרץ כס' גם כתוב אמרו נדר אלהים טרם יבנה ושמואל שוכב
 בהיכל יי' עד שלא ככתה שמשו של עלי זרחי שמשו של שמואל ומסבא שמואל
 בפרץ החזון והנה כל השולחי ששלח שאלו אחרי דוד כלם אחזם רוח נבוא
 והוציאם מכל וכל מדעתם מאשר היו מבקשים עד סבא הוא בעצמו וסרחה
 גם עלי נבואה עד שאמר הגם שאלו נבזאים וכן יהיה לעתיד לבא סנא'
 והיה אחרי כן אספיק את רוחי על כל בשר כאשר אפרס ואלו האמינו האנשי
 האלה הנבוא והחור עד האמת היה להם לצאת מסקול דעת ולפי מה שכתבתי
 למעלה מסוד השם המפור והקלות הרמוזים בס' הבה' לא יתעלם למשכיל
 דבריו אלו גם לא מבאני עולם המקיבלי' בסתרי התו' מצאתי בפי' התפללו סלו
 חזל אף' המחב מפני שכמעט אכר' איננותנו כנטינתנו אחר הסברו הנפסדות
 המוכילנו רגלנו לבאר שחת הנזכרת לפרס מעט נעבי הקול בזכר אצל קוראי
 שפרי הטבע והגני' שאין קול גרבור בשום עולם והראיה סא' דכ' בלא גרין
 וקנ' ולשו' וסני' שאלו הן כלי הדכ' והדכ' הנא' בעקרי אמונת' הוא דכ' השכלי
 מיני' מחשב' וכו' ומעש' החז' והטבע הער' לא יחכן להם להסכיל דבר בלי
 נוק' כיוו' שני' עובדי הפסיל' ולא שמו לב למאמ' הכוטע אף' הלא ישמע וכמו
 תנדר הדכ' לא ידבר לבן מפני רוב הרע' המבלבלו קצרו' ד' להשיג הסג' אמתית

וחפרו סואות לנפסם ואשר חנלו השם יבין כונתי ויריץ אותי לכף זכות וכו'
 וכתב ברמיונות הקול נמצא בכל ואין כל בעדרים ממנו מהעליונים משמיעי
 הקול אחד אל א' עד הגיעו אלינו וזהו בת קול כי אזל ב' קולות נתנה ספר
 חבדיר מאי דכתיב וכל העם רואים את הקולות וכי קולות נראים אלא אותן
 קולות שאמר דוד על המים סנא' הבולוי בני אלים הכל כש למעלה האמת
 דברים אלו שתומים מאד אך הוריענו איך הוא מעקרי האמונה מציאות ה
 הקול לנביאים ואם אין הכרח סיהיו כל הנבואות עי' קול אף כי מראו הנבו'
 סהיו כח ל' סיהיו עי' קול אבל כוונתם לומר כי עקרי הנבואות מסתם
 הוא מן העולם הפנימי שא' לצייר בו כלל בשום מחסבה שום תבונה כי אם
 סכל לבד אך בא השפע ממספע למוספע כש וקרא זה אל זה ואמר עד ש
 סכהית הנביא מתדבק בעולם הרוחני הוא שואב השפע וכאלו יפתחו לו
 עינים נסכל ונאותה ראה שהגדל קה בעין הסכל היה ארון הנביא ומסכי
 ומבין בצורת וכאשר השפע מגיע בצורות הנקראים אחורי הסכינה היה
 מסכי ללסם בסלמות כל מה סכל המעלות התחתונות ומכא הצורות ההם
 היה נכנה דבור וקול הדבור ההוא באוחיות ההם היה דמיון גוף ליריעות ה
 הפנימיות רוחניות קדושות סמות הכורא ודמיון הדולה עי' בלי מים העמוקי
 כן היה דולה עי' צורתי באמצעות הקול ההוא פנימיות היריעות כאשר נגלמו
 השמים מכא הפועל והמניעם ובהם נראה כח מניעם כן היה הדבור נמצא
 מכא היריעה הפנימית והיה מוסס בפי הנביא וזש רוח ידבר בי כיה הוא פ
 פנימיות היריעה ומלתו על לשוני הוא בנין האותיות שהם כלי היריעות
 הפנימיות וכך היה כועמד הר סני שהעיד הקדוש ברוך הוא למסה כי בעב
 הענן הוא סוד השם המפורס ויהיה לבוס לנענן הכבוד הנראה לו כי הנפסות
 ובאמצעות האם הגדולה המסותרת והם צוריות נרגשות לו כי הנפסות והם
 לבוס אל היריעות הפנימיות ולמסה מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
 הארץ הראך את אסו הגדולה ודבריו סמעת מתוך האס לזמ כי היריעות מ
 מתאכל מהם השפע עד סמן השמים השמעים הקול העצום מתוך האס שהיה
 הראותו בארץ ומתגונן מן השמים והנה באוכנה דלכא השיגו מפי הגבורה
 סרמזתי לעל דבור השם ונכני האותיות הקדושות ושמעו דביר השם והז
 עננים הקדושים נקרא בדברי חזל ענני כבוד חלילה להיותם טבעיות אך
 היו מן הדברים סנלמו מכא היריעות האחרונות ומדרגות הנבואה הנכללות
 בכלל האחרונם ואלו כמו לבוס להם ומפני סכסיה החפץ לדבר עם משה
 פנים אל פנים היה יורד עמוד הענן הנראה לצור דעה בגלוי עינים כחפץ
 השם לבלות לדור הקול ועפ השם היה יורד ושם הכבוד חונה היו מסתחנים
 איש פתח אלה לו לכבוד הסוכן בענן יכן אנוג כ מסתחנים נגר ירוסלס דמו

אל הכבוד השוכן שם כי המקום מראה על מעמד ההזכה ועל המשפיע כ
 במקום ובאמצעות המקום וכן דרך המשכיות והמקומות המקורש' והאזהרה
 לנהוג בהם קדושה ולהבדיל מהטומאה וכן כשיצאו ממזדים הזכיר וי'
 הולך לפניהם אזל לומר כי באמצעות העדה הקדושה נשפע שפע אלהי עד
 כי עמוד הענן שהוא דמיון מלבנם לצורות סאיון נרגשות להראות בהם כחם
 רמז לנחותם הדרך והכל ע"פ הסם הגדול העושה נפלאות גדולות שלא יצויר
 בו דבר אפשר סתפס בשום מחשבה ורעיון אין כח למלאך וסרף להסיג
 לדעת מהו וזו מראה על מרת החסד היא מרת יוס וליה בעמוד אש רמז
 למרת הדין היא מרת הלילה וכן כאשר הוקם המסכן נשפע האור האלהי
 המסותר בכלי הקדש להתקשר הכבוד כיניהם כהתקשר הנפש בגוף והנפש
 במניעה ומניעה במניעה עד הסבה העליונ' ירד הענן ויכס את אהל מועד
 וקבלו חזל כי ז' עננים היו כל ימי משה כנגד ז' קולותיו מעלות הנקרא
 אחורים וספירות גופניות כלל שכל גופניות נמצא מהשבעה ספירות כחפץ
 הסם העליון אשר עשה אינו ישנו והנה קבלו זל כי מה שכתוב וכבוא משה
 לרב' אתו וישמע את הקול שהיה הקול מביע אליו מפי הגבור מזורף להסגתו
 כצורתו העליונה והתקשרותו בצורת הקדושות באספקלריא המאירה
 כאנבנא דלכא

פרק יד

ראיתי אות להביא רמזים מדברי חזל ה

הקדושים במדרושתיהם על האמונות ו

והסודות האלה והמשכילים יבינו כתוב בגולה שמות רבה את הדברים
 האלה דבר יי' את כל קהלכם מהו קול גדול ולא יסף אך יוחנן קול אחד
 נחלק לו וז' נחלקו לע' אומות רבי שמעון בן לקים אומר שממנו נבאו כל
 נביאים שעמדו רבנן אמרי שלא היה בת קול אלו החכמים לא נחלקו הא'
 אמר כי מה שכתוב קול גדול ולא יסף רמז לקול הפנימי כלו למדרג' הפנימי
 המכונה לרזל מפי הגבורה והוא האספקלריא המאירה מכח הכבוד העליון
 ואמר שנחלק לו והוא סוד ז' מעלות הנזכר בתשובת הגאונים והקול הפנימי
 סבת כלן והן הנקרא סבעכתות של דריקים כלו ז' מדרגות בסוד ז' ספירות
 והם נחלקים לע' בסוד עשרה לכא הן ע' שמות וכנגדן ע' נפש בני יעקב
 כנגדן בחזונים שבעים אומות רבי שמעון בן לקים אומר שממנו נבאו כל
 הנביאים כלומר באספקלריא שאינה מאירה ורבנן אמרי שלא היה בת
 קול והוא אמת שלא היה אספקלריא שאינה מאירה אך היתה חקוס ענש
 הגבוהה ע"ש אכבי יי' אלהיך הה' השמע עם קול אלהים שאלו המינין אה
 ר שאלו אל' אלוהות הרבה יש כו' הדר לנו ופרסה אמר אלו היה קול יי'

בכחו לא היה יכול לא לא קול י' בכח בכח כ"א הזקן כפי כחו והבחור ב
כפי כחו א"ל הנה לא לפי פשטעתם קולות הרבה תהיו סבורים אלהות ה
הרבה יס' האו יודעים שאין שם כי אם אנכי י' אלהיך הכונה להם כי
מדדנות הנבואה היו וזה עלולים וזכ"א מסיב כפי כחו והמסיל הדבר לזקן
סבחו תם ובחור סבחו חזק ורואה הצורות מנחצחות וכל למעלה אמנם
האדון יחיד ואין לו שני ומאחר כל הקול ואין רבוי בעצמו חלילה ע"ש אנכי
י' אלהיך ההר פנים בפנים דבר י' עמכם בהר כל אלפים של מלאכים י
ידוע הנה בסיני שכל רכב אלהים רבתיים אלפי שגאן פי שור נשר אריה
אדם ומאי שגאן הנאים ומסובחים ארבי כס ארונם של עלום בהם דא ארבי
כס טבלא של סס המפז כתוב על לבם כונת מאמר זה כי נבואת הר סיני
באשר קליא המאירה מהמרכבה הראשונה שהיא סוד מחנה סביבה כל אלף
כנגד כל אלף לויים והנה הכולל סדר הנבואות כח המלכות והנה ארבי
מ קף משם המיוחד ואהיה וכן שמות מרובעים בסוד המרכבה הם ריו של
סס המפורסות עיניך ולבך לרברי הר יצחק הכהן זל . ע"ש אר' לוי סני
דברים סאלנו מלפני הנה סידאו כבודו וישמענו קולו והיו רואים כבודו וסומעו
קולו שנאמר הן הראוני י' אלהינו את כבודו ואת קולו שמענו מתוך
האש ולא היה בהם כח לעמוד סביב סבא לסיני וגבילה להם פרחיה נשמתם
כו כל למעלה ע"ש אנכי י' אלהיך משל לנולך כו ויס' לו אב או אח אי בן
אמר ה' האינכם אלא אחי ראשון שאין לי אב ואני אחרון שאין לי אח ו
זמכלעדי אין אלהים שאין לי בן דבר ידוע הוא כי האבגם כי הוא קודם
לבן אמנם א פסד להיות הבן טוב ממנו ויעמוד בעצמו אחרי הולדו שלא
יהי צריך אל האב וכן האב סוק במעלה אל אחיו אבל זה השם מורה
סבא עצם ההויה והקיום ולא יסוה לו סוס נמצא כי כלם הם עומדים בכחו
ואין כח למצא בלעדיו והוא סבת כל ונספר הזוג כתוב אר' יהודה
תלת חשבי הו חשך ענן וערפל והוא קלא הוה נפיק פנימא מכלהו רמז לב'
מחיצות עליות ואמר סקול הנבואה היה הפנימי אמר ר' יוסי פנימאה
דכלא דכתיב ביה קול גדול ולא יסף כלומר סבא מהסתלסלות הכינה אר'
אבא רואים שומעים מכעיליה אלא הכי תבינן איבין קלין הו מתגלפי ב
בהוא חסוכא וענכא ומתחזיאן כהו כמא דמתחזי ב"ב וחמאן מה דחמאן
מבן קדא תיזודקא חמאן בנהירא עילאה וידע' מה רל' ידעירו' בתראין
וכלתו הו חמאן אשין בא צי' ומהו חמא ר' יוסי א' מנהירו דאיבין קלאן דלא
הא קול דלא הוה בקיר כנפירו דאסתכלי ביה כל גזיין וכל טבין וכל טמירי
וכל דרו' איתון עד מלכא משיחא נבגי כך כתיב וכל העם רואים את הקולנו
ראיה ממש ע"ס אמר אלעז' וכל העם רואים את הקולות כמא דאמינא דחמו

מנהירו דאינון קלין מהדלא חמו דרין בתראין אחרנין את הקולות כדא אר' את יו' כגונא דא את השמים ואת הארץ דהא חתיך דבאוריתא לאסתכלא בחכמתא אתיחיבו כבד את יו' כבד את אביך לאתכללא מלה אחרי אוף הכא את הכל מה דנפיק מנייהו דכיה חמאן ומסתכלאן בחכמתא סגיא כו' ה הודיענו כי לכן אמר את הקולות רמז לאסתפקלריות המלכות שהן נמצאות מכח הפנימיות והן המראות כי בהם השיג להסתכל בפנימיות וכן כל את כס לרבות תח' והוא כי הכחות התחתונות נקראות תלמיד חכם וכן כל את רמז לאלפא ביתה הקטנה שהיא כח המלכות או כחות למטה מאחרים וקול השופר הרמז בתורה במעמד הר סיני מצאתי לרש כן יוחאי שהיה מלשון ספר והוא הכח הפנימי בו הציר פנימי ומפני ציר הפנימי יוצר לפעל ה ההגלות ממדרגה למדרגה והוא כח הבינה וכן נקרא שופר גדול והוא המוניח העבדי' חרו' אר' שמעון קול השופר אתרא דקלא אפיק מניה אקרי שופר תאר' שמעון תח' קול השופר היינו דכתיב כי על כל מוצא פי יו' מאי ומצא פי יו' דא קול השופר והוא רב מכלהו ותקיפא מכלהו דכתיב קול שופר חזק מאד אר' שמעון בהאי קול שופר הוי תלוי כלל דכתיב קול דממה גדול דקה כוסינא דהוי זך וחזך מכלא שהו דממא דכע' בר נס למסתקא ולמחסס פומיה כד'א אמרתי אשמרה דרבי וכו' הנה יוחס הקול הגדול אל כח הבינ עש' תני אר' יוסי בר' יהודה אומר חמו ישראל הבא מה דלא חמא יחזקאל וכולהו אתדבקו בחכמתא עילאה יקירא ה' דרג' בקלין חמו ישראל בטורא דסיני ובה דרג' חילן אתיהיב' אוריתא דרגא חמיסאה דכת' יב קול השופר הכונן כי עי' המדרג' הנקרא אסתפקלריו' הסיגו בחכמו הפנימיות מכל בני אדם חוץ ממשה נגר התפארת והם ה' קולות האסתפקלריות שהסיגו הם אולם מלעה הסיג למעלה בסוד הרעת הפנימי וחס' כו' קולות נתנה התורה ולפי מה שהסיג משה וכלפי מה שהסיגו הם ע'ס אר' אלעזר בישראל כתיב פנים פנים דבר יו' ביחזקאל ורמות כמאן רחוי בתר כותלי סגיאין אר' יהודה מה רחמו ישראל לא חמא נביאה אחרא כס מה רחמא משה זכאה חולקיה דכתיב ויהי סס ע'ס יו' ולא בחיזו אחרא וכל זה תשובה למורה הגנוכים :

פרק טו

ראיתי להעתיק פה תשובת הרב הגאון ר' יקותיאל זצל שבע חופות של דריקים הם ז' מרגליות חכמי הדזים קראו שמותם ספירות כמו מרגליות מגזרת לבנת הספיר וכן מצינו בנפחאות רבנ' קשישי בנקוד ספי' הק' אינן יוצאן ממספ' כל לשון מספר ואם תחשוב שהן עשר ספירות כלי מהאין חשכון למספרם ובשלשה חזור לאחריך וכלום פיך מלכר ולכך מלידהר כי אין מ

מחשבתך יכולה להשיגן ואל תטעה בפתחי פיך כסוס ספירה כי כל אחת
עולם חדש בפני עצמו רבוק זה עם זה ונאחז זה בזה כדמיון שלהבת נחלת
ז' מרגליות כהנה וכהנה סתרי הנבואות במראות הנבואות וכל שם הספירות
כלם מזהבות וכלן מביטין פניהם בזיו הס' שהיא אספקלריא המאירה
וכלן פונות זו לזו כלן כסא אחד רק ה' מיוחדות למעלה הספירה הא' הוא
היכל הקדש והפנימי והג' מיוחדות לתשיעית היא בית קדש הקדשים
והאמצעית נקרא בספר יצירה ולדעת רבותי' הקדושי' היכל מכון והוא ראש
הסולם שראה יעקב אבינו ע"ה והוא הידיר הנחמד המשתעשע בחיק ה'
המעלה הי' שכל המחשבו' כללות בה שאינה אוחזת מקום ואינה נבראת ואינה
נברלת ממקום החיים שהוא יסוד הכל ומקור ומחצב לכל הדברים הנבראים
תחת ומעל ואתה שים לבך לסדר המעלות על מתכונתן ויהיו שמורים ב'
במחשבות לבך ותשכל ותגליח עכל עם מה שכתוב למעלה יוכל המשכיל
להכין דברי הבאין כי הם מקובלים עד מפי הנביאים והנהיג' חופות הס' ז'
אספקלריות מזירה המאורות העליונות כמצאות ולהנהיג סכסכות ופארות ופרי
פארות והאספקלריא המאירה היא ה' בסוד הדעת העולה על הכנין הוא
המכון והידיר לבתר העליון בסוד קדושים רבה והח הוא היכל הפנימי
בסוד הרינה והט' בית קדש הקדשים בסוד החכמה הנמצאת מהכתר עליון
והנה ההיכלות הן מראות הנבואות ודי למכין

פרק י'

קצלו הקדמונים כי אין מכין הספירה ער עצה
שהוא יום הכ' הוא מכון לב סערי בינה ס
סנמשרו למרעה ובכחם יצאו המצריים כי הספירה הזאת הלא סוד היכל
והחירות והס' ועל יוכל יסלח סדסיו ורמיזה להו וחמוסים עלו בני ישראל
ממצרים גם בתורה כז' חמשים פעמים יציאת מצרים ויום עצרת רשות ה'
היכל והוא כנגד הסער הפנימי ואזל בריך רחמנא דיהב לן אוריאן ת
תליתאי בירחא תליתאי ליומא תליתאי כי הוא משולם כ'ס והחוט המשולם
בנגד כח מושכל ומורגש ומוטבע ונחלקו רבותי' אס היה מתן תורה כז'
בסין או סבעה אס בשסי כי מהיכל הססי ואס הוא ז' לתחתון כאה ואס
ז' ליכנס התחתון במניין או להורות על ההיכל העליון והכל לפי החכמה
נחלקו רזל והנה נתנה התורה בעתה וזמנה ובראיון אליה ויס לקרמני'
סוד גדול בסוד ימות עולם והשמטים והיכולות ובספר הכהיר מט' הוי עצרת
הג' סכו נתנה התורה ל' ישראל וכשנבראת התורה ראסית היה ה'ה סליס ב'
בעזלמו עמה יחירי שבאמר ראסית חכמה וראת יי' אמר האיל וכך ק
קדושתך תהיה לבדך הכונה להס כי יום עצרת רמז אל שער הפנימי
בסוד

בסוד החכמה ורמז למה שאמר היה הוא וסמו לכד כי כל האצילות היה בעל
בעמק המחשבה העליונה שעדיין נתפסט לכרא העולם ונקרא יוס ה
הבכורים כי הם ראשית רמז אל ראשית קבלו הקדמונים זל וכן נמצא בספר
הזהיר כי עשרת הדברים הם כלל כל התורה הם סרסיה וכל מצות עשה ונא
תעשה מסתרגים בהם וכן נמצא בספר הבהיר והם : כנגד עשרה
מעלות והנה חזל מנו בסוד מכות כי מצות עשה הם רמז כנגד רמז אברים
גם אברה' עולה כן והסיפובו שהנא אוצר החכמ' להסלים המנין ומצות לא
תעשה כנגד ימנות החמה והנה פסה מצות עם זב מדות עולין למנין חסמל
סהוא לבוש החכמה הפנימית וחכמים זכרו לברכה אלה תולדות השמים
והארץ בהבראכה' גראס וכן באברה' ואין תלדי' בכל המקרא זא זה ושל
פרץ שנולד ונצד משלמו הכנ' והנה הה האחרונה של בהבראס פועלת בכח
הבנין העליון בכח אותיות ריו ולב' נתיבות פעולה אברהם בגמ' וזה הסדר
עשרת הדברות וז' מאמרות דבור אנכי הוא סוד הכס העליון ראס לכל
ראס והוא הכל וממלא הכל ומעמיד הכל כיהוא עם הכלואס בעלס מכל ו
ונמצא בכל ואולס פוכן בינו באמצעות השפיעתו בנו על ידי כמותיו
הקדושים ונתיחד אצלנו בסכינת עזו והוא הוציאנו ממצרים ופדאנו מבית ע
עבדים והוציאנו לאור כאשר הוציא לאור עולס ולגליו ההיות עכאמר מגלה
עמיקות מני חסך והאור הגעלס הכפיעלנמצאים וכן הכח אשר בנו גלה
לאור באור החיים וכענין אשר פדית גוי ואלהיו והוא סוד מופלא והנה
הכתוב הזה מורה על המוסל בכל והוא מקור הכל ועל חדוש העולס ויריעתו
בכל והפגחתו וסנוי טבעו כל עז' כאשר ירצה בחכמתו ולכן מצוה זו היא
קבלת עול מלכות סמים כנגדו בראשית סאזל בראשית נמי מאמר הוא ו
והרמז הראסון הנעלס בכח הראשית הנעלמיות בשמו הוציא היות הנעלמות
לפעל עד שהאציל : ספירות וכרא עמהס את השמים ואת הארץ ותא בקדמו
רמז חל נתיבות החכמה הנעלמית המורים על כח אדין יחיד דבור שני
לא יהיה לך רמז כי לעילס יהיה מחסנתנו לאדון היחיד המציא המציאות
והוציאו לפעל ולבמו לפאר החכמה והתבונה ולא יעלה על לבנו אל זר ו
ולזהר על כל העבירות החזונות וסותפותס כי אס לסס המיוחד זה הדבור
כנגד חכמה לסמור חקיה ומספטיה ולסוד ממוקסי מות וכן במאמרות
יהי אור הוא מסך חכמה מפנינים : דבור סליסי לסמור מליכא סמו
לסוא ולא נלך אחרי סוא וסקר רק לרדין קיוס האמת ולהתרחק מהנת
הכזבתו ספירותיה והוא את סס' וז' אלהיך לסוא והוא נגר ההיכל הפנימי
בסוד הכניס והרעת וכמאמרות יהי רקיע כיהוא המכיל בין הקדס
והחול המעמיד הנמצאים בקיוס : דבור רביעי זכור את יוס הסנת ל

לזכור תמיד במחשבה ובפה כי ים ארזן מחדש העולם כחפנו ומספיע בו
ומעמידו ומקיימו מושל בכל פאית הוא המעמיד הפחות ומקיימם ומוסבה
אותם כאשר יסר בעיניו והבדיל ליראיו שנאמר מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך והוא כגד הקו השנה בהשפיע בו הרעת העולם והזוהרנו לקדשו
בעיני זכור וכל נחוניא כתוב זכור לזכר ושומר להלה הכלולה מן הכל
זהנה סבת הסבת מורה על התיחדות החכמה כנגדו במאמדות יקוו המים
והוא להבדיל בין החכמה לחשך דבור חמישי כבד את אביך כנגד מדת
החסד כי האב והאם עושין חסד עם הבן וכן השם בחסדו המציאו לאדם
לאור והוא בראו בחסדו ראוי לנסיכבדהו ויעבדהו כנגדו במאמדות תרשא
הארץ כי בחסדו המציא הזרעים ושאר מיני אלמות בבע מקדם ומסס לארץ
וחזונות • דבור ששי לא תרצח כנגד מדת הדין סיסמור וידע שים ארזן
יחיד ברא את האדם בצלמו להעמיד בנין העולם לעבדו ויסמור עצמו מ
מחטוא ויחבר העולם כי האדם הוא עולם קטן כנגדו יהי מאורות יסמור
עצמו סמאורות העולם המדע וההשכל יאירו והתפארת והמלכות שהם סני
עפרים תאומי זכיה בדרך היסוד המתנשא לכל לראש המחדש עולם הנשמו
לא יבול חוקו וירא מן הגבור והפחד • דבור ז' לא תנאף יסמור עצמו ונאשה
זרה וכבדיה ויבין רשע וצדיק ילבש וכשישמו' מסמור' עמו הימני בחס' א מיום'
וסדר הכרית יסמור וכן הגורא אשר נתן כח התולדה בדגי הים יסמור חקו
אלי ויסחית זרעו : דבור סמיני לא תגנוב לא יכנס ברשות סחינו סני
ויסמור עמודי הבית סלא ירופסו והוא כנגד ספירת ההוד והוא כנגד תוצא
הארץ נפס חיה כי שמרה מינה והוציאה הראוי לה ולא גנבה מרשות אחד
דבור תשיעי לא תענה ברעך שמירת היסוד המתנשא לכל לראש והוא כלול
מכל המעלות העליונות ואצילותו בדרך אמת ואמונה לא יגרס להחריב
העולם ולכלכל היסוד כנגדו נעשה אדם בצלמו דומה הענף אל שרשו :
דבור עשירי לא תחמוד אל תחמוד יופיה כלבבך ויסמור הכבוד המכהי ה
העולם וכנגד שני מיני אצילות עאוריאל וסכוניאל כנגדן השנים הפועלי
בעולם כסנדל ובפנים להסמר לחמוד יופי האסס הזונה וחתם הדבור הזה
כלא תחמוד סני פעמים ואמרו ז' הקבאה והתאוו והכבוד מוציאין את האד'
מן העולם כנגדו לא טוב היות האדם לבדו לעשות לו עזר מזלעותיו וזה
כללות עשרה מעלות על ררך הנסתר ואס צריך פי' ארזן :

פרק יז
כבד כתתני למעלה מה סכתב בעל הערוך
זכר צדיק לברכה באספקלריא המאירה ו
סאינה מאירה וככבוד למעלה מכבוד ועתה כוונתי להעיר ולתרחיב

כפ' ראה אתה אומר אלי ונעלי הסכל נחלקו ברבר גם נוימי חבמי המסנה
 נפלו ספק בעמקים אלו דעת נעלי המחקר בשקול דעתם אמרו כי משה
 מרב חכמתו ודבקנותו בכל הפועל עד שעמד מ' יום ומ' לילה בלא אכילה
 וסתיה וסתיה סבסם במאמר הראני נא את כבודך להתיחד לך ולהדבק
 במכל הנבדל עד סייג מהותו כאלו לא היה בעל גשם כלל והיתה התפוצה
 כי זה נמנע בחקו אך כל מה שאחר הסכל הנבדל שהוא האחרים והם א
 אחרנים לשכלים נבדלים שהם הגלגלים יוכל להשיג השגה גמורה ואין ראוי
 להשיג עליהם כי ידוע כי אפשר להם לפי סטתם לפרש זולתי זה וזה בטל
 כי הואמן הנמנעות ולזה יעלה על לב משה כך ואין לנו עסק עמהם אלא
 עם מקבלי התורה ועד הקבלה יס לי לפרש הפרשה על סדר הנהכל זה
 היה אחר העל שאמר הכתוב לך נחה את העם וגו' הנה מלאכי ילך לפניך
 וכיום פוקדי וכו' וכתוב עוד ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
 וכו' כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך וכו' כתו
 וישמע העם את הדבר הרעה ויתאבלו וכו' לם להם הורד עריך מעליך
 והעיר הכתוב כי הער שכל להם מהר מרב נצלו מהם כלומר השפע האלהי
 הנשפע להם נסתלק מהם והעיר עוד כי משה רבינו עליו השלום שהיה
 בתוכם לקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה ודרך עראי כל מבקש יוצא
 אל אהל מועד והיה בראת משה אל אהל מועד יקומו כל העם ונצבו וכו'
 כל הפרשה ודבר יי' אל משה פנים אל פנים כי לא נסתלק ממנו הכבוד
 עתה אומר משה אליי' המדבר עמו ראה אתה אומר אלי וכולי וגם כי
 אמרת אלי הנה מלאכי ילך לפניך לא הודעתני את מי תשלח עמי כלומר
 באי זומרה באי זה כחתנהג עמי ואתה אמרת לי ידעתין בשם הוא אספק
 המאיר שתשפע עלי ותמסוך עלי חן כבוד וכמו שאמרת נשמי יי' לא נודעתי
 להם אלא לך ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך לל אם אני מוצא חן הנמסך
 מן כחהבינה בעיניך הודיעני נא את דרךך וארעך כלו נמנעו להשיג מהות
 בתיבותיך הנעלמי' שהם נקשרו בנתיב הראשון הנאלל מעצם סבה הראשו
 אך אני צריך לדע' הידיעו' הנגלו' יוסר סוד לב' נתינו' המסתלסלות מן העליו
 ותא ית אורחטובך הוא מדת הטוב וארעך כלו עי' ידיע' הדרכי' המסתלסלו מן
 העליו' ארע סוד יחוד הידיעו' בעי' שארעליחךך וארע סוד הנמצאי ובה ארע
 כסתנה במדת החסד או הדין בלא הבתנו בכבודך וראה כי עמך הגוי הזה כלו
 גם כי חטאו לך עמך הוא צריך להודיעני מדותיך ליחךך ולהספיע טוב וחסד
 עלינו וכל זה נקשר בארעך בשם ותא ורבותיך בשם מלסין שפע ורבוני גרולה
 אמתית והשיב לו יתעלה פני ילכו והניחותי לך . השיב לו כי הפנים
 האחרונים אשר מכחשני משה והוא אשר סמו כסם רבו בו נבואת האבות

הקדושים הם פנים לכל המעלות התחתונות כי הוא מחזה שדי הם ילכו
עם ישראל בכח כללי והניחותי לך במדה נוחה רמז לואל מדתו וחכמים
זכרה לברכה בקצת מדרשות קראו לפנים אלונכמו פנים של זעם כלל שהוא
מדת הדין ועד הגר האמ' המתן עד שיעברו פנים של זעם כמו ופניה לא
היו לה עוד והאמת מה שכתבתי והסיב לו משה אם אין פניך העליונים
הגלבים באספקלריא המאירה בענין אשר עין בעין נראה אתה יי כי הכינוי
הוא ההתיחדות בהם מן השם העליון והשפע הבא להם מכין שני הכרובים
העליונים אל תעלנו מזה ונמה יודע איפה וגו' הלא בלכתך כלל בהלך
הכבוד העליון באספקלריא המאירה יהיה חלקנו במופלג מקום הנפלאות
שהוא מקום מופלא ומכוסה והוא המורה על היות חלקנו בארון הכל כי
נקשרנו באחדות השם ית ואין לנו מסורים לסוס דרוהו בת' הלא במהבך
עמא ויתעבדך לנאפרי סן לי ולעמך הנה סאל כי שכינת עזו יתרבך עמהם
ניעשה עמהם ככל הגדולות הנוראות שעשה עד עתה וכן אזל בגמרא שבקש
סיסרה שכינתו עליהם ולא על האומות והסיב לו השם גם את הדבר הזה
אשר דברת וכו' וארעך בשם באספקלריא המאירה ידיעה הכוללת שישפע
ממנו לכלל אומתך בענין שיהיה חלקך במופלג אז ראה משה שהוא שעת
דצון ואמר הראני בא את כבודך ות' אחזני בעין ית יקרך ויאמר אני א
אעביר כל טובי וגו' ות' אנה אעבר כל יקרי על אפך ויאמר לא תוכל לראות
פני ות' לא תוכל למחזי אפי שכינתי ופסוק שמעו כי אתה יי בקרב
העם הזה אשר עין בעין וגומר תרגמו שמעו ארי אתה יי שכינתך שריא
בגו עמא הדין דיבעיניהון חזו שכינת יקרך אדני למקובלים קדושין
מצאתי דעות חלוקות בזה כי לשון אנוכי הוא לעלם והלמבן זל כתב
בסתרי התורה כפ' לטון זה בקסם שיהיה רואה במראה את כבוד יי ויתכן ש
סיהיה כבוד הגדול באספקלריא המאיר והשם ענהו אני אעביר כל
טובי על פניך שתציגנו ותתכונן כל טובי יותר מכל אדם כי מראה הפנים
פסאלת לא תוכל לראותן וקראתי בשם יי לפניך סאקרא לפניך השם הגדול
סלא תוכל לראותו וחזותי בו את אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחס שתדע
בקריאה ההיא מדת החנינא ומדת הרחמים אשר יחוננו וירחמנו בשמי ועל
זה נאמר בכל ביתי נאמן הוא כי טוב האדם ביתו ואין טעם כי לא יראני
האדם סיראה אותו וימות אבל כי טרם סיסיג לראיה תפרד נפשו מלפניו
כי אפי' במראות המלאכים נאמר במראה נהפכו ציריעלי הנה מקום אתי
בהר הזה אשר שכינתי סכ ונצבת על הצור סהיה בהר סנא' הנני עומד לפניך
סכ על הצור בחורב ופני לא יראו המאורים באשר פירסתי ויתכן סיהיה
מלת אחד בלסון אחד וקדם צרתיעל פי רבותינו עכל כפי התורה וניכמו

במה שאמר הם כל הנביאים נסתכלו באשפק לריא סאינה מאיר' הריא פו
דבינוחנאל והוא קצת מה שכתב בעל הערוך נזל' והפ' סגול' זנות כל
הנביאים נסתכלו בעין ודאו כענין מראה כבוד יי' כאש אוכלת וגו' וכס וביד
הנביאים אדמה ולתלמידו מצאתי פפ' דבריו וזל' פו' לפי' ואתה לא הודעתני
כז' בק' ממנו סיקיים לו לו שני דברים שהבטיחוהו הא' ידעתך בשם' ס
סיודע בשמי בעבורך כלומ' סיודע תמיד בנבואתו השם הגדול ויהי' נודע לו
בנבואה כמו שהבטיחו בנבואה בפרשה ואדא' ובקש סיקיימהו לו תמיד ואל
יפסיד אותו בעין העגל ומה שאמר ואתה אמרת אפסר שהבטיחוהו בכך
בפסוק ושמי יי' לא נודעתיו להם' והדבר הב' סיהיה מוצא החז' תמיד סיהיה
עמהם פנים בפנים במדבר והוא דבקות הדעת כמו שהיו התנאים' ואמר
ועתה אם נא מצאתי חז' בעיניך במדת הדין פו' בעיניך אחר שהתפללתי ו
ונתתני לי הודיעני נא נתיבך הדרכים היאך אתה נודע בשםך ואדעך ליסודך
בקש ממנו ענין היחוד היאך הוא מתיחד בשמו בעת רצון והיאך הוא מבטל
בשעת הכעס למען אמצא חז' הגדול על אמתתו וראה כי עמך הגוי הזה אתה
אביהם והם בניך ולכן אתה צריך להיות עמהם פנים בפנים וזהו שת'א הודיעני
בעין ית' אורח טובך השם הנכבד ואדע רחמך שהוא הרחמים והנה הוא
חוזר בבאין על שני הדרכים שהבטיחו הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען
אמצא חז' בעיניך הוא סאתמה שהבטיחו ידעתך בשם' כי אותה הידיעה' ס
שהבטיחו סיודע בשמו הגדול סיקיימהו והיה לו בענין שישיב ממנו מה שלא
השיב שום אדם' וראה כי עמך הגוי הזה הוא סאלת דבקות הדעת סיהיה
עמהם פנים בפנים והשם ענהו מיד פני ילכו מלאך הברית אשר אתם חפצו'
סכו יראו פניו שאמר עלי כעת רצון כי שמי בקדונו כלז' מדת הדין סלילך
עמכם והניחותי לך סאתנהג עמך בנחת ולא במדת הדין הנחה אלא בתהיה
כלולה מן הרחמים אבל פנים בפנים א"א והנה היה נותן לו מה שהבטיחו
קודם העגל הנה אנכי סולח מלאך כי שמי בקדונו כי עתה עת רצון הוא' ו
ויסלחנו כלולה מן הרחמים ושמו בקדונו ואז ענה משה לא יספיק עתה
זה אולי קודם החטא לא מפקדך בזה כי לא דקדק לי באותה כעה ואולי
המתין לגער עת העלייה ואמר לו אם אין פניך הולכים בעצמך וכבבודך אל
תעלגו מזה סיהיה עמנו פנים בפנים כי כן היו התנאים' בכבודו וביד חזקה
וזוהו נפלינו סיהיה חלקנו במופל' ממה שכתב הרב למטה נר' כי מופלא
הוא כנוי לשם הנכבד שאמר למטה געולס ומיפל' מלשון כי יפלא היפלא
מיי' דבר לס' במקומו ואל' נפרס סיהיה חלק יעקב שהוא אביר ישראל עם
המופל' פנים בפנים' וסמעתו מפ' במופל' השם הגדול שהוא עושה נפלאו
בשנוי הטבע ולזה היו צריכי' במדב' הגדול והנורא וזס' למט' נגר כל עמך אעפ'

נפלאות ואז' סיהא חלקנו שהגא חלק יי' כמפלא סיהיו פנים כפני והכל עולה
 לבונה אחת וענהו ה' גם את הדבר הזה אשר דברת לעשה סאהיה פני' כפני'
 שהוא רבקות הדעת וכו' ויאמר הראני נא את כבודך עתה חזר לשאלה
 הראשונה להודיעו שמו הגדול כי ההודעה בעניינים רבים השגה אחר הסגה
 וכסהים לו וארעך בשם אמר סיהיה ההודעה ההיא בזה הדרך סיראהנו כבודו
 הרב עישה ב' פ' וסניהם יוצאים מהתשובה כי הוא הבטיחו סידוע לו פנים
 בפנים כדרך מוליך לימין משה זרוע תפארתו וענין היחוד נראה הודיע וכן
 סאל וארעך ליחדך והשיב וארעך בשם כמו סאמרתי ועתה חזר כאותה
 השאלה עצמה סאלה אחרת יותר והסגה גדולה כי אמר הראני נא את כבודך
 והפ' הראשון סמפל' הרב הוא סהיה רואה במראה ממש הסגת עיץ את כבוד
 השם אספקלריא סאינה מאירה ואם הוא חוץ לטבע האדם והפ' הב' סיהיה
 מסיב כהסגת סכל תמיד לא כדרך נבואה השם הגדול אספקלריא המאירה.
 והשם ענה לו אני אעביר כל טובי והרב משיבו לסני ספידושים ולסניהם
 מתישבו הפסוקים ונפרס תחלה האחרון דמיניה סליק ואמר אני אעביר
 כל מדת טובי על פניך סתשיג אספקלריא סאינה מאירה כלה יותר
 מכל הנביאים שהשיג בה זה יותר מזה וכלס לא השיג כל מדותיה כי הסגת
 הפנים ססאלת לא תוכל לראותן כלל להשיגם אבל אעשה וזה משאלותיך בשם
 הגדול סאקרא אותו לפניך כענין סתנין דרכי החנינה והרחמים איך י
 ידווחו ויחננו בשמי וכטובי כסניהם ועל השגה ההיא נאמ' בכל ביתי נאמן
 הוא כי טוב האדם ביתו ואין טעם כי לא יראני האדם וחי סיסיגנו ו
 ניומות כי בטרם סיסיגנו תפרד נפשו מעליו כי אפ' במראות הנפס כמלאכו
 נאמר במראה נהפכו צירי עלי וכל אלן המראות הם מראות הנפס וכולי
 ער כאן לסונו

פרק יח

האמת דברי המקובלים זל סתומים ומפני
 עמק הענין וסודו נפל מחלוקת כו ולפעמי'

יפסימו המקובלים בקבלה אחת ומפני סכוונת החכס להסתירו יחשוב הבא
 אחריו שהוא חולק עמו ולפי עניות דעתי רוב המקובלים יש להם הסכמה ב
 בשאלת מרעה והתשובה והוא כי מתחלה סאל לידע דרכי נתינתו והנהגתו
 ולזה אמר בגמ' סבקס לידע מפני מה צדיק ורע לו רסע וטוב לו והוא סוד
 העבור לידע סוד הנמצאות איך נמצאו מפשוט בתכלית הפסיוטות ער סנמצא
 ההרכבות וההפכים והטוב והרע כסוד סכי מקורות קדמונים סבות כל ה
 הגמנאי' וכן נמצאו כסוד עץ הדעת כאשר נרמז כסוד סנרלפין הוא המסדר
 הנבואות והמונה הגדול על הגן והוא רביעי לחיות הנפסאות כסא העליון

הוא ראשון לעולם הנכבד הוא הרקיע והוא הפרוכת ופרגוד האחרון הוא
הבוסל ארץ כל הנביאים הוא ראש האחרים והנה מיכאל הגדול הנקרא
חדרי גדולה הראשון לחיות הנמשאות הכסא והנה סר היצין דמיון החכמה
באצל כנגד החסד ובגדיראל הגדול סר האש הוא סוד ענן הכבוד סר השמא
והם נקראים חסמל החזון וערפל ואוראל הגדול הוא מזלם של ישראל הוא
היכל הקדש החזון הוא סר הפנים סוד האחרות והרמז ופני יראו לא הפוך
הוא אוראל והם סוד פני אריה ופני סוד ופני נשר ורמות אדם להמה הוא
אכתיראל סוד אדם הראשון הכולל כל המעלות הוא הכסא המתנשא לכל
לראש וזה האחרון וכסאמר הראני בא את כבודך בקם לרע מהות הכבוד
העליון הזה סוד הפנים בראיות מראה הנבואה האחוזה בעין השכל כדמיון
העין הגוף המורגס כאשר הצורות המורגסות אשר תקיף אותן משיג ורואה
אותם ואלו הצורות אשר בקם להשיג אינם צורות נכדלות לגמרי אך הם צורות
דינאיות לא יצוייר בהן תמונה אך צורות שכליות באצלות המחשבה תופסת
בהן חצובות מאור השכל ובהשגה היא יוכל לדעת כרצונו סוד הגמלאות וזהו
דעת הגאונים ורוח המקובלים הקדושים ורח והרכ בעל הערוך ומקובלים
הקדושים חיה דעת אנקלוס ע"ה והנה הסי' השיבו לידעו כסם כלל באספק'
המאי' כמרא' הנבוא' סנה ישיג הצורן הפנימיו מה שלא הסיג אדם לפניו ואם
לא ידע מהות' ולא הודיעו הדרכי' דרכי ההנהג' אך להשיג הכבוד העליון למעל'
מהכבוד הזה השגה גמורה לא יוכל כי לא יראהו האדם כלו' לא יוכל לראותו
סוס אר' בעצמו מחוב' לבין הזה ומהקדמוני' פ' כי ה' דומ' אל האד' המדב' עמו
כלו' סר הגבורה נחי מחיות הקדש התחתונות ויפה אמר הגאונים זל כי בריה
סל רקיע אינו מסת' אל עץ החיים הנטיחו האל בידיעת האחריו והם הדברו
המגבילים והנכבדים הנקרא עין דעת ונקרא קסר סל תשלין כי סס כ
נקפרות הצורות וכאמצעותם נראה כח הכבוד העליון ומעמוקי המקובלי
קורין אותם סוד השם המפורש כי האמת בהם נבואת הנביאים וסוד פ
פעולתם ורסימת האותיות והקולות ודמיוני הנבואות וענני הכבוד וכל ה
הדברים מהאותנות והמופתים הם הם הכלים ומשם נמצאו כל עניני העולם
הזה מהטבעי הנביג ומהעולם כמו פעולות האותיות והמופתים והגשים
והגפלאות והסיג ארץ כל נביאים מה שלא הסיג אדם לפניו ולאחריו :
מכל מקום אחר שגלו לנו הנבואות מכבוד יו' המורגס כמו ענני הכבוד
סיסתחונו נברו ומשה רבינו עליו הסלום לא יוכל ליכנס לאהל מועד כי סכן
עליו הענן וכן לא יכלו הכהנים בבית עולמים והדברים נקסרים :
ופרשה ויעבר הורה לנו על ויקרא יו' וימעקרי האמונות להאמין בקול
המורגס אין תימה כי בבקשת משה רבינו עליו השלן להשיג הסגות הפנימיו

תהדרם לו ראת כבוד יותר פנימי כמו מלבוס ליריעות הפנימיות ואם יהיה חוץ לטבעו כי זה מטבע נכבדותו וממנו מצא הקול באויר והערות כי קרן עור פניו כפשוט הכתיב וקבלת נביאי ישראל וחכמיהם והוא פשט רכן יוחנן ב' בהשגת מלצה :

פרק יט

דע כי יסוד כל התורה הוא להאמין אמונה חזקה ובריאה כי כל התורה מבראשית עד לעני כל ישראל נכתבה חפי השם כי ארון כל הנביאים בהיותו מלבוס בנכבדותו ונרצח י' דבר בו ונזרתו הפנימית דבקה בצורות אלהיות היה נמשך משך השכל עליה מן הצורות הקדושות באמצעות הכבוד הרמוז למעלה ה הנקרא אשפק לריא המאירה והצורות השכליות הנשפעות בצורתו היו נכבדות אנותיות להם נמצאות בפי ארון כל הנביאים וגם היה סומע קול מבח ה העצמות הנבראות חותכת העצמות והאותיות ההם היו מלבוס ליריעות העליו' והסוד כל התורה סכלה סמותיו של הכה כי כמו שהשפיע באמהעולם אל הנדרס ממנה אל החקיקה ומהחזיקה אל החציבה ומהחציבה אל מרה סיאב מהם לסונות אשר נשתמשו בהם בספרי הקדמונים כמו ספר יצירה להורות על העצמות כן היו באות האותיות האלה בצורתם והצורות האלהיו נשואות בהן וכל שפר תורה כלל סמותיו ות הסגורים ההם והמלות ההם כלים לעגבים האלהיים וכל המעשים שארעו ונכתבו הענין ההוא הוא כלי ליריעת העליון ית' ולכן באו האותיות התורה כסדרן שאל כדבקה אנת אחת לספר פסול וכן סגני הצורות והגדולות והקטנות כי כלו הוראה על ענין אלהי ולכן אמר משיח אלהי יעקב בל עיני ואביטה נפלאות מתורתך : ונמצאו האותיות במניין וסוד הנרופים והאלפא ביתות סוד הנמצאות העליונות ואמרו בספר יצירה אלף עש כלם וכלם עם אלף וכן כל האותיות ונמצאו האלפא ביתות ת'ם וכלם שמות רוחניות שמות הנורא ובהם היו משתמשי הנביאים ע"ה ולכן הוכרחו למנות המלאים והחסרים והוכרחו הדברים לבא על האופן ההוא ואם היה הספר הזה כשאר ספרי בני אדם דברים רבים יש בו שנראה פעל ההדיוטים והחסרים ודברים יתרים כמו חזרת דברי עמר אנדקס ופעלת המשכן להחזירו ולא הספיק בסיאמ' שעשה בנלא הכל והקדים המשכן לארון וכך קרננות הנשיאים שהקדימו בשוה למה לו לפרט כ"א אשר שכלם שנים ובעקרי המנות לא נמצא מנה מכושרת והאזונה בלה נשלמת נרבו הקוסיות שא"ל לשום שכל לעמוד על הדבר אלא על האופן הזה ואזיהו הקוסיות חזקות למה יוכבד לא הזכר הפלא אשר נעשתה לה שהיתה בת מאה ושלשים שנה כשילדה למשה וכן כמה דברים

דברים מקובלים באומתנו וכן לא יקשה עלינו כסנוצ'א מפסס עין תחת
 עין וכיוצא בו כי אלנו האותיות לקבלתם באו מכל מקום כל שלא בא ק
 הקבלה על העדר הפסטי ואינינו מוכיח להיות מסל ואינו עקרהאמונה הכרח
 לנו להאמין כי גם הפסטי אמת והפסטיס עומדים כחומה לעיר כי היא סומרת
 הבנינים וכן הפסטיס שומרים הצורות הנשואות עליהם ולקדמונים
 הקדושים קבלה מקובלת בסוד כל האוהיות סבכד ספרים הם הנקרא כתבי
 הקדש ממחנכ האלהות נחנכים כלס שמות הנורא יתברך והמוסיף או גורע
 בהם כאלו מוסיף או גרוע בשם הנכבד והנורא וכן סוד הנקוד' כ'א וא' מור'
 על ענינו בסוד שמות הנוראית' וכן סוד הטעמים וסוד כתרי ס'ת .
 וכמו שחכמת הפס אין לה סיף וקץ כן תורתנו הקדושה וספרי הנבואות
 וכבר הוסכם שם המכונה שם המפורש בן ע'כ היוצא מסלסה פסוקים וכן
 כל ספרי הנבואה והנה הגלגלים והככים הם מרכבות לצורות דקות
 למעלה מהם ולמעלה מהם דגמא של מעלה וכן כל המעלות עד שיגיעו אל
 הידיעות שאין המחשבה תופסת בהם ואין תימה מאלו האותיות שהיו
 רמזים וד גמאות לעניניט העליונים מפני היותם רסימות המחשבו והתחלה
 מן העולם העליון כאשר רמזתי למעלה כי אין הלשוניות הפכמה כי אם
 קבלה עד ראש היצורים ואפילו יהיו הפכמה כבר הסכימו הנפשות עליהם
 מ'מ העקרה מה שכתבתי כשאותיות התורה והנביאים הם כלים לחכמו' עליו'
 בספע הנאצל על הנביא ואזל איה סופר שהיו סופרים כל אותיות סבתורה
 לפי שהם רמזים לחכמות עליונות איה סוקל שהיו סוקלים כל קלים וחמור'
 סבתורה איה סופר את המגדלים דואגואחיתופל שהיו להם ג' מאות בעיות
 על מגדל הפורח באויר והוא סוד אות הלמד ואו של גחון גדולה חצין של
 אותיות' ולפי שהא תוית נתנו נפרדות שכל אות מורה בעצמה אמרו שמנצפך
 צופים חמרוס כל' בקבלו סדרס והנה דרך כלל נכתבה התורה כמעתיק
 מספר קדמון וכן כל תורה וככ מצות שמע ישראל ולא מצאנוה אלא ברכרי
 משה אך האמת בהיותו בנבואה כמעתיק מספ' קדמון וכל התורה כתבו משה
 וכן כל המצות הכתובות במס' תורה אע"פ שכראה אמרם מעצמו וכן כסחו'
 להזכיר עשרה הדברים וקללות שבמטנה תורה כמעתיק מספר קדמון כתבו
 ע'ה והנה כל התורה כתבה משה מפי הגבורה וכן כל כדספר הנבואה
 הנביאים ע'ה מפי הנבואה :

פרק ב

דע כי כל מה שכתוב במעשה בראשית מג'ע
 וקאילנות הוא אמת כפסיוסו וכן צו'ח אדם
 הראסון כמה שעבר על חלול הסס והקללות וגם הנחש ואם הוא סוד גדול

והקללת והגרועים בהיות מתראם כחשיאל בכח סמאל בהוראה היא
 ופתה את אדם ואם הכל סוד נסתר בעלם נחמס • וענין נטיעת הכרם
 כדאח מדברי הקדמונים שהוא מסל גמור לסוד האמנה והכרם הוא מלכו
 בסוד עץ הדעת ולכן ויסכב ויתבל והנה לנח ג' בנים כנגד ג' מעלות וכנען
 בן חם הוא הקטן בן מוסרם שר הסטן הוא שבת החטא והדברים עתיקים
 וענין השלבה הוא אמת המגדל וכו' איך רצו לקדן נטיעות היפות ולהביא כלם
 נהיכל זהו אשר בנו בני האדם דמריד במריה דרך כלל כל ספורי התורה
 גם החזון כפסגו כל דבר שמזכיר מעשה בספ' אינו וכיוצא בו אין לספק על
 פסוקא ומה שאתה צריך לדעת כי תפארת ומלכות נקראו תורה סככת
 ותורה שבע' והכח' תורה שבע' כופר בעקר וכמו שבמלכו בה מצטייר
 כל הצורות והיא תמונה כוללת כל התמונות והיא מוציאה כל הכחות לפעל
 כן תורה שבע' מאד' גמז' ומוציא' לאור כל תעלומות תורה סככת כי נר
 מנוה זאת מלכו ותורה' אור זה תפארת' ואת אמרת קדוש ישראל כאנו א מלכו
 תורה שבע' והקורא מקרא כלל משנה ותלמוד מפריד אלף ולכן באו
 שתא סדרי משנה כנגד שש קצות ובהם ס' מסכתות סימן להן ששים המה
 מלכות וכבית ראשון שהיה חזון נפרץ היה לעולם משאם ומתנס בספר
 תורה ובשמותיה וסודותיה ותורה שבע' בעלמת רוצה לומר שלא בכת'
 ובאשר נחרב הבית ועמדה כי' שני שהיא כנגד המלכות כאשר אפרש עוד
 התחילו להסתם מעיינות חכמה ועקר משאם ומתנס היתה במשניות וברית'
 תורה שבע' עוד שנחרב הבית ולאחר החרבן סדרו המשנה והבדית' ועמדו
 הישיבות לענין האסור וההתיר החי כ והפטור הטומאה והטהרה ובעלמו כל
 הסודות כי אם על הדרכים הידועים בתלמוד וראשי הדברים בסתר גדול
 ליחידים הדורות וזכרו התלמוד והתורה מתמסכת והולכת עד שבעונותינו
 אין יודע ואין מבין כלל בסודותיה וגם בתלמוד המסור לכל אין כדורות
 הללו כדי למסוח כפרן קטנה כנגד דורות הקדמונים הקדושים והנה האחרונים
 הקדושים הסכימו בלמוד התלמוד וגם וליה כי בהתעסק בהיותו ובריו
 וחקיו כאלו הוא מתעסק בדיענות הספירות הקדושות ועודית' וכלל הענין
 הוא כי תורת ה' תמימ' ואותיותיה ותיבותיה מור' על ידיע' ה' הנכלל' כי' ספ'
 בלימה והנה ספירת התפארת הוא המשלים ומחבר הידיעות הקדושות בסו'
 הדעת והמלכות היא הפועלת בכח כל הספירות' ומוציאה כל לפעליהן הנור'
 ממלאכים ומנפשות בני אדם וגלגלים וכוכבים ומזלות והעולם השפל והנה
 העולם השפל הוא בלי ס' העולמות האחרות לכך באה תורה שבע' כנגד
 העלמות לבאר סודו תורה סככת בסוד האמא והטהור הקדש והחול' :
 ומה שהיה יכול לטקד את השרץ במט פנים שעריו יתכ' והנה שלשה

עשרה מדות שהתורה נדרשת בהם על פי סידר שלה עשרה מדות נאמרות
והמנוחות ממקורה הכל וכן שנים ופסלים מדות כנגד פנים ופסלים ותיבות
ועד כל ארצות תורה שבע :

שער תשיעי

פרק א

פרק א
המכוון בזה השער לדבר על ענין האיתגבוי
והכבדים והמזלות וא' כי מימי קדם עלה
על דעת בני אדם שיש בכח המזלות להטיב ולהרע כי בראות התחתונים
בעלי ההויה וההפסד בעולם הספל הזה תחת כיכבי רוס והם מספיעים על
זה העולם ומאירים אותו גזרו אומר כי תחת ממסלתם עומד ומכרו ספרי
דבים במספטי הכבדים וחיוניהם ועתותהם ומקומות חיונם ואם עקר
חכמתם באברהמהלה לבעל ההגלות בסכת טלטול האנומות וכלבולם ושכחת
ועבודותם הראשונות ואומותם לבויהם וקמה החייה הר' בשני ראשי תנינו
והורו אמונתם בנבואה והסגחה מלת העליון ית ואין ספק כי הרשעים
הראשונים תחלת עבודותיהם לגרמים השמימיים מסכה זו היתה בהיותם
עתותם וממסלתם ומקומם בעולם הספל ותורתנו הקדושה מנעתנו מהיות
תחת ממסלתם בהיותנו דבקים בו ית שנא' ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמים ואת הירח ואת הכוכבים כל זבא השמים וגו' ונאמר אשר חלק
יו אותם לכל העמים . ואין ספק כי מהתחלת הנבואה היתה ידיעתם בהם
ואם קלקלו ועיתו מקור הנבואה וחול העידו על אברהם אבינו שהיה ירא
מבשר' חיו הכוכבי' כלם נפ' מה שהחשיך ונצא איתו החוצה וכו' רש' עולם
בן ביתי יורש' אותי אמר לנו לא כי איך אשר יצא ממעך הוא ירשך אמ' לפינו
בסתכלתי באיתגבוינות שלי ואיני ראוי להיות לי בן וכו' ובכ' הריהו הדב'
בדבר ער' ס'ל וכי אסתרוגילום אתה נביא אתה כלל איתגבני אתה כלם
בע' והנביא ע' אמר יעצמו כאלו ישיעך הוכרי שמים החנוזים בכוכבים
וגו' מאשר יבואו עליך . ואזל מאשר ולא כל אשר ונראה כי סברת חיוב
היתה כאשר באו עליו רעות וראה עצמו לפי דעתו כי על לא חמם בכפית
באו עליו כי על פי מספט המזלות והמערכת באו לו והיו סקלל תם הלדה
וההריון בהיותו מסופק כי הוא הגור' בפניהם ומספטי ספר קהלת ועבודת
נראה כי סברת הנבואה היא כי ברוח הקדש כאשר לתת הנהגה לגרמי השמי'
אמר יזל בזמן שמהורוח לוק' סימן רע לשינאי ישראל ובמסכת תעני' אפ'
בני חיי ומזני לא בזכותא תליא מלתא אלא במזל דהא רבה ירב יוסף

תרגוהו צדיקים גמורים היו וכו' וכן מעשה דר' אלעזר בן פדת דלא הוה
 ליה מירד למיטעס וא' לאיניחא דליחרכיה לעלמא דילמא אתברית בשעתא
 דמזוני ואמר כולי האי וילוי • ומעשה דר' חנינא בן דוסה ומצאנו במסכ'
 שבת פרק מי שהחסיך בתובא פנקסיה דר' יהושע עבדן לוי מאן דאיתליד בא'
 בשבת להוי כך וכתרי בשבת כך וכן בכל ימי השבוע ומסקינן פוקו אטרו
 ליה לבר ליואי לא מזליוס גורס אלא מזל שעה גורס האי מאן דבחמא יהא
 כך וכניבה כך וכן בכל שאר כוכבי לכת מאן דאיתליד בדרק יהא גבר בדרק
 במצות מאן דבמאדים יהא גבר אוסיד דמא אמר רבא אונגבא אונגבא
 או טבחא או מהולא אמ' רבא אכא נמי במאדים הואי א'ל אביי מרנמי
 עניס וקטיל והאמת דברים אלנו מכניסין חסוכה כלב בעליהדת כי נראה
 בסותרים כל התורה כלה כי היא מעידה על היות מעשי אדם מסורים כידו
 לבחור בטוב ולמאוס ברע ובהפך ואתה או כי הוא תלוי בגזרת המזל וכן
 תווננו הבטיחנו כי בקיום המצות יהיה לנו חיים ושובע וברכה וכנים ב'ס
 אם בחקתי תלכו ונתתי גשמיכם וגו' וכן לא תהיה מסכלה וגו' ונביא מעיד
 ותפקדנו לנקדים לרגעים תכחננו ואזל ג' ספרים נפתחים בלה וכו' בד'
 פרקים העולם נדון ואתה אמרת שהוא תלוי בגזרת המזל גם יש לתמוה כי
 פס בפ' מי שמחסיך אמר חנינא והוא מגדולי ישראל עד שזה רבינו הקדוש
 סימכ ברשא אחריו מזל מחבי' מזל מעשיר ויס מזל לישראל ור' יוחנן תלמידו
 אמ' אין מזל לישראל שנא' אל דרך הגוים א תלמודו וגם רבסבר אין מזל
 לישראל שנאמר ויוצא אותו החוצ' צא מאצטגנינ' סלך מאי דעת' דקאי דק
 באערב וכולי גם סמואל אמר אין מזל לישראל דסמואל ואכלט הווקא אזלי
 הני אנס' לאגמ' אמ' לי' אכלט לשמואל האי גבר' אזיל ולא אתי דקטי דטריקלי
 חמא ומאית : א'ל אם מישראל הוא אזיל ואיתי אריאל ואתי קס אכלט נסדיה
 לטוניה אסכח ביה חיויא דפסיק נסדי בתרתגנבי א'ל סמואל מאי עובריך
 א'ל כולי יומא הוינן מכמינן רפתא בהדיהרדי ואכלינן האידנ הנה חד מינן
 דלא הו' ליה דא קא מכסיף אמינא אגא קיימא ורמינא א'ל מצות עבר וכן
 מעשה דר' עקיבה ועתה יש לתמוה מר' אלעזר ב'ס ורבי חנינא ב'ר למה
 לא נסתנה מזלם ועוד איך גזר רבי חנינא דמזל מחכים ומעשיר ויס מזל
 לישראל כי נראה כי צדקת הצדיק לא תצילנו מבזרת המזל •

פרק ב

מקצת מהמתחכמים באמונות ומהם ראב"ע
 באו להאמין בחיובי הכוכבים ואמר כי הטוב

והרע הבא' על בני אדם הם עפ' חיובים אך חסכו לתת מקום לתורה כאופן
 כי מהיות הנסמה העליונה ד'ל הכח השכלי למעלה מן המזל ומציאו ומשלימו
 שכל יוכל להציל מרעתו כי בהיותו מתיחד בשכל ויצא שכלו לפעל נמצא בא

הוא והשכל אחד והנה למעלה מהמזל ואמר כיון שזה טעם כי אין מזל לישראל
 וזהו ענין אברהם אבינו כי בהיותו מתיחד בשכל אל נא מאצטגונינית שלך
 וזהו סוד פר' אס בחקותי וכל יעודי התורה ל' כי בעצמותם הושר בעיני א'
 ואמנם לא נזכר בא' כי הם שנראה הצם אליו כי אס באל שדי כאשר כתבתי
 ל' כי האבות לא היו דנקים בשם כמשה ולכן יספיק וחכמתם לסגב סבות
 לצאת מתחת המערכת ולהנצל מנזקיה לא שתשח' כמט' האדם בימיו הנשמו'
 והקור' שישתדל להנצל מהם ונימות החמה מהחוס ולכן לפי דעתו לא חדשו
 האבות אותות ומופתים בשבוי טבעו של עולם השפל כמו מרעה ולפי דבריו
 הרע הבא על האדם או האוימה יהיה כפי חיוב הכוכבים והצלחם מן הדעות
 יהיה בהכרח קנין הידיעות ככ' מורה הנבוכי' וכל שלא היו הם במעל' החכמה
 להשיג הדבקות מקרה גמור היה לפי חיוב הכוכב הן קצרי ימים וארוכי ימי'
 והחולים בטבעם והבריאים והפוסר והעוני והחכמה והסכלות ולחכם קהס'
 המעיין הטיב בשרשי התורה ופשיטה יראה כי לא הועיל האיש הזה מהכופר'
 ה-אשונים ישחקו עצמותם ועתה בני שמע בקולי ואס יפתוך חטאים אל
 תאבה ללכת אתם מנע רגלך מנתיבתם כי דרך רבעים באפלה ואולם תקון
 הענין עמוק מאד ואין שכל האד' יכול להקיפו והוא מכלל סוד העבו' ומרעה
 ושלמה ע"ה לא עמדו על תכליתו ואולם הטוב והישר בעיני אלהים כי לא
 במקרה אס ראובן ותיצברה ממנו בשעת פלונית ולא במקרה ילדתי בעת
 הקי' אל לא הכל בהשגחה גמורה ודין גמור מאת הכורא ית' וכוכבי השמים
 וכפי יחס הם כגרוזן ביד האומן ואין בידם להרע ולהטיב ופעולתם כשפלים
 בהשגחה גדולה מאתו ית' ואמנם יסוד הוראת משפטי הכוכבים הוא בסוד
 העבור והוא כי ארון הכל' ית' כאשר סדר בתחל' המאורות ידע ביריעתו שהיא
 הוא עצמו סוד הנשמו' ומעשיהם וסגולתם וסוד פרשיהם וכיאת' לעולם ועפ'
 הדין הגמור לפי סוד הנפש וסרסה ניצר האדם תחלה ל' כי אדם הראסון
 כאשר נברא גזרה חכמת הארון היחיד לבראנו בתבונה היותר נאותה שיוכל
 להיות וכאשר חטא גורש ואול' גלוי וידוע לפניו שיחטא ונהג עמו עפ' הדי' וחיובי'
 העליוני הבא' עליו עפ' הדי' היו כי ידוע לפניו ית' קוד' שיסדר וכן כשנתעבר'
 חוה מקין והכל היה העבו' עפ' הדי' לפי סרס' וסרס' כא' מהם וכפי הכח הבא
 לרם מאד' וחוה וכן כל מאד' התולדו והראשעו' ל' קוד' שיתגלגלו כי לפי נשמת'
 וסרס' ואבותם ואב' אבות' היתה יצירת' ומולדת' וכאשר נתגלגל האדם בא'
 העבור הסני והלירה לפי מה סקדם וכפי מה סרמזתי וכתבתי בסוד הענין
 וזהו אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות סבגף והנה כל הבא עלינו
 מהאלות ומה שהורה ספר דניאל ממלחמ' מיבאל וגבריאל עם שרי מעלה וס'
 נצבא תנתן על התמיד הכל עפ' הדין היה וגם כי הספר אינו מדבר כלל

וחתני הכבד' אך מהמערכה העליונה סוד המלאכים לוקח לכבדים במנהג
 העולם לל הנהוג עפ' המנהג הטוב ואולם הוצדקת סדר עתות לט' זה
 ועתות ליעה עפ' הדין ולס' זל' אר' יוס' מגלגלין טובה ליום טובה ורעה
 ליום רעה והנביא עליו השלום אמר כתוב לך את שם היום את יצנס
 היום הזה כי בעצם היום הזה עם עצם היום סנוך והנה ענין רבי אלעזר בן
 פדת וסאר הנד' קיסור' חנינא בן רוסא הענין גרס ומצאתי בספר הזוהר
 מה שאמר אי בעת דאיחרביה עלמא שהוא עולם קטן וכן כל דיוק ונדיק
 בניתנינו מדור לפי כבודו הוא העולם קטן שהוא הבין . והנה בספר הזוהר
 כשמבי' סוד הפ' צוף בסוד הכריא' ויציר ועשיה שהם סוד ספר ספר
 ונגדן סוד מראה האד' והשרטוטין והתואר לל תואר אכריו ומביא מי שהיה
 רשע נתחלה איך כיבר והקנצן כנטיעות והמת ככרת כלומר שיכרתו ימיו
 מפני הקודם ומי שנתלבל פעם א' או ב' או ג' והנה מסבי' זה עם מה סכתתי
 בסיד האצטגנינות ואולם סיוכל לשנות מזלנו מכל וכל כמו אברהם אבינו
 שהלך בדרכי הפס עד שנדבק בו ונעקר ממקום חיוב הכבדים והליד כנגד
 המזל ויש שהגזר דין חתנו וא"ל לו לצאת ממנו ואם אין מכריח על בחירתו
 הטוב והרע כי הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים . והנה זה גי' מלכות גם
 כי היו צדיקים לא הוצלנו מפני צדקתם כי היו חייבי מיתה וכן ר' חנינא ור'
 אלעזר לא יצאו מעביותם ולפעמים איס' א' לא חכסו מפני צדקה מה שעשה
 יבטל בזרת המזל כמעשה אכלט ופמולט ומפני שנמנע להשיב הענין על
 כוריו כמו שנמנע להשיב ידיעת האל עצמה שהיא הוא ו' אמר בספר הכהיד
 אני יודע שהדבר אמת אך לא ידעתי חלקיו ואיך אין המחשבה תוספת בו
 והחסיד הדבק באלהיו לא יבקש בדברים אלולעמור עליהם אך ידע כי הכל
 בצדק ולא במקרה מערכת ויתן צדק לפועליו שיס' התורה ורברי הנביאים
 בר לרגלנו ואסירגן לבו טוב למקום סיוכל להשיב ולא יעזוב הדבר למקרה
 כי על זה באו רצוא ושכב ועל דבר זה נכרת ברית ואול' מה שאמ' בענין מה
 דאיתליד כצדק וכז' הכונ' סיהיה לו הכב' כי זה מור' על שרסו ומאז דאיתליד
 במאדים מורה שהוא ממדת הדין ומסס נאצלה נשמתו ולהני אשיר' דמא' או
 מהלא' או טכחי' ואול' כאשר ירצ' להטיב מעשיו יצא מהיות שופך דמים ויהיה
 מיהל מתעסק במצות הברית בסוד היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם
 לל שאמר כי רעה נגד פניכם והפך השם דס' שפיכות דמים לרס' מלה' ואין
 כונתי להרחיב יותר בזה אלא סמה סכראה בתלמוד חולקים בישמול' לא אר'
 תביא אלא כמעשיר ומחכים לבד כי לרעתנו לא יסחגה המזל כלל ואולימר
 אמר חדא ומר אמר חדא ולמי שנחתם הגזר דין קאמ' והוא הנכון :

פרק ג

מה שאמרו ז' בני חיי ומוציא לא בזכותה תליא

מלתא אלא במזל חקרתו בספרים ומנחתו

בספר הזוהר בכמה מקומות כי זה שאמר לאו בזכותא אלא במזל הס כסו

הודיעות כי היכל הזכות שכתבתי למעלה סס נדוני' עקר מעסי אדם ואמכ'

פלסה אלה אינן נדונין אלא בהיכל הפנימי שהוא מכלל עץ החיי' והוא הנקר'

ע-כ' אלומזלם של ישראל והוא מכון כנגד הכינה ושרשו המזל הפנימי

שהוא בסוד הכתר העליון ועליו אמר הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה בהיכל

והנה התורה היא חכמת האלהים הספירה הראשונה הנאלת מקדם ממזל

העליון וספרו הוא הידעת והיכל הוא המלכות להודיע כי הכל תלוי סס

והמלה מלשון מזל יזל מים מדליו ואז' ב' מפתחות לא נמסרו ביד שליח ואם

ימצא האדם כי המזל והאצטגניכו' יורה על אלו הדברים נאמר כי המזלות הן

גרזן ביד האומן ועפ' הדין סודרו ודי כזה עם מה סכתוב למעלה ג

והמשכיל יבין .

שער העשירי

פרק א

המכוון בזה השער לרבר על העבדו' והעברו'

והמצות דרך כלל האמת אס ילך האדם אחר

סקול דעתס החסר לא יאבה להאמין כי יש תכלית אחר במצות וכעברות כי

אס על הדרכים אשר נדו מלכס הנמשכים אחרי דעתס שכתבתי למעלה

או כינצא באלו אוקרוב מחס כי איך יוכלו להאמין פסטי הדברים את קרבי

לאסי וכמונירח יי' את ריח הניחוח וחלילה לאדון הכל מכל זה וכן איך

יצויר שיש לו שום תכלית במצוה ומה יוכלו להכעיסו ולעשות לו כעברות :

והאמת משיח אלה יעקב אשר האוכל בשר אבירים ודס עתידים אשתה וכו'

וחנשי כנסת הגדולה תקנו בתפל' נעילת יום הכפורי' כי מי יאמר לו מה תעס'

ואס יצדק מהיתן לך וזה מושכל ראסון כי אדון הכל לא יצויר בו שום

התפסה בשכל בשום גבול ושגני לא יועילנו דבר ולא יחסרנו שום ענין וכן

השכלים נבדלים וכל הידיעות הנבדלות לא יועלס ונח יחסרס דבר ולכן

כסבאו קיהודים המתפלספים לא מצאו בשום ענין התפלנות הגשמיות כי

הדבור והקול גשמיים שיועילו כלל מצד עצמן עד שאמ' הרב המור' סתכליתו

לחשוב ולעיין בנמצאות ולא שנאמר סהרבו ההו הגשמי והבקס ההי' מגיע'

לבורא ושומע אותס ועושה בקסת המתפלל והאמת אלס הדברים הנורסים כל

האמונות והנבואה כי הנבואה מעידה על אב' אב' סרס אמונותנו סהתפלל

אל הסס וכן על יעקב ועבה להס וכן על אדון כל הנביאים ועל נביאים רבי'

ואם נאמר כי דברים אלו היו המיונים ונכתבו בנבואות מפוס הקמון
 כדי שיראו ולא יצא העולם להפקר ברעתם וכן כל העבודות שאינם מכווני
 לעצמ' כלל והכל ללמד דעת את הבה בטלת כל התורה כלה ודעת הנביאים
 ורע כי כל הדברים הנלנים בדתות שנתקיימו אזל כל האומות אלא הנמשכים
 אחרי שקול דעתם הרחיקום הם מקיימים מן הנבואה כמו ההשגחה פרטית
 ונבר ועונש עפ' הדין ונפש האדם שנשכרת ונעבשת ודין ג'ע וגהינם היונים
 מקומות הינונם והשכר בארץ ר'ל מקומות גשמיים כאשר כתבתי וכן בסודו
 העליונות המכונות אל גן ערן וניהנם הם פועלים בנפש האדם בסכר ועונש
 ואם לא כדע להם מהו וכן שים בתפלה תכלית שמגיעת עד כסא הכבוד
 ושהיא ראיה ומאדם ראוי להענות יענה לו הבורא ומצילו מכל צרתו כערן
 הנביאים וכן כשאר עבודות יש שכר ובעבודות עונש והתשובות והתעניי
 והמלקיות והיסורים המקובלים עד תשובה מגיעים לבורא להצילו מהרע
 הכבוד עלינו כן אמנות תחית המתים ויום הדין הגדול ואומר כי ר'ל אמר
 דרך כלל שכינה בתחתונים צורך גבוה ואמר שם כשרות של מטה כך שרות
 של מעלה כי כשהוקם המסכן למטה הוקם למעלה ואם צריך פירוש ארנך
 לפארו בלא כלום אף האמת אם לא נמצא בעולם כי אם עלם השכל משום
 גשמות גבול ונהיה אנו גם כן שכלים נכדלים היה נמנע לצייר שים עבודה
 ופעל גשמי אבל אחר שנראה העולם הגשמי והאדם גשמי והוא משכיל
 ועכפ האדם גם כי יש בנדרבי פנימי וטובי ושכלי' כאותי וכן יש בנדרבי
 חזקים ורע' וגשמיים ופחותים והאמת זה האדם גם כי נפשו אינה מהיסודו
 הר' האלה הגרועים ולא האדם מגזרת הנפש בעל כרחו הוא א' באנושו' ולא
 יותר והנה הקדמונים קראוהו עולם קטן וכן העולם הכולל כלו אחד הוא כי
 הגלגל הגדול א' הוא וכל הגלגלים והמזלות והכוכבי' כלם מחוברים ומשולבי'
 בו וזה בעליונים ממנו והעליונים בעליונים עד מגיעות לסכנה הראש ונה
 שהיא הנשמה העליונה לכל העולם וכבר כתב מאמר ספר יצירה עשה בנין
 ישר ונכה עמודים גדולים והנה הספירות הרשונות הן צורות נברלות
 ואחריהן נשתלשלו מהן הספירות הרקות אשר מהם רוסם ציור בנפש :
 ומהן אחרות יותר גשות וכלם ער האמת עולם אחד וכאשר האדם הוא
 כולל והוא אחד באנושות ויש לו פעולות שונות כי כחות הנשמה אלו הם כנגד
 בחור העליונות לא נתחזה כי כאשר הוא קשור בהם יהיו חלקיו ופעולותיו
 מכוונים כנגד חלקים ופעולות העליונות ובהתעדיכנו כנפשו פועל טוב יעורר
 פועל טוב ובהתעורר פועל רע יעורר פועל רע האמת זו היא כונת התורה
 באזרה הן האדם היה באחד ממ' ולדעת טוב ורע ועתה פן יכלחידו כלל כי
 אדם זה יש כובח לכלל כל העינים והוא כמו היוני לנכום כל הנזרות
 סתלח:

ומתחלה היה נח סוכן להפנות כל אחד מחלקיו כמו שאמרו ז"ל נתן לפנינו שני דרכים דרך החיים ודרך המות והוא לקח דרך המות מפאת הקלפה והחמור כי כבר קבלו הקדמונים כלם למעלה כי נצטוו לעבור הצורות האלהיות הקדושים ואם לעברה ולשמרה וזהו מאמרם אלו הקרבות ופי' בכהיר אמאי אקרי קרבן שמקרב הכחות הקדושות אחת אל אחת הנה כי קרבן מורה על התיחדות הדבר והענפים להיותם נאחזים בשרשיהם עד הגיע לסבה הראשונה מרומם על כל י"א זה הסבת שנאמר ששת ימים תעבוד בענין זכור ושמור וכבר בא בספר הכהיר זרוז לזכור ושמור לבלתי שיהם סוד שני סמות שני עפרים תאומי צביה עטרת תפארת מהם כל פעולות העו' ואז"ל כי בפסוק יצו יי' אלהים על האדם נרמזו ז' מצות בני נח והסוד ז' קצוות מקום והיכל הקדש מכוון באמצע ועוזב המנוח והמקור מקום ההתאחדות הגמור לעלות אל הנסגב כסלם העולה בית אל והלך אחר מעשה הפסוק כי שטה ונטה אחסי הקלפה וטנל ומלך ערב כמורה ענת עץ הרעת טוב ורע וחכם בסוד ובחמור וזרע ברמו כלאים וגורם מהיכל הפס כאשר כתבתי ואז חנע ממנו התשע לידבק בעץ החיים האמתי ובנקרה האמיתית • וראהוהבן מאמר חכמינו במסכה המעולפת ספרים הוי רץ למצוה קלה ובזרח מן העברה שמצוה גורר מצוה ועברה גוררת עברה שסכר מצוה מצוה וסכר עברה עברה הגידו לנו במלות קצרות שפרס האדם למעלה והמצות והעברות נקשרות בצורות • וכשהאדם עושה המצוה מהתעוררות נפשו הקדושה יס בה סגולה ואם לא נודע מקומה להתעוררות הבח האלהי המכוון כנגדה ויפתחו לו שערי אורה וההפך בעברה כי יסתמו ממנו מעייני היסועה ויפתחו לו מעייני רפס וטיט בענין בא לטהר מסייעין אותו בא לטמא פתחו לו ונתן הטעם שסכר מצוה מצוה כלל שסכר המצוה היא ההתרחקות בסדרם ולכ סכר העבר ההתרחקו משם והרחקות בצורות הרעות וכאשר נעייץ בענין העבודות נמצא כללי בג' כללים ככונה בדבור במעשה וכן בפעל הרע והעברות והם כנגד כח מושכל ומורגש ומוטבע היותר נכבד מהם הוא פועל המחשבה והוא היותר קשה כשהוא לעברה וכן אמר החכם תנה בני לכך לי וחז"ל אי יתנת לבך ארע דאת דילוכי זה העולה על כלם וההפך אמרו במחשבה רעה הרהורי עברה קשים מעברה דל כי המחשבה והפעל הם דמיון הנפש והגוף וכאשר נעשת העברה קשו הם ההרהורים מהפעל כי אלו באו מן המקור הנכבד ויטמאו ואלו אלו מחשבה רעה אינן הבה מצרפה למעשה כי אם בעז שכל למען תפוס את בית ישראל בנכס ואמר ונשמרת מכל דבר רע שלא יהרהר אדם בהם ויב א לירי טומאה כלילה ואמר עוד המקשה עצמו לדעת יהא נגדו שמגרה יצר הרע אכ פסיה כי האמת יס לו לאדם סיהיה נזהר עלמא

לעשות עברה סמא יעשה כמו לחלל שבת או לאכול מאכלות אסורות וכיוצא
בזה שאינה נגמרת במחשבה רק בפעל וחללם אין הקב"ה מצרפה למעשה
לענש כמו מעשה ורב פעמים לא יעלה בידו כי יראה כי הוא רע ומר לעשותו
אולם מחשבת עו' הנה בלבושלה פ"א וכלב הוא עבדא ומתפרד מהפס
העליון גם במחשבת נאוף ובהיותו מתקשה מיר יבא לידי קרי וגם שיהיה
מחשבתו באשה שאינה אצלו מ"מ יבא לידי קרי וטומאה והכתוב אמר ולעבדו
בכל לבבם כעבדי העבדות ואזל רחמנא לבא בעי והא הכא בלב היא
וקבלת האלהות בלב הוא וכל תפלה שאינה בכונת הלב אינה תפלה ואמנם
חכמי התלמוד נחלקו אם רב מצות עשה צריכות כונה או לא מפני שקצת
חכמינו סבורים כי בסגולה לבד פועלים אחר שהאדם הוא מוסגח כמו
שהאכל הבשר או סוטה דמ ואיננו כותן לבו שאוכל כי ימנענו חסרון ידיעתו
וכמו הכא על האשה מבלי שיכוון סת"ע עכ"ל שלא ימנע העבד העדר הכוונה
ואם לעולם טובה הכונה ואחרים סברו כי בכל המצות צריכה הכוונה ולזה
הדעת אני נוטה ורוב החכמים פסקו כן :

פרק ב

הרבה מ'אנשי החכמה חשבו כי צריך המצות

אין להם טעם כלל אלא הם גזרות מלך סגור

על עבדיו כדי להשכירם ולהעבידם וידעו שיש מלך מושל בעולמו ולזה נוט
דעת רפי זל כפי' חקים שבת שאין טע בדבר ואם כי מה שאזל וכי מה איכפת
ליה לקבה לסוחטמן הנזאר או מן העורף לא נתנו המצות אלא לצדק בהם
הבריות שנאמר כל אמרת אלהי צדקה וכו' כוונתו לזה : וחלילה לשם מזה
אבל הכונה להם זל' היא כענין אם ארעב לא אומר לך כי אדון הכל ית' אינו
מחסרו דבר ולא משלימו ולזה לא איכפת ליה ואמנם לצורך הכבוד ולהכפי'ע
לראשים העליונים או למנוע לטמאים לטמא המקדש העליון והתחתון צורך
גמור הוא וזהו סוד לצדק הבריות והוא החבו' והקסור התחתונים עם העליונים
הקדושים וגם להוציא הסיג כענין הגו סיגי מכסף יצא לצורך כל' ופי' אחריו
הגו דשע לפני מלך ויכון בחסד כסא וכלל הדבר הוא כי לכך נמנו המצות
כמנין רמז אברים סבה נקשרות הצו' ות הקדושו' שבהם המפז' כמו ספי'
סוד ר'ט אותיות ל'ב ניתבות ער סמא לרב שמעון בן יוחאי שכל המצות
נקשרות בסוד שיעור קומא וכך העירו' הם מכוונות כנגד ימות החמה כי
בהדרגה האדם מהעברו' הוא נכדל מהטומאה ושמ' ו' הטומאה וצדוניה וכך בא
בפ' הזו' כי יש מצוה שהיא תלויה בראש ויש בלב ויש כלש' ויש בעין ויש באזן
ויש ביד ויש ברגל לסוף פר' המדכב' ולכן סדר ה' ית' מה שטהר וטמא מה שטמא
ואשר מה שאשר והת' מה שהת' כפי עומק חכמתו ומה שאזל על החקים דברו

מחקקתי לך אין לך להרהר אחריה' אינו רק לומר כי טעמים נעלם ויש להם
 דבר בסוד השם המפ' ית שמו ותדעו שכל ממונא דבר כי לכן נכללו דבר
 סבה סיני כי לפי שהם במין י' ספירות בלי מה נבהם נקשרות תליגמנות
 והמנות הם ענפים לאלו העשרה כמו מהפך שים משתלשלים מהם רעננים
 ודמ בדבור אנכי נכלל פרס' היחוד והמזוזה וכל מצוה שהיא קבלת עול' ולכן
 שמים וכנין ממקדש והענפים וחקיו כלי הקדש וכל עבודתו ובדבור לא יהיה
 לך העדר כל ע' וכל מאכלות אשורות ועופות ובהמית טמא' וכל האסור' :
 וכן בלא תשא כל מיני שבעות ונדרים וכל ההקדש' ובדבור זכור יום שבת
 וכל המועדים וימים טובים וכן בכבוד את אביך כל ההורים יכללי המנות
 וכן בלא תרצח כל מיתות וההבאות והמריבות ובלא תנאף כל ביאות אסורות
 ובלא תגנוב כל מיני גזל ודינין ובלא תענה כל מיני שקר ובדבור לא
 תחמוד כלל כל מה שהוא בלב וזהו מאמר רבי חנינא דר' ה'ה לזכית את
 ישראל לפניך הרבה וכו' וכונתו' כי לא מצא בכל התחתינים ראויים לקבל
 מלכותו בענין בקרנך קדוש כמו ישראל וכל מצוה ומצוה יסגולה נפלאה
 בעלמת מעיני בני אדם אשר יוכל האדם להתקשר בכחית האלהית על ידי
 ותהיה נפש האדם צרורה בצרור החיים וחפץ השם להגדיל התורה כי פכית'
 בישראל צורך גבוה כל' צורך הראשים העליונים שיכורכו ממעין גנים באר
 מים חיים נוזלים מן לכטן היא החכמה הפנימית והנה המפקפקים בקבלתם
 אבותינו הקדושים מקשים לנו מהאבות ונחמה ודורות והנביאים הראשונים קו'
 מתן תורה עד שבזרו שהכל נמשך אחרו הידיעות הנשניות בהקם השכל
 האנושי ושזו הוא דעת חזל בחסירי אומית העולם ובגוי המתעסק בתורה
 הרי הוא ככהן גדול וכן ראיתי בשם בעל מורה הנבוכים בכתב המזוויפת
 שסלח לתלמידו שבה גלה דעותיו הרעות ואמוניותיו רמוזות במדרות ועוזר
 העוזר הגני מתיר ספקות אלו עם מה שכתוב למעלה כבר כתבתי למעלה
 איך קבלו אבותינו כי אדם הראשון נצטוה בשבע מצות כוללות כנגד הגללים
 ושבען החיים ועין הרעת טוב ורע נכללות סוד עטרת תפארת שהם סוד
 התורה גם מצאנו בנחמכל הבהמה הטורה ומן הבהמה אשר איננה כהורה
 וגם מצאנו עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור וגו' וקבלו חזל באברהם
 אבי' סמר כל המצות וכל הת' כלה ואפי' עירובי תבשילי ודרשו חזל על
 פסו' ורא' את ערותי חסד הוא תקן' למה שקם' על הראשונים איך הותרו בקרובו
 כו' והכתוב אמר כמעשה ארץ מצרים וכו' ביאת כל האל עשו אנכי הארץ
 אשר לפניהם וגו' לא תקיא הארץ וגו' ואיך הותר יעקב כל אחיות ועמדם
 בדורתו לכן אמר כי חסד הוא יחזור למעשה הראשונים כי הם נביאים
 חזו' על צד החסד הותר להם ולרבים חושיאל האשכנזי באון גדול ומקובל

במחרי תורה ראיתי דברים נפלאים באלו הענינים כי בסוד המרכבות
 נסרסיהם וכפי מעלת העולם הותרה להם ולאחרים אסור ותועבה הוא .
 גהפי בזה הוא מוקצה מחמת אסור נררך כלל כל הראשונים ודעו סוד הסם
 בקבלה וסמרי שרטי המצות ואם לא נתן להם תורה אלא סנצטוה אדם בזה
 כללים ואולם מה שהותר להם לא עמדנו על סוד שרסם ומה שאמרנו על כל
 הקרבנות בטלים לעתיד לבא חוץ מקרבן תורה הוא עדו כי לעתיד לבוא
 אחר תחיית המתים יתבטלו ויתמו חוטאים מן הארץ כי את רוח הטומאה
 יעביר השם מן הארץ ולב האבן יסיר מכסר נוכחו סיעד הנביא ויתבטל יצר
 הרע ויהיו בני אדם דבקים בשמו ואז לא יצרכו הקרבנות כי אם קרבן תורה
 שהוא בא על חסדי השם אשר הגא עשה עם האדם . ובן מאמר האומרים
 מצות בטלות לעתיד לבא כי מרוב דבקותם בשם יהיו כמו סכליים ולא יהיו
 צריכים למצות מעשיות . כל ים לנלומר כי עד יצאו ממזרים ונעשו אונות
 אלהית לא יכבו לכל מעשה המצות ואם לא נשתנו האמונות רל מדיעת השם
 המפן ומסרטי המצות שהם נכללות בזה היו חייבים הבל והאבות הקדושים
 גיח די הרירות בסוד הידיעות ופרקי המרכבה היו שומרים הכל זולת מה
 שהותר מכללם כמו אנתן הקרובות לסוד המרכבה . ומאמר חכמים על
 בחסדי אומות העולם הם השומרים המצות הנתונות להם . ויודעים בסוד
 התורה בראשונים אשר קודם מתן תורה וכן גוי העיסק בתורה הוא מתעסק
 בתורה ומצות גלכנוקסוד בשם וחוסק בו ובספר זהר מזאתי רמז כאן לסוד
 העבור כי בפסו היתה בסוד קדושים רבה והיתה מן העשוקים כי עון אשר
 חטא ברם והתעורר לסוב אל למורה כבתחלה לעסוק בתורה והוא בכלל
 אדם שנאמר כל המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ובתיב אדם אתם
 גהוא סוד גדולורי בהערה זו למטין :

שער היא

פרק א
 אחר אשר בארנו כי ים שונם לנפש האדם
 מידעם נסים להאמין באמונת גע עליין תחתון
 זכאר ענין הכרתות האמת האדם יוכל לטעון ולומר כי הכרת בנין הוא והא
 קצור הסגים כמה מקומות בכתוב מכנה נפש לבין רל לכח החינני והכתו
 .אמר כי הדם הוא הגפס ולא האכל הנפש עם הנסר נפש כי תמעול מעל
 גפס כי תחטא מפני הנפש המתאווה הנקשרת בדם ונפש אדם ועל כל
 גפשות מת לא יבוא ורבים כן ואזל על ערברים ימותו הוא נכר ואדעו נכר

והמת קודם חמשים הוא בכרת וקודם ס' מיתה בדי שמים זולתי אשר מדת
 ימיהם וטבעם הוא כמו כן כמו שמו' שמת בן כב' שנים ואמ' הכתוב עליו ואני
 זקנתי וסבתי והמת פלס' הולכים לפטתם ולא יצויר להם כרת כנפש כפחל
 חטאי' כי מי שאכלה חלב או מת בערלתו לא יצו' לפטת המשכל' כרת וא"א כלל
 כמו סכת' הרנע' כפי' התור' שלו א"כ הוא סא' ודבר כזב הכל כי במהרשע'
 גמור' שלא הניחו עברה שלא עשו מאריכו' ימי' וזקן שחטא חטאי' שהוא חייב
 עליהם כרת מה תהא עבשו ואזל במסכת שמחות היא אבל רבתי מת בחמש'
 והוכרת לג' זוגיא מיתת שמואל הנביא לס' זו היא מיתה האמורה בתורה וכ'
 מת ליום א' מיתה של זעם וכ' רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר זקן שאכל את
 החלב מי מודיענו שמת בהכרת אלא המת לג' ימים מת בהכרת וכ' וזה תי'
 ב' טוב הוא לחולה אם סופו סיקצר חוליו אבל לא אמר אלא מי מודיענו הנה
 כי קוצר השנים אינו עקר העונם וכ' אמר בספרים אל אין כרת אלא אברין
 ואמ' על המגדף הכר' תכר העונ' הכר' בעול' הזה תכרת בעול' הבא ואין הכונ'
 אל המיתה הטבעית אבל על הנפש אחרי צאתה מהגוף מן הרשע שגאת ויור'
 לגיהנם שגארין ונקרא היצ' תכרת לעו' הכ' הוא אח' התחיה ליום הדין
 כי כן הוא מהכרח הגמ' שגפר' חלק ואני שואל על הרנוג' בד' למה לא יקברום
 בתוך קברו קרוביהם עד שיעברו לז' חדש אחר שקבלו מיתתן אם מיתה טבעי'
 מקוצר ימים מכפרת לש' מיתת בד' אבל האמת כן הוא ים רשעים שעברו
 כל עברות שבתורה ומאריכים ימים וסופן לירד לגיהנם ולירון לדורי דורות
 ורשעו' נרוכים יז' חדש בגיהנם ומאריכים ימים בעו' הזה ורשעים נכרתים
 בעו' הזה הם נזרעם ואלם עקר ענשם הוא בגפ' ורשעים שגרשמים בימי
 הזקנה לדעת' חנינא שמתים לג' ימים לחליים והו' דונם מה ואלם עקר
 הכרת כנפש ואמר ספרי אין כרת אלא באברין כבר פירש כי כמו הענף
 היונק משרשו בעורו מחובר בו כן הנפש הנקייה כאשר באסף על עמיו כי
 זה סוד האסיפ' מתרכקת בשרפה הקדוש ויונק' ממנו והפך זה הכר' הכרתה
 משם ונתנה בידי רוחו הטומאה ומגרירים אותה לגיהנם ומספר הזוהר
 כראה כי גם הכרתותהם בסוד העבור כי מי שיעבר עברה ונענש בגיהנ' והגיע
 זמנו להתגלגל מקצרים לו שנותיו וזהו ככלל סוד חשרטוט' ולפעמים חוזרו
 לזה המגלגל ויורד רע מבדראסנה ומשלמים לג' אל פניגול האבירי וכל הדבר'
 האלה אינם ידועים יריעה גמורה כי אם לידע ועד והכל לפי דעתו ואלם
 ליום הדין הגדול שם הוא זמן החשבון וקבוץ כל המעשים כי את כל מעשה
 האלהים יביא במספט על כל בעל' והראוי להיות נדון באש לא נופח לעול'
 והם הכ' כד ריתא שלם כמות ליום הדין וכ' לש' שם נהראני לז' חדש יז' חדש
 או למד הגדולה או קטנה סוף דבר שם סוף החשבון וזה מעקרי האמונה :

פרק ב

אין ספק כי העובר על דברי תורה הן לאו
הסוין בכל או לאו שנתק לעשה או לא נתק
וכן החוטא בכל חטא שבעולם אפי' סיחה קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן
עליה את הדין כש ומגיד לאדם מה שימו וכתוב גדול העצה ורב העלילה
אשר וגו' וליענש בעולם הזה או בנפש אחר מותו או ביום הדין וזה שאמר
רבי יוחנן כי מאטי להאי קדא באבי הלא הוא יראה דרבי וכל צעדי יספור
עבר שרבו סופר לו פשיעתי יס' לגתקנה וכל דברי חול בענין זה הן
כפשוטן וכן אמונת התורה ואעפ"כ אף אלא בקבלה וכן העובר על דברי
חכמים ותקנותיהם כי הקב"ה מסכים עמהם הלא תראה כי יום ה' שיש בו
כרת ואברן וחגהמזות שהוא בכרת וסאר יס' ויום הדין ביום אשר הסכימו
נפשות הבר' מסכם השם הנכבד ובידס להתיר נדרים ושבויעות וכיד
הכהנים לטמא ולטהר וכיד החכמים לעקור דבר מן התורה כשביאל
תעשה וכידס להפקיר חמון ולהכות ולענוש ולהרג לפי צורך השעה כי הם
נושאי בלי יו' וכל זה מעקרי התורה ושרשיה בהיות נפשות התחתונות
מתקשרות בכחות העליונות ויס' בהם מכחות פנימיות ויס' מחצוניות ומהם
מן הכללים ומהם מן הפרטים ול' מן הכחות הכלליית הכוללו הם השרשים
כמו ד'מ אברהם אבי ע"ה שהיה שרם האומות הכללות דמיון מדת החסד
ויצחק כולל ממדת הדין הקשה ויצא מקלפתו קלפה גדולה הוא עשו הבא
משרם סמאל הכולל בקלפה ויעקב הוא הכולל בהיכל הקדש הפנימי
ודור כנגד המלכות וכן כל אחד לפי מדרשו וכן סוד כהנים
לויים ישראל' שהם בג' מערכות החסד והדין והרחמי'
ולכן אזל אין ס' כהן נתפרד החכמה כילוי
הוא בסו' מדת הדין כלל כהן ואין
לפתוח כלוי וזהו הפי' הנכון
סלא יקראנו ראשון
כלל וכן סוד
הרגלי'
עפ"סוד המרכבו ולכן בחר השם בדור לנגיד
כפי מדרשו הוא המלכו' והוא סוד שרם
יסי אשר עומד לגם עמים :

ועוד ארחיב ביאו' במקומו בע"ה כי לא באנו עתה
לזה לא נמצא מזה השעיות ולא מהספ' הזה כי
לא השלימו הר' המחב' זל :

פרקי הספר הזה

רעת ודעתו בתפלה ובקריאת התורה בדי
שלא להתעסק בהבלי עולם :

ר בדעת הרמבם בעניין השארות
הנפש שמי שישג המושכלות
תתאחד נפשו בשכלים הנברלי וגופו ישוב
לאדמתו נמשל בבהמות : ובכלל דעותיו
הנוכחים בפרקים הקודמים :

השער ב

בסתירת דעות הכוזבות מהפלוסופים אשר
קדם זכרם בשער ראשון • וחלק ל
לארבעה פרקים :

א בסתירת דעת הרם במה שנתב
על עניין הנבוא ומעמד הר סיני
ובמה שאמר אין דבר יוצא מטבעו ובביטול
מה שאמר כי איוב לא היה ולא נברא ויבאר
מאמר ר"ל איוב לא היה וכולי אלא
למשל היה :

ב בסתירת מה שכתב הרמבם על
ההשגחה ובמה שאמר על הגוף
החורר לעפרו וקושיות רבות אשר
יפלו על זה :

ג בסתירת מה שכתב הרם על
מעמי המצות בעריות ובמאלכו
אסורות ובמקדש וכולי :

ד יאמר כי דעות הרב רעים מדעו
אריסטו בהיותו יהודי ומביא ספד
התחלת ספר הכוזב • יאמר שדעו הספר
ההוא טובות ושיש לחשוש בו כי הוא מגד
המתפלספים ומקיים המצות והותרנו
הקדושה :

השער ג

יבאר שהרבה נסים נעשו לאבותינו שהם
משנים המבצע נתן עמיד השמש שהגלגל

יבוא בה דעת
חקרמוני ש

שהחכמה נ

נחלקת לעיוני ולמעשי ויבא קצת דעות
כוזבות מהפלוסופי כמו מעניי הנפש ועניי
התורה ומעשה בראשית ויאמר כי זאת
היתה הסבה להבניסו לדבר על האמונו :

השער א

בדעות הכוזבו אשר נמצאו בין הפלוסופי
כמו בעל ספר מורה הנבוכים ופילוסופי
היונים וחלק לר פרקים :

פרק א בדעות רלבג בנפש
כי היא הבנ' למושכל

בלבר ושלמותה בהגעת הידיעות האלה
ויאמרו כי זה דעת הרמבם ובמה שכתב כי
באברן הגוף יאבר הנפש בלתי הקנוי ו
ושרעתו בכרת שהוא העדר ההשגחה ושלא
היה מאמין בתחיית המתים ודעתו ברוב
המצות כדרי שיכבר אדם הגדולי מסנו ו
דציצית ותפלין וכיצא בהם שכאו ללסר
סברות מועילות ובדעות אחרות כוזבות :

ב בדעת הרמבם שאותות משה
היו בפרסום ואין כן שאר הנביאי

שלא עשו האותות בפרסום וכמה שכתב
רד"ק בבטול עמירת השמש • וכן ספר
המלחמות • ושרעת ראב"ע בהרמבם •

ודעת הרם שאין דבר יוצא מטבעו • והמט
שנהפך לנחש לא יצא מטבעו • ודעתו
בעומרים צפופים וכולי שהיה משום
המורא :

ג בדעת הרמבם על החשגחה שהיא
נפשנית אחר הידיעה במושכלות

ובעוד שהיא מושפע אין דבר מזיק ודעתו
כאיוב שאם היה מושגח לא היה כי לא קנה

השער ד

במציאות המלאכים ובאצילות הספיר
וכתייהן לפי מה שנמצא בספרי הקדמון
ופרקות שש עשרה :

א

בדעת הפילוסופים במלאכי
שהם השכלים הנברלים הרב
בשי ואין דעת חכמי התורה האמיתית
בספירת דעת מפלוסופי ישרא
שאמרים שאין לדקדק באור
הדברים ובקצרים בספרי הנבואות ויאמר
שהחכמה האומות בשכלים הנברלים
מהנבואה היתה :

ב

בספירת דעת המתפלספי כמר
שאמרו על מציאות המלאכים
מהסבה הראשונה ועל הגלגלים וברעת
התורה האמיתי על זה וששם שרי מורה כן
כמה שלא מנה ספרי יצירה אלץ
י ספירות ושאלת רב פלמוי על
שהרי מצאנום יג מדות ובמה שאמר גם
בספר ההוא מרתן. שאין סוף וכולי ו
ובלשון ספירה

ג

בעלת העלות אין סוף אשר מ
ממנו נאצל הכל

ד

במנין הספירות שהם י ובגדון
מאמרות וי אצבעות בידי וברגלי
ובפי דעת מי שאמרו שהם ל או ק או א
ויאמר כי כל דבר שנמצא באדם כן יש ב
בנמצאים הפנימיים ובאצילות העולמות .

ה

יבאר מה שאמר ר אליעזר עד
שלא נבר העולם היה הוא ושמו
לבר ועל אותיות שם ההוייה וי הספירות
בכנויי בתר עליון ופירושן ופי מאמר שהיד
וקבה בונה עולמות ומחריבן וכו' ובוכרון
נרשמות מרובעים ולמה נצטטה נג' ללבוש
בגדי לבן ביה .

ו

בכנוי חשניה היא חכמה ופרושי
ובענין לב נתיבות חכמה .
פרק ט

יומי פסק מתנעתו. ושהנפלאו חם היסורו
באמונה. ופרקיו חמשה :

א

בספור הנניס ונפלאו שספרסם
נתקיימה התורה והאמונו ושיש
מהם בנה הטבע. ומהם עי בסוף. ולמה
נובר יציאת מצרים הרבה פעמים בתורה :

ב

יאמר בו אדם הראשון נברא ב
בתכלית השלמו והיה נבי וידע
שרש כל דבר עד שקרא להם שמו ויבאר
פסו ולאדם לא מצא עוד כנגדו ופרש פסו
ויתן לו מעשה מכל מי נתן למי ויאמר
כי מאדם עד משה ואהרן לא נסתלקה ה
החכמה והקבלה והנבואה לעולם :

ג

יאמר כי כמו שיש ג'ע למשה כך
יש למעלה וכל שיש בשל מטה
מבחוץ כנגד שלמעלה ויספר השתלשלות
הדורות עד דרת יעקב אבינו למצרים שהיו
ע עברים למלה לסמאל שהוא מלאך ומעם
שיש אומות שאוסרים הבשר ביום ששי :

ד

יבאר שספיר הגלגלים והנהגתם
וחכבכין וימי השבוע וכיצא בהם
נדעו מצד הנבוא והסתחכמי גנבו החכמו
מספרי הקדמונים כמו ספר חנוך וכש
ויאמר שברור הפלגה נתחלקו לעל לשונות י
לאקלים עד סתריב ובלבל העולם ואחר
כך קסאלקטמנין וחדשה דת :

ה

יאמר כי לא נתנו השמות לשכל
האנושי להשיגם והבי ראה על
זה ויאמר שהרב חשב שסותר שם בן עכ
וחולק עליו יתג חולק עליו על מה שאמר
שפרעה כופר באלקות . ובמה שאמר
בתשובת משה ואמרו לי מה שמו . ובמה
שמפרש עליו ההוא דנחוי לקמיה דר' חנינא
אמר האל הגדול וכו' עד סיימתניהו לכלהו
שבחי דמרדך . ובמה שאמר שכוונת יהיה
וי אחד . לשלול התוארים ובמה שאמר כי
שם העצם הוא חמיומר . ובמה שהקשה
על ר' אליעזר שמים מהיכן נבראו וכו'

השער ה

בקיום אמונת פשמי התורה ודברי החכמים
ובמצאות השדים והמוקים ומלאכי חבלה
בכשף ופרקיו ה

א יאמר כי הפלוסופים מנחישים
שיש בעולם שדים ומלאכי חבל
וכדאי כי בתחלת המחשב יש לפקפק בהם
ויאמר מאמר ספר הכהיר בקש משה לידע
מפני מה צדיק ורע לו וכו' ויאמר בידעית
חכמי תורתנו להחזיק במציאות הנמצאים
האלה ויביא ראיות עז' ויאמר איך הם
נאצלים

ב בשמות ה' ספי' שמאליות ופרושיהן
א לא וקצת חלוקים שיש בהם ב
בספרים הגרמונים .

ג יאמר כי לפי שנמצאו נמצאים
טהורים ונמצאים טמאים לכך
נמצא באדם ב' יצרים נתן לו הבחירה ויביא
פסוקים ומאמרי רז"ל ומספר הזוהר על
זה הענין .

ד יאמר כי גם ישמעאל ועשו נ
נאחזים בקליפה ישמעאל בימין
ועשו בשמאל ויבאר למה נשתנה שם אשת
עשו בתחלה יהורית ואח"כ בשמ"ז .

ה יביא מאמר ספר הזוהר על ז'
היכלות השמאה כנגד ז' היכלות
של טהרה ויביא שם כלא אחת וסמך פ'
פעולותיהן .

שער ו

בענין אצילות נפש האדם וג' התחתון
והעליון וניהגם העליון והתחתון ובחטא
אדם הראשון ופרקיו יא

א כסתירת דעת הפלוסופים ה
האומרי שהנפש היא הכנ באדם
ומראה מקום באי נפשות אל בני אדם ו
נפשות של ב"ח ויאמר כי נפש הרשע ונפש

ט בצנני הבינה ופרשיו שם ובענין
חכם ורעת שהם ספר ספר ספן
יאמר כי כל העולם הם משולש
ג' מוריקו ת' שאבן ומדבר בגלל הג'
ראשונה ויביא דעתה עמוקי שאומרי שאין
למנות כתר עליון בכלל העשר .

יא כמדות אברהם יצחק ויעקב
ובכנוייהן .
יב בשלש מדות אחרות הם נצח
וחד וצדיק ובכנוייהן .
יג באצילות עשירי המשפיע על
כל הברא' ובכנויו וכו' מחנות
שבינה ובענין י' הצלות .

יד בלשון רב שירא אשר למר כ'
במת מחסיא על האצי ובמעשה
בזקן א' שהיה יושב ומתבדר ומעט בני
אדם רואים אותו ויביא לשון רב חסדאי
על האצילות .

טו בביאור חלוקי הכנויי אשר כנו
החכמים ול' למדות ויביא מאמר
ספר הזוהר על סדר הנמצאים הפנימי
יו בשמות ז' מעלות מכפי המלכות
ופירוש הנלגלים כנגד עשרה ס'
ספירות:

יז בפי אהיה אשר אהיה ובארבע
אותיו השם הכוללים כל העשר
בר' דגלי הסרכבה ד' חיות וד' אבות וד'
רוחות וד' מחנות ופי' שמות הקדושים ו
ופירוש שם אדני' .

יח בענין ז' שמות כנגד י' ספירות
ושאין לעובר להיות בוונתו אלא
לשם המיוח ומה הפרש יש ב' נדרי לשבועו'
יט בענין אצילות המלאכים ויאמר
שכל הנאצלים היותר רחוקים

מהשפע הם יותר גסים וכשהמלאכים ה
הנוברים בתורה הם המלאכים ממש שלא
כדברי הפלוסופים ויביא תשובת רבינו
האי על אור קדמון ומצוחצח וצח

יאמר כי אחר שחטאו יצאו
תולדותיו בלתי מתוקנו כרם
יעקב ועשו זה לימין וזה לשמאל ויביא
תפלת אדם הראשון

חשער ז

בסוד גלגול נפש האדם ורעת מי שאין
שואין לנפש גלגול ומי שאומר שיש גלגול
אפי' מנפש האדם לבהמה ופרקיו שמונה
בקיום דעת האומרים שיש לנפש
גלגול ויביא ראיות על זה ש
כדברי הפלוסופים האחרונים האומרים ש
לה גלגול

יודע העול כללו ופרטיו בידוע
הפשוטה שאינה צריכה לזלזה
ויבאר פסוק שאו מרום עיניכם כו' ויאמר
המקרים אשר יקרו לחסידים לענש נפש
באים להם.

בעיני ספר איוב ואיך הגיעה
למרדנת הנבואה וכי אליהו הש
לו למה באו לו יסורים ואז שתק.

יתן טעם למה עובדיה גר אדום
נבא על מפלת אומתו וידבר עי
ר' עקיבה וי' הרזי מלכות ושת ורבים אש
באו בסוד הגלגול ויאמר כי נפ' בלתי
הראשונה תתגלגל הנפש.

יביא מעשה ר' אלעזר בן פרז
ניחא לך ראייה רביה לעלמא ויבא
מאמר אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנפשו
שבגוף ויאמר כי אחר שעמדה הנפש במקן
השכ או העושר וזמן הראוי לה אחר התגלגל.

יאמ' למה נענשו מצרי' ונבוכדנצר
בשהתעברם לישראל אם היתה
כך הגזירה מהשי' וכן למה מצאנו קטני סתים
ונענשים.

יאמר אם הכל ברין וחשבון למה
צוהו הנביאי על הצלח הרשע
ושברון הצדיקים.

הצדיק הנמזר אינם באים ממקום אחד

יאמר כי הנפש נבראת קוד' לגוף
ויביא ראיות לזה ויבאר ברכת
אלהי נשמה וכו' ושלא עשאני נוי ועבד
ואשה. ויאמר כי לפי שרש נפשו ימשך
האדם אבל יש יכולת בידו לשנותו.

בענין רמח איברים שהם כנגד
ריו ולב ולמה נתוסף ה' באברהם
ויאמר כי סוד הפרצוף ושרטוטי הידים מ
מורים על הנפש:

יאמר כי הנפש נעלמה בה כל
חכמות המתראו בגוף ויש לה
אבר מיוחד לכל פעולה שתפעו ויבי' מאמר
רשבי' על הצלם הזה.

יאמר כי כחות הנפש האדם הם
נפש רוח נשמה וכן ו הספירות
נחלקות לג' עולמות ויאמר כי קיום כח אחד
תלוי בחכרו ובהתקשרות הנשמה עם הרוח
ובהתחזקן בגוף משפיעים עליו כח ה
הנשמה העליונה.

יאמר כי כשם שיש ג' ארציי כך
יש ג' עליוני מכוון זה לעומת זה
וכל דבר של מטה כמיהו למעלה ויבא לשו
ספר ארחת חיים. ויאמר כי אין לג' ארציי
יחס כלל עם הארץ גם כי הוא בחוץ.

יביא ראיות כי ג' הנהיחוק אין לו
יחס כלל עם העולם הזה ולמה
נברא ויבאר מאמר פרקי רבי אליעזר סבה
יתרה חבב הקנה לאדם הראשון כו'

יאמר כי יש ג' גוונים למעלה ולמט'
ויביא מאמרים רבים על זה.

בחזק אמונת פשטי התורה על
עניין ג' אדם הראשון שהושת
בתוכו שלא כדברי הפלוסופים האומרים
שהוא משל:

יאמר מה היתה חטאת אדם ומה
ויביא מאמ' פרקי ר' אליעזר על זה.

התורה עד שבא משה ויפרש זה שמי לעולם זה זכרי לדור וכו' .

ט בענין שם המפורש ויביא לש' ר' יצחק הכהן ומאמ' ספר הבר' על וכל העם רואים וכו' .

י יאמר למה לא שאלו האבות אורת לאמת נבואתם כמ'רעה וירבו על המטה של סנפרינון היה .

יא יאמר כל העשריות שבתורה כנגד הספי ויביא דרש שדרשו לסוסתי ברכבי פרעה וידבר על הנבואה בדת האומרים שאין דבור הנבואות ושהלהו לא היו מעש' טבעי ויתור דבריהם

יב יאמר כי מ'רעה קבל מעמרים אביו מפתחות הקבל ושרור יצאי מצרים היו יותר חכמים מאשר לפניהם ואחריהם . ושרור המשיח יהיו הכל נביאי ויביא פירוש התפילות על כה שאמר ח הפלוסופי שאין דבור בנבואה ויבאר מאמר הבהיר על הקולות .

יד בביאור מאמר אלה שמות רבה על אה הדברים רבר י' אל כל קהלכם ומאמרי של י' אהיך . ומאמר ספר חוזה על וכל העם רואים את הכולות

טו יביא תשובת הגאון ר' יקותיאל על ז' הופות של צדיקים הם שבעה כפירות

יז בענין כתן תורה שהיה ביים הנבואים ויבאר מאמר הבהור על חג עצרת שבזנתה התורה ויסדר כל דבור ודבורי הדברות כנגד ספירה אחת .

יח ב פירו' פסוק ראה אתה אומר לי וכל העניין . מה בקש כמ'רעה להשיג לפי דעת בעלי רביהקר ולפי דעתו ויביא לשון הרמב"ן ודעות אחרות חלוקות . יאמריכי לפי דעתן רוב המקובלי יש להם הסכמת בשאלת מ'רעה

ה בסתירת דעת האומרים שיש גלגל מנפש אדם לבהמה וטעות נפל ממאמר ספר הוזהר .

השער ה

להעיר על סוד הנבואה ועניניה ומה בין נבואת משה רבינו ע"ה לשל שאר הנביאים ופרקיו עשרים .

א בתנאים הצריכים לנבואה שיהיו הנביאים הדור והמקום רואים וידבר על נבואת בלעם הרשע .

ב בהשתלשלות הנבוא מאדם ועד נח וספר ריזאל שנתן לנח ויביא לשון התחלת הספר ההוא .

ג במסור הצריך לנביא שידע בית המלך ויביא על זה משל ויאמר מהיכן נביאי השקר שואבים ויאמר כי נביא שמעלתו גדולה משל חבירו הוא מתנבא בהיכל אשר למעלה מהיכל חבירו .

ד בדת הפלוסופי שאומרי' ששא' הנביאים חרץ ממה נבואת הית' בחלום . ויבאר אספקלרי' המאירה ושאי' מאירה ויבאר פסוק וארא אל אברהם ויביא לשון העידוך בערך ספקלר

ה יביא תשוב רבנחשון על ז' היכלו שנשתרשו בהם הנביאים ויביא לשון ר' יצחק הכהן על ממרא מתניו ולמ' על מאמר ספר הוזהר בחלוק נבואת מ'רעה . במה שנמצא למקובלים שאומרי' שנבואת משה בתת ושל שאר נבאי' בנצח הדור וידבר על ההיכלות ויביא אמרים על ענין זה .

בזכרון שמות יגו' משרתי ומאמ' פרקי' אליעזר בשני ברא הרקיע ויבאר מלות מטמרון סנדלפון ומה נילתם ובענין ר' מחנות שכינה .

ז ידבר בחלוקת נבואת הנביאים . ויאמ' כי לא היה כח באבו שנת

י שער

בענין התפילות והעבודות והעברות ופרקיו שנים

ברעת כוזב הפילוסופים

התפילה והעבודה ויאמר על זח ויאמר כי העבודות נכללים בג' בכונה ברבור ובמעשה וכן העבודות כי כל המצוות צריכות כוונה

ברעת האומרים שרוב המצו

להם טעם ולמה היו מצוות ע רמ"ח ומצוות לא תעשה ששה ויאמר בעשרת הדברים נכללים כל המצוות דבור ודבור סוג למינים רבים מהמצוות כי הצדיקים שהיו קודם מתן תורה גם חיו יודעו סוד כל המצוות

א שער

כונתו להעיר על ענין הכרת והיגיון הבאים לאדם מצד פעולותיו ופרקיו שנים

ברעת הפילוסופים שאומרים בעיקר הכרת הוא המיתה ויאמר

כי אינו כן אלא הכרת כנפש ויבאר מאמר הנראים בסותרים זה

יאמר כי כל העבודות שיעשה

האדם עתיד ליתן עליה הרין וכן

העובד על דברי חכמים שהנה מסכים על

ידם ויבאר מאמר אין שם

כהן נתפרדה

החבילה

והתשובה יבאר דרך כלל הפרשה

יאמר כי כל התורה נכתבה מפי

האל ושכלה שמו של ה'ה ויבאר

למה אם נדבק אפילו אות אחת בסת שהוא

פטול ולמה נכללו דברים רבים בתורה

שנראים כיתרים

כ יבאר תורה שבכתב ותורה ש

שבעל פה כנגד מי הם ולמה באו

ששה סדרים

ט שער

בענין האצטגנינות והכוכבים והמולות

ואם יש מול לישראל ופרקיו ג

יאמר כי דעת המחקר הקדמוני

שיש בכח המול להטיב או להרע

ויבא מאמר רבי מדברי חז"ל שלפי הנראה

מורי כן זה קשה שלא תועיל צדקת הצדיק

להצילנו מגזרת המול

ב יבי דעת ראב"ע על זאת התשובה

ויאמר כי אינו כן הדעת האמתית

ויבא דעתו על זה וישוב כל המאמרים

אשר קדם זכרם בפרק ראשון

ג כביאור מאמר חיי בני ומוזני לא

כמותא תליא מלתא לא במזלא

תליא מילתא

כזה ראה מצאתי אמר המדפיס בכל הנוסחאות שבאו לירינו מספר האמנות
ברוך אחריו זה הלשון סהוהר לכן ראיתי להדפיסו עמו :

וירא אליו יי

אמר רבי שמעון מאי וירא אליו אל

קבה בגוונא דאחוי לארס קדמאה

דנר ודנר ופרנסין דנר ודנר ומנהיגי הכי אחוי ליה לאברהם ואמר כהאי
דרא יהון דריקים ובהאי דרא בינוניים ובהאי דרא רשעים אר יוסי בינוניא
קרישא הא אוקמוה הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וקרא אחרא מפי
עליין לא תנא הרעות והטוב . ואם קודם דאיתין לעלמא איתגור עלייהו
למהו דריקים או רשעים או בינוניים לא הוה עתיד למהו לון אגרא וענשא
ולא הוה נביא לממר לון מפי עליין לא תנא הרעות והטוב ולא הוה לון
למתני מתני הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ארש שאלתא דא עמיקא
ואפליגו בה קדמאי וסביאין כפלוניה בגין דלא מאטו לעמקא דרזא על נביא
אתגר הכי קרא בטרם אצרך בנטן ידעתך וגו' ורזא דא הכל צפוי והרשות
בתוכה הא מילין אלין סתימין ולא אתגליין אללא כמה דאוקמוה דבנן מחסכה
טובה הקלה מצרפה למעשה מחסכה רעה אין הקלה מצרפה למעשה מחסכה
טובה הקלה מצרפה למעשה אוליכא מחנה קודם דאיתא לעלמא צלי בגיניה
נשו מחסכתיה ביה כסעתא דזווגא ובגין דא כתיב בקרא בטרם אצרך בטרם
חד על דצלי בגיניה קודם דאיתא לעלמא ובגין דשו מחסכתיה ביה קודם
יצרתיה בנטן כסעתא דזווגא ובגין דא בטרם אצרך בנטן ידעתך ובטרם
תנא מרחם הקדשתך ובגין דא קרימת ליה בלולתא ומחסכתיה קוד' יצרתיה
וקודם מרחם אמיה איהו מנכא עתידין קודם דאיתא לעלמא דקודם דאיתא
כל לעלמא כרנש קודם יצרתיה מלאך ממונה על ההוא טפה וקבלה גוזר עליה
אם יהיה נביא או חכם או בעל מקרא ומסכה או מארי רוח הקדש א: מארי
בת קול דאתנהיב בת קול במילוליה דליה ויימא הלכה כפלוני או אם יהיה
טפס אבל רשע וצדיק לא' גזר אע"ג דאכני עבד ליה במחסכה רעה דעבד
ביה מעשה דעבד ליה בנדה אונכעריית או בגייה אונכערה או בשפחה אע"ג
דק' הידע דהוי בן יהא רשע ממזר קודם יצרתיה לא מני קבה על אכני
למעב ליה בעריו או בנר' דהא מני ליה באגרי' על עריו ועל הכר' הקד' ואל אכה
בנרת טומאתה לא תקרב ורחי איהו דאמר נביא מפי עליין לא תנא הרעות
והטוב מאי הרעו והטוב אללא הכי קבלה גזר עליה דיהא צדיק וכוכ אללא
קודם יצרתיה הוא ידע מחסכה דאכני וקבלה מחסכה טובה מצרפה למעשה
האי איהו כל חד בפרט ובגין דא הכל צפוי במחסכה דקבלה ידע מחסכתיה
כישא והרשות נחונה ליה כמעשה וארס חב במחסכה ונענכרא וגרס לעלמ'
דאתרבקו באלכא דטוב ורע ואיהו חזר כתיובתא באילכא דחיי ובגין דכל
דרס ביה תלין ואוריתא דיהיב ליה יקב למשה וכל ישראל וכל דרין חזא

בזה קב"ה כ! דור ודור ופרנסיו ודור ודור ומהיגיו ומלך דקב"ה יקב ליה אורית' הה"ל אז ראה ויספרה הנינה וגם חקרה ויאמר לאדם אפ"ש דין ומזיקי נפקו מניה והאי איהו פוקד עון אבות על בנים אל"ן דמעשה אבהתהון בידהו ולא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות אל"ן דעבידה דאבהתהון לא בידהו ולא עיר אבא דקב"ה לא אמר דאחזי ליה לאדם ולא לאברהם ולא לבנים כביא אל"ל דור ודורסיו וכז' ולא אמר דאחזי ליה דריקים ורשעים ובנויים ולא דגזר עליהו למהי דריקים או רשעים או בינויים א"ל יחי בתר דאחזי ליה דרא דרא ופרנסו דרא ומנהיגו דרא וראי אשתמדיע בהון אם אנן דריקי' אורשעים או בינויים . אל"ל הכי איהו וראי אכל רזא דמלא עמוק הגסתרות ל"י אלהינו אדרכי ההוא סבא עילא אדמך לבדיהו ואמר לון במאי עסקתו . סמו ליה עוכרא אמר לון וראי אוריתא מתבריאית תרי חלפי סנין קידס דאתברי עלמ' ובה אחזי לאר הראש' דור ודור ודורסיו וכז' ובה אחזי לאברה' אף הכי מהדכתיב בה ובגין דא נישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי ובה נמלך קב"ה וברא עלמא וכסמתי' דדריקא און הבינמלך בהון קבה וברא עלמא הה"ד בראשית ואין ראשית אל"ל תורה ולית ראשית אל"ל בשמה ואורית' טפלה לנשמתא בגין דשבת סקיל לכל התורה כלה ומחללין ליה בגי' נשוחא . דברנס דל"ל תפוק מניה קודם זמניה ואיהי נשמתא דא נבואית בה כדרא עלמא וקבה שחלה בכל דרא ודרא לאבנא עליו ולמסכל עול דלהון בגין דאיהי מני מלכה דחיי דל"ל תליא מניה זכות וחובה לא אברא ולא ענשא דאינן עין הדע' טוב ורע וכל דור ל"י הוא פחו' מס' רבוא שולטנות' דהויא נשמתא ואחזי לאר אם דרא יקא זכא' ברנסיו קול' למיר נשמת' מסטר' דחש' ויהון זכא' ומסטר' דחש' ומטילין כלפי חס' ודרא דא יהון מריה דחש' ומסטר' ואם לא מתנהי' בדרב' דלהון דאיהו ממנה על דרא ופרנסין דליה דיהון חסידים קב"ה אעבר מנהיגן חסד ושלום עליהו גבור' מה למיר לבו' כפ' עובדיהו ולא כפ' דרב' ומולד' ומחול' דלהון נרזא דמלא דא הא קא רמיזו לן בהגרות ודרס' דאוקמוה' משלחי רגל השור והחמור אל"ן תרי' משיחי' דעתידין למיתי' בהני דר' ואם דרא איהו חייבא אדריקים בהון משלחי רגל השור והחמור ועוד אוליפנא ברזא דא מלא אחרו' לסמכה לגביה כסג הוא בשר ואוקי' כסג זה משה דעתי הוא למיהב אורית בתר המכיל אל"ל דהו רשיעא וקב"ה בגין ליה לדריקא בון הכי מזרמא היתה בת סכע' לדור מששת ימי בראשית אל"ל שאכלה סגה אוליפנה דחוני דברנס גרמין דל"ל זכי לטובה דמזמנא עליה למהי מששת ימי בראשית און הכי דרא טבא מנעין כיסין דעתידין למהי . אית למאן דאתרחק מניה עד דמתקן עוכריו ואחזר ליה אברה דל"י ואית דאכיד ליה בחובו ולא אתחזר ליה לעולם והאי אברה דאתאסוה' בעליב ממנה ואיהו רזכה כמציאה קנה לה

אם אקדים בה לחכמה והאי איהו דקנה אחזי לכל עלמא שתא אלפי סנין וחד
חרוב ואחזי דכל אלף קדמאה סולטנותיה חסד באלף תנינא סולטנותיה
גבורה דריס בתרין דרגין חסדים וגבורים אלף תליתאה למהוי דריס דליה
אנסיאמת ואלף רביעאה סולטנותיה נצח ואלף חמיסאה סולטנותיה הוד .
והו עתידין למהוי דריס דליה נביאים אלף סתיתאה דיוק יסוד עולם ואם חז'
באתר דדרגא דליה מחייב לון למהוי דריקים אנן דשעים כאלו עבדו עמוד
דיוק יסוד עולם מעלמא וחזרין עלמא לתהו ובהו וסליט עליהו באתר ד
דדיוק סמאל הרשע און הכי אם דריס דנצח והוד דשיעא באתר דנביאי
האמת סליטין נביאי הסקר ואם דרא דאמת לא מנהיגין ביה אסתלק מנייהו
וסלטא עלייהו סקר ואם דרין דגבורה לאו גבור' עומדו בפרץ אסתלק מנייהו
וסליט נוכרא עליהו ואחד ידרוך אלף וסניס יניסו רבבה ואם דרא דחסידים
לא מתנהגים בחסידות סליט עלייהו גזלן וגזל לון והאי איהו דאחזי לאדם
כל דריס ופרנסים דליה . אם זכין דריס לאתנהגא אכתרייהו דקכ'ה
מתנהג בהון כהוא דרגא סבא ואם לאו מתנהג בהון כפוס עובדייהו בדרגא
בישא וכבין דא מפי עלי' לא תצא הרעות והטוב וככל דרא יתיב לון הטוב
נהרע כפוס דרגא דדרא ורזא הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת
המוות ואת הרע והאי איהו דכתב באורייתא כל דריס דהו עתידין למהוי אם זכנ'
לאתנהגא ואחזי ליה פרנסין מסטרא דיצר הטוב ופרנסין מיצר הרע
אם זכנ' לאתנהגא בפרנסים דיצר רטוב מילין כלפי חסד או גבורה

או אמת או נביאים או דיוק יסוד העולם כפוס סולטנותיה

דכל דרגא ואם מתנהג בפרנסין ניסין מסטרא

דרע קכ'ה נתן לון במכות ביסין בהפוכה

דרדב' טכ' והאי איהו דאחזי לון פרנס'

רשעים ודריקים דכל דרא ולאו

דאתמר דחזר קכ'ה על

דרי' למהוי דדק'

או רשע' מיד דשמע כנזינא קדשא וד' יוסי מילין אינ אסתטחו קמי

ההוא סבא ואמרנו כען אתגליין מילין על בירורא ולא אסתכח

ק'סיא בעלמא כהאי סאלתא מיד פרח סבא אמ' כנזינא

קדשא וראי אדם קדמא הנה האי סבא דלית

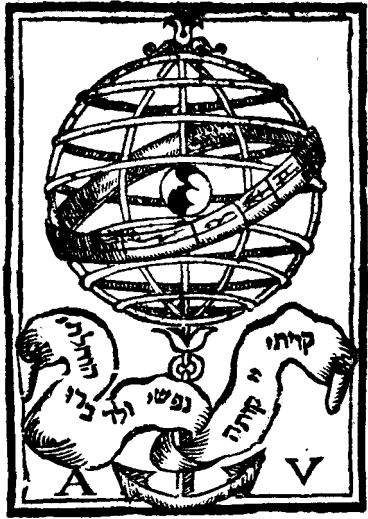
כוונתיה בכל פריון כחכמתא ולית דרגא

דברנס בעלמא כדרגא דאיהו

אקד' לכל ברי' הכי דיוקני'

אקד' :

כנשרים קרועים ולא יתנו ילכו לא תפסו:

יבנה יצא חם אצא עי יצא

ותמלם המלאכה בחרם תסרי סוף
 לפק פה פיררח אסרתחת מומסלת
 הרובוס דון אירקולי דאוסטי
 הרביעי יורה כבית הר
 אברהם זנו' אונסקי
 ועד הנה עזרנו
 הכן יעזרנו
 להרכיץ
 תורה
 בישראל והיינו גם אנחנו
 ממזדיקי הרבים וחפזנו
 נידמו יצאח
 אמן